

உ

கணபதி தலை.

தேய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்

பரிமேலழகருரையும்

இவை

இராமநாதபுரமஸ்தானம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமு

கநாவலரவர்களால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்
Mudlr. G. சுப்பிரமணியம் J. P.

அவர்களால்
சென்னப்பட்டணம்
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.
பதிவுகளும் பதிப்பு.
சர்வதாரிஸ்வரூப கார்த்திகைமீ.

கணபதிதுறை

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாலித்துவானுதிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ திரிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழநெடிஸடியாசீரியநீர்த்தம்.

பொன்புத்தமகார்த்தப்புதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொருட்டுவாழ்வோன்
நென்புத்தநான்முகத்தோனலனாலைமுகத்தோனெதெளிமினென்னக்

கொண்ட, தத்தமிழ்வடங்கு சிலத்தினற ினிதெழுந்துகுதி கொண்டாட
யின் பூத்தசெங்க திரின் வள்ளுவரென்றொருநாமமேவத்தோன்றி.

(க)

பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறையகத்தமைந்தவ
றமுதறற்பொருளுமேன்மே லொலிதரமற்றந்
பான்குமொருமூன்றினடக்கியின்றேறொழுக்கியாங்கு
மெலிதரலில்வரைமுதற்பேருருவொருசிறுடியகம்விளங்கன்மான
நலிதரநீர்சிலசொல்லிந்பலபொருளுஞ்செறித்தூவைநண்ணதாக.

(உ)

மொழிசுருங்கல்பொருள்விளங்கன்மொழியவினிதாதனலமொழிபுணர்த்த
ல்வழியமையோசையிற்பொழிதலாழ்ந்திருத்தன்முறைநிறுவன்
மலைவழிந்தல்பொழிவிழு
நியதுபயத்தல்காட்டாதலிப்பத்தும்பொலியவாய்த்
கழிபொருளுங்கருதணியுநோக்குமிடந்தொறுங்கிடந்துகளிப்புச்செய்ய.

(ஊ)

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியார்முன்
கையேறுதிருமூலாகமச்சோதிமறைமுனைத்தகனிவாய்விண்டு
பையேறுமணிபொருமோர்துதிகவிசொற்றிடப்பலரும்பரவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றொருநூல்செய்துலகுவப்பவளித்தாளுக.

(ச)

அன்னநூற்பெருமையுணர்ந்தான்றபாணியிபுரிந்தவரியநூலுக்
கின்னநீர்பதஞ்சலிபோற்பலருரையும்வியாப்பியமாயிருக்கநாளு
முன்னவாம்வியாபகமேயாகநூற்கருத்துணர்ந்தேமொழிந்தாரென்ன
நன்னர்வான்புகழ்ப்பரிமேலழகருரையியற்றவதைநாடியாரும்.

(ஞ)

எட்டுவரைந்தெடுத்தணர்ந்துவருநாளிலெங்கணுஞ்சாவெழுத்துக்குற்ற
 மாட்டும்வகையுணராராய்ப்பரம்பரையொன்றேகருதியொழிந்தாரத்தோ
 ட்டுவென்றுணர்ந்தனையமுலமும்பேருரையுமுனம்வகுத்தவாறே
 த்டுதலிலாவெழுத்திலியையியெனவுலகுபுழ்செம்பிநாடன்.

(ச) உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஓதுபதியாயவிராமீசர்திருவருளானீருடுத்தவைப்பிற்
 கோதுபதியாதகலவறந்தழைந்துவிளங்கிடச்செங்கோல்கைக்கொண்ட
 சேதுபதிமானேசரதிகாரநடாத்துசெயசின்கஞ்செம்பூ
 மாதுபதியயர்வுயிர்ப்பவுலகமுமுவதும்புரக்கும்வள்ளற்கோமான்.
 (எ)

கற்பகத்தின்றளிர்னையமென்னிற்றமுஞ்சங்கிடுகமலரேகை
 யுற்பவமுமொருசுரபிச்செருத்தன்முலைகீகர்விரலுமொளிர் பொன்னுழி
 யிற்பதியொண்கடர்மணியுமெய்துதலாற்றருதியிவிரண்டுதெய்வப்
 பொற்பமையாவரு
 ண்மணியிவ்வைந்துஞ்சேர்ந்தாயவெனும்புரவுக்கையான். (அ)

பாருருடுவிசும்புமறுவெங்குளதென்றாயப்பரந்தமார்பா
 ளேருமுணர்வுடையாற்பாற்பெருங்கருணைமடைதிநந்தாலொத்தக
 ண்ணான்வாருயிளநகையரும்பலினியர்முகமலர்த்துமொழிமதுரவாயான்
 மேருவெனப்புடைபரந்துபகைவார்நிலகலங்கவெழுஉல்குந்தோளான்.
 (ஆ)

சிவஞானத்தேவர்வரப்பிரசாதபாலனருள்செறியூபாலன்
 பவஞானமுமுதொழியக்கோபாலனெஞ்ஞான்றும்பணிகாபாலன் நவ
 ஞானநீற்றொளியெயொளிர்பாலன்பகைகாணத்தகாப்பின்பால
 னவஞானமறுத்துணர்ந்தமுப்பாலன்போர்வையெனவமைசிர்ப்பாலன்.

(க0)

ஒருகாலித்துவசத்தானொளிர் தளவமாலிகையானுணர்வான்மீக்கூர்ந்
 தருகாலித்துவசத்தானுந்றபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுய்க்குங்
 கருகாலித்துவசத்தான்பகைநோக்கியுறமனமேகடைகாதுஞ்சா
 தருகாலித்துவசத்தான்புணர்யான்செய்காயமெனவுரைக்கும்வாளான்.
 (கக) கந்துகத்தானம்பரவுமாறுபொழிந்தெழுகளிற்றான் கருதார்மேற்பாய்
 கந்துகத்தானம்பரவுமுடியடியான்வாயிற்கட்டித்துங்குங்
 கந்துகத்தானம்பரவுமாதாவென்றுயிர்கருதிக்கரிசெலாயி
 கந்துகத்தானம்பரவுரவமாதிரீங்கவறங்கைக்கொண்டுள்ளான்.

(கஉ)

தரைசெய்தவப்பயனாகியமைந்தபெருவளப்புதுவை
 வத்தலைமையோன்பொன் வரைசெய்நிதிப்பெருவாழ்க்கைமாக
 னவான்பெரும்புலவர்மறவாதென்று முரைசெய்ப்பெரும்பு
 கழப்பொன்னுச்சாயிரேந்திரன்மகிழ்கூர்ந் துரைப்பக்கேட்டு
 நரைசெய்விடையேறுயர்த்தநம்பிரானடிக்கன்பேயக்குரல்லோன்.

(கக) மன்னுபெருந்தமிழ்ப்பாடையிலக்கணமுமிலக்கியமும்வரம்புக
 ண்டோன் பன்னுசிவபுராணங்கள்பலதெரிந்தோன்சிவாகமநூற்பரவை
 மூழ்கி யுன்னுமனுபூதியெனும்விலைவரம்பிலாமணிகையுறக்கொண்டுள்ளா
 னின்னுநயகுணத்தினனாய்ச்சைவமெனும்பயிர்

வளர்க்குமெழிலிபோல்வான். (கச)

நீடுபுகழ்த்திருக்கேதீச்சரந்திருக்கோணசலிந்நிலவாரின்ற
 நாடுபுகழ்த்தலம்பொலியாழ்ப்பாணத்துகல்லூர்வ
 ாழ்ககராக்கொண்டோன் நேடுபுகமுருவமைந்தகந்தவேடவத்துதித்தசெ
 ல்வன்யாரும்
 பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவ்வாறச்சிற்பதிப்பித்தான.

(கஊ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்த—முருவளர் செங்கை

புதக மவாலிக்—

கருங்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மோரேழ்—சேர்
தரயாத்த வோர்கால் வையத்—தமர்ந்தினி தெழும வகலிடம் புதைத்த—செறியிருள்
வீழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நலங்கிளர் கரங்க—மண்டி
டத் திறக்கு மாண்டகு புத வ—மாயிரந் தாங்கி யவீர்நிலா
வெறிக்குந்—தரளங் குயிற்றிய தமனியக் கோயி—லரசவீற் றிருந்திவ்
வகில மீன்ற—நான்மறை முழங்கு நன் னுவுடைக் கடவுள்—பெருகுபே
ரருளாற் றிருவள் ளுவராய்—மகிதலத் துதித்து மன்னுறு மக்க—ள
றமுத னுன்குந் திறமுற வுரைவு—நன்மை யெங்கணு நனிசிறந்
தோங்கவும்—புன்மை யண்டப் புறம்போ யொழியவுஞ்—சந்தனப்
பொதியச் செந்த மிழ் முனிவ—னுள்ளம் பெருங்களி கொள்ளை
கொள்ளவுந்—தவலரும் புகழ்சால் சங் கத் தமர்ந்த—நுவலரும்
புலவர்சொ னுண்பொரு ணுலெலாந்—திருப்பெறு கல்வி நிரப்புறு
வோர்சொல்—பருப்பொரு ணு லாய் விருப்பற் றெழியவுஞ்—சிற்புற
வின தாய்ப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புற்றவிந் தூலினி துணர்வோர்

யாரு—நணுகுசொற் சுவையொடு நகுபொருட் சுவைகவர்—தணுவின்மா
 மேரு வடக்கத் துணியவு—நற் றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன்
 னுட்டின்முன்—மற்றைய பன்மொழி யுற்றபுன்
 னுடெலா—மன்பொரு னுடையர்முன் வறியவர் போல—வென்செய்
 வாமென் றேக் கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய விலக்கனை
 மெல்லாம்—பழுத்தினி துறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா
 வின்னலம் பலவுந்—துன்றின கிடந்து துதிபெறத் திகழவுந்—திருவுளத்
 துன்னித் திருவாய் மலர்ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந்
 தெய்வத்—திருக்குற ளென்னுஞ் செந்தமிழ் வேதம்—பலருரை
 செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவாப் புலமைத் தருமர்முன்
 னாய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர் செய்த—நாடுறு முரைகளுட்
 டீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரை யொடு—விரிகடல்
 சூழ்புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற் பதித்துத் தருகெ
 னக்—கற்பகச் சோலை ககனத் துறமெனப்—பொற்புறு புலவர் புகலுவ
 ரு—நம் போன் மாற நல்வள முடைத்தெனி—லம்பர்ச் சென்றினி
 தறிய லாமென—வெண் ணிச் சென்றங் கெழிலுற
 வளர்ந்து—விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிற்கட்—சிவந்தழை
 மனத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாய்க்—கவின்றிகழ் காரைக் காலவ
 தரித்த—வம்மைதிருவுளங்கனிந் தடியார்க் களித்த—கனிக்கெதி ராகக்
 கண்ணுதலரு ளிய—வினித்ததே மாங்கனி யிப்பொழிற்
 கனியே—யென்னக்கிளைதொறந் துன்னிக் கனிந்த—வெண்ணிலாக்
 கனிகளை யுண்ண விரும்பி—வாவிப் புகுந்தின மந்திக
 ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண் மீமிசை யிருந்து—தாவிப் புகுதத்
 தருகுனி யேறி—யோவிலக் கனிகவர்ந் துணவலி யின்றிக்—கூனடை
 வெரிநின் மேன்மயி ரொலாமு திர்—திருகண் குழியா வென்பெலாம்
 வெளிப்பட்ட—டகடுற வொட்டி யடுபசி து

சிறப்புப்பாயிரம்.

வருத்த—வண்ணுந்து நோக்கி நண்ணி யிருக்கு—முதுபெரு மந்திகண்

முன்னர்முன் னுகுத்து—வெறுத்திட ளுட்டி விழைந்துபின்
னுண்டு—தாமுயன் றுண்ணுந் தருவலி யில்லா—அறவினர்க் கூட்டம் யுண்
ணறவரை நிகர்க்கு—நலமலி செம்பி நன்னா டிடையான்—மேருவொன்
றென்று விளம்புதல் பொய்யென்—ரூரு பியம்ப வளவற
வுயர்ந்து—செம்பொனா னியன்றல் செழுமணி மாடத்—தும்ப ருலாவு
மொளியிழை மடவா—ரன்புறு மாடவ ரணுகனோக்கி—யின்புற முயங்க
வெண்ணுதல் காதல்— குறிப்பிற் புலப்படக் கொழுங்களி
யிதனைச்—செவ்வாய்ப் பைஞ்சிறைச் சிறுகிளி யூட்டப்—புகுவே
னென்று புதுமதி மழுங்கப்—பளிங்கரிந் தமைத்து விளங்கறை புகு
குப்—பித்திகைத் தலத்தி லொத்துத் தோன்று—நீழற் பஞ்சர
நேர்சென்று திறத் தல்—பின்படர் காதல ரன்புற நோக்க—அறுநா
னெடுநகைத் தோடித் தழுவும்—வளமலி புதுவை மாநகராளி
—யவமெலாஞ் சாரா தகலுற வகற்றிச்—சிவமெலாம் புனைநத
சிவஞானத் தேவர்—பவமெலா முவந்து
பண்ணிய மாப்பெருந்—தவமெலார் திரண்டொரு தனயனா
யுகித்தோன்—பூவீலுந் திசையிலும் புகலுறு மற்றைய—தீவிலு
பிருசுடர் திரிதரும் பெரிய—கோவிலுந் தீஞ்சுவை கொழிக்குந்
தமிழ் வலோர்—நாலிலும் பாலிலு ஈடிக்கும் புகழா—னுண்மையு
நூலுணர் னுண்மையும் வறுமைகொல்—வண்மையுங் காட்சிக்
கெண்மையும் பகைதெறு—திண்மையுங் கதி ரவா மொண்மையு
மதியவாந்—தண்மையுங் கண்மையுந் தழைதரு செல்வன்—வண்மையு
குழுமிக் கொண்டினி தேறிக்—கிண்டிடப் பருமுகை விண்டின்
னறவ—மண்மடிப் பெருக அண்டு தெவிட்டிந்—தண்டொடை புனையுந்
திண்டோள் வலியா—லேர் திகழ்ந் திலங்குங் கார்முடி
புனைந்து—சீர்பெற வுயர்ந்து நேருறக் கீழ்போய்—நீர் நிறைந் தமைந்த
வார்கடல் வளைந்த—பார்நடு நின்ற மேருவை வென்றே—னென்று
திரைப்புனல் சுற்றிய வசந்தரை—புற்றநன் னூல்கண் முற்றுற
வாய்ந்து—கற்றநா வலர்கள் சொற்றபாக் களையிஃ—திற்றிஃ திற்றென
மற்றுணர் புலமையான்—மலர் பொதுள் சோலை சுலவுற
வுடித்தி—புலகெலாம் புகழ் நிலவுதென் கூட—லிலகு பொற் சலச

மலர்தட மமர்ந்த—நலமலி சங்கப் பலகையை வென்றோன்—கரவுறு
 பிறவியு மரணமு மொழித்து—வரவுறு மேன்மை வி ரவுமெய்ஞ்
 ஞானத்—திரமுறு முத்தி தாவல தாய—வரவுறு சடிலப் பரசிவ
 பத்தியால்—விண்ணுறு மிமயப் பெண்ணைப் பாகத் -தண்ணலை
 யருச்சினை பண்ணுற வெருடாட்--டண்ணறுங் கமலமொன் நெண்ணுறக்
 குறைதலிற்—கண்ணிடக் திட்டகார் வண்ணனை வென்றோ—னெவ்
 வெந் நலங்கட் கெஃதெஃ துரித்தோ--வவ்வந் நலங்களா லதையதை
 வென்றோன்-- சிந்தாமணியோ நந்தாச் சரபியோ— தெய்வத் தருவோ
 பெய்யுமா முகிலோ— விருகிதி யோவீவ் வருவெடுத் ததுதா
 —னலம்புனை யிதுவெனப் புலத்துணி விலமெனத்— தலம்புகல்
 பொன்னுச் சாய் நரேத்திர— னனியுள மகிழ்ந்து நவீன்றன
 ளாக—வினி தினி தென்று முனிவற நயப்புற—நீவ னிடை நிறைந்த
 நவலரு மறனெலாந்—தன் னுறு காட்டா மன்னுறக்
 கொளுதான்—முதுபே ருலகி விதுவே யாதலி—னறைந் தது சால
 வமையுமென் றுன்டரி—நிறைந்தி யாங்கணு நிலவுறப்
 பதித்தனன்—விடை யத்திற் பரக்குந் தடையறு
 மனத்தாத—கடையறச் சுருக்கி யடியினை வைக்குந்—
 தன்மை யுயிர்க்குத் தானறி ஆறுத்தப்—பாரிட மெக்கும் படர்பா கீரதிப்—பெரும்
 புனல் சுருக்கிச் சிறுதுளி யாக்கி—யொளியுறு சடைமுடி மீளிர்தர வைக்கு—
 மூவா முதல்வ னோவா தமருட்—தாவாப் பெருத்தவ மேவா விளங்கிக்—கவிண்டலி
 தன்னைக் கண்டவர் கொடுப்பவங்—காணு தருடிருக் கோணு சலமுங்—ருலவுறு நல
 முயிர் கலவுற மலவலி—காதம் பெருத்திருக் கேதீச் சரமு—மிருகிதி யாக மருவு
 றப் பெற்று—மன்னுறு மீழ நன்னு டென்னும்—பொருவிலாத் தனதற் கொருசிர
 மாயது—மாணமர் பொழில்யாழ்ப் பாணமச் சிரத்திற்—கணிபெறக் கவிக்கு மணி

சிறப்புப்பாயிரம்.

நு

முடி நிகர்க்கும்—பன்னூ லுணர்ந்த நன்னு வலர்க—னாடொறுங்
 கூடி நவிலுத லுற்ற—பீயெர்ந் தோங்கு பெருவள
 நெல்லாந்—துன்னுதன் பெயராந் தொகை நிலைத்
 தொடர்சொலின்—மன்னுமுன் மொழியின் வயங்குபொரு
 ளா க்கி—யின்னும் பற்பல ரிசைப்ப விடங்கொடுக்குந் - செல்லு
 ரெயில்குழ் நல்லூ ரென்ப—நிகழும் முடிக்கோர் சிகாமணி
 யென்னப்—புகரிலா ஞாலம் புகலவ ி துதித்தோன்—செந் தயி
 மென்னுஞ் சந்தரமங்கை—கந்தரத் தழகு களிமய் கலநா—ணிலக்கண
 மனைத்து நலக்க விளக்குந்—துலக்க மிருந்த து ண்டா
 விளக்குப்—புணர்தரு ின்ப மணவுறு புராண—முணர்வோர் யார்க்கு
 மொவியுறு நேத்திர—நல்லறி வுறுத்தித் தொல்பவந்
 தொலைக்கும்—பல்கலை கட்கெ லாம் புல்லுமோ ரில்லம்—பொய்த்தெரித்
 தகற்றி மெய் யிது வென்னுஞ்—சைவசித் தாந்தத்தெய்வ
 வைப்புக்—கண்ணுபுண் ணியங்கட் கண்ணிய வுயிராந்—தண்ணிய மாசிவ
 புண்ணியப் பிழம்பு—சிவனடி யவரைச் சிவமென மதிக்குந்—தவமது
 வளர்க்கு மவமறு சீல—னென் னுளங் குடிக்கொண் டிருக்கு—முன்னுசீ
 ராறு முகநா வலனே,

மகாவீத்துவானாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேர்சையாசீரியப்பா.

திருவளர் ருமத் துருவளர் பெருமா—ஊர்நியர் தாமரை யர்சி
 லமர்ந்து— புரிமுறுக் குடைந்து முருகுகொப் பளிப்ப— வள்ள்த
 டுவிழ்க்கும் வெள் ளிதழ்க் கம லத்—திருமனை யவாவு மொருமனைக்
 கிழ்த்தியை—மன்னுற நானூர் தன்னுறு நாவிற்— செந்நிறந் திரிந்து
 வெண்ணிறம் பயப்ப—மருவுற வைத்த வொருபெருந் தேவ—
 னருமறைப் பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த—மன்பதை கட்கெலா
 டின்புற டுணர் த்த— வுள்ளத் துள்ளிக் கொள்ளுந் தெய்வ— வருவங்
 கரந்து திருவளர் ஞவராய்— மாநிலத் துற்று மேனிலத் தவரு— மவாவுற
 வென்றுந் தவாநல மமைத்துப்—பன்மலை யுள்ளுயர் பொன்மலை
 யென்னப்—பன்னு லுள்ளுயர் நன்னுலாகப்—பரிவுற வருளிய விரிவுறு
 பொருள்சேர்— தெய்வத் திருக்குறண் மெய்மலி தூலைப்— பொற்பமர்
 தருக் கருட் கற்பக மென்னப்—பலருரை யுள்ளு நிலவுற விளங்கும்—
 பரிமே லழகர் புரி யுரை யோடு— நயக்குறு மச்சில் வயக்கித்
 தருகென—வானினங் களினுயர் தேனு வென்ன—முற்றுற வாய்ந்து
 கற்றவர் குழுடிக்—கற்பம் புகலினு மற்பமுங் குறை யாப்— பெருவள
 னமைந்து மருவுட்ப் புலியிற்—பம்புபன் னூட்டியர் செம்பினன் னூட்—
 னந்தா மணிகளுட் சிந்தா மணியெனப்— பொன்னியல் புரிசை
 தென்னுற வுடுத்து—நன்னகர் பலவினுட் டென்னுசீர் பெற்று—முதுபுகழ்
 சுமந்துயர் புதுவைமா நகரான்—சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
 முத்தெனத்—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத் தேவர்— பிறக்குமா
 தவத்திற் சிறக்கவர் துதித்தோன்—பெருநிதி களினுய ரிருநிதி கீர்
சிறப்புப்பாயிரம்.

யென்ன—விரவ லர்க் கெல்லாம் வரையாது கொடுக்கும்—வள்ளற்
 குழாய்க் ஞுள்ளு யர் வள்ளல்—பன்னக் கேட்கவுன்னத் தெவிட்டாச்—
 செந்தமிழ்ச் சுவைதெரி சுந் தரக் குரிசில்—கற்றூர்க் கெல்லா நற்று
 யில்லந்—தூய்மை மிகுக்கும் வாய்மைப் பெளவந்—தெருட்குரித் தாய

வருட்பெருங் குறை— முத்தி தருஞ்சிவ பத்திப் பிண்ட—நன்னலம்
 பலவுந் தன்னுறு முறையுள்— பெரும்புயா சலத்திற் சுரும்பமர்ந்
 துண்ணுந்—தாமமார் பொன்னுச் சாமி மகிபன்—கழிந்தபேருவகையின்
 மொழிந்தன ஞகக் —களங்கமற வாய்ந்து விளங்குறப்
 பதித்தன — னம்பரத் தி லங்கு செம்பொன் னூட்டைத் - தோழ
 னெனக்கொளு மீழ நன்னூட்டி—னேணமர்ந் தொளிர் யாழ்ப்பாணத்
 துற்ற—வளமலி செல்வ வளகை நிகர்க்கும் — வில்லூர் மாட
 நல்லூர் வாண—னெழுத்துமுத லாக வழுத்திலக்
 கணமெலாங்—கடைபோக வுணர்ந்த தடை யறு மறிஞன்—றராதலம் பு
 கழ்சிவ புராணச் செல்வஞ்— சமையங் களினுயர்ந் தமைவு பெற்
 றோங்கித்— தெய்வத்தி றம்பொலி சைவ மென்னப்—பலபல
 கலையெலா நில வுற வுணர்ந்த—புலவரி லுயர்ந்தொளிர்நலமலி
 பெருமான்—புகலருஞ் சீர்த்தி பொத் துஞ் —சகமகி மூறு முகநா
 வலனே.

மகாலித்துவானுகிய ம-ா-ா-ஹீ

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

வீரச்சேட்டியார் குமாரருமாகிய சோடசாவதானம்
 சுப்பராயச்சேட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசீரியப்பா.

மலர்தலை புலகிற் குலவுயிர்த் தொகைக—மென்னிய
 வினைவழி மென்னிய போகந்—தனைவிழைந் தருந்த நனைமலர்க்
 கோதை—மலைமக னொருபா னிலைதர வமைத்த—சிவபிரா னருளின்
 றவலரு வலியாற் - பாற்படு மண்டப் பரப்பினை நொடி யினுள்—வீற்று

வீற்றாக விழுத்தக வகுத்த— தேன்முகப் பதும நான்முகப் புத்தேன்--
 வன்பட ரகன்று மன்பதை யனைத்தும்—விதிவிலக் குணர்ந்து
 கதிபெறற் குவந்து—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா—னல்கிய வளமை
 மல்கிய சிறப்பிற்—பாயிர நான் மறை மாயிரு ஞாலத் — தடிபகை
 கரக்கப் படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலை பெற
 வம்மறைப்--பருப்பொரு ளொருவி விழுப்பொரு
 ளொருங்கு--மயிழ்தினுமினிய தமிழினிற் றருவான்—பவர்சடைப் பனவர்
 துவலருஞ் சீர்சா- லிகலறு தவத்திறற் பகவமா முனிவரன்—செய்தவப்
 பயனான் மைதப வந்து—மாண்டநல் வருட்கொடை பூண்டகா
 ரணத்தாற்—றெய்வப் புலமைத் திருவன் னுவரெனு—நிகரில்பேர்
 மேற் கொண் டகலிட முய்யத் —துன்பக லறம்பொரு ளின்பம்வ்
 டென்னு—நாற்பொருள் பயக்கு மேற்புடைத் தாகத் — தப்பா தருளிய
 முப்பான் மருவிய—திருக்குற ளென் னுந் தெய்வமா
 மறையொடி—தருமர் முதலிய சால்பினர் வகுத்த—திருகில்பே ருரை
 களுட் சிறந்து நிலைய—வரிமே லியல்புகழ்ப் பரிமே லழக—
 ருளங்களிற் தியற்றிய வளங்களி யுரையனைத் — தேர்ச்சியின்
 ய்க்கோர் சிந்தைநன் குவப்பக்—காலிசி தங்களான் விரவிய
 வழக்களைர்—துருவிய லச்சிற் றருகெனப் பஹைப்—பன்ன

சிறப்புப்பாயிரம்.

எ

கஞ் சமந்த பன்னக வரைப்பிற்—குணங்குளைப் புரவி வணங்கல
 ரேறு—வெதுப்
 பற வுலகம் பொதுக்கடிந் தளிக்கும்—வலமுறு யிராச குலகு
 டாமணி—கழை
 சுளி புகர்முகக் கடவுணல் வேழம்—விழை தரு கற்பக மென்குழை
 நொடித்து—
 வானரோய் நறுஞ்சதைத் தேன்றோய்த் தருந்தப்—புழைக்கா நீட்டப்

பழிப்பறு

தேனிரா—றுறுமிய சந்தனச் சூழல்வாய்க் குலவுள்—செறுபுல னுடைய குறுமுனி

தன்பா—லர்ந்தைகெட நுவன்று வரம்பெறு பாக்குக்—குண்டுபடு

மீர்ஞ்சுளை

குடைந்தர மகளி—ரரக்கலர் கரம்விரித் திரப்பதை

நிகர்ப்ப—வடுப்படாக் கார்தட்

டுடுப்பலர் களுலிய—முதியசெந் தமிழ்கமழ் பொழியமால்

வரையான்—விரலிய

லின்ணவர் பரவலீ ரடியான்—முவுல களந்த மேவரு டெடுமால்—வன்றிறற் பரு

வாய் வன்றியி னுருக்கொளீஇ—யருவமண் புகந்த தருலியங் காணு—வருளார்

பசுக்கொடி யொருபாற் படர்ந்த—முக்கட் கரும்பின் செந்நம லக்தான்—கரையினிற்

ரேய்ந்து புரைதப மணக்க—நலந்தரு கவணீயக் குலக்கொழுந் திட்ட

—பழமறை தன்னகத் தளவளாய் மணக்குந் தெய்வீவண் டிரையெநி

வையைமா நதியான் -- வரியளி மிதிப்பப் புரிமுறுக் கவிழ்த்—மணங்கம

ழம்பய மணங்கயர் குளர்க்கு மக

னமர்ந் துதவுந்த கலினர் கடுப்ப—முகனமர்ந் கொழுக்குந் துகளறு செந்தே—னுவுட்

டெறிந் தின்கழைப் படப்பையிற் புருந்து—சரிமுகச் சந்தமுல் வரிமடையுடைப்ப

மட்டியல் பூந்துகன் கொட்டிச் சிறைசெயுங்—கவிழ்துணர்ந் தேமாம் பொழில்புடை

புடுத்த—பம்பிய வளம்பொலி செம்பிநன் ஞடன்—புனத முளரி மானதத் தட

மெனத்—தேவரு மயிர்ப்பப் புவன யங்களை—வெண்ணிறச் சிறக ரண்ணிய மராள்—

மருந்திட வென்றும் விருந்திடு மணித்தடந்—துதைதரு செல்வப்

புதுவைமா நகரா—

னுலம்பொரு மறுவில் வலம்படு புயத்தி—னுறைதரு கொற்றவை யுவுகையொடு குறு

ககை—யரும்பிய தொப்ப விரும்பிய வளைந்த—வளியடை கிடக்குந் தளவமா லிகை

யான் — மரவுரி யந், ணண் மறுத்துமுட் சினப்பிற்—றகைக்கு ந்

சிறனலன் சிகைக் கனல் கொழிக்குங்—குலிசவாட் படையுடைக்

குரிசிலென் றுணர்குந்—றன்னவன் றனைத் திந்நகர்ப்

போந்த—துச்சைச் சிரவரீ துண்மையே யாமெனாக்—கண்டவர் பலரும்வாய் விண்டிடச் சிறந்து—விழிகவர் வனப்பிற் சுழிகொள்வாம் பரியான்—றன்னுட னுடன்றமர் தாக்கிய தெய்வக்—கொன்னுறை

வயிரவா கோட்டுமா
னினைக்--ளகைப்பொடு வாய்வெரீஇத்
திசைதொறு மிமையா--நாட்டமொடு

திகைத்தோட் டெடுத்துச்--செல்வுழி யின்றித்
வட்கி வாட்டபொடு நிற்ப--வயங்கொ டிறு

மாந்து தயங்கிமதங் கவிழ்த்து--நிகரிகந் துலவும் புகர்முகக் களிற்றான்--கடையுக்
தெழுந்த கருங்கட லென்னப்--படையொடு துவன்றிய வடையல ருடையா--நெஞ்சு

பறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளர்ப்ப--வேற்றிடி போல விடையற
றுற மெறுழ்வலி யேற்றுகி முரசினன்--பலப்பல வரசர் நலப்பமே

திரட்டுங்--கூற்
லுயர்த்த--பைங்
கொடி யடங்கலும் பணிசெயு நிற்பத் - திகழ்துமே லோங்கிச்
சிறந்தெழிற் சய
மக--ளாலிக் கிணையதாங் காலிக் கொடியினேன் - டீடா ருலகங்

கோடா நெறியி
னிற் --குலவுற நடாத்து நிலவுசெய் கோலினன்--றண்ணிய ந
லங்கெழு புண்ணிய

மேரு--நிறைதரு கருணைக் குறையுணல் லின்பத்--திரையெறி கல்விக்
கரைபொரு

கடனறுந்--தண்ணளி யரும்பிப் புண்ணிய மலர்ந்து --நன்றிபல
பழுத்து நின்றகுண

தாரு--நித்திய வருட்சிவ பத்தியின் பைங்கூழ்--புகழ்தரு மிரவலர்
நிகழ்தரு குறிப்ப

நிந்--துதலிடு சீர்சா லதுலசின் தாமணி--விளங்குறு முயிரொனு
யிளங்கோ தனங்

கங்--கூட்டமிட் டருந்தி யேப்பமிட் டுவப்பக்--கண்ணிய
வின்சவை நண்ணிய

வருட்பா—லேமமொடு சுரக்குங் காம தேனு—பொய்வகைச் சமயப்
 புதையினுள்
 புடைபட—மெய்வகை யொளிவிரி சைவ சிகாமணி—யென்றுபற் பலரு
 மெடுத்தினி
 தியம்பக்— குன்றலி னிலமகள் குதுகலிப் பெய்தத்—தவஞா
 னம்பெறு சிவஞான
 தேவ—ரியற்றிய தவத்தா னயக்கத் தேன்றியோன்—பொதியலிழ்
 கடுக்கைகொடு அ சிறப்புப்பாயிரம்.

மதிதவழ் சடிவ—மன்னு சாமிதன் மலர்க்கழல் பழிச்சும்—பொன்னு
 சாமிமால் புகன் றன னாக —வடங்கிய தழனா வடங்கலு
 நியிர்த்தெனத் — தளிர்ந்தளி மொய்ப்பத் துளிர்ந்தலர் தேமாங்
 —கனிசிறு வளியாற் கமலமென் பொருட்டிற்—ரூக்குறீஇ யுடை ந்து
 வாக்குறு பைந்தே—னீர்ந்தட நிரப்பு நீழநன் னுட்டி—னிலமகண்
 முகமெனக் குலவும்யாழ்ப் பாணத்—ததிவளஞ் செறிந்து பொதிதலிற்
 பலகலை—வல்லோர் புகழுநல்லு ராளி —நந்தலி னலங்கெழு கந்தவேட்
 குரிசில்—பெரிதுவந் துளுற்றிய வரிய மெய்த் தவத்தாற்—பொறையரு
 ன் சாந்த நிறைகொடை வாய்மையென் — நின்னநற் குணங்க ளோர்
 மன்னிய வருக்கொடு வந்ததென் றியாவரும் வழங்கிட வந்தோன்—
 கல்வியங் கடலைக் கடப்பவர் தமக்கோர்--சொல்லியன் புணையெனத்
 தூரிசறநிற்போ-னிருவகைப் பிரம சரியநன் னெறியின் — மயற்றலை
 புகுத்தா நயிட்டிக நிலையினன்— கற்பனை கடந்த சிற்பரஞ் சுடர்தாள் -
 க னவிலு நனவினுங் கழலாக் கருத்தினன் — பழிதரு முத்திப்
 பகுப்பெலா மொருவி—யழிவில்பே ரின்ப மளிக்குறு முத்தியை—
 யெளிதினிற் றெரித்துப் பள கிலின் புறுத்துஞ்--சைவசித் தாந்த
 மெய்தரு பணுவலை-- யையங் திரிபற வகத்தினன் குணர்ந்தோன் — கையற
 விகந்த கருணையங் கடலோன்— கூறுசீர் புனைபு மாறுமுக
 நாவலன்—பரவிய டுவுப்பிற் பதித்தனன்—விரவிய டுலகம் விளங்குதற்
 பொருட்டே.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
---------	------	-------	------------

உ	கக	வுடையார்
இ	உக	ருமத்
எ	க	பொழிய
எ	உஅ	வயிரவா
க	கஎ	மென்றார்
ச	கச	இலவாயின
ச	கக	வேண்டாமையும்
க0	கஇ	யென்பனூள்
கக	க	அறத்தினூங்
கக	க0	னூங்கில்லை
கக	கஉ	பிறரறிதல்
கச	கஎ	புடம்பினூஞ்
கச	கஇ	யாக்கை
கஎ	கஅ	தொல்காப்பியற்
கஅ	க0	பட்டாது
உக	எ	உடைம
ச0	கஅ	வன்
அஇ	உக	தலைமைக்
அஎ	ச0	ருநன்
க0அ	க0	நிரம்பாயை
ககச	கச	துணிவென
ககஅ	கஇ	நாணித்
கஉஅ	கஅ	பொருள்
கஉக	எ	எரிமுன்னா
ககக	கஇ	தறுநிதி
ககக	உ0	வெண்ணாமைமை
கசக	உஉ	லென்பனூற்
உகஎ	கஅ	வண்வனளிர்
உசஅ	கஉ	லாயினும்
உஎக	கஉ	தொறாஉற்
க0இ	உச	கொடுக்கும்
ககக	கக	புடையவர்
உசக	க	யவர்க்கண்ட
கசக	க	தந்தார்
கசக	அ	மென்பதாம்

வுடையார்
மருமத்
பொதிய
வயிரவாட்
மென்றார்
இலவாயின
வேண்டாமையும்
யென்பதனூள்
அறத்தினூங்
னூங்கில்லை
பிறரறிதல்
புடம்பினூஞ்
யாக்கை
தொல்காப்பியச்
பட்டாது
உடைமை
தவன்
தலைமை
ருநன்ற
நிரம்பாமை
துணிவென
நாணிக்
பொருள்
எரிமுன்னர்
தந்நிதி
வெண்ணாமைமைய
லென்பதனூற்
வண்புனளிர்
லானும்
தொறாஉங்
கொக்கும்
புடையர்
யவர்க்கண்ட
தந்தார் அவர்
வென்பதாம்

உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு
உசு	உசு	உசு

உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு
உசு	உசு

பாலியல்திகாரவகராதி.

பால்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.
பக்கம்.		

அறத்துப்பால்.	க	உழவு.
காமத்துப்பால்.	கூசு	உறுப்புநலனழிதல்.

பொருட்பால்.
 இயல்.
 அங்கையல்.
 அரசியல்.
 இல்லறவியல்.
 ஒழிபியல்.
 களவியல்.
 கற்பியல்.
 தறவறவியல்.
 அடக்கமுடைமை.
 அமைச்சு.
 அரண்.
 அருளுடைமை.
 அலரறிவுறுத்தல்.
 அவர்வயின்விதும்பல்.
 அவாவறுததல்.
 அவையஞ்சாமை.
 அவையறிதல்.
 அநுக்காரமுமை
 அறன்வையிறுத்தல்.
 அறிவுடைமை.
 அன்புடைமை.
 ஆள்வியையுடைமை.
 இகல்.
 இடனறிதல்.
 இயக்கணழியாமை.
 இரவச்சம்.
 இரவு.
 இவ்வாழ்க்கை.
 இறைமாட்சி.
 இனிப்பவைகறல்.
 இன்னுசெய்ப்பாமை.

ககந
 பக்கம்.
 கஅந
 ககந
 க௫
 உ௭உ
 ௩௦௯
 ௩௩௧
 ௧௮
 பக்கம்
 ௩௭
 கஅந
 உ௧௪
 ௧௮
 ௩௨௮
 ௩௧௩
 ௧௫
 ௨௦௮
 ௨௫
 ௪௭
 ௧௨
 ௧௨௫
 ௨௪
 ௧௭௮
 ௨௪௪
 ௧௪௫
 ௧௮௧
 ௩௦௨
 ௨௯௯
 ௧௫
 ௧௩௩
 ௨௯
 ௮௮

ஊக்கமுடைமை.
 ஊடலுவகை.
 ஊழ்.
 ஒப்புரவறிதல்.
 ஒழுக்கமுடைமை.
 ஒற்றூடல்.
 கடவுள்வாழ்த்து.
 கண்ணோட்டம்.
 கண்விதுப்பறிதல்.
 கயமை.
 கல்லாமை.
 கல்வி.
 கள்ளாமை.
 கள்ளுண்ணுமை.
 கணவுநிலையுரைத்தல்.
 காத்தற்சிறப்புரைத்தல்.
 காலமறிதல்.
 குடிசெயல்வகை.
 குடிமை.
 குறிப்பறிதல்.
 குறிப்பறிதல்.
 குறிப்பறிவுறுத்தல்.
 குற்றங்கடிதல்.
 கூடாநட்பு.
 கூடாவொழுக்கம்
 கேள்வி.
 கொடுங்கோன்மை.
 கொல்லாமை.
 சான்றாண்மை.
 சிற்றினஞ்சேராமை.
 சுற்றந்தழால்.
 சூது.
 செங்கோன்மை.

௧௭௩
 ௩௮௧
 ௧௫௮
 ௫௯
 ௩௯
 ௧௭௦
 ௩
 ௧௧௭
 ௩௩௭
 ௩௦௪
 ௧௧௯
 ௧௧௯
 ௭௯
 ௨௧௩
 ௩௪௯
 ௩௨௧
 ௧௪௨
 ௨௯௧
 ௨௭௨
 ௨௦௩
 ௩௧௨
 ௩௧௭
 ௧௨௭
 ௨௩௯
 ௭௯
 ௧௨௨
 ௧௧௨
 ௧௧
 ௨௮௦
 ௧௩௩
 ௧௫௩
 ௨௯௯
 ௧௫௯

உ

உ

அதிகாரம்.

பக்கம்.

அதிகாரம்.

பக்கம்.

தகையணங்குறுத்தல்.

தவம்.

தனிப்படர்மிசூதி.

திநட்பு.

திவினையச்சம்.

துறவு.

தூது.

தெரிந் துசெயல்வகை.

தெரிந் துதெளிதல்.

தெரிந் துவினையாடல்.

நடுவுநிலைமை.

நட்பாராய்தல்.

நட்பு.

நலம்புனைந் துரைத்தல்.

நல்குரவு.

நன் றியில்செல்வம்.

நாடு.

நா ணுடைமை.

நா ணுத் துறவுரைத்தல்.

நிலையாமை.

நிறையழிதல்.

நினைந்தவர்புலம்பல்.

நீத்தார்பெருமை.

நெஞ்சொடுகளத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

பகை திறந்தெரிதல்.
பகைமாட்சி.
பசப்புறுபருவால்.
படர்மெலிந்திரங்கல்.
படைச்செருக்கு.
படைமாட்சி.
பண்புடைமை.
பயலிசொல்லாமை.
பழைமை.
பிரிவாறறுமை.

பிறனில்வழையாமை.

௩௦௯	புகழ்.	௬௪
௭௩	புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	௩௧௩
௩௪௩	புணர்ச்சிவி தும்பல்.	௩௬௯
௨௩௩	புதல்வரைப்பெறுதல்.	௨௧
௩௭	புலவி.	௩௭௩
௯௭	புலவி நுணுக்கம்.	௩௭௮
௧௬௭	புலான்மறுத்தல்.	௭௧
௧௩௬	புல்லறிவாண்மை.	௨௪௧
௧௪௭	புறங்கூறுமை.	௩௨
௧௩௦	பெண்வழிச்சேறல்.	௨௩௭
௩௪	பெரியாரைத்தூணைக்கோடல்.	௧௩௦
௨௨௮	பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௩௪
௨௨௩	பெருமை	௨௭௭
௩௬௯	பேதைமை.	௨௩௯
௨௬௬	பொச்சாவாமை.	௧௩௬
௨௮௩	பொருள்செயல்வகை.	௨௧௬
	பொருள்செயல்வகை.	௩௩௦

உகக	மபா மு துணையு ர மலல.	1200
உஅஅ	பொறையுடைமை.	சச
நஉச	மடியின்மை.	கஎடு
கூச	மருந்து.	உகக
நகூ0	மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.	உ00
நசக	மானம்.	உஎடு
கூ	மெய்யுணர் தல்.	க0க
நடுஎ	வரைவனமகளிர்.	உகூ0
நஎஉ	வலியறிதல்.	ககூ
உசகூ	வாய்மை.	அஉ
உசஎ	வாழ்க்கைத்துணைநலம்.	கஅ
நச0	வான்சிறப்பு.	கூ
நநச	விருந்தோம்பல்.	உகூ
உஉஉ	வினைசெயல்வகை.	ககூடு
உககூ	வினைத்தீட்பம்.	ககூஉ
உஅந	வினைத்தூய்மை.	கஅகூ
நச	வெகுளாமை.	அடு
உநக	வெஃகாமை.	சகூ
கநக	வெருவந்தசெய்யாமை.	ககூச
சஉ		

பாலியலதிகாரவகராதி முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர் குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத் தழிவில்வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன. * அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை

மூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கி யன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டமென மூவகைப்படும். †

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப் பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று ‡ அவ்வ வற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழு வாதொழுகுதல்.

வழக்கமாவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் சொல்வது. அது கடன் கோடன் முதற் பதினெட்டுப் பதத்ததாம். §

* அறம் பொருள் இன்பம் ஶீடெ ன்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டமென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை - ஆச்சாரம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபரிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதை நல் காமம், ஒப்பிப்பணி செய் காமம், கூலிகொடாமம், உடையனல்லான்விற்தல், விற்றுக்கொடாமம், கொண்டுள்ளமொப்பாமம், கட்டுப்பாடுசுடத்தல், நிலவழக்கு, மாதாடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபு எனவிலை.

உரைப்பாயிரம்.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழியினொரை அந்நெறி ஶிறு த்துதற்பொருட்டு ஒப்பாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குத் தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்
 பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்
 சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உ
 ணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும்,
 அவற்றை யொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரார்
 சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணத்தோறும்
 வேறுபாடுடைமையின், சிறு பான்மையாகிய
 அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்கு மொத்தவிற்பெரும் பான்
 மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறத் துறவறமென இருவகை
 நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கை நிலைக்குச்
 சொல்லுகின்ற நெறிக்க ணின்று அதற்குத் துணையாகிய
 கற்புடைமையினையோடுங் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட்
 கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினிது முடிதற்
 பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம்.

முதல் அதிகாரம்.—கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது கவிதான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்ட
 பொருட்டு
 ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து
 ஏற்புடைக்கடவுளை

யெனவறிக: என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு
அவற்றான் மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாகலான் அம்மூன்று பொருளை

யுங் கூறலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின்,
அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரெனவுணர்க.

இவ்வாழ்த்து

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி பகவன் முதற்றே யுலகு

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம் அகர முதல - எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமா
சிய முதலையுடையன:—உலகு ஆதிபகவன் முதற்று - அதுபோல உலகம் ஆதிபக
வனாகிய * முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை.

அகரத்திற்குத்தலைமை விகாரத் தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய
இயல்பாற்றிற்சுத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை
செயற்றையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான்

முற்றுமுணர்ந்தலானுங்கொள்க. தமிழ் மெழுத்திற்கேயன்றி
வடவெழுத்திற்கும் முதலாசல்நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றாக்.

ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை
வடநூன்முடிபு. உலகென் றது ஈண்டியிர்கண்மேளினிறது.

காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்டு உண்மை
கூறவேண்டிதலின், ஆதிபகவன்முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக்

கூறி னார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது
கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாசம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான்

முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது.

உ. கற்றதை லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்று டொழா அ ரெனின் உ.

இ - ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என் -
 எல்லா நூல்களையுந் கற்றவர்க்கு அக்கல்வி யறிவானாய
 பயன்யாது?—வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின் - மெய்புணர்வினை
 யுடையானது நல்லதான்களைத் தொழாராயின். எ - று.

எ வனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டி ன்மை
 குறித்து நின்றது. கொல்வென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்க
 மருந்தாகலின் நற்றாளென்றார். ஆகம வழிவிற்குப் பயன் அவன்றளைத்
 தொழுது பிறவியறுத்தவென்பது இதனாற் கூறப்

பட்டது.
 (௨)

௩ மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி சேர்ந்தார்
 நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ௩.

இ - ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார் - மலரின்கண்ணே சென்ற
 வனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்—நிலமிசை நீடு வாழ்வார் - எல்லா
 வலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிநின்றி வாழ்வார். எ - று.

* ஐசுவரியர், வீரையர் புரூ, லி, ளாள் . . . . . ஈண்டிம எ - றும - றுக்கு, பகிமென்னும்
 பெயருண்கமபால், பகவென்பதற்கு இவ்வடகுணங்களை யு முடையேனென்பது பெருள்.

சு முதல் அதிகாரம்.—கடவுள்வாழ்த்து.

அன்பாளினேவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த
 வடிவோடுவிரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்:
 என்னை? “வாராக் காலத்து நிக முங் காலத்து—மோராங்கு வருஉம்
 வினைச்சொற் கிளவி—யிறந்தகா லத்துக் குறிப் பொடி
 கிளத்தல்—விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.” *
 என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர்

பெயர்பற்றிப் பிறிதோர் கடவுட்கேற்று வாருமுள். சேர்தல் -
இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்த்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

இ - ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்த்தார்க்கு -
ஒருபொருளை யும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச்
சேர்த்தார்க்கு—யாண்டும் இடும்பை இல - எக் காலத்தும்
பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ - று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும்,
பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும் தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென
மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடி சேர்த்தார்க்கும் அவ்விரண்டு +
மின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத் துன்பங்களும்
இலவரீயின. (௪)

இருள்சே ரிருவினையுள் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு இ.

இ - ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா - மயக்கத்தைப்பற்றி
வரும் நல்வினை தீவினையென்னு டிண்டுவினையும்
உளவாகா—இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந் தார் மாட்டு -
இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினரிடத்து. எ - று.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவராலுங்கூறப்படாமையின்
அவிச்சையை இருளென் றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கேதுவாகலான்
இருவினையுள் சேராவென்றுங் கூறினார்.

இறைமைக்குணங்களிலராயினொ ர உடையரெனக் கருதி அறிவிலார்
கூறுகின்ற புகழ் கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய
இறைவன்புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் -
எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (௫)

க. பொறிவாழி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெற்றினர் ரீடுவாழ் வார். க.

இ - ள் பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான் - மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது—பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார் - மெய்யான ஒழுக்கநெறியின்கண் வருவாது நின்றார்—ரீடு வாழ் வார் - பிறப்பினிற் எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

• தொல்காப்பியம், வினையியல், சச. † வேண்டதலும் வேண்டநமையு.

† ண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மையைவாய துறக்கவின்ப முதலிய காமியங்களைப்பயப் பன வாகிய வேன்விமுதலியனவ ற்றற. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து தீற்றலு முடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினை யிண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்தப் பந்தமு யத்துதற்கண் பொ.ஸ்விலங்கும் இருப்புவிலக்குர்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை இரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடுபயத்தலின், ண்டு, நல்வினையென்றது அவற் றையன்றென்க.

முதல். அதிகாரம்—கடவுள் வாழ்த்து.

டு

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவும் ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்க நெறி ஐந்தவித்தானற் சொல்லப்பட்டமையின் ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட் கிழமைக்கண் வந்தது, கபிலரதுபாட்டு என்பது போல. இவை நான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநின்றலுஞ் செய்தார் வீடுபெறுவரென் பது கூறப்பட்டது.

(க)

எ. தனக்குவமையில்தான் ஞாஞ்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ.

இ - ன். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - ஒருவாற் றுணர் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது,—மனக்கவலை மாற்றல் அரிது - மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ - று.

“உறற்பால - தீண்டா விடுத லரிது.” * என்றற்போல ஈண்டு அருமை இன் மைமேனின்றது. தான் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றின் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவரென்ப தாம்.

(எ)

அ. அறவாழி யந்தணன் ஞாஞ்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது. அ.

இ - ன். அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது—பிற ஆழி நீந்தல் அரிது - அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ - று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன் னர்ப் பிரித்தமையான் ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறு வகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வழுவாகவுடையனாகலின், அறவாழி யந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந் தணெனன்றுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணுது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார்.

இஃதேகதேசவுருவகம்.

(அ)

சு. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யெண்குணத்தான்
முனை வணங்காத தலை.

இ - ள்.

கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல - தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்
கையில்லாத பொறிகள் போலப்

பயன்படுதலுடையவல்ல—எண்குணத்தான் தானே வணங்காத் தலை -
எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையானது தான்களை வணங்காத
தலைகள். எ - று.

எண்குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல்,
இயற்கையுணர்வி னனாதல், முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகவே
பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பி
லின்பமுடைமை எனவியை. † இவ்வாறு சைவாக

* நாலடியார். பழங்கை, — அண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாரு
மெத்தணையும்—வேண்டார்மற் றிய விழைய னல்லவை—வேண்டி னும் வேண்டா
விடினு முறற்பால—தீண்டா விடுதலரிது.

† தன்வயத்தனாதல்—சுவதந்திரத்தவம்.
தூயவுடம்பினனாதல்—விசுத்ததேகம். இயற்கையுணர்வினனாதல்—நிராமயான்மா,
முற்றுமுணர்ந்தல்—சருவஞ்ஞத்தவம். இயல்பாகவே பாசங்,

கீ

உ ம் அதி.—வான்சிறப்பு.

மத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாலை * முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவ நிலை + முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுள். காணாத கண் முதலியன போல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரே னும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனிலவென்பது உங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணக்கலுஞ் செய்யா வழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(க)

க0. பிறவிப் பெருங்கட நீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார். க0.

இ - ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் - இறைவ னடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்;—சேரா தார் நீந்தார் - அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமுந்துவர். எ - று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கட லென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடி யையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதறா மையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.

(க0)

உ ம் அதி.—வான்சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கேது வாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல், அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்

ருணமிழ்த மென்றுணரற்பாறறு. க.

இ - ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் - மழை

இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,—தான் அமிழ்தமென்று உணரற் பாற்று - அம்மழை தான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையையுடைத்து. எ - று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டியிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு இடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலன், உலகத்தை நிலை பெறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்கவென்றார்.

(க)

கனின் வகுதல் - அநாதம்பதம். பேரூருடைமை—அதபதசத்தி.
முடிவல்லாற்றலுடைமை—அநாதசத்தி. உம்பின்னப்பருடைமை—நருபதி.
"எடயி வாணொரு தீச்சென்மை மான் றனை" எனத் நருநாவுககாசுநாடொரும,
"ஐருமபுடாநத முவலைய குலத்தினுண் யிறையவனை மறைய வனை யுயணகுணத்தி னுண்" எனச் சுநத-மூாதநாடொரும அருளிச்செய்தவாற்றினும், இறை வனுக்கு எண்குணமுணுகம் சிவாமேதாறுணிகவென்பதற்கு.

* அணிமா முதலிய எண்ணத்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈகிதை, வகிதை எனவவை.

† கையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களான கையிலாவறிவு, கையிலாக்கூட்டு, கையிலாக் கீயம், கையிலாவுன்பம், நாமயின்மை, கோத்தியின்மை, சூயின்மை, அழியா சியல்பு எனவவை. இவ்வாறு சூருதல்கிற் கூறப்பட்டது.

உ ம் அதி.—வான்சிறப்பு.

எ

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉ மழை.

உ.

இ - ன். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி - உண்பார்க்கு நல்ல அணவகளை உளவாக்கி,—துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய தூஉம் மறை - அவற்றையுண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மறை. எ - று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராடிண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணை மேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடைய வாயின வென்பதாம். (உ)

க௩. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத் துண்ணின்றுடற்றும் பசி.

இ - ள். விண் இன்று பொய்ப்பின் - மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின், —விரி நீர் வியன் உலகத்துள் - கடலாற் சூறப்பட்ட அகன்ற புல கத்தின்கண்—நின்று உடற்றும் பசி - நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ - று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லையென்பார், விரி நீர் வியனுலகத்தென் றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

க௪. ஏரினுழாஅ நுழுவர் புயலென்னும் வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

இ - ள். உழுவர் ஏரின் உழார்-உழுவர் ஏரானுமுழைச்செய்யார், —புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால் - மழைஎன்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின் எ - று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்து நின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணம் கூறிய வாறு. (௪)

க௫. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை (௫).

இ - ள். கெடுப்பதூஉம் - பூரியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப் பதூஉம்—கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம் - அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் தணையாய்ப்பெய்து முன் கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம்—எல்லாம் மழை - இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ - று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத் தொழிலுவமத்தின் கண்வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின், கெட்டார்க் கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண்முயற்சிவேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல் கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. * மழையின தாற்றல் கூறியவாறு. (இ)

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல். அவாய்நிலை இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தயாகாரமென்பார்.

௩.

அ உம் அதி.—வான்சிறப்பு.

கக. விசும்பிற்றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. கூ.

இ - ன். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால் -
மேகத்திற்றுளிவீழிற் காண்பதல் லது,—மற்று ஆங்கே பசும்புற் றலை
காண்பு அரிது - வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையைப்
ந் காண்டல் அரிது. எ - று.

விசம்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.
இழிவுசிறப்பும்மை விகா ரத்தாற்றொக் கது. ஓ ரறிவுயிரும் இல்லை
பென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும் தடிந்தழிவி
தானல்கா தாகி விடின. எ.

இ - ன். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் - அளவில்லாதகடலும்
தன்னியல்பு குறையும்,—எ ழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகி
விடின—மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்டுபெய்யாகு. விடுமாயின்.
எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழியிர்கள்
பிறவாமை யும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக்

குறைத்தவென்றது முகத்தீல: அது “கடல்குறைபடுத்தீர் கல்
குறைபடவெறிந்து” * என்பதனானும் அரிக. மழைக்கு முதலாய
கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவை ஏழுபாட்டானும்
உலகநடத் தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ.

இ - ள். வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது -
தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும், பூசையும்
நடவாது,—வானம் வறக்குமேல் - மறை பெய்யாதாயின். எ - று.

நைமித்தி பத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றராகலின்,
செல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை, நித்தியத்திற்றழவுநீரச்
செய்வது நைமித்திக ி மாதலின், அதனை முற் கூறினார்.

(அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கூ

இ - ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா -
அகன்றவுலகின்கண் தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும்
உளவாகா,—வானம் வழங்காதெனின் - மழை பெய்யாதாயின். எ - று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு

உவகையோடுக்
கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நின்றற்பொருட்டு விரதங்க
ளான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இவ்வறத்தின்
மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன.

(க)

உ௦. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க௦.

† கையெழுத்து—நிமித்தத்தாலாவது.

கூ ம் அதி.—நீத்தார்பெருமை.

கூ

இ - ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின் -
எவ்வகைமேம் பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல்
அமையாதாயின்,—ஒழுக்கு வான் இன்று அமை யாது - அந்நீர்
இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வாணையின்றி யமையாது. எ - று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை
இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடை யறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும்
எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையாதுலகென்பது எல்லாரானுந்
தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வாணின்றமையாமை தெளி
யப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி
யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் சி
ம்பாதென உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும்
அறம்பொருளின்பங்கள் ஈடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(கூ)

கூ ம் அதி.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல்.
அய்வரமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார்
அவராகலின், இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற்றுணிவு. க.

இ - ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை - தமக்குரிய
ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது
பெருமையை—வீழுப்பத்துவேண்டும் பனுவற்றுணிவு—வீழுபய பொருள்
கள் பலவற்றுள்ளும் ஆதுவே வீழுமாதென வரும்பும் நூல்களது துணிவு.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று திறத்தலாவது, — தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைகருமுரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாத்தொழுக அறம் வளரும், அறம்வளரப் பாவந்தீதும், பாவந்தீதய அறியாமை நய்கும், அறியாமை நய்க நத்தவநித்தவகளது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன்மா லையவாய இம்மை மறுமையில், பங்களி னுவர்ப்பும் பிறவீத்துன்பவகளும் த்தானறும், அவைத்தானற யட்டிண்குறையைண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிககுக் காரணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நய்கி யட்டிற்சுகக் காரணமாகிய யொகமுயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணராயு பிறந்து புறப்பற்றுகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றுகிய யாவென்பதும் விடும், ஆக லான் இவ விர ண்டி பற்றையும் இம்முறையே யுவாத்துவிடிகதெலனகய்காளக, பனுவலெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனை, ஒன்றையானவெருவவாத சமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணியவென்பது பெற்றும், செய்தாரது துணியு பனுவன் மேலந் தப்பட்டது.

(க)

உஉ. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் துறந்தாரை யெண்ணிக்கொண்டற்று. உ.

இ - ள். துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின் - இருவகைப் பற்றினையும் விட்டா

ரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணிற் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமை யான்—வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டு அற்று - இவ்விலகத்துப் பிறந்திறந்

தாரை எண்ணி இத்துணையென அறியலுற்றறப்போலும். எ - று.

முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது

(உ) க0

ந ம் அதி.—நீத்தார்பெருமை.

உரு. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றலகு. ௩.

இ - ள். இருமை வகை தெரிந்து - பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டளது துன்ப வின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து - ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை - அப்பிறப் பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே - உலகு பிறங்கிற்று - உலகின்கணுயர்ந்தது. எ - று

“தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்” என்புழிப்போல இருமை யென்றது ஈண்டெண்ணின்கணின் றது. * பிரிநி லையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது . இஃதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்க தென்பது கூறப்பட்டது.

(௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪.

இ - ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான் - திண்மையென்னுந் தோட்டியால் பொற்களாகிய யானையைநதனையும் தததம் புலங்கண்மேற் செல் லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து - எல்லாநலத்துனும் மிக்க தென்று சொல்லப்படுமீ வீட்டிநலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ - று.

இவ்வீதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவினமேற்று, அந்நிலத்திற்சென்று முளை ததலன், விதவெதனரூர். ஈண்டிப்பிறந்நுறந்து வரும மகனலலவனபதாம். (௪)

உரு. ஐந்தவித்தா னுற்ற லகல்விசம்பு ளாரக்காமா
னாததரனே சாலுங் கார். ௫.

இ - ன். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல் - புலன் களிற் செல்கின்ற
 அவாவைந்தனை யும் அடக்கினானது வல்கரு—அதல்
 வ் சும்புளாராகாமான் இந்நூலினே சாலும் கரிஅகன்ற
 வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்நூலின் அமையுஞ்சான்று. எ - று.

ஐந்துமென் லும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும்
 செய்யுள்விகா மத்தாறவ்ருககன.தான ஐந்தவியாது சாப யெய்திந்நன்று
 அவித்தவனதாற்றல் உணர்த் தினுறாகவன், இந்நூலின்
 சாலயகரியென்றார். (இ)

உக. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
 செயற்கரிய செய்கலா தார். கூ.

இ - ன். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் - ஒத்த பிறப்பினராய
 மக்களுள் செய் தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார்
 பெரியர்:—செயற்கரியசெய் கலாதார் சிறியர் - அவ்வெளியவற்றைச்
 செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ - று.

* ஈண்டு இருமையென்பனும் மைவிசூதி, தன்மையுணர்த்தாது
 தன்மையுடைய பொரு ளையே யுணர்த்தலின், பகுத்ப்பொருள் விசூதி யென் னுஞ்
 சுவார்த்தபாவ தத்திதப் பிரத்தியயம்.

கூ ம் அதி.—நீத்தார்பெருமை.

செயற்கெரியவாவன மனம் வேண்டியவாரே அதனைப்
 பொறிவழிகளால் புலன் களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும்
 முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை
 யோகவுறுப்புக்கள். நீரிற்பலகான் மூழ்கல் முத லாய
 நாலிருவழக்கிற்குபதபக்கமென்பாருமுளர்; * அவை நியமத்துள்ளே
 அடங்க லின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையறிக.
 (சு)

உள. சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் றைந்தன்
 வகைமதாவான கடட்ட யுலகு. எ.

இ - ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின்வகை -
 சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று
 ஸ்சால்லப்பட்ட தன்மாத் திரைகளைந்தனது கூறபா
 ட்டையும்—தெரிவான் கட்டீட உலகு-ஆராய்வான நிவின் கண்ணீத
 உலகம். எ - று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய
 அவைதாமைந்தும், அவற்றின் கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும்,
 அவற்றின் கூறுகிய ஞான ந்தரியங்களை ந்தும்,
 கன்மேந்திரியங்களைநதுமாக யூருபதுமாம். வகைமதாவான கட்டீடென
 உடம்பபாடி புணர்த்ததனால், † தெரிக்கின்ற புருடனும்
 அவன்மதரிதற்கருவியாகியமான ‡ அகவகார மனங்களும் அவற்றிற்கு
 முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும். தத்துவம்ருபத் தைந்தனைபுந்
 தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஓன்றிற் றுள்ள நியதன்மையிற் பகுதிய்யயா
 வதல்லது வீகுதியாகாவதெனவும், அதன் கட்டீடான நிய மானும் அதுன் க
 ட்டீடான நிய அகவகாரமும் அதன் கட்டீடான நிய
 தன்மாத் திரைகளுமாகிய வரும் தத்துவங்கு முதலாயதனை றோக்க
 வீகுதியாதலும் தங்கட்டீடான துவனவநறை றோக்கப பகுதி
 யாதலுமுடையவெனவும், அவற்றின்கட்டீடான நிய மனமும்
 ஞானந்தரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதுகுறும்
 தங்கட்டீடான துவன வன்மையான வீகுதிய்யயாவதல்லது பகுதியாக
 காவவனவும், புருடன் தானென்றிற் றுள்ள மையா னும்
 தன் கட்டீடான துவன வன்மையானும் யூரணமில்லவெனவையும், சாயகிய
 ஊறு றோதியவாற்றான் ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்தும்மல்லது
 உலகெனப் பிற்தொன் றில்லையென உலகென துண்மையறிதலின்,

அவனை நினைக்கணை தாயிற்று. பூலைய
 நான் குபாட்டா னும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சையும்
 தந்ததுவடிவார் வுமென்பது கூறப்பட்டது.
 (6)

உ.அ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
 மறைமொழி காட்டி வந்தம். அ.

இ - ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை - நிறைந்த

மொழியினையுடைய துறந்திரேது பெருமையை—நிலத்து மறைமொழி
 காட்டிவந்தம் - நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய
 மந்திரங்களே கண்கூடாகக் கீ காட்டும். எ - று...

* நீரிற்பலகான்மூழ்கல் முடிவியமவட்டமம் நீர்பலகான புழுகு
 லததலையுத் தோய் டையாச்—சேர்ச டை தாழ்ச் சுடமீ. ராயி -
 யூ. டையா—கா. கதத கொண்பு கடவுள் மீட்டு தோம்பல்—வானசத்தய்க்கும்
 உழி. என னும வெண்பாவாணாக்க. வெண்பாமாலை, மாகைப்படலம். கச.

† உடம்பொழி புணர், தலைன்பது ஒருத்தி. இத்தம் வடவிலார்
 பாதலிமன்பா.

‡ மான்—மகி தத்துவம், மறுசெதென்னும வடமொழி
 எழுவாயொருமையின் பறாந் என நிற்கும். அது தமிழின மானெனத்
 தற்பவமாயிற்று. சாங்கியனாலிலே மான் என்றது புத்தியை.

§ கண்கூடு—பிரத்தியகம்:

கஉ ச ம் அதி.—அறன்வலியுறுத்தல்.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும்
 வெகுண்டுகூறினும் அவ் வப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல்
 பயனாணுணர் த்துதல். (அ)

உகூ. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
 கணமேபுங் காத்த லரிது. கூ.

இ - ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி - துறவு

மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின் கணின்ற முனிவரது வெகுளி, —கணமேயும் காத்தல் அரிது - தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப் பட்டாராற்றித்தல் அரிது. எ - று.

சலியாமையும், பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாகவுருவகஞ்செய்தார். குணம் சாத்யொருமை* அகாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தேதான்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காத்தலரிதென்றும் கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது.

(க)

௩௦. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். க)

இ - ள். எவ்வுயர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் - எல்லாவுயர்கண்மே லும் செவ்விய

தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான், —அந்தணர் என்போர் அறவோர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ - று.

பூணுதல் விரதமாகக்கேடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையா ரென ஏதுபயபயமாகலின், அஃது அவ வருளுடையாஃமலன்றுச் செலலாவதென்பது கருதது. அவ்வாருணையுடையராயினும் உயாகணமாட்டருளுடைய ரென்பது இத னுற கூறப்பட்டது .

(க)

ச ம் அதி.- அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரானுணா த்தப்பட்ட அமமுன்றனுள் எனைப்பொருளு மன்பமும ஃபாலாது, அறன், இமமை மதுமை வ்வுடனனும் முன்றனையும் பயத்தலான், அவறறின்

வலியுடைதவதன்பது கூறுதல். அங்காயமுநையையும் இதனான விளங்கும். "சிறப்புடை மட பிற்பொருளு மன்பமு—மறத்து வழிப்படு உநதாற்றம் போல" † என்றார் பிறரும்.

கூக. சிறப்பினுஞ் செவ்வமு மினு மறத்தினுஉங்
காக்க மெவனொ வுயிராக்கு. க.

* சாதிவொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீயு தோன்ற கின்றும் தோன்றுது நின்றும் பின ஒருமைப்பனமை வியையுருக மேல்வந்து முயு உருஞ்சொற்களுமினறத் தானே பன்மைப் பொருளுணர்ந்துவது. இதனை வடநூலார சாதிநியைவசனமெனவர். "ஆயுதோன்றிடசாதி வொருமையு—மீயுதோன்றுது சாதி வொருமையு - மெனயரு திறப்படு மிருநிலை மருங்கினும்." "சங்கை—வொயுததாட்டுநு நீர்ந்தா னிடை" "ஆஞ்சுவதஞ்சாமையேதைமை" என்புழிப் பொறுத்தான் ஆஞ்சுவத என ஆயுதானறிய சாதிவொருமை யும். "தென்புலத்தார தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேற நிவரு" என்புழித் தெய்வம் குணம் எனவீயு தோன்றார் சாதிவொருமை வரும்.

† புறநானூறு. 106.

ச ம் அகி.—அறன்வலியுறுத்தல்.

கூக.

இ - ள். சிறப்பு ஈனும் - வீடுபேற்றையுந்தரும்;—செல்வமும் ஈனும் - துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும்;—உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன் - ஆத லான் உயிர்க்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ - று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவ தனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டியிரொன்றது மக்களுயிரை, சிறப்புஞ்செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின், இதனால் அறத்தின் மிக்க வறுதி இல்லையென்பது

கூறப்பட்டது.

(க)

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை பதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. உ.

இ - ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை - ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தவின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை;—அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை - அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ - று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அணுவறித்தார்,* அதனாற் கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி, இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

(உ)

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா னெல்லாஞ் செயல். ௩.

இ - ள். ஒல்லும் வகையான் - தந்தமக்கியலுந்திறத்தான்—அறவினை ஒவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல் - அறமாகிய நல்லினையை ஒழியாதே அஃதெய்து மிடத்தானெல்லாஞ்செய்க. எ - று.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளாளலிற்கேற்பவும், சூ நவறம் யாக்கைசூலைக் கேற்பவுன் செய்தல். ஓவாமை இடைலிடாமை, எய்துமிடமாவன மனம் வாக்காக் காயமென்பன. அவற்றாற் செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல் லும் நற்செயலுமெனவிலை. இதனால் அறன்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லினைத்தற
னாகுல நீர பிற. ச.

இ - ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல்-அவ்வாற்றான் அறன்செய்வான் தன் மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லவாக;—அனைத்து அறன்-அவ்வளவே அறமா வது;—பிற ஆகுல நீர - அஃதொழிந்த

சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய. எ - று.

குற்றம் தீயனசின்தித்தல். பிறரறிதவ்வேண்டிச்
செய்கின்றனவாகலின் ஆகுல நீரவென்றார்.
மனத்துமாசுடையனையவழி அதன்வழியவாகிய மொழி மெய்களாற்
செய்வன பயனிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

(ச)_____

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொச்சும்.
அனுவாதமாவது முன்னர்:
பெறப்பட்டதொன்றை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப்
பின்னருமெடுத்தோததல். அத
னால் அது கூறியது. நலென்னுங் குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றபிற்று.
வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதபென்பர் வடநூலார்.
புறப்பெயரோவாதம் "அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ" என்பது.

கசு ச ம் அதி.—அறன்வலியுறுத்தல்.

கரு. அழுக்காறவாகுளி யின்னாச்சொன் னான்கு
மிடக்கா வியன்ற தறம். ரு.

ரு - ன். அழுக்காறு - பிறராக்கம் பொருளமையும்—அவா - புலன்கண்மேற்செல்
கின்ற அவாலும்—வெருளி - அவையேதவாகப் பிறர்பால்வரும் வெருளியும்—இன்
னாச்சொல் - அகாபந்நிவருங் கடுன்சொல்லமாகிய—நான்கும் இழுக்கா இயன்றது
அறம் - இக்காண்கிணயங் கடிந்த இடையறது நடத்தது அறமாவது. எ - று.

இகணன் இவற்றோடு விரலியிபன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங்கொள்க.
இவை யிரண்டுபாட்டானும் அறத்தினையில்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

கக. அன்றறிவா மென்றா தறன்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. க

இ - ன். அன்று அறிவாம் என்றது அறம்செய்க - யாம் இது பொழுதினையமா கலின் இறக்குளான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க;— அதுபொன்றுந்கால் பொன்றாத் துணை - அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின் றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிலில்லாத துணையாம் எ - று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்தவுடம்பழியவும் உயி ரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனால் இவ்வியல்பிற்குய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையின்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

௩௭. அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிலிகை பொறுத்தானே றீர்த்தா னிடை. எ.

இ - ன். அறத்து அறு இது என வேண்டா - அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் அகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா:—சிலிகை பொறுத்தானேடி ஊர்ந்தான் இடை-சிலிகையைக் காவுவானேடி செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவை தன் னானே உணரப்படும். எ - று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற் சொல்லாகிய வாகமவளவையும், பொறுத்தானே றீர்த்தானிடையென்றதனால் காட்சியளவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் பொன்றத்துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (சு)

௩௮. வீழ்நாள் படா அமை நன்றாற்றி னஓடுதொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். அ.

இ - ன். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் - செய்யாது கழியும் நாளுளவாகா மல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்,—அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக் கும் கல் - அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடுநாள் வரும் வழியை வாராமலடைக்

குங்கல்லாம். ஏ - ஹ.

ஐவகைக் குற்றத்தான்வரும் இருவகைவீனயுமுள்ள துணையும் உயிர் யாங்கை யோடுங் கூடிநின்று அவ்வீனகளைநிருவகைப் பயிணயும் நுகருமாகலான், அந்நான் முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன; இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வீன

நீ ம் அதி.—இல்வாழ்க்கை

கநீ

யிரண்டாவன நல்வீன தீவீனயென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பந் துன்பமென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது.

(அ)

நகூ. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம் புறத்த புகழு மில. கூ.

இ - ள். அறத்தான் வருவதே இன்பம் - இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது;—மற்ற எல்லாம் புறத்த - அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினும் துன்பத்தினிடத்த,—புகழும் இல - அதுவேயுமன்றிப் புகழுமுடைய வல்ல. ஏ - ஹ.

ஆணுருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது, “தூங்கு கையா னோங்கு கடைய”* என்புழிப்போல. இன்பம் காமநுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முதற்கட் சொல்லுதும். இன்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான்வரும் பிறனில் விழைவு முதலாயின அக்கணத்துளின்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின்றுன்பமாய் வீனாதலின், புறத்தவென்றார். அறத்தோடு வாராதன

புகழுமில்வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ச). செயற்பாலதோரு மறனே யொருவற்
சுயற்பாலதோரும் பழி. க).

இ - ள். ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே - ஒருவனுக்குச் செய்தற்பான்மையது நல்வினையே;—உயற்பாலது பழியே—ஒழிதற்பான்மையது தீவினையே எ - று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியென்றார். இதனால் செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப் பட்டன.

(க0)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல்.

நு ம் அதி.—இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின். இஃதறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சக. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. க.

இ - ள். இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்வானென்று சொல் லப்படுவான்—இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் னின்ற துணை - அறவியல் பினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம். எ - று.

இல் லன்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச்செயப்படுபொருள்
 வினைமுதல்போ லக் கூறப்பட்டது* வினைமூவராவார்
 ஆசாரியனிடத்தினின்றே துதலும் விரதங்காத் தலுமாகிய
 பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லலவிட்டு வனத்தின்கட்டியொடுசென்று
 மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்தறந்த யோகவொழுக்
 கத்தானுமென இவர்; இவருள் முன்னையிருவரையும் பிறர் மதமேற்கொண்டு கூறி
 னார். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பரி
 நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும்
 உறையுளும் முதலிய வுதவி அவ்வவ நெறிகளின்
 துணை யென்றார்.

வழுவாமற்செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்ற

(க)

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு பிறந்தார்க்கு.
 மில்வாழ்வா நென்பான் றுணை. உ.

இ -ள். துறந்தார்க்கும் -

களைகணனவராற்றுறக்கப்பட்டார்க்கும்—துவ்வாதவர் க்கும் -
 நல்குந்தார்க்கும்—இறந்தார்க்கும் - ஒருவருமின்றித் தன்பால்
 வந்திறந்தார்க்கும்— இல்வாழ்வான் என்பான் துணை -
 இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை. எ - று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் களைகணய் நின்று வேண்டுவன
 செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும்,
 இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன் முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட்
 செலுத்தலானும் துணையென்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும்
 இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்கு முரித்தாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

சுட. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றாங்
கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை. ஈ.

இ - ள். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற -
பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று
சொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்து ஆறு ஒம்பல் தலை- ஐந்திடத்துஞ் செய்யும்
அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இவ்வாழ்வானுக்குச் சிறப்பு டைய
அறமாம். எ - று.

பிதிரராவார் படைப்புக் காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர்
கடவுட்சாதி; அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், தென்புலத்தாரென்றார்.
தெய்வமென்றது சாதி யொருமை. விருந்தென்பது புதுமை; அஃது
ஈண்டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனிற்றது; அவர் இருவகையர்,
பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃ தின்மையிற் குறியாது
வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுள னாய் நின்று
செய்யவேண்டதெலின், தன்னையோம்பலும், அறனாயிற்று. என்றவென்பது
விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின்
ஐம்புலமென் றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று,
இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டதெலானென்பதறிக.

(ஈ)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ச.

* எனப்படுவானெனற்பாலது செய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்ந்தும்
படுவிருதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக்கொண்டார்
பிரயோகவிகைதலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்திகாரரும். இவ்வாறு
வருவனவற்றை வடதுலார் கயக்கு என்பர்.

நீ ம் அதி.—இல்வாழ்க்கை :

கள்

இ - ள். பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் வாழ்க்கை உடைத்தாயின் - பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தையஞ்சி * யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினுர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவனில்வாழ்க்கை உடைத்தாயின்,—வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல் - அவன்வழி உலகத்தெஞ்ஞான்றும் கிற்றலல்லது இறத்தவில்லை. எ - று.

பாவத்தான்வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம்பொருளுடையார்மே லும் பாவந் தன்மேலுமாய் நின்ற வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியென்றார். வாழ்வான துடைமை வாழ்க்கைமேலேற்றப்பட்டது. (ச)

சடு. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை பண்பும் பயனு மது. று.

இ - ள். இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்—ஒருவனில்வாழ்க்கை தன்றுணைவிமேற் செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தி னையமுடைத்தாயின்,—அது பண்பும் பயனும் - அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம். எ - று.

நிரனிறை, இல்லாட்குங் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகவழி இல்லறங் கடைபோ காமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் இன்னிலையினின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சக. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் போய்ப் பெறுவ தெவன். கூ.

இ - ள். இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின் - ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனின்,—புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவது எவன்-அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப்

பெறும் பயன் யாது? எ - று.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும்,
அன்புடைமையுமென மேற் சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லைவிட்டி
வனத்துச் செல்லுநிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத்தென்பார், போய்ப்
பெறுவதெவனென்றார். (சு)

சஎ. இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. எ.

இ - ள். இல்வாழ்க்கை இயல்பினுன் வாழ்பவன் என்பான் -
இல்வாழ்க்கைக்

கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று
சொல்லப்படுவான்—முயல்

வாருள் எல்லாம் தலை - புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள்ளும்
மிக்கவன். எ - று.

முற்றத்தறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது
மூன்றாநிலையினின்றாரை.

அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும்,
முயலாதுவைத்துப் பய

னெய்துதலின் தலையெனவுங்கூறினார்.

(எ)

சஅ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிமுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. அ.

* பழியல் செயல்பதனைப் பழியையஞ்சு, பழியை ஞ்சி
என விரிக்கும்மென்பது "அர்சுக்

கிளவிக் கைந்து பிண்டு—மெச்சமிலவே பொருள் வயனான."''
என்றும் சொல்காப்பியற் குந்தி ரத்தானறிக.

கஅ சூம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணை நலம்.

இ - ள் ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை -

தவஞ்செய்வாரை யுந்

தத்தநெறியின்கனொழுக்கப்பண்ணித்தானுந்தன்னறத்திற்வரூதஇல்வாழ்க்கை
க-- நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து - அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும்
பொறையுடைத்து. எ - று.

பசி முதலிய விடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றார்.
நோற்பாரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற
நோயல்லது இல்வாழ்வார் நிலை போற் பிறரையுற்ற நோயும்
தென்றார்.

பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோன்மையுடைத்
(அ)

சக. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. கூ.

இ - ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே -
இருவகையறத்தினும் தூ ல்க ளான் அறனென்று
சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே;—அஃதும் பிறன்
பழிப்பது இல்லாயின் நன்று - ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும்
பிறனாற் பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு
ஒருதன்மைத்தாகநன்று. எ - று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது; இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது
துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ்சுட்டிப்பெயர் அதன்மேனின்றது.
பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக் கத்தை. துறவறம்,
மனத்தையும்பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்கவல்ல அருமையுடைத்தா
யவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது
ஐம்புலவிற்பங்களாரத்துய்க்கும் எண்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு
அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று. இவை
நான்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக்
கூறப் பட்டது.

(க)

இஃ. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும். கூ.

இ - ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன் - இல்லறத்தோடுகூடி வாழும்பிவல் பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன், - வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்வையத்தானையெனினும் வானின்கணுறையுந் தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும். எ - று.

பின்றேவனாய் அவ்வறப்பயனுகர்தல் ஒருதலையாகலின்; தெய்வத்துள் வைக்கப் படுமென்றார், இதனை இன்னியையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டாது. இம்மைப்பயன் புகழ்; அதனையிறுதிக்கட்கூறாப, (௧0)

சூ ம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதி காரமுறைமையும் இத்தனானே விளங்கும்.

ருக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க.

இ - ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் - மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையைுடையாள்—வாழ்க்கைத்துணை - அதற்குத் துணை எ - று.

சூ ம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம் .

கக

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டரு ளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள் கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்செய்யில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின.

வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கியைய அழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டென்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ருஉ. மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். உ.

இ - ள். மனைமாட்சி இல்லாள் கண் இல்லாயின் - மனையறத்திற்குத் தக்க நற் குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாவிட, இல்லையாயின், - வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும் இல் - அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணை மாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ - று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின்.

(உ)

ருங். இல்லதெ னில்லவண் மாண்பான லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணுக் கடை. ங.

இ - ள். இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என் - ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற் குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாதநியாது. - இல்லவள் மாணுக்கடை உள்ளது என் - அவள் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளநியாது. எ - று.

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் குணி மேனின்றது .

இவையிரண்டுபாட்டானும் இவ்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப் பட்டது.

(ங)

ருச. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ச.

இ - ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள - ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல் லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள, - கற்பு என்னும் தண்மை உண்டாகப் பெறின் - அவண்மாட்டுக் கற்பென்னுந் கலங்காங்கலமை யுண்டாகப்பெறின், எ - று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன

பிறவின்மையின் யாவளவென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

௫௫. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௫.

இ - ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றெழுது எழுவாள் பெய்
என-பிறதெய் வந்தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத்
தொழாநின்று துயிலெழுலாள் * பெய் யென்றுசொல்ல, - மழை பெய்யும்
- மழை பெய்யும். எ - று.

* கொழுநற் ரெழுதெழுவாள் என்பது எழுந்த கொழுநற் ரெழுவாள் என முடியின்முகப்
பொருள்பெயர் பாயோகக்வேசனலார். அவா கூறுமாறு, - "இனிக்கு 'கொழுநற் ரெழு
தெழுவாள்' 'தொழுதெழுவாள்' வினைவன நீய்தழ' என்னும் திருவள்ளூரினும் திருக்கோவை
யாரினும் பரிமேலழகரும் போசுநியரும் தொழாந் தொழுவாள் தொழாநிந்தெழுவாள் எனத்
தலைக்கையாயுரைப்பார்: எழுதல் தயிலொழிதலாதலன், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்த
தொழுவாள் என முன் பின்னாகப் பொருள்படுதலன்றி, கருபு வந்தான் ஒழிந்தான். என்பார்
போலத் தொழாநின்று தயிலொழிதல் கூடாதென்க. "வைகறையாமர்தயிலெழுநது தாள்

உர் கூம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது
துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழுதெழு வானென்றார்.
தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானே
வல் செய்யுமென்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப்பட்டது.
(இ)

௫௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். கூ.

இ - ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி - கற்பினின்றும்
வழுவாமற்றன் னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி

முதலியவற்றைப் பேணி—தகை சான்ற சொற் காத்து - இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண் - மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியு டையாளே பெண்ணாவாள். எ - று.

தன் மாட்டுப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனால் தற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்ட து. (சு)

௫௭. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ.

இ - ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் - மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச் செய்யும்?—நிறை காக்கும் காப்பே தலைவர் தமது நிறையாற் காக்குங் காவலே தலையாய காவல். எ - று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினி றுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச் சிறைக்காவலாற் பயனில்லையெ ன்பார், நிறைகாக்குங் காப்பே தலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலக்கண்வந்தது. இதனால் தற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௮. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ.

இ - ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின் - பெண்டிர்; தம்மையெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவராயின்,—புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர் - புத்தேளிர் வாழுமுலகின்கண் அவராற் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவர். எ - று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற் பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௫௯. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
 னேறுபோற் பீடு நடை. கூ.

இ - ள். புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு - புகழை விரும்பிய
 இல்லானாயில்லா தார்க்கு—இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடு நடை இல்லை
 — தம்மை யிகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிக்கவேறுபோல நடக்கும்
 பெருமிதநடை இல்லை. எ - று.

செய்யு—கல்லறமு மொண்பொருளுந் சித்தித்த வாய்ந்தி—நந்தையுந் தாயுந் தொழுதெ
 முக” † என்பது தயிலெழுந்து பின்நந்தையுந்தாயுந் தொழுது பின் காரியத்திற்
 செல்க வெணப் பொருள் பட்டுவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமென்க.”
 நான்காவது திங்குப்படலம், இம் பாட்டுரை.
 † ஆசாரக்கோவை இம் பாட்டு.

எ ம் அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

உக

புரிந்தவென்னும்

பெயரெச்சத்தகரம். விகாரத்தாற்றொக்கது. பெருமிதமுடையா
 னுக்குச் சிக்கவேறு நடையானுவமமாகலின் ; ஏறுபோலென்றார்.
 இதனால் தகை
 சான்ற சொற்காவாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(க)

கூ. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
 னன்கல நன்மக்கட்பேறு. கஃ.

இ - ள். மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி - ஒருவற்கு
 நன்மையென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண
 நற்செய்கைகளை;—அதன் நன்கலம் (என்ப) நன் மக்கட்பேறு -
 அவைதமக்கு நல்லவணிகலமென்று சொல்லுவர் நல்ல புதல்வரைப்
 பெறுதலை. எ - று.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சினின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது .

(50)

எ ம் அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும் * இயல்பாகவிறக்கப்படுஉங் கடன் மூன்றனுள். முனிவர்கடன்கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத் தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டி நன்மக்களைப்பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

கக பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பே றல்ல பிற. க.

இ - ள். பெறுமவற்றுள் - ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்,—அறிவு அறிந்த மக்கட்

பேறு அல்ல பிற - அறியவேண்டிவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிற

பேறுகளை—யாம் அறிவது இல்லை - யாம் மதிப்பதில்லை. எ - று.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென

அத்தொழின்மேனின்றது. காரணமா

கியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அத்துணிவுபற்றி அறிந்த

வென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனான், மக்களென்னும்பெயர்

பெண்ணொழித்துகின்றது.இதனாற் புதல்வர்ப்பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. ()

கஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். உ.

இ - ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா - வினைவயத்தாற் பிறக்கும் பிறப்பேழின் கண்ணும் ஒருவினைத்துன்பங்கள் சென்றடையா, - பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட்பெறின் - பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களையுடைய புதல்வரைப் பெறுவானாயின். எ - று.

அவன் தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவனாயினென்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன "ஊர்வபதினென்ற

* இருபிறப்பாளர் மூவசென்றத உபரயனத்திற்கு மூன்றொருபிறப்பும் பின்னொருபிறப்பு மாகிய இருபிறப்புடையவாயுள்ள அந்தணர், அரசர், உணிகசென்னும் முதன் மூன்று வருணத் தாரை. இருபிறப்பாளரெனினும், தவிசரெனினுமொக்கும்.

உஉ எம் அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

மொன்பது மானுட—நீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்துச் - சீரிய—பந்தமாந் தேவர் பதினா லயன்படைத்த—வந்தநில்தீர்த் தாவநாற லைந்து.“ தந்தைதாயர் தீவினைதேய் தற்பொருட்டு அவரைநோக்கிப்புதல்வர் செய்யுந்தானதருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. (உ)

கஉ. தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும். உ.

இ - ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் என்ப - தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்,—அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும் - அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மைநோக்கி அவர்செய்யும் லான். எ - று.

நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆத

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேற்றுமை

முருகனது குறிஞ்சி

நிலம் என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கண்வந்தது. பொருள்செய்த
மக்களைப்

பொருளென உபசரித்தார். இவையிரண்டுபாட்டானும்
நன்மக்கட்பெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது.

(ந)

கச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். ச.

இ - ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே - சுவையான்
அமிழ்தத்தினும்மிகவினிமை யுடைத்து—தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய
கூழ் - தம்மக்களது சிறுகையானளாவப்பட்ட சோறு. எ - று.

சிறுகையானளாவலாவது “இட்டுத் தொட்டுக் கெளவியுந்
துழந்து—செய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்தல்.” *

(ச)

கரு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட வின்பஞ் செவிக்கு. இ.

இ - ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல் -
ஒருவன்மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டல்; —செவிக்கு
இன்பம் அவர் சொற்கேட்டல் - செவிக் கின்பமாவது அவரதுசொல்லைக்
கேட்டல். எ - று.

மற்று வினமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி
அவர்கற்றறிவுடைய ராய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின்,
பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண் டல் கேட்டலென்னுங்
காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (இ)

கசு. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். க.

இ - ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப - குழலிசையினிது யாழிசையினி தென்றுசொல்லுவர்—தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர் - தம்புதல்வருடையகுதலைச்சொற்களைக்கேளாதவர். எ - று.

* புந்நானூறு, ௧.௨.௮—“படைப்புப் டலைடைத்தப் டலையெண்ணு—புடைப் பெருஞ் செல்வராயினு யிடைப்படச்—குறுகுறு நடந்து நிறுகை நீட்டி—யிட்டுந் தொட்டுந் கௌலியுந் துழந்த—நெய்யுடை யடி சிந் பெய்பட விதிர்த்த—மயக்குறு மக்களை யில்லோர்—பயக்குறை யில்லைதாம் லொழு நாளே.”

எ ம் அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

உந்

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல்லினிதென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவுகை யானுங் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து

முந்தி யிருப்பச் செயல். எ.

இ - ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி - தந்தை

புதல்வனுக்குச்செய்யும் ஈன் மையாவது—அவையத்து முந்தியிருப்பச்செயல்-கற்றாரவையின் கண் கிருக்குமாறு கல்வி யுடையனாக்குதல். எ - று.

அவரினும் யிக்

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின் நன்மையாகாவென்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகடன் கூறப்பட்டது.

கூஅ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயர்க் கெல்லா மினிது. ஆ.

இ - ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை - தம்மக்களதறிவுடைமை—மா
நிலத்து மன் உயர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது - பெரியநிலத்து
மன்னுநின்ற உயர்க்கெல்லாம் தம்மினு மினிதாம். எ - று.

சுண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவேவாடுகடிய கல்வியறிவினை.
மன்னுயிரெ ன்றது சுண்டறிவுடையாரமணின்றது, அறிவுடைமை
கண்டின்புறதற்கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும்
அவையத்தாருவப்பென்பது கூறப்பட்டது. ( )

கூக. சன்ற பொழுதிற் பெரி துவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். கூ.

இ - ள். சன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும் - தான்
பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்—தன்மகனைச் சான்றோன்
எனக் கேட்டதாய்-தன் மகனைக் கல்லி கேள்விகளானிறைந்தானென்று
அறிவுடையார் சொல்லக் கேட்ட தாய். எ - று.

கவானின்கட்கண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையெனனக்
கேட்ட சிறப் புவகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும்,
பெண்ணியல்பாற் றுளுகவறியாமை யிற் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினார்.
அறிவுடையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான் றோனென்றற்குரியார்
அவராகலின். தாயுவகைக்களவின்மையின், அஃதிதனாற் பிரித் துக்
கூறப்பட்டது.

(க)

எஃ. மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை
யென்றோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். கஃ.

இ - ள். தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி - கல்வியுடையனாக்கிய
தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாறாவது—இவன் தந்தை என்
றோற்றான்கொல் எனும் சொல்- தன்னறிவு மொழுக்கமுங்கண்டார்

இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ் செய்தான் கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ் சொல்லி நிகழ்த்துதல். எ - று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ்சொல்லவொழுகல். இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது. (கடு)

அம் அதி.—அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார் கட் காதலுடையதால். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகவின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறமினிது நடவாமை “அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்—துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்—ஆருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெ ன்னை” * என்பதனாலும், அதனாலருள் பிறத்தல் “அருளென்னு மன்பின் குழவி” † என்பதனாலுமறிக.

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும். க.

இ - ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ - அன்பிற்கும் பிறரறியாம லடைத்துவைக்குந் தாழுளதோர்—ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்-தம்மாலன்புசெய் யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார்கண் பொழுகின்ற புல்லிய கண்ணீரே உண்ணின்ற அன்பினை எல்லாருமறியத் தூற்றும் ஆதலான். எ - று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மே லேற்றப்பட்ட டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமா னவளவையான் வெளிப்படுமென்ப தாம். இதனாற்

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. உ.

இ - ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் - அன்பிலாதார்
பிறர்க்குப் பயன் படாமையின்
எல்லாப்பொருளானுந்தமக்கேயுரியார்;—அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு
உரியர் - அன்புடையார் அ வற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும்
பிறர்க்குரியர். எ - று.

ஆலுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு
ஆகுபெயர். என்புமுர்யாராதல் “தன்னகம் புக்க குறு நடைப் புறவின்
றபுதியஞ்சிச் சீரை † புக் , கோன்” § முதலாயினூர்கட்காண்க.
(உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ங.

இ - ள். ஆர் உயிர்க்கு அன்போடு இயைந்த தொடர்பு -
பெறுதற்கரிய மக்தனூ யிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய
தொடர்ச்சியினை—அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப - அன்போடு
பொருந்துதற்குவந்த நெறியின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.
எ - று.

பிறப்பின தருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது.
இயைந்தவென்பது உபசார வழக்கு. 0 வழக்கு ஆகுபெயர்.
உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமையின்,
அது செய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி புளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்
ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (ங)

* எலப்பங்காசம், கொலைகளைக்காணாத்.

† திருக்குறள், எஎஎ.

‡ சீரை = துலாககோற்றட்டி.

§ சிபிச்சக்காவர்த்தி. புறநானூறு -

செய்யவேண்டிய சம்பந்த வாசகத்தைச் சமவாய
சம்பந்தத்திற்குரைத்தமையால் உபசாரமாயிற்று.

அம் அதி.—அன்புடைமை.

உரு

எச. அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீறு

நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ச.

இ - ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும் - ஒருவனுக்குத்

தொடர்புடையார்மாட்டுச்

செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்,—அது
நண்பு என்னும் நாடாச்சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை தான் இவற்குப் பகையும்
கொதமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்
தரும். எ - று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல்

கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார்.

எல்லாப்பொருளுமெய்துதற்

(ஈ)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்

தின்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு.

இ - ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப - அன்புடையராய்

இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர்
அறிந்தோர்—வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு - இவ்வுலகத்து
இவ்வாழ்க்கைக்கணின்று இன்பறுகாந்து அதன்மேல்
துறக்கத்துச்சென்றெய்தும்பேரின்பத்தினை. எ - று.

வழக்கு ஆருபெயர். இவ்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும்

மக்களோடும் ஒக் கலோடுங்கடடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த
வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டுமின்
புறு வ ராகலின், இ ன்புற் றுரெய்து ன்சி றப்பெ ன்றார்.
சுவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந் துறக்க வின்பத்தினை
ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம். (இ)

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. ஈ.

இ - ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார் -
அன்புதுணையாவ, ஐ அறத் திற்கேயென்று
சொல்லுவார்சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை - ஏனைமறத்தி
ற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவன்செய்தபகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை
நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தை
நீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதே துணையென்றார்,
“துன்பத்திற்கியாரே துணையாவார்*.” என்புழிப்
போல, இவையைந்துபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.
(ஈ)

எள. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ.

இ - ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும் -
என்பில்லாதவுடம்பை வெயில் காய்ந்தாற்போலக் காயும்—அன்பு
இலதனை அறம் - அன்பில்லாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ - று.

என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்பதும், அன்பிலதென்றதனால் உயிரென்ப
தும் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன்என்பில்

* திருக்குறள், கஉகக.

† “சூழி சத்தத்தால் பூலிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற்கியாரே துணையாவார், பறத்திற்கு
மஃதே துணை, பிணிக்முமருந்த என்பவற்றின்கட் பறித்தல் நீக்குதலென மடுவே பெய்த
பொருளுரைத்துத் துமர்த்தமென்பதக்கொள்க” என்றார் பிரயோக விவேகதூலார், காக
படலத்த “உடனிகழ்கின்ற” என்னும் புறொருஞ்செய்யுறையிற்காண்க.

லது தன்னியல்பாற்சென்று . கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காழுமென வெயிலறங்கனின் மேலேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின். இவ்வாறு “அல்லவை செய் தாற் கறங்கூற்றம்”* எனப்பிறரும் கூறினார்.

(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுபிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றன் மாந்தளிர் தற்று. அ.

இ - ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை - மனத்தின்கணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத் தோடு கூடி வாழ்தல் - வன்பாற்கண் வற்றல் மாம் தளிர் தற்று-வன்பாலின்கண் வற்றலாகிய மாந் தளிர் த்தாற்போலும். எ - று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம். வற்றலென்பது பால்விளங்காவலி ணைப்படர்க்கைப்பெயர்.

(அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ.

இ - ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு-யாக்கை யகத்தின் கணின்று

இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு—புறத்து உறுப்பெல்லாம் எவன் செய்யும் - எனப்புறத்தின் கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ - று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும்,

எவல்செய்வாருமுதலாயின. துணை யொடுகூடாதவழி
 அவற்றற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போற வின்,
 உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம்
 என்ன பயனைச் செய்யும், மனத்தின்கணுறுப்பாகிய
 அன்பிலாதார்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு
 யாதுமியைபில்லாமையறிக. (க)

அ). அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
 கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க0.

இ - ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை - அன்புமுதலாக
 அதன்வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது;—அஃது இலார்க்கு
 உடம்பு என்பு தோல்போர்த்த - அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உட
 ம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவார்கா. எ -
 று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின.

இவைநான்குபாட்டானும் அன்பில்
 வழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது.

(க0)

கும் அதி.—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் † புறந்தருதல்.
 தென்புலத்தார் முத லியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும்
 கட்டிலனாகாதாரை நினைந்து செய்வனவாக லானும், பின்னையவிரண்டும்
 பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல்

* கல்லா வெருவற்குத் தன்வாயிற் சொற்கு. ற்ற—மெல்லிய வாழைக்குக்
 தானின்ற காய்குற்ற—மல்லவை செய்தாற் கறங்குற்றங் கூற்றமே—யில்லிருந்து
 தீங்கொழுருவாள்—நான் மணிக்கடிக்கை.

† இருவகைவிருந்தினர். சஉ-ம் குறளுகாயிற்காண்க.

சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறாகாத அன்புடையிருவர்க்கு யல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. க.

இ - ள். இல் இருக்கு ஒம்பி வாழ்வது எல்லாம் - மனைவியோடும் வணக்கிற் செல்லாது இல்லின்கணிகருக்கு பொருள்களைப்போற்றிவாமுள் செய்கையெல்லாம்—விருந்து ஒம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு - விருந்தினரைப்பேணி அவர்க் குபகாரஞ்செய்தற் பொருட்டு. எ - று.

எனவே வேளாண்மைசெய்வாவிடில்லின்கணிகருச்சலும் பொருள்செய்தலும் காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்டுவெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம். (க)

அஉ. விருந்து புறக்ககாகத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று உ..

இ - ள். சாவா மருந்து எனினும் - உண்ணப்படும் பொருள் வுடிகமேயெனினும்—விருந்து புறக்ககாகத் தானுண்டல் - கண்ணோக்கிவந்த விருந்து தன்னில் வின்புறக்ககாகத் தானே உண்டல்—வேண்டற்பாற்று அன்று - விரும்புகல் முறை மையுடைத்தன்று. எ - று.

சாவாமருந்து சாவாமெக்கக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்கையே வருகாற் றுண்டிலச் சாவாமருந்துகன்பார் உளராயினும் அகளைவொடிக வென்றுரைப்பினு மமையும். இவையிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அ. வரலாற்றுக் கதைகளும் மொழிபெயர்த்த வாழ்க்கை
புத்தகப் பதிவுகள் உள்ளன.

இ - ன். வரலாற்றுக் கதைகளும் மொழிபெயர்த்த வாழ்க்கை - தன்னையே காக்கி வந்த
வரலாற்றுக் கதைகளும் புத்தகங்களும் மொழிபெயர்த்த வாழ்க்கை—புத்தகப் பதிவுகள் உள்ளன -
நல்லாறவான் வரலாற்றுக்கொடுதலில்ல. எ - று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனார்

கிளைக்குமென்பதாம்.

பொருடொலையாது மேன்மேற்

(க)

அ. அகனமர்ந்து செய்யா னுறைய முகனமர்ந்து
நல்லாறத் தோம்புவா னில்.

ச.

இ - ன். செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் - திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழா
நிற்கும்—முகன் அமர்ந்து நல்லாறத் தோம்புவான் இல் - முகனினையனுய்த் தக்கவிரும்
கிளைக்குமென்பதாம். எ - று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழிப்படுத்தல். தருளி
கங்களானுயர்தல். பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு.

நானொழிக்

(ச)

அ. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சிள் மிசைவான் புலம்.

சு. உ

அ

கும் அ. வி.—விருந்தோம்பல்.

இ - ள் விருந்து ஒம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம் -
 முன்னேவிருந்தினரை மிசை வீத்தப் பின் பிங்கதனைத் தான்
 மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வீத்தும் இடல் வேண்டுமோ -
 வீத்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ - று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளைபுமென்பது
 குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார்
 இம்மைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (1)

அக. செல்லிருந் தோர்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
 னல்லிருந்து வானத் தவர்க்கு. க.

இ - ள். செல் விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்து
 இருப்பான்-தன்க ட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக் கடவ
 விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்
 ணவிருப்பான்—வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து - மறுபிறப்பிற்றேவனாய்
 வானினுள்ளார் க்கு நல்விருந்தாம். எ - று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து.
 இதனால் மறு மைக்கணெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது.
 (க)

அள. இனைத் துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
 றுணைத்துணை வேள்விய் பயன். எ.

இ - ள். வேள்விய் பயன் இனைத்துணைத்த என்பது ஒன்று இல்லை
 - விருந்தோ ம்பலாகிய வேள்வியின்பயன்
 இன்னவளவிற்பென்பதோரளவுடைத்தன்று;—விருந் தின்துணைத் துணை
 - அதற்கு அவ்விருந்தின் மருதியளவே அளவு. எ - று.

ஐம்பெருவேள்வியி * நென்றாகவின் வேள்வியென்றும்,
 பொருளளவு “தான் சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப்
 பட்டக்கால்—வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்” ஆக வின்,
 இனைத்துணைத்தென்பதொன் றில்லையென்றுங் கூறினர். இதனால்
 இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(எ)

அ. அ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றை மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படாதார். அ.

இ - ள். பரிந்து ஒம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர் -
நிலையாப்பொருளை வருத்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து
இதுபொழுதுயாம் பற்றுக்கோடிலமாயினே மென்றிங் குவர்—விருந்து
ஒம்பி வேள்வி தலைப்படாதார் - அப்பொருளான் விருந்தினரை
யோம்பி வேள்விப் பயனெய்ய்தும் பொறியிலாதார். எ - று.

“ ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே
கடுந்துன்பம்” † ஆகவின், பரிந் தோம்பியென்றார். வேள் வி ஆகுபெயர்.
(அ)

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமபாகம், தேவபாகம், மானுடபாகம்,
பிதிர்பாகம், பூதபாக மெனவிகை. அவற்றுள், பிரமபாகம் வேதமோதல்;
தேவபாகம் ஓம்மவளர்த்தல்; மானுட பாகம் விருந்தோம்பல்; பிதிர்பாகம்
கீர்க்கடனாற்றல்; பூதபாகம் டவியீதல்.

† உறக்குந் துணையதோ ளாலர்வித் தீண்டி—யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅய் -
கறப்பபுணர்— தான்கிழி தாயினுந் தக்காரகைப் பட்டக்கால்—வாண்கிறிதாப்
போர்த்த விடும்—நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்.

‡ ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே
கடுந்துன்பம் - காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பம் கெடிற்றுன்பந் துன்பம்—குறைபடி
பற்றைப் பொருள்—நாலடியார், ஈயாமை.

கூ ம் அதி.—இனியவைகூறல்.

உகூ

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்கணுண்டு. கூ.

இ - ன். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஔம்பா மடமை - உடைமைக் கா லத் தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை;—மடவார்கண் உண்டு - அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ - று.

உடைம பொருளுடையனாதன்மை.

பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

ஊ. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. கப.

இ - ன். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் - அனிச்சப்பூ மோந்துழியன் றிக்குழை யாது;—விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் - விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ - று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணிய வழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டயழி நன்றற்றலு மென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இவ்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடிநீங்குதலின், தீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூ வினும் விருந்தினாமெல் வியரென்பதாம். இதனை விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டிமென் பது கூறப்பட்டது.

(க0)

க0 ம் அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுத்தப்பனவாகிய இனியசொற் றைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக. இன்சொலா லீர மனே இப் படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். க.

இ - ள். இன்சொல் - இன்சொலாவன—ஈரம் அனே இப் படிநிலவாம் செம் பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல் - அன்போடு கலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள். எ - று.

ஆல் அசைநி லு. அன்போடு க லத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிநி ன்மை வாய்மை. மய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாயத்தோன் றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாதுகூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனால் இன்சொற் கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். உ.

இ - ள். அகன் அமர்ந்து! ஈதலின் நன்று - நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக்கொடுத்தலினும் நன்று—முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் - ஈர் கம் அதி .—இனியவைகூறல்.

க ண்டபொழுதே முகமினியனும் அதனோடு இனியசொல்லையு முடையனாகப் பெறின். எ - று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன் வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அதனினுமரி தென்னுங் கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (உ)

கூ.கூ. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தாலு
 மின்சொ ளினதே யறம். கூ.

இ - ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி - கண்டபொழுதே
 முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி - - அகத்தான் ஆம்
 இன்சொலினதே அறம் - பின் நண்ணிய வழி மனத்துடனாகிய
 இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின் கண்ணதே அறம். எ - று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொல்லன அடையதித்துநின்ற
 முதலிலேத் தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈ. தலின்கண்ண தன்வெற்றவாறு.
 இவையிரண்டுபாட்டா லும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல்
 முன்னரே ப்ணித்துக்கோடலின் விருந் தோம்புதற்குட் சிறந்ததென்
 பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூச. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
 ம்புறுஉ மின்சொ லவர்க்கு. ச.

இ - ள். யார்ம ாட்டும் இன்பு
 உறுஉம் இன்சொலவர்க்கு, - எல்லார்மாட்டும் இன் பத்தை மிகுவிக்கும்
 இன்சொல்லுடையார்க்கு - துன்பு உறுஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் -
 துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம். எ - று.

நாமுதலிய பொறுகள் சுவை முதலிய புலன்களை
 நுகராமையுடையெயின், துவ்வாமைவென்றார்.
 யார்மாட்டின்புறு உயின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலு மின்றி
 உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவர்
 எல்லாச்செல்வமுமெய்துவரொன்பது கருதிது.
 (ச)

கூரு. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
 கணியல்ல மற்றுப் பிற. ரூ.

இ - ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்
 சொலனாதல்-ஒரு வனுக்கணியா
 வதுதன னாற்ற முப்படுவார் கட்டாழ்ச்சியுடையனாய் எல்லார்கண் ணும்
 இனியசொல்லு முடையனாதல்; - பிற அல்ல - இவையிரண்டுமன்றி
 மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. எ - று.

இன்சொலனாதற்கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினார். மற்றும் அசை நிலை. வேற்றுமைபுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகுசெய்யாமை யின் அல்லவெனவுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

கூசு. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். கூ.

இ - ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக் குஞ்சொற்களை மனததாராய்ந்து இனியவாக ஒருவன்சொல்லுமாயின், - அல்லவை தேய அறம் பெருகும் - அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வளரும். எ - று.

கரம் அதி.—இனியவைகூறல்.

நீக்

தேய்தல் தன்பகையாகிய அறம்வளர்வலிற் தனக்கு நிலையின் நிமெலிதல். “தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்” * என்பது உம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலுங். கடியவாகச்சொல்லின், அறனாகாதென்பதாம். இதனான் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. (ஈ)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற தலைப்பிரியாச் சொல். எ.

இ - ள். நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் - ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்—பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ - று.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமை மேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து. (ஏ)

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு

மிமமையு யின்பந் தரும்.

அ.

இ - ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு
நோய்செய்யாத இனியசொல்—மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும் -
ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ - று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது.

இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி
இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டாலும் இருமைப்பயனும்

ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

(அ)

கூகூ. இன்சொ ளினிதீன்றல் காண்பா னெவன் கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. கூ.

இ - ள். இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான் - பிறர் கூறும்
இன்சொற்றணக் கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தற்கின்றவன்—வன்சொல்
வழங்குவது எவன் கொல் - அது நிறகப் பிறாமாடக வனையசொல்லுச
சொல்லுவது என்னபயன கருது! எ - று.

இனியதனறது ல்னைக்குறப்புப்பயர். கயகொசொற் பிறாககு
முனனாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

(க)

க00. இனிய ளளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. க0.

இ - ள். இனிய ளளவாக இன்னாத கூறல் - அறம் பயக்கும்
இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறுது பாவம்
பயக்கும்இன்னாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்—கனி இருப்பக காய
கவாநதற்று - இனிய கனிகளும் தன்கைக்கணுளவாய் ருக்க அவற்றை
றுகராது இன்னாத காய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும். எ - று.

கூறலென்பதனற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்து நின்ற
பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஓளவையுண்டெனல்

* விளக்குப் புகல்குண மாய்ந்தாக் கொடுவன்—றவதின்முன னில்லாதாம் பாவம் -
விளக்குவெய்தேய்விடத்துச் சென்றால் மாய்ந்தாகரு நல்ல உ.—தீர்விடந்து ல்ற்குமார்

கக ம் அதி.—செய்ந்தன்றியறிதல்.

வீக்கனி * போல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னாதகாய்களென்றத
காஞ்சிரங்காய் போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல்
முடிவிற்பனக்கே யின்னாதென்ப தாம். இவையிரண்டுபாட்டாலும்
இன்னாதகூறலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (க௦)

கக ம் அதி.—செய்ந்தன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி
இல்லறம் வருவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப்
பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க௦க. செய்யாமல் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க.

இ - ன். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு - தனக்கு
முன்னோருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச்
செய்தவுதவிக்கு—வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது - மண் ணுலகும்
விண்ணுலகும் கைம்மாறுகக் கொடுததாலும் ஒத்தலரிது. எ - று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத
உதவிக்கு ஆற் றவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று
பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமை யுள்ளவிடத்துச்
செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

க௦உ. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ.

இ - ன். காலத்தினால் செய்த நன்றி - ஒருவனுக்கு இறுதிவந்த
வெல்லுக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்துவ

மாணப் பெரிது - தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும்
அக்காலத்தை நோக்க நலவுலகத்தினும் மிகப் பெரிது. எ - று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளைக்கலாகாதென்பதாம்.
காலத்தினாலென் பது வேற்றுமை மயக்கம்.

(உ)

க௦௩. பயன்றுக்கார் செய்த வுதவி நயன்றுக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. டு.

இ - ள். பயன் றுக்கார் செய்த உதவி நயன் றுக்கின் - இவர்க்கு
இதுசெய்தால்

இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிராய்ச் செய்தவுதவியாகிய
ஈரமுடைமையை ஆராயன், - நன்மை கடலிற் பெரிது - அதன்ன்மை
கடலினும் பெரிதாம். எ - று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்தனாம்,
காலத்தினுற் செய்தனாம், பயன்றுக்காராய்ச் செய்தனாம்
அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (டு)

க௦௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணைபாக்
கொள்வர் பயன்றெறி வார்,

---

* மாஸ்வரைக-கமழ்பூஞ் சாற் கல் னிய ரெல்லி-யமிழ்துக்கி
தீக்களி வெளவைக் கீத-ஆவுச்சினம் கனறு மொளிதிகழ்
ரெடுவே-லாவக்கடற் முளைபுகிலும்-இறுபாணற் றுபபடை.

தொன்னிஃப்-பெருமை விடாகத் தருமிசைக் கொண்ட-சிற்பினை ரெல்லித்
குறியா-நாத னின்னைத் தடக்கிச்-சாதன்மக் கெயக்கித் தனைடே-புறகாணாது,

தீக்களி

க௦,

கக ம் அதி. — செய்ந்நன்றியறிதல் .

௩௩.

இ - ள். திணைத்துணை நன்றி செயினும் - தமக்குத் திணையளவிற்கு உபகா சத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும், — பிணைத்துணையாக்கொள்வர் பயன் தெரிவார் அதனை அவ்வளவிற்குக் கருதாது பிணையளவிற்குக் கருதுவர். எ - று.

அக்கருத்தின்பயன் திணை பிணையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக்கருத் தின் பயனாவது அவ்வளவு கருதுவார்க்குவரும் பயன். (ச)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ௫.

இ - ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று - கைம்மாறான உதவி காரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்கு றன்று; — உதவிசெய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து - அதனைச் செய்வித்துக்கொண்ட வர்தம் அமைதியளவிற்கு. எ - று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவிமாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது. (இ)

க0௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க துன்பத்துட்டுப்பாயார் நட்பு. ௬.

இ - ள். துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க - துன்பக்காலத்துத் தனக் குப் பற்றுக்கோடாயினாது நட்பை

விடாதொழிக;—மாசு அற்றார் கேண்மை மற வற்க - அறிவொ
வாழ்க்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ - று.

கேண்மை கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார்
மறுமைக்குறுதியும் உடன் கூறினார்.
(சு)

க0எ. எழுமை எழுபிறப் | முள்ளுவர் தங்கண்
வீழும் துடைத்தவர் நட்பு. எ.

இ - ள். தங்கண் விழும் துடைத்தவர் நட்பு - தங்கணெய்திய
துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும்
உள்ளுவர் - எழுமையினைபுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர்
நல்லோர். எ - று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடரும் எழுபிறப்பினை; அது
வளையாபதிபுட்
கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். * விரைவுதோன்றத் துடைத்தவ
ரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பத்துடைத்தலான் அவர்மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்
புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை இரண்டுபொட்டானும் நன்றி
செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது.
(எ)

க0அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ.

இ - ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று - ஒருவன் முன்செய்த
நன்மையை மறப் பது ஒருவற்கு அறனன்று;— நன்றல்லது அன்றே
மறப்பது நன்று - அவன் செய்த
நன்மையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ - று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு,

(அ)

க0க. கொன்றன்ன வினா சொரினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். கூ.

இ - ள். கொன்று அன்ன இன்னா செயினும் - தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய் தவர்பின்கொன்றாலொத்த இ ன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவர்செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக்கெடும் - அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றனையும் நீனைக்க இல்லையாம்.

எ - று.

நினைத்துணை பனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற் றையெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம். இதனால் கூறப்பட்டது.

நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்திறங்

(க)

கக0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்கில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. கா.

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் - பெரியவறங்களைச் சிதைத் தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை - ஒருவன் செய்த நன்றியைச்சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ - று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். * இதனாற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(க0)

கஉ ம் அதி.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றபகுதியினும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்த வழிச் சிதையுமன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற் பாற்பட்ட டொழுகப் பெறின்.

இ - ன். தகுதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரற முமே நன்று,—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின் - பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின். எ - று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். “ஊராறோர் தேவகுலம்” என்பதுபோலப் பகுதியானென்புழி ஆனூருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய்நின்றது. பெறினென் பது அவ்வொழுக்கத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(க)

* ஆன்முலை யறுத்த வறணி லோர்க்கு—மாணியு பகனி கட்டிவைத்த தோர்க்கு— குவர்த் தப்பிய கொடும யோர்க்கும்—ஒருாய் மருங்கிற் கழுவாயுமுளவே—நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுமொருவன்—செய்தி கொன்றார்க்குப்பிடிவென்—நறம்பாடின்றே யாயிழை கணவ—புறகானுறு, உச. கழுவாய் - பிராயச்சித்தம்.

கஉ ம் அதி.—நடுவுநிலைமை.

௩௫

ககஉ. செப்ப முடையவ னைக்கந் சிதைவின் றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. உ.

இ - ள். செப்பம் உடையவன் அக்கம் -
நடுவுநிலைமையையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு
எமாப்பு உடைத்து - பிறர்செல்வம்போல் அழி வின்றி அவன்
வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான் இறங்குந் துணையும்
அவன்றனக்கும் எமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம்.
அற க்தோடுவருதலின், அன்னதாயிற்று. தானி றந்துழி
எஞ்சிரிப்பதாகலின், எச்சமென்றார்.

(உ)

கக௩. நன்றே தரினு நடுவிசந்தர மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல். ௩.

இ - ள். நன்றே தரினும் - தீங்கன்றி நன்மையே
பயந்ததாயினும்,—நடுவுஇகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் -
நடுவு நின்றலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே
யொழியவிடுக. எ - று.

நன்மை பயவாமையின், நன் றே தரினுமென்றார்.
இகத்தலாவென்பது இகந்தெ னத்திரிந்துகின்றது.
இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்த செல்வம்
நன்மை பயத்தலும், எனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலுங் கூறப்பட்டன.

(௩)

ககச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ச.

இ - ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது - இவர் நடுவுநிலைமையுடையர்
இவர் நடுவு நிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால்
காணப்படும்—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இ
ண்மையானும் அறியப்படும். எ - று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லைபாதலும்
ஒருதலையாகவின், இரு திறத்தாரையும் அறிதற்கு அவைகுறியாயின.
இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.
(ச)

ககரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்தக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ரு.

இ - ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல - தீவினையாற்கேடும்
நல்வினையாற் பெருக்கமும் யாவார்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன;—
நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - அவ்வாற்றையறிந்து
அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடா மையே அறிவானமைந்தார்க்கு
அழகாவது. எ - று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலா வது அவை இப்பொழுது
வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாசாமையைக்குறித்தும் பெருக்கம்
வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம்
பழவினையே, கோடுதலன்று என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிற் றல்
சால்பினை யழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றார்.
(ரு)

ககக. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். கூ.

இ - ள். தன் நெஞ்சம் நடுவு ஓர்இ அல்ல செயின் - ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவு சிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என் பது அறிக - அந்நினைவையான் கெடக் கடவே நென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ - று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார்.

(சு)

ககள. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக நன்றிக்கட் டங்கியான் ரூழ்வு. எ.

இ - ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு - நடுவாகநின்று அறத்தின் கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாகவையாது உலகம் - வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ - று.

கெடுவென்பது முகனிலத்தொழிற் பெயர். செல்வமென்று கொள்ளுவரென் பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும்பெருக்கமும் கோடுதலான் வாராவென்பகூடும், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்பனஉம், கோடாதவன் ரூழ்வு கேடன்றென்பகூடும், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற் கோடாமை சான்றோர்க் கணி. அ.

இ - ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் - முன்னேதான் சமனாகநின்று பின் தன் கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல—அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்குஅணி - இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு

அழகாம். எ - று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும்
பொருட்கண்ணும், பொருள டையாகிய அமைதலும்
ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி சான் ரோர்
சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடை * களாற் கேட்டவற்றை ஊழான் †
உள்ள வாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது
அவ்வள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும்
மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உரைக்க
இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

(அ)

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

இ - ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது -
நடுவுநிலையாவது சொல்லின் கட்
கோடுதலில்லாததாம்;—உட்கோட்டம்இன்மை ஒருதலையாப் பெறின் -
அஃதன் னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப்
பெறின். எ - று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி
ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு
சொல்லுதல் நடுவுநிலையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின்
அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலையன்றென்பது பெறப் பட்டது.
(க)

* தொடை - வினா. † ஊழ் - முறைமை. "தொடைவிடை யூழாத்
தொடைவிடை துள்ளி"—வெண்பாழாலை, வாகைப்படலம், அவையமுல்லை, ௧௧.

கூடம் அதி.—அடக்கமுடைமை.

கூடம் ௨௨௦. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். க௦.

இ - ள். பிறவுந் தமபோல் பேணிச் செயின் - பிறர்பொருளையுந்
தம்பொருள் போலப் பேணிச் செய்யின்,—வாணிகம் செய்வார்க்கு
வாணிகம் - வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ - று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பது
குறையுமாக்காமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டு மூன்றனுள்,
முன்னையவிரண்டும் அவையத் தாரை நோக்கின, ஈனையது வாணிகரை
நோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச் சிறந்தமையின்.
(௧௦)

கூடம் அதி.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது
அடங்குத லுடையதாதல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போற்
றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலமையுடையாற்காதலின், இது
நடுவுநிலமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூடம். அடக்க மமரநு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிநு ளுய்த்து விடும். க.

இ - ள். அடக்கம் அமரநுள் உய்க்கும் - ஒருவனை
அடக்கமாகியவறம் பின்றே வருலகத்துய்க்கும்,—அடங்காமை ஆர்
இருள் உய்த்துவுடும் - அடங்காமையாகிய பாவம் தங்குதற்கரிய
இருள்கட்கட்செலுத்தும். எ - று.

இருளென்பது ஓர் நரகவிசேடம். "எல்லாம் - பொருளிற்
பிறந்துவிடும்" * என் றுற்போல உய்த்துவயிமென்பது ஒருசொல்லாய்
நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை பாக்க
மதலினூக கலலை யுயிரககு. உ.

இ - ள். உயிர்க்கு அதனின் உடங்கு ஆக்கம் இல்லை - உயிர்க்கு
அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை,—அடக் கததைப் பொருளாகக்
காக்க-ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு
அழியாமற்காகக். எ - று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு
மக்களுயிர்பேனின்றது, அறிந் தடங்குப்பயன் கொள்வது
அதுவாயாகவன். (உ)

கஉ௩. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். க.

இ - ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப்பெறின் - அடங்குதலே
நமக்கு அறி வாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன்
அடங்கப்பெறின்,—செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் - அவ்வடக்கம்
நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

* கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி—சொல்லிற் பிறக்கு ரு யர்மத -
மெல்ல—வருளிற் பிறக்கு மறநெறி வெல்லாம்—பொருளிற் பிறந்து
வீடும்—நான்மணிக்கழகை, ஏ.

நஅ கக ம் அது.—அடக்கமுடைமை.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்முதன் மூன்றும்
தன்வயத்தவாதல்.

கஉச. நிலையற் திரிபா தடங்கியான் றேற்றற

மலையினு மாணப் பெரிது. ச.

இ - ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் -
இல்வாழ்க்கையாகிய தன் னெறியின் வேறுபடாது நின் து
அடங்கினவனது உயர்ச்சி—மலையினும் மாணப் பெரிது -
மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ - று.

திரியாதடங்குதல் பொற்களாற் புலன்களை நுகராநின்றே
அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர்.

(ச)

கஉரு. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்

செல்வாக்கீக செலவந் தகைத்து. ரு.

இ - ள் பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும் -
பெருமிதமின் றியடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப
நன்றீறவெனினும்,—அவருள்

முமசெல்வாக்கீகசெல்வந் தகைத்து—அவ்வெல் லாருள னுஞ்
செல்வமுடையாக்கீக செல்வருரு செலவமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து.எ-று.

பெருமிதத்தினைச்செய்யுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார்
அஃதின் றி அவை தம்மாணையடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்து
காட்டாதாகலின், செல்வாக்கீக செல்வந் தகைத்தென்றார்.
செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்
பாரையுமுடம்பட்டிச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்து
பாட்டானும் பொது வகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(ரு)

கஉசு. ஒருமையு ளாமையே லைநதடக்க லாற்றி

மனபுமையு மேமாப் புடைதது. ச.

இ - ள். ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் -
ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண்

ஐம்பொற்கீராயுமடக்கவல்லனாயின்,—எழுமையும் ஏமாப்பு
உடைதது—அவ்வன்மை அவனுக்கு முடிபிறப்பின்கண்ணும் அர ளுத

லையடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் ஐடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல
இவனும் ஐம்பொறி களையும் பாவமபுகுதாமலடக்கவ் வணங்கியமனப்பா,
ஆமைப்பாவென்றா. ஒருமைக்கட் செய்தவினையின்பயன்
எழுமையுந் தாடருள்மன்பது இத்தனாறிக. இதனான் மெய் யடக்கக
கூறப்பட்டது.

(சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லி யூக்குப் பட்டு. எ.

இ - ள். யா காவாராயினும் நா காக்க - தம்மாற்
காக்கப்படுவனவெல்லாவற்றையும் காக்கமாட்டாராயினும்
நாவொன்றினையுங்காக்க;—காவாக்கால் சொல்லியூக்குப் பட்டுச்
சோகாப்பர் - அதனைக் காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின்கட்பட்டுத்
தாமே துன்புறுவர். எ - று.

யாவென்பது அஃந்னைப்பன்மைவினாப்பெயர். அஃது நண்டு
எஞ்சாமையுணர நின்றது. முற்றமமை வ்காரத்தாற்வருக்கது.
சொற்குற்றம் சொல்லின்கட்டோன்றுங் குற்றம். அல்லாப்பர் செம்மாப்பர்
என்பனபோலச் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். ( )

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட் பயனுண்டாயி
என்றாகா தாகி விடும். அ.

கசு ம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

கூ

இ - ள். தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின் -
தீயவாகிய சொற்க ளின் பொருள்களாற் பிறர்க்கு
வருந்துன்பமொன்றாயினும் ஒருவன்பக்க லுண்டாவ தாயின்,—நன்று
ஆகாதாகிவிடும் - அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை
தீதாய்விடும். எ - று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும்பொய், குறளை,

கடிஞ்சொல்லென்பன. ஒருவன் கல்லவாகச்சொல்லுஞ்
 சொற்களின்கண்ணே ஒன்றாயினுந் தீச்சொற்படும் பொருளி னது பயன்
 பிறர்க்குண்டாவதாயினென்றுரைப்பாருமுள். (அ)

கஉகூ. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
 நாவினாற் சுட்ட வடு. கூ.

இ - ள். தீயினால் சுட்ட புண் உள் ஆறும் - ஒருவனையொருவன்
 தீயினாற்சுட்ட புண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தின்கண்
 அப்பொழுதேயாறும், - நாவினால் சுட்ட வடு ஆறாது - அவ்வாறன்றி
 வெவ்வுரையுடைய நாவினாற் சுட்ட வடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றும்
 ஆறாது. எ - று.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும்,
 ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவென்றுகூற்றார். தீயும்
 வெவ்வுரையுஞ் சுடிதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறமையாற்றீயினும்
 வெவ்வுரை கொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பான வந்த
 வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக் கங்
 கூறப்பட்டது.

(கூ)

கஉஊ. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
 யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. கூ.

இ - ள். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி -
 மனத்தின்கண் வெகுளிதோனறமற் காத்துக்
 கல்விபுடையவையடங்குதலைவல்லவனதுசெவ்வியை - அறம் பாராகும்
 ஆற்றின னுழைந்து - அறககடவுள் பாராநிற்கும் அவனையடையும்
 நெறியின்கட்கெனறு. எ - று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணேநின்றல்.
 செவ்வி தன் குறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனாக்
 காலம். இப்பெற்றியானே அறந் தானே சென்றடையுமென்பதாம்.
 இதனான் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கச ம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது

யுடையராதல். இது,

தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை மெய்முதலிய அடங்கினூர்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்க முடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கநக. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும். க.

இ - ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் - ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான்,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் - அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும். எ - று..

கச ம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக்கூறி னார். கூட்டு வசூலிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந்தருவதாயது ஒழுக்க மென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந்தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (க)

கஃஉ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை. உ.

இ - ள். ஒழுக்கம் ஓம்பிப் பரிந்து காக்க - ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவுபடா மற்பேணி வருந்தியுங்காக்க;—தெரிந்து ஓம்பித்தேரினும் துணை அஃதே - அறங்கள் பலவற்றையுமாராய்ந்து இவற்றுள்

இருமைக்குந்துணையாவது யாதென்று மனத்தை யொருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடிவது அவ்வொழுக்கமேயாகலான். எ - று.

பரிந்துமென்னுமும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது.

இவையிரண்டுபொட்டானும்ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(உ)

கஉஉ. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
யிழிந்த பிறப்பாய் விடும். கூ.

இ - ன். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை - எல்லார்க்குந் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும் - அவ் 'வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் ருழந்த வருணமாய்விடும். எ - று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர்குலத்த ராவராகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத் திற்றவறுத் தாழ்ந்த வருணத்தராவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய்விடெமென்றுங்கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங்குறறம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடை யீழின்று செய்ந்துதலின், அவ்வரைவு பற்றி அவ்வதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோ தீயப்பட்டன.

(கூ)

கஉச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ச.

இ - ன். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும் - கற்ற வேதத்தினே மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கடாமையிற் பின்னும் அஃதேதாதிகொளலாம்;—பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங்குன்றக் கெடும். எ - று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப் பினுமென்றார். சிறப்புடைவருணத்திற்கு

மொழிந்தமையின், இஃது ஏனைய வருணங் கட்டுங் கொள்ளப்படும்.
(ச)

க௩௫. அழுக்காறு டையான்க ணுக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. இ.

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று
அழுக்காறுடையான் ணுக்கம்போல—ஒழுக்கம்
இலான்கண் உயர்வுஇல்லை - ஒழுக்கமில்லா லு ன்மாட்டும் உயர்ச்சியில்லை.
எ - டு.

க௪ ம் அ.தி.—ஒழுக்கமுடமை.

சுத

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும்
உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றும்; என்ன? “கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்
சுற்றை” மும் நல்கூர் தலின், உயர்வு உயர்குலமாதல்.
(இ)

க௪௬. ஒழுக்கத்தி னொல்கா றாவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. கூ.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் - செய்தற்கருமை நோக்கி
ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்,—இழுக்கத்தின் ஏதம்
படுபாக்கு அறிந்து - அவ்விழுக் கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய
குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து.எ - டு.

ஒழுக்கத்திற்குருக்கம் அதனை யுடையார்மேலேற்றப்பட்டது.
கொண்ட விரதம் விடாமையற்றி, உரவோரென்றார்.
(சு)

ககஉ. ஒழுக்கத்தி் னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி்
 னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. எ.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர் - எல்லாரும்
 ஒழுக்கத்தானே மேம் பாட்டையெய்துவர்,—இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி
 எய்துவர் - அதனினின்றிழுக்குத லானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத
 பாரியெய்துவர். எ - று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அ கனையும் இழுக்கம்பற்றி
 உலகம் அடுக்குமெ ன்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி
 யெய்துவரென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் ஒழுக்கம்
 உள்வழிப்படுங்குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்றமும் கூறப்பட்டன.
 (எ)

ககஅ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்க
 மென்று மிடும்பை தரும். அ.

இ - ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - ஒருவனுக்கு
 நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம்
 பயக்கும்;— தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும் - தீயொழுக்கம்
 பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்கும். எ - று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக்
 காரணமாதலும் இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம்
 இன்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்றுசின்தே ஏனையதை முடிக்குமாகலின்.
 இதனாற் பின்வீளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

ககக. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
 வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல. சு.

இ - ள். வழுக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல - மறந்துந்
 தீயொழுகளைத் தம் வாயாற் சொல்லுந்
 தொழில்கள்—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்கமுடைய
 வர்க்கு முடியா. எ - று.

தீயசொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும்
பொய்ம்முதலியனவும், வருணத் தீங்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது
பன்மையாற் சொல்லுதற்செய்தில் பலவாயின, சொல்ல சாதியொருமை.
சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயுலென வேண்டுகது

* திருக்குறள், ௧௧௧.

சஉ கரு ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

கூறினார், நல்லசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு
முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப,
(க)

௧௪௦. உலகத்தோ டொட்ட வொழுதல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிலிலா தார். ௧௦.

இ - ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுதல் கல்லார்-உலகத்தோடு
பொருந்த வொழுது தலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலாதார் -
பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ - று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுதுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும்
ஒழுகியவாற்றான் ஒழுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு
ஏலாதனவொழிந்து சொல்லா தனவற்றுள் ஏற்பனகொண்டு வருதலான்
அவைபுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென் றும், கல்விக்குப் பயன்
அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுது தலைக்
கல்லாதார் பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுங் கூறினார். ஒழுதுதலைக்
கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் சொல்லானுஞ்
செயலானும் வருமொழுக் கங்கனெ ல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக்
கூறப்பட்டன.

(௧௦)

கரு ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள் கண்டார்கணில். க.

இ - ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை - பிறனுக்குப் பொரு ளாந் தன்மையையுடையானைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை - ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல்-ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந் தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ - று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண் ணீன்றொகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்பநூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று! * கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார் கணில்வென்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டி அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறன்கடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறன்கடை நின்றாரிற் பேதையா ரில். உ.

இ - ள். அறன்கடை நின்றொருள் எல்லாம் - காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றொரெல்லாருள்ளும்—பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல் - பிறனில்லாளைக்

காதலித்து அவன் வாயிற்கட்டுசென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ - று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன்கடையென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்

வழிச் செல்வாரும் வரைவின்மகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்
கூடி இன்பநுகர்

* பாயேம் - பிறர்க்குரியது.

கரு ம் அகி.—பிறனில்விழையார்மை.

சாந

வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப், பிறன்கடை
நின்றார் அச்சத் தால் தாங்கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றார்களின்,
பேதையாரில்லென்றார், எனவே, இன்பமுயில்லையென்பது
பெறப்பட்டது. (உ)

கசந. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார். ந.

இ - ள். தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் - தம்மை
ஐயுறுதாரில்லாள் கண்ணே

பாவஞ்செய்தலைவீரும்பியொழுகுவார்,—விளிந்தாரின் வேறு
அல்லர்மன்ற- உயிருடையவரேனும், இறந்தாரேயாவர் எ - று.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன்
உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்ல ரென்றும் : அவர் தீமை
புரிந்தொழுவுது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின்
தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினார்.

(ந)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றாக் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல். ச.

இ - ள் . எனைத்துணையராயினும்
என்னும்-எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய்
முடியும்—தினைத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல் - காமமயக்

கத்தால் தினையளவுத் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய
இல்லின்கட்புகுதல் எ-று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையுமிழந்து சிறுமையெய்தல்
நோக்கி, என்ஞ மென்றார். “என்னீ ரறியாதீர் போல
விவைகூறி—எின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய்க்” என்புழிப்போல
உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான்பிறனென்ப
தனைத் தம்மை ஐயுறாத பிறனென்றுரைப்பாருமுளர்.

(ஈ)

கசரு. எளிதென வில்லிறப்பா நெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. ரு.

இ - ள். எளிது என இல் இறப்பான்-எய்துதலெளிதென்று கருதிப்
பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கணிற்ப்பான்—விளியாது
எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எய்தும்- மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும்
நிலைநிற்கும் குடிப்பழியினையெய்தும், எ-று.

இல்லின்கணிற்த்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல்.

(ஐ)

கசக. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். கூ.

இ - ள். இல் இறப்பான்கண் - பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து
செல்வானிட த்து—பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும்
இகவாவாம் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியுமென்னும்
இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம். எ - று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும்
வான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது.

பிறனில்விழை

(க)

கசஎ. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலான்
பெண்மை நயவா தவன். எ.

* கலித்தொகை, பாலைக்கலி, ௮-ம் பாட்டு.

சுசு கக ம் ஆதி.—பொறையுடைமை.

இ - ன் அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் - அறனாகிய
இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் —பிறன்
இயலான் பெண்மை நயவாதவன்- பிறனுக்குரிமைபூண்டு அவனுடைய
இயல்பின்கண்ணே நிற்பானது பெண்டன்மையை. விரும்பாதவன். எ - று.

ஆணுருபு ஈண்டு

உடனிகழ்ச்சிக்கண்வந்தது. இல்லறஞ்செய்வானெனப்படுவான் அவனே
யென்பதாம்.

(எ)

கசஅ. பிறன்மனை நோக்காத போரண்மை சான்றோர்க்
கறிகுணன்றோ லான்ற வொழுக்கு. அ.

இ - ன். பிறன் மனை நோக்காத போர் ஆண்மை - பிறன்மனையானே
உட்கொள் னாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ
ஆன்ற ஒழுக்கு - சால் புண்டயார்க்கு அறனுமாம்
நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ - று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய
காமம் அட க்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய
ஆண்மையைப்பேராண்மையென்றார். ஒன்றோ வென்பது
எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச்
செய்யா மையே பயக்குமென்பதாம்.

(அ)

கசக. நலக்குரியார் யாரெனி னுமரீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கூ.

இ - ன். நாம நீர் வைப்பின் - அச்சந் தருங் கடலாற் குழப்பட்ட உலகத்து— நலக்குஉரியார் யார் எனின் - எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின்— பிறற்கு உரியான் தோள் தோயாதார் - பிறனொருவனுக்கு உரிமைவாடியாளுடைய தோளைச்சேராதார். எ - று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல் நறு திரிந்து நின்றது * . இருமையினும் நன்மையெய்துவரென்பதாம். (க)

கரு. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று. க0.

இ - ன். அறன் வரையான் அல்லசெயினும் - ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித் தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையான் பெண்மை நய வாமை நன்று புண்டாயின், - அவனுக்குப் பிறனெல்லக்கணிற்பானது பெண்மையை விரும்பாமை அது நன்று. எ - று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிற னில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது. (க0)

ககூ ம் அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலுடையராதல். நெறியி

* நாம் எஃறது நாம எனத் திரிந்து நின்றது.

கக் ம் அதி.—பொறையுடைமை.

சுரு

னீக்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
அகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை. க.

இ - ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல -
தன்னையகழ்வாரை வீழாமற் றுங்கு நிலம்போல—தம்மை இகழ்வார்ப்
பொறுத்தல் தலை - தம்மை அவமதிப் பாரைப் பொறுத்தல்
தலையாயவறம். ஏ - று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும்.
(க)

கருஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. உ.

இ - ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் - பொறை நன்றாகலால்,
தாமொறுத் தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப்
பொறுக்க;—அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று - அதனை
உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப் பொறையினும்
நன்று. ஏ - று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டினையும். பொறுக்குங்காலும்
உட்கொள் ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றார்.

(உ)

கருங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வணமை மடவார்ப் பொறை. க.

இ - ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால்-ஒருவனுக்கு வறுமையுள்வைத்து வறுமையாவது விருந்துனரையேற்றுக்கொள்ளாது ந்ககுதல்;—வன் மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை - அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மை யான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். ஏ - று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையா காதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து. (௩)

கருச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி சொழுகப் படும். ச.

இ - ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் - ஒருவன் சால்புடைமை தன்க ண் ன்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்,—பொறையுடைமை போற்றி ஒருகப்படும் - அவனாற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும். ஏ - று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டா னும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கருரு. ஒறுத்தாரை பொன்றாக வையாரே வைப்பர் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. இ. சூக் கக் கம் அதி.—பொறையுடைமை.

இ - ள். ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார் - பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறுது அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள் ளார்,—பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர் - அதனைப் பொறுத்தா ரைப் பொன்போற்

பொதிந்து கொள்வர். ஏ - று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையாரென் றார். பொதிந்துவைத்தல் சால்புடை மைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல். (இ)

கருக. ஒறுத்தார்க் கொருநானே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ். கூ.

இ - ள். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநானே இன்பம் - தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை யொறுத் தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநானே யின்பமே;—பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ் - அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். ஏ - று.

ஒரு நானேயின்பம் அந்நானொன்றினும் கருதியது முடித்தே மெனத் தருக்கியிருக் கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏற்புடையுலகென்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (ஈ)

கருஎ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந் தறனல்ல ம்சய்யாமை நன்று. எ.

இ - ள். திறன் அல்ல தற் பிறர் செய்யினும் - செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும்,—நோ நொந்து அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று - அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. ஏ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உம்மை—யெரிவாய் நீர யத்து வீழ்வர்கொல் * ” என்றுபரிதல். (ஏ)

கருஆ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந் தகுதியான் வென்று விடல். ஆ.

இ - ள். மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை - மனச்செருக்காற் றங்கட்டியவற் றைச் செய்தாரை—தாம் தந்தகுதியான் வென்றுவிடல் -

தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக. எ - று.

தாமும் அவர்கட்குயவற்றைச்செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம் பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

(அ)

கடுக. துறந்தாரிற் றாய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர். கூ.

இ - ள். துறந்தாரின் தாய்மை உடையர் - இவ்வாழ்க்கைக்கணின்தேயும் துறந்தார்போலத் தாய்மையுடையார்—இறந்தார்வாய் இன்னாச்சொல் நோற்கிற்பவர் - நெறியைக் கடந்தார்வாய் இன்னாதசொல்லைப் பொறுப்பவர். எ - று.

* தமகை யிகழ்ந்தமை நாயபொடிப்ப தன்றம்—தெய்வம் யிகழ்ந்த
வனைப் பயத்தா - தும்மை—யெரியாய் நிரயத்து கீழ்வர்கொ
லென்று—பரிபுணுஉஞ் சான்றோர் கடன்—நாலடி ழார், துறவு.

கள ம் அதி.—அழுக்காறமை.

சுஎ

தாய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார்,
தெனத் தாம்வேண்டியதனிழிபு முடித்தற்கு.

தியசொற்கள் பயின்ற

(க)

கக0. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
யின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின். க0.

இ - ள். உண்ணாது கோற்பார் பெரியர் - விரதங்களான் ஊணைத்தவிர்த்து உற்ற கோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்;—பிறர் சொல்லும் இன்னாச்சொல் கோற்பாரிற் பின் - அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர்சொல்லும் இன்னாதுசொல்லைப் பொறுப்பாரிற் பின். எ - று.

பிறர் அறிவிலாதார். கோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடு நின்றே கோற்றலின், இன்னாச்சொலோற்பாரிற் பின்னென்றார். இவையிரண்டொரீட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (சு)

களம் அதி.—அழுக்காறுமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் * மேலேயுரைத் தாம். அச்சொற் பின்னழுக் காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்பட எதிர்மறை யாகாரமும் மகரவைகாரவிகுதியும்பெற்று அழுக்காறுமையென நின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் நெஞ்சத் தழுக்கா நிலாத வியல்பு. க.

இ - ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு - ஒருவன் தன் நெஞ்சத்தின் கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பின—ஒழுக்காறுக் கொள்க - தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க. எ - று.

இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின், ஒழுக்க நெறிபோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். (சு)

ககஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ.

இ - ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின் -

யாவர்மாட்டும் அழுக் காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்,—வீழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை - மற்றவன்பெறுஞ் சீரிய பேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ - று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் 'ஒழிதற்பாற்றென்பார்,
யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை வேறாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும்
பட்டது.

அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்
(உ)

ககஉ. அறனாக்கம் வேண்டாதா நென்பான் பிறனாக்கம்
பேறு தழுக்கறப் பான். உ.

* திருக்குறள், உடு.

அ

ச அ கள ம் அதி.—அழுக்காறமை.

இ - ன். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறப்பான்-பிறன் செல்வங்கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான். எ - று.

அழுக்கறுத்தலெனினும் அழுக்காறெனினுமொக்கும்.
தனக்கே ஏதமாமென்பதாம்.

அழுக்காறு செய்யின்
(ஊ)

ககச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி

னேதம் படுபாக் கறிந்து.

ச.

இ - ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் - அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்ல வற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார்—இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அத்தி நெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ - று.

அறனல்லவையாபுன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்கட் ழும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம்.
உங்குரினைத்த

(ச)

ககரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார்
வழுக்கியுங் கேட்கன் பது. ௫.

இ - ள். ஒன்றார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது - அழுக்காறு பகைவரையொழிந்துங் கேடு பயப்பதொன்றாகலின்,—அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் - அவ்வழுக்கா றுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அதுதானேயமையும். எ - று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.
(௫)

ககக. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதுஉ
முண்பதுஉ யின்றிக் கெடும். ௬.

இ - ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் - ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்ப தன்கண் அழுக்காற்றைச் செய்வானது சுற்றம்—உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும் - உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவது யின்றிக் கெடும். எ - று.

கொடுப்பதன்கண்முக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும்
பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே,
அவன் கேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொருமை
தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின் பேற்றையும்
இழப்பிக்குமென்பதாம்.

(௬)

கக௭. அவ்வித் தழுக்கா றுடையாணைச் செய்யவ
டவ்வைபைக் காட்டி விடும். ஏ.

இ - ன். அழுக்காறு உடையாணை - பிறராக்கங்கண்ட வழிப்
பொருமையுடை யாணை—செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக்
காட்டிவிடும் - திருமகள் தானும் பொருது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி
நீங்கும். ஏ - று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைக்காட்டியென்பது
“அறிவுடையந்தணை வணைக் காட்டென்றானே” என்பதுபோல உருபு
மயக்கம். மனத்தைக்கொடுவித்து அழுக்
காறுடையனையினையென்றாரப்பாருமுனர்.
(ஏ)

வித்தொகை, மருதம்.—ஏ.

க அ ம் அ தி.—வெஃகாமை.

சுக்

ககஅ. அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ.

இ - ன். அழுக்காறு என ஒருபாவி-அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட
ஒப்பில்லாத பாவி—திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும் -
தன்னையுடையாணை இம்மைக்கட்செல் வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக்கண்
நாகத்திற் செலுத்திவிடும். ஏ - று.

பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினுனை
இருமையுய்க்கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப்
பாவினென்றார், கொடியாணைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின்.
இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றவ் கூறப் பட்டது.
(அ)

ககக. அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கழுஞ் செவ்வியான்

இ - ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் -
கோட்டத்தினைப்பொருந்திய மனத்
தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும் -
ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அஃவ ஆராயப்படும்
எ - று.

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிரின்றது.
ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல்
கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற் கேதுவாகிய பழவினை
யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: “இம்மைச் செய்தன
யானறி நல்வினை—பும்மைப் பயன்கொ லொருதனி
புழந்தித்—திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது” * என
நினைக்கப்பட்டவாறறிக. (க)

கஎ0. அழுக்கற் றகன்றரு மில்லைபஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் தீர்ந்தாரு மில். க0.

இ - ள். அழுக்கற்று அகன்றரும் இல்லை - அழுக்காற்றைச் செய்து
பெரியராயி னொருமில்லை;—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும்
இல் - அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினொருமில்லை. எ - று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு
கூறப்பட்டது.

கஅம் அதி.—வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை.
பிறருடமை கண்ட வழிப் பொருமையேயன்றி அதனைத் தான்
வெளவக்கருதலுங் குற்றமென்றற்கு இஃது அழுக்காறுமையின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்

குற்றமு மாங்கே தரும்.

க.

இ - ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின் - பிறர்க்குரியன
கோடல் நமக்கு

அறனன்றென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமா
யின், - குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் - அவ்வெஃகுதல் அவன்குடியை
கேடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ - று.

* இலப்பிதிராயம், அடைக்கலக்காரை, ௧௧ - ௧௩.

நீ0

கஅம் அதி.—வெஃகாமை.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி,
வெஃகினென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்ற வென்பது
பொன்றி யெனத் திரிந்துநின் றது*; செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.
(ச)

கஎஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். உ.

இ - ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்-பிறர் பொருளை
வெளவீனால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப்
பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல் களைச் செய்யார்—நடுவு அன்மை
நாணுபவர் - நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சுபவர். எ - று.

நடுவு ஒருவன் பொருட்டுப் பிறன் உரியனல்லென்னென்னும் நடுவு.
(உ)

கஎ௩. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ஊ.

இ - ள் சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார் - பிறர்பால்
வெளவியபொரு ளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாத வின்பத்தை விரும்பி

அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார்—மற்றின்பம் வேண்டிபவர் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய வின்பத்தைக் காதலிப்பவர். எ - று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே யழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார். மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது. (௩)

கஎச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்பென்ற புன்மையில் காட்சி யவர். ச.

இ - ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் - யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிற்பொருளை விரும்புதல் செய்யார்—புலம் பென்ற புன்மையில் காட்சியவர் - ஐம்புலன்களையும் பென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினையுடையார். எ-று.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை, புலம் பென்ற புன்மையில் காட்சி யவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலு மில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றி யுணர்தல். (ச)

கஎடு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும் வெஃகி வெறிய செயின். ரு.

இ - ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் - நுண்ணிதாய் எல்லா நூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்ன பயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின்பொருளை விரும்பி யாவார்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வராயின். எ - று.

* குடிபொன்றிக் குறமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருனீங்கி பின்பம் பயக்கும் என்புழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனப்பாலான பிறவினைப் பொருளுணர்த்தும் கவ்விக்குதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக் கொண் டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனயற்றை வடநூலார் அந்தர்ப் பாகித

க அ ம் அ தி.—வெஃகாமை.

டுக

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்த னவும் சுடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அகவசெய்யாமையாக வின், அறிவென்னுமென்றார்.

(டு)

கஎசு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும். க.

இ - ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் ணின்றான் - அருளாகிய

அறத்தை

விரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்— பொருள் வெஃகிப் பொல் லாத சூழக்கெடும் - பிற்பொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றகெறிகளை எண்ணக்கெடும். எ - று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது

துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்த துணை யானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

கஎஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் வினாவயின் மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ.

இ - ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க - பிற்பொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை

விரும்பாதுதாழிக;—வினாவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்-பின்னனுபவிக்குவகால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதல்லலை ஆகலான். எ-று.

வினையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுத லின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(எ)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ.

இ - ன். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் - சுருங்கன் மாலையத்தாகிய செல் வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாராயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை - அது பிறன்வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான் வேண்டா மையாம். எ - று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான்செல்வம் அஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

கஎக. அறனறிந்து வெஃகா வறியுடையார்ச் சேருந் திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ.

இ - ன். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் - இஃதறனென்றறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை—திரு திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் - திரு மகள் தானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்து அக்கூற்றினே சென்றகூடும். எ - று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வீயும் முதலாயின, பாட்டானும் வெஃகாமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

இவையிரண்டு
(க)

கஅ௦. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும் வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. க௦.

இவ் ககும் அதி.—புறங்கூறும்.

இ - ள். எண்ணது வெஃகின் இறல் ஈனும் - பின்
 விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து
 அவனுக்கிறதிக யப் பயக்கும்,—வேண்டாமம் என்னும் செருக்கு
 விறல் ஈனும் - அப்பொருளை வேண்டாமயென்னுஞ் செல்வம்
 வெற்றியைப் பயக்கும். எ - று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும்,
 அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவராயுங் கீழ்ப்படுத்தலின்
 விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு சூகுபெயர். இதனால்
 அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம் அது.—புறங்கூருமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துகாரயாகம.
 மொழிக்குற்றம் மனக் குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காருமை
 வெஃகாமகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூரு னல்ல செயினு மொருவன்
 புறங்கூரு னென்ற வினிது. க.

இ - ள். ஒருவன் அறம் கூருன் அல்ல செயினும் - ஒருவன்
 அறனென்று சொல் லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச்
 செய்யுமாயினும்,—புறங்கூருன் என்றல் இனிது - பிறனைப்
 புறங்கூருனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ - று.

புறங்கூருமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத்
 தோன்றுமென் பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை
 கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
 புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. உ.

இ - ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது -
 அறனென்பதொன்றில்ல யென அழித்துச்சொல்லி

அதன்மேற்பாவங்களைச் செய்தலினுந் தீமைபுடைத்து— புறன் அழிஇப்
பொய்த்து நகை - ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துகையால் அழித் துச்
சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ - று.

உறழ்ச்சி நிரணிகறவகையாற் கொள்க. அழித்தல்
ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅ௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். கூ.

இ - ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் - பிறனைக்
காணாதவழி இகழ்ந் துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து
ஒருவனுயிர்வாழ்தலின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் - அது
செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல் லும் ஆக்கத்தைக்
சொடுக்கும். எ - று.

பின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல்
ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஸ்தொழிந்தார் மறுமைக்கணைய்தும்
பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இட வழுவுகமதி. *
(கூ)

* தொல்காப்பியத்துக் கிளவ் பாக்கத்தில், “அவற்றன், தருசொ ல்
வருசொல்லாயிரு கெ விபுந்—தன்மை முன்னிகை யாயீரிடத்த” என்னுஞ்
குத்திரத்திற்கு மாறாக ஈண்டுப் படர்க்கை யிடத்திற்கு வந்தமையின்,
இடவழுவுகமதியாயிற்று.

ககம் அதி.—புறங்கூறமை.

ருக.

கஅ௪. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பிண்டோக்காச் சொல். ச.

இ - ன். கண் நின்று கண் அறச்சொல்லினும் - ஒருவனெதிரேநின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னொயினும்,—மூன் இன்று பின்போக் காச் சொல் சொல்லற்க - அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ - று.

பின் ஆகுபெயர், சொல்வான்ரெழில்
 சொன்மேலேற்றப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும்
 புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ஈ)

கஅடு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
 புன்மையாற் காணப் படும். னு.

இ - ன். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான்
 அன்மை-புறஞ்சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும்,
 அது தன்மனத்தாலாய்ச் சொல்லுகின்றானல்ல நென்பது +
 புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் - அவன் புறஞ்சொல்லு
 தற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ - று.

மனந்தீதாக லின், அச்சொற் கொள்ளப்படா தென்பதாம்.
 (ஊ)

கஅக. பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளுந்
 திறன்றெரிந்து கூறப் படும். கூ.

இ - ன். பிறன் பழி கூறுவான் - பிறனொருவன் பழியை
 அவன்புறத்துக் கூறு மவன்—தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து
 கூறப்படும் - தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந் திறமுடையவற்றைத்
 தெரிந்து அவனாற் கூறப்படும். எ - று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது
 வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப்
 புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வள வன்றி
 அவனிறந்துபட்டு உளையுந் திறத்தனவாகிய பழிகளே நாடி எதிரே
 கூறுமாக லின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார்.

(சு)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட தேற்று தவர். எ.

இ - ன் பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் - தம்மை விட்டு
நீங்குமாற்றாற் புறங் கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர்—நகச்சொ
ல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர்கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச்
சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார். எ - று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும்
பிரிப்பவொன்றகருத்தான், அய லாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்
கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல்.

* முன்னின்று பின்னோக்கச்சொல்.

இது ஒருபொருளின் வினை மற்றொருபொருளின்
வினையானது. பிரயோகவிவேகம், திங்குப்படலம், “மருந்து காணம்” என்னும்
கச - ம் பாட்டிற் காண்க.

† அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தான் என்பதனை கெஞ்சோடறஞ்
சொல்வானென விருதி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகதுலார்.

ருசு ௨௦ ம் அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

“கடிபு-மிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனள் கை”* என்புழிப் போலத் தேற்றாமை தன்வினை
யாய்வின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (எ)

கஅஅ. தன்னிபார் குற்றமுந் தூற்று மரபினு
ரெண்ணுகொ லேதிலார் மாட்டு. அ.

இ - ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர் - தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார்—ஏதிலார்மாட்டு என்னை கொல் - அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ - று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், என்னைகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்ற பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

க அக. அறநீளுக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறநீளுக்கிப் புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. கூ.

இ - ள். புறநீ ளுக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை - பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர் பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை—வையம் அறநீ ளுக்கி ஆற்றுங்கொல் - நிலம் இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்கறமாவ தெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ - று.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுங் கருத்தால், அறநீ ளுக்கியாற்றுங்கொலென்றார். இவையைந்து பாட்டானும் புறங்கூறு வார்த் செய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

க கூ. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற் றீ துண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. கோ.

இ - ள். ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின் - ஏதிலாரைப் புறங் கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தை யுங் காண வல்லராயின்,—மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ - அவர் நிலபேறு டைய வுயிர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ? எ - று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழி யொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பயில்லையென்பது நோக்கி உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றுங்கூறினார். இதனாற்புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க௦)

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்கணிகழும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒரு தலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இவ்வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனை மூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறக்கூறாமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறக்கூறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

* கவித்தொகை, மருதம்—௨௭.

உம் அதி.—பயனில்சொல்லாமை.

நிநி

ககக. பல்லார் முனியப் பயனில் சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். க.

இ - ள். பல்லார் முனியப் பயன் இல சொல்லுவான் - அறிவுடையார் கேட்டு வெறுப்பப் பயனில்வாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான்—எல்லாரும்

பலரும்

எள்ளப்

படும் - எல்லாரானுமிகழப்படும். எ - று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், மெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் ரொக்கது.

எல்லாரு

(க)

ககஉ. பயனில் பல்லார்முற் சொல்ல னயனில்

இ - ன். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல் - பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவு டையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்—நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலின் தீது-விரூப்பயிலவாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார் மாட்டுச் செய்தலினும் தீது.எ-று விரூப்பயில மென்பதாம்.

வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிகழற்பாடு பயக்கு
(௨)

௧௬௩. நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை. ௩.

இ - ன். பயன் இல பாரித்த உரைக்கும் உரை - பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுரைதானே—நயன் இலன் என்பது சொல்லும் - இவன் நீதியிலநென்பதனை உரைக்கும். எ - று. உரையால் இவன் நயனிலநென்பதறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார்.

(௩)

௧௬௪. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ௪.

இ - ன். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லாரகத்து - பயனொடுபடாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின்,—நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும்-அவை அவர்மாட்டு நீதியொடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ-று. பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயி நென்பதும், அவர்மாட்டுடென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன.
(௪)

ககரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு.

இ - ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின் - பயனிலவாகிய சொற்களை
இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின்,—சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் - அவரது
விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்மைதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும். எ - று.

நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமைையை
விளக்கிற்று. (சு) ருசு உம்

அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

ககக. பயனில்சொற் பாராட்டு வாரை மகனெனல்
மக்கட்பதடி யெனல். சு.

இ - ள். பயன் இல் சொல் பாராட்டுவாரை மகன் எனல் -
பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ் சொல்லுவாரை மகனென்று
சொல்லற்க,—மக்கட்பதடி எனல் - மக்களுட்பதரென்று சொல்லுக. எ -
று.

அல்லிகுதி வியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின்
உடன்பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீடினமையின்,
மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பயனில்லாத
சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

ககஎ நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. எ.

இ - ள். நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக -
நீதியொடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும்,
அஃதமையும்:—பயன் இல சொல்லாமை நன்று - அவர் பயனிலவற்றைச்
சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ - று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது.
 நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம்.
 (எ)

ககஅ. அரும்பய ஞாயு மறிவினார் சொல்லார்
 பெரும்பய னில்லாத சொல். அ.

இ - ன். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் - அறிதற்கரிய பயன்களை
 ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல்
 சொல்லார் - மிக்க பயனுடைய வல்லாத சொற்களைச் சொல்லார். எ -
 று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும்
 முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும்
 ஒழிக்கப்பட்டன. (அ)

ககக. பொருடீர்த்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்த்த
 மாசறு காட்சி யவர். க.

இ - ன். பொருள் தீர்த்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் - பயனினீங்கிய
 சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்த்த மாச அறு காட்சியவர் -
 மயக்கத்தினீங்கிய தாய வறிவினையுடையார். எ - று.

தாயவறிவு மெய்யறிவு. மருடீர்த்தவென்னும் பெயரெச்சம்
 காட்சியவரென்னுங் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவை
 மூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமை யின் குணங் கூறப்பட்டது.
 (க)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
 சொல்லிற் பயனிலாச் சொல் க11.

இ - ன். சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக - சொற்களிற் பயனுடைய சொற்க
 ளைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க - சொற்களிற் பயனில்
 லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ - று.

உக ம் அதி.—தீவினையச்சம்.

௫௭

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வருநிலை யென்னும் அணினோக்கி வந்தது, “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்” என்பதுபோல, இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (௧0)

உக ம் அதி.—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சதல். இதனான் மெய்யின்கணி கழும் பாவங்களெல்லாந்தொகுத்து விலக்குகின்றாராகவின், இது பயனில சொல்லா மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஃக. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க.

இ - ள். தீவினை யென்னும் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக் கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார் - முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சவர் - அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சவர். ஏ - று.

தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக ி உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய்த நியாமையான் அஞ்சவரென்றுங் கூறினார். (௧)

உஃஉ. தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். உ.

இ - ள். தீயவை தீய பயத்தலால் - தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான்,—தீயவை தீயினும் அஞ்சப் படும் - அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற் றீயினுமஞ்சப்படும். எ - று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும்
பிறிதொருடம்பினுஞ்சென்று சுடு தல் தீக்கின்மையின்,
தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உபந. அறிவினு னெல்லாந் தலைமென்ப தீய

செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ந.

இ - ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப - தமக்குறுதி னாடும் அறிவுகளெல் லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல் - தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை. எ - று.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழியுஞ் செய்யா தொரியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுளெல்

லாந்தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து சின்றது. மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

இவை

(க) வைகலும் வைகல் வாக்கண்டி

பஃதுணரா—வைகலும் வைகலை வைகுமென்றன்புறு வர்—வைகலும் வைகலும் வாழ்காண்மேல் வைகுதல்—வைகலை வைத்துணராநார்—நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்.

† காணங் காரியமாதற்கும் காரியங் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவகம், திங்குப் படலம், “மருளுறுகாரணம்” என்கும் கசும் பாட்டிழ்காண்க.

உ௦௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
 னறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ச.

இ - ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க - ஒருவன் பிறனுக்குக்
 கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக;—சூழின் சூழ்ந்தவன்
 கேடு அறம் சூழும் - எண் ணுவனாயின், தனக்குக் கேடுபயக்கும்
 வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ - று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானு
 முடஞ்சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படிமென்பது
 பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணு தலாவது அவன்கெடத் தான்
 நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம்.()

உ௧௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
 னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்தது. இ.

இ - ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க - யான் வறியனென்று
 கருதி அது தீர்தற்பொருட்டிப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன்
 செய்யாதொழிக;—செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும் -
 செய்வானாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ - று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனென்பதாம். அன்விகுதி
 முன் தனித் தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது.
 தனித்தன்மை“உளனாவென் னுயிரையுண்டு” * என்பதனானுமறிக. மற்று
 அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாரு முளர் பொருளான்
 வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க, செய்யின் அப்பொரு
 ளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியன
 மென்றுரைப்பாருமுளர். (இ)

உ0க. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். கூ.

இ - ள் . நோய்ப்பால தன்னை அடல்வேண்டாதான் -
துன்பஞ்செய்யுங் கூற்ற வாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து
வருத்துலை வேண்டாதவன்—தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க -
தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யா தொழிக.
எ - று.

செய்யின், அப்பாவங்களடுதல் ஒருதலையென்பதாம்.
(க)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றமும். எ.

இ - ள் . எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் - எத்துனைப் பெரிய
பகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றாற்றப்புவர்;—வினைப்பகை வீயாது
பின் சென்று அடும் - அவ்வா றன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது
புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ- று.

“வீயா—துடம்பொடு நின்ற வுயிருமில்லை” † என்புழியும்
வீயாமை நீங்காமைக் கண் வந்தது.

(எ)

உ0அ. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. அ.

* கலித்தொகை, குறிஞ்சி—உஉ.

† புறநானூறு, ௩௧௩.

உஉ ம் அகி.—ஒப்புரவறிதல்.

இ - ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல் - பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாங் கெடுதல் எத்தன்மைத்தெளிந், — நிறுத் தன்னை ய்யாது அடி உறைத்தற்று - ஒருவ னிறுத் நெடிதாக்கப்போயும் அவன்நன்னை விடாது வந்து அடியின்கட்டங்கியதன் மைத்து. எ - று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமை யாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைத்தநிறுநன்னை ய்யந் தற்றென்னுது ய்யாதடியுறைத்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் ய்யாது பின் சென்றடுமென்றார். ஈண்டு அதனையுவமையான் விலக்கினார்.

(அ)

உ0க. தன்னைத்தான் காதலனாயி நெனைத்தொன்றுந் துன்னற்க தீவினைப் பால். கூ.

இ - ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் - ஒருவன், தன்னைத் தான் காதல் செய் தலுடையனாயின், — தீவினைப்பால் எனேத்து ஒன்றும் துன்னற்க-தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறியதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ - று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென் றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய் யிற் றாங்கெடுவென்பது கூறப்பட்டது.

(கூ)

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கேடித் தீவினை செய்யா நெனின். கூ0.

இ - ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் - ஒருவன்

செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அறிக - அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடைய னென்பதறிக. ௭ - று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடென்பதனை “சென்று சேர் கல்லாப் புள்ள புளளி வென்றுழ வியன்குளம்” * என்பதுபோலக் கொள்க †. ஒடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினை செய்யாதவன் கேடிலென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

உ உ ம் அ தி.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலகநடை வேதநடைபோல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மனமொழிமெய்களாற் றவிரத்தகுவன கூறினார், இனிச் செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சினின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* அகநானூறு, ௪௨.

† அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விருதிபிரித்துக் கூட்டுவப் பிரயோகவினேக னாலார்.

கீ ௦ உ உ ம் அ தி.—ஒப்புரவறிதல்.

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்றாற்றுந் கொல்லிலோ வுலகு. க.

இ - ள். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் - தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களி

எரிடத்து உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு செய்யாரின்றன?—கடப்பாடு
கைம்மாறு

வேண்டா - ஆகலான், அம்மேகங்கள் போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும்
கைம்மாறு

நோக்குவனவல்ல. எ - று.

என்றொற்றுமென்ற வினா யாதுமாற்றுவென்பது தோன்ற சிற்றலின், அது வரு
வித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே
பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவனமேலேற்றினார். (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. உ.

இ - ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையார்க்காயின்,—தான் ஆற்றித்
தந்த பொரு ளெல்லாம் - முயற்சிச் செய்தீட்டிய
பொருண்முழுதும் — வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - ஒப்புரவு
செய்தற்பயத்தவாம். எ - று.

பிறர்க்குதவாதார் போலத்தாமே உண்டற்பொருட்டும்,
வைத்திழத்தற்பொருட்டு மன்றென்பதாயிற்று.
(உ)

உகங. புத்தே ஞாலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற. ங.

இ - ள். புத்தே ஞாலகத்தும் ஈண்டும் - தேவருலகத்தும்
இவ்வுலகத்தும்—ஒப்புர வின் நல்ல பிற பெறல் அரிது - ஒப்புரவுபோல
நல்லன பிறசெயல்களைப் பெறுத லரிது. எ - று.

ஈவாரும் ஏற்பாருயின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின், புத்தேளுலகத்தரி தாயிற்று; யாவாக்குமொப்பது இதுபோற் பிற்தொன்றின்மையின், இவ்வலகத்தரி தாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறதற்குக் காரணமரிதென்றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

உகச. ஒத்த தரிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றைபான்
செத்தாருள் வைக்கப் பம். ச.

இ - ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான் - உயிரோடு கூடிவாழ்வானாவான் உலகநடையினை யறிந்து செய்வான்;—மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் - அஃதறிந்து செய்யாதவன், உயிருடையனையாயினும். செத்தாருள் ஒருவனாகக் கரு தப்படும். எ - று. உயிரினறிவுஞ்செயலும் காணாமையின், செத்தாருள்வைக்கப்படுமென்றார். இது இல் உலகநடையு வேதநடையுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தன்றென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
போறிவானன் திரு. இ.
உஉம் அகி.—ஒப்புரவறிதல்.

சிக

இ - ள். உலகு அவாம் போறிவானன் திரு - உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம் - ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று - ஊரின்வாழ் வார் தண்ணீருண்ணுங்குளம் நீர் நிறைந்தாற்போலும். எ - று.

நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவன தப்பாதுதவுமென் பதாம்.

(௫)

உகக. பயன்மா முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின். கூ.

இ - ள். செல்வம் நயனுடையான்கண் படின் - செல்வம்
ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமாயின்,—பயன் மரம் உள்னூர்ப்
பழுத்தற்று - அது பயன்படுமரம் ஊர் நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ - று.
உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே
நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம்.

(சு)

உக௭. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். எ.

இ - ள். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின் - செல்வம்
ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையுடையான்கண்ணே படுமாயின்—
மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று- அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்டு
மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ - று.

தப்புதலாவ து கோடற்கரிய இடங்களினின்றூதல், மறைந்து
நின்றூதல், காலத் தான் வேறுபட்டாதல் பயன்படாமை.
தன்குறைநோக்காது எல்லார் வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம்.
இவைமு ன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள்
பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

(எ)

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். அ.

இ - ள். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் -
செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்—கடன்
அறி காட்சியவர் - தாஞ்செய்யத் தருவனவற்றையறிந்த

இயற்கையறிவுடையார். எ - று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம்.

(அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. கூ.

இ - ன். நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் -
ஒப்புரவுசெய்தலுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர
செய்யாது அமைகலா ஆறு - தவிராது செய்யு நீர்மையையுடைய
அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்ற வியல் பாம்.
எ - று.

தானுகர்வன நுகரப்பெறாமையன்றென்பதாம்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் வறு மையான்
ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(க) கூஉ உரு ம் அகி.—ஈகை.

உஉ0. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடுனி னஃதொருவன்
விற்துக்கோட்டக்க துடைத்து. க0.

இ - ன். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் -
பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது

ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப்
ஒருவன் விற்துக் கோட்டக்கது
உடைத்து - அக்கேடு தன்னை விற்புயினும்

கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ - று.

தன்னை விற்துக்கொள்ளப்படுவதொரு பொருளில்லையன்றே
இஃதாயின் அது வஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ் பயத்தனோக்கி.
இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

உக ம் அகி.—ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேற்றார்க்கு மாற்றாது கொடுத்தல்.

இதுமறுமைநோக்கி யதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க.

இ - ன். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை -

ஒருபொருளில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து - அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கு நீர்மையுடைத்து. எ - று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக்

கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாக்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீர்தென்புழி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள்விருதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்தென்றார். இதனான் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.(.)

உஉஉ. நல்லா றெனினுங் கொளநீ து மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று. உ.

இ - ன். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது - ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு

நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது; - மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந் தார்க்கு அவ்வுலகியத்துதலில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ - று.

எனினு மன்பது இருவழியும் அங்குனங்கூறுவாரின்மை

விளக்கின்றது. பிரி நிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல்
 சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லதுகூறு வார் தீயதுமுடன்கூறினார்.
 (உ)

உஉ௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
 குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩.

இ - ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான்
 வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுபிளிவரவைத் தான்
 பிறர்கட்சொல்லாமையும்,—ஈதல் - அதனைத் தன்கட்
 சொன்னாக்கு மாற்றா தீதலும்,—உள குலனுடையான்கண்ணே
 வாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ - று.

இவையிரண்டுமுள

உ௩ ம் அதி.—ஈகை.

௩௩

மேற்றீதென்றது ஒழிதற்கும் ஈன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனை
 உணர்த்திய வாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை
 யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒரு வன்றனக்குச் சொல்வதற்கு
 முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும்
 பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற் கொடுத்தலென
 யும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக்
 கரப்பாற்சொல்லும் இனி வரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலெனவும்
 உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மை பற்றி வந்த
 பன்மையாகவுரைப்பர்.
 (௩)

உஉ௪. இன்னா திரக்கப் படுத விரந்தவ
 ரின்முகங் காணு மளவு. ௪.

இ - ள். இரக்கப்படுதல் இன்னாது - இரத்தலேயன்றி

இரக்கப்படுதலும் இனி தன்று,—இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளையிரந்தவர் அது பெற்றத னால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ - று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப் பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னொதென்றது “எ ல்லா—மிரப்பார்க்கொன்றீ யாமை”* கூடுங்கொல்லோ வென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண் டென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ரு.

இ - ள் ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்:—அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலிற் பின்-அவ்வலி தான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையா னொழிப்பாரது வலிக்குப்பின். எ - று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம். (ரு)

உஉசு. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப்புழி. சு.

இ - ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் - வறியாரது மிக்க பசியை அறவேக்கித் தீர்க்க,—பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது - பொருள்பெற்றாரொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ - று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழிபசியென்றார். அறவேக்கியென்பது எஞ்சினின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (சு)

உஉஎ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்

தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

எ.

இ - ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல்பயின்ற வனை—பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது - பசியென்றுசொல்லப்படுந் தீயநோய் தீண்டதலில்லை. எ - று.

* * கல்லாமை யச்சங்

கயவர் தொழிலச்சங்—சொல்லாமை யுள்ளுமோர்
மெல்லா—மிரப்பார்க்கொள் றியாமை யச்ச
குடிப்பிறந்தார்—நாலடியார், குடிப்பிறப்பு.

சோர்வச்ச -
மாக்காரிம்—மாணக்

கூஉ உரு ம் அதி.—ஈகை.

உஉ0. ஒப்புரவீ னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்துக்கோட்டக்க துடைத்து. க0.

இ - ள். ஒப்புரவீனால் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விற்துக் கோட்டக்கது உடைத்து - அக்கேடு தன்னை விற்ப்பினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ - று.

தன்னை விற்துக்கொள்ளப்படுவதொரு பொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அது வஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ் பயத்தனோக்கி. இதனால் ஒப்புரவீனற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உரு ம் அதி.—ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேற்றார்க்கு மாற்றது கொடுத்தல்.

இதுமறுமைநோக்கி யதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க.

இ - ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை -
ஒருபொருளில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே
பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது
உடைத்து - அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பை
கொடுக்கு நீர்மையையுடைத்து. எ - று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக்
கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாக்கி
அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரதென்புழி அது வென்பது
பகுதிப்பொருள்விசுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை
நீரதுடைத்தென்றார். இதனான் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.()

உஉஉ. நல்லா நெனிணுங் கொளநீ து மேலுலக
மில்லெனிணு மீதலே நன்று. உ.

இ - ள். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது - ஏற்றல் லீட்டுலகிற்கு
நல்லநெறி யென்பார் உளராயினும் அது தீது; மேலுலகம் இல்
எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந் தார்க்கு அவ்வுலகய்துதலில்லையன்பார்
உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ - று.

எனிணு மென்பது இருவழியும் அங்கனங்கூறுவாரின்மை
விளக்கிநின்றது. பிரி நிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல்
சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லதுகூறு வார் தீயதுமுடன்கூறினார்.
(உ)

உஉ௩. இலநென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. கூ.

இ - ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான்
வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுபிளிவரவைத் தான்

பிறர்கட்சொல்லாமையும்,—ஈதல் - அதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு
மாற்றா தீதலும்,—உள குலனுடையான்கண்ணே - இவையிரண்டுமுள
வாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ - று.

உ.க. ம் அதி.—ஈகை.

கூகூ

மேற்றீதென்றது ஒழிதற்கும் ஈன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனை
உணர்த்திய
வாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒரு
வன்றனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அத
னைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற் கொடுத்தலென
வும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக்
கரப்பாற்சொல்லும் இனி வரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலெனவும்
உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மை பற்றி வந்த
பன்மையாகவுரைப்பர்.

(கூ)

உஉச. இன்னா திரக்கப் படுத விரந்தவ

ரின்முகங் காணு மளவு. ச.

இ - ள். இரக்கப்படுதல் இன்னாது - இரத்தலேயன்றி

இரக்கப்படுதலும் இனி
தன்று,—இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளையிரந்தவர்அது
னால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ - று.

பெற்றத

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

இரக்கப்படுதல் இரப் பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை
இன்னதென்றது “எல்லா—யிரப்பார்க்கொன்றீ யாமை”*
கூடுங்கொல்லோ வென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே,
எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண் டென்பது பெறப்பட்டது.

(ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ரு.

இ - ள் ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலியார்க்கு
வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்:—அப்பசியை மாற்றுவார்
ஆற்றலிற் பின்-அவ்வலி தான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை
ஈகையா னொழிப்பாரது வலிக்குப்பின். ஏ - று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின்
தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம்.
(ரு)

உஉசு. அற்ற ராழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப்புழி. சு.

இ - ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் - வறியாரது மிக்க பசியை
அறவேக்கித் தீர்க்க,—பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது -
பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம்
அவ்வறமாகலான். ஏ - று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழிபசியென்றார்.
அறவேக்கியென்பது எஞ்சினின்றது. அற்றராழிபசி தீர்த்த பொருள்
பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம்.(சு)

உஉஎ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. ஏ.

இ - ள். பாத்தூ ஊண்
வனை—பசி என்னும் தீப்பிணி

மரீஇயவனை - எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல்பயின்ற
தீண்டல் அரிது - பசியென்றுசொல்லப்படுந் தீயநோய்
தீண்டெலில்லை. ஏ - று.

* கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சுஞ்—சொல்லாமை புள்ளுமோர்
 சோர்வச்ச - மெல்லா—யிரப்பார்க்கொன் றியாமை யச்ச
 மாதாரிம்—மாணக் குழப்பிறந்தார்—நாலடியார், குடிப்பிறப்பு.

கூச உச ம் அதி.—புகழ்.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்த அதனால்
 வருமுடம்புகட் றுந் துன்பஞ்செய்தவின், தீப்பினியெனப்பட்டது.
 தனக்கு மருத்துவன்றொக லின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம்.
 இவையாறுபாட்டானும் ஈதலின்சிறப் புக் கூறப்பட்டது .
 (ஏ)

உஉஅ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றுமுடைமை
 வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். அ.

இ - ன். தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் -
 தாமுடையபொருளை ஈயாதுவைத்துப் பின்னிழந்துபோம்
 அருளிலாதார்—ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறி யார்கொல்-வறியார்க்கு
 வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவருவத்தலான் அருளுடையாரெய்தும்
 இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ! எ - று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண்வந்த பெயரெச்சம்; அஃது
 இன்பமென் னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும்
 அவ் வின்பத்தை யெய்துவ தல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து.
 (அ)

உஉக. இரத்தலி னின்றாது மன்ற நிரப்பிய
 தாமே தமிழ ருணல். க.

இ - ன். நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல் - பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி. வறியார்க்கீயாது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின் இன்னாது மன்ற - ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினுமின்னாது ஒருதலையாக. எ - று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒருவெண்களைக்குறித்து அத்துணையீட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல் பிறரையொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை யினிவரவே பின் கல்குரவில்லை; தமியருண்டற்கு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின்; இரத்தலினின்னாதுதென்றார். நிரப்பியவென்பதற்குத் தேடிய வுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

உரு0. சாதலினின்னாது தில்லை யினித்தூஉ மீத லியையாக் கடை. க0.

இ - ன். சாதலின் இன்னாது இல்லை - ஒருவற்குச் சாதல்போல இன்னாததொன் றில்லை;—அதுஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது - அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதன் முடியாதவழி இனிது. எ - று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

இனிதென்றார். இவை (க0)

உச ம் அதி.—புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீராகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கணிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. க.

உசும் அதி.—புகழ்.

கூடு

இ - ள். ஈதல் * வறியார்க்கீக;—இசைபட வாழ்தல் - அதனாற் புகழுண்டாக வாழ்க;—அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை - அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லையாகலான். எ - று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவேனும், “உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்ற” * ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ரூபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக்கூறினாரேனும் விலங்குயிர்கட்கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனிற்றது. (ச)

உருஉ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா யிரப்பார்க்கொன் றீவார்க்கீம னிற்கும் புகழ். உ.

இ - ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரைப் பனவெல்லாம்—இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ் - வறுமையா னிரப் பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றை யீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ - று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படுமீர். அவற்றுள் உரைப்பா ருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படுமீர்; படவே பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழா மென்பது உம் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ் சொல்லுக, புகழ் ஈவார்மே னிற்குமென் றுரைப்பாருமுளர். அது புகழ்து சிறப்புநோக்காமையறிக. (உ)

உகந. ஒன்று வலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றது நிற்பதொன் றில். க.

இ - ள். ஒன்று உயர்ந்த புகழல்லால் - தனக்கு இணையின்றாக
வோங்கிய புகழல் லது—உலகத்துப் பொன்றது நிற்பது ஒன்று இல் -
உலகத்து இறவாதுநிற்பது பிறி தொன்றில்லை. எ - று.

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய
உயிருறுப்புப்பொ ருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருத லால்
தன்னோடொப்பதின்றித் தானேயுயர்தல். அத்தன் மைத்தாகிய புகழே
செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றுவென்பதற்கு ஒருவார்த்
தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றது நிற்பதெனவும்
உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் புகழது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது. (க)

உகச. நிலவரை நீள்புகழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றுது புத்தே ஞலகு. ச.

இ - ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின் - ஒருவன்
நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன் றுது நிற்கும் புகழைச்
செய்யுமாயின்,—புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றுது-
புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்திரின்ற ஞானிகளைப்
பேணுது. எ - று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே யெய்தா
மையின் புலவரைப்போற்றுகின்றார். அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்ததல் “புல
வர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான லூர்தி—யெய்துப வென்
பதஞ் செய்வின முடித்து” † எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (ச)

* புறநானூறு, ௧௮. † புறநானூறு, ௨௭. ‡ புறநானூறு, ௨௭.

உகரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாருஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ரு.

இ - ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும் - புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகும்
கேடும்,—உளது ஆகும் சாக்காடும் - புகழுடம்புளதாருஞ்
சாக்காடும்,—வித்தகர்க்கல்லால் அரிது- சதுரப்பாடுடையார்க்
கல்லதில்லை. எ - று.

நத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின்
அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதிபெற்று, நத்தமென்றயிற்று.
போலென்பது ஈண்டுரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி,
அரிதென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது
புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாருஞ்
சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப பூதவுடம்பு இறத்தல்.
நிலையாதனவற்றான் நிலையின வெய்துவார் வித்தகராகலின்,
வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். இவையிரண்டு பாட்டா னும்
புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது.

(௭)

உகசு. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று. சு.

இ - ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக - மக்களாய்ப் பிறக்கின்
புகழுக்கேது வாகிய குணத்தோடு பிறக்க;—அஃது இலார் தோன்றலின்
தோன்றமை நன்று-அக் குணயில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின்
விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று. எ - று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின
மக் களாயென்பதூஉம், மக்க ளாய்ப் பிறவாமெய்வன்ற
அருததாபத்தியான விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றும்,
இகழ்வாரின்மையின, நன்றென்றார். (௮)

)

உ௩௭. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ,

இ - ன். புகழ் பட வாழாதார் - தமக்குப் புகழுண்டாக
வாழமாட்டாதார்—தம் நோவார் - அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி
இவ்விகழ்ச்சி நம் மாட்டாமையான் வந்த தென்று தம்மை
நோவாதே—தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் - தம்மை யிகழ்
வாரை நோவதென்கருதி எ - று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்
பிறரிகழ்தல் ஒருதலையா கலின், இகழ்வாரையென்றார்.

(எ)

உ௩௮. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின். அ.

இ - ன். இசை என்னும் எச்சம் பெறாவிடின் - புகழென்னுமெச்சம் பெறலர்
யிருக்க அது பெருதொழிவராயின்,—வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப - வைய
கத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ - று.

எச்சமென்றார்; செய்தவரிறந்துபோகத் தான் இறவாது
தற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து.

நிற்றலின். இகழ்ப்படு

(அ)

உ௩௯. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். கூ.

உச ம் அதி.—புகழ்.

கூள்

இ - ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் - புகழில்லாத
 வுடம்பைச் சும்ந்த நிலம்—வசை இலா வண்பயன் குன்றும் -
 பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடைய! விளையுள் குன்றும். எ - று.

உயிருண்டாயினும் அதனற்பயன் கொள்ளாமையின்
 யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற்
 பொறுத்தவெனவுங் கூறினார். விளையுள் குன்றுதற் கேது
 பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென
 இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மேளின்றது. இவை
 நான்குபாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.
 (க)

உசு0. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
 வாழ்வாரே வாழாதவர். சு0.

இ - ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் - தம்மாட்டு
 வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்;—இசை ஒழிய
 வாழ்வாரே வாழாதவர் - புகழுண்டா காமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார்.
 எ - று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம்
 பெறுதலாயினமையின், இசையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று.
 மேல் இசையிலாயாக்கையென்றதனை உள்ளக்கிய வாறு. இதனால்
 இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் “வானுறையுந்
 தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்*“ என மேலே கூறப்பட்டது; படவே,
 இவ்வறத்திற்கு இவ்விலகிற் புகழும் தேவருலகிற்போகமும் பயனென்பது
 பெற்றும்.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட
 இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்:
 அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க; யாமுரைப்பிற்பெருகும்.
 (சு0)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற் கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற் றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்த்து அந்தக் கரணங்கள் தூயவாதற்பொருட்டு அவராற் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றன் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழி வலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள் னே பலவற்றையும் அகப்படுத்திநிற்குஞ் சிறப்பு டையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறு கின்றார்.

உறும் அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வ தாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்த மையின்

முற்கூறப்பட்டது.

உசக . அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்
பொருட்செல்வம்

பூரியார் கண்ணு முள.

க.

இ - ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம் - செல்வங்கள்
பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான்
வருஞ்செல்வம்,—பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள -
அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்
கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். ஏ - று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல்.
உயர்ந்தார்கண்ணையல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசர்
கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம். (க)

உசஉ. நல்லாற்று நாடி யருளாள் பல்லாற்றுத்

தேரினு மஃதே துணை. உ.

இ - ள். நல்லாற்றுன் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும்
பொருந்தமாற்று னும் கன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத்
துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக;—பல்லாற்றுல்
தேரினும் துணை அஃதே-ஒன்றையொன்றெவ்வாத சமயநெறிக
ளெல்லாவற்றினும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, யிறி
தில்லை. ஏ - று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும்,
குறிகளானுய்த்துணரும்

ஹமானமும்; கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென் மூன்று.
ஒப்புப்பற்றியுணரும்

உறும் அதி.—அருளுடைமை.

௯௯

உவமையும், இங்கனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமா ருவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது; இதனை வடநூலார் புத்தியென்ப. ஆற்றினென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வா மையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாறகோடல்; அன்னவாயினும் அருடுணையென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினுமுதவலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(உ)

உசா. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினூர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வின்கு வுலகம் புகல். ஈ.

இ - ள். இருள் சேர்ந்த இன்கு உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த தன்புலகத் துட் சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினூர்க்கு இல்லை - அருள்செறிந்த நெஞ் சினையுடையார்க்கில்லை. எ - று.

இருள்செறிந்த தன்புலகமென்றது திணிந்தவிரூனையுடைத்தாய்த் தன்கட்டிக் கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நரக த்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலக மெனப்பட்டது.

(ஈ)

உசா. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லைன்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. ச.

இ - ள். மன் உயிர் ஒம்பி அருள் ஆள்வாற்கு-நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவானுக்கு—தன் உயிர்

அஞ்சும் வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய
தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல்
தன்பனோக்கி யஞ்சுதல். அன்னவறத்தினோன் கொலமுதலிய
பாவங்கள் செய்யானெனவே மறு மைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது
கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசடு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. டு.

இ - ன். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு
இம்மையினும் ஒருதன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லல் மா
ஞாலம் கரி - அதற்குக் காற் றியங்குகின்ற வளப்பத்தைபுடைய பெரிய
ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ - று.

சான்றவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத்
தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும்
ஒரிடத்தும் ஒருவருங்கண்டறிவா ரின்மையின், இன்மைமுகத்தான்
ஞாலத்தார்யாவருஞ் சான்றென்பார், வளிவழங்குமல்லன்மாஞாலங்
கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்றும். ஞாலம்
ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணையுடையார்க்கு
இருமையினுந் தன்ப யில்லாமை கூறப்பட்டது.
(இ)

உசக. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார். கூ.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடக்கினார்.

துறவறமாவது மேற் கூறிய இல்லறத்தின் வருவாதொழுதி
 அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற் றின்பொருட்டுத்
 துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வீணைமாசுதீர்த்து அந்தக்
 கரணங்கள் தூயவாதற்பொருட்டு அவராற் காக்கப்படும் விரதங்களும்,
 அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென
 இருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும்
 இன்னபாவமொழி வலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன.
 அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே
 பலவற்றையும் அகப்படுத்திற்சூஞ் சிறப்பு டையன சிலவற்றை
 ஈண்டிக் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறு இன்றார்.

உரு ம் அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக
 எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வ நாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு
 அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்த மையின்
 முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்
 பொருட்செல்வம்
 பூரியார் கண்ணு முள.

க.

இ - ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம்,—பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள - அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார் கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். எ - று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனே நீசர் கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம். (க)

உசஉ. நல்லாற்று ஞடி யருளாள் பல்லாற்றும்
தேரினு மஃதே துணை. உ.

இ - ள். நல்லாற்றுன் ஞடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும் பொருந்தமாற்று னும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக;—பல்லாற்றல் தேரினும் துணை அஃதே-ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிக ளெல்லாவற்றினும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, யிதி தில்லை. எ - று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும்,
குறிகளானுய்த்துணரும்
!னுமானமும்; கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென் மூன்று
ஒப்புப்பற்றியுணரும்

உரு ம் அதி.—அருளுடைமை.

காக

உவமைபும், இங்கனமன்றயின் இது கூடாதென்றுணரும்

பாவங்கள் செய்யானெனவே மறு மைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது
கூறியவாறாயிற்று. (ச)

**உசடு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ரு.**

இ - ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு
இம்மையினும் ஒருதன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லல் மா
ஞாலம் கரி - அதற்குக் காற் றியங்குகின்ற வளப்பத்தைபுடைய பெரிய
ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ - று.

சான்றாவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத்
தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும்
ஒரிடத்தும் ஒருவருங்கண் டறிவா ரின்மையின், இன்மைமுகத்தான்
ஞாலத்தார்யா வருஞ் சான்றென்பார், வளிவழங்கு மல்லன்மாஞாலங்
கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்றும். ஞாலம்
ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணைபுடையார்க்கு
இருமையினுந் தன்ப மில்லாமை கூறப்பட்டது.
(இ)

**உசக. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார். கூ. 670**

உரு ம் அதி. அருளுடைமை.

இ - ள். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஞெருவார் -
உயிர்கண்மாட்டுச் செய் யப்படும் அருளைத் தவிர்த்து தவிரப்படுங்
கொடுமைகளைச் 'செய்தொழுகுவாரை— பொருள் நீங்கிப்
பொச்சாந்தார் என்பர் - முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது
தாந்துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ -
று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப *

மூன்றனையும் அனுபவித் தல். . மறந்திலராயின்,
அவ்வாறொழுக்காரென்பது கருத்து. (சு)

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு. எ.

இ - ள். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை - உயிர்கண்மேல்
அருளில்லா தார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பிழ்வே,—பொருள் இல்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு- பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம்
இல்லையாயினற்போல. எ - று.

அவ்வலகம் இவ்வலகம் என்பன அருபெயர்.
இவ்வலகத்தின்பங்கட்டுப் பொருள் காரணமானற்போல,
அவ்வுலகத்தின்பங்கட்டு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்ற
ரற்றார்மற்ற ருத லரிது. அ.

இ - ள். பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர் - ஊழான் வறியராயினார்
அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவர்,—அருள்
அற்றார் அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது - அவ்வாறன் றி அருளிலாதார்
பாவமறமையின் அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலில்லை. எ - று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு
ஒருவாற்றொடுப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான்
அதனினும் கொடிதென்பது கூறியவாறு.
(அ)

உசக. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற் தேறி
னருளாதான் செய்யு மறம். க.

இ - ள். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின் - உயிர்கண்மாட்டு
அருள்செய்யா தவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளாதான்
மெய்ப்பொருள் கண்டற்று - ஞான மில்லாதவன் ஒருகால்
மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ - று.

மெய்ப்பொருள் மெய்க் தூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்ற

ஞானயில்லா தவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்ஞானமின்மையால் தானே யழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானேயழித்துவிடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட் கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும், இவை நுகுபாட்டானும் அத் துணையில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(க)

உரு0. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் தன்னின் மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. ௧0.

இ - ள். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க - தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும் பொழுது அவர் முன் தானஞ்சிநிற்கு நிலையினை நினைக்க—தான் தன்னின் மெலியார்

* பிறவித்தன்பம் மூன்றும் மேலே நான்காம் குறளுகையிற் கூறப்பட்டது.

உகூ ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

எஃக மேல் செல்லுமிடத்து - அருளில்லாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான் நலியச்செல்லும்பொழுது. ஏ - று.

மெலியாரெனச் சிறப்புடைய உயர்நினைமேற் கூறினாராயினும், ஏனையஃநினை யுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே இவ்வயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென் றறிந்து அதன்மேல் அருளுடையனாமென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற்குபாயங் கூறப்பட்டது.

(க0)

உகூ ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னுமுளதாகக் கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல்

அருளுடையார்க்கு இயைவதன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு,
இஃதருளுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூணுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். க.

இ - ள். தன் ஊன் பெருக்கற்கு தான்பிறிது ஊன் உண்பான் -
தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரினுடம்பைத்
தீன்பவன்—எங்ஙனம் ஆளும் அருள் - எவ்வகையான் நடத்தும்
அருளினை! எ - று.

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை
செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறாயிற்று.
எங்ஙனமானுமருளென்பது ஆளானென்பது பயப்படுதல்
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. உ.

இ - ள். பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை - பொருளாற்
பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை;—ஆங்கு அருளாட்சி
ஊன் தீன்பவர்க்கு இல்லை - அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல்
ஊன்றின்பவர்க்கில்லை. எ - று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல,
அருட்பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிற்று.
ஊன்றின்றராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கும் நினையாதார்க்கு
அருளாடற்கிழுக்கில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது
இவையிரண்டுபொட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(உ)

உருங். படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ட.

இ - ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் -
 கொலைக்கருவியைத் தங்கையிற் கொண்டவர் மனம் அதனாற் செய்யும்
 கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்

காதவாறுபோல—ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று
 ஊக்காது - பிரிதோ

ருயிரினுடிலீச் சுவைபடவுண்டவர் மனம் அவ்வூனையே
 நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ - று.

சுவைபடவுண்டல் காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி
 யுண்டல். இதனால் ஊன்நின்றார் மனம் தீங்குரினைத்தல்
 தப்பட்டது.

உவமவளவையாற் சாதித்து, மேலது வலியுறுத்
 (க)

கக

எஉ உசும் அதி.—புலான்மறுத்தல.

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
 பொருளல்ல தவ்வூன் நினைல். ச.

இ - ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள்யாதெனின், கொல்லாமை;-
 அவ்வது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல தியாதெனிற் கோறல்;- அவ்வூன் நின
 பொருளல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வாத ஊனோத்தினைகை பாவம். எ - று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய கார்யங்களை அருள் அல்லதென
 காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின் கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாங்
 யுங்கூறினார்.

லின், பாவம்

அருளவ்ஹது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படு
 பொருளல்லதெனப்பட்டது கோறலென முன்னின்றவமயின், அன்
 னென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளலவென்பதனை
 ஒன்றாக்கி, யக. லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமைவென்னும்
 வீரத்தையழித்தவென்றுகை. பாருமுளர்.

(

உருடு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
 வண்ணத்தல் செய்பா தளமு. ௫.

இ. - ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது ஒருசாராயிர்
 உடம்பின்கண்டு சிந்தல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற
 அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ட தல்செய்யாது -
 ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவ
 விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. ஏ - று.

உண்ணப்படுமவிலங்குகள் அதனாற்றேய்த்து சிலவாக
 ஏனையப லவாய்வருத ல்
 உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையென்றா . உண்ணி என னபது
 உண்ணவெனத் திரிந்து தது. ஊனுண்டவன் அப்பாவததான ய
 சிலகாலம் உரயத்துளமுத்துமென்பத கொலைப்பாவம்
 கொன்றார்மேனாற்றவின் பன்னு: ஊண்பாக்குப் பாவமில்லெவெ பாரை
 மறுத்து, அஃதுண்டென்பது யுவல்ரண்பாடடா னுய
 கூறப்பட்டது.

உருக. தினற்பொருட்டேற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
 விலைப்பொருட்டா தூன்றருவா ரில். ௬.

இ. - ள். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் -
 பேதைமை காணா வல்லது ஊன்றின்கை காணமாகஉலகம்

கொல்லாதாயின், விலைப்பொருட்க்க தருவார் யாரும் இல் - பொருள்
காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. ஏ .

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை (பின்னிகழுங்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் துன்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும்) மில்லையென்ற வாநியையேகோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாந்
லின், இதனான் மேலது வலிபுறுததப்பட்டது.

**உருஎ.. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப்பெறின். எ.**

இ - ன். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாவாவது பிறிதேருடம்பின் புண்
அது உணர்வார்ப்பெறின் உண்ணாமை வேண்டும் - அது துய்தன்மை யறிவா
பெறின், அதனை உண்ணாதொழியல் வேண்டும். ஏ - று.

உளம் அதி.—தவம்.

எங்

அஃதென்னல்வேண்டுமாய்தம்விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மைபுணராமையின், அதனைபுண்கின்றாரென்பதாம். பொருத்தமாற்றானும் உபுணுண்டல் இழிந்த
தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

**உருஅ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ண
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த ளுன். அ.**

இ - ன். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய சூற்றத்தினீக்கிய
அறிவினையுடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணர் - ஒருயிரினீக்கிவந்த
ஊனை புண்ணர். ஏ - று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை
தாமேபுணர்த லின், உண்ணாரென்றார்.

(அ)

உருக. அளிசொரிந் தாயிரம் வேட்டவி னென்ற
ஊயிரிசொகத் தண்ணமை நன்று. ௯.

இ - ள். அளி சொரிந்த ஆயிரம்
அலிகளைச் சொரிந்த ஆயிரம்வேள்வி

வேட்டலின் - தீயின்கண் நெய் முதலிய
வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செருத்து
உண்ணமை நன்று - ஒருவிலங்கினுயிரைப்போக்கி அது நின்ற
ஊனையுண்ணமை நன்று. ௭ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான்
வரும்பயனே பெரி தென்பதாம்.

(ஆ)

உ.க௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். ௧௦.

இ - ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை -
ஒருயிரையு ங்கொல் லாதவனுமாய்ப்
புலாலையுமுண்ணாதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பிதொழும் -
எல்லாவுயிருந் கை குவித்துத் தொழும். ௭ - று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு
அதனும் பய னில்லையாகலின், கொல்லாமையுமுடன்கூறினார்.
இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட் டே வரின் மிக் கானாமென
அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமுன்றபாட் டானும்
ஊனுண்ணாமையதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(க௦)

உளம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது சிற்றம்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டாகுதலும், கோடைக்கண்வெயினிலிற்றலும், மாசியினும் பனியினும் நீர்சிலி சிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றும் நம்முயிர்க்கு வருக்துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களை யோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்க்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின்பின்மைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

க.

* பொருத்தமாத—புத்தி.

எஉ

உகம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

ச.

இ-ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள்யாதெனின், கொல்லாமை; அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல தியாதெனிற் கோறல்;—அவ்வூன் றின பொருளல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வாத ஊலைத்தின்மை பாவம். எ - று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதென காரணங்களாகியும், ஊன்றின்மையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக.

புக்கறிஞர்.
லின், பாவம்

அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளென்பார். பொருளல்லதெனப்பட்டது கோறலென முன்னின்றமையின், அஃ
னென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை
முன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமைமையன்னும்

(

உருடு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண வண்ணாத்தல் செய்பா தளறு. ௫.

இ - ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது ஒருசாராயிர் உடம்பின்க ண் ி நிற்பல் ஊனுண்ணாமைபெய்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ட தல்செய்யாது - ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அஃ விழுங்கிய நிரயம் பின் உயிழ்தற்கு அங்காவாது. ஏ - று.

உண்ணப்படுமவிலங்குகள் அதனாற்றேய்த்து சிலவாக வளையப வவா ய்வ ருத :-
 உண்ணாமையுள்ள துயிரினையென்றா. உண்ணி சனனபது உண்ணவெனத் திரிந்து தது. ஊனுண்டவன் அப்பாவததான உ ரங்ககாலம நிரயத்துளமுத்துமென்ப; கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றவன் பன்னு. ஊண்பார்க்குப் பாவமல்லெல் பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது லுய்வரண்பாடடானுய உறப்பட்டது.

உருக. தினற்பொருட்டிற் கொல்லா துலகெனின் யாரும் விலைப்பொருட்டா தூன்றருயா ரில். ௬.

இ - ள். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரண வல்லது ஊன்றின்கை காரணமாகஉலகக் கொல்லாதாயின், விலைப்பொருட்டிற் தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. ஏ

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை னிகழுவ்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் துன்பார்க்குக் காரணத்தான் வருட் மில்லெயன்ற வாநியைகோக்கி, அருத்தாபத்துயளவையாற் காரணமாதல் சா; லின், இத்தனன் மேவது வலியுறுத்தப்பட்டது.

உரு௭.. உண்ணாமை வேண்டும் புலா அல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப்.பெறின். எ.

இ - ன். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் பு-
அது உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணாமை வேண்டும் - அது தாய்தன்மை யறிவா
பெறின், அதனை உண்ணாதொழியல் வேண்டும். எ - று.

உள ம் அது.—தவம்.

எந்

அஃதென்னல்வேண்டுமாய்தம்விகாரத்தாற்றெடுக்கது. அம்மெய்ம்மைபுணராயை
யின், அதனைபுண்கின்றாரென்பதாம். பொருந்தமாற்றினும் உபுணலுண்டல் இழிந்த
தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த லுன். அ.

இ - ன். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய
அறிவினையடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார் - ஒருயிரினீங்கிவந்த
ஊனை புண்ணார். எ - று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை
லின், உண்ணாரென்றார்.

தாமேபுணர்த

(அ)

உருகூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
ணுயிர் செகக் தண்ணாமை நன்று. கூ.

இ - ன். அவி சொரிந்த ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் செய் முதலிய
அலிகளைச் சொரிந்த ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து
உண்ணாமை நன்று - ஒருவிலங்கினுயிரைப்போக்கி அது கின்ற ஊனைபுண்ணாமை
நன்று. எ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான்
வரும்பயனே பெரி தென்பதாம்.

(க)

உ.க௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். க௦.

இ - ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை -
ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப்
புலாலையுமுண்ணாதவனை - எல்லாவுயிரும் கைகூப்பிதொழும் -
எல்லாவுயிருந் கை குவித்துத் தொழும். எ - று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு
அதனாற் பய
னில்லையாகவின், கொல்லாமையுமுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடையான்
மறுமைக்கட டே வ ரின் மிக் காளுமென அப்பயனது பெருமை
கூறியவாறு. இவையுன்றுபாட் டானும் ஊனுண்ணுமையதுயர்ச்சி
கூறப்பட்டது.

(க௦)

உள ம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது கீற்றற்பொருட்டு விரதங்களான்
உண்டாகருக்கலும், கோடைக்கண்வெயினிலகீற்றலும், மாரியினும் பனியினும் கீர்கிலை
கீற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றற் றம்முயிர்க்கு வருந் தன்பங்
களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களை யோம்புதல். புலான்மறத்து உயிர்கண்மேல் அருண்
முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகவின், இது புலான்மறத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ.க௧. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

க.

உ.தி. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்லுன் றினல். ச.

இ - ள். அருள் யாதெனின் சொல்லாமை - அருள்யாதெனின், சொல்லாமை;— அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல தியாதெனிற் கோறல்;—அவ்லுன் தினல் பொருளல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத்தின்னை பாவம். ஏ - று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின் கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கி யுக்கறிஞர். அருளல்லது கொடுமை. சிறப்பும்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுத லின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்லு னென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல் லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லா மையென்னும் வீரதததையழித்தவென்றுரைப் பாருமுளர்.

(ச)

உ.தி. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண வண்ணத்தல் செய்பா தளறு. டி.

இ - ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது-ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே சிற்றல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ணத் தல்செய்யாது - ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனை புண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உயிழ்தற்கு அங்காவாது. ஏ - று.

உண்ணப்படும்விலங்குகள் அதனாற்றேய்ந்து சிலவாக
எனையப ல வாய்வ ருத லின்,

உண்ணாமைபுள்ள துயிரிலைவென்றா. உண்ணிவனபைது உண்ணவெனத்
 திரிந்துநின் தது. ஊனுண்டவன் அப்பாவததான அநடுவகாலம்
 நிரயத்துளமுந்துமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றவன்
 பன்னு: னுண்பாக்குப் பாவமில்லையென் பாரை மறுத்து,
 அஃதுண்டென்பது இவ்வரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (டு)

உடுக. தினற்பொருட்டாகக் கொல்லை துலகெனின் யாரும்
 விலைப்பொருட்டா னுன்றருவா ரில். கூ.

இ - ன். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை
 காரணமாக வல்லது. ஊன்றின்கை காரணமாக உலகம் கொல்லாதாயின்,
 விலைப்பொருட்டுணன் தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக
 ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. ஏ - று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது.

பின்னிகழுந்தின்கை முன் னிகழுங்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின்
 தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும்பாவ மில்லையென்ற வாதியையோக்கி,
 அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்த லின், இதனான்
 மேலது வலிபுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உடுஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
 புண்ண. துணர்வார்ப்பெறின். ஏ.

இ - ன். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாலாவது
 பிறிதொருடம்பின் புண்:— அது, உணர்வார்ப்பு பெறின் உண்ணாமை
 வேண்டும் - அது தாய்தன்மை யறிவாரைப் பெறின், அதனை
 உண்ணாதொழியல் வேண்டும். ஏ - று.

உளம் அறிதனம்.

அலி தென்னல் வேண்டி மாய்தம் விசாரத்தாற்றொக்கது.

அய்மெய்யம்மைபுணராமை

யின், அதனை யுண்டின்று ரென்பதாம்.

தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

பொருந்தமாத்ருணும் புணாறுண்டல் இழிந்த

(எ)

உருஅ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு

ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த ளுன்.

அ.

இ - ள். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாயிய
குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடையார் - உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்
ஊனை யுண்ணார். எ - று.

உண்ணார் - ஒருபிரிவினீங்கியந்த

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்யம்மை

தாமேயுணர்த வின், உண்ணாரென்றார்.

(அ)

உருக. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற

னுயிர்சொகக் தண்ணுமை நன்று. க.

இ - ள். அவி சொரிந்த ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் செய் முதலிய
அலிகளைச் சொரிந்த ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும், - ஒன்றன் உயிர் செகுத்து
உண்ணுமை நன்று - ஒருவிலங்கினுயிரைப்போக்கி அது சின்ற ஊனையுண்ணுமை
நன்று. எ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான்

வரும்பயனே பெரி தென்பதாம்.

(க)

உ.க0. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி

யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

க0.

இ - ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை -

ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப்

புலாலையுமுண்ணுதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகப்பிதொழும் -
எல்லாவுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும். எ - று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேபுடையார்க்கு
அதனார் பய

னில்லையாகலின், கொல்லாமைபுமுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடை யான்
மறுமைக்கடீ டேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை
கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட் டானும் ஊனுண்ணுமையதுயர்ச்சி
கூறப்பட்டது. (30)

உள ம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது சிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால்
உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண்வெயினிலிற்றலும், மாரியினும் பனியினும், நீர்சில
சிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருக் தன்பங்
களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களை யோம்புதல். புலான்மறத்து உயிர்கண்மேல் அருண்
முதிர்க்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறத்தவின்வின்;வைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றகோய் கோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க.

* பொருத்தமாத—புத்தி.

எஃ

உள ம் அதி.—தவம்:

இ - ள். தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவு—உற்ற கோய் கோன்றல் உயிர்க்கு
உறுகண் செய்யாமை அற்றே - உண்டிசுருக்கண்முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருக்
தன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்க்குத் தன்பஞ்செய்யாமைபுமாகிய
அவ்வளவிற்கு. எ - று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றேயெனத் தேற்றே காரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவற்றென்பது யானையதுகொடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக் கொடு கூரிதென்றற்போல ஆராவதன்பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்ததிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(ச)

உகஉ. தவமும் தவமுடையார்க் காரு மவமதனை யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ.

இ - ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் - பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண் டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்-ஆ 5 லான், அத்தவத்தை அம்முற்றவயில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ - று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோக்கலின் தவமுடையார்க் காருமென்றும், அஃதில்லாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமா மென்றுங் கூறினார்.

(உ)

உக௩. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொள் மற்றை யவர்க டவம். ஈ.

இ - ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப் புரவு வேண்டி தவம் மறந்தார்கொல் - துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறைபுளு முதலில விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தாற்போலும்! எ - று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. * “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்த” ற்பயத்த தாகலின் யாவராலுஞ் செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின் மேல் விருப்பமிகுதியான்

மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்வம் மிக்கதென்பது பெற்றும்.

(க)

உகச. ஒன்றூர்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் தவத்தான் வரும்.

இ - ள். ஒன்றூர்த் தெறலும் - தம்மறத்திற்குப் பகையாய்
அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும் - அதனை
புவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்வி ரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான்
வரும் - தவஞ்செய்வார் நினைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை
அவர்க்குளவாம். எ - று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்றும் உவந்தாரும் உண்மை
கூடாமையின், தவத்திற் கேற்றியுரைக்கப்பட்டது.
எண்ணினென்றதனால், அவர்க்கு அவை யெண்ணமை இயல்பென்பது
பெற்றும். ஒன்றூர்பெரியராயினும், உவந்தார் சிறியராயினும், கேடு
மாக்கமும் நினைந்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத்
தவஞ்செய்வார்மேலிட்டித் தவத் தினதாற்றல் கூறியவாறு.
(ச)

* நிருத்தரன், உகடு.

உஎ ம் அதி.—தவம்.

எடு.

உகடு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
யீண்டு முயலப் படும். டு.

இ - ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் - முயன்றால்
மறுமைக்கட்டாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம்
ஆதலால்,—செய்தவம் ஈண்டு முய லப்படும் - செய்யப்படுவதாய் தவம்

இம் ஊமக்கண் அறிவுடை யோரான் முயல்படும், எ - று.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்கணென்பது பெற்றும். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென் பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்தது சிறப் புக் கூறப்பட்டது.

(இ)

உகக. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. கூ.

இ - ன். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் - தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார்,—மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார் - அவகாரயொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கணுசையாகிய வலையுட் பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ - று.

அளித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேறாய உடற்கு வருத்தம் வரு மென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்களான் அநாதி யாகத்துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய் வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட் டிப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக் க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ் செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வீணமாற்றின்கண் வந்தது. (கூ)

உகஎ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பலர்க்கு, எ.

இ - ன். சுடச் சுடரும் பொன்போல் - தீயின்கணெடும் பொன்னுக்கு அது சுடச் சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றங்கி ஒளிபுகுமாறுபோல—நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளிவிடும் - தவஞ்செய்ய வல்லார்க்கு அதனான் வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவங்கி ஞானமிகும். எ - று.

வருந்துன்பம் வருத்த

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றராயினும், கருத்துநோக்கி
இவ்வாறுரைக்கப் பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின்,
ஒளியென்றார். (எ)

உகஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ.

இ - ள். தன் உயிர் தான் அறப்பெற்றானே - தன்னுயிரைத்
தான்றனக்குரித் தாகப் பெற்றவனை—எனைய மன்னுயிரெல்லாம்
தொழும் - பெருதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாந்தொழும். எ - று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல்.
அதனினூக்குப் பெறுதற் கரிய தின்மையின், பெற்றானையென்றார். அது
பெருதனவென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை.
மென்றார்.

சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமையின், தொழு என
(அ)

உஅ ம் அதி—கூடாவொழுக்கம்.

உகக. கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடு நோற்றலி
னற்ற நிலைப்பட்டவர்க்கு. க.

இ - ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் - கூற்றத்தைக்
கடத்தலும் உண்டாவ தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு -
தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு. எ - று.

சிறப்பும் அது கூடாம விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந்
தொழுதலேயன்றி இதுவுங் கைகூடுமென எச்சவும்மையாக
வுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல் சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும்

தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(க)

உஎ0 இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். க0.

இ - ள் இலர் பலராகிய காரணம் - உலகத்துச் செல்வர்கள்
சிலராக நல்கூர் வார் பலராகற்கூக் காரணம் யாதெனின், — நோற்பார்
சிலர் நோலாதவர் பலர் - அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அஞ்செய்யாதார்
பலராதல், எ - று.

செல்வநல்குரவென்பன ஈண்டறிவினது உண் ஈமயின்மைகளைபுங்
குறித்து நின் றன; என்னை? “நுண்ணுணர் வின்ஈம வறுமை
யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வம் * ”
என்றராகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமை யான்,
காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு
இம்மையின்பமு மில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.
(ச0)

உஅம் அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமலின்பத்தை உரனின்மையிற்
பின்னும் விரும்பு மாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு
பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது
தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும். க.

இ - ள் வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சம்
பொருந்திய மனத்தை புடையவனது
மறைந்தவொழுக்கத்தை—பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்—உடம்பாய்
அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துங் கண்டு தம்முள்ளே நகும்.
எ - று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதின்மைகூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுகும் கனவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறியாமற் செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன் மறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் நம்முள்ளே நகுதலின், அகத்தே நகு மென்றுக்கூறினார். செய்தகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென் பது கருத்து.

(ச)_____

* தண்ணுணர் வின்மை வறுமை உத்தடைமை—பண்ணப் பிணத்த பெருஞ் செல்வ - மெண்ணுக்காற்—பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியானோ—கண்ணவாற் தக்க கலம்—நாஸ்டியார், அறிவின்மை.

உஅம் அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

எள்

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந் தானறி குற்றப் படின். உ.

இ - ள். வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் - ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,—தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின் - தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்ச தாமுமாயின். எ - று.

வானுயர் தோற்றமென்பது “வான்றோய்குடி” என்றாற்போல இலக்கண வழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப் படாமையின், நெஞ்ச குற்றத்ததாயே விடும்;

விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்துக்குப் புறத்தாரை
 வெருட்டுதலேயல்லது வேறுபயனில்லை யென்பதாம். (உ)

உஎக. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
 புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. உ.

இ - ள். வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம் - மனத்தைத்
 தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார்
 வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம்
 புலியின் றோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று - புசு காவ லர் கடியாமற்
 புலியின்றோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலும். எ - று.

† இல்பொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற
 அடையானும்,மேய்ந்தற்றென் னார் தொழிலுவமையானும்,
 வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுதலென்பது பெற்றும். காவலர்
 கடியாமை புலி புற்றின்றென்பதனாலும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே,
 வல் லுருவங்கோடற்குப் பயன் அன்னகாரணங்களான் உலகத்தார்
 அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளைபுந்துறந்து
 வலியுயின்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவ முங்கொண்டு நின்றவன்
 மனவழிப் படுதலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைந்து
 பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறாதல், பெற்றம்
 தனக்குரிய புல்லவிட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்கூழை
 மேய்ந்தாற்போலுமென்றவமையான் அறிக.

உஎச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
 வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த தற்று.

இ - ள். தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் -
 அவ்வலியினிலைமையான் தவ வேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று
 தவமல்லவற்றைச் செய்தல்—வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள்
 சிமிழ்த்தற்று - வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப்

பிணித்தாற்போலும். எ - று.

தவம் ஆகுயெர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்ததாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎடு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். டு.

இ - ன். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் - தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம், - எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றமா

* ளலடியார், குடிப்பிறப்பு—உ. † இல்பொருளுவமை - அபூதவுவமை.

எ அ உ அ ம் அ தி.—கூடாவொழுக்கம்.

யினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்கும்வகை, அவர்க்குப் பல துன்பங்களையுங் கொடுக்கும். எ - று.

சொல்லளவல்லது பற்றறாமையின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன் வீளைவின்கண் "அந்தோ வீளையென்றழுக" வராக வில், எற்றெற்றென்றுங் கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தி னியூக் கம் கூறப்பட்டது.

(டு)

உஎக. நெஞ்சிற் றறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கண ரில். க.

இ - ன். நெஞ்சின் துறவார் - நெஞ்சாற் பற்றறதுவைத்து - துறந்தார்போல் வஞ்சித்துவாழ்வாரின் - பற்றற்றார்போன்று

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழு மவர்போல்—வன்கணர் இல் -
வன்கண்மையையுடையார் உலகத்திலே. எ - று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலா வது யாம்
மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதீதுமென்று
அறியாதீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பின ராக்குதல். அவர்
இழிபிறப்பினராதல் “அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினு லலறு
முந்நீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டுவு பலவுள வவற்றுட்
டோன்றி—புடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ருழ்கணி மாந்தி
வாழ்வர்—மடங்கலஞ் சேற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே”
என்பதனானறிக. தமக்கு ஆவனசெய்தார்க்கு ஆகாதன
வீளைத்தலின், வன்கணரில்லென்றார்.

(சு)

உ.எ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி

மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ.

இ - ள். குன்றிபுறம் கண்டு அனையரேனும் -

குன்றியின்புறம்போல வேடத் தாற் செம்மையுடையராயினும்,—குன்றி
மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து - அதன் மூக்குப்போல
மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ - று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன †

பொருளின்கணிதத்தை விட் டுசெப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ்
சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின் இவை பண்டுவமை: “கூழின்
மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமேய்” என்பதுமது.

உ.எ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி.

உறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். - அ.

இ - ள். மாசு மனத்தது ஆக - மாசு

தம்மனத்தின்கண்ணதாக—மாண்டார் நீராடி-பிறர்க்குத் தவத்தான்
மாட்சிமையுடையராய் நீரின்மூழ்கிக்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர்
பலர் - தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உலகத்துப்

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௨௭.

† சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௨௪௪. ‡ பொருள் -

உபமேயம்.

§ வாரும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிந்தேன்—குழு
சூசுச்சுத்தும் பற்றின வரறொண்கை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை
பங்கன்சிற் றம்பல மாதரிபாக்—கழின் மலினம் போன்றிரு ளாநின்ற

கோகிலமே—நிருச் சிற்றம்பலக்கோவையார், ௩௨௨. உட்கூ ம்
அதி.—கள்ளாமை. எக்

மாசு காம வெருளி மயக்கங்கள். அவை போதற்கன்றி மாண்டாரென்று பிறர்
கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கிடங்கெனார். இனி மாண்
டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடையாராயென உரைப்
பாருமுனர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுற்றமும் அவரை
யறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (அ)

௨௭௯. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்வீதாந் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ.

இ - ன். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்வீது - அம்பு வடிவாற்செவ்வீதாயி
னும், செயலாற்கொடிது; யாழ் கோட்டால் விளைந்ததாயினும், செயலாற்செவ்வீது;—
ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல் - அவ்வகையே தவஞ்செய்வோரையும்
கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே
அறிந்துகொள்க. எ - று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம்
பயத்தல். அவ் வகையே செயல்
பாவமாயிற் கொடியசெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவும் கொள்க
வென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(க)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். க0.

இ - ன். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா - தவஞ்செய்வார்க்குத் த லேமயிரை மழித்தலுஞ் சடையா க் கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா,—உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின் - உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்து விடின். எ - று.

பழித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறாயினார். இதனற் கூடாவொழுக்கில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டா வென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உகும் அதி.—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரைவஞ்சித் துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும்செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இவ்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு வினாயாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோட ற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்கனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத் துப்போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அது தன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மைமுதற் கொல்லாமைய்றிய நான்கதி காரத்திற்குமொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.

க.

இ - ன். எள்ளாமை வேண்டுவான்; என்பான் - வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்—எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க - யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதா வகை தன்னெஞ்சினக் காக்க. எ - று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறையினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினையிகழ்வது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர் தீ, வளி

யெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான். மாய்வதாய உடம்பின் கண்ணே அறிவு மதுவின் கட்கணிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவ னூற் செய்யப்படுவனவென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுக்குதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்கநூற்பொருளை யேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுக்களவா மாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றும். (க)

உ அஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கன்வே மெனல். உ.

இ - ன். உள்ளத்தால் உள்ளலுந்தீதே - குற்றங்களைத் தந்நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்;—பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கன்வேம் எனல - சூத வால், பிறவனாவன் பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வே மென்று கருதற்க. எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைதலென்பது முடித்தற்கு.

உள்ள லுயமனபது இழிவுகளறப்பும்மை. அ ல் வீருந்
 வியங்கோளெநிராமறைககணவந்தது. இவ்வயரண்பாட்டானும்
 இந்நடைக் குக களவாவது இதுவென்பனஉம் அது
 கடியப்படுவதனபனஉங் கூறப்பட்டன.()

உஅக. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறக
 தாவது போலக் கெடும். ௩.

இ - ள். களவினா ல் ஆகிய ஆக்கம் -

களவினா லுள் தாகியபொருள்—ஆவதுபோல அளவறந்து கெடும் -
 வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையைக் கடந்து டுகடும். ௭
 - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமென்பப்பட்டது.

எல்லையைக்கடந்து கெடுதலா
 வது தான போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறத்தையும் உடன்
 கொண்டுபோதல். அளவறந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவறிந்து
 அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுள். (௩)

உஅச. களவின்கட் கன்றிய காதல் வினைவின்கண்

வீடா விழுமந தரும்.

ச.

இ - ள். களவின்கண் கன்றிய காதல் - பிறர்பொருளை
 வஞ்சித்துக் கோடற் கண்ணே மிக்க வேட்கை—வினைவின்கண்
 வியாவிழுமம் தரும் - அப்பொழுதுஇனிது போலத் தோன்றித்
 தான்பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடும்பையைக்
 கொடுக்கும். ௭ - று.

உகம் அதி.—கள்ளாமை.

அக

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்லித்து அதனாற் பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வீயாலிழும் தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது. (ச)

உஅரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். ரு.

இ - ன். அருள் கருதி அன்பு உடையாதல் - அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராயொழுகுதல்—பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார் மாட்டு உண்டாகாது. எ - று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சோர்வு பார்க்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேலெருன்செய்தல் நமக்குறுதி யென்றறிந்து அவ்வருளின் வழுவாதொழுகுந் தெருட்சி கூடாதென்பதாம். (ரு)

உஅக. அளவின் கண்ணொழுக லாற்றார் களவின் கட்
கன்றிய காத லவர். கூ.

இ - ன். அளவின் கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார் - உயிர் முதலியவற்றையளத்த லாகிய நெறியின் கணின்று அதற்கேற்பு ஒழுகமாட்டார்—களவின் கண் கன்றிய காத லவர் - களவின் கண்ணே மிக்க வேட்கையை யுடையார். எ - று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது

காட்சிமுதலாகச்

சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக் குற்ற வினைவுகளையும், அவற்றான் அது நாற்கதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமாகிய யோசனானங்களையும், அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல். இதனை ஆருகதர் தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒருகுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லன வற்றின்வழி நின்றல்.

(க)

உஅஎ. களவென்னுங் காரநி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்கணில். எ.

இ - ன். களவு என்னும் கார் அறிவாண்மை - களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல் - உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினார்களில்லை. எ - று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரநி வாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங் கூறினார். களவுத்தறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண் மாருகலின், ஒருங்கு நில்லா வென்பது இவை மூன்றபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ.

அஉ ௩௦ ம் அதி.—வாய்மை.

இ - ன். அளவு அறிந்தார் பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம்

நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் - அவ்வளத்தலையே
 நிலைபெற்றாற்போல் நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார்
 நெஞ்சில் கரவு - களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ - று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாது
 நிற்குமென்பது இவ்வவமையாற் பெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது
 இதனாற் கூறப்பட்டது. (அ)

உஅக. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
 மற்றைய தேற்று தவர். கூ.

இ - ள். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர் - அவ் வளவல்லாத தீய
 நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்—களவு அல்ல மற்றைய
 தேற்றுதவர் - களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ - று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும்,
 அவ்வஞ்சினயால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம்
 புலன்களை அகருமாறும் முதலாயின.

நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற்செய்தென்றும், அஃது
 உள்ளவறங்களைப்போக்கிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து
 அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறினார்.
 மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி
 கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இவ்வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களாமாம்.
 தேற்றுமை அவற் றையே நுகர்ந்து அவ்வளவானிறைந்திருத்தலை
 அறியாமை. இதனாற் கள்வார் கெடு மாறு கூறப்பட்டது.

(க)

உக௦. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
 தள்ளாது புத்தே ளுலகு. க௦.

இ - ள். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும் - களவினைப் பயில்வா
 ர்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்—கள்ளார்க்குப்

புத்தேளுலகு தள்ளாது - அது செய் யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய
புத்தேளுலகுந் தவறாது. எ - று.

உயிர் நின்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது.
சிறப்பும்களிரண்டும் விகாரத்தாற்றெருக்கன. இம்மையினும்
அரசனாலொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளாமென்றும்,
மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென் றுங்
கூறினார். “மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து*” என்புழியும்
தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர்.
இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(க0)

௩0 ம் அதி.—வாய்மை.

அஃதாவது மெய்வினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்
புற்றி சுகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமை
களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொல்லல். க.

* நிருக்குறள்—உகக.

௩0 ம் அதி.—வாய்மை.

அக

இ - ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் - மெய்ம்மையென்று
சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை
யாதொன்றும் இலாத சொல்லல் - அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு

சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ - று.

நீமை யாதொன்றுயிலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது
“ ஊரொனப் படுவ துறையூர்” என்றாற்போல நின்றது. இதனால்
நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப் பட்டது. அதுதாலும், தீங்கு
பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மை யாமென்பது
கருத்து. (4)

உகஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புராதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். உ.

இ - ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின் - பிறர்க்குக் குற்றந்
தீர்ந்த நன் மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த -
பொய்ம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பர்லவாம். எ - று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம்; அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல்
சாக்காடாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே
அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற்
பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மை யாமென்பது கருத்து.
இவையிரண்டுபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை
பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத
நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும்
பொய்ம்மையெனவும், அவற்ற திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(உ)

உகங். தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். க.

இ - ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க - ஒருவன்
தன்னெஞ்சறிவதொன்ற னைப் பிறநறிந்திலரென்று
பொய்யாதொழிக,—பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும் -
பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக்
கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய் துன்பத்தை யெய்துவிக்கும். எ -
று.

நெஞ்சு கரியாதல் “கண்டவ ரில்லென வுலகத்து
 ஞ்ணராதார்—தங்காது தகை வின்றித் தாஞ்செய்யும் வீணகளு
 —ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறை யாவா—நெஞ்சத்திற்
 குறுகிய கரியில்லை யாகலின்*” என்பதனனுமறிக. பொய்
 மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனற் கூறப்பட்டது.
 (௩)

உகச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
 ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். ச.

இ - ள். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் - ஒருவன்
 தன்னுள்ளத்திற் கேற்பப் பொய்கூறு தொழுகுவனாயின்,—உலகத்தார்
 உள்ளத்துளெல்லாம் உளன் - அவன்
 உயர்ந்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனும். எ - று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறுதொழுகுதலாவது மெய்
 கூறியொழுகுதல். அவனதறத்தினதருமைகோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவ
 னையே நினைப்பொன்பதாம். இதனன் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

* கலித்தொகை, நெய்தல்—அ.

அச னு ம் அதி.—வாய்மை.

உகரு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
 தானஞ்சிய வாரிற் றலை. ரு.

இ - ள். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் - ஒருவன்
 தன்மனத்தொடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்,—தவத்தொடு
 தானம் செய்வாரின் தலை - அவன் தவமுந் தானமும்
 ஒருங்குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ - று.

மனத்தொடு பொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய

நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப்
 பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப்
 பொய்கூறிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அத னாற் போந்த
 பொருளாக்கி உரைப்பாருமுள். பிறவறங்களெல்லார் தரும் பயனைத்
 தானே தருமாற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது யிருநி
 இவைமூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(எ)

உகஅ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
 வாய்மையாற் காணப் படும். அ.

இ - ள். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் - ஒருவனுக்கு
 உடம்பு தூய்தார் தன்மை நீரானேயுண்டாம்;—அகம் தூய்மை
 வாய்மையான் காணப்படும் - அது போல மனந்தூய்தார்தன்மை
 வாய்மையானுண்டாம். எ - று.

காணப்படுவதுள்ளதாலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது.
 உடம்பு தூய் தாதல் வாலாமைநீங்குதல், மனந்தூய்தாதல்
 மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நுக ம் அநி.—வெகுளாமை.

அநி

நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது
 காரணமில்லை
 யென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டு தூய்மையும்
 பதாஉம் பெற்றாம்.

வே ண்டிமென் ௨ உகக . எ ல்லா விள க்கும் விளக்கல்ல

(அ)

சான்றோர்க்குப்

பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

கூ.

இ - ள். எல்லா

விளக்குக்களெல்லாம்

விளக்கும் விளக்கு அல்ல - புறத்திருள் கடியும் உலகத்தார் விளக்காகா:—சான்றோர்க்கு விளக்கு பொய்யா விளக்கே - துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் விளக்கே. எ - று.

பொய்யாமையாகிய

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகா தவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறி யாமை.

பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துரின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்விமுதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே யென்றுரைப்பாருமுளர்.

(க) . . . 1500, யாமெய்யாக்

கண்டவற்று எல்லையெனைத் தொன்றும்

வாய்மையி னல்ல பிற.

கல.

இ - ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் - யாம் மெய்நூல்களாகக் கண்ட நூல் களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை - யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை. எ - று.

மெய்யுணர் த்துவன வற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண் மயக்கமின் மையின் பொருள்களை யுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காமவெகுளிகளின்மையின் அவற் றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய இறைவர், அருளான் உலகத்தார் உறுதி செய்துதற்பொருட்டுக் கூழியவாகமகன்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃதொப்ப

முடிந்ததென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலைமைக் கூறப் பட்டது.

(கல)

நக ம் அதி.—வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன் மாட்டுளதாயவிடத் தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்வதாய் வெகுளியை விலக் கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௦௧. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக் காக்கினென் காவாக்கா லென்.

இ - ள். சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான் - தன் சினம் பலிக்கு யிடத்து அதனையெழாமற்றடிப்பானே அருளாற்றடிப்பானாவான்:—அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என் - ஏனென்பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென் தடாதொழிந்தாலென்! எ - று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின்மெலியாரையும் வலியாசையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனான் அவர்க்கு வருவதோர் தீவகின்மையிற் அக்

நக ம்

அதி.—வெகுளாமை.

காத்தவழியும் அறனில்லையென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென்னென்றார். இதனான் வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (௧)

௩௦௨. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து மில்லதனிற் றீய பிற.

௨.

இ - ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது - ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார் மேலெழின் தனக்கே தீதாம்;—செல் இடத்தும்

அதனின் தீய பிற இல் - மற்றையெளியார்மேலெழினும் அதனிற்றீயன
பிற இல்லை. ஏ - று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான்
வருமேதமே, ஏனை யது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும்
பயத்தலின், அதனிற்றீயன பிற வில்லையென்றார். ஒரிடத்து
மாகாதென்பதாம். (உ)

௩௦௩. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்தலதனான் வரும். ௩.

இ - ன். யார்மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல் - யாவர்மாட்டும்
வெகுளியையொழிக;—தீய பிறத்தல் அதனான் வரும் - ஒருவர்க்குத்
தீயனவெல்லாமுளவாதல் அதனான் வரும் ஆகலான். ஏ - று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின்
யார்மாட்டு மென்றும், மனத்தாற்றுறந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய
தீச்சிந்தை களெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின்
தீயபிறத்தலதனான்வருமென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௦௪. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. ௪.

இ - ன். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் - துறந்தார்க்கு
அருளானுளவாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையும்
கொண்டு கொண்டெழு கின்ற சினமேயல்லது - பிறபகையும் உளவோ
- அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை. ஏ - று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று
அருண்முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப்
பிறவித்துன்பமுமெய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின்மிக்க பகை
யில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு
கூறப்பட்டது. (௪)

௩௦௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்

இ - ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க - தன்னைத்தான் துன்பமெய்தா மற்காக்க நினைத்தானாயின் தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க;—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் - காவானாயின், அச்சினர் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங் களையெய்துவிக்கும். ஏ - று.

“வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்” * பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுத்தகாக இழந்து அத்தவத்துன்பத் தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்து

* திருக்குறள், ௨௬௭.

கூக ம் அதி.—விவகுளாமை.

அள

தலின், தன்னையே கொல்லுமென்றார். “கொல்லச் சுரப்பதாங் போலக் கொலைச்சொல் ஈண்டுத் துன்பபிரகதி புணர்த்தி நின்றது.

கீழ்க்² என்புழிப்

(இ)

கூக. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேம்புணையைச் சுடும். கூ

இ - ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - சினமென்னும் கெடுப்பு—
இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் - தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு
இனமாகிய ஏமப்புணையுஞ் சுடும் ஏ - று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லி யென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்
லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல்வைத்து ஏனை
நான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய, பொருளாற்றலாற்கொண்டார்; ஈண்டு உருவ
கஞ் செய்கின்றது துறந்தார் சினத்தையேயாகவின். சினமென்னுகெடுப்பென்ற

விதப்பு, உலகத்தொருப்புச் சடுவது தான் சேர்த்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றமென்பது பொருளாகக்கொள்க. எம்புணை எமத்தையுபதேசுக்கும் புணை. இனமென்னுமேம்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுள முந்தாமல் வீடென்னும் கரையேற்றுவின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விசாரத்தாற் றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையும்கற்றுமென்பதாம். (க)

௩௦௭ சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று எ.

இ - ள். சினத்தைப் பொருள் என்றுகொண்டவன் கேடு-சினத்தைத்தன்னூற்ற லுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட் கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்,— நிலத்து அறைந்தான்' கைபிழையாதற்று - நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தைபுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ - று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பன வற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாததற்றென்பது குறைந்த நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

௩௦௮ இணரெரி தோய்வன்ன வின்கு செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. அ.

இ - ள். இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்கு செயினும் - பலகடரையுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோய்ந்தாலொத்த இன்குதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—வெகு ளாமை புணரின் நன்று - அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ - று.

இன்னொமையின் மிகுதி தோன்ற இணரொரியென்றும், அதனை மேன்மேலுத்
செய்தல் தோன்ற இன்னுவென்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக்குமென்

* இராமலர் கன்றாக வீவார வாச—யீடிற் காப்பதாம் வண்மை - விரகிந்தி—உல்லவ
ரன் வழியாடுபூல் வாய்கவத்தக்—கொல்லச் காப்பதாம் சீழ்—நாலடியார், பாய்கமை.

கக.

அஅ கூஉம் அது.—இன்னுசெய்யாமை.
பது தோன்றப் புணரினென்றுக் கூறினார். இதனான்
வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது.

(அ)

ககக. உள்ளிய தெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். கூ.

இ - ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் -
தவஞ்செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும்
நினையானாயின்,—உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும் - தான்கருதிய
பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான்,
அருளுடையுள்ளமென்பதுமுடிந் தது. அதனானுள்ளாமையாவது அவ்
வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனான் முற்றக் கடிதல். இம்மை
மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு நிறத்தனவாயினும், அவையெல் லாம்
இவ்வொ ன்ருளே யெய்துமென்பார், உள்ளியதெல்லா
முடனெய்துமென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்குவரும் நன்மை
கூறப்பட்டது. (க)

ககக. இறந்தா நிறந்தா ரணையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. கக.

இ - ள். இறந்தார் இறந்தார் அணையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார்,

உயிருடை யராயினும், செத்தாரோடொப்பர்,—சினத்தைத் துறந்தார்
 துறந்தார் துணை - சினத் தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும்,
 அதனையொழிந்தாரளவினர். எ - று.

மிக்க சினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய
 உயிர்நின்றதாயினும் கலக் கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின்,
 அவரை இறந்தாரணையரென்றும், சினத் தைவிட்டார்க்குச்
 சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடு
 பெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை
 வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றும் கூறினார். இதனால் அவ்வீருவர்பயனும்
 ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

நூல் அகி.—இன்னொசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல்,
 சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை.
 இன்னொசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது
 வெகுளாமையின்பின் கவக்கப்பட்டது.

நூல். சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னொ
 செய்யாமை மாசற்றார் கோள். க.

இ - ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோகமாகிய
 சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னொசெய்து
 பெறலாமாயினும்,—பிறர்க்கு இன்னொ செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் -
 அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறிய வாற்றான் மனந்துயராத
 துணிவு. எ - று.

உம்மை பெறாமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும்,
 அதன்பயிற்சி யான் வாயுவை வென்றெய்தப்படு வின்
 எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வ மென்றும், காமம் வெகுளி

மயக்கமென்னுங் குத்தங்களற்றமையான் மாசற்றாரென் துங் கூறினார்.
இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

நஉ ம் அதி .—இன்னொசெய்யாமை.

அதி

நகஉ. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். உ.

இ - ள். கறுத்து இன்னா செய்தவக்கண்ணும் - தம்மேற்
செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—
மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாச அற்றார் கோள் - மீண்டு தாம்
அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ - று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.
அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பால தென்பதாம்.
(உ)

நகந. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விடும் தரும். ந.

இ - ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின் - தான் முன்போரின்
னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற்செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்
தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழுமம் தரும் - அச்செயல் அவனுக்குக்கடக்கமுடி
யாத இடம்பையைக் கொடுக்கும். எ - று.

அவ்விடம்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்தல்.
(ந)

நகச. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ச.

இ - ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கின்னாதவற்றைச்

செய்தாரைத் துறந்தாரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல் - அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய வுபகைகளைச் செய்து அவ்விரண்டினையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரை வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ச)

௩௬௫. அறிவினா ஐகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோயபோற் போற்றாக் கடை. ௫.

இ - ள். அறிவினா ஐகுவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினாவதொரு பபனுண்டோ,—பிறிதின் நோய் தந்நோய் போல் போற்றக்கடை - பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்கல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னே யறிந்து உராமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் துண்ணியவுடம் புடையவற்றைப்பற்றி வருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மறப்பான் அது தன்புறினும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றது கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௬௬. இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ௬.

அஅ ௩௨ ம் அதி.—இன்னாசெய்யாமை.

பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனாற் வெருளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது.

உ0க. உள்ளிய தெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
றுள்ளான் வெகுளி யெனின். க.

இ - ன். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் -
தவஞ்செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும்
நீனையானாயின், — உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும் - தான்கருகிய
பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான்,
அருளுடையுள்ளமென்பதுமுடிந் தது. அதனானுள்ளாமையாவது
அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனான் முற்றக் கடிதல். இம்மை
மறமை வீடென்பன வேறவேற நிறத்தனவாயினும், அவையெல் லாம்
இவ்வொ ன்ருளே யெய்துமென்பார், உள்ளியதெ ல்லா
முடனெய்துமென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்குவரும் நன்மை
கூறப்பட்டது. (க)

க0. இறந்தா நிறந்தா ரணையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. க0.

இ - ன். இறந்தார் இறந்தார் அணையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார்,
உயிருடை யராயினும், செத்தாரோடொப்பர், — சினத்தைத் துறந்தார்
துறந்தார் துணை - சினத் தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும்,
அதனையொழிந்தாரளவினர். எ - று.

மிக்க சினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய
உயிர்நின்றதாயினும் கலக் கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகவின்,
அவரை இறந்தாரணையரென்றும், சினத் தைவிட்டார்க்குச்
சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடு
பெறுதல் ஒருதலையாகவின், அவரை
வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றும் கூறினார். இதனான் அவ்விரு வர்பயனும்
ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ ம் அதி.—இன்னொசெப்பாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னொவற்றைச் செய்யாமை. இன்னொசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் உவக்கப்பட்டது.

கூஉக. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்கு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

இ - ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோசமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்குசெய்து பெறலாமாயினும்,—பிறர்க்கு இன்னொ செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறிய வாற்றான் மனந்துயராததுணிவு. எ - று.

உம்மை பெறுமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சி யான் வாயுவை வென்றெய்தப்படு வின் எட்டுச்சித்திகளை யுஞ் சிறப்பீனுஞ்செல்வ மென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றாரென்றும் கூறினார். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ச)

கூஉ ம் அதி.—இன்னொசெப்பாமை.

அதி

கூஉஉ. கறுத்தின்கு செய்தவக்கண்ணும் மறுத்தின்கு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். உ.

இ - ள். கறுத்து இன்னொ செய்தவக்கண்ணும் - தம்மேற்

செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—
மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - மீண்டு தாம்
அவனுக்கின்றாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ - று.

இறத்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.
அவ்வீனாதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பால தென்பதாம்.
(உ)

நகந. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விடும் தரும். ந.

இ - ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின் - தான்
முன்போரின் னுமை செய்யாதிருக்கத்
தன்மேற்செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்
தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழும் தரும் - அச்செயல்
யாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். எ - று.

அவனுக்குக்கடக்கமுடி

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்தல்.
(உ)

நகச. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ச.

இ - ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கின்றாதவற்றைச்
செய்தாரைத் துறந்தாரொறுத்த லாவது—அவர் நாண நன்னயம்
செய்து விடல் - அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய
வுவகைகளைச்செய்து அவ்வீரண்டீனையும் மறத்தல். எ-று.

முறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின்,
மறக்கற்பாலவாயின. அவரை வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவை
மூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.
(ச)

௩௧௩. அறிவினா ஐசுவ துண்டோ பிரிதினேய்
தந்நோயபோற போற்றூக் கடை. ௩.

இ - ள். அறிவினா ஐசுவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு
உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினாவதொரு
பயனுண்டோ,—பிரிதின நோய் தந்நோய் போல் போற்றூக்கடை -
பிரிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயர்க்கு
வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல்,
நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும்
உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னே யறிந்து உராமற்காத்தல். இது
பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் துண்ணியவுடம்
புடையவற்றைப்பற்றி வருதலிற் பொதுப்படப் பிரிதினேயென்றும்,
மறப்பான் அது துன்புறியும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து
காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற்
விலக்கப்பட்டது.

பயனில்லையென்றுக் கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல்
(௩)

௩௧௪. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ௪. ௯௦

௩௨ ம் அறி.—இன்னாசெய்யாமை.

இ - ள். இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை - இவை
மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண்
செயல் தன்னாமை வேண்டும் - பிறன் மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை
துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ - று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை
காட்சியளவையான் அறியப் படாண்பயறிக. அறமும்
பாவமுமுளவாவது மனமுளரையவழியாகலான், உணர்ந்

தலைவரே.
(சு)

உ.க.எ. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணசெய் யாமை தலை. எ.

இ - ள். மனத்தான் ஆம் மாணு - மனத்தோடு உளவாகின்ற
இன்றை செயல் களை—எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும்
செய்யாமை தலை - எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை
தலையாயவறம். எ - று.

சுண்டி மனத்தானுகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும்,
ஆற்றலுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும்,
எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்கு மென்றும், செயல் சிறிதாயினும்பாவம்
பெரிதாகலின் எனைத்தானுமென்றுக்கூறினார்.

உ.க.அ. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா நென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். அ.

இ - ள். தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் - பிறர்
செய்யுமின்றை தன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந்தன்மையை
அனுபவித்தறிகின்றவன்—மன்உயிர்க்குஇன்னா செயல் என்கொல் -
நிலபேறுடைய பிறவுயிர்க்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்ன
காரணத்தான்! எ - று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னாவென்பது
அனுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்
கழுவப்படாமையின், இன்றை யான் வருந்தப் பின்னே வந்து
வருததுமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது
தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம்
மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவை
மூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது.

(அ)

௩௧௯. பிறர்க்கின்றன முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்றன
பிற்பகற் றுமே வரும். ௯.

இ - ன். பிறர்க்கு இன்ன முற்பகல் செய்யின் - துறந்தவர்
பிறர்க்கின்றன வற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட்
செய்வராயின்,—தமக்கு இன்ன பிற்பகல் தாமே வரும் - தமக்கின்றன
அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யாமற்றாமேவரும். எ - று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க
ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. ஆயமழிதலின், அங்வனங் கடிதிலும்
எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவைசெய்யற்க வன்பதாம். இனித்
தானே வருமென்பது பாடமாயின், அச்செயறானே தமக்கின் னுணர்வாய்
வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (௯)

௩௨௦. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். ௧௦.

௩௩ ம் அது.—கொல்லாமை.

கூக

இ - ன். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம் -
இன்னாதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார்
மேலவாம்;—நோய் இன்மை வேண்டிபவர் நோய் செய்யார் - அதனால்
தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு
இன்னாதனசெய்யார். எ - று.

உயிர்நிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு வினைவும் அதுவே * யாகலின்,
நோயெல்லா நோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். இது
சொற்பொருட்பின்வருநிலை. இவையிரண்டு பாட்டாலும் அது
செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௩ ம் அதி.—கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீராக உயிர்களைச் சீசோர்ர் துங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப் புடைத்தாய்க் கூறாதவறங்களையும் அகப்படுத்துநிற்பலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

இ - ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை-அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங் கொல்லாமையாம்,—கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும்-அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். ஏ - று.

அறம் சாதினொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல் லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின்விளைவை கொலைப்பாவும் விளைக்குந் துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாந் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்பதாம். கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந் தரு மென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று. (க)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ.

இ - ள். பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் - உண்பதனைப் பசித்தவியிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல்—நூலோர் தொகுத்தவற்றுள்

எல்லாம் தலை-அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத்
தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினூர்
தலையாயவறம். ஏ - று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெருக்கது.
ஓம்புதல் சோர்த்துங்

கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல்
இன்றியமையா

வுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை
இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினார்.

* சீடகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௧௧௪.

† புல்லம் மரமும் முதலியன பரிசுத்தையற்பும் ஓர்வியர்கள். இப்பியற்
சங்கும் முதல்

பன அதனோடு இத்தத்தையுமற்பும் ஈரவியர்கள். கறையானும் எழும்பும்
முதலியன அய

விசண்டனோடு கந்தத்தையுமற்பும் மூவறவுபர்கள். தும்பியும் வண்டும்
முதலியன அமமூன்ற

னோடு உருவத்தையுமற்பும் நாலறவுபிகள். வானவரும் மங்கனும் ஈகரும்
விலங்கும் புள்ளும்

முதலியன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமற்பும் ஐயறவுபிகள்.

கூஉ நூ டம் அதி.—கொல்லாமை.

எல்லா நூல்களிலும் நல்லனவெடுத்த எல்லார்க்கும்
பொதுப்படக்கூறுதல் இவர்க் கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட
நூலோரென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடித லான் இது
தலையாயவறமென்றும் கூறினார்.

(உ)

கூஉக. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை பற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. கூ.

இ - ன். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை - நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன் னோடிணைப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை;—பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று - அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னேறிக நன்று. எ - று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல் லாமையாயினும் மேற் பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், ஓரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்த தென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற்பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மைபயக்கும்வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும்வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானென வுணர்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஉச. நல்லாறெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழ நெறி.

இ - ன். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின் - மேற்கதி வீடுபேறுகட்டு நல்ல நெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி - அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக்காக்கக் கருதும் நெறி. எ - று.

யாதொன்றுமென்றது, ஒரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் வழுவாமற் காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினைபுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

கூஉஊ. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்

கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. (டு).

இ - ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் - பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிற வாமைப்பொருட்டு யனைவாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை - கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ - று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுமிருவகைப் பிறப்பினும் இன்ப மென்பதொன்றிற் உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயா யினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருள் லலாமென்றார். இதனை இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(இ)

கூ. கொல்லாமை மேற்கொண்டொழு குவான் வாழ்நாண்டேற் செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

கூ.

இ - ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுக்குவான் வாழ்நாண்மேல் - கொல்லாமைகைய விரதமாக மேற்கொண்டொழுக்குவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது - உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ - று.

கூ. ம் அகி.—கொல்லாமை.

கூகூ

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மை தன்னுள்ளே அவற்றின் பயன் அனுபவிப்பரென்னும் அறநூற்றுணிப்புற்றி, இப்பேரறஞ்செய்தான்றானுங் கொல்லப்படான். படாளுகவே, அடியிற்சட்டிய வாழ் நாள்

இடையூறின் றி யெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற்
 கூற்றுச்செல்லாதென்றார், செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும்,
 நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடு பெறு மென்பது கருத்து.
 இதனால் அவர்க்கு வருகன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஉஎ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
 தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. எ.

இ - ள். தன் உயிர் நீப்பினும் - அது செய்யாவழித் தன்னுயிர்
 உடம்பிலீங்கிப் போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை
 செய்யற்க - தான் பிறிதோ ரின்னுயிரை அதனுடம்பிலீக்குந் தொழிலைச்
 செய்யற்க. எ - று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது,
 பாவம் கொலை புண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி.
 இனித் தன்னுயிர்நீப்பினு மென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்பாதவழித்
 தன்னுயிர் போமாயினுமென்றவை ரப்பாரு முளர்; பிற
 செய்தலுமாகாமையின், அஃதுரையன்மையறிக. (எ)

கஉஅ. நன்றுகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
 கொன்றுகு மாக்கங் கடை. அ.

இ - ள். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும் - தேவர்
 பொருட்டு வேள்விச் கட்டுகொன்றால் இன்பமிருஞ்செல்வம்
 பெரிதாமென்று இவ்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்ட
 தாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை -
 துறவானமைந்தார்க்கு ஒருயிரை ரக் கொ ல்வருஞ் செல்வங்கடை. எ -
 று.

இன்பமிருஞ் செல்வமாவது தாமுத்தேவராய்த் துறக்கத் துச்
 சென்றெய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும்
 பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ஈறி வின்பமெய்துவார்க்குக்
 கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும்
 வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலக்குக்கள்
 தம்முண்மையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. ஐஃதில்லறமன்மைக்குக்

காரணம். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது.
(அ)

௩௨௯. சொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

இ - ன். கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள் -
கொலைத்தொழிலையுடையராகிய மாந் தர்,—புன்மை தெரிவார் அகத்துப்
புலை வினையர் - அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறி யாத
நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினர். எ - று.
கொலைவினையரென்றதனான், வேள்விக்கட் கொலையன்மையறிக.
புலைவினைய ரென்றது தொழிலாற் புலையரென்றவாறு. இம்மைக்கட்
கீழ்மையெய்துவரென்பதாம்.

௩௩௦. உயிரூடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிரூடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். ௧௦.

இ - ன். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர்
கொலையலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில்
வாழ்க்கையினையுடையாரை—உயிர் உடம் ~~கூறு~~ ௩௩௧.
ம் அறி.—நிலையாமை.

யின் கீக்கியார் என்ப-இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை
யின் நவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவர்
வினைவினைவுகளையறிந்தோர். எ - று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக.
செயிரூடம்பினராதல் “அக் கேபோ லங்கை யொழிய
விரலமுதித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே” என்பத னுணுமறிக.
மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுங்
கொல்வார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.
(௧௦)

அருளுடைமைமுதற் கொல்லாமையீராகச் சொல்லப்பட்ட

இவற்றுள்ளே சொல் லப்படாத விரதங்களுமடங்கும்;
அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்சு. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

ஞானம்.

இனி அவற்றின் பயனாகிய ஞானக் கூறிய தொடர்க்கினார்.

ஞானமாவது வீடு பயங்குமுணர்வு. அது நிலையாமையுடைய
அவாவறுத்தலிறுதியாக நான்குகாரத்து ளடக்கப்பட்டது.

நூசம் அதி.—நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும்
நிலையுதலிலவாந் தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற்புனல்போலத்
தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலிற்
பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற்கணந் தோறும்
பிறத்திறக்குமென்பாரும், ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான்
வேறு படாமையுமுடையென்பாரும் நிலையுதலும் நிலையாமையும்
ஒருங்கேயுடையவென்பாரும் மெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார்
பலதிறத்தராவர்; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலை யாமை
உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார்.
இஃதுணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற் பற்றுவிடாதாகலின், இது முன்
வைக்கப்பட்டது.

நூசக. நில்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மை கடை. க.

இ - ள். நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும்
புல்லறிவாண்மை - நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை
நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினை
புடையராதல்—கடை - துறந்தார்க்கிழிபு. எ - று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழுக்கென் பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப்புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய் வதுசுற்றின்பத்துக் கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப.

(ச)

கூஉ. கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிர் தற்று. ௨.

* அக்கேபோ லக்கை யொழிய விசுவமுதிர—தக்கத் தொழுதே பெருபவே - பக்கா—
வலவனைக காநலித்துத் தான்முரித்துத் தின்ற—பழுவிய வந்தடைந்தக் கால்.
காலடியார், தீவினையச்சம்.

கூச ம் அதி.—நிலையாமை.

கூடு

இ - ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று - ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும்,—போக்கும் அது விளிந்தற்று - அதனது போக்கும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். ஏ - று.

பெருஞ்செல்வமெனவே துறக்கச்செல்வமுடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்ச வம்மையான், வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாய் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங் கின்கட் பஃ நிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறு போல, செல்வமும்

ஒருவனல்லீன காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிதத்தாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று.

(உ)

௩௩௩. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்ற
லற்குப வாங்கே செயல். கூ.

இ - ள். அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் -
நில்லாதவியல்பினையுடைத்துச் செல் வம்;—அது பெற்றால் அற்குப
ஆங்கே செயல்-அதனைப் பெற்றால், அதனைச் செய்யப் படும் அறங்களை
அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ - று.

அல்காவென்பது திரிந்துநின்றது. ஊழுள்ளவழியல்லது
தறந்தாராற் பெறப் படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி
நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுக் கூறினார். அதனைச்செய்யப்படும்
அறங்களாவன பானேக்காது செய்யப்படுங் கடவுட் பூசையும், தானமும்
முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய் வீடுபயத்தவின், அவற்றை
அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும்
செல்வநிலை யாமை கூறப்பட்டது.

(உ)

௩௩௪. நானென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ச.

இ - ள். நான் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர் -
கானென்று அறுக்கப்படுவதொரு காலவரையறைபோலத்
தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது
உயிர்,—உணர்வார்ப் பெறின் - அஃதுணர்வாரைப்பெறின். எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடத்தற்பொருட்டு
ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது
தானாகக் கூறுபடாமையின் நானெனவொன்றுபோலென்றும், அது

தன்னை வானென்றுணர மாட்டாதார் மகக் குப் பொழுதுபோகா
 நின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலிற் காட்டியென் றும்,
 இடைவீடாதீர்த லான் வாளின் வாயதென்றும், அ ித்தீர்கின்றமையை
 உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறினென்றுங் கூறினார்.
 உயிரென்னுஞ் சாதியொருமைப் பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேளின்றது,
 ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வானென்பது ஆருபெயர். இனி இதனை
 நானென்பதொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை யீர்வ தொரு
 வாளாமென்றுரைப்பாருமுளர்: எனவென்பது பெயரன்றி
 இடைச்சொல்லாக லானும், ஒன்றுபோற்காட்டி யென்பதற்கு
 ஒருபொருட்சிறப் பின்மையானும், அது வென்பது
 குற்றியலுகரமன்மையானும், அஃதுரையன்மையறிக.
 (ச)

௩௩௫. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
 மேற்சென்று செய்யப்படும்.

கூச ம் அதி.—நிலையாமை.

இ - ள். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன் -
 உரையாடாவண்ணம் நாவை யடக்கி
 விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும் -
 வீட்டிற்சேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ - று.
 மேனோக்கிவருதல் ஒருநிலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச்
 சொல்லலு மாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அது தான்
 இன்னபொழுது வருமென்பதின் மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார்.
 மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினைசெய்யுமாற் றின் மேல்வைத்து நிலையாமை
 கூறியவாறு.
 (ஊ)

௩௩௬. நெருக ளுளநெருவ னின்றில்லை யென்னும்
 பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. க

இ - ள். ஒருவன் நெருகல் உள்ள இன்று இல்லை என்னும் பெருமை

உடைத்து- ஒருவன் நெருநலுளறையினான் அவனே
இன்றில்லையாயினனென்று சொல்லும் நிலை யாமை

மிகுதியுடைத்து—இவ்வுலகு - இவ்வுலகம். எ - று.

எண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை

இறத்தலையுமுணர்ந்திரின்றன. அவை பெண்பாற்குமுளவாயினும்,
சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாற்கே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதெ
ன்பதாம். (க)

கூஉள ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. எ.

இ - ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் - ஒருபொழுதளவும்
தம்முடம்ப முயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்;—கோடி யும்
அல்ல பல கருதுப - மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும்
பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பார் அறிவிலாதார். எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது எண்டுக் க
ணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும்
அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பல வாய நினைவுகளாவன
பொறிகளானுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப்
பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாமாறும்,
அவற்றைத் தாமுயலாமாறும், அவற்றிற்குவரு மிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமா
றும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர் சொள்ளாமற் காக்கு
மாறும், அதனை நட்டாரையாக்குமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்
பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரத்யல்பின்மேல் வைத்து
நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக்குருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்
மைப்பெயராக்கி உரைப் பாருமுள்.

(எ)

கூஉஅ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
புடம்போ டுபிரிடை நட்டி. அ.

இ - ன். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறத்தற்று - முன்றனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்து போனதன் மைத்து—உடம்போடு உயிரிடை நட்பு - உடம்பிற்கும் உயிர்க்குமுளதாயகட்பு. எ-று.

தனித்தொழியுன்றதனான், முன்றனியாமை பெற்றும்: அஃதாவது கருவுந் தானும் ஒன்றாய்ப்பிறத்த வேரூர்துணையும் அதற்காதாரமாய் நின்றல்; அதனால் அஃது

கூடும் அது.—துறவு.

கூள்

உடம்பிற்குவமையாயிற்று; அதனுள் வேற்றுமையின்றிகின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேலும், புள் னையே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவே யாகலின். கட்டுப்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் கட்பின்றிப்போதலுணர்த்தி நின்றது*. சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய் உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்த மாய் உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினைவயத்தாற்கூடியதல்லது கட்பிலவென்ப தறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளர்: அது புள்ளுடன் ரேன்றாமையானும், அதன்கண் அதுமீண்டு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.

(அ)

கூகூ. உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ.

இ - ன். சாக்காடு உறங்குவது போலும் - ஒருவனுக்குச் சாக்காடு

வருதல் உறக் கம் வருதலோடொக்கும்;—பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ - று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காயும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைப்பற்றவாறறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் உறப்பட்டது.

௩௪௦. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
மீச்சி விருந்த வுயிர்க்கு. ௧௦.

இ - ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு - வாழமுதலியவற்றின் இல்லாய் வுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு—புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் - எஞ் ஞான்றுயிருப்பதாரில் இதுகாரும் அமைந்ததில்லைபோலும்! எ - று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்டஞான்றுபோயும், ஒருடம்பினும் நிலைப்பொது வருத லால், துச்சிலிருந்தவென்றா. பின் புறப்பட்டது புக்கேவியியல் அமைந்ததாயின், பிறரிற்களுள் ஒதுக்கிராநென்பதாம்; ஆகவே உயிரோய் கூடிநிற்பதோருடம்பும்ல்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையேழுபாட்டா னும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளநாய் நிலையாமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்பட்டாமையும், உயிர்நீங்கியவழிக் கிடகருமாதும், அவற் றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாதும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய வன்மைபு மென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (௧௦)

௩௩ ம் அதி.—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்

சுதயின்கண் னும் உளதாம் பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி,
விடுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

உசக. யாதனின் யாதனி நீங்கியா னேத
லதனி னதனி னிலன். க.

* இவ்வாறு பெயாடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை உடனாக அபிதாஸுலத்தொளி
பென்றும், விருத்தலக்கணபென்றும் உறுவர்.

கூடா

கூடும் அகி.—துறவு.

இ - ன். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் - ஒருவன்
யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்—அதனின்
அதனின் நோதல் இலன் - அவன் அப் பொருளால் அப்பொருளால்
தன்பெய்துதலிலன். எ - று.

ஆடிக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல்.
சுண்டுத் தன்பெய்ந்தது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடிதலானும்,
காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான்
வருவனவுமாய இருவகைத்தன்பங்களை யு மாம். எல்லாப்பொருளையும்
ஒருங்கே விடுதல் தலை. அஃதன்றி ஒருவொன்றாக விடி னும் அவற்றான்
வருந்துன்பயிலனாமென்பது கருத்து. (க)

உசஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல. உ.

இ - ன். துறந்தபின் சுண்டு இயற்பால பல -
எல்லாப்பொருள்களையும் துறத் தால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே
உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;—வேண்டின்
உண்டாகத் துறக்க - அவ்வன்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம்
பெறத்துறக்க. எ - று.

அவ்வீன்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக
 மனமொழிமெய்கள் அலை யாது நின்றவானும், அவை நன்றிக்கட்
 சேறலானும் வருவன. இளமைக்கட்டுறந் தான் அவற்றை
 கொடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத் துறக்கவென்றார். இன்பங்க
 ணென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன.
 இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இவ்வாத லேயன்றி இன்பங்களுள்வாதது
 முண்டென்பதாம். (உ)

௩௪௩. அடல்வேண்டி மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
 வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩.

இ - ன். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும் - விடெய்துவார்க்குச்
 செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்டுரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையு
 கெடுத்தல்வேண்டும்;— வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடலவேண்டும் -
 கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற் பொருட்டித் தாம் படைத்த பொருண்
 முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும்
 பாவத்தானு மன்றி வாராத பொருள் கண்மேலல்லது விட்டுநெறியாகிய
 யோகஞானங்களிற் செலு

த்தாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென் ற ம், அ ிது
 அப்பொருள்கண்மேற் செல்லின் ஆகநுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல்
 முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண் டியவெல்லா
 மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றாக் கூறினார். (௩)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
 மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௪.

இ - ன். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும் - பற்றப் படுவதொருபொறு
 ளுயில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்;—உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலா
 கும் - அஃதன்றி, ஒன்றாயினுமுடைமை அத்தவத்தைப்போக்குதலான், மீண்டும் மயல
 குதற்கேதுவாம். எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. நோன்பென்பன உம்
மயலென் பன உம் ஆகுபெயர், பெயர்த்தலானென்பது திரிந்துநின்றது.

நோன்பைப் பெயர்த்த னுடு ம் அதி.—துறவு.

கூக்

லானென வேற்றுமைப்படுத்துக்கூட்டுக. எல்லாப் பொருள்களையும்
விட்டு ஒருபொருளைவிடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம்
மீண்டுவந்து தவத்திற்கிடை யீடாய் மனக்கலக்கஞ்செய்யுமென்பது
கருத்து. இவை காண்குபாட்டானும் என தென்னும் புறப்பற்று
விடுதல் கூறப்பட்டது. (ச)

கூசு. மற்றந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றூர்க் குடம்பு மிகை. னு.

இ - ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றூர்க்கு உடம்பும் மிகை -
பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும்
மிகையாம்;—மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மேலே
இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்றும்! எ - று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங்
கொள்ளப்படும்க. அவற்றுள், அருவுடம்பாவது
பத்துவகையிற் திரியவுணராவோடும் ஐவகை வாயுக்க ளோடும்
காமவினைவினைவுகளோடும் கூடிய மனம்; இது துண்ணுடம்
பெனவும்படும். இதன்கட் பற்று நி லையாமையு ணர்ந்ததுணையான்
விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறப. இவ்வுடம்புகளால்
துன்பம் இடையரு துவருதலைபுணர்ந்து இவற் றுறைய கட்டினை
இறைப்பொழுதும்பொருது வட்டின்கண ணை விவாதலின, உடம்பு
ம்கையென்றார். இன்பத்துன்பங்களான உயிரோடு
ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ் வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனான்
அகப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (ஊ)

கூசகூ. யானென தென்னுஞ் செருக்கறப்பான் வாணோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புரும். கூ.

இ - ன். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் -
தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை
எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய
மயக்கத்தைக் கெடுப்பான்—வாணோகருஉயர்ந்த உலகம் புரும் -
வாணோர்க்கும் வயதற்கரிய வட்டுலகத்தை யெய்தும். எ - று.

மயக்கம் அறியாமை, அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற பெற்ற
உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை
தெளிந்து, அவற்றின்கட் பற்றை வடுதல. சிறப்புமமை விகாரத்தாற்
சூக்கது. இதனால் இவவ்ருவகைப்பற்றி னையும் விட்டார்க்கே
வடுதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூசஎ. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. எ.

இ - ன். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு -
இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை—விடும்பைகள்
பற்றி விடா - பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா. எ - று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது
வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதவர்க்கு வீழில்லையென்பது
கூறப்பட்டது. (எ)

* உருவுடம்பு தூலசரீரம், அருவுடம்பு குக்குமசரீரம்.

௩௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றையவர். ௮.

இ - ள். தீரத் துறந்தார் ! தலைப்பட்டார் - முற்றத்துறந்தார்
வீட்டினைத் தலைப் பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார் -
அங்குனர் துறலாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். ௭ - று.

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும்
உவர்த்துப் பற்றற விடுதல். அங்குனர் துறவாமையாவது அவற்றுள்
யாதானுமொன்றின்கட் சிந்தாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித்
தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்நெறி கண்டே பிறப்புவுலையுளகப்படுதலின்
மயங்கியென்றுங் கூறினார். (௮)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

இ - ள். பற்று அற்றகண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் - ஒருவன்
இருவகைப்பற்று மற்றபொழுதே, அப்பற்றுதி அவன்
பிறப்பையறுக்கும்;—மற்று நிலையாமை காணப் படும் -
அவையறுதபொழுது அவற்றற் பிறந்திறந்து வருகின்ற நிலையாமை
காணப் படும். ௭ - று.

காரணமற்றபொழுதே, காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி,
பற்றற்றகண்ணே யென்றார்; 'அற்றது பற்றெனி—ஊற்றது வீடு'
என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும்
அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௯)

௩௫௦. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு. ௧௦.

இ - ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக் - எல்லாப் பொருளையும்
பற்றிநின்றே

பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க;—அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு - கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற் செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. ஏ - று.

கடவுள் வாழ்த்திற் கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றனென்றார். பற் பற்றான்பற்றென்புழி ஆரூவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்

* இவ்வருமைத் திருமுறைச் சந்தானகுரவரு ளொருவராகிய கைற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியர் நெடுசங்குதுநில் "தேருக்கா—ஊனை யொழிய வறக் லலைபென்னுமத—தன்னை யறிவைத் த ன்பறிவை - முன்னந்—தலைப்பட்டார் தீரத் தறாதார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மந்தையவ ளென்று - கலைத்தமிழின்—றெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ ருரைத்த—மெய்வைத்த சொல்லு விரும்பாம - வைர்க்கு—மாவதவே செய்தக் கவர்வழியைத் தப்பாமற்—பாவமெனும் பெளவப் பரப்பழுந்திப் - பூவைபரந்தக்—கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயிற்றக்—குண்மை நீலைபுணர்ச்சி யோராமற் - நண்மையினு—னுகிற கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுந்—சாகற் பிறப்பிற் தலைப்பட்டிக் - கால்கலை—நற்குமவகை பாராய் நீலையான நெடுசமே—பொற்பினுடன் யானே புலைக்கேள்" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெடுசங்குதுது கைவலித்தார்தம் பதினாண்டினுள்ளொன்று.

† அந்தத பற்றெனி—ஊற்றது வீடுபிர்—செற்றது மற் றுந்—லற்றிற்ற பற்றே—நிறு வாய்மொழி, உ - ம் திருப்புகைம், ளு.

நகரம் அகி.—மெய்யுணர்தல்,

க0க

நென்பது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

(க0)

நகரம் அதி.—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையங்களானன்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவ ஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணமொற்றுமைபற்றித் துறவீன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நடுக. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணப் பிறப்பு. க.

இ - ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் - மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உள தாம்—மாணப் பிறப்பு - இன்பாவில்லாத பிறப்பு. எ - று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவீண்ப்பயனும், கடவுளுவில்லையெனவும், மற்றுமித்தன்மையவு என்சொல்லும் மயக்கநால் வழக்குக்களை மெய்ச்நூல் வழக்கெனத் துணிதல். குற்றியை மகனென்றும் இப்பியை வெள்ளியென்றும் இவ்வாதே ஒன்றினைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சை என்பன ஒருபொருட்கிளவி. நாகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் நால்வகைப்பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயாகலின், மாணப்பிறப்பென்றார். இதனாற் பிறப்புத் துன்பமென்பதாஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதாஉங் கூறப்பட்டன. (ச)

நடுஉ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. உ.

இ - ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு - அவிச்சையிலீங்கி மெய்யுணர்வுடையராயினர்க்கு—இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் - அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ - று.

இருள் நரகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கியெனத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது; நீர் நவென்பதன் நிரிபெனிணுமமையும். மருணீங் கியென்னும் வினைபெய்ச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது நிரதிசயவீன்பமென் பதுஉம், அதற்கு ரிசித்தகாரணம் கேவலப் பொருளென்பதுஉம், கூறப்பட்டன.(உ)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்து. ௩.

இ - ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு - ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந் தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து - எய்திநின்ற நிலவுகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதலுடைத்து. எ - று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணியு பிறவாது நின்றல்; பேய்த்தேரோ க்ரூஉ க்ரூ மீ அது.—மெய்யுணர் தல்.

புணவோ கயிரோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றூந் பீநர் மறக்கூண்ட தம்மதிறுத்தல் எல்லாச்சமயதூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை உறு கின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழுமையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தா ரென்றம், அவர்க்கு அவ்வனுபவவுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டையுலகிய ழுணர்வு ஊர்ந்துவருமாகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு வையத்தின்வான நணியது டைத்தென்றய் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப் பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪.

இ - ன். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே - செல்லப்படுகின்ற புலன் கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்ததாய வழியும் அதனாற் பயனில்லையேயாம்—மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யிணையுணர்வல்லாதவர்க்கு. எ - று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டுத் தாசுணக்கணிற்றல். அங்கணநின்றவழியும் வீடு பயவாமைவின் பயமின்றென்றார். சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கிநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுதென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

௩௩௩. எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௩.

இ - ன். எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொருபொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ - று.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேளய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொகை என்றவழி அரசனென்பதோர்சாதிபும், சேரமானென்பதொருகுடியும், வேழநோக்கிணையுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறணராது நிலமுதல் உயிரீருகிய தத்துவங்களின்றொருதியெனவுணர்ந்து, அவற்றைநிலமுதலாகத் தத்தம் காரணக் கருனொடுக்கிக் கொண்டுசென்றாற் காரணகாரியங்களிரண்டிமின்றி முடிவாய் நிற்பதணையுணர்வலாம். எப்பொருளெனற் பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறே புணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வின் நிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(௨)

௩௩௪. கற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றிண்டு வாரா தெறி. ௪.

இ - ன். நண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் -

இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே

உ. பதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனான்
மெய்ப்பொருளை

கூசும் அதி.—மெய்புணர்தல்.

கூசு

புணர்த்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் - மீண்டு
இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ - று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிற்லும், ஈண்டென்றதனால் வீடு
பேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறாதந்கருமையும் பெற்றும், ஈண்டு வாராநெறி
வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய் முதற்பொருளை
உணர்த்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை கேள்வி, விமரிசம்,
கூறப்பட்டது.

பாவனையென்பன. அவற்றுட்கேள்வி * இதனாற்

(க)

கூடுதல். ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி நொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ.

இ - ன். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின் - அங்ஙனங்கேட்ட உப
தேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்தமாற்றானுந்தெளிய
வாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளை யுணருமாயின், —பேர்த்துப்
பிறப்பு உள்ள வேண்டா - அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக
நினைக்கவேண்டா. எ - று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும்
பொருந்தமாறும் மேலே † யுரைத்தாம். இதனால் விமரிசங்
கூறப்பட்டது.

(எ)

௩.௫௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. ௮.

இ - ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க - பிறப்பிற்கு
முதற்காரணமாய அவிச்சைகெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள்
காண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்த காரணமாய செவ்வியபொருளைக்
காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது. ௭ - று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருளெனவும்* காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.
ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைய காண்கிற்குக்
காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக்
காரணமாக்கிக்கூறினார், எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு
சிறப்பெனப் பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய்,
நொன்மையாற் றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற்றாய்தாய்த்,
தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்றின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி
எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொரு
ளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்
கூறியது உம் இதுபற்றி யெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர்
தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடுஒற்று மையுற இடைவிடாது பாலித்தல்;
இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சக்கிலத்தியானமென வுங் கூறுப. உயிர்
உடம்பினிங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாலிக்கப்பட்டது அஃது
அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்டுந் துணிபாகலின்,
வீடெய் துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை
கெடுதற்பொருட்டிக் கேவலப் பொருளையே பாலித்தல் வேண்டிதலான்,
அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின்மிக்க வுபாயமில்லையென்பதறிக.
இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (௮)

* கேள்வியெனினும், ஐவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனி
னும், மனமெனினு மொக்கும். பாவனைபெனினும், தெளிதலெனினும்,
நிதித்தியாசன மெனினு மொக்கும்.

கவிசை உண்மும் அறிவு—மெய்யுணர்ந்தல்.

உருக. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுதின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.* க.

இ - ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுதின் - ஒருவன்
எல்லாப்பொருட்டுக்குள் சார்பாய அச்செம்பொருளை யுணர்ந்து
இருவகைப்பற்றுமற ஒழுதவல்லனாயின்,—சார் தரும் நோய் அழித்து
மற்றுச் சார்தரா - அவனை முன் சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன் பங்கள்
அவ்வுணர்வொழுக்கங்களை யழித்துப் பின்சாரமாட்டா. எ - று.

ஆகுபெயராத் சாருமிடத்தையும் சார்வனவ ற்றையுஞ்
சார்பென்றார். ஈண்டு ஒழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுதுதலை.
அஃது இயமம், சியமம், இருப்பு, உயிர் நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை,
தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவ ற்றின் பரப்பெல்லாம்
ஈண்டிரைப்பிர் பெருகும்: யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சார்தரா
வெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு
அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட விளைகளின்
பயன்களுள் இறந்த உடம்பு களான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான்
முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னு மனுபவிக்கக்
கடவனவாய்க்கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல் ஞான
யோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், அழித்துச்சார்தராவென்றார்.
இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற்குக்காரணமாகலான்,
நல்லினைப்பயனும் நோயெனப்பட்ட தது. மேன்முன்றுபாயத்தானும்
பரம்பொருளை யுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃது றும்வழிக் கிடந்த
துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை
ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும்
வேறு சார்பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனும் கூறப்பட்டது.

154). காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
 மூமங் கெடக்கடு நோய். 30.

இ - ன். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் காமம் கெட -
 ஞானயோகங் களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு,
 அவிச்சையென்னு மிக்குதறங்கண் மூன்றனுடைய பெயருங்
 கூடக்கெடுதலான்,—நோய் கெடும் - அவற்றின் காரியமாய்
 விளைப்பயன்கள் உளவாகா. எ - று.

அநாகரியாய் அவிச்சையும், அதுபற்றி யானெனமதிக்கும்
 அகங்காரமும், அது பற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும்,
 அது பற்றி அப்பொருட்க ட்செல்லு மாசையும், அதுபற்றி
 அதன்மறுதலைக்கட்டுசெல்லுங்கோபமுமென வடதுலார் குற்ற
 மைந்தென்றார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும்
 அவாவுதல் ஆசைக்

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திரு : கடவுர் உய்யவந்த தேவநாயனார்
 திருக்களிற்றுப்படி யாலிலே “சார்புணர்ந்த சார்பு கெடவொழுதி
 னென்றமையாற்—சார்புணர்வுதானே தியான முமாஞ் - சார்பு—கெடவொழுதி
 னல்ல சமாதிமுமாக் கேதப்—படவருவ தில்லைவினப் பற்று.”
 எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வுய்யவந்ததேவநாயனார்
 பெரும்பற்றப்புகழியில் எழுந்தரு ளியிருந்தபொழுது தன்மைபடைந்த
 ஓர் திபக்குர்பொருட்டு இந்நூலைச்செய்து, இதன்பெரு மைய உலகத்தன்னார்
 உணர்ந்தய்ப்புமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்பலத்திற் சென்று உணங்கி,
 திருக்களிற்றுப் 19 யிலே இந்நூலை உலக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை
 நீயிர்த்து இதனைவாங்கிப் பாமநெருணியிற் ராசிய நடராசரது திருவடியிலே
 கொடுத்தமைபால், அத்திருப் பகடகீட்டினுள்ள எழுதுறு திருமடத்த
 முதலினரும் தில்லைவழந்தணர் மூலாயிரவரும் மாதே சார்
 நரம்பத்தெண்ணியாவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்பேர்
 ஏழாயிரத் தத்தொளாயிரரும் பிறரும் சங்கீதியிலே கூடிநன்று விடப்பற்று,
 இந்நூற்குத் திருக்களிற்றுப் படிபாடுனத் திருநாமஞ்சாத்திரர்கொன்றாகி,
 இது சைவசித்தாந்த சாந்தியம் பதினாண்டுவினென்று.

கண்ணுமடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறுத ஞான
யோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங்
காட்டுத்தீமுன்னர்ப்பஞ்சத்துய்போலமாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற
இவை மூன்றனாகக்கொண்டென்றார். இழிவு சிறப்பும்மை
விகாரத்தாற்றொக் கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது
சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய
இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ
துன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த
துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவ துன்பங்களும்வவாதல் மெய்யுணர்வின்
பயனாகலின், இவை யிரண்டுபாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின.
இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு சிற்பன எடுத்தவுடம்பும்
அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றும். (க0)

கூ. எ. ம் அ. தி. — அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும்பின்னும் வினைத்தொடாபறுத்தார்க்கு
நடுவுநின்ற உடம் பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும்
நின்றமமயின், லேதனைபறறி ஒரோவழித் துறக் கப்பட்ட புலன்கண்மேற்
பழைய பயிற்செய்வத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நனைவும்
அவிச்சையெனப் பிறவிக்குவித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாது
மெய்யப்பொரு ஞானாவான்றுத்தல். அதிகாரமுஹமையும் இதனானே
வளங்கும்.

கூ.க. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுக்
தவா அப பறப்பீ னும் வித்து. க.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும்
வித்து - எல்லா வுயிர்க்கும் எக்காலத்தும் கெடாதுவருகின்ற பறப்பினை
வினைவிக்கும் வித்து—அவா என்ப - அவாவென்று சொல்லுவர் ஞானோர்.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்தவினையும்,
 அது காட்டுங்கதிநிபித்தங்களும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரின்கண்
 முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா
 அக்கதிக்கட் கொண்டுசெல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பினும்
 வித்தென்றும், கதிவயததானுளதாய அவ்யுயிரவேறுபாட்டினும்அவை
 தன்மைதிரியும் உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணி *
 பெண்ணுகாலவேறுபாட்டினும் அது விகதாதல்வேறு படாமையின்
 எல்லாவுயர்க்கு மெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்கு
 மொத்தலான் என்பவென்று கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா
 வித்தாத ல் கூறப்பட்டது.

(ச).

நகஉ. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
 வேண்டாமை வேண்ட வரும். † உ.

இ - ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும் -
 பிறப்புத்துன்பமாதலறிந்தவன்
 ஒன்றை வேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்,—அது வேண் டாமை
 வேண்ட வரும் -
 அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட
 அவனுக்குத தானே புண்டாம். ௭ - து.

* உற்சர்ப்பிணியாவது உலகம் யாழ்வார் போகமுதலியவற்றான
 வளாயிறைபோலப் பெருகுக்காலம். அவசர்ப்பிணியாவது அஃது யுயற்றற
 நேய்சகறபோலச் சுருங்குக்காலம்.

† இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "வேண்டுகால்
 வேண்டும் பிற

வாமை பென்றமைபால்—வேண்டும்மேதே உஃம்தானும் - வேண்டினது—
 வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமைபால் வேண்டுகோ—வேண்டாமை
 வேண்டுவன பால்." எனவெழுத் தருளிச்செய்யப்பட்டது.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றுன்பமுற்று வருகின்ற மையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின் கண்ணையாகவிற்பிறவாகமையவேண்டுமென்றும், ஈண்டைச் சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின் அது பிறப்பினும் வித் தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றாக் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்ற வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(உ)

நகந. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். நக.

இ - ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை - ஒருபொருளையும் அவாவாமையெயொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்க ணில்லை;—ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல் - இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின் கண்ணும் அதனை யொப்பதில்லை. எ-று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேளோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டில கினுமொப்பதில்லையென்றுக் கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லா ரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ் விரண்டு பாட்டானுக் கூறப்பட்டது.

(க)

நககச. தூய்மை யென்ப தவாலின்மை மற்றது
வாய்மை வேண்ட வரும். ச.

இ - ள். தூய்மை என்பது அவாலின்மை - ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படு வது அவாலில்லாமை;—அது வாய்மை வேண்ட வரும் - அவ்வவாலில்லாமைதான் மெய்ம்மையைய வேண்டத் தானே புண்டாம். எ - று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சைமுதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மை யென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவாலின்மை யென்றும், மெய்ம்மையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மையென்றுங் கூறினார். மற்று மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டிதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரே யேதுவென்ப தூய்மை அது வரும்வழியும் இதனாற் கூறப்பட்டன. (ச)

நககரு. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர். ரு.

இ - ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் - பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படு வார் அதற்கு நேரே யேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்,—மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர் - பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றாமறாதவர்கள், அவற்றற் சில துன்பங்களற்றதல்லது அவர் போற் பிறவியற்றிலர். எ - று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் கூறப்பட்டது.

எதிர்மறைமுகத்தானும்
(ரு)

நககக. அஞ்சுவ தோரு மறனே பொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. க.

நூல் அடி.—அவாவறுத்தல்.

கர்ள்

இ - ன். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா - மெய்புணர்தலீராகிய காரணங்களெல்லா மெய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாய் ஒருவனை மறவிவழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே விழ்த்துக்கெடுக்க வல்லது அவா.—அஞ்சுவதே அறன் - ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ - று.

ஒருமென்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒருவழி வாய்மை வேண்டலையொழிந்து பராக்காற் காவானாயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து பழையவியற்கையாய் கின்ற பிறப்பினையுண்டாக்குதலான், அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரி கரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பது உங் கூறப் பட்டன.

(சு)

நூ. ௭. அவாவனை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவனை தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். எ.

இ - ன். அவாவனை ஆற்ற அறுப்பின் - ஒருவன் அவாவினையஞ்சித் துவரகி கெடுக்க வல்லனாயின்,—தவா வினைதான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும் - அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினைதான் விரும்புகெறியானேயுண்டாம். எ - று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான் விரும்புகெறி மெய்வருந் தானெறி. அவாவனை முற்றவறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்யவேண்டா, செய்தனவெல் லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

நக.அ. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும். அ.

இ - ள். அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும் -
அவாவில்லாதார்க்கு வரக் கடவதொருதுன்பமுமில்லை,—அஃது
உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரும் - ஒருவற் குப்
பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனானே
எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ - று.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே
செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதுபொழுது
அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாதுமேன் மேல்
வருமென்றதனான், மூவகைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றும்.
இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது.
(அ)

நக.கூ. இன்ப மிடைபறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டின்பங் கெடின. கூ.

இ - ள். அவா என்னும் துன்பத்துட் டின்பம் கெடின -
அவாவென்று சொல்லப் படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக்
கெடுமாயின்,—ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது - அவன் வீடு
பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ - று.

துன்பத்துட் டின்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக
வருத்துன்பம். வீளை வின்கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந்
துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக
உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட் டின்பமென் னும்,
அதுகெட்டார்க்கு மனந்தமொருது நிரம்பி நின்றலான்
ஈண்டுமின்பமிடையறா க்கூ.அ

ந.அ. ம்

அதி.—ஊழ்:

தென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டுமென்பதற்குப்
 பெருகுமென்றுரைப்பாராமுள். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம்
 உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப் பட்டது.
 (க)

௩௭௦. ஆரா ஈயற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
 போ ஈயற்கை தரும். ௧௦.

இ - ள். ஆரா ஈயற்கை அவா நீப்பின்-ஒருகாலும் நிரம்பாத
 வியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின், - அந்நிலையே
 போ ஈயற்கை தரும் - அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே
 எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாயியல்பைக்கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாயைமாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின்
 வேண்டாதன வாய பொருள்களை வேண்டி. மேன்மேல் வளர்தல்.
 அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து.
 களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப்பிணியும்பிறப் புக்களும்
 முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசயவீன்பத்தாய் நின்றவின்,
 வீட்டினைப் போராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல்
 ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார்: “நன்றாய் ஞானங்
 கடந்துபோய் நல்லிர் திரிய மெல் லாமீர்த்—தொன்றாய்க் கிடந்த
 வரும்பெரும்பா முலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து—சென்றாய்க்கின்பத்
 துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசையற்ற—வன்றே யப்போ தேவ்மே
 மதுவே வீடுவீடாமே.” என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது.
 இந்நிலைமை யுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால்
 வீடாவது இதுவென்பது உம் அஃது அவாவறுத்தார்சுறு
 அப்பொழுதேயுள தாமென்பது உங் கூறப்பட்டன. (௧௦)
 துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமுன்றினையும்

பயத்தற்சிறப்புடைத் தாய அறங்குறிஞர்; இனிப் பொருளும்பமுங்
கூறுவார், அவறநின் முதறகாரண மாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

ந.அ.ம் அ.தி.—ஊழ்.

அஃதாவது இருவினப்பயன் செய்தவனையே
சென்றடைதற்கேதுவாகிய சியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை,
தெய்வம், சியதி, விதியென்பன ஒருபொருட் கிளவி. இது
பொருளின்பங்களிர்ண்டாகும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும்,
மேற்கூறிய அறத்தோடியுடைமையானும்,
அதனதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

ந.எ.க. ஆகூழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றேன்று மடி. க.

இ - ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும்
- ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக்காரணமாகிய ஊழான்
முயற்சியுண்டாம்;—போகு ஊழால் மடி தோன்றும் - அஃதழிதற்குக்
காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். ஏ - று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான்
விரிக்கப்பட்டிக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி.
பொருளிணுக்கவழிவுகட்டுத் துணைக் காரணமாகிய முயற்சி மடிகளையுள்
தானே தோற்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (க)

ஈ நிருவாய்மொழி; எ.அ.ம் நிருப்பநிசம், க.

ந.அ.ம் அ.தி.—ஊழ்.

50க

ந.எ.உ. பேசைப் படுக்கு மிழவூழ் ழறிவகற்று
மகனூ ஈழற்றக் கடை. உ.

இ - ன். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் - ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுனவாயினும் கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ் வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும், — ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும் - இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃதனை விரிக்கும். ஏ - று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவு ஆகலாமென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

௩௭௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பீனும் மற்றுந்தன்
 னுண்மை யறிவே மிகும். உ.

இ - ன். நுண்ணிய நூல் பல கற்பீனும் - பேதைப்படுக்கு முழுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள் களைபுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும், — மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும் - அவனுக்குப் பின்னாக் தன்னுமானாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும். ஏ - று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னிசங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான்முற்படுதல். “காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா—வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” என்பதுமது. செயற்கை யானாய் வறிவையுங் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (உ)

௩௭௪. இருவேறு உலகத் தியற்கை திருவேறு
 தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச.

இ - ன். உலகத்து இயற்கை இருவேறு - உலகத்து ஊழினொலையவியற்கை இரண்டு கூறு; — திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு - ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. ஏ - று.

இ - ள். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம் - தமக்கழல்லாத பொருள்கள் வருந் திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்;—தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழாற்றமவாயபொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப்போகா. எ - று.

பொருள் களிநிலையும் போக்கும் ஊழினாவதல்லது
 காப்பிகழ்ச்சிகளானாகா வென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும்
 பொருட்டுக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப் பட்டது.
 (சு)

௩௭௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
 தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. எ.

இ - ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும் - ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வகுத்த வகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ - று.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்றார். “இசைத்தலுமுரிய வேறிடத் தானா.” என்பத னான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்குமென்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை. வெறுமுயற்சி † களாற் பொருள்களைப் படைத்தலல்லது நுகர்த லாகாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பதாயிற்று.
 (எ)

௩௭௮. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
 லுட்டா கழியு மெனின். ௮.

இ - ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையானுகர்ச்சி
 யில்லாதார் துறக் குங் கருத்துடையராவர்,—உறற்பால ஊட்டா
 கழியுமெனின் - ஊழ்கள் உறுதற்பால வாய துன்பங்களை
 உறுவியாதொழியுமாயின். ௭ - று.

துறப்பாரென்பது சூர்ற்றெதிர்கால முற்றுச்சொல். தம்மால்
 விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றுவைத்துங்
 கருத்துவேறுபாட்டாற்றுண்ப முறுகின்றது ஊழின் வலியானென்பது
 எஞ்சி நின்றலின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௮)_____

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்த முடிப்பதனை வடநூலார்
 அதுவங்கமென்பர்.

† சொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சிவவியாக்கம், ௧௧.

‡ வெறுமுயற்சி - கல்வினை தீவினை யிண்டினும் படாமுயற்சி.

இலக்கணக்கொத்த, வினையிபல் பரிசேழாடு குத்திசையிற் காண்க.

௩௮ ம் அடி.—ஊழ்.

கக்கீ

௩௭௯. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
 லல்லற் படுவ தெவன், ௯.

இ - ள். நன்று ஆங்கால் கல்லவாக் காண்பவர் - கல்வினை
 விளைபுங்கால் அதன் விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன்
 நாடாது இவை கல்லவென்று இயைந் தனுபவிப்பார்—அன்று ஆங்கால்
 அல்லற்படுவது எவன்-ஏனைத்தீவினை விளைபுங்கால் அதன் விளைவாய
 துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந்திறன் காடி

அல்லலுழப்பது என்கருதி எ - று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது
கழியாமையானும், இரண்டு மியைந்தனுபவிக்கற்பாலு; அவற்றுள் ஒன்றற்கு
இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல்
அறிவன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இன்பத்துன் பங்கட்டுக்
காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (க)

௩ அப. ஊழற் பெருவலி பாவுள மற்ரென்று
குழினுந் தான் முக ஆறும். ௧௦.

இ - ள். மற்ரென்று குழினும் தான் முந்தறும் - தன்னை
விலக்குதற் பொருட் டெத் தனக்கு மறுதலையாவோருபாயத்தைச்
குழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிரிதொன்றானும் வழியாக வந்து
அச்சுழ்ச்சியின் முற்பட்டு நிற்கும்;—ஊழிற் பெரு வலி யா உள -
அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள. எ - று.

பெருவலி ஆகுபெயர். குழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல்.
செய்தற்கே யன்றிச் குழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை
எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே
வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகை யூழின் வலியும்
பொதுவாகக் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்முனைக்காரணமாய அரசனீதி கூறவே யடங்கும். அரசனீதியாவது காவலைநடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கலியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்தி, மலர்நிலையுலகிற்குயிரெனச் சிந்தித்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

கூகம் அதி.—இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்ற உலகங்காத்தலின், இறையென்றார்; “திருவுடைமன்னரைக் காணிற் றிருமால்க் கண்டேனே யென்னும்” என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

கூஅக. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னாறு
முடையா னரசரு ளேறு. க.

இ -ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் - படைபுய் குடியுய் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறய்க்களைபு முடையவுன்—அரசருள் ஏறு - அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ - று.

நன்றிக் குடியென்றது அதனைபுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், நன்றிக் செய்யுணைக்கிப்பிறழவைத்தார்.

ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றன் ஒன்றில்வழியும் அரசன்தி செல்லாடுதன்பது பெற்றும்; வடநாள் இவற்றிற்கு அங்க மெனப் பெயர்கொடுத்ததாலும் அது கோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்குக்மாவன இவையென்பதாலும் இவை முற்றுமுடைமையே அவன் செற்றிக் கேது வென்பதாலும் கூறப்பட்டன. (க)

ந அஉ. அஞ்சாமை யீனாக யறியுக்க மிக்காண்டு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. உ.

இ - ள். வேந்தற்கு இயல்பு - அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை - திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென் னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நின்றல். ஏ - று.

நிருஷ்ட மன்னரைக் காணிற் நிழலாக் கண்டேனே பெந்து—முருஷ்டவன் னுத்தன் தானினுறுகளைத் தானென்று தள்ளும்—சுருஷ்டைத் தேவில்க ளெல்லால் கடல்வண் ணம் கோயிலே பென்னும்—வெருகிறும் கீழ்கிறமோவாள் கண்ணன் கழல்சன் கிரும்புமே—நிருஷாய்மொழி, உசு ம் நிரும்புகெம், அ.

ககசு நகக ம் அதி.—இறைமாட்சி.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றன் அறிவு ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றன் இவையடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பல வாமாகலின், இவை எப்பொழுதுத்தோன்றி நின்றல் இயல்பாகவேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை கெ வ ந்தற்கியல்பென்றார்.

வி ௩௮௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ௩.

இ - ன். நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினையாளுந்
திருவுடையாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்று
நீங்கா - அக்காரியங்களில் விரைவுடை மையும் அவையறித ற்கேற்ற
கல்லியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்முன்று குண மும்
ஒருகாலும் நீங்கா. எ - று.

கல்லியது கூறுபாடு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆண்மையாவது
ஒன்றினையும் பாராது கடிதிற செய்வ காகலின், அஃது ஈண்டு
உபசாரவழக்காற் துணியெனப்பட்ட து. உம்மை இறந்த துதழீஇய
வெச்சவும்மை. இவற்றுட் கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய
வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்தாங்
குரைக்க.

(௩)

௩௮௪. அறனிடுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிடுக்கா
மான முடைய தரசு. ௪.

இ - ன். அறன் இழுக்காது - தனக்கோதிய அறத்தின்
வழுவாதொழுதி—அல் லவை நீக்கி - அறனல்லவை
தன்னாட்டின் கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து—மறன் இழுக்கா மானம்
உடையது அரசு - வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினை யுடையான்
அரசன். எ - று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென் னும்
பொதுத்தொழிலினும், படைக் கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல்,
பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலி னும், வழுவாது
நிற்றல். “மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” என்ப
தனால் இவ்வறம் பொருட்டுக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை,

களவு முதலாயின . குற்றமாய் மானத்தினீக்குதற்கு,
 மறனிமுகம் காமானமென்றார்; அஃதாவது “வீரின்மையின்
 விலங்காமென மதவேழுமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும்
 பிறர்மிச்சிலென் மெறியான்—மாறன்மையின் மறம்வாடுமென்
 றீனீயாரையு மெறியா- னுறன்மையின் முதியாரையு மெறியா னயி
 லுழுவன்” † எனவும் “அழிபுகர் புறக் கொடை யயில்வே
 லோச்சான்” ‡ எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை;
 அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன் மேனின்றது.
 (ச)

உஅநி. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
 வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫.

இ - ன். இயற்றலும் - தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை
 மேன்மேலான வாக்கலும்—ஈட்டலும் - அங்ஙனம் வந்தவற் றற
 ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காத்த லும் - தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்
 ளாமற் காத்தலும்—காத்த வகுத்தலும் - காத்த

* புறநானூறு, ௩௫. † சீவகசிந்தாமணி, மண்மாளிலும்பகம், ௧௫௯.

‡ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வகுப்பிடலம், ௨௦.

நகும் அநி.—இறைமாட்சி.

கக௫

வற்றை அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது
 அரசு - வல்லவனே அரசன். ஏ - று.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப

இயற்றலென்பதற்குச் செய்யப் படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது.
 பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும்
 வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னாடு தலை

யளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வீணசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அச்சனர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழிற்சூர் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகை யொடு கூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குத் தன்னிற் பிரிசலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும் மண்டபம், வாலி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றி ற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன் முதலிய தவறாமர்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது.

(இ)

கூஅசு. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனைன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். கூ.

இ - ன். காட்சிக்கு எளியன் - முறைவேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனாய்—கடுஞ்சொல்லன் அல்லனைல் - யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்ல னல்லனுமாயின்,—மன்னன் நிலம் மீக் கூறும் - அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும் உயர்த்துகூறும் உலகம். எ - று.

முறைவேண்டினார் வலியரானலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளியமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தனர் சான்றோருள்ளிட்டா ரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினாயினும் கடிய வாய சொல். நிலத்தை மீக் கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டா வாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பரி பிணி பனகமுதலியவின்றி யாவர்க் கும் பேரின்பந்தருதலிற் நேவருவகினும் நன்றென்றல். உலகமென்றுமெழுவாய் வரு விக்கப்பட்டது.

(க)

௩௮௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
 றுண்கண் டனைத்திவ் வுலகு. எ.

இ - ள். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லார்கு - இனிய
 சொல்லுடனே ஈத லைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு—இவ்வுலகு
 தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து- இவ்வுலகந் தன்புகழோடு மேவித்
 தான் கருதியவளவிற்கும். எ - று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல்.
 ஈதல் வேண்டு வார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல்
 தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை
 அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுது மாளுமாகலின்
 இவ்வுலகென்றும் கூறினார். கருதியவளவிற்குத் தன்சொலுடனே
 லாஞ்சாத்தல்.

(எ)

௩௮௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
 இறையென்று வைக்கப் படும். அ.

இ - ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் - தான்
 முறை செய்த பிறர் நலியாமற் காத்தலுக்கு
 செய்யுமாசன்,—மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப் புகழ்க
 கும் அந்நி.கல்வி.

படும் - பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலாண் மக்கட்குத்
 கருவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ - று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுள் சொல்லும் தெறி. பிறரென்றது
 மேற்சொல்லி யாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற் பிரித்து
 உயர்த்துவைத்தல். (அ)

௩௮௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை லேத்தன்
 கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. கூ.

இ - ள். சொல் செவிகைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை

வேந்தன் - இடிக்குந் துணையாயினர் சொற்களைத் கன்செனி
பொறுதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்படைய
அரசனது—கவிதைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு-குடை நிழற்கண்ணே தங்கும்
உலகம். எ - று.

செவிகைப்பவென்றசற் கேற்ப இடிக்குந் துணையாடென்பது
வருவிக்கப்பட்டது, நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக்
கைப்பவென்றார். பண்புடைமை விசேடவுணர் வினனாதல்.
அறநீதிகளிற்றவருமையின், மண்முழுதுந் தானேயாளுமென்பதாம். (க)

உகூ0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி. ௧0.

இ - ள். கொடை - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவ ன
கொடுத்தலும்—அளியாவார்க்குந் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல் -
முறைசெய்தலும்—குடி ஓம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைப்
பேணலுமாகிய—நான்கும் உ டையான் - இந்நான்குசெயலையு
முடையவன்—வேந்தர்க்கு ஒளியாம் - வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம். எ
- று.

தலையளி முகமலர்ந்தினியகூறல். செவ்வியகோல்போறலின்,
செங்கோலெனப் பட்டது குடியோம்பலெனவெடுத்துக்
கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றும்; அஃதா வது ஆ றிலொன்றாய
பொருட் ன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறு
கோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும்
விளக்கலின் விளக்கென்றார். ஒளி ஆகுபெயர்.
இவையைந்துபாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.
(௧0)

சு0 ம் அதி.—கல்வி.

அஃதாவது அல்வரசன் தான் கற்றற்குரிய தூல்களைக் கற்றல்.
அவையாவன

அறதனும், நீதிதனும், யாண, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றினால்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாகால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதனாகி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாவினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் 'தாய்காமை கல்வி' எனத் தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

17. க. கற்பகசடறக் கற்பவை கற்றபி
 னிற்க வதற்குத் தக. க.

இ - ன். கற்பவை கசடி அறக் கற்க - ஒருவன் கற்கப்படுதல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக கிற்க - அய்யணங்கூறல் அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற தெரிக்கண்ணே கிற்க. எ - று.

சு ம் ஆகி—கல்வி.

ககஎ

கற்பவையென்றதனான், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு முறுதிப்பொருளுணர்த் துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகா வென்பது பெற்றும். கசடறக் கற்றலாவது விபீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை கல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். சிற்றலாவது இவ்வாழ்வுழிக் "கருமமு முன்படர்ப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்" தலிலும், துறந் துழித் தவத்தான் மெய்புணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற் காயிற் கற்றல்வேண்டுமென்பதும், அவனாற் கற்கப்படுதல்களும், அவற்றைக் கற்கு மாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

௩௬௨. எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨.

இ - ன். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும் -
அறியாதார் எண்

ணென்று கொல்லுவனவும் மந்தறையெழுத்தென்று

சொல்லுவனவுமாகிய கலைக

ளிரண்டினையும்— வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப - அறிந்தார் சிறப்புடை
யுயிர்க்குக்

கண்ணென்று சொல்லுவார். எ - று.

எண்ணென்பது கணீதம். அது கருவியுஞ் செய்கையுமென

இருவகைப்படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க .

எழுத்தெனவே, அத்ஊடொற்றுமையு டைய சொல்லுமடங்கிற்று.

இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின்,

கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் “ஆதிமுதலொழிய வல்லா

தனவெண்ணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான் - மாதே—யறமார்

பொருளின்பம் வ்டென் நிவற்றின்—நிறமாமோ வெண்ணி மந்தாற்

செப்பு.” “எழுத்தறியத் த்ரு யிழிதகைமை

தீர்த்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னு - மொழித்திறத்

தின்— முட்டறுத்த நல்லோன் முதலூ ற்

பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வ்டெப றும்.” இவற்றானறிக.

என்பவென்பவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப்பன் மைப்பெயர்;

பின்னது உயர்திணைப்பன்மை வினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன

வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களுயிருள்ளும்

உணர்வுயிருதியுடை யதனை. இதனற்க ற்கப்படு நூல்கட்குக்

கருவியாவனவும் அவறறதின் றியமையாமை புங் கூறப்பட்டன.

(௨)

௩௬௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திகண்டு

புண்ணுடையர் கல்லாதவர். ௩.

௩.

இ - ன். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் - கண்ணுடையரென்று

உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே;—கல்லாதவர் முகத்து இர ண்டி

புண் உடையர்-மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டு
புண்ணுடையர், கண்ணிலர். ஏ - று.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங்காணும்
ஞானக்கண்ணு

டைஷமலிற் கற்றுவாக் கண்ணுடையவென்றும், அஃதின்றி நோய்
முதலியவற்றை
துன்புஞ்சுகியும். ஊனக்கண்ணேபுடைமையிற் கல்லாதவரைப்

புண்ணுடையவென்
றுங் கூறினார். மேற்கண் ணன்மையுணரநின்ற ஊனக்கண்ணின்
மெய்மை கூறிய வாற்றான், பொருணூல்களையும் கருவிநூல்களையும்
கற்றாதுயர்வும் கல்லாதாரதியிலும் இதனற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(க)

கூறு உவப்பத் தலைக்கடி உள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ச.

ச காலடியார், அந்நுடைமை.

க்கஅ சம் அதி.—கல்வி

இ - ன். உவப்பத் தலைக் கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே -
யாவரையும் அவரு வக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனக்
கூடுதுமென நினைபுமாறு நீங் குதலாகிய அத்தன்மைத்து—புலவர்
தொழில் - கற்றறிந்தாரது தொழில். ஏ - று.

தாம் நல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந்
தொழிலென ஒன் றுயடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை
அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல் லொழுக்கங் காண்டலானும், தமக்கு
மதுரமுமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெனினர் வுகளின் இன்பம்
பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாருமன்புடையராவவென்பதாம்.
இதனற் கற்றாரதுயர்வு வருத்துக்கூறப்பட்டது.

(ச)

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லாதவர். ௫.

இ - ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் -
“பீற்றை நிலைமுனி யாது கற்றல் நன்றா” * தலான், செல்வார்முன்
நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியார்முன் ஏக்கற்றுநின்றும்
கற்றார் தலையாயினர் ;—கல்லாதவர் கடைய யரே - அந்நிலைக்கு நாணித்
கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழிந்தாரேயாவர். ௭ - று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கற்தல்
ஆசையாற்றிழ்தல். கடைய ரென்றதனால் அதன் மறுதலைப்பெயர்
வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கல்லியிழந்தார்
பின்னொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரே யென்றார்.
இதனால் கற்றாரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬.

இ - ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும் - மணலின்கட்கேணி
தோண்டிய வளவிற்குகூறும்;—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து
ஊறும்-அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்குகூறும். ௭ - று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்குகவென்றது
அதனளவுஞ் செல்லவென்றவா று. சிறிது கற்றதுணையான் அஃமயாது
மேன்மேற் கற்றல்வேண்டி மென்பதாம். இஃது ஊழ்
மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேல் “உண்மையறிவே யிகும்”
என்றதனாடி மலையாமையறிக.
(௬)

௩௯௭. பாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭.

இ - ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம் - கற்றவனுக்குத் தன்னுடிக் தன்னூருமே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானுமொருரும் ஊராம்;—ஒருவன் சார் துணையும் கல்லாதவாறு என் - இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுக் கல்லாது கழிவின்றது என்கருதி. எ - று.

உயிரோடு சேறலிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறர்நாடுகளும் ஊர்களுந் தம்போல

உற்றுப் பொருட்டுகொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாகலிற் கல்விபோலச் செந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (எ)

↑ புறநானூறு, ௧௮௩. † நிருக்ருமன், ௩௭௩.

சுகம் அறி.—கல்லாமை.

கக்க

உகஅ. ஒருமைக்கட் டசுன்கற்ற கல்வி பொருவற்
எழுமையு மேமாப் புடைத்த. அ.

இ - ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி - தானொரு பிறப்பின்கட்கற்ற கல்வி—எழுமையும் எமாப்பு உடைத்து - எழுபிறப்பினுஞ்சென்ற உதவுதலையுடைத்த. எ - று.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழுமையு மேமாப்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலே உறப்பட்டது. உதவுதல் நன்னெறிக்க ணுய்த்தல்.

(அ)

உகக. தாயின் புறவ தலகின் புறக்கண்டு
காமுறவர் கற்றறிந் தார். கூ.

இ - ள். தாம் இன்புறவது உலகு இன்புறக் கண்டு -

தாயின்புறுதற்கு ஏ.எவா

இய. கல்விக்கு உலகதீயின்புறுதலால் அச்சிறப்பு கோக்கி—கற்றறிந்தார்
கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவார். ஏ - று.

காமுறுவர் -

தாயின்புறுதலாவது நிகழ்வின் கட்டு சொற்பொருள்களின்
சுவைநுகர்வாலும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண்
அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனான் இடையறாதவின்ப மெய்துதல்.
உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலைப் பெய்து
அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், “யாண்டுபலவாக
நரையில மாயினே” மென்றமுடித்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல்
காத்தல் இ முக்தலென்றிவற் றுற் றன்புறுதலும் பலரையும்
பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறு மையிற்
கற்றறிந்தாரென்றும், கரும்பயிறற்குக் கூலிபோலத் தாயின்புறுதற்கு
உலகின்புறுதல் பிறவாற்றாளின்மையின் அதனையே காமுறுவொன்றுங்
கூறினார். (க)

சு00. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றையவை. சு0.

இ - ன். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி -
ஒருவனுக்கு அழிவில் லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி—மற்றையவை
மாடு அல்ல - அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னு முதலாயின செல்வமல்ல.
ஏ - று.

அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர்,
அரசரென்றிவரார் கொள்ளப் படாமையும், வழிபட்டார்க்குக்
கொடுத்தழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார் கண்ணே நிற்பல்.
மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டுமின்மையின், அவற்றை
மாடல்லவென்றார். இவையைந்துபாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக்
கூறப்பட்டது. ( )

சுக ம் அநி.—கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை; என்றது அதனினாயவியழியின. கல்விச் சிறப்புமேல் விதிமுடிந்தார் கூறியதுணையான் முற்றுப்பெருமைகோக்கி, எதிர்மறை முடிந்தானுங் கூறுகின்றதாவின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

**சுக. அரங்கினி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலினிற் கோட்டி கொளல். க.**

* கஉ-ம் குறளையிற் காண்க.

† புறாநூறு, ௧௧௧.

கஉ

கஉ-0

சுக ம் அநி.—கல்லாமை.

இ - ன் அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று - அரங்கினியிழையாது வட்டாடினார் போலும்—நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டிகொளல் - தானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கடுணன்றனைச் சொல்லுதல். எ - று.

அரங்கு வகுத்ததானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை “கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிறைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட்டாடும்” என்பதனானறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டுவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்டாகுபெயர். “புல்லாவெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் நெறிப்படாவென்பதாம்.

(ச)

¶ ச0௨. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று. உ.

இ - ள். கல்லாதான் சொற் காழுறுதல் - கல்லியில்லா காடுறையன் அவையின் கடுணன்றுசொல்லுதலை அவாவுல் - முலையிரண்டும் இல்லாதான் பெண் காழுற் றற்று - இயல்பாகவே முலையிரண்டில்லாதானொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற் போலும். எ - று.

‡ “இளைத்தெனவறிந்த சினை” யாகலின், தொகையொடு முற்றும்கொடுத்தார். சிறிதுமில்லாதானென்பதாம். அவாலியவழிக்கடைபோகாது, போகினும் நகை வினைக்கு மென்பதாயிற்று.

(உ)

ச0க. கல்லாதவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற் சொல்லா திருக்கப் பெறின். கூ.

இ - ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லர் - கல்லாதாரும் மிகநல்லராவர்,—கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் - தாமே தம்மையறிந்து கற்றாரவையின்கண் ஒன்றனை யுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ - று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத்தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மைவெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்லியை விரும்புவராகலானும் நனி நல்லரென்றுங்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானுங் கல்லா தார் அவைக்கட் சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது.

(கூ)

ச0ச. கல்லாதா ஒட்பங் கழியநன் றுயினும் கொள்ளா ரறிவுடையார். ச.

இ - ள். கல்லாதான் ஒட்பங் கழிய நன்றயினும் - கல்லாதவனதொண்மை ஒரோ வழி மிக நன்றயிருப்பினும்,—அறிவுடையார் கொள்ளார் - அறிவுடையார் அதனை யொண்மையாகக் கொள்ளார். எ - று.

கான்பருக் தயவும் வரன்பொரு கெடுஞ்சினைப்—பொரியரை வேம்பின் புள்ளிசீழற்—கட்டளை யன்ன வட்டரங்கிழைத்தக்—கல்லாச் ஈறாஅர் கெல்லிவட்டாடும்—வில்லேருழவர் வெம் முனைச் சீறாச்—காண்முதல் வந்த வுண்மாய் மாநி—புள்ளினெனல்லறையானே புள்ளிய—வினைமுடி த் தன்ன

வினியோண்—பனைமாண்சடரொடு படர்பொழு தெனவே—செந்தினை, உ.

† புல்லா வெழுத்திற் பொருளில்வறுங் கோட்டி—கல்லா வொருவனுரைப்புகழ்க்கண் னோடி—கல்லார் வருந்தியுங் கோட் பரையுடற்றவன்—பல்லாரு னுணல் பரித்த—காலடியார் மேன்மக்கள்.

‡ தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், ஐவியாக்சம், உக.

சுகம் அது.—கல்லாமை.

கக்க

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் ஏரெழுத்துப்போல் வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம்.

சுரு. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும். ரு

இ - ன். கல்லா ஒருவன் தகைமை - நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறி வுடையெனினத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு—தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும் - அவற்றைக்கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும். எ - று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர்வார்த்தை சொல்லுந் துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்பதெலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கலலாதார தியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (இ)

சுக. உளரென்னு மாததிரைய ரல்லாற் றயவாக்

களர்ப்பவர் கல்லாதவர்.

க.

இ - ள். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்—உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் - காண்ப்பதெலான் இலரல்லர் உளரன்று சிலர் சொல்லுமளவினராதலன்றி—பய வாக் களர் அனையர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் வினையாத களர்நிலத் தோடொப்பர். எ - று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உவிர்க்கும் உணவு முதலிய உதவாதது போலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்ப தாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (க)

சு0எ. துண்மா னுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ.

இ - ள். துண் மாண் துழை புலம் இல்லான் எழில் நலம் - நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்—மண் மாண் புனை பாவை யற்று - சுதையாள் மாட்சிமைப்படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ - று.

அறிவீற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற் காண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். “உருவின்மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலுமரிது” ஆகலான் எழினலங்களும் ஒருபயனையெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்ப தாம். இதனாற் அவர் வடிவழகாத் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சு0அ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாடுத
கல்லார்கட் பட்ட திரு. அ.

இ - ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது - கற்றார் மாட்டுநின்ற வறு மையினுயின்னாது—கல்லார்கண் பட்ட திரு - க ல்லாதாமாட்டுநின்ற செல்வம். எ-று. “நந்த காகுடீர் வண்டுசென் னகைவழி வெழுத்தாய்—உந்து கீழினும் கீழும்” எனலா திருவினையாடற்புராணத்தினும். சமணரைக் கருவேற்றயபடலம், ௩0.

† எருவி மாமழை களைபெயல் பொழிந்தென வழிசா—எருவி
 போற்றொடர்ந் தருதன வரும்பினி யழைத்—எருவிற் காய்த்நிய கட்டைப்
 படிமைவீற் ப்ழையா—எருவின்க்கேரோ ருடம்பத பெறுதது
 மரிதே—சீவகெந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், சேச.

கூஉ

சஉ ம் அதி.—கேள்வி.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தத்தநிலையினன்றி
 மாறிநிறலால் தாயிடுக்கட்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும்
 இரண்டற்குமொக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க, வறுமை
 நல்லாரைக் கொடாதுநிறலான், வறுமையினுந் திருவின்தென்றார்.
 இதனால் அவர் திருவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ச(க). மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
 கற்றா ரனைத்திலர் பாடு. க.

இ - ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - கல்லாதார்
 உயர்ந்தசாதிக்கட்பிறந் தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார்
 அனைத்துப்பாடு இலர் - தாழ்ந்தசாதிக்கட்பிறந்துவைத்துங் கற்றாரது
 பெருமையளவிற்குய பெருமையிலர். ஏ - று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங்
 கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால்
 அவர்சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப் பட்டது.

(க)

ச(க). விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குதூல்
 கற்றாரேர டேனை யவர். கா.

இ - ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர் - விலங்கொடு நோக்க
 மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்—இலங்கு

நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் - விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். ஏ - று.

விலங்கு, நூல் சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட் கேற்றமாய உணர்வுமிருதி காணப்படுவது கற்றாரகண்ணையாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த பிறப்பினரல்லரென்பதாம். மயக்கிரணிறை. இதுநூல் அவர் மக்கட் பிறப்பாற பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது.

(சு0)

சஉ ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல்.

கற்றவழி அதனினாயவறிவைவலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும் இது கல்வி கல்லாமைகளினபினவைக்கப்பட்டது.

சகக: செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ் செல்வத்து ளெல்லார் தலை. க.

இ - ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் - ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான்வருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை அச்செல்வம் பிறசெல்வங்க ளெல்லாவற்றினார் தலையாகலான். ஏ - று

செவியான்வருஞ்செல்வம் கேள்வியான் வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை

எல்லாப்பொருளையுமறிதல். பிற செல்வ நிலையாகலானும்; தன்பலினைவின

வாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(ச)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப் படுங். உ.

சுஉ ம் அடி.—கேள்வி.

கூட்க்

இ - ள். செவிக்கு உண்வு இல்லாத போழ்து - செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் வாதொழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும் - வயிற்றுக்குச் சிறிதுணவு இடப் படும். ஏ - று.

சகைமிருதியும் பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ள பொழுது வெறுக்கப்படு தலான் இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி கோபுங்கா மமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருத்து கேட்டற்பொருட்டாக லான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றிழிவுதோன்ற நின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(உ)

சகந. செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி சூன்ருரோடி டொப்பர் நிலத்து. ந.

இ - ள். செவியுணவிற கேள்வி உடையார் - செவியுணவாகிய கேள்வியினை யுடையார்;—நிலத்து அவியுணவின் சூன்ருரோடி ஒப்பர் - நிலத்தின்கண்ண ராயினும், அவியுணவின்யுடைய தேவரோ டொப்பர். ஏ - று.

ரம்

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது னை வலிந்துநின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற்கொடுப்பன. அறி

வானிறைந்தமையான் ஆன்றொன்றும், துன்பறியாமையாற் றேவரோடொப்ப
 சென்றுவ் கூறினார். இதனால் அதிசயமுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

**சகச. கற்றில னாயினும் கேட்க வஃதொருவற்
 கொற்கதனி னாற்றாக் துணை. ச.**

இ - ன். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க - உறுதி நூல்களைத் தான்
 கற்றிலனாயினும்

அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார்சொல்லக்கேட்க, - அஃது ஒருவறகு ஏறகத்
 தின் ஊற்றும் துணை - அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாக்
 துணையாகலான். எ - று.

உம்மை சற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானதல் அறி
 வின்மையானதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனநதளர்நல். அதனைக் கேளவியினாய் அறிவு
 நக்குமாகலின், ஊற்றாக் துணையெனனார். ஊண்டுறன்னுமாகுபெயரின்னகரம திரிந்து
 சின்றது. (ச)

**சகரு. இழுக்க லுடையுழி பூற்றுக்கோ லற்றே
 பெர்பூக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ரு.**

இ - ன். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று - வழுக்குதலையுடைய சேற்
 துநிலத்து இயவருவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும் - ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்
 சொல் - காவற்சர்க்காரிகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் னாயிற்சொற்கள். எ - று.

அவாய்நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது
 ஊற்றுகிய கோல்போலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதினை நீக்குதல், கல்வியுடையரேனும்
 ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர் வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது
 தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச்சொலறியாமை
 யாகிய சிறப்புணர சின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

**சகக. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு
 மான்ற பெருமை தரும். ளு**

கூஉசு சூஉ ம் அறி.—கேள்வி.

இ - ள். எனைத்தானும் நல்லவைகேட்க - ஒருவன்சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள் களைக் கேட்க, - அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும் - அக்கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான். எ - று.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந்தீண்டி எல்லாவறிவுகளைபுமுளவாக்கலின், சிறிதென்றிகழற்க வென்பதாம். (க)

சகஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லாரிழைத்துணர்ந்தீண்டிய கேள்வி யவர். எ.

இ - ள். பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் - பிறழவுணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்—இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர் - பொருள்களைத் தாமும் னண்ணிதாகவாராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினைபுடையார். எ - று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பலவாற் றுண் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமமுறிந்து அறிந்தாரோ டொப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வருண்மை கூறப் பட்டது.

(எ)

சகஅ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி. அ.

இ - ள். கேட்பினும் கேளாத் தகையவே - தம்புலமாய நுசை மாத்திரத்தைக் கேட்டுமாயினுஞ் செவிடார் தன்மையவேயாம்— கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி -

கேள்வியாற்றுகக்கப்படாத செலிகள். ஏ - று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய்தாமையிற் கேளாத்தகையவென்றும் மனத்தின்கண் னூற்பொருள் துழைதற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியும் கூறினார். பழைய துளை துளையன்றென்பதாம். (அ)

சகக. துணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய வாயின ராத லரிது. கூ.

இ - ன். துணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் - துண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல் லாதார்—வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது - பணிந்த மொழியினைபுடையராதல் கூடாது. ஏ - று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது துண்மை கேள்விமேலேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார் உணர் வின்மையாற் றம்மைவியந்து கூறுவரென்பதாம். அல்லாவென்பதும் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க ளவியினும் வாழினு மென். 30.

இ - ன். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள் - செவியானுகரப் படுஞ் சுவைகளைபுணராத வாயுணர்வினைபுடையமாந்தர்—அவியினும் வாழினும் என் - சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்னை, ஏ - று.

சக ம் அதி.—அறிவுடைமை.

கஉடு

செவியானுகரப்படுஞ்சுவைகளாவன

சொற்கவையும்,

பொருட்சுவையும்: அவற் றுட் சொற்சுவை குணம், அலங்கா ரமென இருவகைத்தி பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம் அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் சண்டுரைப்பி ர் பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப் பதங்கடொக்குநின்ற மூன்றாம்வே ற்றுமைத்டு சாகை: அதவாயானுகரப்படுள் சுவை களைபுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறாம். செத்தாலிழப்பதம் வாழ்ந்தாந் பெறுவதுயின்மை யின், இரண்டு மொக்குமென்பதாம். வாயுணர்வினென்று பாடமோதுவாருமுனர். இவை மூன்றுபாட்டானுக் கேளாதவழிப்படுக் குற்றக் கூறப்பட்டது.

சக ம் அதி.—அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்லி கேள்விகளியை அறிவோடு உண்மையறிவுடையஞதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு முள்ளழிக்க லாகா வரண். க.

இ - ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி - அரசார்க்கு அறிவென்பது இ ஶ்சிவாரா மற் காக்குங் கருவியாம்,—செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள் அரணும் - அதவேயுமன் திப் பகைவார்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். ஏ - று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிசுரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாயவரண்; உள்புக்கழிக்க லாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ.

இ - ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா - மனத்தை அதுசென்ற

பலத்தின்கட் செல்ல விடாது—தீது ஈரிடு நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு - அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளை யாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு. எ - று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்த நின்றது. ருதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார். அஃது உயிர்க்குணமாகலின்.

(உ)

சஉக. எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. க.

இ

யாவர்

- ன். எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் - யாதொருபொருளை யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக்காண வல்லது அறிவு. எ - று.

குணங்கண் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார் வாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவர் வாயினும், கேட்பொருள் கட்டார்வாயினும், ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான்

சஉக ம் அறிவு அறிவுடைமை.

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் என்றார். அகேடுப் பன்மை பற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட் பயிலாமை யுணர் நின்றது. மெய்யாதல்

நிலைபெறதல். சொல்வாரதியல்பு கோக்காது அப்பொருளின் தல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம்.

பயனோக்கிக் கொள்ளு

(உ)

சஉச. துண்பொருள வாகச் செலுச்சொல்லித் துண்பிறர்வாய் துண்பொருள் காண்ப தறிவு. ச.

இ - ள். தான் ஊன்பொருளவாகச் செலுச் சொல்லி - தான் சொல்லுஞ் சொற் களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளியபொருளவாமாறு மணங் கொளச் சொல்லி-பிறர்வாய் துண்பொருள் காண்பது அறிவு - பிறர்வாய்க் கேட்குஞ் சொற் களின் துண்ணியபொருள் காணவரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு. எ - று.

உடையவன்றொழில்

அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது.

சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொண் மேல்வைத்தும், கேட்புண வழுவினும் இனிது விளங்காவ ரயினும் தங் கூறினார்.

பயனைக்கொண்டொழிகவென்பார் பொருண்மேல் வைத் (ச)

சஉரு. உலகம் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு. ரு.

இ - ள். உலகம் தழீஇயது ஒப்பம் - உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒப்பமாம். - மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு - அக்கட்பின்னை முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ - று.

தழீஇயது

இல்லதென்பன

அவ்வத்தொழின்மேனின்றன.

உலகமென்பது

ஈண்டியர்ந்தோரை.

அவரோடு

சயப்பூப்போல

வேறபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒரு நிலையே நட்பாயினான் எல்லா
 விற்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார்*. காரியங்கள்
 "காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின் மலர்தலும்
 நல்குரலிற் கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுள்.
 (6)

சஉக. எவ்வ துறைவ துறை முலகத்தோ
 டவ்வ துறைவ தறிவு. 6.

இ - ள். உலகம் எவ்வது உறைவது - உலகம்
 யாடுநாருவாற்றாடுமுருவதே யிற்று, — உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது
 அறிவு - அவ்வுலகத்தோடு மேலித் தானும் அவ்வாற்றாடுமுருவது
 அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான் என்னை
 நியமிப்பாரில்லையெனக்கருதித் தானினைத்தவாரே ஒழுகிற் டாவமும்
 பழிபுமாமாகலான், அவ்வாடுமுருதல் அறி வன்றென
 விலக்கியவாறாயிற்று. இவையைத்துபாட்டானும் அதனநிலக்கணங்
 கூறப் பட்டது.

(சு)

சஉஎ. அறிவுடைபா ராவ தறிவா தறியிலா
 ரஃதறி கல்லா தவர். 6.

* கோட்டுப்பூப் போல மலர்த்தயிற் கூம்பத—நெய்தே வேட்டதா கட்டிபட்டி.
 தேரட்ட—செய்ப்பூப்பேன் முஞ்மலர்த்த யிந்தம்பு வாகை—நடிப்பரு
 கட்டிமுமில்—காலை யார், நட்பாராய்தல்.

சச ம் அறி.—குற்றங்கடிதல்.

கஉஎ

இ - ள். அறிவுடையார் சுவது அறிவார் - அறிவுடையராவார்

வாக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்;—அறிவிவார் அஃது அறிகல்லாதவர்
- அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ - று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல்.

அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தாலறி தல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத்
தமக்கு நன்மையறிவாரென்றுரைப்பாருமுள்.()

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ.

இ - ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்சப்படுவதனை
அஞ்சாமை பேதைமையாம்;—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார்தொழில் -
அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சதல் அறிவார் தொழிலாம். எ - று.

பாவமும் பழியும் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும்,
சாசிபற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணாதுசெய்து நிற்றல்.
அஞ்சதல் எண்ணித் தவிர் தல். அது காரியமன்றென்று
இகழ்ப்படாதென்பார் அறிவார்தொழிலென்றார். அந் சாமை
இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டுமிடங்
கூறிய வாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதிலக் கணங்
கூறப்பட்டது. (அ)

சஉக எதிரதாக் காக்கு மறிவினூர்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். க.

இ - ள். எதிரதாக் காக்கும்
அறிவினூர்க்கு - வாக்கடவதாகியவதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல
அறிவீனையுடையார்க்கு—அதிரவருவது ஓர் நோய் இல்லை—அவர் நடுங்க
வருவதொரு துன்பமுமில்லை. எ - று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இதனாற்
காக்கலாங் காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன் காரணத்தை
விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்புபின்மை இதனாற் கூறப்பட்டது.
(க)

சஉஓ. அறிவுடைபா ரெல்ல முடையா ரறிவிலா

இ - ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடையார் பிறிதொன்று மில ராயினும் எல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலார் என் உடையரேனும் இவர் - அறிவிலா தார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ - று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடையாரை எல்லாமுடையரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையான்மை யின் அஃதில்லாதாரை என்னுடையரேணுமிலரென்றுங் கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும் ஏனையா ரநின்மையும் கூறப்பட்டன. (௧௦)

சச ம் அதி.—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கமீப்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமென்ப பட்ட குற்றங்களாறியும் அரசன் தன்கணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார்

சச

கவஅ

சச ம் அதி.—குற்றங்கடிதல்.

பகைவர்க்கமென்ப. இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சஉக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் பெருக்கம் பெருநித நீர்த்து. க.

இ - ள். செநுக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் - மதமும் வெகு ளியுங் காமமுமாகிய கு ள்ற ங்க ளில்லாத வ ரசரது செல்வம்—பெருமித நீர்,த்து - மேம் பாட்டு நீர்மையினையுடைத்தா. எ - று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சி ளியோர்செயலாகலின், அளவிறந்த காமஞ் சிறுமை யெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் ஈல்வழிப்பாடும் நிலபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத் தென் பதாம். மிகுதிபற்றி இவைமுற்கூறப்பட்டன. (க)

சூஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானு மாண
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ.

இ - ள். இவறலும் - வேண்டும்வழிப்
பொருள்கொடாமையும்—மாண்பு இறந்த மானமும் - நன்மையினீங்கிய
மானமும்—மாணு உவகையும் - அளவிறந்தவுவகையும்—இறைக்கு
எதம் - அரசனுக்குக் குற்றம். எ - று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார் :
அஃதாவது “அந் தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்றோர்
தந்தை தாயென்றிவ்” ரை வணங் காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும்
கருதியது முடித்தே விடுதலும் முதலாயின அள விறந்தவுவகையாவது
கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ் சினனேகாமம் கழிகண்ணோட்ட மென்றிவ
ற்றை யறந்தெரி திசிரிக்கு வழியடையாகுந் தீதென்றார் .
இவையிரண்டு பாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது
கூறப்பட்டது. (உ)

சூஉ. தினைத்துணையாக் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிகாணு வார். உ.

இ - ள். பழி காணுவார் - பழியை
யஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் - தங்கட்டினையளவாக் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை
அவ்வளவாகவன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர்.எ - று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்றுபொருள் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அது வாராமற் காப்பெ ரன்பதாம். (௩)

சஉச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே யற்றக் தருஉம் பகை. ச.

இ - ள். அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே - தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,—குற்றமே பொருளாகக் காக்க - ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண் வாரா மையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ - று.

இவைபற்றியல்லது பகை வர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவனவென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தருஉம் பகையென்றும், இவற்றின்

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௩. பிறழப்பத்த, ௨௨.

சச ம் அது.—குற்றங்கடிதல்.

௨௨௬

மையே குணங்கள்துண்மை யாகக்கொண்டென்பார்
பொருளாகவென்றுவ் கூறினார். குற்றமே காக்கவென்பது
“அரும்பண்பினற் றீமைகாக்க” என்பதுபோல சின்றது. ( )

சஉரு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை பெரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும். ரு.

இ - ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் வாக்கடவதானிற் முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அசன் வாழ்க்கை - எரிமுன்னர் வைத்தாறுபோலக் கெடும் - அதுவந்தால் எரிமுக்கத்து சின்ற கைக் குவைபோல அழிந்துவிடும். எ - று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதனீற்றது பகுதிப் பொருள்விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னும் காலப்பெயர் கொண்டது; அதனாற் காக்கலாய் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாற் பெரிய செல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உடமையாற் பெற்றும். (இ)

சகக. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பி
 னென்குற்ற மாகு யிறைக்கு. க.

இ - ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றம் காணவல்லனாயின், - இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் - அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது! எ - று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றம் கடியாவழியே பிறர்குற்றம் கடிதல் குற்றமாவது, கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்ற மாகுமென்றார்: எனவே, தன்குற்றம் கடிந்தவனே முறைசெய்தற் குரியவனென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுப. (க)

சகக. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
 முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ.

இ - ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் - பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்துகொள்ளாது அதன்கட்பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம் - உயற்பாலதன்றிக் கெடும் - பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும். எ - று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருள்பங்கன். பொருளாற் பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது “பொண்ணினும் பொருபடை யப்படை—தன்னி னாகுந் தாணி தாணியிற்—பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—மின்னுங் காலத் துன் னாதன வில்லையே.” என்பதனானறிக. அறஞ் செய்யாமையாலும் பொருள் பெருக் காமையாலும் உயற்பால தன்றியென்றும், இன்பப்பயன் கொள்ளாமையிற் கெடு மென்றுங் கூறினார். உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (எ)

ச.க.அ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு

மெண்ணப் பிவதொன் றன்று.

அ.

இ - ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை-பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை—எற்றுள்ளும் எண்ணப்

* சிவகாமனி, கம்பியாரிலம்பகம், ௩௫.

க.க.௦ ச.ரு ம்

அதி.—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

பிவது ஒன்று அன்று - குற்றத்தன்மைக ளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப் பிவதொன்றன்று, யிக்கது. எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்தத் தான் மேற்பட வல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், எற்றுள்ளு மெண்ணப்பிவதொன்றன்றென்றார். வவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது.

இவையிரண்பொட்டானும் உலோபத்தின் தன்மை கூறப்பட்டது.

(அ)

ச.க.க. வியவற்க வெஞ்ஞான்றந் தன்னை நயவற்க

நன்றி பயவா ளீனை.

க.

இ - ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - தான் இறப்பவுயர்ந்த ஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை

நன்குமதியாதொழிக;—நன்றி பயவா வீணை நயவற்க - தனக்கு நன்மை பயவா வீணைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக. ௭ - று.

தன்னை வியந்துழி இடமும் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தே விடுவவென்று அறம்பொருளின்பங்கள் பயவா வீணைகளை நயப்பின் அவற்றூற் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை நயவற்கவென்றுங்கூறினார். இதனால் மதமானங்களின் நீமை கூறப்பட்டது.

(கூ)

சுசு. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல். ௧0.

இ - ன். காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின் - தான் காதலித்த பொருள்களை அவா அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்க வல்லவாயின்,—சுதிலார் நூல் ஏதில-பகைவர் தன்னை வஞ்சிததற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். ௭ - று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புருந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாய்லின்மையின் வஞ்சிக் கப்படா நென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முற்றக்கடியும் குற்றமன்மையின், இதனை பெரும்பான்மைத்தாகிய காமதுகரு மாறுகூற, ஏனைசிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கியே கொண டொழிந்தார்.

(கூ)

சுநு ம் அது.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிரகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற்
 காவற்சாகாகைகத்தற் குரியரூய அரசன் தீவெறியிலக்கி நன்
 னெறிச்செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக் குத் துணையாகக்கோடல்.
 அதிகாரமுறைமையும் இதுவே வினங்கும். பேரறிவுடை யராவார்
 அரசாக்கும் அககங்கட்கும் மானுடததயவக் குற்றங்கள்வாராமற்
 காத்தற குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
 தறனறந்து மதரிந்து கொளல். க.

இ - ன். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார்
 கேண்மை-அறத்தினது துண்மை மையறிந்து தன்னின் மூத்த
 அறிவுடையாரது கேண்மையை—தேர்ந்து திறன்அறிந்து
 கொளல்-அரசன் அதனதருமையை யோர்ந்து, கொள்ளுந்
 திறமறிந்துகொள்க. எ-று. சூட்ரம்

அதி.—பெரியாரைத் துணைக்கோடல். ககக

அறதுண்மை தாலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும்
 அறியவேண்டெலின், அறன றிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும்,
 சேலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்ந்தல். அறி வுடையார் நீதியையும்
 உலகியலையும்றிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்ருமதித் தல்,
 உயரச்செய்தல், அவர்வரைநிற்றலென்பன முதலாக அவர்
 பிணிப்புண்ணுந் திற னறிந்து செய்தல்.

(ச)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
 பெற்றிபார்ப் பேணிக் கொளல். உ.

இ - ன். உற்ற நோய் நீக்கி - தெய்வத்தானாக மக்களானாகத்
 தனக்கு வந்த துண் பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி—உறுமை முற்காக்கும்

பெற்றியார் - பின் அப்பெற்றி யன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து
காக்கவல்ல தனமையினையுடையாரை—பேணிக் கொளல் - அரசன் அவர்
உவப்பன செய்து துணையாகக்கொள்க. ஏ - று.

தெய்வத்தான் வருந் துன்பங்களாவன
மழையின தின்மை மிகுதிகளானும், காற் றுத் தீப்
பிணியென்றி வரூறும், வருவன. அவை கடவுளரையுந்
தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும்.
மக்களான் வருந்துன்பங்களாவன பகை வர், கள்வர், சுற்றத்தார்,
வினைசெய்வாரென்றி வர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான
தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ஏறறதனானீக்கப்படும்.
முற்காத்தலா வது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை
உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத் தலும்; மக்களான்
வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலெனபன
வற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுளொன்றற காத்தலுமாம்: ஆகவே,
புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம்
குறிப்பானிகழும் உறுப்பின்ரெழில். ஆகாரம் குறிப்பின்றி நிகழும்
வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன் முதலயன.
இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரதிலக்கணமும்,
அவரைத்துணையாகக் கோடல் வேண்டுமென்பனஉம், கொள்ளுமாறுங்
கூறப்பட்டன.

(உ)

சசு. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித தமராக் கொளல். ரு.

இ - ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் -
அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச்
சிறந்தாராகக்கொள்ளுதல்—அரியவற்றுள் எல் லாம் அரிது - அரசர்க்கு
அரிய பேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. ஏ - று.

உலகத்தரிவனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு
சிறந்ததென்றறி, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனோக்கி.

(ரு)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வனமையு ளெல்லாந் தலை. ச.

இ - ன். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் - அறியு
முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி
நினவ்ருமுகுதல்— வனமையுள் எவ் லாம் தலை - அரசர்க்கு
எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ - று.

பொருள், படை, அரசன்களானாய வலியினும்
இத்துணைவலிசிறந்ததென்றது) இவர் அவற்றானீக்கப்படாத
தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின்'

சசசு. சூழ்வார்கண் னாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். இ.

கூஉ. சூழ் ம் அது.—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

இ - ன். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால் - தன்பாரம் அமைச்சரைக்
கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான்,—மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து
கொளல் - அரசன் அத்தன் மையராய அமைச்சரை ஆராய்ந்து தனக்குத்
துணையாகக் கொள்க. எ - று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழ வல்லனாயினும்
அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே
தொழிலாய அமைச்சரானல் லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக்
கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சிய லுட் சொல்லப்படும்
இலக்கணத்தின ரென்பதனை யாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும்
பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
(இ)

சசசு. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செறறார் செயக்கிடந்த தில். சு.

இ - ள். தக்கார் இனத்தையத் தான் ஒழுக வல்லாளை -
 தக்காராகிய வினத்தை
 புடையனாய்த் தானுமறிந்தொழுகவல்லவரசனை—செற்றார் செயக்
 பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுயில்லை. எ - று.

கிடந்தது இல்-

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற்றகுதியுடையார். ஒழுகுதல்
 அறநீதிகளின் நெறி வழுவாமனடத்தல். வஞ்சித்தல்,
 கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகை விளைத்தலென்றி வற்றானும்,
 வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானு
 மறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண்
 அவதறுளொன்றும் வாரா தென்பார், செற்றார்
 செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (ஈ)

சுசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
 கெடுக்குந் தகைமை யவர். எ.

இ - ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை - தீயன கண்டால்
 நெருங்கிச் சொல் லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச்
 சிறந்தாரென்றானுமரசரை— கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் - கெடுக்கும்
 பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவார்? எ - று.

தீயன பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது
 தமக்கு அவை யின்மையும் அரசன்கண்புடைமையும்.
 அத்தன்மையுடையார் நெறியினீங்கவி டாமையின், அவரை யானுமரசர்
 ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படாரென்பதாம். நெருங்கிச்
 சொல்லுமளவினோரையென் றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு
 பாட்டானும் அதன் பயன் கூறப்பட்டது.

(எ)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானும் கெடும். அ.

இ - ள் இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் -

கழுறுதந்ருரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற
அரசன்—கெடுப்பார் இலானும் கெடும் - பகையாய்க் கெடுப்பார்
இல்லையாயினும் தானே கெடும் எ - று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெயரெச்சவடுக்கு. கெடுப்பார்
உளராவரென்பது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது
பாகனில்லாத யானேபோல நெறி யல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல்.
(அ)

சக ம் அதி.—சிற்பினஞ்சேராமை.

ககக

சசக. முதலிலார்க் கதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. க.

இ - ள். முதலிலார்க்கு ஊதியமில்லை-முதற்பொருளில்லாத
வணிகர்க்கு அதனால் வருமுதியமில்லையாம்;—மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு
நிலை இல்லை - அதுபோலத் தம்மைத் தாய்குவதாந் துணையில்லாத
அரசர்க்கு அதனால் வரும் நிலையில்லை. எ - று.

முதலைப்பெ ள்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறபோலத்
தாய்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசர்
பாரத்தோடு சலியாது சிற்றல். (க)

சகௌ. பல்லார் பகைகொளவிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். கௌ.

இ - ள். பல்லார் பகை கொளவின் பத்து அடுத்த தீமைத்து -
தான்றனியனாய் வைத்துப் பலரோடும் பகைகொள்ளுதலிற் பதிறறு

மடங்கு தீமையடைத்து—நல்லார் தொடர் கைவிடல் - அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல். எ - று.

பலர் பகையாயக்கால் “மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்— பேதுசெய்து பிளந்திடல்” என்பவை யல்லது ஒருங்கு வினையாங்குறித்துச் செய்தாலும் ஒரு வாற்றாணுய்தல்கூடும், நல்லார்தொடர்கைவிட்டால் ஒருவாற்றாணுய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனிணர் தீதென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(50)

சக ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேரமை.

அஃதாவது சிறியலினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியலினமாவது “நல்லதன லனும் தீயதன் தீமையுடில்வென்போரும்” விடரும் தூர்த்தரும் ஈடருமுள்ளிட்டகுழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங் கெடுக்குமியல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற் பெரியா ரைத் துணைக்கோடல் பயனின்றென்ப துணர்த்தற்குஇஃததன்பின்வைக்கப்பட்டது.

சருக. சிற்றின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க.

இ - ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சம் - பெரியோரியல்பு சிறியலினத்தையஞ்சா நிற்கும்;—சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும் - ஏனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத்தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ - று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனா ற்றமக்கு வருந்துன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடை யாரஞ்சவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது நோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றங் கூறினர். பொருளின்றொழில்கள் பண்பின் மேனின்றன. இதனாற் சிறியலினம்பெரியோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (5)

சுருட. நிலத்தியல்பா னீர் திரிந் தற்றுகு மாந்தர்க்

கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. உ.

* கீரியா லறுத் தறுகி யீட்டித்—லாதி பாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி
முன்பொடு பூட்டபகை கண்டிடல்—பேத செய்த யினத்திடல் பெட்டதே—
*வகசிந்தாமணி, விமலியா சிலம்பகம், உஉ.

† புறநானூறு, உக.

கருசு சக ம் அகி.—சிற்பினஞ்சேரமை.

இ - ன். நிலத்து இயல்பான் னீர் திரிந்து அற்றுகும் - தான்
சேர்ந்த நிலத்தின இயல்பானே னீர் தன்றன்மை திரிந்து
அநிலத்தின்றன்மைத்தாம்;—மாந்தர்க்கு இனத் தியல்பு அறிவு (திரிந்து)
அதாகும் - அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தின இயல்பானே
அறிவுந் தன்றன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின்றன்மைத்தாம். எ - று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசம்பின்கட்டன் றன்மைத்தாய னீர்
கிலத்தோடு சேர்ந்த வழி, சிறம், சுவை முதலிய பண்புகள்
திரிந்தாற்போலத் தனிநிலக்கட்டன் றன்மைத் தாயவறிவு
பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள்
திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது.

(உ)

சுருட. மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்னு னெனப்பிஞ் சொல். உ.

இ - ன். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் - மாந்தர்க்குப்
பொதுவுணர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்;—இன்னான் எனப்படும்
சொல் இனத்தான் ஆம் - இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற்
சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ - று.

இயற்கையாய் புலனுணர்வுமாத் திரத்திற்கு இனம்
 வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய்
 விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனென்றாகத் தீயனென்றாக
 நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டதவின் அதனை இனத்தானுமென்றுங்
 கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும்
 மனத்தானுமென்பாரை நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.
 (௩)

சநிச. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
 கினத்து ளதாகு மறிவு. ச.

இ - ள். அறிவு-அவ்விசேடவுணர்வு—ஒருவற்கு மனத்து
 ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணே யுளதாவதுபோலத்
 தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனத்து ளதாகும் - அவன்
 சேர்ந்தவினத்தின்கண்ணே யுளதாம். எ - று.

மெய்மை நோக்காமுன் மனத்து ளதுபோன்று காட்டியும்
 பின்னோக்கியவழிப் பயின்றவினத்து ளதாயுமிருத்தலின், காட்டியென
 இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே
 அன்றேயுளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந்
 துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனால் கூறப்பட்டது.
 (ச)

சருரு. மனத்துய்மை செய்வினை தூய்மை வீரண்டு
 மினத்துய்மை தூவா வரும். ரு.

இ - ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும் -
 அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுத்திடறைய மனந்தூய்மைதற்றன்மையும்
 செய்யும்வினை தூய்மைதற்றன்மையு மாகிய வீரண்டும்—இனம் தூய்மை
 தூவா வரும் - ஒருவற்கு இனந்தூய்மைதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக
 உளவாம். எ - று.

மனந்தூய்மைதலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய்

அறியாமை யினீங்குதல். செய்வினை தாயுதலாவது
மொழிமெய்களாற்செய்யும் நல்வினையுடைய னாதல். துவென்பது
அப்பொருட்டாதல் "துவறத் துறந்தாரை" என்பதனானு

* சிவந்தொகை, வெய்தந்தளி, 6.

சகம் அறிச்சிற்றினஞ்சொரமை.

ககக

மறிக, ஒருவர் இனத்தையுடையே அதனோடு யிற்றெயயந்தான் மனத்தயலும் அதன்
கண் விசேடலுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ்செயலுற்செயலுமென, இதனும்
இனத்தன்வராமாது கூறப்பட்டது. (6)

சருக. மனந்துயர்க்க கெச்சகன் ருரு மினந்துயர்க்க
கில்லைநன் ருதர வினை. க.

இ - ள். மனம் துயர்க்கு எச்சம் நன்றாகும் - மனந்துயரா
யினார்க்கு மக்கட் பிறறு நன்றாகும்;—இனம் துயர்க்கு நன்று ஆகா
வினை இல்லை - இனத்துயராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ
- று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின்
எச்சநன்றாகுமென்றும், 'நல்வினத்தோ டெண்ணிச் செய்யப்படுதலின்
எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங் கூறினார். (க)

சருள. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழும் தரும். எ.

இ - ள். மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்) -
நிலைபெற்றவுயிர்க்கு மன க் தது நன்மை செல்வத்தைக்
கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப் புகழும் தரும் - இனத் தது நன்மை
அதனோடு எல்லாப்புகழையும் கொடுக்கும். எ - று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்நினைமேனின்றது. தருமென்னும்

இடவழுவமை தீச்சொல் முன்னுக்கூட்டப்பட்டது. உம்மை
 இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. மன நன்றாதரணே அறமாகலின்
 அதனை ஆக் கந்தருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய கல் லோர்தாமே
 இனமாகலின் இனகலமெல்லாப்புக்கழர் தருமென்றும் கூறினார். மேல்
 மனநன்மை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு
 அஃதியல்பாகவேபுடை யார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை
 நோக்கி, அதுவேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றையுந் தருமென அவர்க்கும்
 அதுவேண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(எ)

சடுஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
 கினநல மேமாப் புடைத்து. அ.

இ - ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும் - மனநன்மையை
 முன்னே கல்வினை யாற்றாமேபுடையராயினும், - சான்றோர்க்கு இனநலம்
 ஏமாப்பு உடைத்து - அமைந் தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாத
 லையுடைத்து. எ - று.

நன்காவென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.
 அந்நல்வினையுள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின்,
 அதற்கேமாப்புடைத்தாயிற்று. (அ)

சடுக. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
 யினநலத்தி னேமாப் புடைத்து கூ.

இ - ள், மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் - ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமை
 யின்புழண்டாம்; - மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து - அதற்கு அச்சிறப்
 புத்தானும் இனநன்மையான் வலிபெறுதலையுடைத்து. எ - று.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயன்புது மனநன்மைதானே யிற்
 தொன்றன்றென்னும் மதக்காதபுடம்புடிக் கூறியவாறு. மற்ற வினைமாற்று, உம்மை

இந்தத்ததழீஇயவெச்சலும்மை. ஓரோவழித் தாமதகுணத்தான்
 மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென
 நிலைபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைந்துபாட்டானுஞ்
 சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்ந்த லாகிய
 எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக.

(க)

சு. நல்லினத்தி னூங்குக் துணையிலை தீயினத்தி
 னல்லற்படுப்பதா உமில். சு.

இ - ன். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை - ஒருவற்கு
 நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை;—தீயினத்தின் (ஊங்கு)
 அல்லற்படுப்பதா உம் இல் - தீயினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ - று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண்வந்தன. ஊங்கென்பது
 பின்னுங்கட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம்
 அறியாமையினீக்கித் துயருறாமற் காத்த வின் அதனைத் துணையென்றும்,
 தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றும்
 கூறினார். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்
 மறைகள் உடன் கூறப்பட்டன.

(சு)

சுளம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளையாராய்ந்து
 செய்யுந்திறம். அச் செயல்
 பெரியாரைத்துணைக்கோடல்பயனுடைத்தாயவழி
 அவரோடுசெய்யப்படுவ தாகவின், இது சிற்றினஞ்சேராமையின் பின்

வைக்கப்பட்டது.

சகக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாசி வழிபயக்கு
முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். க.

இ - ன். அழிவதூஉம் - வீணசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாழிவதீனையும்—
ஆவதூஉம் - அழிந்தாற்பின்னாவதீனையும்—ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் - ஆய்
நின்ற பிற்பொழுது தருமுதியத்தையும்—சூழ்ந்து செயல் - சீர்தூக்கி உறுவதாயிற்
செய்க. எ - று.

உறுவதாவது நிகழ்வீன்கண் அழிவதானில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது
வளர்ந்து வருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதியமென்
றார்: எனவே அவ்ஊதியம் பெறின் நிகழ்வீன்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்முனொத்தா
லும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும். இரண்டுகாலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து
செய்கவென்பதாம். (க)

சகஉ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்ச்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். உ.

இ - ன். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு-தாந்தெரிந்து
கொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தரும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச்
செய்து முடிக்கவல்ல அரசார்க்கு—அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல் - எய்துதற்கரிய
பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ - று.

ஆராய்ப்புவெனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றமாம். செய்வார்ச்
சென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது

சு எ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

கங்எ

மேற்சேறன்முதல் வேறலீருய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவருமை
யின், அரியபொருள்கவெல்லாம் எளிதினெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டா
னுஞ் செய்யத்தரும் வினையும் அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன. (உ)

அத்திறங்களாவன வலி, காலம் இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முனவாம் நிலைமைகளும், வீண தொடங்குமாதும், அதற்கு வருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாதும், வெல்லுமாதும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட் சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாடடானும் ஒழியத்தரும் வீணையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குங் கூறப்பட்டன. (௮)

சகக. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க

செய்யாமை யானுங் கெடும்.

க.

இ - ள். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் - அரசன் தன்வீணைகளுட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்,—செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் - இனி அதனானேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றை செய்யாமை தன்னானுங்கெடும். ஏ - டு.

கா.அ

சுள ம் அதி.—கெரிந்துசெயல்வகை.

செய்யத்தக்கனவல்லவான பெரிய முயற்சியினையும், செய்தாற்பலனில்லைவும், அது சீரீதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்வீண்ப்பனவுமெனவிலை. செய்வத் தக்கனவாவன அவற்றீன்மறதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூலகையாற்றலுட் பொருள் படையென இருவகைத் தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனாமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேது வாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (க)

சகஎ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி

கெண்ணுவ மென்ப திழ்ச்சு. எ.

இ - ள். கருமம் எண்ணித் துணிக - செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தை யெண்ணித் தொடங்குக,—துணிந்தபின்

எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு - தொடங்கி வெத்துப் பின்னெண்ணக் கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ - று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடதூலார் தூண சாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய. ஈனைய மூவகைய; அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லா மெண்ணுது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றினால் விலக்கப்பட்டி முடியாமையானும்; இடையினொழிதலாகாமையானும், அரசன் றயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமைமைஇழுக் கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவேன்பதாம். (எ)

சக.அ. ஆற்றின் வருந்தர் வருத்தம் பலர்நீன்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ.

இ - ன். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் - முடியமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி—பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் - துணைவர்பலர் நின்று புரை படாமற் காப்பினும் புரைப்படும். எ - று.

முடியமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்ணும்; இன்சொல்லிச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னே பிறரோடு பொருது கொந் தவனென இவர்கண்ணும்; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும்; ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்மககள்கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுத்தல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமைபயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.(1)

சகக. நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக கடை. க.

இ - ன். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு -
வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றான வுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங்
குற்றமுண்டாம்—அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றுக்கடை- அவரவர்
குணங்களை யாராய்ந்தறிந்து அவற்றிந்நியையச் செய்யாவிடின். ஏ - று.

அருமபொருள் கொடுத்தல், தருமபொருள்பெறுதல் கடிதல், கொடுக்கும் பொருள்
கொடுத்தல், பிறல்பொருள்கொண்டு கொடுத்தல், இறைவொழிதல்
எனக்கொடுத்தல் ஐந்தி; வணக்கல், புகழ்தல், ஏதிர்கோடல், எட்புகைதல்,
உறவுகைதல் என இன்சொற் சொல்லல் ஐந்தி; எட்பொழிதல்,
கடிக்கையப்பிரிதல், வேறுபணை க்கிதல் என வேறுபடுத்தல் மூன்று
தன்படுசெய்தல், பொருள்வோடல், கோறல் என மூத்தல் மூன்று.

சு ஆ ம் அறி.—வலியறிதல்.

ககக

நன்றானவுபாயவரவறு கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம்.
அவை யாவர் சண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின். உம்மை
சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றாமவரவறு அவற்றிற்கு
உரியவல்லாதார்களே செய்தல் தவறு. அவ்வீனை முடியாமை.

(உ)

சஎ0 எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0.

இ - ன். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது - அரசர்
வீனைமுடித்தற் பொருட்டீத் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச்
செய்வராயின் உலகந் தம் மையிகழாரிற்கும்;—எள்ளாத எண்ணிச்

செயல்வேண்டும் - ஆகலான் அஃது இகழா வுபாயங்களை நாடிச் செய்க எ - று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச்செய்தலுமாம். இவை யிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதென்னா தன செய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்டேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானூரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறிய வாத. இவை நான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதூரிமையுங் கூறப்பட்டன.

(40)

சு அ ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவாசன் நால்வகை வலியை யும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். க.

இ - ள். வினை வலியும் - தான்செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும் - அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான்வலியும் - அதனை விலக்கலு றும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவர்களுந் துணையாவார் வலியையும்— தூக்கிச் செயல் - சீர்தூக்கித் தன்வலி மிகுமாயின் அவ்வினையைச்செய்க. எ - று.

இந்நால்வகை வலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழி லானும், ஏனைய மூவகை யாற்றலானுங் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகலின்

சிலராதலின், முரிந்தார் பல ரென்றார். அதனால் தமவலியறிந்தே
தொடங்குகவென்பது எஞ்சினின்றது. (உ)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச.

இ - ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் - அயல்வேந்தரோடு
பொருந்தியொழுகு வதுஞ் செய்யாது—அளவு அறியான் - தன்
வலியள வறிவதுஞ்செய்யாது—தன்னை வியந்தான் - தன்னை வியந்து
அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும் - விரை யக்கெடும்.
எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது
திரிந்து நின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனும்
ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெவியனாய்
வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் சிலையின்மையின், விரை
ந்து கெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக்
கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். ரு.

இ - ள். பீலி பெய் சாகாடும் அச்ச இறும் - பீலியேற்றிய
சகடமும் அச்சமுறி யும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின் -
அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவின்றி மிகுத்தேற்றின். எ - று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது
நொய்மைச்சிறப்புற் தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை
முதன்மேனின்றது. எளியரென்று பல ரோடு பகைகொள்வான்
தான்வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியு மென்னும்
பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்
இதனை துவலாதுவற்சியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன்

தொகுவார்பல ரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இதனால்
மாற்றான் வலியும் அவன்றுணை வலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக்
கூறப்பட்டது. (டு)

சஎக. துணிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி பாதி வியும். க.

ச அ ம் அ தி.—வலியறிதல்.

கசக

இ - ன். கொம்பர் துணி ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின் - ஒருமர்க்கோட்டி
னது துணிக்கண்ணேயேறிநின்றார் தம்முக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து மேறுமேற
வூக்குவராயின், — உயிர்க்கு இறுதியாதி வியும் - அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய்
முடியும். எ - று.

துணிக்கொம்பொன்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்தொக்க
ஆரம்பவேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது.
இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதி யென்றார். பகைமேற்செல்வான்றொடங்கித் தன்னாற்
செல்லலாமளவுந் சென்ற நின்றான் பின் அவ்வளவினில்லாத மனவெழுச்சியான்
மேறுந் செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாத அவனுயிர்முடி
விற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலக்காரம்.
அளவறிந்துநின்றல்வேண்டு மென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும்
இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ.

இ - ன். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக - ஈயுநெறியானே
தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையறியறிந்து அதற்கேற்பவீக;—அது
பொருள்போற்றி வழங்கும் நெறி - அவ் வனம் ஈதல் பொருளைப்
பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ - று.

சுயநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் “வகுத்தலும் வல்லத ரக”
 என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றானவெல்லையை
 நான்குகூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டினைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றினை மேல்
 இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றினையீத
 ல்: பிறநம் “வருவாயுட்கால்வழங்கி வாழ்தல்”¹ என்றார்.
 பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு ஈட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு
 நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள்
 ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம்.
 (எ)

சஎஅ. ஆகா தளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
 போகா தகலாக் கடை. அ.

இ - ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை -
 அரசார்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சி ரிதா யிற்றாயினும்
 அதனாற்கேடில்லையாம்,—போகு ஆறு அக லாக்கடை - போகின்ற
 நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ - று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்த பண்பின்றொழில்கள்பொருண் மேனிந்
 தன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுக்கட்டி
 யுரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎக. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
 வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும். கூ.

* உஅகி-ம் குறணையிற் காண் *

† வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்—செய்தவை
 நாடாச் செற்புகடமை - செய்தப்—பலவாடி கல்லைவ கற்றலிம்
 மூன்று—கலமாட்சி கல்லவர்கோள்—நிரிகடுகம், உக.

சகும் அதி.—காலமறிதல்.

இ - ள் அளவு அறிந்த வாழாதான் வாழ்க்கை -
 தனக்குள்ள பொருவினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப
 வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல இல்லாத
 தோன்றுக்கெடும் - உள்ளன போலத் தோன்றி மெய்க்மையான்
 இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ - று.

அவ்வெல்லக்கேற்ப வாழ்தவாவது அதனிற் சருக்கக்
 கடாதாயின் ஒப்பவாயினும் ஈத்துந் துய்த்தும் வாழ்தல்.
 தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உள போலத்
 தோன்றியென்றார், முதலிற்செலவு மிக் கா ள் வருமேதங் கூறியவாறு.

(க)

சுரு. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
 வளவரை வல்லைக் கெடும். சுரு.

இ - ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை -
 தனக்குள்ளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய
 ஒப்புரவாண்மையால்—வளவரை வல்லைக் கெடும் - ஒருவன் செல்
 வத்தினெல்ல விரையக்கெடும். எ - று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகா தென்றமையான், இதுவுமது.
 இவைகாண்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய்
 பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு கோங்கி வருத்துக் கூறப்பட்டது.

(சு)

சகும் அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற
 அரசன் அச் செவலித்தேற்ற காலத்தினையறிதல், அதிகாரமுறைமையும்
 இதனானே விளங்கும்.

ச.அ.க. பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ - ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் - தன்னின் வலிதாய
கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும்,—இகல்
வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் - அதுபோல,
பகைவரதிகூலை வெல்லக் கருதுமாசற்கு அதற் கேற்ற காலம்
இன்றியமையாது. எ - று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்
பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுந்
குளிர்ச்சியுந் தம்முனொத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும்
முதலிய உடைத்தாய்த் தானை வருந்தாது செல்லுமியல் பினதாம்.
இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(ச)

ச.அ.உ. பருவத்தோ டொட்ட வெழுத நிருவினைத்
தீராமை ஷார்க்கும் கயிறு. உ,

இ - ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுதல் - அரசன் காலத்தோடு
பொருந்த வினை செய்தொழுகுதல்—நிருவினைத் தீராமை ஷார்க்கும் க
யிறு - ஒருவர்கண்ணும் சில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்கணிக் காமற்
பிணிக்குங் கயிரும். எ - று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலத்தப்பாமற் செய்தல். தீராமையென்றதனால்,
தீர்தன்மையைதென்பது பெற்றும். வினை வாய்த்து வருதலான், அதனினுஞ் செல்
வம் எஞ்ஞான்றும் சீங்காதென்பதாம். (உ)

சூகம் அநி.—காலமறிதல்.

சஅக. அருவினை வெண்ப ஊவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின், ௩.

இ - ன். அருவினை என்ப ஊவோ - அரசரார் செய்தற்கரிய
வினைகளென்று சொல்லப்படுவன ஊவோ,—கருவியான் காலம் அறிந்து
செயின் - அவற்றை முடித் தற்காக்கருவிகளுடனே செய்தற்காக்காலம்
அறிந்து செய்வராயின். ஏ - று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயக்கருமாம்.
அவை ஊவாய வழியும் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு,
கருவியானென்றார். எல்லாவினையும் எனினின் முடியுமென்பதாம்.
(௩)

சஅச. ஞாலக் கருதினுங் கைகூடுங் காலம்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

இ - ன். ஞாலக் கருதினுங் கைகூடும் - ஒருவன் ஞாலமுழுதாற்
தானே யானக் கருதினானாயினும் அஃது அவன்செய்கத்தாம்,—காலம்
கருதிஇடத்தான் செயின் - அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து
இடத்தோடு பொருத்தச் செய்வராயின். ஏ - று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு
உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவை
மூன்றுபாட்டானும் கா மறிதற்பயன் கூறப் பட்டது.
(ச)

சஅநி. காலக் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலக் கருது பவர். ௫.

இ - ன். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் - தப்பாது ஞாலமெல்லாங்
கொள்ளக் கருதுமாசர்—காலம் கருதி இருப்பர் - தம்வலி மிகுமாயினும்
அது கருதாது அதற் கேற்ற காலத்தையே கருதி அது வருத்துணையும்
பகைமேற் செல்லார். ஏ - று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலியிருதி காலங்கருதி
 யென்றதனாற் பெற்றும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப் பெருமைபுந்
 தேய்ந்து வருத்தமுமுறு வராகலின், இருப்பொன்றார். இருத்தலாவது
 நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல்,
 உட்டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செவலிற்கு மாறாவது.
 இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.
 (இ)

சஅக. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
 தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து. க.

இ - ன். ஊக்கம் உடையான் ஓடுக்கம் - வலியிருதியுடையவரசன்
 பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகர்
 தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து - பொருவின்ற தகர் தன் பகை கெடப்
 பாய்தற்பொருட்டிப் பின்னே கால் வாய்க்குத் தன்மைத்து. எ - று.

உவமைக்கட்டாக்கற் கென்றதனால், பொருளினும்
 வென்றியெய்தற்பொருட் டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின்
 சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅச. பொன்னென வாய்க்கே புறம்பேவரார் காலம்பார்த்
 துள்ளேப்ப ரொளியி யவர்.

உ0

கசச

சக ம் அதி.—காலமறிதல்.

இ - ன். ஒள்ளியவர் - அறிவுடையவரசர்—ஆங்கே பொன்னெனப்
 புறம்பேவரார் - பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப்புறத்து
 வெருளார்,—காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர் - தாம் அவரை
 வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினையறிந்து அது வருத்தனை பும் உள்ளே
 வெருள்வர். எ - று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்பொனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெருண்டுழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் புறம்புவோ ரென்றும், வெருளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமலடக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்பொன்றங் கூறினார். (ஏ)

சஅஅ. செறுகரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காக் தலை. அ.

இ - ன். செறுகரைக் காணின் சுமக்க - தாம் வெல்லக் கருதிய வரசர் பகை வருக்கு இறுதிக்காலம்வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்புணிக;—இறுவரை காணின் தலை கிழக்காம்-பணியவே அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகைவின்றி யிறுவர். ஏ-று.

பகைமையொழியும் வகை மிகவுந் தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற் றப்பாமற்கெவெரென்பார் அவர்தலை ஜோமென்றுங் கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால்அது தன் தலைஜோக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅக. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். கூ.

இ - ன். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் - பகையை வெல்லக் கருதுமரசர் தம் மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகடியக்கால்,—அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்- அது கழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. ஏ - று.

ஆற்றன்முதலியவற்றூற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின்

இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின் னீல்லாதோடுதலின் அந்நிலையென்றும், அது பெருவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றும் கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(க)

சூ.0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. ௧0.

இ - ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க - வினைமேற் செல்லாதிருக்கும் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க, - மற்றச் சீர்த்த இடத்து அதன்ருத்து ஒக்க - மற்றைச் செல்லுங் காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற் செய்துமுடிக்க. ஏ - று.

மீன்கோடற்கிருக்கும்வழி அது வந்தெய்துத்திணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற் பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின் நப்புவதற்கு முன்பே விரைந்து குத்தமாகலானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்குக் கொக்கு உவமை ௩0 ம் அதி.—இடனறிதல். ௧௪௩

யாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்தகவென்று முரைக்கப் பகிம், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணம் கூறியவாறாயிற்று. (௧0)

௩0 ம் அதி.—இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங் காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்திணையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே

வினங்கும்.

சகூக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மென்னற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. க.

இ - ள். முற்றம் இடம் கண்டபின்னல்லது - பகைவரை
முற்றுதற்காவதோ ரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும்
தொடங்கற்க - அவர்மாட்டு யாதொரு வினையையுந்
தொடங்காதொழிக,—என்னற்க - அவரைச் சிறியசென்றிகழாதொழிக.
எ - று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும்
தூழைகளானும் அவர் புகலொடு போகக்கொழியும்வகை அரணனைச்
சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணை யாய்த் தம்முணவிலலாத
பலபகையிருப்பிறகும் மதுலும் அகமுமுதலிய வரணசெய் யப்பட்ட
அரசிருப்பிறகு மேறந் நிலகங்ககையும் நீருமுடையது. அது
பெறநூல் இரண்டுஞ்செய்கவென்பதாம்.

(ச)

சகூஉ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மாண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும. உ.

இ - ள். முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் - மாறுபாட்டோடு
கூடிய வலி யினையுடையார்க்கும்—அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவுந்
தரும் - அரண்சேர்ந்தா ளின்றவாக்கம் பலபயன்களைபுகுகொடுக்கும். எ
- று.

மாறுபாடாவது ஞர்லம் பொதுவெனப் பொருவரசர்
மனத்தின்கணிகழ்வதாக லானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது
பகைமேறசென்றவரசர் மேறநூயிறறு. உம்மை சிறப்பும்மை.
அரண்சேராதாமாக்கமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்
கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினை. அது
கொடுக்கும் பயன்களா வன பகைவராற்றமக்கு ரலிவின்மையும், தாம்
நிலபெற்று சினறு அவரை ரலிதலும் முதலாயின.

சகூட. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ௩.

இ - ன். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப - வலியால்லாதாரும் வலியராய்
வெல்வர்,— இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின் -
அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை
செய்வராயின். ௪ - று.

வினையென்பதும் தம்மையென்பதும் அவாய்நிலையான்
வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணும் படையானும்
காத்தல். இவ்வாற்றான்வினை செய்வராயின் மேற்சொல்லிய
வலியின்றியும் வெல்வரென்பதாம். (உ) கச்சு

நு ம் அநீ—இடனறிதல்.

சகூச. எண்ணியா ரெண்ண யிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ச.

இ - ன். இடன் அறிந்து துன்னியார் - தாம் வினைசெய்தற்
கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்ற வரசர்—துன்னிச் செயின் -
அரணைப் பொருந்தி நின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணியார்
எண்ணம் இழப்பர் - அவரை வெல்வதாகவேண்ணி யிருந்த பகைவர்
அவ்வெண்ணத்தினை யிழப்பர். ௪ - று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. எண்ணமென்றது
எண்ணப்பட்டதம்
வெற்றியை. அதனையிழப்பரென்றார், அவர் வினை செய்யாமற் தம்மைக்காத்தமையின்.
இதனால் அவர் பகைவர் தோற்றென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பகை
வரானின் புறத்திருப்பார் அதற்காயிடமறிதல் கூறப்பட்டது. (ச)

சகூரு. நெய்ப்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னிங்கி னாதனைப் பிற. ௫.

இ - ன். முதலை நெடுமபுனலுள் (பிற) வெல்லும் - முதலை ஆழமுடைய நீரின் க ளையிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்,—புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும் - அப்புனலினீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும். ஏ - று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைபடா நீரின் கட் பிறவெல்லாம் சிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியகாம் அவையியங்குதற்சூரிய நிலத்தின்கண் அஃ தியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லா மெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அஃ டீர் பகைவர் நிற்கலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரன்றித் தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச்செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலக்காரம். அவரை அவர் நிற்கலாற்றா விடத்துச் சென்று வெல்க வென்பதாம்.

(இ)

சகக. கடலோடா கால்வ நெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. ௬.

இ - ன். கால் வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா - சிலத்தின்களேடுங் கால் வலிய நொடிய தேர்கள் கடலின்களேடமாட்டா,—கடல் ஓடும் நாவாயும் சிலத்து ஓடா - இனி அக்கடலின்களேடும் நாவாய்கடாமும் சிலத்தின்களேடமாட்டா. ஏ - று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் சிலத்தோடு மென்பது வருவிக்கப்பட்ட

து. கால்வெனெடுத்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையுமுடையவாயினு மென்பதுபட சின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடக்களையறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இதையும் மேலையலக் காரமாயிற்று.

(சு)

சுஎ. அஞ்சாமை யல்லாற் துணையேண்டா வேஞ்சுசமை
பெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ.

இ - ள். அஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் - பகையிடத்து

வினைசெய்யுந்

நிறங்களையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தொழிபொருத்தச் செய்வாராயின், - அஞ்சாமை அல்லால் துணையேண்டா - அச்செயற்குத் தந்தின்மையல் ளது பிறிதொரு துணையெய்தில்லை. எ - து.

நுக ம் அ.இ. - தெரிந்துவிதளித்தல்.

கசுஎ

திண்ணியராய் நின்ற செய்து முடித்தவே வேண்டுவதல்லது
துணையேண்டா வென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின்.
இவை மூன்றுபாட்டானும் வினை செய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது.

(எ)

சுகஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
ஊக்க மழிந்து விடும். அ.

இ - ள். உறுபடையான் - பெரும்படையுடையவரசன் - சிறு
படையான் செல் இடம் சேரின் - ஏனைச்சிறுபடையுடையானை யழித்தல்
கருதி அஉன் புகலைச் சென்று சாருமாயின், - ஊக்கம் அழிந்துவிடும் -
அவனாற் றன்பெருமை யழியும். எ - து.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது
எழுந்திருக்கு மென்றூற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு
உடையான்மேலேற்றப்பட்டது. தன் படைப்பெருமை நோக்கி
இடனோக்காது செல்வனாயின், அஃது அப்படைக் கொருங்கு சென்று

வினையெயலாகாமையானாகப் பயிற்சியின்மையானாக அப்பெருமையாற்
பய னீன்றித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம்.

(அ)

சகக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ.

இ - ன். சிறை நலனும் சீரும் இவர் எனினும் -

அரணழித்தற்கருமையும் பெரு

மயாகிய வாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந்தர் உறை
நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது - வினையெயலாகிய மாந்தரை அவருறைகின்ற
நிலத்தின்கட்டுசென்று தாக்குத லரிது. ஏ - று

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட் சென்று தாக்கின்
அவர் அதுவிட்டுப்போதற றுணிவினரன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்;
ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (க)

இரு. காலழ் களரி னரியென் கண்ணஞ்சா

வேலாண் முகத்த களிது. கூ.

இ - ன். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிது - பாகர்க்

கடங்காவுமாய் வேலாட் களைக் கோத்த கோட்டவுமாய்
களிதுகளை—கால் ஆழ் களரின் நரி அடும் - அவை காலாமுடியியல்பிற்றாய்
சேதறுநிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல்லும். ஏ - று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமைமுடையாரும் தமக்கே

லாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற்பயனின்றி மிகவுமெனியரால்
அழிவரென்பது தோன்ற நின்ற மையின், இதுவும் அவ்வலவ்காரம்.
வேலாழ் முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுள்: வேத்படை குனித்த

முகத்தவாயின் அதுவும் நரியதெற்கேதுவாய் முடிதலின், அது
பாடமன்மையறிக . இவை மூன்று பாட்டானும் பகைவரைச்
சார்தலாகாவிடனும் சார்த்துழிப் படுமிழுக்குவ் கூறப்பட்டன.

(க)

நுக ம் அதி.—தொரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்
 கறியுஞ் செயலையும் காட்சி கருத்த ஆகமமென்னும் அளவைகளானாய்ந்த தெளி
 தல். வலிமுதன் மூன்றாமறிந்த பகைமேற்செல்வானுக்குத்தானே வினையுற்றுச் செய்

கச்சு) நுக ம் அதி.—தொரிந்துதெளிதல்.

தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டித வின்,
 அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
 திறந்தொரிந்து தேறப் படும். க.

இ - ன். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் -

அரசனாற்றெளியப்படுவானொரு வன், அறமும் பொருளும் இன்பமும்
 உயிர்ப்பொருட்டான்வரும் அச்சமுமென்னும்— நான்கின திறம்
 தொந்து தேறப்படும் - உபகத * நான்கின்றிறத்தான் மனவியல்
 பாராய்ந்தால் பின்பு தெளியப்படும். எ - று.

அவற்றுள், அறவுபகதயாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும்
 விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனன்மையின் இவனைப் போக்கி
 அறனுமுரிமையு முடையானொரு வனை வைத்தற்கெண்ணினம்
 இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது சின்கருத்தென்னை யெனச
 குளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுப கதயாவது
 சேனைத்தலைவனையும் அவ்ளோடிவயநாரையும் விட்டு, அவரான்
 இவ்வரசன் இவறன் மாலையானவின் இவனைப் போக்கிக்
 கொடையுமுரிமையு முடையானொருவனைவைத்தற்கெண்ணினம்இது
 தான் யாவர்க்கு மியைந்தது

சின்கருத்தென்னையெனச

குளுறவோடுசொல்லுவித்தல்.

இன்பவுபகதயாவது

தொன்றுதொட்டுஉரிமையோடு

பயின்றொரு தவமுது மகனைவட்டி, அவளால் உரிமையுள் இன்றான்
 நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டு விக் கவீவண்டுமென்று என்னை
 விடுத்தான் அவனைக் கூடுவையாயின் நினகருப் பேரின்ப மேயன்றிப்
 பெருமபொருளும் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவீததல். அச்ச
 வுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின்மேலுட்டி ஓரமைச்சரால் ஏனையோரை
 அவனில்லின் கணழைப்பித்து, இவர் அறைபோவானெண்ணறகுக்
 குழியினொன்று தான் காவல் செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக்
 கொல்வான் குழுகின்றமையின் அதனை நாம் முற்படச்செய்து
 நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவாக்கு மியைர் தது
 நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவீத்தல். இந்நான்கினுள்
 திரிபில னாயவழி எதிர்காலத்துந் திரிபிலவனாக் கருத்தளவையாற்
 றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடனாற்பொருணமை யையுட்கொண்டு
 இவரோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இதுனை உயிரொச்சமெனப்
 பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாரேயுரைத்தார்.

இஊ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி நீக்கி வடுப்பரியு
 காணுடையான கட்டீட தெளிவு. உ.

இ - ள். குடிப் பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து—குற்றத்தின்
 நீக்கி - குற்றங் களினின்று நீங்கி—வடுப பரியும் காண உடையான்
 கட்டீட தெளிவு - நமக்கு வடு வருவகொவென் றஞ்சாங்கிற்கும்
 காணுடையவன கண்ணதே அரசனது தெளிவு. ஏ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லியவகையாறும், மடி
 மறப்பு, பிழைப் பென்றவைமுதலாயவுமாம். காண இழிதொழில்களின்
 மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க்
 கேட்டலாகிய ஆகமவனவையாற்றெரிவன. இந் நான்குமுடையவீனையே
 தெளிகவென்பதாம். (உ)

இஊ. அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
 லின்மை பரிதே வெளிறு. உ.

உபபதை—சோதனை. † உரிமை - அரசன்மீனியவர்.

‡ இவ்வுபதை நான்கும் சாணக்கியாது அர்த்தசாஸ்திரம் முதற்பகுதி ௧௦-ம்

இக ம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

௧௪௧

இ - ன். அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் - கற்றற்கரிய தல்களைக் கற்றுமேற் சொல்லிய குற்றங்களற்றார்மாட்டும் - தெரியுங்கால் வெளிநு இன்மை அரிது - துண் ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. ஏ - று.

வெண்மை அறியாமை; அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது கிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுயில் லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவையகளான் இக்குணமும் குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(௩)

இ௦௪. குணநாடிக்குற்றமு நாடி யவற்றுண் மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச.

இ - ன். குணம் நாடி - குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேபுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து, - குற்றமும் நாடி - ஏனைக்குற்றங்களைபுமராய்ந்து, - அவற்றுள் மிகை நாடி - பின் அவ்விருபகுதியுள்ள மிக்கவற்றையாராய்ந்து, - மிக்க கொளல் - அவனை அம்மிக்கவற்றினேயறிச. ஏ - று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானாக பன்மை யானாக உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றமறிதல். குணமேபுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிகவென்பது இதனைக் கூறப்பட்டது.

100. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். 10.

இ - ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் -
பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய் ளும் பெருமைக்கும்
மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல் லாவது - தத்தம் கருமமே -
தா தாந் செய்புகருமமே, பிறிதில்லை. எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களது பெருமையுஞ் சிறுமையுந்
தப்பாமலறியலுறு வார்க்குப் பிற கருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி
செய்வென்பது தேற்றேகாரத் தாற் பெற்றும். இதனற் குணங்
குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (10)

101. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணர் பழி. 11.

இ - ள். அற்றாரைத் தேறுதல் ஒம்புக - சுற்றவில்லாரைத்
தெளிதலையொழிக;— அவர் மற்றப் பற்று இலர் - அவர் உலகத்தோடு
தொடர்பில்லர்,—பழிநாணர் - ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார். எ - று.

பற்றிலரென்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது.
உலகத்தார் பழிப்பன வொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்குமேதுவாகிய
உலககடையியல்பு சுற்றவில்லா தார்க்கு இன்மையின், அவர்
தெளியப்படாரென்பதாம். (11)

102. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை பெல்லாந் தரும். 12.

இ - ள். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல் -
அன்புடைமை பற்றுக் கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன
அறியாதாரைத் தெளிதல்—பேதைமை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு
எல்லாவறியாமையைபுக கொடுக்கும். எ - று. 12

103. அறிவு தெரிந்துவினையாடல்.

தன்னோடு அவரிடமின்றி அன்புபற்றி அரசன்
 அந்நிலைமையில் விளைய ஸ்வயம்பின், அலிது அவரறிவின்மையாற்
 சேடும்; சேட்டால் அவர்சொகுதேயவந்தி வினைக்குரியாரை அறியாமல்,
 மேல்வினைவறியாமல் மூதலாக அலனுக்கு அறியாமல்
 பல்வழிவாட மன்பதாம்.

(எ)

இ)அ தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
 தீர விடும்பை தரும். அ.

இ - ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் -

தன்னோடியுடையனல்லாதானைப் பிறப்புமுதலியவற்றினும்
 செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு—வழிமுறை தீர
 இடும்பை தரும் - அத்தெளிவு தன் வழிமுறையினும் நீக்காத
 தன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

இ ஈயு தன் குடியொடு தொடர்ந்தமரபு இதனானே அதுவும்
 வேண்டுமென்பது இப நீறும். தெளிதல் அவன்கண்ணே விளையை
 வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால்தன் குலத்திப் பிறந்தாரும்
 பகைவர்கைப்பட்டிக் ழோய் விடுவரென்பதாம். நான்கனுருபு
 விகாரத்தாற்றொக்க து.

(அ)

இ)க. தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபிற்
 தேறுக தேறும் பொருள். க.

இ - ள். யாரையும் தேராது தேறற்க - யாவரையும் ஆராயாது
 தெளியாதொழிகு;—தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக -
 ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக. எ - று.

தேறற்கவென்ற பொதுமையான் ஒருவினைக்கண்ணுந்
 தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது
 தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின் மேனின்றது.

தேறும்பொருளென்றது அவரவாரற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள்
ஆகுபெயர்.

(க)

ஞா. தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தான் உணையுறவுந்
தீரா இடம்பை தரும். ௧௦.

இ - ன். தேரான் தெளிவும் - அரசன் ஒருவினையாராயாது
தெளிதலும்—தெளிந் தான்கண் ஐயுறவும் - ஆராய்ந்து
தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்— தீரா இடம்பை தரும்
- அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக்கொடுக்கும். எ - று.

வினைவைத்தபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறமாயின்,
அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தான் அவ்வினையை
நெகிழ்த்துவிடும், அதுவேயன் நிப்பகைவரால் எளிதற் பிரிக்கவும்படும்,
ஆகலாற் நெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகா தாயிற்று. தெளிவிற்கெல்ல
கூறியவாறு. இவையைந்தபாட டானும், தெளியப்படா தார்
இவரென்பது உம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுக்கும்,
தெளிவிற்கெல்லையும் கூறப்பட்டன.

(௧௦)

ருஉ ம் அதி.—தொரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல
வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணேயாளுத்திறம். அதிகாரமுறைமையும்
இதனானே விளங்கும்.

ருஉ ம் அதி.—தொரிந்துவினையாடல்.

கடுக

இ 38. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மைபா னுளப் படும். க.

இ - ன். நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன் கண்ணைத்தால், அதன்கனாவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராய்ந்தறிந்து— நலம் புரிந்த தன்மையான் - அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய வியல்பினையுடை யான்—ஆளப்படும் - பின் அவனாற் சிறந்த வினைகளிலேயாளப்படும். எ - று.

தன்னைபுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாயதோர் வினையை அரசு சன்றன்கண்ணை வத்தவழி அதன்கண் ஆ செயல்களையேசெய்தவன்பின்னும்அவ்வியல் பினனாதல்பற்றி அகமாய வினைக்கண் ணையா ளு ப்படுவனெ னன் பதா யி த்று . பு ரி த்தவெ ன்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றும்.(ச)

இ 39. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்திற்றவை
பாராய்வான் செய்க வினை. உ.

இ - ன். வாரி பெருக்கி - பொருள்வருவாயில்களை விரியச் செய்து—வளம் படுத்தி - அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து—உற்றவை ஆராய்வான் - அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்டுஞ் செல்வங்கட்கு முற்ற இடை யூறுகளை நாடோறுமாராய்ந்து நீக்கவல்லவன்—வினை செய்க - அரசனுக்கு வினைசெய்க. எ - று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் “இயற்றலும்” என்புழி யுரைத்தனவும் உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண் டிப் பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினை செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வரு நலிவுகள். (உ)

நகக. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நாங்கு
நங்குடையான் கட்டே தெளிவு. ௩.

இ - ள். அன்பு - அரசன்மாட்டன்பும்—அறிவு -
அவனுக்காவனவறியுமறி வும்—தேற்றம் - அவைசெய்தற்கட்
கலங்காமையும்—அவாவின்மை - அவற்றூற் பொருள் கையுற்றவழி
அதன்மேலவாவின்மையுமாயி—இந்நாங்கும் நங்கு உடையான்கட்டே
தெளிவு - இந்நாங்கு குணங்களையும் கிலைபெறவுடையான் மேலதே
வீணையை விட்டிருக்குந் தெளிவு. ௪ - று.

இந்நாங்கு நங்குடைமை இவன் செய்கின்ற வீணக் கண்
யாதுமாராயவேண்டுவ தில்லையென்று அரசன்நெளிதற்கேதுவாகலின்,
அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக்கூறி னார். இவை மூன்றுபாட்டானும்
ஆட்குரியானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

நகச. எனைவகையாற் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். ௪.

இ - ள். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் -
எல்லாவகையானுமாராய்த்து தெளிந்து வினை
வைத்தபின்னும்—வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் - அவ்
வினையினியல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப் பலர். ௪ - று.

* நிருக்குறள், ௨௮௦.

† வார்த்தை - விர்த்தி, தொழில்.

உக

நக௨ நக௩ ம் அகி.—தெரிந்துவினையுடல்.

கட்டியங்காரன் போல அரசலின்பத்தினை வெல்கி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பினிற் பார் அரியராகலின், வேரூருமாந்தர் பலரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையாராய்வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவேன்பதாம். இதனால் திருவீங்கியாலொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

இகடு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. இ.

இ - ன். அறிந்த ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்-செய்யுமுடியாகவேயறிந்து செயலானும் இடையுறுகளானும் வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்த முடிவுசெய்யவல்லா

வேயல்லது—வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று - வினைதான் இவன் மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவுடியல்புடைத்தன்று. ஏ - று.

செய்கிற்பாற்கென்பது
பான் முடியாதென இதனால்

வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அவ்
வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது. (ச)

இகக. செய்வாளை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். கூ.

இ - ன். செய்வாளை நாடி - முதல்கண்ணே செய்வான திலக்கணத்தை யாய்ந்து,—வினை நாடி - பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பை யாராய்ந்து,—காலத்தோடு எய்த உணர்ந்த செயல் - பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோடு படுத்திப் பொருத்தவறிந்து அவனை அதன்கண் ஆடலைச்செய்க. ஏ - று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினதியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடு டெய்தவுணர்ந்தலாவது இக்காலத்து இவலிலக்கணமுடையான் செய்யின் இவலிப் பிற்றாயவினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (ச)

108. இதனை அரிதனா விவன்முடிக்கு மென்றாய்த்
ததனை பவன்கண் விடல். ௭.

இ - ன். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து - இவ்வீனையை
கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லெனனக் கூறப்படுத்தாராய்ந்து, - அதனை அவன்
விடல் - மூன்றுத் தம்முளியைத்தவழி அவ்வீனையை அவன்கண்ணே விடுக. ௭

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வீணமுதலும் கருவியும் வீண
தம்முளியைதலாவது ஒருவரோடு ஏனையவிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல்
தல் அவன்புரியானுக்குதல்.

109. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னைச் செயல் ௮.

இ - ன். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை-ஒருவனை அரசன் தன்வினை
குரியனாகவாராய்ந்து துணியினால், - அவனை அதற்கு உரியனாகச்செயல் பின்ன
அதற்குரியனமாறிய்செய்க. ௭ - று.

உயர்ச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்தமுடிக்கும்நிலையனாக்குதல்.
அது செய்யக்கூறலுங் கெடுமென்பது கருத்து. (௮)

நூட்டும் அறி: - சுற்றந்தழால்.

கருவி

உயர்ச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்தமுடிக்கும்நிலையனாக்குதல்.
அது செய்யக்கூறலுங் கெடுமென்பது கருத்து. (௮)

110. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருத
நினைப்பாணீ நீங்குந் திரு.

இ - ன். வினைக்கண் வினை உடையான்கேண்மை-எப்பொழுதும் தன்வினையின் கண்ணே முயற்சியுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுதுகின்ற தன் மையையே—வேறுக நினைப்பானத் திரு நீங்கும் - அது பொருதார்சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனைவிட்டு நீங்கும். எ - று.

கேளாயொழுதுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனாய் நில்லாது கேளீர்செய்ய முரிமையெல்லாந் செய்தொழுதுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்கொண்டு செறக்கருது மாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டி முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங்கெடு மென்பது கருத்து. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியானையாளுந்திறங் கூறப் பட்டது. (க)

இஉ௦. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடர்மை கோடா துல்கு. க௦.

இ - ன். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது - வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகக் கோடாது;—மன்னன் நாடோறும் நாடுக - ஆதலான் அரசன் அவன்செயலு நாடோறு மாராய்க. எ - று.

அஃதொன்றின்புமாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லா மாராயந்தானும் அதனால் அவனுரிமை அழியாமற நன்னுள்ளே யாராய்நது போதுகவென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது. (க௦)

இரு ம் அத்தி.—சுற்றநதழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினீங்காமல் அணைத்தல். வினை செய்வார்க்குக் கூறி ஏனைச்சுற்றங்கூறுகின்றாராகலின் இது தெரிந்து வினையாடலின் பின் னைக்கப்பட்டது.

இஉக. பற்றற்ற கண்ணும் பழைம்பர் ராட்டுதல்
சுற்றததார் கணையுள. க.

இ - ன். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல் -
ஒருவன் செல்வன்

தொல்லாது வறியவையுழியும், வடாதுதம்மோடி அவனிடைப் பழைமையை எடுத்ததுக்
கொண்டாடு மியல்புகள்—சுற்றத்தார்கண்ணே உள - சுற்றத்தார்மாட்டே உளவா
வன. எ - று.

சிறப்பும்மை வறியவையுழிப் பாராட்டப்படாமல் விளக்கி

நின்றது. பழைமை பற்றருக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம்.
பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்ற பொழுதே தாரும் அவனினால்
பற்றறுவராகலின, ஏகாரத் தேதறத்தின்கண் வந்தது, இந்நூல்
சுற்றத்தது சிறப்புக கூறப்பட்டது.

(ச)

இஉஉ. விருப்பரசுச் சுற்ற மியையி னருப்பரு
வாக்கம் பலவும் தரும். உ.

இஉஉ. அருப்பரசுச் சுற்ற மியையி னருப்பரு

இ - ன். விருப்பு அருச் சுற்றம் இயையின் - அன்பருத சுற்றம்
ஒருவற்கெய்தி மாயின்,—அருப்பு அரு ஆக்கம் பலவும் தரும் - அஃது
அவற்குக் கிளைத்தலருத செல் வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ -
று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பரசுச் சுற்றமென்றும், தானே
வளர்க்குமொருநில யாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பருவாக்க
மென்றும், விசேடித்தார். தொடை கோக்கி விகாரமா யிற்று.
இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்க மென்பது
ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாறியுளோக்கி. பலர்கூடி

வளர்த் தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து.
(உ)

இடக. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. க.

இ - ள். அளவளாவு
இல்லாதான்வாழ்க்கை-அச்சுற்றத்தோடுநெஞ்சுகலத்தலில் லாதவன்
வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடி இன்றி நீர் நிறைந்தற்று -
குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ - று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத்
தன்னளவும் அதன்னவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின்,
அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கை யென்றதும்
அதற்கேதுவாய செல்வங்கள். நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொரு
ளின் நெறியில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள்
தாங்குவாரின் மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம்.

(உ)

இடச. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ச.

இ - ள். செல்வம் பெற்றத்தான் பெற்ற பயன் - செல்வம்
பெற்றவதனால் ஒரு வன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தான் தான்
சுற்றப்பட ஒழுகல் - தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத்
தழீஇ யொழுதல். எ - று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனென்பதனுள்
அன்சாரியையும் தொடை கோக்கி விகாரத்தாற் நெருக்கன.
இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாக லின், இதனைச்
செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமுன்றுபாட்டானும் சுற்றந்

தழால் செல்வத்திற்கேதவும் அரணும் பயனுமாமென்பது
 கூறப்பட்டது. (ச)

இரு. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி கெடுக்கிப்
 சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். இ.

இ - ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின்-ஒருவன்
 சுற்றத்திற்குவேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும்
 வல்லனாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் - தம்மிடனொடர்ந்த
 பலவகைச் சுற்றத்தானே குழப்பமும். எ - று.

இரண்டும் அள வறிந்தாற்றுதலரிதென்பதுதோன்ற,
 ஆற்றினென்றார். தம்மிற் றொடர்ந்தலாவது சுற்றத்ததுசுற்றமும்
 அதனது சுற்றமாய் அவற்றாற் பிணிப்புண்டு வருதல். இவ்வுபாயங்களை
 வடதூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (இ)

இரு. பெருங்கொடையான் பேணான் வெருளி யவனின்
 மருங்குடையார் மாநிலத் தில். கூ.

இரு. ம் அதி.—சுற்றத்தழால்.

கதிதி

இ - ள். பெருங்கொடையான் வெருளி பேணான் - ஒருவன்யிக்
 கொடைகைய புடையனுமாய் வெருளியை விரும்பானுமாயின்,—அவனின்
 மருங்கு உடையார் மாநிலத்த இல் - அவன்போலக் கிணையுடையார்
 இவ்வுலகத்தில்கை. எ - று.

யிக்கொடை ஒன்றனும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல்.
 விரும்பாமெஇஃதா சற்கு வேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்து
 செய்யாமெ, (க)

இடஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னரீ ரார்க்கே யுள. எ.

இ - ள். காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்-காக்கைகள்
தமக்கிரையாயினகண் டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து
அதனோடுங்கூடவுண்ணாநிற்கும்;-ஆக்கமும் அன்ன ரீரார்க்கே
உள-சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பி
னையுடையார்க்கே உளவாவன. எ - று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும்,
பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலா யின. எச்சவும்மையான்
அறமுயின்பழுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறு தும்.
அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் றுகர்வனவெல்லாம் அவரும்
றுகருமாறு வைத்தல்.

(எ)

இடஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ.

இ - ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் -
எல்லாரையும் ஒரு தன்மையராக நோக்காது அரசன்
தத்தந்தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின்,-அது நோக்கி வாழ்வார் பலர் -
அச்சிறப்புநோக்கி அவனைவிடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ - று.

உயர்ந்தார் நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எ ல்லாரும்
விடாதொழு குதனோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார்.
யங் கூறப்பட்டது.

இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தமுவுமுபா
(அ)

இடகூ. தமராசித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். கூ.

இ - ன். தமராஜித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் - முன்றமராய்வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொரு காரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும்வந்துசுற் றமாதல்—அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும் - அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட் டில்லையாகத் தானேயுளதாம். ஏ - று.

அமராமைக் காரணமின்றியென்றதனால், முன் அஃதுண்டாய்த் தறத்தல் பெற் றும்:அஃதாவது அசன்ருனெறிகெடவொழுக்கல் வெறுப்பனசெய்தலென்றிவ்வமுத வியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாய் நிற்குமென்பார், வரு மென்றார்.

(உ)

இஉ0. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தான வேந்த னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். ௧0. ~~கருவியுடைய~~

~~இருந்த பின்னும் அந்நிலைப்பெரிக்காவிராமை.~~

இ - ன். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தான-காரணமின்றித் தன்னிடத்து வின்றிக் பிரிந்துபோய்ப் பின்னாகாரணத்தாய்வந்த சுற்றத்தாரை—வேந்தன் இழைத்து இருந்த எ ண்ணிக் கொளல் - அசன் அக்காரணத்தீதச் செய்துணவத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. ஏ - று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றீயிள், பிரித்திருக்கீ
கிரகணமென்கும் பெற்றீயீ: யுள் தற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடுகொடுமொகலின்

இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுக்காணத்தான்
 வந்தமையின் எண்ணிக்கொளவென்றங்கடறினார். பிரிந்துபோய்
 சுற்றத்தாருள் தீவினசெய்யப்போய் அறணியொழிய வரவானும் அது
 செய்யாமற்போய்ப் பின் கண்ணைச் செய்ய' வரு
 னானும் தருவப்படுகாணின், தருபுமாறு
 பட்டினம்

முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கட்டுப்
 (கர்).

நீசும் அறி.—பொச்சாவாமை.

அறிதன்மையுடைய திருவும் ஆதற்கும் முதலியவற்றினுள்
 மகிழ்ந்து தற்கோத்தி விளும் பகையழித்தன் முதலிய காரியங்களினும்
 சோர்வுசெய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற பயனுள்ளது
 இச்சோர்வில்வழியாகலின், இது சுற்றத்தழாலின் பின்
 வைக்கப்பட்டது.

இலக. இறந்த வெருளியிற் றீதே இறந்த
 வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. க.

இஃன். இறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு -
 மிக்கவுவகைக்களிப்பான்வருமீ மறவி—இறந்த வெருளியிற்
 றீது-அரசனுக்கு அளவிறந்த வெருளியினுள் தீது-எ-து.

மிகவுவகைப் பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம்,
 'பெருநிறமென நிவற்றினுள்' கருவது. அஃது பணக்கவ்வுசயபுர்த்தற்கும்
 கொடியோரைப் பொறுத்ததற்கும் வேண்டுவது? இறந்த வெருளி
 ஒரோவழிப்
 பகைவரைபுகல் கால்லும், இஃதன்னதன் றித் தன்னையே கோற் றின்,
 அதனினுள் தீதாயிற்று.

(ச)

இகஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றுக்கு. உ.

இஊ. புக்கழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும் - ஒருவன் புகழினை
அவன் மறவி செல்க்கும், - அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றும்
அறிவினை நிச்சநிரப்புக்கெடுக்கு மாறுபோல. ஏ - து.

நிச்சநிரப்பு காடோறும் இரவான் வருத்தித் தன்யயிற் சிறைத்தல்.
அஃது அறிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு 'இனிவரவானும்
பாவத்தானும்' என்னற்பாட்டினை
வினைத்து அவனன்ருமதிப்பினையழிகரும்; அதுபோல மறவியும்
புகழுடையான்கணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும்
காரியக்கேட்டானும் என்னற்பாட்டினை வினைத்து
அவனன்ருமதிப்பினையழிகருமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபா
ட்டானும் பொச்சாப்பினது குறறம் உறப்பட்டது.

(ய)

இகஉ. பொச்சாப்பார்க்கில்லை புகழ்மை யதுவுரைத்
தெப்பானு லோர்க்கும்: துணிவு. ட.

இச. ப். அறிவிப்புகளையெழுது.

இஊ.

இஊ. பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை
பொச்சார்க்கொழுகவார்க்குப் புகழ்மைமையிலின்று - அது உலகத்து
எப்பரல் துலோர்க்கும் துணிவு - அத்தனைமை இன்றி துறுடைபுர்க்கே

யாண்டி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட தாலுபுடையார்க்கும்
 ஒப்ப முடிந்தது. எ - று.

அரண்மனையாண்டி அறமுதலிய காணினும் முயல்வார் யார்க்கும் அவை
 கைகடையையிற் புகழில்லையென்பதேதோன்ற, எப்பானாவோர்க்குத் தனிவென்றார்.

இஉப. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை பாங்கில்லை
 பொச்சாப் புடையார்க்கு கங்கு. ச.

இ - ன். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை - சகல மலை முதலிய அரண்
 னுள்ளே நின்பினும், மனத்தின்கண் அச்சமுடையார்க்கு அவற்றுற்புயலில்லை; அச்சு
 க்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை - அதுபோலச் செல்லமுல்லாமுடையாழி
 னும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றுற்புயலில்லை. ச - று.

உன்னமுத்தேதுவாகலின், கண்டென்றார். அச்சமுடையார் கின்ற
 அரண்புமாமுறு பேரூ மறவியுடையாருடைய செல்லுந்தனும்
 அழிபுமென்பதாயிற்று. (சு)

இஉரு. முன்னுறக் காவா இழுக்கியான் மன்றியை
 பின்னா நிரங்கி விடும். இ.

இ - ன். முன்னுறக் காவா இழுக்கியான் - தன்னாற்காக்கப்படுந்
 தன்பங்களை அல்லு உருதற்குமுன்னே அழிந்து தாலாது
 மறந்திருந்தான் - பின் னுறு தன்பியை
 இரங்கிவிடும் - பின்வந்தற்றகாலத்துக் தடுத்தலாதாமையின்
 நிரங்கிவிடும். எ - று.

அப்பியைப்பினை கிளைந்

கூத்கப்படுந் துன்புத்தளாலுன் கோர்வுபூர்த்துப் படைவார்
 டெய்வன. கடிற்றின்க ளெழுப்புதி உருபுஞ்சாழியையும்
 உடன்றொஞ்சன, உற்றகாலத்துக்கத்தாலாகாமையின்,

இரங்கிவிடுமென்றார். இவை சூன்று பூட்டானும்
பொச்சாப்புடை யார்க்கு ஒரு மேதல் துறப்புட்டது.

(டி)

ருஉக. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றுழ் னழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். ஈ.

இ - ன். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின் - அசர்க்கு
மறவர்மைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின்,—அது
ஒப்பது இவ் - அதுனை யொச்சும் கன்மை பிரிதில்லை. எ - று.

வினைசெய்வார்
யார்மாட்டுமென்றும்,

சுற்றத்தாரென்னுந் தம்பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின்
தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண்டித்
தலின்என்றுமென்றும்,எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக்காமையென்
றும் கூறினார். வாயினென்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயரடியாகவந்த வினையெச்சம்.
வாய்த்தல் கேர்படுதல். (ஈ)

ருஉள. அரியவென் றுகாத இல்லைபொச் சாவாக்
சுருவியாத் தோற்றிக் குழிண். ஏ.

கருஅ இச ம் அ,தி.—பொச்சாவாமை.

இ - ன். அரிய என்று சுகாத இல்லை-இவை
செய்தற்கரியனவென்று சொல்லப்
பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை,—பொச்சாவாக் சுருவியான்
செயின் - மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ - று.

போற்றிச்

பொச்சாவாத என்பதனி றுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்தக்கரணமாகலிற் கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத சூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புச் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௩௮. புகழ்த்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்பா
திகழ்த்தார்க் கொழமையு யில். ௮.

இ - ள் புகழ்த்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் - நீதிநூலுடையார் இவை அர சர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க,—செய் யாது இகழ்த்தார்க்கு எழுமையும் இல் - அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமை யினும் நன்மையில்லையாகலான். எ - று.

அச்செயல்களாவன † மூவகையாற்றலும், சால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழிஇயோர்க்கு உள்ளது நிரயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுயில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டிவன கூறப்பட்டன. (அ)

௫௩௯ இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. ௯.

இ - ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து - அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக் கட்டாம் வலியுறும்பொழுது,—இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக - முற்காலத்து அதனினாய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க. எ - று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றித்

தம்மகிழ்ச்சி யினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன்றேன்றமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்தென்றங் கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதமென்று அதன்கண் மைந்துறாரென்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர்.()

இசு0. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
 னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். ௧0.

௧ பொச்சாவாக்ருவி எனபதரூப பொச்சாவாமயாசிய கருவியெனப் பொருள்கோடலே மெப்பு. அது தொல்காப்பியத்த வினையினுள் "நிலனும்பொருளும்" என்னும் முப்பத் தேழாக்குத்தித்தகை.யிலே சேராவகையர் "நின்றுகங்காணுமருந்தினேன் என்புழிக காட் மைய மருகதெனரூபாகலிற காணுமருகதெனபத விசாப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக் கருவியாத போற்றிசெயின என்புழிப்பொச்சாவாக்ருவி என்பதும் அது" எனக்கூறுமாற் றுணுணர்க. இலக்கணவிளக்க நூலாகரும் இலக்கணவிளக்கச் சூறவனியார்க்கும் இதவே கருத்தென்க.

† மூவகையாற்றல் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்பன; நால்வகை உபாயம் கொடுத்தல், இனசொறசொல்லல், வேறுபடுத்தல், யுறுததல் என்பன; ஐவகைத்தொழில் மேறசேறல், அரண்முற்றல், கோடல், பொருதல், வேறல் என்பன ; அறுவகைகருணம் எட்பாக்கல், பகை பாக்கல், மேற்சேறல், இருததல், பிரிததல், கூட்டலென்பன. இவற்றுள் மூவகையாற்றலை சகக-ம குறநூலா யினும், நால்வகை உபாயத்தை சகஎ-ம் குறநூலாயினும், ஐவகைத்தொழிலை சகஉ, சஎஎ-ம் குறநூலாயினும், அறுவகைகருணத்தை சஅடே-ம் குறநூலாயினும் காண்க.

இதும் அதி.—செங்கோன்மை.

கடுக

இ - ள். தான் உள்ளியது எய்தல் எனினு மன்-அரசனுக்குத் தானெய்த வினத்த பொருளை அக்கினத்த பெற்றியே எய்துதல்

எளிதாம்.—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின் - பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடாமாயின். எ - று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவை யிரண்டுபாட்டா னும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (40)

நூற் றும் அந் தி.—செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒரு பாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சா வாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நூசக. ஓர்ந்துகண் ணோடா நிறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. க.

இ - ன். ஓர்ந்து - தன்நீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி— யார்மாட்டும் கண்ணோடாது - யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது—இறை புரிந்து - நடுவு நிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து - அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நாலோரோடு மாராய்ந்து—செய்வஃதே முறை - அவ்வளவிற்காகச் செய்வதே முறையாம். எ - று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார் கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும் நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ( )

நூசஉ. வாநோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன் கோநோக்கி வாழும் குடி. உ.

இ - ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும் -
உலகத்துயிரெல்லாம் மழை புளதாயின்
உளவாகாநிற்குமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—
குடிகள் அரசன் செங்கோலுளதாயின் உளவாகா நிற்கும். எ - று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை . வானினுயவுணவை
வானென்றும், கோலி னுய ஏமத்தைக் கோலென்றும் கூறினார்.
அவ்வேமயில்வழி உணவுளதா யினும் குடி கட்டு
அதனாற்பயனில்லையென்பதாம்.

(உ)

ருசுஉ. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ஈ.

இ - ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் சூதியாய் நின்றது -
அந்தணர்க்குரித் தாய வேதத்திற்கும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட
அறத்திற்கும் காரணமாய் நிலைபெற்றது—மன்னவன் கோல் - அரசனாற்
செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ - று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்கு முரித்தாயினும்,
தலைமைபற்றி அந்தணர் நூலென்றார். “மாதவர் கோன்பு மடவார்
கற்பும்—காவலன் காவல்” வன்றித் தம்

* மணிமேகலை, இருபத்திவாண்டாவது நிறைசெய்தகாதை, ௨௦௮, ௨௦௯.

காவலன் சூசலின், ஈண்டறமென்றது அவைவொழிந்தவற்றை.

வேதமும் அறனும் அரசாதியாயினஞ் செங்கோலில்வழி ஈடவாவாகலின்,
அதனை அவற்றிற்குநிதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது
பிறிதில்லைபென்பார் நின்றதென்றற்கூறினார். இவ்வ விரண்டுபாட்டானுஞ்
செங்கோலது நிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ஞ்சூ குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
 னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ச

இ - ன். குடிதழீஇக் கோல் ஒச்சம் மாநிலமன்னன் அடி -
 தன் குடிசையுமணைத் துச் செங்கோலையுந் செலுத்தும் பெருநிலை
 யந்தணடியை—தழீஇ நிற்கும் உலகு - பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ - று.

அணைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்த்துழி வேண்டுவன
 கொடுத்தலும் முகலாயின. இவ்விரண்டினையும் வழுவாமற்செய்வான்
 நிலமுழுதுமாளுமா கலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும்,
 அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராகலின் அடிதழீஇ
 நிற்குமுலகென்றும், கூறினார்.
 (ச)

ஞ்சூ. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னூட்ட
 பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ங்.

இ - ன். பெயலும் விளையுளும் டொக்கு - பருவமழையுங்
 குன்றதலிளவும் ஒருக்கு கூடி—இயல்புளிக் கோல் ஒச்சம் மன்னவன்
 நாட்ட - தூல்கள் சொல்லிய வியல்பாற் செங்கோலைச்
 செலுத்துமாரசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ - று.

உளியென்பது மூன்றாவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல்.
 வானும் நிலனுந் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சரக்குமென்பதாம்.
 (ஐ)

ஞ்சூ. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
 கோலதூஉங் கோடா தெனின். க

இ - ன். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் -
 மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும்
 வேலன்று கோல்,—அதூஉம் கோடாது எனின் - அஃதும்
 அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ - று.

கோல்செவ்வியதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார்
 வேலன்றென்றார்; "மாண்ட- வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்*"
 என்றா பிறரும். கோடானென்பது பாட மரயின் கருவியின்றொழில்
 வினைமுதன்மேனின்றதாக வுரைக்க. (க)

௫௪௭. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
 முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின் ஏ.

இ - ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் -
 வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்; - அவனை முறை காக்கும் -
 அவன்றனை அவனது செங்கோலே காக்கும், - முட்டாச் செயின் -
 அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனவின். ஏ - று.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான் †
 கண்ணும் தன்னை குறைத்தான் ‡ கண்ணுங் காண்க. முட்டாதெ
 ன்பதன் இறுதிரிலை விகாரத்தாற்

* புறநாடும், ௫௫.

† கண்ணுநீசென்றசேமுள். லெப்பநிராயம், ௨௦, வழக்குகாரகாத, ௭௩-௫௫.

‡ பொற்கலப்பாண்டியன். லெப்பநிராயம், ௨௨, கட்டுகாரகாத, ௪௫-௫௫. ௫

௫

இதும் அறிவு செங்கோள்மை.

கக்க

௫௪௮. இவை நான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினனெய்தும்
 புயன் உறப் பட்டது.

(எ)

௫௪௮. என்பதத்தா னோர முறைசெய்யா மன்னவன்
 நன்பதத்தாற் றானே கெடும். அ.

இ - ள். என்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன் -

முறைவேண்டினார்க்கு எனிய செவ்வியையுடையதும் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோமொராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரின்—தண்பதத்தான் தானே கெடும் - தாழ்ந்த பதத்திலே நினது தானே கெடும். ஏ - று.

எண் பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், நூராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறைபுட் செய்தல்வினை கொண்டன. தாழ்ந்த பதம் பாவமும் பழியுமெய்திற்றிற்கும்நிலை. “அல்லவைசெய்தாற் கற ௫ கூடறம்” ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனான் முறைசெலுத்தாதானது கெடு கூறப்பட்டது.

(அ)

இசூ. குடிபுறம் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வம்வன்று வேந்தன் ரொழல், க.

இ - ன். குடி புறங்காத்து ஒம்பிக் குற்றம் கடிதல் - குடிகளைப் பிறர் சலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர் மாட்டுக குற்றமிகழின் அதனை யொறுப்பா நொழித்தல்—வேந்தன் வடு அன்று தொழில் - வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். ஏ - று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்டோடல், கோறலென ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குறறங்கடிதலென்பறாற பெற்றும். தன் கீழ் வாழ்வாரை யொறுத்தல் அறனனமையன் வடுவாடமன்பதனை யாசங்கத்து, அஃ தோகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீகங் தாயராக்குதலுஞ் சாதிதரும் மென்றார்.

(க)

இஊ. கொலையிற் கொடியினை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட்டதமொழி மீளர், க௦.

இ - ன். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஓறுத்தல் - அரசன் கொடியவா களைக் கொலையாடலுறுத்துத தகட்கோரைக் காததல்—பைவகழ் கன கட்டதவனாடி கோ - உழலன் கணையக் கன நறு பைவகழைக் காதததல்வாடாக்கும். ௭ - யு.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சய்வார, கருவியிறவகாலவார், கன் வர், ஆறலைப்பார், குறைவகானவார, பிறனில லழைவாயரன்றவா முதலாயினார. இவரை வடநூலார ஆததாய்கவனப. இப்பெற்றயாரைக் கணமலையுக் ககாலலா வழிப் புறகளைக்கு அஞ்சாசனற யுதவன்ன, கோறலும் அரசறகுச

பைவகழும்பானது நவ்வுபலவவயது உலகு சூடாப சாதிதரும் மனபதாய்தது. இவையரணம்பாட்டா னுந் செங்கோல் செலுததும் வெண்குடை. வேந்தறகுத்தியாரமாட்டு மூககையொறுப் புழ் ஒழியற்பால வல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

* நான்மணிக்கடிகை, அடி. மேலே உக-ம் பகைதந்தகாணக.

இசும் அறி.—கொடுக்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவ்வையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகவின், இஃததன்பின் வைக்கப் பட்டது.

இதுக. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. க.

இ - ன். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடித-பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொ ழிலைத்

தம்மேற்கொண்டு டாழுகு வாரினுங்கொடியன்—அலைமேற்கு காண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்த - பொருள் வெஃகிக் குடிகளையலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற் கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். ஏ - று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதும் துன்பமொன்பதுபற்றி, அவரினுங் கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி வேந்தென் பது உயர்நிலைப்பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடி தென்பதாயிற்று.

(5)

109. வேலொடு நின்றூ னிடுவென் றதுபோலுங்

கோலொடு நின்றூ னிரவு. உ.

இ - ன். வேலொடு நின்றான்-ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன்—இடு என்றது போலும்-ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேண் டதலோ டொக்கும்—கோலொடு நின்றான் இரவு - ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்றவர சன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டிதல். ஏ - று.

வேலொடு நின்றானென்றதனால் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒறுப்பென்னுங் குறிப்பினனாக வின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும்

கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(உ)

110. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ

னாடொறு நாடு கெடும். கூ.

இ - ன். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் - தன்ஸூட்டி நிகழும் தீமைகளை நாடொறுமாராய்ந்த அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன்— நாடொறும் நாடு கெடும் -

நாடோறும் நாடிழக்கும். ஏ - று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நாடோறும் கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

௫௫௪. கூழும் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் சூழாது செய்யு மரசு. ச.

இ - ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு - மேல் விளைவதென்னாது முறைதப்பச் செய்யுமாசன்—கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் - அச்செயலான் முன்னீட்டிய பொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடினைபுஞ் சேரவிழக்கும். ஏ - று.

கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இன்ற பாட்டாற் கூறுப.

இழத்தற்கேது வரு
(ச)

கூகும் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

கூகூ

௫௫௫. அல்லற்பட்டாற்று தழுதகண்ணீர் ரன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. இ.

இ - ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே - அரசன் முறைசெய் யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீர் ரன்றே—செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை - அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி. ஏ - று. அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய

மாத்நையென்னுமை யின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேது வாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற் கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங் கடிதிற்பெயென்பது கருத்து.

(6)

௫௫௬. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை பஃதின்றேன் மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. க.

இ - ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை - அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலை பெறுதல் செங்கோன்மையானும்;—அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னுவாம் - அச்செங்கோன்மையில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ - று.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் “இந்நிலத்த மன்னுதல் வேண்டி னிசைகேக” என்பத னுணுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலு நிலையாமை, பழிக் கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம், ஆகவே, தாமுமன்னொரென்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலிய வேதுக்களாற புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினார். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையில் வழி இலவாமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் கொடுங்கோலனாயினான் எய்துங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(7)

௫௫௭. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த னுளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. எ.

இ - ள். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு என்று - மழையில்லாமை வையத்தி வாழு முயிர்க்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்,—அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு - அவ்வகைத்துன்பம் பயக்கும் அரசன் தண்ணளியில்லாமை அவனாட்டு வாழும் குடிக்கட்டு. எ - று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது; உயிரென்பது குடிகன்மே னின்றது. மேல் வானோக்கிவாழு மென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாட உறியவாறு.(எ)

004. இன்மையி னின்னா தடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். அ.

இ - ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் - முறைசெய்யாத அரசு னது கொடுக்கோலின்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னாது - யாவர்க்கும் பொருளினதின் கமயினும் உடைமை இன்னாது. எ - று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவேந்து நாட்டிக் கைச் சேரவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின், அங்வுடைமை

9 நான்மணிக்கடிகை.

~~005~~ 005. இன்மையெருவத்தெய்யுறும்.

இன்மையினுமின்னாதாயிற்று இவையிரண்டு பாட்டாலும் அவனாட்டி வாழ்வார்க்கு வருங்குற்றம் உறப்பட்டது.

(அ)

006. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
பொல்லாது வானம் பெயல் க.

இ - ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் - மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது - அவனாட்டுப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ - று.

இரண்டிடத்தும் கோடவென்பன திரிந்துகின்றன.

உறைகோடுதலாவது பெய் புங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறப. (க)

ருகூ. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின. ௧0.

இ - ன். காவலன் காவான் எனின் - காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைச் காவா னுயின—ஆ பயன் குன்றும் - அறனில்லாத அவனாட்டுப் பசுக்களும் பால்குன்றும்.— அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர்—அந்தணரும் நூல்களை மறநதுயிலவர். ஏ - று.

ஆபயன் ஆவார்கொளளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டியித்தல், ஈதல், ஏறறலெனவிலை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவியின்மை யானும், அது ய்காயத்தறகுரியா மந்திரவகற்பமென்பன ஒதாமையானும், வேள்வி நடவாதாமு ஆகவே, வானம் பெய்வொல்லாபதன்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட் டானும் அவனாட்டின கண்கழுவுகுறழ் கூறப்பட்டது.

(௧0)

ருஎ ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிசைஞ்சுவதும் பகுதி தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

* யஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய கொடுகோண்மைப்பாற்படுதலின்,

ருகூ. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாது கொறுப்பது வேந்து. ௧.

இ - ன். தக்காவகு நாடி - ஒருவன் தன் னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை உதவாக ள்ளரூராயாது—தலைச்செல்லா வண்ணத்தால

ஒத்தாவது ஒதுப்பது வேண்டு - பின்னும் அது செய்யாமற்சபாருட்கு அவனை அகற்றத்திறங்கொப்ப ஒதுப்பானே அரசனாவான். ஏ - று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தருதியென்பது நடுவுநிலைமையாதல் "தருதி யெனவொன்று நன்றே" எனபதனனுமறிசு. இதன்னே தக்காங்கு நாடா ளுமயும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும், வினையாதல் பெறலும். (க)

இசை. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிசு கெடிதாக்க
நீக்காமை வேண்டி பவர், உ.

சு பகுதி - மந்தரிமுதலியவர்கள்: † குறள், ௧௧௧.

இளம் அறிவு வெருவந்த செய்வார்மை

கலை

இ - ள். கடிது ஒச்சி - அக்வொத்தாய்கொறுத்தல் தொடங்குகால் அளவிறப் பச்செய்வார்போற் குருடங்கி,--மெல்ல எறிசு - செய்யுக்கால் அளவிறவார்பற் செய்க--ஆக்கம் கெடிது நீக்காமை வேண்டிபவர் - ஆக்கத் தங்கெனெடுக்கால் சிற்றின வேண்டுவார். ஏ - று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனை யஞ்சுதற் பொருட்டும், மெல்லவெறி தல் யாவரும் வெருவாமைப்பெ ருட்டிமாம். தொடங்கினவளவிற் குறைதல்பற்றி மென்மை உறப்பட்டது. ஒச்சுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமை ய தியல்பு உறப்பட்டது.

106. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
 னெருவந்த மொல்லைக் கெடும். ௩.

இ - ன். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் -
 குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும்
 வெங்கோலனாயின், — ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும் - அரசன்
 ஒருதலையாகக் கடிதிற் கெடும். ௭ - று.

வெங்கோலனென்ப து ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது.
 ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட்டினவி.
 அச்செயல்களு வ் கெடுகளும் முன்னர் க் கூறப்படும்.
 (௩)

107. இறைகடிய நென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
 னுறைகடுகி பொல்லைக் கெடும். ௪.

இ - ன். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல்
 வேந்தன் - குடிசு ளான் நம்பிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும்
 இன்னாச்சொல்லையுடைய வேந்தன்—உறை கடுகி ஒல்லைக்கெடும் -
 ஆயுளுக்குறைந்து செல்வமுக கடிதினிழக்கும. ௭ - று.

கெஞ்சு கொந்து சொல்லுத ளான், இன்னாமை பயப்பதாய
 சொல்ல இன்னாச் சொல்வென்றார். உறையென்பது முதனிலைத்
 தொழிற் பெயர். அஃது ஈண்டாருபெய ராய் உறைதலைச்செய்யும்
 நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லா தார்க்கு
 உள்ளதிற் சுருங்குதல்.

(௪)

108. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
 பேள்கண் டன்ன துடைத்து. ௫.

இ - ன். அருஞ்செவ்வி இன்னாமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம் -

தன்னைக் கரண வேண்டுவார்க்குக் காலமரியளாய்க் கண்டால்
இன்னுத முகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்—பேய் கண்டன்னது
உடைத்து - பேயாற் காணப்பட்டாற்போல்வ தொரு குற்றமுடைத்து. எ
- று.

எனவே, இவை யிரண்டும் வெருவந்த செய்த லாயின, இவை
செய்வானைச் சார் வாரின்கையின், அவ னது செல்வ ன் தனக்கும்
பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றிப்
பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல்.
(6)

1066. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி பாங்கே செடும். 6. கடுஞ்சொல்லன்

1067. அ. தி. வெருவந்தசெய்யாமம்.

இ - ன். கடுஞ்சொல்லன் கண் இவன் ஆயின் - அரசன்
கடியசொல்லையுமுடைய னாய்க் கண்ணோட்டமுமிலனாயின்,—கடுஞ்
செல்வம் நீடு இன்றி ஆய்கே செடும் - அவனது பெரிய செல்வம்
நீடுதலின்றி அப்பொழுதே செடும். எ - று.

“வேட்டல் கடுஞ்சொன் மிகுதண்! -ஞ்
குதுபொரு—ளீட்டங்கட் காமமோ டேழு” எனப்பட்ட
வீதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர்
இவ்வெருவந்தசெய்தலுடக்கினார். கண் ஆகுபெயர். இவை
செய்தபொழுதே கடுஞ்சிறுமைத்தன்றாயினு மென்பார்,
கடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல் நீட்டித்தல்.

1068. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னமுநான் டேய்க்கு மாம். 6.

இ - ன். கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் - கடிய சொல்லும்

குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும்—வேந்தன் அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம் - அரசனது பகை வெல்லு தற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினத் தேய்க்கும் அரமாம். எ - று.

கடுமொழியாற்றினபுய் கையிகந்த தண்டத்தாற்றேசமுய் கெட்டு முரண் சுருக்கி வருசலின் அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயினூர் தேயுமென்றற்கு அடுமுரண இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம். அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. இவை வையத்துபாட்டானும், செவ் வியின்மை, இன்னொருமுடிமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வீணையென்ப தூஉம், இவை செய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமு மிழக்குமென்பதூஉய் கூறப்பட்டன.

(எ)

இகஅ. இனத்தாற்றி பெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் சீறிற் சிறுகுந் திரு. அ.

இ - ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் - காரியத்தைப்பற்றி வந்த வெண் ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவாசன்— சினத்து ஆற்றிச் சீறின் - அப்பிழைப்பாற் றன்காரியர் தப்பியவழித் தண்ணிச் சின மாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரை வெருளுமாயின்,—திருச் சிறுகும் - அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருக்கும். எ - று.

அரசர்பாரம்பொறுத்துய்த்த லொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெருளின் அவர் வெரீஇ நீக்குவர்; நீக்கவே, அப்பிழைப்புத் திருமாறும் அப்பாரயினிதய்க்குமாறும் இலனுமென்பது கோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுய் கூறினார். இதனாற் பருதியஞ்சும் வீணையும் அது செய்தானெய்துய் குற்றமுய் கூறப்பட்டன.

(அ)

இசூக. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். ௧.

இ - ன். சிறை செய்யா வேந்தன் - செரு வருதற்குமுன்னே
தனக்குப் புகலாவ தோரான் செய்துகொள்ளாதவரசன்—செருவந்த
போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும் - அது வந்தகாலத்து
ஏமயின்மையான் வெருவிக் கடித்திகெடும். எ - று.

உத்யாது ஒருமைப்படை வாகியப்பதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதைத்
தேர்வடமியூப்பார்போலப் பிரத்தியேகபந்தாந்தவய பெண்புர் வடதுலார்.

இஅம் அதி.—கண்ணோட்டம்.

கண்கள்

பகையைவெருவிச் சேர்த்தாரீங்குதவித் தமியனாய்த்
தானும்வெருவி அப்பகை வயத்தனாமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும்
வினையும் அது செய்தானெய்தும் பயனாக் கூறப்பட்டன.
(௧)

இஎ0. கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுக்கோ லதுவல்ல
தில்லை திலக்குப் பொறை ௧0.

இ - ன். கடுக்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் -
கடுக்கோலனாயவரசன் நீதிதான் முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப்
பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்;—அதுவல்லது திலக்குப் பொறை இல்லை
- அக்கூட்டமல்லது திலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிரி தில்லை.
எ - று.

கடுக்கோலென்பது ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின்மேற்றன்றி
அதனைச் செய்வான் மேற்றயிற்று. அவன் அது
செய்தற்கியைவாரையல்லது கூட்டாமையிற் கல்லார்ப்

பிணிக்ருமென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம்
 பொறுக்கின்றதியல்பாகலின் நிலத்திற் குப் பொறை
 அதுவல்லதில்லையென்றும் கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுள்விதாரம்.
 இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.
 (கௌ)

நாஅம் அதி.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாராக் கண்டால் அவர் கூறியன
 மறுக்கமாட்ட டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்டென்றவழி
 நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட்
 கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்ற மையின்,
 இஃததன்மீன் வைக்கப்பட்டது.

நாசக. கண்ணோட்ட மென்னும் கழிபெருங் காரிகை
 யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. க.

இ - ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை
 உண்மையான்-கண்ணோட் டமென்று சொல்லப்படுகின்ற
 சிறப்புடையவழகு அரசர்மாட்டி உண்டாகலான்,— இவ்வுலகு
 உண்டு-இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ - று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி
 இவ்வுயிராமுகது சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின்,
 உண்மையானென நிலவேறுக்கூறினார். இன்மை
 வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்மாட்டி வாழ்வார் புலியையடைந்த
 புல்வாயி னம்போன்ற ஏமஞ்சாராமையற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.
 (ச)

நாசஉ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
 ருண்மை நிலக்குப் பொறை. உ.

இ - ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது - உலகாடை

கண்ணோட்டத்தின் கண்ணே சிகழ்வது—அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை-ஆகலான், அக்கண் ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற் கன்று. ஏ - று.

உலகையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றி வைமுதலாயின. அவைசிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டா னுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(உ) கண்ணு இ அ - ம் அந்தி... கண்ணோட்டம்.

இளக. பண்ணென்றும் பாடற்கிண்பயின்றேற் கண்ணென்றும் கண்ணோட்ட மில்லாத கண். உ.

இ - ள். பண் என்றும் பாடற்கு இ கையு இன்றேல் - பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்கொழிலோடு பொருத்தமின்றாயினி - கண் என்றும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாய் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்தி ஏ - று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ்முதலிய ஞாற்று மூன்று. பாடற்கொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும், பண்ணல் முதலியவெட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடி வ மென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலியவண்ணங் கண்ணோட்டத்தாறுமாம்.

இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணாற்பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணாற்பயனில்லையென்பதாம் கண் சென்றவழி சிகழ்தல்பற்றி அதனை யிடமாக்கினார். இறுதிக்கட் கண்ணென்பதனைக் "கண்ணகண் ஞாலம்" என்புழிபோலக் கொள்க.

(உ)

௫௭௪ உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ச.

இ - ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் - கண்டார்க்கு
முகத்தின்கண் உள போற்றோன்றல்லது வேறென்ன பயனைச்
செய்யும் - அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அளவிறவாத
கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள் எ - று.

தோன்றல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்மியையான்வந்தன.
கழிகண்ணோட்டத் தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனையுஞ்
செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம்.

௫௭௫. கண்ணிற் கணிகலக் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். இ.

இ - ள். கண்ணிர்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம்-ஒருவன்
கண்ணிற்கு அணியுங் கலமாவது கண்ணோட்டம்,—அஃது இன்றேல்
புண் என்ற உணரப்படும்-அக்கல மில்லையாயின் அஃதறிவுடையாராற
புண்ணென்றறியப்படும். எ - று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்ற ம்,
கண்ணாய்த்தோன்றினும் கோய்களானும் புலன்பற்றலானுந்
தயர்விளைத்தனோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படு மென்றுங் கூறினார்.
இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங்
கூறப்பட்டது.

(இ)

௫௭௬. மண்ணோ டியைபந்த மரத்தனைபர் கண்ணோ
டியைபந்துகண் ணோடா தவர். கூ.

உவார்த்தல், உயர்த்தல்

தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எள்ளல்.

↑ பண்ணல் முதலிய கைத்தொழில்களிடையான பண்ணல், பரிசுட்டல், ஆராய்தல், தடவாடல், திசுலாடி, திசுநாட்டு, தடவூழ், குறுமபேக்கு எள்ளல்.

உ ↑ திசுலாடி. உ.

நீட்டம்.

அதி. - கண்ணோட்டம்.

கண்ணோட்டம்

இ - ள். கண்ணோட்டி இயைந்த. கண்ணோட்டாதவர் - ஓடுதற்குரிய கண்ணோட்டி பொருத்திவைத்த அல்தோட்டாதவர்—மண்ணோட்டி இயைந்த மரத்த அணையர் - இயங்காநின்றராயினும் மண்ணோட்டி பொருத்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ - று.

ஓட்டாதவரென்புழிச் சினைவீனை முதன்மேனிற்றது. மரமுங் கண்ணோட்டியைந்து கண்ணோட்டாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுகதமண்ணோட்டி கூடிய மரப் பாவையென்றுரைப்பாருமுளர். அல்துரையன்மை காணப்படுங்கண்ணோட்டினன்றி அதனுண் மறைந்து நிரகின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், “மரக்கண்ணோட்ட மண்ணோட்டார் கண்ணோட்ட—நிரக்கண்டாய்க்” என்பதனானுமறிச. (க)

இளசு, கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணோட்டையார் கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ.

இ - ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் - கண்ணோட்ட

யில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர்;— கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் - கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமில்லாதவரில்லை. எ - று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனையெனாமறைமுகத்தான் வினக்கினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதா திழிபு கூறப்பட்டது.

(எ)

௫எஅ. கருமஞ் சிதைபாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை புடைத்திவ் வுலகு. அ.

இ - ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு - முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிவுழியாமற கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு—உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு - உரித்தாரதன்மைபுடைத்து இவ்வுலகம். எ - று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையிடக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொரூ தார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் “ஓர்ந்தகண்ணோடாது” என்ற முகறயிலக்கணத் தானும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவறங்கியல்பாதலருமையிற கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும், அவலியல் புடையார்க்கு உலகமுழுதும் பெய்ககாலஞ்சேறலின் உரிமைபுடைதென்றாய் கூறி னார். இதனை கண்ணோடாமறு கூறப்பட்டது.

(அ)

௫எக. ஒறுத்தாறறம் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. க.

இ - ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினூர்கண்ணும் -
 தம்மையொறுக்குமியல்புடையா ரிடத்தும்—கண்ணொடிப் பொறுத்தாற்றும்
 பண்பு தலை-கண்ணொட்டமுடையாயக் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பு
 அரசர்ககுத் தலையாயவியல்பாவது. ஏ - று.

பண்பினுடொன்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும்,
 பொறுத்தாற்று மென்பன ஈன்டொகூடுசான்னர்,
 (க)

* அரசகண்ணி நானுதேவலலயா: மனஞ்சேகமரசகண்ணு மணலுள்—ரா
 கண மணலி - திப்கண்டயாம்—கானுமுதவ வெல்கொடியான் வணவ்வனர்
 நடவகணைக்குளமுத நோன தத் தொழுத—முதவதள்ளாயிரம.
 † குறள். 606.

இளம் அறிவு—ஒற்றாடல்

இ. 10. பெயக்கண்டு நஞ்சன் டமைவர் நயத்தக்க
 நாகரிகம் வேண்டு பவர். 80.

இ - ள். நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர் - பயின்றார்
 தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டுவதும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின்
 அதனைபுண்டு பின்னுமவரோடு மேலு வர்—நயத்தக்க நாகரிகம்
 வேண்டுபவர் - யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத் தினை
 வேண்டுமவர். ஏ - று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் “முந்தைய யிருந்து நட்டோர்
 கொடுப்பி— நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகா” என்பதனானுமறிக.
 அரசர் அவரையொருது கண் ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக்
 குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானும் உற்ப்பட்டது.
 (80)

ஒற்றான் விரைந்தறிதல்— வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்குரிய தொழில், எ - று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும், காண்காவது
 ஏழாவதன்பொருட் கண்வந்தது, நிகழ்வனவெல்லாமென்றது
 நல்லவுந்தீயவுமாய சொற்களைபுஞ் செயல் களைபும், அவை
 நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிதருததக்க அனியாகத் தெறலாகச் செய்ய
 வேண்டெவின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிறகும் அறிதல்
 காரணமாகவின்

சு சிற்றினம், உயர்வு

இகம் அறி.—ஒற்றாடல்.

கங்க

அதனையேபுபசாரவழக்கார் ஞெழிலென்றும் கூறினார்.

ஒற்றினென்பது அதிகாரத் தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினைய பயன்
 கூறப்பட்டது. (உ)

இஅக. ஒற்றினு ஞெற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
 கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். க.

இ - ன். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன் -
 ஒற்றினுனே எல் லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து
 அவற்றினெய்தும் பயனையாராயாதவர சன்—கொற்றம் கொளக்
 கிடந்தது இல் - வென்றியடையக்கிடந்தது வேறொருசெறி யில்லை. எ -
 று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல்
 பிறிதிறீராமையின்; கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக்
 கொளக்கிடந்ததொரு வென்றி யில்லை பென்றுரைப்பினுமமையும்.
 இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குறறங் கூறப்பட்டது.

(உ)

இஅச. வினைசெய்வார் சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றும்
கனைவரையு மாராயவ தெற்றும். ச.

இ - ன். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற
அனைவரையும் ஆராய் வது - தங்காரியஞ் செய்வார்,
சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரை யும்
சொற்செயல்களானாராய்வானே—ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ - று.

தம்மென்றது அரசனெனப்படுத்தி. அவனுக்குக்
காரியஞ்செய்வார் செய்வன வும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும்
நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்ற மாராய்தலும்
மேற்றிறப்படுதலும் முன்னிடத்தித் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து,
அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டியதலின், இம்மூவகையாரையும்
எஞ்சாமலாராய வேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராய்வ
தொற்றென்றார். (ச)

இஅதி. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா திபாண்டு
முகாஅமை வல்லதே பொற்று. இ.

இ - ன். கடா உருவொடு - ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறுதவடிவோடு
பொருந்தி—கண் அஞ்சாது - அவர் ஐயுற்றறியவற்றிற் செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண்
ணிர்கஞ்சாது நின்ற—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று - நான்குபாயமுஞ் செய்
தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உயிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான்.
எ - று.

கடாவென்பது கடுக்குமென்னும் பெயரெச்சத்தெதிரீமறை. ஐயுறுத
வடிவாவன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினா வடிவு.

(இ)

இஅக. துறந்தார் படிவத்த ராதி யிறந்தாராய்ப்

தென்செயிலுஞ் சோர்வில தொற்று. ௬.

இ - ன். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து -
முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும்
உன்புகுதற்கரியவிடங்களெல்லாம் உன்புக்கு ஆராயவேண்டு வன
வாராய்ந்தறிந்து—என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று - ஆண்டையார்
ஐயுற்றப் பிடித்து எ ல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை
வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற் றனாவான். எ - று.

அந்நி

இஈம் அநி.—ஒற்றாடல்:

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின.
செயினுமென்பது அந்நிவர் றொன்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது.
மேல் கால்வகையுடையத்தினுஞ் சோர் வின்மைசொல்லிவைத்து ஈண்டு
தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது அதனது பொறுத் தற்கருமைச்சிறப்பு
நோக்கி. இதனுட் படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார்
வேடத்தாராகியென்றுரைப்பாருமுனர்.
(௬)

இஅந மறைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை
பையப்பா டில்லதே யொற்று. எ.
இ - ன். மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி - ஒற்றப்பட்டார்
மறைபச்செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினொற் கேட்க
வல்லனும்—அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல் லதே ஒற்று - கேட்டறிந்த
செயல்களிற் பின் ஐயப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றனாவான். எ -
று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரையறிந்து,
அவரயிராமற்சென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற
சொல்லாக செயலாக முன்னே விளைத்து, அத்தொடர் பாற்கேட்டுகுகா

லும் உறுதார்போன்றின்று கேட்கவேண்டுதலிற் கேட்கவற்றுகி
 யென்றும், கேட்டறிந்தவறறைத் தானேயையுற்றுவந்து சொல்லின்
 அரசனால் அவற் றிறகேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடில்லதே
 யென்றுக்கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் ஒற்றின திலக்கணவ
 கூறப்பட்டது. (எ)

டுஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
 சொற்றினு சொற்றிக் கொளல். அ.

இ - ன். ஒற்று ஒற்றித் தந்தபொருளையும் - ஒரொற்றன்
 ஒற்றிவந்தறிவித்தகாரி யந்தன்னையும்—மற்றும ஒரொற்றினுல்
 ஒற்றிககொளல் - பிறனொரொற்றனாலும் ஒற்று வித்து ஒப்புமை
 கண்டுகொள்க. எ - து.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங்
 கூடுமாக லின், ஒருவன் மாற்றந தேறப்படாதென்பதாம்.
 (அ)

டுஅக. ஒற்றொற் றுணராமையாள்க வுடன்மூவர்
 சொறற்றுகக தேறப் படும். க.

இ - ன். ஒற்று ஒற்று உணராமையாள்க - ஒற்றையாளியிடத்து
 ஒருவனையொரு வனறியாமலானக;—உடன மூவர் சொல் தொக்க
 தேறப்படும் - அறவனமாண்ட வொற்றாமூவரை ஒருபொருணமேல்
 வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர்சொல்லும்பயனா லொத்தனவாயின, அது
 மெய்யென்று தெளியப்படும். எ - து.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற்
 றம்முனியைந்து ஒப்பககூறவராகலின உணராமையாள்கவென்றும்,
 மூவர்க்கு நெஞ்சொற்றமைப்படு தலும பட்டால நீடுநிற்தலுமகூடாமையிற
 தேறப்படாமென்றவகூறினார். இதுகுனே அஃதொத்திலவாயிற
 பினனுமாராய்கவென்பதும் பெற்றும். (க)

இஹ. சிறப்பறிய வெஹ்றின்சுட் செய்பறக செய்யிற்
புறப்பித்தநா னுரு மறை. ௧௦.

இ - ன். ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யுந் -
மறைத்தவையறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட்டுசெய்யுஞ்சிறப்பின அரசன்
பிறாறியச் செய்யாதொழிசு;—செய்யின்மறை

கூறும் அறி.—ஊக்கமுடைமை.

தூகூ

புறப்படுத்தான் ஆரும் - செய்தானாயிற் நன்னகத்தடக்கப்பவும்
மறையைத் தூரீனே புறத்திட்டானும். ௭ - ௮.

மறையாவது அவனொற்றையுடையம், அவன் கூறியதுஉமாம்.
சிறப்புப்பெற்ற விவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம்
யாதென்றும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின்,
புறப்படுத்தானானுமென்றார். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஒற்றரை
யானுமாரும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாரும், அறிந்தாற் சிறப்புச்
செய்யு மாறுங் கூறப்பட்டன.

(௧௦)

கூறும் அறி.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி வீணசெய்தற்குட்
கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற
வீணசெய்வானுக்கு இஃதின்றியமை யாமையின், ஒற்றாடலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

இஹ. உடைய ரெனப்படுவ ஊக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. ௧.

இ - ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் - ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம்;—அஃது இல்லார் மற்ற உடையது உடையரோ - அவ்ஊக்கமில்லா தார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ - று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திரின் ஈ பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற்றொக் கது. காக்குமாற்றலிராகலின், அதுவுமிழ்ப்ப ரென்பதாம். (ச)

இசூஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ.

இ - ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை - ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலை நின்ற உடைமையாவது;—பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும் - மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ - று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநின்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலை நில்லாமைபுக் கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

இசூங. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லவா ளுக்க
மொருவந்தக் கைத்துடையார். ங.

இ - ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லவார் - இழந்தாராயினும் யாம் கைப் பொருளையிழந்தேமென் றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் - நிலை பெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார். எ - று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய ஆக்கமென்க. கைத்து கையகத்தாய்பொருள்: “கைத்துண்டாம் போழ்தே காவா தறஞ் செய்ம்மின்க” என்றார் பிறரும். அல்லா

(உ)

உ மத்தந்தை நல்வினை யாமியை மென்றது—கைத்தண்டாம் போழ்தே
உ ரை நறந் செய்ம்மின்—முற்றி யிருந்த கனிபொழியத் தீவனியா—எந்நா
புதிர் தறுமுண்டு—காலடியார், இனமை நிறையாமை.

கள்ள சூர ம் அதி.—ஊக்கமுடைமை.

இகச. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
ஆக்க முடையா னுழை. ச.

இ - ன். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை - அசைவில்லாத
ஊக்கத்தை யுடையான்மாட்டு—ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும் -
பொருள் தானே வழிவின விக்கொண்டு செல்லும். எ - று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றற்றளராமை. வழிவினவிச்
சென்று சார் வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார்,
அதர்வினாய்ச்செல்லுமென்றார். எய்தி நின்ற பொருளினும் அதற்குக்
காரணமாயவூக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவை காண்கு பாட்டானும்
கூறப்பட்டது. (ச)

இகரு. வெள்ளத் தினைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தினைய தயர்வு. ரு.

இ - ன். வெள்ளத்து அினைய மலர் நீட்டம் - நின்ற
நீரினவினவாம் நீர்ப்பூ க் களின்றானினது நீளங்கள்,—மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அினையது உயர்வு - அதுபோல் மக்கடம்மூக்கத்தளவினதாம்
அவருயர்ச்சி. எ - று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிக்க துணையும் மலர்த்தான் நீருமென்பது

பட, வெள்ளத் தீனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்கமிக்க
 துணையும் மக்களுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல்
 பொருள்படைகளான் மிகுதல். (இ)

ருகக. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
 தள்ளினுஞ் தள்ளாமை நீர்த்து. கூ.

இ - ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் - அரசராயினார்
 கருதுவதெல் லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக;—அது தள்ளினும்
 தள்ளாமை நீர்த்து - அவ் வுயர்ச்சி பால்வகையாற் கூடிற்றில்லையா
 யினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ - று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று.
 தள்ளியவழியுந் தாளாண் மையிற் நவறின்றி நல்லோராற்
 பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற்கைத்தென்பதாம். மேல்
 உள்ளத்தினையதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு.
 (ஈ)

ருகஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ரூரவோர் புதையம்பிற்
 பட்டுப்பா டீன்றுங் களிறு. எ.

இ - ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும் - களிறு
 புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிட த்துத் தளராது தன்பெருமை யை
 நிலைநிறுத்தும்;—உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார் - அதுபோல
 ஊக்கமுடையார் தாய்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்த
 விடத்துத்தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்தவர். எ - று.

புதை அம்புக்கட்டு: பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது
 பட்டெனத் திரித்து கின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடீன்றுதல்
 உரவோருடனும், சென்றியைந்தன். தள்ளினுந்தவருதுள்ளியது

முடிப்பென்பதாம்.
முடையாரதயர்ச்சி

இவை மூன்றுபாட்டானும்
கூறப்பட்டது.

ஊக்க

(எ) ஊக்கம் அப்தி.—மடியின்மை.

கஎடு

இகஅ. உள்ள மிலாதவ ரொத்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ.

இ - ள். உள்ளம் இலாதவர் - ஊக்கமில்லாதவரார்—உலகத்து
வள்ளியம் என் னும் செருக்கு எய்தார் - இவ்வுலகத்தாரான் யாம்
வண்மைபுடையேமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெறார். எ - று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு
இவைமுறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார்.
கொடைவென்றியினாய வின்பம் தமக்கல் லது பிறர்க்குப்
புலனாகாமையின் தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

இகக. பரியது கூர்க்கோட்ட தாயினும் யாளை
வெருடம் புலிதாக்குறின். க.

இ - ள். பரியது கூர்க்கோட்டது ஆயினும் - எல்லாவிலக்கினுக் தா
ன் பேருடம் பினது அதுவேயுமன்றிக் கூரிய
கோட்டையமுடையதாயினும்,—யாளை புலி தாக்கு றின் வெருடம் -
யாளை தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும். எ - று.

பேருடம்பான் வலியிருதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக் க
மெய்வலியுக் கருவிச் சிறப்புமுடைத்தாயினும் யாளை
ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின்
மிக் க மெய்வலியுக் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்க
மில்லராயின் அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவரென்பது
தோன்றகின்றமையின், பிறிது மொழிதல்.

(க)

கூ00. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மாமக்க ளாதலே வேறு. ௧0.

இ - ள். ஒருவற்கு உரம் உன்ன, வெறுக்கை - ஒருவற்குத்
திண்ணியவறிவாவது ஊக்கமிருதி;—அஃது இல்லார் மாம் -
அவ்வூக்கமிருதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங் களாவார்;—மக்களாதலே
வேறு - சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமை வடிவு
மக்கள்வடிவே; பிறிதில்லை, எ - று.

உரமென்பது அறிவாதல் “உரனென்னுந் தோட்டியான்”
என்பதனனுமறிசு. மாமென்பது சாதிமொருமை. மக்கட்டுள்ள
நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுயின்மை பற்றி மரமென்றும்,
மரத்திற்குள்ள பயன்பாடினமைபற்றி மக்களாதலே வேறென் றுங்
கூறினார். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர்,
நாவாய் கட்டு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமுன்றுபாட்டானும்
ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது .

(௧0)

கூக ம் அறி.—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை.
ஊக்கமுடை யார்க்கு ஓரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதனோக்கி,
இஃதுக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0௧. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாரூ மாப்த்த தெமும். ௧.

* குறள், ௨௪.

கூக

கூக ம் அறி.—மடியின்மை.

இ - ள். குடி என்னும் குன்ற விளக்கம் - தான் பிறந்த குடியானபி

வினக்கு—மடி என்னும் மாச ஊர மாய்த்து செலும் - ஒருவர் மடியாயிடு
 நத்திப்போம். ஏ - று.

இருளடர்

உலகாடைபுள்ளதானையும் இடையருது தன்னுட்பிறந்தாரை வினக்குதலிற் குடி
 யைக்குன்றவினக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியை மாசென்றும்,
 அலிது ஏனையிருள்போலாது அவ்வினக்கைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடை
 னமயின் மாசுமாய்த்துகெடுமென்றங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுயில்லை
 யாதல். (ச)

க02.. மடியை மடியா வெழுதல் குடியைக்
 குடியாக வேண்டு பவர். உ.

இ - ன். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவர் - தாம் பிறந்த குடியை மேன்மே
 றுயரும் சற்குடியாக வேண்டிவார்—மடியை மடியா ஒருகல் - மடியை மடியாகவே
 சருதி முயற்சியோடொழுதுக. ஏ - று.

முயற்சியோடென் றது அவாய்மையான் வந்தது. செரு பிற் கொடியது பிறிதின்
 கைபற்றி செருப்பை செருப்பாகவே சருதுகவென்றும்போல மடியிற்றீயது பிறிதின்
 கைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர் தன்னானே கூறினார். அங்கவனங்கருதியதனைக் கடிந்து
 ளுயன்செழுதவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக் குடியாக
 வேண்டிபவரென்றார். அவ்வனமொழுதாக்காற் குடியழியுமென்பது சருத்து. இனி
 மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுதுக வென்றுரைப்பாருமுளர்.()

க03.. மடிமடிக்கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
 குடிமடியுந் தன்னினு முகது. டு

இ - ன். மடி மடிக்கொண்டு ஒருகும் பேதை பிறந்த குடி—விடத்தருவதாய
 மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்தகுடி—தன்னினும்
 முத்த மடியும் - அவன் தன்னினும் முத்தமவழியும். ஏ - று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுதுதவிற் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடி தன்னினுமுத்தற வழியுமென்றும் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிப்படினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம். (உ)

க0ச. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு. ச.

இ - ன். மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு - மடியின்கண்ணே வீழ் தலாற் திரூந்திய முயற்சி விவராயினார்க்கு—குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும் - குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும். எ - று.

மடிசுதெனத் திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் இலவரென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவை காண்குபாட்டானும் மடியின்றிமை கூறப்பட்டது. (ச)

க0இ. செடுகீர் மறவி மடிதுயி னுஞ்சுங்
செடுகீரார் காமக் கலன், இ.

க0க. ம். அழி—மடியின்மை.

கள்ளி

இ - ன். மடி செடுகீர் மறவி துயில் காண்கும் - மடியும் விரைந்துசெய்வதனை நீட்டித்துச்செய்யுமியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்—செடும் நீரார் காமக் கலன் - இறக்குமியல்பினைபுடையார் விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ - று.

முன்னிற்சுற்பாலதாய மடி செய்யுணைக்கி இடை சின்றது. செடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கணிக ழ்வதாய செயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயன்முதல் மூன்றம் தாமதகுணத்திந்ரேன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல். இவை

தன்புறாரீரார்க்கு இன் புறத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக்
காண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த் தலின், நாளுலந்தார்க்கு ஆக்கம்
பயப்பதுபோன்றுகாட்டி அவர் விரும்பியேறிய வழிக் கடலிடை
வீழ்க்கருங் கலத்தினை யொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்
கலனென்னுஞ் சொல்லாற பெறப்பட்டது இதற்கு விரும்பிப்
பூணுமாபரணமென் றுரைப்பாருமுளர்.

(இ)

கூ0க. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. க.

இ - ன். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும் -
நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்—மடி
உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது- மடியுடையார் அதனான்
மாண்டபயனை எய்துதலில்லை. எ - று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கினின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம்.
அச்செல்வம் அழி யாமறகாக்கும் முயற்சியினமையின் அழியும்,
அழியவே, தந்துன்பீங்காயதன்பதாம். இதற்கு
நிலமுழுதுமுடையவேநநர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென்
றுகரப் பாருமுளர்.

(ச)

கூ0எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுளுற்றி லவர். எ.

இ - ன். மடி புரிந்து மாண்ட உளுற்று இலவர் - மடியை
விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சி யில்லாதார்—இடி புரிந்து எள்ளும்
சொற் கேட்பர் - தந்நட்டார் முன் கழறு தலை மிகசெய்து அதனறையன்
காணமையிற் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட்பர். எ - று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், கட்டாரென்பது
பெ ரளும். அவரி கழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே

முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறுசொல்லு மாற்றலின்மையின்,
சேட்பொன்றார். (ஈ)

க0அ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்றார்
கடிமை புகுத்தி கும். அ.

இ - ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் - மடியினது தன்மை
குடிமையுடையான்சென்றே தங்குமாயின்,—தன் ஒன்றார்க்கு அடிமை
புகுத்திவிடும் - அஃதவனைத் தன் பகைவார்க்கு அடியனூர்தன்மையை
யடைவித்துவிடும். எ - று.

மடியினதுதன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை
அஃது அதனை யுடையவரசன்மேரூதல், தன்னென்றார்க்கென்றதனான்
அறிக. அடியனூர்தன்மை தாழ்த்துகின்றேவல்கேட்டல். இவை
யிட்டன.

நான்குபாட்டானும் மடிமைக்குநடவர்கள் கூறப் புகுந்து கும்
(ஈ)

அதி.—ஆள்வினைபுடைமை.

க0க. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். க.

இ - ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற - ஒருவன்
தன்மடியானார் தன்மையை யொழிக்கவே,—குடி ஆண்மையுள் வந்த
குற்றம் கெடும் - அவன் குடியுள்ளும் ஆண் மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள்
கெடும். எ - று.

மடியானூர்தன்மை மடியு ஊடமைக்கேதுவாய தாமதகுணம்.
குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண்
வந்தகுற்றமென்றது மடியானன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான
நிகழ்த்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மை யமாற்றி

கக0. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
ரூஅய தெல்லா மொருங்கு. க0.

இ - ன். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம் - தன்னடியளவாளே
எல்லாவுலகையு மளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுமுதையும்—மடி
இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும் - மடியிலாதவாசன் முறையானன்றி
ஒருங்கேயெய்தும். எ - று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது .
தாலியதென்பது இடைக் குறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும்
வீணையின்கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி யெய்துமென்பதாம்.
இவையிரண்பொட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும்பயன் கூறப் பட்டது.
(க0)

கக2 ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடையதாகல். அஃது
ஆளும் வினை யெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிக்கெத்தாலும்
வினைமுயற்சியானன்றியாளப் படாமையின், இது மடியின்மையின் பின்
வைக்கப்பட்டது.

ககக. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். க.

இ - ன். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் -
தஞ்சிறுமை நோக்கி காமிய்வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று
கருதித் தளராதொழிக,—பெருமை முயற்சி தரும் - அது
முடித்தறகேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக் கும்.
எ - று.

சிறுமைநோக்கி யென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும்,

வினையுடையதென பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன.
 விடாதுமுயலத் தாம் பெரியராவர், ஆகவே, அரியனவும் எனினின்
 முடியுமென்பதாம். (ச)

ககஉ. வினைக்கண் வினையெட லோம்பல் வினைக்குறை
 தீர்த்தாரிற் தீர்த்தன் றுலகு. உ.

இ - ள். வினைக்குறை தீர்த்தாரின் உலகு தீர்த்தன்று - வினையாய

குறையைச்

செய்யாது விட்டாரை உலகம் விட்டது—வினைக்கண் வினையெடல்
 லால், செய்யப்படும் வினைக்கட்டவிர்த்திருத்தலை யொழிக. ஏ - று.

ஓம்பல் - ஆத

கூஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

கீள்கீ

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது “பயக்குறை யில்லைதாம்
 வாழுகானே” என்பதனானுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டும்
 குறையை நீங்கினுரினீங்கி நென் றுரைப்பாருமுள்.
 (உ)

ககக. தாளாண்மை பென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
 வேளாண்மை பென்னுஞ் செருக்கு. !க.

இ - ள். தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று -
 முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்க ண்ணே
 நிலைபெற்றது—வேளாண்மை என் னும் செருக்கு - எல்லார்க்கு
 முபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. ஏ - று.

பொருள்கைகூடுதலான்

உபகரித்தற்குரியார்

முயற்சியுடையாரென்பார் அவைக் குணங்களெல்லாம் வைத்தும், அது
பிராமாட்டிலலையென்பார் தவத்திறையெனறும் கூறினார். இவை
மூன்றுபாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ககச. தானாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடினை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச.

இ - ள். தானாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை - முயற்சி
இல்லாதவன் உபகாரியாதன்மை—பேடினை வான் ஆண்மை போலக்
கெடும் - படைகண்டாலெனும் பேடி அதனிடத்தின்கையில் வானை
ஆளுதறறண்மைபோல இல்லையாம். எ - று.

ஆளுன்பது முதலில்தொழிற்பெயர். பேடி வானைப்பணி
கோடற்கருத் துடையளாயினும் அது தன்னச்சததான் முடியாத
வாறுபோல முயற்சியில்லாதான்
பலர்க்குமுபகரித்தற்கருத்துடையனாயினும் அது தன் வறுமையான
முடியாதென்ப தாம். வாளாண்மையென்பதற்கு
வாளாநிசெய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனான்
அஃதில்லாதானது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(ச)

ககரு. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்துன்றுந் தூண். இ.

இ - ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் -
தனக்கின்பத்தை விரும்பானாக வினைமுடித்தலையே
விரும்புவான்—தன்கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன் றும்
தூண்-தன்கேளிர்ராகிய பாரதநுன்முன்பதனை ந்கக் அதனைத்
தாங்குந் தூண்மே. எ - று.

இஃதேகதேசவுருவ கம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல்
“மதிலையாய் மற் றதன் வீழ்ந்நி யாகு” என்பதனானுமறிச.
சுதறத்தார் நட்பாரது வறுமையுந் தீர்த்து
அவாக கே மருசெய்யு மாறறலையுடையனெ மனவே,

தனனைக்கூறல்வண்டாவா யிறறு. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனு மெயது மெனறதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான யாதுமெயதானென பது பெறறும். (இதனால் அஃதூடையானது நனமை கூறப்பட்டது. (6)

ககக. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்சின்மை யின்மை புகுத்தி விடும். க.

* புதநாளுறு, கச-ம குறளில மேலெடுத்தக காட்டினும்.
 † எதிலை தனப்பட்ட வால மரத்தை—மதையாய் மறறதன் விழுன்றி

பாகருக—குதலைமை

தந்தைகட டோன்றற்றான் பெறற—புதல்வன் மறைப்பக கெடும—காலடியார், தாளாணமை, கீழ்ப்புக் கீழின.

ம், அத்தினை வினையுண்டமை.

இ - ன். முயற்சி திருவினை ஆக்கும் - அரசர்மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல் வுத்தினை வளர்க்கும்;—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும் - அஃதிவ்வாணமை வறுமையை யடைவித்துவிடும். எ - று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றான் வறியராதல். அதனை யடை விக்வே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (க)

ககக. மடியுளாண் மாமுகடி பென்ப மடியிலான் றுளுளா டாமரையினான். எ.

இ - ன். மா முகடி மடி உளாள்-கரியசேட்டை ஒருவன் மடியின்கண்ணே புறை யும்;—தாமரையினான் மடி இலான் தான் உளாள் என்ப - திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே புறைபுமென்று

சொல்லுவர் அறிந்தோர். ஏ - று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய் முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியு முடையார்மாட்டு ஈலையை அவை தமமேலவைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டா னும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (ஏ)

ககஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாண்டினை யினமை பழி. அ.

இ - ன். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன் று - பயனைத்தருவதாய விதியில் லாமை ஒருவறகும் பழியாகாது;—அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி - அறிய வேண்டாமவறறையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. ஏ - று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடைமை யாற் பயனில்லையென்பாரை கோகலி, உலகம் பழலினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குறமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாது முயல்கவென்பது குறிப் பெச்சம். (அ)

ககக. தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிகள்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். கூ.

இ - ன். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்-முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற் சி தன்மெய்வருத்தக் கூலி தரும் - முயற்சி தனக் கிடமாய உடம்பு வருநதய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. ஏ - று.

தெய்வத்தானாவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத்தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின் தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (க)

கஉ௦. ஊழையு முப்பக்கக் காண்ப ரூலின் றித்

இ - ன். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் - பயனை விலக்குவதாய்
 சூழினையும் புறங்காண்பர்—உலவு இன்றித் தாழாது உருந்துபவர் -
 அவ்விலக்கிற் கிணையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். ஏ - து.

தாழ்வறதல் சூழ்ச்சியினும், வலிமுதலியவறிதலினும், செயலினும்
 குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற்
 பலகான் முயல்வார் பய

கூஉ ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

கூஅக

இனய்துவ ரென்பார், உப்பக்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தா
 ளீடுக்கண்களினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இகவ
 முன்றபாட்டானாக உறப்பட்டது. (கூ)

கூஉ ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான் தெய்வத்தானாக,
 பொருளின்மையானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி,
 அதற்கு ஊன்கலக்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூஉக. இடுக்கண் வருங்கா னருக வதனை
 யடுத்தார்வ தஃதொப்ப தில். க.

இ - ன். இடுக்கண் வருங்கால் ருக - ஒருவன்
 வினையாற்றனக்கிடுக்கண் வரு மிடத்த அதற்கழியாது
 உண்மிகழுக;—அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்புது இல் -
 அவ்விடுக்கிணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மிகழ்ச்சிபோல்வது

பிரிதில்லையாக வான். எ - று.

வினை இனிது முடிந்துழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கி
டையே இடிக் கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவீன்றி
மனவெழுச்சியான் அதனைத்தள்ளி அக் குறை
முடிக்குமாற்றலுடையனாமாகலின், அதனையடுத்தார்வதல்தொப்பநில்வென்றார்.

கஉஉ. வெள்ளத் திணை விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். உ.

இ - ள். வெள்ளத்து அணைய இடும்பை - வெள்ளம்போலக்
கரையிலவாய இடும் பைகனெல்லாம், - அறிவுடையான் உள்ளத்தின்
உள்ளக் கெடும் - அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றினை நினைக்க,
அத்துணையானே கெடும். எ - று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஒரு கோட்பாடேயன்றிப்
பிரிதில்லையென்பதும் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதும்
அறிதல்வேண்டிதவின், அறிவுடையா எனன்றும்,
அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென்றுக் கூறியார்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினாயை இடிக்கணல் அழியாமைக்கு
உபாயங் கூறப் பட்டது.

(உ)

கஉஉ. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாதவர். உ.

இ - ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் - வினைசெய்யுங்கால்
அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர் - இடும்பைக்கு
இடும்பை படுப்பர் - அத்துணைப் தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பர். எ -
று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல்.
லவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்,

மனத்திட்பமுடையராய் விடரது ரூய
படவே, எல்லாவிடும்பையுமிலவாமாக

லின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பென்றார்.
வாரே கொள்க. சொற்பொருட்பின்வருகிலை.

வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிட்
(க.)

கஉச. மடுத்தவா பெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டெடத்த. ச.

கஉசு அக ம் அகி.—இடுக்கணழியாமை.

இ - ள். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு 'அன்னுன் - விலக்கிய விடக்கெனல்லா
வற்றினுள் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையை யெடுத்தக்கொண்டு உய்க்கவல்
லான—உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்த-வந்தற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்
படுதலையுடைத்து. எ - று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின்,
சகடத்திற்கு அனற்று நிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங்
கொள்க. பகடு மருக்கொற்றியும் மூக்கன்றியும் தாடவழ்ந்தும் *
அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன்மெய்வருத்த கோக் காது
முயன்றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னுனென்றார்.
(ச)

கஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ரு.

இ - ள். அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது மேன்மேல்
வந்தனவாயினும்,—அழி விலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும் -

தன்னுள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்ற விடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம். எ - று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறப்பட்டன விராய்வருதலுமடங்க, அடுக்கிவரினு மென்றார். அழிவென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனிற்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் தெய்வத்தானாயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (இ)

கஉக. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத தேற்றா தவர். க.

இ - ள். அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ - வறுமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்பரோ—பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றா தவர் - செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலையறியாதார். எ - று.

பெற்றவழி இவறுமை கோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடாதாலின், அல்லற் பாடில்லையாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையானு யதற்கு அழியாமையும் அதற்கு பாயமுங் கூறப்பட்டன.

(க)

கஉஎ. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாளுக் கொள்ளாதா மேல். எ.

இ - ள். உடம்பு. இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று - நாற்கதியினுமுள்ள வுடம்புகள் இடும்பையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிந்து,—கலக்கத்தைக்கையாளுக்கொள் ளாதாம் மேல் - தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார். எ - று.

எகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங்
காரியப்பெயர் கார ணத்தின்மேனிற் றது. கையாறென்பது

ஒருசொல்; இதற்கு ஒழுக்கெறியென் றரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக்
கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறத விலன். அ.

* சேகரித்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௧௮௧.

கஉங் அதி-அமைச்சு.

கஉங்

இ - ள். இன்பம் விழையா னிடும்பை இயல்பு என்பான் - தன்னுடம்பிற்கு
இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாவிடும்பை யெய்ததல் இயல்பென்று தெளிந்
திருப்பான்—துன்பம் உறதல் இலன் - தம்முயற்சியாற் தன்பமுறன். எ - ற.

இன்பத்தை விழையினும், இடும்பையை யியல்பென் னுது
காக்கக்கருதினும், தன் பம் வினாதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யா தானைத்
துன்பமுறதவிலனென்றார். (அ)

கஉக இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் தன்பத்துட்
டுன்ப முறத விலன். க.

இ - ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் -
வினையாற்றனக்கின்பம் வந் துழி அதனை யனுபவியாரின்றே
மணத்தான் விரும்பாதான்—துன்பத்துள் தன்பம் உறதல் இலன் -
துன்பம் வந்துழியும் அதனை யனுபவியாரின்றே மணத்தான் வருந்
தான். எ - ற.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடிக் கண். இரண்டையும்
ஒருதன்மையாகக் கோட வின், பயன்களுமில்வாயின.
(க)

க.ந.ந. இன்னுமை பின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன்
 னென்றார் விழையுஞ் சிறப்பு. ௧௦.

இ - ள். இன்னுமை இன்பம் எனக் கொளின் - ஒருவன் வீணர்
 செய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்துன்பந்தன்னையே தனக்கின்பமாகக்
 கற்பித்துக்கொள்வனாயின், - தன் ஒன்றார் விழையும் சிறப்பு ஆகும் -
 அதனாற் றன்பகைவர் என்குமதித்தந்தேது வாய உயர்ச்சியுண்டாம். ௪ -
 து.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை
 நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே,
 அதற்கழிவீன்றி மனமகிழ்ச்சி யுடையனாய் அதனாற் றெடங்கியவீனை
 முடித்தேவிமொற்றலுடையனாமென்பது கருத்து. இவை
 நான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்
 குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

(௧௦)

அரசியல் முற்றிற்று.

அ ங் க வ ி ய ல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அக்
 கக்களாறனநியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறவானெடுத்துக்கொண்டு, அவை
 யாதனுள்ளும் "காவற் சாகாடி கைத்தற்" கண் அவ்வாசற்சினையாய அமைச்சன
 நியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறவான்றெடங்கி, முதற்கண் அமைச்சக் கூறுகின்றார்.

கூ ச ம் அ தி. — அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன்
 குணங்களைபுஞ் சேயல்சீரையும்.

க.அ.ச

கூசும் அறிவு அமைச்சு.

**க.உ.க. கருவியும் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினாயு மாண்ட தமைச்சு.**

இ - ன். கருவியும் - வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டிய கருவிகளும்—காலமும் - அதற்கேற்றகாலமும்—செய்கையும் - அது செய்யுமாறும் செய்யும் அருவினையும் - அடவாற்றிற்செய்யப்படும் அவ்வரிய வினைதானும்—மாண்டது அமைச்சு - வாய்ப்ப வெண்ண வல்லவனே அமைச்சராவான். எ - று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குக்காலம். செய்கை யெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும், இடைபூறுதீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங் கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன்றருவதென்பார், அரு வினையென்றார். இவை யைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

**க.உ.உ. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையா
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. உ**

இ - ன். வன்கண் - வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்—குடி காத்தல் - குடி களைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல் - நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வனவறி தலும்—ஆள்வினை - முயற்சியும்—ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு - மேற்சொல்லிய அங்வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சராவான். எ - று.

எண்ணொடு நீண்டது. அவ்வைர்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்கினையும் மேற் கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனைநண் டெண்ணிய வற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்ற ளும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருளார். அவர்

உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட் டாக்கியும், குடியென்பதனை
 ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (உ)

கஉக. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
 பொருத்தலும் வல்ல தமைச்ச. க.

இ - ன். பிரித்தலும் - வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத்
 துணையாயினரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற்
 பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும் - தம்பாலாரை அவர்பிரியாமற்
 கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்—பிரிந்தார்ப்
 பொருத்தலும் - முன்னே தம்மினுர் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை
 மீண்டும் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்—வல்லது அமைச்ச -
 வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

இவற்றுள் அப்பொழுதை நிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை
 அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி,
 வல்லதென்றார். வடநாலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும்,
 பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (உ)

கஉச. தெரிதலுக் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
 சொல்லலும் வல்ல தமைச்ச. ச.

இ - ன். தெரிதலும் - ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றூ ட்ரேன்றின்
 அவ ட் - ஆவதாராய்த்தறிதலும் —தேர்ந்து செயலும் -
 அதுசெய்யுங்கால் வாய்க்குந்திறனாடி
 செய்தலும்—ஒருதலையாச்சொல்லலும் - லெரைப் பிரித்தல்
 பொருத்தல்செய்தல்.

கஉச ம் அநி.—அமைச்சு.

அதிநுட்பமனப்பது உம சூகுய்யா. அதிய்யணபது உடமசா ஸய்யா
 மகுதுய்யபா ருனீதாரிடைசய்சால;—அது திரிந்து துடபமனபத ம்ருய்
 யதரீகத்து. முன்னிறல மாறரா சூழ்சசியாயின தருசூழ்சசியால்
 அறியாது நறநல. ஆனி அதுறுடபமனறு பாடமோது, அதனினுட்பம
 யாவென்றுரைப்பாரு முளா! அவா சூழ்சசிகய்னமாய
 முனசட்டபபயிலு' தான் றில்லாமைபும, சுட்டுப யய்யா
 ஆறா முருமபநறவழி அவவாறு ளல்லரிமையும்றந்தவர், பகைவா
 சூழவனவற் றைதநாயநாமது அழாதது அவா றிறநழியாதன
 தாருசூழவயரன்பது கருத்து.இதனால் அவாது சந்பபுக் கூறப்பட்டது.
 (ச)

கூஉஎ. செயற்கை யறநதக் கடைத்து முல்சத
 தயற்கை யறநது செயல. எ.

இ - ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தம்-நானெறியான்
 வினைசெய்யுந்திறங்களை யறிந்த விடதமம்,—உலகதது இயற்கை அறிந்து
 செயல் - அப்பொழுது கடககின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதக்குடு
 பொருந்தசெய்க. எ - று.

கடைத்துமென்புழித் து பகுதிப்பொருள் வீகுதி.
 நானெறியேயாயினும் உலக நெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க,
 செய்யின் அது பழிககுமென இயற்கையறி வாற பயன் கூறியவாறு.
 (எ)

கூஉஅ. அற்கொன் றறியா னெனினு முதுதி
 யுழையருந்தான கூறல் கடன். அ.

கூஉஆ. அறி கொன்ற அறியான் எனினும் -
 அறிந்துசொல்லியாத அறிவைப் பழித்த அரசன்
 தானுறியானேயாயினும்,—உறதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் -
 அக்குற்ற நோக்கியொழியாத அவனுக்கு உறதியாயின கூறநல்

கூஉஆ. அறி கொன்ற அறியான் எனினும் -
 அறிந்துசொல்லியாத அறிவைப் பழித்த அரசன்
 தானுறியானேயாயினும்,—உறதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் -
 அக்குற்ற நோக்கியொழியாத அவனுக்கு உறதியாயின கூறநல்

அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ - று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெயர். கோறல்
நான்றொன்றாமை மேலும் இகழ்ந்துகூறுதல்.

உழையிருந்தானென்பெயர்கொடுத்தார், அமரத்தியரென்னும்
வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். கூறுதி
கூளுக்கால் அவனதிரு தியெய்தற்குற்றத்தை உலகச்
தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல்கடனென்றார். இவையி
ரண்பாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது.

(அ)

கூக. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரொழுபது கோடி யுறும். கூ.

இ - ன். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின் -
பக்கத்திருந்து பிழைப்ப வெண்ணும்
அமைச்சனொருவனில்—ஒரொழுபதுகோடி தெவ்
உறும்-அரசனுக்குஎதிர் நிற்பார் ஒரொழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ -
று.

எழுபது கோடியென்றது மிகப்பலவாய வெண்ணிற் கொன்று
காட்டியுலாறு. வெளிப்படநிறலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன்
உட்பகையாய் நிறலாற் காக்கப் படானென்பதுபற்றி,
இவவாறுகறிஞர். எழுபதுகோடிமடங்கு எல்லென்றுரைப் பாரும்,
எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(க)

கூசு. முறைப்படச் சூழ்த்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாதவர். கூ.

இ - ன். முறைப்படச் சூழ்த்தும் முடிவிலவே செய்வர் -
செய்யப்படும் வீணான சீன முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும்,
செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநித்பர்—திறப்பாடி
இலாதவர் - முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார். எ - று.

அக்கறபாடாவன வந்த வந்த விடையுறுகட்டு ஏற்றவேற்ற
பரிகா ரமறிந்து செய்தலும், தாந்தின்ணியராதலுமாம்.
பிழையாமலெண்ண வல்லராய்வைத்தும் செய் துமுடிக்க
கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையீசரண்பாட்டானும் அமைச்சருள்
வீடப் படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(80)

கரு ம் அறி.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடிபுமாற்றால் அமைச்சிய
னடத்தந்தேது வாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல்
“ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்ல” தென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி
விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூசக. நானல மென்று நலனுடைமை யந்நலம்
யானலத் துள்ளதுஉ மன்று. க.

இ - ன். நானலம் என்னும் நலன் உடைமை - அமைச்சர்க்கு
இன்றியானால் குணமாவது சான்றோரான் நானலமென்று
சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலம்.

* அமாத்திரபென்பதனால் அமா என்பதற்குப்போகும் அன்மை.

† நிகுக்குறள், கூசக.

கரு ம் அறி.—சொல்வன்மை.

கூசக

கூசக யாதலம்,—அந்நலம் யானலத்து உள்ளதுஉம் அன்று - அந்நலம்

பிறர்க்கும் பிற நலமெல்லாவதற்குள்ளும் அடங்குவதன்றி
 யிக்கதாவுலான். ஏ - று.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக்கும்
 அமைச்சர்க்கு வேருகவேண்டுமென்னும் நீதினால் வழக்குப்பற்றி நாவலென்னுரல
 னென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறத்தது பிரிதினமையான் அந்நலம் யாகலத்துளள
 துஉமன்றென்றும் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும்
 இஃதின்றியமையாதாயின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பதாகுத்தது.

கூசஉ. ஆக்கமும் கேடு மதனால் வருதலாற்
 காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. உ.

இ - ன். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் - தம்மாசற்கும்
 அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான்
 வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம் பல் -
 அப்பெற்றத்தாய சொல்லின்கட் சோர்தலை அமைச்சர் தங்கணிகழாமற
 ட்பாற் றிக்காக்க. ஏ - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய
 தீச்சொல்லையும் சொல் லாதலொபபுமைபற்றி அதனாலென்றார்.
 செய்யுளாகவின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபேரலாது
 உயர்கட்கெல்லாம ஒருவருவருதலால், காத்தோம்பலென்றார்.
 இவையிரண்பொட்டானும் இஃது இவர்க்கினறியமையாதென்பது
 கூறப்பட்டது. (உ)

கூசக. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
 வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். கூ.

இ - ன். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் - எட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்கும் குணங்களை அவாவி—கேளாரும் வேட்ப மொழிவதும் மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்த எட்பிணவிரும்பும்வண் ணஞ் சொல்லப்படுவதே—சொல்லாம் - அமைச்சர்க்குச் சொல்லா வது. எ - று.

அக்குணங்களாவன வருவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றதென்றிவை முத்தலாயின. அவற்றை யவாவுதலாவது சொல்லுவார் குறித்தனவேயன்றி வேறு துண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மேலும் கோக்குடைத்தாதல். அவாபென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் மொழிவதென்னுஞ் செய்ப்பாட்டு வினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாடென்பதற்கு நால் கேட்டார் கேளாதா டெனவும், வினவியார் வினவாதாடெனவுமுரைப்பாருமுள். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருள் தருதியையுடையவாயென்றுரைத்தார், அவா அப்பன்மை மொழிவதென் னும் ஒருமையேயகி இயையாமை கோக்கிற்பவர். இதனாற் சொல்லின திலக்கணம் உறப்பட்டது. (உ)

கசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லி யறனும்

பொருளு மதனிணூஉக் கில்.

ச.

இ - ன். சொல்லாத் திறன் அறிந்து சொல்லுக - அப்பெற்றித்தாய சொல்லி ஆமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்கையறிந்து சொல்லுக,— அதனின் ணக்கு அறனும் பொருளும் இல் - அவ்வனஞ் சொல்லாதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுயில்லையாகலான். எ - று.

சுறுதி

கூறும் அறி.—சொல்வன்மை.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவ மென்பனவற்றான்வருந் தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றார் மகக்கும் அவர்க்குமுளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளையறிந்து அவ்வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுக்கையும் இனிமையையும் பயத்த லின் அறனாயிற்று. தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார். (ச)

கூசடு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ ல்ச்சொல்லை வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. டு.

இ - ன். சொல்லைப் பிறிது ஒர்சொல் வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து-தாஞ் சொல்லக்கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொல்லாய் வெல்லவல்லதொருசொல் இல்லா மையறிந்து,—அச்சொல்லைச் சொல்லுக - பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுக. எ - று.

பிறிதோர்சொல் மாநூரது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களான் மிகு தல். அதுவே வெல்லச்சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோர்சொல் வெல்லுஞ் சொல்லவனச் செவ்வெண்ணாகிக், ஒத்தவொல்லும் மிக்கவொல்லுமுளவாகாமற்சொல் லுகவென்றுரைப்பாருமுள். இது சொறபொருட்பின்வருகிலை. (டு)

கூசக. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன் மாட்சியின் மாசறநூர் க்காள. கூ.

இ - ன். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற்பயன் கோடல்-பிறர்க்குத் தாளுவொல்லுககால் அவர் பின்னுது கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி,அவர் தமக்குச் சொல்லுககால அச்சொல்லின்பயனைக் கண்ணொடாழிதல்—மாட்சியின் மாச அநூர் கோள - அமைச்சியலுட்குறமறநூரது துணிபு. எ - று.

பிறர்சொறகளுட் குறமுளவாயினும் அவை கோக்கியிகழா

ரென்பதாம். வல் லாரைய்கழதல வல்லுநாககுத தகுதுயனமையின்,
 இதுவுமுடன் கூறினார். இவை மூன்றபாடானும் அதனைச்
 சொல்லுமாறு உறப்பட்டது. (க)

கூசா. சொல்லவல்லன் சோயில னஞ்சா னவனை
 ய்கலவல்லல யார்க்கு மாது. எ.

இ - ன். சொல்ல வல்லன்-தானெண்ணிய காரியங்களைப்
 பிறர்க்கேற்பச் சொல் லுதலவல்லனாய்—சோர்வு இலன் - அவை
 ய்கப்பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோயில னாய்—அஞ்சான் -
 அவைக்கஞ்சானாயினான் யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல் யாக் கும
 அரிது - அவனை மாறபாடடினகண் வெல்லுதல் யாவர்க்குமரிது. எ -
 று.

ஏறபசுசொல்லுதல் அவாககு அவை காரியமல்லவாயினும்
 ஆமெனத துணியும் வகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவெண்கவதனை
 மறப்பாடொழிதல். மூமூன்று குணமுமுடையான மாறஞ்சாயப்
 பிாததல பொருததல செயது வெலவாரலலை செயன்பதாம்.

(எ)

கூசா. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
 சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ.

இ - ன். தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல்
 வல்லார்ப்பெறின் - சொல்லப் படுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்தது
 இனிதாகச் சொல்லுதல்வல்லாரைப் பெறின்,— ஞாலம்விரைந்து
 கேட்கும் - உலகம் அவற்றை விரைந்தேற்றுக்கொள்ளும். எ - று.

கூசா ம் அதி.—வினைத்தாய்மை.

கூசா

தொழில் சாதியொருமை. நிரல்படக் கோத்தல்
 முன்சொல்வனவும் பின்சொல் வனவுமறிந்து அம்முறையே வைத்தல்.

இனிசாதல் கேட்டார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான்
 தூறியிரவருனொருவன் என்ற வடமொழிபற்றிப் பெறினென் றார்.
 ஈண்டுக் கேட்டல் ஏற்றுக்கோடல். இவை யிரண்டுபாட்டானும்
 அவ்வாற்றாந் சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
 (அ)

கூசக. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
 சிலசொல்ல தேற்றா தவர். க.

இ - ன். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர் -
 குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாந் சொல்லுதலை
 யறியாதார்—பல சொல்லக் காமுறுவர் - பலவாய வார்த்தைகளைத்
 தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவர். எ - று.

குற்றம் மேச்சொல்லிய குணக்கட்டு * மறுதலையாயின.
 இடைவிடாது பல சொல்லுதலைபுஞ் சொல்வன்மையென்று
 விரும்புவாருமுனர், அவர் இவ்வாறு சொல்ல மாட்டாதாரே, வல்லார்
 அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார். (க)

கூடு. இணரூழ்த்து நாரா மலர்ணையர் கற்ற
 துணர விரித்துரையா தார். க0.

இ - ன். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார்-கற்றுவைத்த
 னுலைப் பிறறியும் வண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவர்—இணர்
 ணுழ்த்தும் நாரா மலர் அணையர் - கொத்தின்கண்ணே
 மலர்ந்துவைத்தும் நாராத பூவையொப்பார். எ - று.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றயில்லாத பூச்
 சூடப்படாதவாறுபோல னுலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார்
 நன்குமதிக்கப்படாரென்றமையின், இது தொழிலுறுமமாயிற்று. இவை
 இரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதாரதிழியு கூறப்பட்டது.
 (க0)

கூகும் அதி.—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூருக. துணைநல மாக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். க.

இ - ன். துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம் - ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வ மொன்றையுங்கொடுக்கும்;—வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும் - அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ - று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது	இம்மைக்கண்	அறம்
பொருளின்பமுதலாயவற்றை	யும்	மறுமைக்கட்டான்விரும்பிய
பதங்களையும். இதரை காணப்படுந்	துணைநன்மையினுங்	கருதப்படும்
வினைநன்மை	சிறந்ததென	வினைத்தூய்மையது
உறப்பட்டது.		சிறப்புக்

(க)

* சொற்குணங்களை கசஉ-ம் நிருக்குறணையிற் காண்க.

கூகும்

கூகும் அதி.—வினைத்தூய்மை.

கூருஉ. என்று மொருவதல் வேண்டும் புகழோடு
நன்றி பயவா வினை. உ.

இ - ன். புகழொடு ஈன்றி பயவா லீனை - தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட்புகழும்
மற்றமைக்கண் அறமும் பயவாத லீனைகளை—என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் - அனைச்
சர்க்கு வக்காலத்சுமொழிதல்வேண்டும். எ - று.

பெருகல், கருக்கல், இடைநின்ற வென்னும் நிலையேறுபாடு காலத்தான் வருத
லின், என்றமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்றும் பொருட்டு.

கருட. ஒருகல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வீனை
பா அது மென்னு மவர். உ.

இ - ன். ஆதம் என்னுமவர் - மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார்—ஒளிமாழ்
கும் வீனை செய் ஒதல்வேண்டும் - தம்மொளிகெடுத்தற்குக் காரணமாய லீனையைச்
செய்தலைத் தவீர்க. எ-று.

ஒதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்தது. ஒவுதலென்பது குறைந்துகின்
றது. ஒளி தாழ்முகாலத்தது எல்லாசானும் நன்குமதிக்கப்படுதல், செய்வென்னும் முத
லீனைத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வீனையென லீனைத்தொகை
யாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றென்பதாம். (உ)

கருச. இடுக்கட்படினு மினிவந்த செய்பார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ச.

இ - ன் இடுக்கட்படினும் இனிவந்த செய்பார் - தாயிடுக்கணிலேபடவரினும்,
அது தீர்த்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இனி வந்த லீனைகளைச்செய்பார்—அடுக்கு
அற்ற காட்சியவர் - துணக்கமற்ற தெளிவீனையுடையார். எ - று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாயஇடுக்களோக்கி எஞ்ஞான்றுக்கழியாதவழிவு எய்தற்
பாலதன்றென்பதும் அஃதெய்தினாலும் வருவது வருமென்பதும் தெளிவாராக
லால், செய்யாரென்றார். (ச)

கருடு. எற்றென் றிரங்குவ செய்பற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்பாமை என்று. டி.

இ - ன். எற்ற என்று இரங்குவ செய்பற்க - யான் செய்தது

எத்தன்மைத் தென்று பின் ருனே யிரங்கும் வீணகளை ஒருகாலஞ் செய்யாதொழிக;—செய்வா னேல் மற்ற அன்ன செய்யாமை என்று - அன்றி ஒருகான்மயங்கி அவற்றைச் செய்புத்தன்மையனாயினாயின், பின்னிருந்து அவ்விரங்குகளைச் செய்யாதொழிதல் என்று. எ - று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டி யொழிந்தார். அங் வீணகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னிருந்திரங் குவனாயின், அது நீரும் வாயிலநிற்கிலனெனவும், திட்டமில்லெனவும், பயனில்லென செய்கின்றனெனவும், தன்பழியைத் தானே துற்றுகின்றனெனவும், எல்லாருயிகழ்த விற் பின்னிசங்காமை என்றென்றார். இதவும், வீணத்தாயர் செயலாகலின், உடன் உறப்பட்டது. பிற்றொடருக்குச் செய்வானாயின் அவைபொல்வனவுஞ் செய்யாமை என்றெனப் பிறரெல்லாம் இயையறவுரைத்தார். (௯)

கூறும் அறிவுவினைத்தன்மையம்.

கூறல்

கருக. ஈன்றான் பரிசு காண்பர் னாயினுஞ் செய்பற்க சான்றோர் பழிக்கும் வீண. க.

இ - ன். ஈன்றான் பரி காண்பான் ஆயினும் - தன்னைப் பயந்தானது பரியை வறமையாந்கண்டிரங்குந் தன்மையனாயினெனினும்,—சான்றோர் பழிக்கும் வீண செய்பற்க - அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வீணகளை ஒருவன் செய்யா தொழிக. எ - று.

இறந்த முப்பினராய இருமுதருவருங் கற்புடைமனைவிபுங்

குழலியும் பசியான்

வருந்தமெல்லீச்சன் சீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவேன்னும் அறநூற் பொதுவிதி பொருணூல்வழி யொழுதுதலும் அரசர் தொழிற்குரியராதலும் நன்கு மதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கெய்தாமையற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவையையுந்து பாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வீணை செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது. ( )

கூருள. பழிமலைந் தெய்வ வாய்க்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. எ.

இ - ன். பழிமலைந்த எய்திய ஆக்கத்தின் - சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனாற் பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின்—சான்றோர் கழி நல் குரவே தலை - அதுமேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது. எ - று.

நிலையாத செல்வத்தின் பொருட்டு நிலையின் பழியை மேற்றோடல் சால்போ டியையாமையின், சான்றோர்கழி நல்குரவே தலையென்றார். (எ)

கூருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பிழை தரும். அ.

இ - ன். கடிந்த கடிந்து ஓரார் செய்தார்க்கு - நூலோர் கடிந்தவினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளைக்கிச்செய்த அமைச்சர்க்கு—அவைதாம் முடிந் தாலும் பிழை தரும் - அவை நாயவன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றான் முடியினும் பின் றன்பத்தையே கொடுக்கும். எ - று.

முடிதல் கருதியபொருடருதல். பிழைதருதலாகிய பொருளின்றொழில் அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மேலேற்றப்பட்டது. (அ)

கருக. அழக்சொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. க.

இ - ன். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் - ஒருவன்
தீவினைகளைச் செய்து பிறாரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம்
இம்மையிலே அவன்ருளி ரங்கப்போகாநிற் கும்; - நற்பாலவை
இழப்பினும் பிற்பயக்கும் - மற்றைத் தாயவினையான் வந்த
பொருள்கள் முன்னிழந்தாயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்த
பயன் கொடுக்கும். எ - று.

பின்னெனவே, மறுமைமடங்கிற்று. பொருள்களால்
அவற்றிற்குக் காசுண மாய வினைகளைதியல்பு கூறியவாறு.
(க)

உ.உ

ககஉ களம் அறிவின்திட்பம்.

கக0. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசமட்
கலத்தனீர் பெய்தீர் இ யற்று. க0.

இ - ன். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல் - அமைச்சன்
தியவினைகளாற் பொருள்படைத்து அதனால்
அரசனுக்கேமஞ்செய்தல் - பசமட்க லத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று -
பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ்செய்ததனோடொக்
கும். எ - று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றேன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால்,
அவை சலமெ ணப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது
ஏமார்த்தலென்றாயிற்று. ஏமத்தையடையப்பண் ணுதலென்றவாறு.
இருத்ததல் ரெடுங்காலமியுப்பச்செய்தல். அரசனும்பொருளும்
சேரப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமார்த்தலென்று பாடமோதி,
அதற்கு மகிழ்த லென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலு மென்

றமுரைத்தார்; அவர் அவை தன்னையும் பிரிதின்வீனையுமாய்
 உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் கோக்கிற் திலர்.
 இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது.
 (50)

கூஎ ம் அதி.—வீனைத்திட்டம்.

அஃதாவது அத்தாய வீனை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய
 மனத்தின்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகக. வீனைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட
 மற்றைய வெல்லாம் பிற. க.

இ - ன். வீனைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம் -
 வீனைசெய்தற்கட்டின் மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை
 முடித்தற்குரியானொருவன் மனத்தினது தின்மை;—மற்றைய எல்லாம்
 பிற - அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் தின்மை யென்று
 சொல்லப்படா. எ - று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு
 முசலியவற்றின் தின்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய்
 இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃதில் வழிப்
 பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வீனைத்திட்டமாவது
 இன்ன தென்பது கூறப்பட்டது.

(5)

கூகஉ. ஊரொரா துற்றி னெல்காமை யிவ்விரண்டி
 னென்ப ராய்ந்தவர் கோள். உ.

இ - ன். ஆய்ந்தவர் கோள் - முன் நீதியாராய்ந்த அஃமச்சாத
 தணிபு—ஊ... ஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு
 என்பர் - பழுதுபடும் வீனைகளை செய்யாமையும் செய்யும்வீனை
 தெய்வத்தாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமைய இவ்விரண்டன்

வழியென்பர் தூலோர். ஏ - று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப்பூண்ட வியாழ
வெள்ளிகளது துணி: தொகுத்துப் பின் நீதி தூலுடையார்கூறியவாறு
கூறகின்றமையின், ஈண்டு வினை, தூய்மையும் உடன்கூறினார்.
உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின், உற்று மென்றும்,
இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினுறென்றுங்கூறினார்:
ஊரொரொன்று பாடமோதுவாருமுளர்; அஃது
ஒங்காணமயென்னுமென்னோடு இரண்டென்னுக் தொகையோடும்
இயையாமை அவசரித்திவர்.

● ஈண்டு நீதி தூலுடையர் என்றது சாணக்கியமையும் சாமந்தமையும்.

கூளம் அநி.—வினைத்திட்டும்.

கூளம்

கூகூ. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்டி
னெற்று விழுமக் தரும். கூ.

இ - ன். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை - செயப்படும்
வினையை முடி வின்கட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச்
செய்வதே திட்டமாவது;— இடைக் கொட்கின் எற்றவிழுமம் தரும் -
அங்கனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு
நீங்காத இடும்பையைக் கொடுக்கும். ஏ - று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு
பிறநரியாமலும்; தான நிற்குதலும், தன்னிகழ்தம், வடிவு, செயல்,
சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல், அத்திட்டம்,
ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்ட தது.
எற்றவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல்,

செய் வாரினை விலக்குதல் செய்வதாகலின், அவற்றான் வருவன. வீழும் சாதிப்பெயர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பருதி கூறப்பட்டது. (உ)

ககச. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ் சொலிய வண்ணஞ் செயல். ச.

இ - ன். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய—யாம் இவ்வீனையை இவ்வாற்றாற் செய்து மென நிதர்ப்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெளிய;—சொல்லிய வண்ணம் செயல் அரிய வாம் - அதனை அவ்வாறாறான செயதல் யாவர்க்கு மரியவாம். எ - று. சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லு தல் திட்டம்லவாதாககுடியறவன், எளியவென்றார். இந்நூல் அதனதருமை கூறப் பட்டது. (ச)

ககரு. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்க ணாமறயது யுள்ளப பமும். இ.

இ - ன். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் = எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணவகளானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சர்து வினைத்திட்டம்,—வேந்தன் கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்பமும் - வேந்தன்கண்ணே உறுதலெய்யதலான், எல்லா ரானும் நன்குமதிக்கப்பமும். எ - று.

வேந்தன்கணாமறய்தல் எய்தத்தவீன அதனான் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புச மும் அவனகண்ணவாதல். எயதலாயனனபது துரிந்து கின்றது. உள்ளல் மதிப்பான் மறவாமை. இந்நூல் அதனசிறு 'புக் கூறப்பட்டது. (இ)

ககக. எண்ணிய வெண்ணியாங் செய்துப வெண்ணியார் துண்ணிய ராகப பெறின. க.

இ - ன். எண்ணிய எண்ணியாக்கு எய்துப - தாமெய்த எண்ணிய பொருள்சு
 செல்லாவறறையும் அவ்வண்ணியவாபேற
 எய்துவர்:—எண்ணியார துண்ணியாராகப் பெற்றன - எண்ணியவா
 அவற்றிற்கு வாயிலாங்க விலைக்கடட் டிண்மையுடையாராகப் பெற்றின். எ
 - டு.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாக்கெய்துப வென்றார். அவர்
 அவ்வாறல்ல தெண்ணுமையிற் றண்ணியாராகவே விலைமுடியும், அது
 முடிய அவையாவையுங் கைகூடுமென்பது சூருத்து. இதனால்
 அல்துடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (எ) கீழ்க்கு

~~எ - ன். அது:—விலைக்கடட் திட்டம்.~~

கக௭. உருவுகண் பெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
 கச்சாணி யன்னு ருடைத்து. எ.

இ - ன். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்ச ஆணி அன்றார் உடைத்து -
 உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கண்ணிபோல
 விலைக்கடட்டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம்;— உருவு கண்டு
 எள்ளாமை வேண்டும் - அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமைகோக்கி
 இகழ்தலை யொழிக. எ - டு.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும்
 பெற்றும். அச்ச உருள் கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது
 அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற்சிறிதாயிருந்தே பெரிய
 பாரத்தைக் கொண்டிய்க்குந்திட்டமுடைத்து, அதுபோல,
 வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய விலைகளைக் கொண்டிய்க்குந்
 திட்டமுடைய அமைச் சூருமுனர், அவரை அத்திட்டகோக்கி
 அறிந்துகொள்க வென்பதாம். இதனால் அவரை யறியுமாறு
 கூறப்பட்டது.

(எ)

கக௮. கலங்காது கண்ட விலைக்கடட் டொங்காது

தூக்கங் கடிந்து செயல். ௮.

இ - ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண் - மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையன்கண்—துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் - பின்னசைதவினை நிட்டித் தலையொழிந்து செயல். எ - று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற் றேன் துமாகலின், தெளிந்து பலகா லாராய்ந்து தாளுசெய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையன்றார். துளங்காமை திட்டமுடைமை. (௮)

௬௬௬. துன்ப முறவரினும் செய்க துணிவாற்றி யின்பம் பயக்கும் வினை. ௬.

இ - ள். துன்பம் உற வரினும் - முதற்கண் மெய்முயற்சியாற்ற மக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம் பயக்கும் வினை துணிவு ஆற்றச் செயல் - அது நோக்கித் தளராது முடிவனகண இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்டமுடையராயச் செயல். எ - று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையார்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய * பரிணாமவின பததை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின் துணிவாற்றிச் செய்கவன்றார். இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭0. வினைத்திட்ட மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம் வேண்டாரை வேண்டா தலகு. ௯0.

இ - ள். வினைத்திட்டம் வேண்டாரை - வினைத்திட்டத்தை இது நமக்குச்சிறந்த தென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,—வினைத்திட்டம் எய்தியகண்ணும் - ஒழிகாத திட்டமகெல்லாமுடையராயவிடத்தும்,—வேண்டாது உலகு - நன்குமதியார் உயர்ந்தோர். எ - று.

மனத்தின்கட் திட்டமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், கட்டி முதலியவற்றின்றித் துன்பகெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாம் கெடு

கூ அ ம் அ தி. — வினை செயல்வகை.

கூ அ ம் அ தி

மென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால்
வினைத்திட்டியில்லாததாதிழிபு உறப்பட்டது.

(50)

கூ அ ம் அ தி. — வினை செயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்டமுடையவமைச்சன்

அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதி காரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

க. எ. க. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
நாழ்ச்சியுட் டங்குத ற்து. க.

இ - ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் -

விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரிக் கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந்
துணிவினைப் பெறுதல்;—அத்துணிவு நாழ்ச்சி புள் தங்குதல்
தீது-அங்குனர் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின்கட்டங்குமாயின்,
அது குற்றமுடைத்து. எ - று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ்
சூழவேண்டுமென் பது பெற்றும். பின்னர்த் துணிவு ஆகுபெயர்.
நீட்டிப்பு செய்யுங்கா லத்துச் செய யாமை. அஃதுள்வழிக்
காலக்கழிவாகலானும் பகைவா அந்நிதழித்தலானும் முடியா மையின்,
அதனைத் தீதென்றார்.

(51)

கௌஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ.

இ - ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக - நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினை களுள் நீட்டிக்க;—தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது செய்யும் வினை களுள் நீட்டியாதொழிக. எ - று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினை களும் வலியானும் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செயின், அவை வாயாவென் பது கருத்து. மேறறாவகாமெயன்றார், ஈண்டதோப் பகுத்துக் கூறினார். இவை யிரண்டிபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்நிறவு கூறப்பட்டது. (உ)

கௌஉ. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
மசல்லுமவாய ம்நாகக்ச செயல். ஈஉ.

இ - ள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று - வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத் தெல்லாம் போராறசெய்தல் நன்று,—ஒல்லாக்கால்செல்லும் வாய் மோக்கிச் செயல்அஃதியலாவிடத்து ஏனை மூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாயமோக்கிச் செய்க. எ - று.

இயலுமிடம் பகையிற் றுள்வலியனாய காலம். அக்காலத்துத்தண்டமே நன்றென் றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகவன். லுயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலியகாலமும். அவ் விரண்டி காலத்தொரு சாம பேத தானவகளுள் அது முடியுமுபாயத்தாற செய்கவென் றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேலும். உடம்பிததறபயத்தாற மம்மு மொக்குமாகவின். இதனான் வலியான், ஒப்பான், மெலியானெனநிலை மூவகைத் தென்பதும், அவற்றள் வலியது. சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (உ)

க.எச. வினை பகை பென்றிரண்டி. நெச்ச நினைபுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

இ - ள். வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம் -
செய்யத்தொடங்கிய வினையும் கனையத்தொடங்கிய பகையுமென்று
சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்—நினைபுக் கால் நயசமமப்பாலத்
தெறும்—ஆராயுங்காற நீயினதொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுகமும்.
எ - று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க,
முடியச்செய்கவென்ப தாம். பன வளாதலொப்புமைபறறிப்
பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனான் வலயானசெய்யுத்தறவு
கூறப்பட்டது. (ச)

க.எரு. பொருளகருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மருமய மவண்ணிச ம்சயல். (ரு.)

இ - ள். பொருள கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐந்தாம் -
வினைசெய்யுமிடத் துப் பொருளுவ கருவியுங் காலமும் வினையும்
இடனுமாகிய இவவைந்தனையும்— பூருள தய மவண்ணிச ம்சயல் -
மயக்கமறவண்ணிச ம்சயக. எ - று.

எண்ணொடு பிறவழியுக் கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்
பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவ தனரூனாயும் மாற்றாதானாயும்.
காலம் தனக்காங்காலமும் அவர்க் காகுமா மும். வன
தானவல்லவீனையும் அவா வலவவீனையும். இடம் தான வெலலு
மிடமும் அவா வலவலமிடமும். இவற்றைத் தான
வாமவண்ணிச ம்சயகவவன்பதாம்.

வென்றியயதுநிறத்திற் பிழை
(இ)

கூகூ. முடிவு யிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
பம்பயனும் பார்த்துச் செயல். கூ.

இ - ள். முடிவும் - வீணசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குள்தாம்
முயற்சியும்— இடையூறும் - அதற்கு வருமிடையூறும்—முறியாகு
எய்தும் பம்பயனும் - அது கீங்கி முடிந்தாற ருனெய்தும்
பெருமபயனும்—பார்த்துச் செயல் - சீர்நாக்கிச் செய்க. எ - று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவீற் பயனதளவு
பெரிதாயிற் செய்க வென்பதாம்.

(க)

கூகூ. செய்வீனை செய்வான் செயன்முறை யவ்வீனை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ.

இ - ள். செய்வீனை செய்வான் செயன்முறை-அவ் வாற்றும்
செய்யப்படும் வீனை யைத் தொடங்கினான்
செய்யுமுறைமையாவது—அவ்வீனை உன் அறிவான் உன்னம் கொளல் -
அதனதுளப்பாட்டினை யறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். எ - று.

அவ்வாறென்பது பொருண் முதலியவெண்ணையும் முடிவுமுதலிய
அக்கலையும். உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன் கருத்து
அவன் செய்து போட்ட உபாயம். அதனை யறியவே, தானும்
அதனாற்செய்து பயனெய்துமென்பதாம்.

முன்றுபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுத்திறம் உறப்பட்டது.

(எ)

கூகூம் அறி.—தூ தூ.

ககூகூ

கௌஅ; வினையான் வினையாக்கெக் கோடணைகவுள்
யாணையால் யாணையாத் தற்று. அ.

இ - ன். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் - செய்கின்றவினையாலே
அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க;—வினைகவுள்
யாணையால் யாணையாத் தற்று— அது மத்தானிணந்த
கபோலத்திணையுடைய யாணையாலே அன்னது பிறிதுமோர்
யாணையைப்பிணித்ததனோடொக்கும். எ - று.

பிணித்த ந் கருமை தோன்ற வினை கவுளென்பது பின்னுங்
கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்த
ந் ரூபாயமாமாறு எண்ணிச் செய்க, செய்யவே, அம்முறையான்
எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (அ)

கௌக நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். க.

இ - ன். நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே -
வினைசெய்வாறந் நன்னட் டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தவினும்
விரைந்த செய்யப்படும்—ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் - தன்
பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ - று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத்
தன்மெலிவு பலனா வதன்முன்னே செய்கவென்பார், விரைந்த தென்றார்.
விரைந்த செய்யப்படுவ தென் தவாறு. வினைசெய்யுந் திறமாகலிந்
பகைவரோடொட்டாராயிற்று. தன்னொட்டார் பிறருட் கூடாமல்
மாற்றிவைத்த வெண்ணு மமைபும். (க)

கௌ௦. உறைசிறியா நுண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிந்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. க௦.

இ - ன். உறை சிறியார் - ஆளுமிடங் சிறியராய்
அமைச்சர்;— உள் நடுங்கல் அஞ்சி - தம்மின்வலியராய் எதிர்த்தவ மிக்
தம்பகதி நடுங்கலையன்சி,—குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர்

- அர்ஜுனர்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக் கொள்வர். ஏ - று.

இடம் நாமும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார் மேலேற்றப்பட்டது. மெலி யாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைத லரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலி யராயினார் தம்பகுதிய மஞ்சிரீங்கின் முதலொடுங் கெடுவராகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடுத்திஞ் சந்தினை யேற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மாணமுடை யார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினார். இவைமூன்றுபாட் டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (கடு)

கூகும் அதி.—தூது.

அஃதாவது சந்தி லீக்கிரகங்கட்கு

வேற்றுவேந்தரிடைச்செல்வாரதுதன்மை. அவ்விரண்டினையும் மேல் வீணசெயல்வகை யென்றமையின், இஃததன்பின்வைக்கப் பட்டது. தான் வகுத்துக்கூறவான், கூறியது கூறவானெனத் தூது இருவகைப் படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோ டொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோ னாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.

கஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம் பன்புடைமை தூதுரைப்பான் பன்பு. க.

ககஅ

ககம் அதி.—தூது.

இ - ன். அன்பு உடைமைதன் சற்றத்தார்பாட்டு அன்புடைவகுதலும்—தூது குடிப்பிறத்தல் - அமைச்சப் பூணற்கமைந்த குடியின்சுட்பிறத்தலும்—வேந்த அவாம் பன்பு உடைமை - அரசர்சாதி லிரும்பும் பன்புடையகுதலும்—தூது உரைப்பான் பன்பு - தூதுவார்த்தை சொல்வானுள் கிலக்கணம். ஏ - று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் திருவாராமந்ருன்பேணி யொழுதலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும் பெற்றும். வேந்தவாம்பண்பு ளுடமை முன்னர் மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும்.

(ச)

கஅஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ.

இ - ள். அன்பு - தம்மரசன் மாட்டன்புடைமையும்—அறிவு - அவனுக்கு ஆவன வறியுமறிவுடைமையும்—ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மைபுமென—தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று - தூதுரைக்க வரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ - று. ஆராய்தல் அவற்றிற் குடம்படுஞ் சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன் றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிறகுணங்களும் வேண்டிமென்பது பெற்றும் இவை யிரண்டுபாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ( )

கஅங. நூலாரு னூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ங.

இ - ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு - வேலையுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது—நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல் - நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ - று. கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூது வினை * யிரண்டு மடங்கவென்றிவினை யென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திர முடையராய அவர் முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (ங)

க.அ.ச. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்விபீம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ச.

இ - ன், அறிவு - இயற்கையாகிய வறிவும்—உரு- கண்டார்
விரும்புச் தோற்றப் பொலிவும்—ஆராய்ந்த கல்வி - பலரோடும் பலகாலு
மாராயப்பட்ட கல்விபுமென— இம்மூன்றன் செறிவு உடையான் -
நன்குமதித்தற் கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தை
புடையான்—வினைக்குச் செல்க - வேற்றுவேந்தரிடைத் துது
வினைக்குச் செல்க. எ - று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற் கூடுதலரிதாகலின், செறிவு
கடையானென்றார். இவற் றுன் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை
இனிதுமுடிபு மென்பது கருத்து. (ச)

க.அ.த. தொகச்சொல்லித துவாத நீகி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்படுதர் னுது. இ.

* துதுவினை - சந்திக்கொணம்.

கூகம் அறி.—துது.

கூகி

இ - ன், தொகச் சொல்லி - வேற்றரசர்க்குப் பல காரியங்களைச்
சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் நெருத்துச்சொல்லியும்—துவாத
நீக்கி நகச் சொல்லி-இன் னுத காரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்ய
சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழ்ச் சொல்லியும்—நன்றி
பயப்பது துதாம் - தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே
துதனுவான். எ - று.

பலகாரியங்கட் குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக்
காரணமாய தொன்றைச்சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாறுய்த்துணர்
வருமையானுள் சுருக்கத் தானு முடம்படுவர், இன்றைவற்றிற்
குடம்படாதார் தம்மன மகிழ்ச்சொல்ல அவ் வீன்றமை காணுது

உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றினும் ஊன்காரியர் தவறாமல் முடிக்கவல்லா எனப்பதாம். எண்ணும்மைகள் வீகாரத்தாற்றொக்கன. (இ)

க.அக. கற்றுக்கண்ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது. க.

இ - ள். கற்று - நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி - தான் சென்றகருமத் தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான் - அவர் செயிர்த்து நோக்கின் அந்நோக்கிற் கன்சா து—காலத்தால் தக்கது அறிவது தூதாம் - காலத் தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்க வுபாயமறிவானே தூதனாவான். ஏ - று.

அவ்வபாய மறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனானன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின.

(ஊ)

க.அஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் தலை. எ.

இ - ள். கடன் அறிந்து - வேற்றரசரிடத்துத் தான்செய்யமுறைமை யறிந்து— காலம் கருதி - அவர்செவ்வி பார்த்து —இடன் அறிந்து—சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற் கேற்ற இடமறிந்து—எண்ணி - சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை - அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். ஏ - று.

செய்யமுறைமையாவது அவர்சிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணாமறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையே ிற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் தீணையாவிரட்டாயவீடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லு மாறும் அதற்கு அவர்சொல்லு முக்தாரும் அதற்குப் பின்ருள்

சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற் ருளே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்வீருவகையாருடன் ஒலை கொடுத்த சிற்பாரையுங் கூட்டித் துதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறி ஞானாகவின், அவர்மதமுந்தோன்றத் தலையென்றார். துதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையைந்துபாட்டானும் தான் வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

கஅஅ. தாய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின் வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ.

இ - ள். வழி உரைப்பான் பண்பு - தன்னரசன் வார்த்தையை அவன் சொல்லிய வாரே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுவானதிலக்கணமாவன—தாய்மை-பொருள் காமங்களாக் றாயனொதலும்—துணைமை - தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாந்தன்மை யும்—துணிவுடைமை - துணிதலுடைமையும்—இம்மூன்றின் வாய்மை - இம்மூன் றோடு கூடிய மெய்ம்மைபுமென விவை. எ - று.

உ.எ

உ.ஊ எஊம் அநி.—மன்னரைச்சேர்த்தொழுகல்:

பொருள் காமங்கள் பற்றி வேறபடக் கூடிமைப்பொருட்டுத்-தாய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூரியவழி எம்மனோர்க்க்கூறியல்பெனக்கூறி அவர்வெருளி சீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரேதஞ்செய்வொன் றொழியாமல்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந் தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒலிவீன்பொருட்டுகண் வந்தது. (அ)

கஅக. விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு ருரைப்பான் விடுமாற்றம் வாய்சேரா வண்கணவன். கூ.

இ - ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் - தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவிரியான்—விடு மாற்றம் வாய்சேரா வண்கணவன் - தனக்கு

வருமேதத்திற்குள்ளி அவனுக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்சேர்ந்துஞ் சொல்லாத திண்மையை புடையான். எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமன்மையின், வடுவென்றார். வாய்சேராவெனக் காரியம் காணத்துடைக்கப்பட்டது.

(க)

கக0. இறுதி பயப்பிறு மெஞ்சா திறைவற் குறுதி பயப்பதாந் தூது. க0.

இ - ன். இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாத - அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்த்திறதி தருமா யினும் அதற்குள்ளி யொழியாத—இறைவற்கு உறுதிபயப்பது தூதாம் - தன்னரசன் சொல்லியவாரே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதனாவான். எ-று.

இறுதிபயப்பிறு மென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவை மூன்றபாட்டானும் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க0)

எ0 ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி யொழுதுமாறு. இது, வேந்தவாம் பண்புடைமை * யென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. அகலா தணுதாது திக்காய்வார் போல்க மிகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். க.

இ - ன். இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுதுவார் - மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது திக்காய்வார் போல்க - அவரை மிக நீங்குவதும் மிகச் செறிவதுஞ்

செய்யாது தீக்காய்வார்போல இடைநிலத்திலே நிற்க. எ - று.

கடிதின் வெகுளுந் தன் கமயரென்பது தோன்ற, இவ்வேந்தரென்றார். மிகவஃ லிற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதிப ர் சீத் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிகவகலி, குளிர் நீங்காது மிகவணுகிற் கடுவதாய தீயோனெதாய தொழிலுவமம் பெரி பட்டது.

(க)

* நிருத்தன், க.ஆக.

எ ற் ம் அ.தி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுக்கல்.

உ.ர.க

க.க.உ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் மன்னிய வாகக்க தரும். உ.

இ - ன். மன்னர் விழைப விழையாமை - தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்பு வனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னரான் மன்னிய சூக்கம் தரும்- அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

நாண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக வுரியவதறை. அவை துசரப்படு வன, ஒட்டனை, மேனமைமயனறவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பீத கஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவவச்சீனாக்கங் யுவந்து அவர்தாமே எவ்வாச் செல்வமும் கல் குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடுதரு மென்பதாம். (உ)

க.க.க. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் தேற்றமுதல் பாராககு மரிது. க.

இ - ன். போற்றின் அரியவை போற்றல் - அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அரிய பிழைகள் தவகணவாராமற காக்க,—கடுத்தபின் தேற்றமுதல் பாராககும அரிது- அவற்றை வநதனவாககககககய அவவரா

ஐயுறரால் அவரைப் பிணைநாணியத்தல் யாவாககு மரிதாசலான. ஏ - று.

அரிய பிழைகளாவன அவராற் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அருமப்பாருள வெளவவென் நிவை முதலாயின. அவதறைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால, தருமோ வென்றையுறது தகாவுதன்மே அவர் துணியவ்வா முகல. ஒருவாறறது யதளவததாலும் கடன்வகாண்டான் மூன்றப ப்பாருடீடன்று மாறுப்பாலக கண்ப்பூயயலலாம அவை நனைக்கப்பய்தலன் யாக்கு மரிவதன்மூர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (உ)

கூச. செவசெவசாலலுயுஞ் ச்சார்த நகையு மவதவதாபூச லாமை அபரியி ரிகதது. ச.

இ - ன். ஆன்ற பெரியாரகத்து - அமைந்தவாச ராருகிருந்தால், - செவிச்சொல் லும் ச்சார்த நகையும அவதது ஒருகல-அவாகாண ஒருவன் யசவ்ககடசொல்லுதலை யும் ஒருவன் முககநாகக நகுதலயுந தவாகவதாமூகுக. ஏ - று.

ச்சாதல பிறவனாக ச்சாதல. செய்வதாமுன்ன, தவகுற்றங் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வயானபது கருதது. (ச)

கூகூ. எப்பொருளு மேரார தொடரார்மற் றப்பொருளை விட்டககாற கேட்க மறை. கு.

இ - ன். மறை - அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி—எப்பொருளும் ஓரார்- யாதொரு பொருளை யுஞ் செய்வகாயததுக் கேளாது, - யதாடரா - அவனை முய்கி வனவுவதரு செயயாது, - அப்பொருளை விட்டககால் கேட்க - அமமறைப்பொருளை அவனருன்ன அடக்காது சொல்லியககாற் கேட்க. ஏ - று.

ஐாததகேற்கும பொருளாயினு மென்பார், எப்பொருளு மென்றார்:

மற்று வினை மாற்றினகண் வரத்த.
(இ)

ககக. குறிப்பறிந்த காலம் கருதி வெறுப்பின
வேண்டிப் வேட்பச் சொல்லல். க.

உரஉ எஃம் அநி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

இ - ன். குறிப்பு அறிந்த - அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினையறிந்த —காலம் கருதி-சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தை யும்நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேண்டிப் வேட்பச் சொல்லல்-வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டி உவனவுமாய் காரியங்களை அவன் மனம் விரும்பும்வகை சொல்லுக. எ - று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கணன்றிக் காமவெருளி யுள்ளிட்டவற்றி னிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்து காலங்கருதி யென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில் லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல் வேண்டாமையின் வேண்டிப் வென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய் சொற்களாந் சொல்லுகவென்பார் வேட்புச் சொல்லென்றுங் கூறினார்.
(ச)

ககஎ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றும்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். எ.

இ - ன். வேட்பன சொல்லி-பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவு மாய் காரியங்களை அவன் கேட்டிலனையினுஞ் சொல்லி,—எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினுஞ் சொல்லாவிடல் - எஞ்ஞான்றும் பயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டா லுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ - று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான்,
 அவற்றின் மறு தலைசொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான்
 வருதலின் வினையென்றும், வறுமைக் காலமுடையக எஞ்ஞான்று
 மென்றுங் கூறினர். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வருதலுக்
 கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானும் சிறப்புவகையாற கூறப்பட்டது.
 ()

கூசுஅ. இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
 வொளியோ டொழுகப் பசிம். அ.

இ - ன். இனையர் இன முறையர் என்று இகழார் - இவர்
 எம்மினினையரென்றும் எமககின்ன முறையினையுடையரென்றும்
 அரசரையவமதியாது, — நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்பசிம் - அவர்மாட்டு
 நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செயப்பசிம். எ - று.

ஒளி—உறககாநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர்
 னோய் பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம்
 கடவுட்டன்மை. * அத்
 மககளுமாயொழுகுதல்.

அவ்வவாண்யாற போககபபட்ட விளமையும் முறையுமபறந்
 ளுகழவராயின, தாமும் போககபபயவ்வொனபது கருதது.

(அ)

கூசுசு. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
 துளக்கற்ற காட்சி யவர். கூ.

இ - ன். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக்கொள்ளாத
 செய்யார் - அரசனாள் யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டேமென்று கருதி
 அவன் விரும்பாதவறறைச் செய்யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர் -
 நிலைபெற்ற வறிவினையுடையார். எ - று.

* உறவகு மாயினு மனைவன தன்னொளி—உறவகு வ்தணடிகா லை
 பகை காசருமா— லிறவகு கண்ணிமை யாலிழித தேயிருக—தறங்கள் வெள்வ
 வதரபுறம் காக்கலாரா—கேகலித் தாமணி, காமகனிமபகம, உகலு.

எக ம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

உரிக்

கொள்ளாதனசெய் தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டித்குப்பின்
 தம்மை வேறொரு வராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதி
 யஞ்சியொழுதுவாரைத் துளக் கற்ற காட்சியவரென்றார்.
 (க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்

கெழுதகைமை கேடு தரும். ௧0.

இ - ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும்
 கெழுதகைமை - அரச னுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித்
 தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை— கேடு தரும் -
 அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ - று.

அவன் பொருது செறும்பொழுதின் அப்பழமைநோக்கிக்
 கண்ணோடாது உயிரை வெளவுதலான், அவன்வேண்டாதன
 செய்தற்கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார்.
 இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பென்று அரசா வெறுப்பன
 செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(௧0)

எக ம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறாமை கோக்கிக் குறிப்பறிவா நெஞ்ஞான்று
மாணநீர வையக கணி. க.

இ-ள். குறிப்புக் கூறாமை கோக்கி அறிவான் - அரசனார் குறித்த கருமத்தை அவன கூறவேண்டாவகை அவன்முகத்தானுவ கண்ணாளுகோக்கி அறியுமமைசசன், - எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையககு அணி - எஞ்ஞானமும் வற்றாத நீராறகுழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம். எ - று.

ஒட்பமுடையனாய் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான்,
வையக்கணியென்றார், குறிப்பும் வையமும் சூகுபெயர்.
வையத்திறவுகண்பது விகாரப்பட்டு நினறது. (க)

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக கொளல். உ.

இ-ள். அகத்து ஐயப்படாது உணர்வானை - ஒருவன் மனத்தின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணர்வலலானை—தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல-மகனையாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்குமங்கக. எ - று.

உடம்பு முதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும் பிதர்
நினைத்ததுணருர் தெய்வத் தன்மைபுடைமையின தெய்வத்தோ டொப்ப
வென்றார். (உ)

எ0உ. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தது கொளல். உ.

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை - தங்குறிப்பு நிகழுமாறறிந்து அதனார் பிறர்குறிப்பறிந்நன்மையாரை,—உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தது கொளல் - அரசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ - று.

உண்ணிகழுசெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்ற . உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாமும் யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்தறுப்புக்கள். இதற்குப்பிற முகக்குறிப்பானே அவர் மனக்குறிப்புணர்வாசை யென்றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் குறிப்பறிவாசை சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(உ)

எபச. குறித்தது கூறாமக் கொள்வாரோ டேனை யுறுப்போ ளிண்பரால வேறு. ச.

இ - ன். குறித்தது கூறாமக் கொள்வாரோடு - ஒருவன் மனத்துக் கருதிய வறனை அவன் கூறல்வண்டாமல் அறியவல்லாரோடு—எனை உறுப்பு ஓரணையர்-மறறை மாட்டாதார் உறுப்பாலொருதன்மையராக வொப்பாராயினும்,—வேறு - அறிவான் வேறு. எ - று.

கொள்ளாதாரென்பது உம், ஆயினுமென்பது உம்
அவாய்மியையான் வந்தன. சிறத்த வறிவினகமயின்,
விலங்கெனனுங்கருத்தான வேறென்றார். (ச)

எபடு. குறிப்பிற குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு ளளனை பயத்தல்வா கண. கு.

இ - ன். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின் - குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சி யாற பறாகுறிப்பின யுணரமாட்டாவாயின்,—உறுப்பினுள் கண என்ன பயத்தல்வா- ஒருவனுறுப்புக்களுட சிறந்த கண்கள ல்வெறனன பயனைச் செய்வனி எ - று.

முதலகட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதலகட் மீனையாதற் சிறப்புப்பற்றி உயிச துணாயு கண்கமல்வறற்பபட்டது. அககண்களாத

பயனிலவையென்பதாம். இவை யரணய்பாட்டானுய
குறிப்பறயாரதிழிபு உறப்படடது. (இ)

எபக. அய்ததது காட்டும் பளிங்குபோ எனஞ்சுங்
கய்ததது காட்டி முகம். க.

இ - ள். அய்ததது காட்டும் பளிங்குபோல் - தனையெடுத்த
பொருளது நிறத் தைததாண் கொண்ககாட்டம்
பளிங்குபோல—எருஞ்சுவு கய்ததது முகம் காட்டிமஒருவயனஞ்சுதது
ய்ககதனை அவன முகந தாண் கொண்கி காட்டிம. ஏ - று.

அய்த்ததென்பது ஆகுபெயர். கய்த்ததென்பது கடியெனனு
முரிச்சொலடியாய் வந்த யதாழிதயெயா. உவமை ஒருவ்பாருள
யிறயதாருவ்பாருள்ளபண்பைகய்காண்கி யதாழிததனாயய
யதாழிஸபறற வரதது. (க)

எபஎ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுயப்பினுங்
காய்நுந, தானமுந. துதம. எ.

இ - ள். உயப்பினும் காய்நும் தான முநதம - உயர்
ஒருவனையுயததலானுங் காய்தலானுமுறின, தானறநது அவதறினகண
அதனிநமுதபடய றறகுமாக லான, — முகத்தின் முதுக்குறைந்த
உண்ப்டா - முகமப்பால அறவுய்ககது யறிதுண்ப்டா யுலலை. ஏ - று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற
முகத்திற்கில்லையென்பாரை கோங்கி, உயிரது கருத்தறிந்து
அஃதுவகருறின மலர்கதது காய்வுறிந கருகியும் வர லான், உணடென
மறப்பார் போன்ற, குறிப்பறிதற்குக் கருவி உறிபவாறு. (எ)

எஉ ம் அது.— அலையறிதல்.

உருகி

எருஅ முகநகாக்கி நிறக வகையு மகநகாக்கி
யுற்ற தணர்வார்ப்பு யறிந். அ

இ - ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெரின் -
 குறையுறவானும் தன் மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத்
 தீர்ப்பாரைப் பெரின் — முகம் நோக்கி நிற்க அமைபும் - அவர் தன்முகம்
 நோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெல்லுக்கணிற்
 வமையும், எ - று.

உணர்வாரெனக் காரிய த்கைக் காணமாக்கிக் கூ றினார்.
 அவ்வெல்லுமையக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குள் உறமைபா
 மாசுவி ன். அ ன் கேண்டாவென்ப தாம். குறையுறவானியல்பு
 கூறவார்போன் ற கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானும் கு
 றிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0க. பகைமையுக் கேண்மையுக் கண்ணுறாக்குக் கண்ணின்

வகைமை யுணர்வார்ப் பெரின். க.

இ - ள். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெரின் - வேந்தர்
 நோக்க வேறு பாட்டின்றன்மையை அறியவல்ல
 அமைச்சரைப்பெரின்.—பகைமையும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் -
 அவர்க்கு மனத்தக்கிடந்த பகைமையையும் ஏனைக்கேண்மையையும்
 வேற்று வேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர்களுளே சொல்லும் எ -
 று.

இயதிக்கட் கண் ஆகுபெயர். நோக்கவேறுபாடாவன
 வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக்
 குறிகளானறிதல். (க)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
 கண்ணல்ல தில்லை பிற. கர.

இ - ள். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல் - யாம் நண்ண
 ரியுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்க்குக் கிணையளக்கங்
 கோலாவது—காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை - ஆராயுநிடக்கு

அவர்கண்ணல்லது பிறளில்லை. எ - று.

அறிவினுண்மை அஃதுடை யார்மேலே ச்றப்பட்டது இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தளக்குமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன் னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும். நோக்கம் மனத்தொடுகலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி அலைக்கூங்கோ லென்று பாடமோதி, துண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசாலைக்குங்கோலா வது கண்ணெனவுரைத்து, தன்வெருளினோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிவுவென் பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் தன்கருவி கோக்கென்பது கூறப்பட்டது.

(80)

எஉ ம் அதி.—அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினதியல்பையறிதல். காரியஞ்சொல் லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந்த தாராய்த்த சொல்லுக சொல்லின்

ரெகையறிந்த தாய்மை பவர்,

க. கி. கி.

எஉ. ம் அதி.—அவையறிதல்.

இ - ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தாய்மையவர் - சொல்லின் குழுவின் யறிந்த தாய்மையினையுடை யார்—அவை அறிந்த ஆராய்த்த சொல்லுக - தாமொன்று சொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிந்த ஆராய்த்த சொல்லுக. எ - று.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென் னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கினக. தாய்மை

அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்ற வு
 ஁ண்டதனளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூலுக்கது. அரிதல்
 தம்மொடு துக்கியரிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட்சொல்லுங் காரியம்
 இது. சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன்முடி விதுவென்று
 இவை வயுள்ளிட டனவாராய்த ள்.

(ச)

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்றணர்ந்து சொல்லுக் சொல்லி
 னடைதெரிந்த நன்மை யவர். உ.

இ - ன். சொல்லின் நடைதெரிந்த நன்மையவர் -
 சொற்களினடையினை ஆராய்ந் தறிந்த நன்மையினையடையார் - இடை
 தெரிந்த நன்ற உணர்ந்து சொல்லுக - அவைக்கண்
 ன்றுசொல்லுங்கால் அதன்செவ்வியையாராய்ந்தறிந்து வழுப்படாமல்
 மிகவுந்தெளிந்தசொல்லுக. ஏ - று.

சொற்களினடையாவது அம்முவகைச் சொல்லும் செம்பொருள்,
 இலக்கணப் பொருள், நுறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப்
 பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டந் கண் விரும்புபடைமை. வழு
 சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையிரண்டுபோட்டா னும் ஒன்று
 சொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

எகஉ. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
 வகையறியார் வல்லதூஉ மில். உ.

இ - ன். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின்
 வகை அறியார் - அவையினை தளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத்
 தம்மேற்கொள்வார் அச் சொல்லுதலின் கூறுபாடும்
 அறியார், - வல்லதூஉம் இல்-கற்றுவல்ல கலையும் அவர்க் கில்லை. ஏ - று.

அம்முவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை
 கேட்பாரதுணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியா
 ரென்றும், இஃதறியார் யாது மறியாரென்று

எல்லாராணுமிகழப்படுதலின் வல்லது உயில்வென்றுக்கூறினார். இது
 னால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றம் உறப்பட்டது.
 (உ)

எகச. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
 வான்சுதை வண்ணம் கொளல். ச.

இ - ன். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் சூதல் -
 அறிவாலொள்ளியாரவைக்கட் டாமு மொள்ளியராக, — வெளியார்முன்
 வான்சுதை வண்ணம் கொளல் - ஏனை வெண்ணை களவைக்கட் டாமும்
 வாலிய சுதையினிறத்தைக் கொள்க. ஏ - று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால்
 ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தர்நூலறிவுஞ்
 சொல்வன்மைபுந்தோன்ற விரித்தல், அவை

* செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்பச்சொல்லென்பனவற்றை
 முறையே வாசகம், லக்ஷகம், விபஞ்சகம் எனவும்; † அவை பொருள்
 உணர்த்தும் வகையினை முறையே அபிதை, இலக்கண,
 விபஞ்சகாவிருத்திபெனவும் உறுவர் வடநூலார்.

எஉ. ி அறிவு அவையறியாதல். உ. ளை

வறியாதபுல்லவா வெளியாரென்றது; வறியாதினாற்றை வெளிநெய்தும் கழக்குப்
 பறிநி. அவர் மறிக்கும்வகை அறவினும் வெண்கையுடையராகவென்பார், வான்சுதை
 வண்ணங்கொளலென்றார். அவையறையறிந்தார் செய்புத்திறம் இதனாற் செருகுத்தல்
 உறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக்கூறல்.
 (ச)

எகரு. கன்றென்ற வற்றுள்ளு கன்றே முதுவருண்
 முந்து கிளவாச் செறிவு. ரு.

இ - ன். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே - ஒருவற்கு இது நன்றென்று நிற்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்களெல்லாவற்றள்ளும் நன்றே—முதலவருள் முந்து இளவாச் செறிவு - தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றினச் சொல்லாதவடக்கம். ஏ - து.

தங்குறைவும் இளவாக்காலெய்து அவ்வடக்கத்தினா முன்கிளத்தலையே பின்னிகளத்தலுமா மிக்காரவைக்கட்செய்புத்திறங் கூறப்பட்டது.	அவர்யிருதியும் நன்மையும் நன்றென்றவற்றுள்ளுநன் விலக்கினமையின், மென்பது பெற்றும்.	முத்துஇளந்தாற்படுமியுக்கும் அறிந்தேயடங்கினமையின், றென்றார். உடன்கிளத்தலும் இதனான்
--	---	---

(இ)

எகக. ஆற்றி னிலைதளர்க் தற்றே விபன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. க.

இ - ன். ஆற்றின் சிலை தளர்க் தற்று-வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணின்று நொருவன் அந்நொறியினின்றும் சிலை தளர்க்து வீழ்த்தாலொக்கும் - வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு-அகன்ற தூற்பொருள்களைபுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்யம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல். ஏ-து.

சிலைதளர்க்து வீழ்தல் “உரனென்னுந் தோட்டியானேரைந்துய்கா” த்தொழுதி யான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழுத்தலேயன்றி இகழவும்படு மென்பதாம். இதனான் அதன் கணிழுக்கியவழிப் படுக்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

எகஎ. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து ஏ.

இ - ன். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து - வழுப்படாமற் சொற்களை யாராய்தல் வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்,—

கற்று அறிந்தார் கல்வி வினங்கும் - பல நூல்களையுங்கற்று
 அவற்றினைய பயனாயறிந்தாரது கல்வி யாவர்க்கும் வினங்கித்
 தோன்றும். எ - று.

சொல்லினென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. சூண்டே
 சொல்லுகவென்பதாம்.

எகஅ. உணர்வ தடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
 பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று அ.

இ - ன். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல் -
 பிறருணர்த்தவின்றிப் பொருள் தனைத் தாமேயுணரவல்ல
 அறிவினையுடையாரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லு
 தல்—வளர்வதன் பாத்தியுள் கீர்சொரிந்தற்று - தானே வளர்வதொரு
 பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் கீரினைச் சொரிந்தாற்போலும், எ - று.

உஅ

உகஅ. எக ம். அது இயல்பு அமைவஞ்சாரணம்.

இ - ன். வன்சண்ணரல்லார்க்கு வானொடு என் -
 வன்சண்ணையுடையரல்லர் தார்க்கு வானொடென்ன
 வியையுண்டு—நண்ணவை அஞ்சுவவர்க்கு தானொடு என்- அதுபோல
 நண்ணியாரதவையை யஞ்சுவார்க்கு தானொடென்ன வியையுண்டு. எ-று.

இருந்தாரது நண்ணமை அவைமேலேற்றப்பட்டது.
 தார்க்குரியரல்லரென்பதாம். (.)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடினை யொன்வா னவையகத்
 தஞ்ச மவன்சற்ற தூல். எ.

இ - ன். பகையகத்துப் பேடினை ஒள்வான் - எறியப்படும்
 பகையகவென் அதனை யஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வானை
 யொக்கும்—அவையகத்து அஞ்சமவன் கற்ற தூல் - சொல்லப்படும்

அவைகளெவன் அதனை யஞ்சமவன் கற்றதால். எ - று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவன்.
கனமும்வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவன்
குறறத்தால் வான் சிறப்பின்றாயினுற்போல, அவையும் வாய்த்துத்
தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் கற்றவன் குறறத்தால் தூல்
சிறப்பின்றாயிற்று.

(எ)

எஉஅ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணங்கு செலச்சொல்லா தார். அ.

இ - ன். நல்லவையுள் கங்கு செலச் சொல்லாதார் -
நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லசொற்பொருள் களைத் தம்மச்சத்தான்
அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்—பல் லவை கற்றும் பயம் இலரே -
பல தூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுத லிலர். எ - று.

அறிவார்முற்சொல்லாமையிற்
கல்லியினுண்மையறிவாரில்லையென்பதாம். இனிப் பயமிலசென்பதற்குக்
கல்விப்பயனுடையரல்ல ரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

எஉச. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா தவைபஞ்சுவார். உ.

இ - ன். கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார்—தூல்களைக்
கற்றுவைத்தும் அவற்றைப் பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த
அவையினையஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லா தாரை—கல்லாதவரின் கடை
என்ப - உலகத்தார் கல்லாதவரினும் கடையென்று சொல்லுவார். எ -
று.

அக்கல்லியறிவுகனாற்பயன் றுமுமெய்தாது
பிறரையெய்துவிப்பதுஞ்செய்யாது கல்வித்துன்பமே யெய்திநிற்றலின்,
கல்லாதவரிற் கடையென உலகம்பழிக்குமென் புதாம்.

எனது உளரொளியு மில்லாரொ டொப்பர் களானஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். ௧௦.

இ - ள். கவன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார் - அவைக்கனத்தையஞ்சித்
தாய்கற்றவற்றை அதற்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்,—உளர் எனினும் இல்லாரொடு
ஒப்பர்-உலர் வாழுகின்றார்விலும், உலகத்தாராலெண்ணப்படாமையின் இறந்தாரோ
டொப்பர். எ - று.

எசு ம் அஞ்சி.—நாடு.

கவன்திக் களனென்றது ஆண்டிருந்தகார.
யஞ்சுவாரதிழிபு உறப்பட்டது.
இவையைத்துபாட்டாலும் அவை

(௧௦)

அக்கையலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எசு ம் அஞ்சி.—நாடு.

இனி அவ்வாசனாலும் அமைச்சனாலும் கொண்டியக்கப்படுவதாய்
ஏனையான் முதலிய அக்கக்கட்டு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய் நாடு
கின்றார்.

நூலிகாரத்தாற் கூறு

எனது தள்ளா விடையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் செர்வது நடு. ௧.

இ - ன். தள்ளா வினையும் - குன்றாத வினையும் செய்வோரும்—தக்காரும் - அறவோரும்—தாழ்வு இலாச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர் வது காடு - ஒருங்கு வாழ்வதே காடாவது. எ - று.

மற்றையுயர்திணைப் பொருள்களோடு சேர்தற்றொழிலோடும் இயையாமையின், வினையுள்ளென்பது உழவர்மேனின்றது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிகரையுள்ள வாதல். இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் தறத் தோர், அந்தணர் முதலாயினார். “நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃ திடம்” என்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை. செல்வர் கலத்தினுள் காமினும் அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டர் லாற்ற வினாவது காடு. உ.

இ - ன். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது சூதி - அள விறந்த பொருளுடைமை யாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய்—அருங்கேட்டால் சூற்றவினாவது காடு - கேடின்மையோடு கூடி மிக வினாவதே காடாவது. எ - று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமே லும் நின்றது. கேடாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசன் மையென்றிவற்றின் வருவது. “மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி - யக்கணா சன்மையோ டாறு.” இவற்றை வடநூலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுண் முன் ‘இயவற்றின்மை அகணுறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளால் மிக வினாவதாவிற்று. (உ)

எகந. பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் ஞாந்தி யிறைவற்
 ிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ௩.

இ - ள். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி - பிறநாடுகள்
 பொறுத்த பர - மெல்லாம் ஒருங்கே தன்சண்வருங்கால் அவற்றைத்
 தாங்கி—இறைவற்கு இறை

உதற்கு வஞ்செய் வார்த்தை தவஞ்செய் வார்த்து மஃநிட—நற்பொ
 ருஞ்செய் வார்த்தை மெல்லாம் பொருஞ்செய் வார்த்து மஃநிடம்—வெற்ற வன்பம்
 கலைப்பான் விண்ணு ஒத்துவீழ்ந்தென—மற்ற நாடு வட்டம் மீத வஞ்சு
 டற்றம் நாடோ—செவ்வெந்தாமணி, நாமணிலம் பகம், சடி.

உதற்கு ஞாந்தி ம் அறி—நாடு.

ஒருங்கு நேர்வது நாடு - அவன்மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண்
 முழுதையும் உடம்பட்டுக்கொடுப்பதே நாடாவது. ஏ - று.

பாரங்கள் மக்கட்டொருதியும் ஆன் ஒருமை முதலிய விலங்குத்
 தொருதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக,
 அரசு கோல்கோடியதாக, உணவின்மையானு கத் தன்சண் வந்தால்
 அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால்
 இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார்
 இறையொருங்கு நேர்வதென்றார்.

(௩)

எகச. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
 சேரா தியல்வது நாடு. ௪.

இ - ள். உறு பசியும் - மிக்க பசியும்—ஒவாப் பிணியும் - நீங்காத
 நோயும்— செறுபகையும் சேராது - புறத்து நின்றவந் தழிவுசெய்யும்
 பகையுமின்றி—இயல்வது நாடு - இனிது நடப்பதே நாடாவது. ஏ - று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றலினதலானும் சேராதாயிற்று. ஒவாப்பிணி தீக் காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது தீமையுமின்மையிற் சேரா தாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (ச)

எகஊ. பல்சூழவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் கொலகுறம்பு மில்லது நாடு. ஊ.

இ - ள். பல் சூழவும் - சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகூட்ட மும்— பாழ் செய்யும் உட்பகையும் - உடனுறையாசின்றே பாழாகச் செய்யுமுட்பகையும்— வேந்த அணுகும் கொல் குறம்பும் இல்லது நாடு - அளவுவந்தால் வேந்தனையலைக் குங் கொல்வினைக்குறம்பரு மில்லாததே நாடாவது. எ - று.

சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுள் பற்றியும் பலர்க்குளதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பா, கள்வா, குறளைகூறுவார் முதலியமக்களும், பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயா. இம்மூன்றும் அரசனாலும் வாழ் வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

(ஊ)

எககூ. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்று நாடென்ப நாட்டிற் தலை. கூ.

இ - ள். கேடு அறியா - பகைவராற் கெடுதலறியாததாய்—கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றுகாடு - அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதும் தன்வளங்குன்றாத நாட்டினை—நாட்டின் தலை என்ப - எல்லாநாட்டினுந் தலையென்றுசொல்லுவர் தூலோர். எ - று.

அறியாத குன்றதலென்னும் பெயரெச்சங்களினிற்றதிலைகள் விகாரத்தாற்றெடுக்கன. கேடறியாமை அரசனூற்றலானுங் கடவுட்பூசையறங்கனென்றிவற்றது செயலானும் வரும், வளம் ஆகாங்களின்பலெனவும் வயலினூர் தண்டலையினும் வினைவனவுமாம், குன்றமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவேபுளவாபும் முன்னீட்டப்பட்டிருந்தவைதல், இவையாறுபாட்டானும் நாட்டிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ச)

எ உஎ. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்

வல்லாணு நாட்டிற் குறப்பு. எ.

எச ம் அநி—நாடு. உகக.

இ - ள். இருபுனலும் - தேரீர் மேனீரெனப்பட்ட தன்கனீரும்—வாய்ந்தமலையும் - வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும் - அதனினின்றும் வருவதாய நீரும்— வல்லாணும் - அழியாத கசரியும்—நாட்டிற்கு உறப்பு - நாட்டிற்கவயவமாம். எ - று.

ஈண்டுப் புனலென்றது தூவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாசங்களை. அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வள னுடைமை பெறப்பட்டது இடையதன் றியொருபுடையதாகலும், தன்வனந் தரு தலும் மாரிக்கணுண்டீர் கோடைக்கணுயிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எகஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம

மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ.

இ - ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து - கோயின் மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவை புடைமைபுமாகிய இவ் வைந்திணையும்—நாட்டிற்கு அணி என்ப - நாட்டிற்கழகென்று சொல்லுவர் தாலோர். எ - று.

பிணியின்மை நிலகலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன.

இன்பம் வீழ வும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், துகர்வனவுடைமையானும், நிலநீர்சு எது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிக ழ்வது. கா வலெனவே அரசன்காவ ளும் வாழ்வோர் காவலும் அரசன்காவலு மடங்கின. பிறதேயங்களினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனழகு இதனாற் கூறப்பட்டது. (அ)

எஉக. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளத்தரு நாடு. க.

இ - ன். நாடா வளத்தன நாடு என்ப - தங்கண்வாழ்வார்தேடி வருத்தாமல் அவர்பாற்றானே யடையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவார்;—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல - ஆதலாற் தேடிவருந்தச் செல்வமடை வீக்கும் நாடுகள் நாடாகா. எ - று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. “பொருள் செய்வார்க்குமே திடம்” என்றார் பிறரும். நூலோர் விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற் குற்றக்கூறிய வாறு. இவ்வாறன்றி பின், அனுவாதமாம்.

என்பவென்பதனைப் பின்னுக்கட்டி இருபொருள்பட வுரைப்
(க)

எசு0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. சு0.

இ - ன். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு - வேந்தனோடு மேவுதவில்லாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே - மேற்சொல்லிய குணங்களெல்லா வற்றினும் நிறைந்திருத்ததாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத்தன்று. எ - று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையாதலும் அவன்றான் இவர் மாட்டருளுடையாதலும் அடங்கின. அவை யில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற் றுற் பயனின்றாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு0)

* மேலே உசை-ம் பகைத்திரைட்டிய நற்றவஞ்செய்வார்களிடம் எனது செம்புவிள்
உள்ளது.

எனும் அணி-அரண்.

இனி அக்காட்டி நற்குறப்பாயடக்குமாயினும்
பகையாற்றிவிட்ட வந்துழி அது தனக்கும் அரசன்றனக்கும்
எமமாதநிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரவ்கமாத வேறப் பட்ட அரண்
இய்வதிகாரத்தாற் கூறலின்ஞர்.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மாண்பொரு ளாஞ்சித்தப்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். உ.

இ - ன். ஆற்றபவர்க்கும் அரண் பொருள் -

முவகையாற்றலுமுடையாய்ப் பிறர் மேற் செல்வார்க்கும் அரண்
சிறந்தது;—அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் -
அவையின்றித் தம்மேல் வருவார்க்கஞ்சித்
தண்ணையெடைவார்க்கும் அரண்சிறந்தது. எ - று.

பிறர்மேற் செல்லுங்கால் உரிமை பொருள் முதலியவற்றைப் பிறனொருவன்
வெளவாமல் வைத்துச் செல்வவேண்டுமாகலானும், அப்பொருளை தொலைத்திறதி
வந்துழிக் கடனவெணுடைகலத்தார்போன்று எமங்காணுதிறவராகலானும், ஆற்று
பவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று.

ஆற்றலுடையராயினும் அரணில்வழி அழியும் பாலராகலின், அவரை
முற்குறிஞர். இதனால் அரணினை சிறப் புக் கூறப்பட்டது.
(ச)

எசஉ. மணிரீரு மண்ணுமலியு மணிசிழற்
காடு முடைய தரண். உ.

இ - ன். மணி ரீரும் மண்ணும் மலியும் அணிசிழற்காடும்

உடையது அரண் - மணிபோல நிறத்தினைபுடைய நீரும் வெள்ளிடை நிலமும் மலைபுய் குளிர்ந்த நீழலை புடைய காடுமுடையதே அரணுவது. எ - டு.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருகிழலுமில்லா மருநில மென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென்றுங் கூறினார். மதிப்புறத்து மருநிலம்பகைவர் அரண்பற்றமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண் காட்டாரணென இயற் றகயுஞ் செயற்கையுமாய இந்நான்காணுஞ் சூழப்படுவது அரணென்பதாம்.

(உ)

எனகூ. உயர்வகலம் திண்மை யருமைபிக் ளான்றி.
எமைவற னென்றுரைக்கு றால். கூ.

இ - ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு - உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமைபுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை—அரண் என்ற உரைக்கும் தூல் - அரணென்று சொல்லுவர் தூலோர். எ - டு.

அமைவு தூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு எணியெய்தாதது. அகலம் புறத் தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யவார் தலை யகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற் செய்தவிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறி களான் அணுகர்க்கருமை. பெரறிகளாவன “வளைவிற் பொறியு மயிற்செறி விழையுய்—சூழலிவ் லாகமும் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெய்வெயும் பாசடு குழிசியுய்—காய் இயான் னுழையுய் கல்லிடு.

கடைப்புநீர்—தூண்டிதூள் துடைக்கு மாண்டலை யழிப்புநீர்— 'கைவளம்' கழுமும் புதைபுழை புதைபு—ஊமயலித் தலசூழல் ஊமயெய் குளிப்புநீர்—மென்
 மெழி சிரமும் பன்றியும் பண்பு—மெழுகுநீர் சீப்பு முழுவிதற் கணையமும்—கோலும் குளிக்கும் சேவலுக்கு குவலும்—கிணர்நினைவுமுதவாயின. (உ)

9 லெப்பிரேரியம், அடைக்கலக்காரை, 1911-1912.

எதிர் அறிவு—அரண்.

உள்ளி

எசச. சிறகாப்பிற் பேரிடத்த தாமி புறபகை யூக்க மழிப்ப தரண். ச.

இ - ள். சிறகாப்பிற் பேர் இடத்தது சூடு-காக்கவேண்டியிடமுள்ளிதாய் அகன்ற விடத்தை புடைத்தாய்—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண் - தன்னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணுவது. எ - று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்த விடங்கள் மலை, காடு, நீர்சிலையென்றிவற்றுள் ஏற்பன ஊடைத்தாநல்பற்றிச் சிறகாப்பினென்றும், அகத்தோர் கலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாயினென்றும், தம்வலி கோக்கி இதுபொழுதே யழித்தமென்று வரும் பகைவர் வந்து கண்டால் அவ்வுக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்க மழிப்ப தென்றும் கூறினார்.

(ச)

எசஇ. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாமி பகத்தார் நிலைக்கெளிதா நீர தரண். இ.

இ - ள். கொளற்கு அரிதாய் - புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய்—கொண்டகூழ்த் தாமி - உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்காய்—அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாய் நீரது அரண்-அகத்தாரது போர்நிலைக் கெளிதாய நீர்மை நயபுடையதே அரணுவது. எ - று.

கோடற்கருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும்

இடங்கொள்ளுதற் கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள துசரப்படுவனவுமடங் கின. நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாபுதமுதலிய புறத்தார்மே லெளிநிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தாரமேற் செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின.

(இ)

எசக. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
கல்லா னுடைய தரண். க.

இ - ன். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய் - அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாய்—இடத்து உதவும் கல்லாள் உடையது அரசன் - புறத்தோரால் அழிவெய்து மெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையுதலிக் காக்கும் கல்ல வீரரைமுமுடையதே அரசனாவது. எ - று.

அரசன்மாட்டன்யும் மானமும் மறமும் சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குணங்க ளுடைமைபற்றி கல்லாளென்றார்.

(ஈ)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தம்
பற்றற் கரிய தரண். எ.

இ - ன். முற்றியும் - புகலொடு போக்கொழியும்வகை கெருங்கிச சூழ்த்தம்— முற்றது எறித்தம் - அங்கனக்குழாது கெழித்த விடவேக்கி ஒருமுகமாகப் பொருளும்—அறைப்படுத்தம் - அகத்தோரை அவர் தெளித்தோசாவிட்டுச் சீழறத் தத் திறப்பித்தம்—பற்றற்கு அரியது அரசன் - புறத்தோராற் கொள்ளுதற்கரியதே அரசனாவது. எ - று.

இம்முன்றுபாயத்தள்ளும் முதலாவது
ஐயாபு கல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின.

எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும்,
(எ)

உகக எக ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

எசஅ. முற்றூற்றி முற்றி பவரையும் பற்றூற்றிப் பற்றியார் வெல்வ தரண். அ.

இ - ள். முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும் - தாளைப்பெருமையாற் சூழ்தல்வல்ல சாய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும்—பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது அரண் - தன்னைப்பற்றியவகத்தோர்தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே அரணாவது. எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணேயாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெயர். வெல்வதென உடையார்தொழில் அரண்மேனின்றது. பெரும்படையாளைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந் துணையேயன்றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். இதற்குப் பிரிதூரைப்பாருமுளர். இவையேமுபாட்டாலும் அதனநிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ( )

எசக. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறெய்தி மாண்ட தரண். கூ.

இ - ள். முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி - போர்தொடங் கிணவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர் செய்யும் வினைவேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று—மாண்டது அரண் - மற்றும் வேண்டுமாட்சியையுடையதே அரணாவது. எ - று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங் கூடிப் பொருதல் கத்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவர்

கூடாமையின், முனைமு தொடங்கிய போரினை

யறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றவை முதலாய வினைகளுள்
 அதனைச் சாய்ப்பனசெய்தல். மற்றும் வேண்டுமாட்சியென்றது புறத்தோரரியாமற்
 புருதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சருங்கைவழி முதலாயின வுடைமை. (க)

எடு. வினைமாட்சித் தாகிபக் கண்ணும் வினைமாட்சி
 யில்லார்க ணில்ல தரண். க0.

இ - ள். அரண் - அரண்,—வினைமாட்சித்து ஆடியக்கண்ணும் -
 மேற்சொல்லப் பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாய விடத்தும்,
 —வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல்லது - வினைசெய்தற்கண்
 மாட்சியில்லாதார்மாட்டி அவையிலதாம். எ - று.

வானாலிருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் ஏலாதது
 செய்தலுமெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சியில்லாரென்றும், ஏற்றவினையை
 யளவறிந்துசெய்து காவாக்கால் அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றி
 யழியுமென்பார் அவையுடைத்தன்றென்றுக் கூறினார். இவை
 பிரண்பொட்டானுக் காப்பாரையின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது.

(க0)

எக ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் காட்டானும் அரணும் ஆக்கவுங்
 காக்கவும் படுவ தரய பொருளைச் செய்தலின்றிற் இவ்வதிகாரத்தாற்
 கூறுகின்றார்.

எடுக. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
 பொருளல்ல தில்லை பெருநன்,

எக ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இ - ன். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய— பொருள் இல்லை - ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. ஏ - று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத் தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டி - ப்படுவது அதுவே பிரிதில்லை யென்பதாம்.

(ச)

எருஉ. இல்லாரை பெல்லாரு மென்றாவர் செல்வரை பெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.* உ.

இ - ன். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் - எல்லாநன்மைபு முடையாராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழ்வர்,—செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர் - எல் லாத்தீமைபுமுடையாராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயர்ச்செய்வர். ஏ - று.

உயர்ச்செய்தல் தாந்தாழ்ந்து நிற்றல். இகழ்தற்கண்ணூர் தாழ்தற்கண்ணும் பகை வர், கட்டார், நொதுமலரென்னும் மூவகையாருமொத்தலின், யாவருமென்றார். பின் னுங் கூறியது அதனை வலியுறுத்தற்பொருட்டு. (உ)

எருக. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளதுக்கு மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. உ.

இ - ன். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம் - பொருளென்று எல்லாரானுஞ் சிறப்பிக்கப்படும் நந்தாலிளக்கு—எண்ணியதேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும்— தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். ஏ - று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல்

பற்றிப் பொய்யா விளக்கமென்றும், ஏனை விளக்கோடு இதனிடையேற்றமைதோன்ற எண்ணியதேயத் துச்சென் றென்றய கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொரு ளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

எருசு. அறனீனு மின்பமு மீனூர் திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள்.

இ - ள். திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள் - செய்புந்திறத்திணையறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலகை உளதாயபொருள்—அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் - அவனுக்கு அறத்தைபுகுகொடுக்கும், இன்பத்தைபுகுகொடுக்கும். ஏ - று.

செய்புந்திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய தெறி. இலகைவென்பது இன்றி யெனத் திரிந்துகின்றது. செவகோலனென்று புகழப்படுதலாயினும் கடவுட்பூசை தானங்களாற்பயனெய்தலானும் அறனீனுமென்றும், கொடுக்காலகின்ற துய்க்கப்படுதலான் இன்பமும்மீனுமென்றய் கூறினார். அதனான் அத்திறத்தானீட்டிகை வென்பதாம்.

எருசு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரள விடல். இ.

உ. இத்திருக்குறள் சேரமான் பொருமாறாயனா திருக்கலைய குளவுலாகில் எய்ததளாக்

கூறப்பட்டது.

அகத்தி. என்ம அறி—பொருள்செயல்வகை.

இ - ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் சூக்கி - நான்குடிகள் மாட்டுச் செய்புகருமோடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்புமன்பொடும்உடி வாராதயொரு ளீட்டத்தை—புல்லார் புரளவிடல்

- அரசர் பொருந்தாது சழியலிடுக. எ - று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு
வாசாத பொரு ளீட்டம் பசுமட்கலத்துணர்போலச
செய்தானபுகொண்டிறத்தலின், அதனைப் புல்லொன்றொழியாது
புள்ளவிடலென்றும் கூறினார். (இ)

எடுக. உறுபொருளு முக்கு பொருளுந்தன் னென்னுத்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். க.

இ - ள். உறு பொருளும் - உடையாரின்மைவித் குணவத்தற்ற பொருளும்—
'உக்கு பொருளும் - சங்கமாவிய பொருளும்—தன் ஒன்னுத் தெறுபொருளும் - தன்
பகைவரைத் திறையாகக்கொள்ளும் பொருளும்—வேந்தன் பொருள்-அரசனுக்குரிய
பொருள்கள். எ - று.

உறுபொருள் வைத்தாரிறந்துபோக ரெடுங்காலம் நிலத்தின்கட்
கிடந்து பின் எண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறாத உமாம்.
சங்கம் கலத்தினுய் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது.
தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும்.
ஆறிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவை
மூன்றபாட்டானும்

அஃதிட்டு ரெறி கூறப்பட்டது.
(ச)

எடுஎ. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா னுண்டு. எ.

இ - ள். அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி -
அன்பினால்னப்பட்ட அருளென் னுக்குழவி—பொருள் என்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு-பொருளென்று உயர்த் துச்சொல்லப்படுஞ்
செல்வத்தைபுடைய செவிலியான் வளரும். எ - று.

தொடர்புபற்றாதே வருத்தமுற்றார்மேற் செல்வதாய அருள்
 தொடர்புபற்றிச் செல்லுமன்பு முதிர்ந்துழி உளநாவதாகலின் அதனை
 அன்பின்முழுவியென்றும், அது வறியார்மேற்செல்வது அங்வறுமை
 களையவல்லார்க்காதலிற் பொருளை அதற்குச்
 செவிலியென்றும், அஃது உலகிற்செவிலியர்போலாது
 முதலி வளர்த்தலிற் செல்வசெவிலியென்றும் கூறினார்.

நானேயெல்லாம் பொருளு
 (எ)

எருஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுந் தன்னைத்தொன்
 றண்டாகச் செய்வான் வினை. அ.

இ - ன். தன் கைத்த உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை - தன்
 கையதானிய பொருளுண்டாக ஒருவினையைமெடுத்துக்கொண்டான்
 அதனைச் செய்தல்—குன்று ஈழி யானைப்போர் கண்டற்று - ஒருவன்
 மலமே வேறியின்று யானைப்போரைக் கண்டாலொக்கும். எ - து.

ஒன்றென் பது வினையாதல் செய்வாடு என்ததனூத் பெற்கும்.
 குன்றேறியான் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி சிலத்திடை யானையும்
 யானையும் பொருபோரைத் தானினி திருத்த காணுமறுபோலக்,
 கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி
 வல்லாரையேவித் தானினி திருத்த முடிக்குமென்பதாம். (ஈ)

வினையின் அறிவு—பண்டமாட்சி.

உககி

எருக. செய்க பொருளைச் செறனி செருக்கற்கு
 மெஃகதனிற் கூரிய தில் க.

இ - ன். பொருளைச் செய்க - தமக்கொன்றண்டாகக் கருதுவார் பொருளை யுன் டர்க்குக்;—செறநர் செருக்கு அறக்கும் எ ிஞ - தம்பகைவர் தருக்கினையறக்கும் படைகைலம் அதுவாம்;—அதனிற் கூரியது இல் - அதற்கதுபோலக் கூரிய படைக் ளலைப் பிரிதில்கள். எ - று.

அதுவாம், அதற்கென்பன அவாய்கிலையான் வந்தன பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் கட்டுமுடையரானர், சூகவே, பகைவர் தருக்கொழிந்து தாமேயடல் குவரென்பார் செறநர்செருக்கறுக்குமெிகென்றும், ஏனைபெிஞுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின் அதனிற் கூரிய தில்லென்றற்குறினார். (க)

எக0. ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கென்பொரு ளேனை பிரண்டு மொருங்கு. க0.

இ - ன். ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு - றெறியான்வரும் பொருளை இறப்ப மிகப் படைத்தார்க்கு—ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு என்பொருள்-மற்றையறனு மின்பமும் ஒருங்கேயெனிய பொருள்களாம். எ - று.

காழ்த்தல் முறித்தல். பயன்சொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒன்பொருளென் றும், ஏனைவிரண்டும் அதன் விளைவாகலிற் ருமே யொருகாலத்திலேயுளவாமென்பார் என்பொருளென்றற்குறினார். இகவ ரான்குபாட்டானும் அதனான் வரும்பயன் கூறப்பட்டது.

(க0)

*****

எள ம் அறி.—படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினாலாவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டதிகாரத்தாற் கூறு வான்சொடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சி கூறலென்றார். அிதாவது படையினது சன்மை.

எகக. உறுப்பமைத் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
 வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. ௧.

இ - ள். உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெல்படை - யானை
 முதலிய நான் குறுப்பானும் நிறைந்து போரின்சுணாறுபடுதற்கஞ்சாது
 நின்ற பகையை வெல்வதாய படை—வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம்
 தலை - அரசன் செல்வங்களுெல்லாவற்றுள் ஞந் தலையாய செல்வம். எ -
 று.

ஈண்டுப் படையென்றது அக்ரான்களெருகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல்படை
 மையின் ஊறஞ்சாவென்றும், ஒழிந்தவங்கங்கட்கும் அரசன்நன்கும் காவண்கலின்
 வெறுக்கையுள்ளாந் தலைபெற்றுத் கூறினார். (௧)

எகஉ. உலையிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலையிடத்துத்
 தொல்படைக் கல்லா லரிது. ௨.

இ - ள். தொலையிடத்து உலையிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண் -
 தான் சிந்தாய் வழியும் அரசற்குப் போரின்சுணாவெய்வந்தால்
 தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்ற தாய் உட்கர் என ம
 அறி.—படைமாட்சி.

கும் வன்கண்மை—தொல்படைக்கல்லால் அரிது - அவன் முன்னோரைத்
 தொடங்கி வரும் படைக்கல்லது உளதாகாது. எ - று.

இழிவு நிறப்பும்மை விகாரத்தா ந்ரெக்கது. மூலப்படை,
 கூலிப்படை, நாட்டுப் படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை,
 பகைப்படையென்னும் அறுவகைப்படையுள் ஞந் நிறப்புடையது
 மூலப்படையாக லான், அதனை அரசன் “வெ ல்பொழியு நாமும்
 விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுள்—கொல்களிற்றுமாவும்
 கொடுத்தனிக்கக” என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநாலார்
 மெளலமென்ப. (௨)

எக௩. ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி பெலிப்பகை
 னாக முயிர்ப்பக் கெடும். ௩.

இ - ன். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தக்கால் என்னும்-எலியாயபகை
 திரண்டு கடல் போலவொலித்தால் நாகத்திற்கு என்னவேதம்
 வரும்!—நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும் - அந்நாகமுயிர்த்ததுணையானே
 அதுதானே கெடும். எ - று.

உவமைச்சொற் றொக்குகின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற்
 றிரட்சிபெற்றும். வீர ரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு
 வீரனஞ்சான் அவன்கிளர்ந்த துணையானே அவர் நான்கெடுவரென்பது
 தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலக்கா ரம்.
 வீரரல்லாதார் பலரினும் வீரனொருவணியாடல் நன்றென்பதாம். இவை
 மூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப் படை எனையக்கவகளுட்
 சிறந்ததென்ப தூஉம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை
 சிறந்ததென்பதுஉம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பதுஉய
 உறப்பட்டன. (௩)

எக௪. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
 வன்கணதுவே படை. ௪.

இ - ன். அழிவு இன்று -
 போரின்கட்டுகெடுதலின்றி—அறைபோகாதாகி - பகை வரரற்
 கீழறுக்கப்படாததாய்—வழிவந்த வன்கணதுவே படை -
 தொன்றுதொட்டு வந்த ததுகணமையையுடையதே அரசனுக்குப்
 படையாவது. எ - று.

அழிவின்மையான் மறமானங்களுடைமையும், ம்,
 அறைபோகாமையான் அரசன் மாட்டன்புடைமையும் பெறப்பட்டன.
 வழிவந்த வன்கணமை “கன்னின்று நென்றை கணவன்
 களப்பட்டான்—முன்னின்று மொய்யவிர்தா ரெண்ணையர் -
 பின்னின்று— கைபோய்க் கண்புதைப்பக் காவலன்

மேலோடி—யெய்போற் கிடர்தானென் னேது.” என்பதனானறிக. குற்றியலுகரத்தின் முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொக்கும். (ச)

எகடு. கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி பெதிர்நிற்கு மாற்ற லதுவே படை. டு.

இ - ன். கூற்ற உடன்று மேல்வரினும் - கூற்றவன்றானே வெருண்டு மேல்

வந்தாலும்—கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை - நெஞ்சொத்த எதிர்நின்று தாயகுமாற்றலையுடையதே படையாவது. ஏ - று.

உ மெய்யெய்யு காமெ கிழுப்பொருளுந் தண்ணையுங்—கொல்களிது மாகுக் கொடுத் தளித்தான - பல்புகி—காமணித் தினடேர் பயவார் தலைபனிப்பப்—பன்மணிப் பூரூன் லுடைத்து—வெண்பாமாலை, தம்பைப்புகலம், உ.

† வெண்பாமாலை, வானைப்புகலம், உடு.

எ எ ம் அதுதி.—படைமாட்சி.

உஉக

மருத்தில் கூற்றுகலின், உம்மை நிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக்

காரணம் அசன்மேலெய்யு. ஆற்றல் மனவலி.

(ஊ)

எகக. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. கூ.

இ - ன். மறம் மாணம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் எனநான்கே - தறுகண் மையும் மாணமும் முன் வீரராயினார் சென்ற

நன்னெறிக் க ட்சேறலும் அரசனாத் தோழப் படுதலுமென இந்நான்கு குணமுமே—படைக்கு ஏமம் - படைக்கு அரசனாவது. எ-று.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்றிறிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற்காத்தலும், “அழியுநர் புறக்கொடையயில்வானோச்சா” மை முதலியவும், அதைபோகாமையுமாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கையார்க்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறாண் வேண்டாவென்பதாம். (க)

எக.எ. தார்தாங்கிச் செல்வது தாண தலைவந்த போர்தாங்குத் தன்மை யறிந்து. எ.

இ - ன். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து - மாற்றால் வகுக்கப்பட்ட இத் தன்மேல்வந்த படையின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக்கொண்டு— தார் தாங்கிச் செல்வது தாண - அவர் னசியைத் தன்மேல் வாராமற்றிடுத்துத் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது. எ - று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிற்றாய், வகையானாகாய், விரியான்முப்பதாம் † உறுப்பேழாவன உரமுதற்கோடியிருயின. வ காரான்காவன தண்டம், மண்டலம், அசங்கதம், போகமெனவிலையு. விரி முப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரியாதும், போகவிரியுயந்துமென விலையு. இவற்றின்பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுகரப்பிற்பெருகும்; அவை யெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. இவைநான்குபாட்டானும் ப கடயினதிலக் கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

எக.அ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தாண படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ.

† வெண்பாமாலை, உஞ்சிப்படலம், உஉ.

‡ உறுப்பேழாவன:—உரம், இறங்கையிரண்டு, மத்தியம், பிரிசொகம், பிரிஷ்டம், சோடி எனவிலை.

§ தண்டம்:—சேனையைக்குறுகலாக நிறுத்தவது. மண்டலம்:—பாம்பு மண்டல மிடு

வதுபோலச் சேனையை நிறுத்தவது. அசங்கதம்:—சேனையை வேறுவேறாக நிறுத்தவது.

போகம்:—சதாக்சேனையை ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக நிறுத்தவது.

o தண்டவிதி பதினேழாவன:—பிரதாம், திருடகம், சியாவக்தம், குகதி, பிரிஷ்டம், சப்

பிரிஷ்டம், சியேகம், க்ஜயம், சஞ்சயம், விசாலம், நீஜயம், குரி, க்தானு, கர்ணம், சமுமுசம்,

சதாக்ஷயம், வலயம் எனவிலை. மண்டலவீதிபிரண்டாவன:—சர்வதோபத்திரம், தர்ஜயம் என

விலை. அசங்கதவீதிபிரண்டாவன:—அர்த்தசந்திரம், உத்தானம், சிருக்காடம், சர்க்கடசிருக்காதி,

காசபாதி, கோபிசா எனவிலை. போகவீதிபந்தாவன:—கோபுத்திரிகை, மிச்சகம், சஞ்சாதி, சகடம், பந்தம் எனவிலை. இவற்றை எமந்தகமென்று தத்துவம் கண்டு கொள்க.

எ அம் அதி—படைச்செருக்கு.

உ-உ. தாலை - தாலை,—அடத்தகையும் சூத்தலும் இல் எனினும் - படைமேற் குஞ்சென்றித்தறகண்மையும் அது தன்மேய்வந்தாத் பொறுக்குமாத்தலும் இல்லையாயினும்,—படைத்தகையால் பாடு பெறம் - தன்செுத்தப்பொலிவானே பெருணம்

வெய்தம். எ - து.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றதின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்தகை
கென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய் சிந்தது. தோற்றப்பொலிவாவது அலக்கலிக்கப்
பட்ட தேர், யாணை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல்லியம், காண
முதலியவற்றடனும் அணிந்து தோன்றமழகு. பாடி கண்டவளவிலே பகைவாரு
கம் பெருமை. (அ)

எகக சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை. கூ.

இ - ன். சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் - தான்
தேய்ந்த சிறிதாகலும் மனத்தினின்ற றீங்காத வெறுப்பும் கல்ருதவும் தனக்கில்லை
யாயின், - படை வெல்லும் - படை பகையை வெல்லும். எ - து.

விட்டுப்போதலும் சிந்தது கல்குத்தலும் அரசன் பொருள் கொடாமையான்
வருவன. செல்லாத் துனியாவது மகளிகா வெளவல், இனிவரவாயினசெய்தன் முத
லியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொருளையின்,
இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (க)

எஎ௦ நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுத் தாண
தலைமக்க ளில்வழி யில். கா.

இ - ன். நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும் - போரின்கணிவையுடைய வீரரை
மிகவுடைத்தேயாயினும், - தலைமக்கள் இவ்வழித் தாண இல் - தனக்குத் தலைவராகிய
வீசரில்லாதவழித் தாண சில்வாது. எ - து.

படைத்தலைவர் சிலையுடையான்றிப் போவாராயிற் காண்போரில்லென்ப
பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்களில்வழியில்லென்றார். இவை மூன்று
பாட்டானும் முறையே படைத்தகையின்மைபானும், அரசன்கொடைத் தாழ்வுக
ளானும், தலைவரின்மையானும், தாழ்வு உறப்பட்டது. (ச௦)

எஅம் அதி. - படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மறமிருதி. அதிகாரமுறைமையும்

இதனானே

வீளங்கும்.

எளக. என்னைமுன் வில்லன்மின் நெவ்வீர் பலரென்னை முன்னின்ற கன்னின் நவரீ. ௧.

இ - ன். நெவ்வீர் என் று முன் சிந்த சைச்சிந்தவர் பலர்-பகைவீர், இன்றினால் வென்றவனென்றிர் போரேந்த சிந்த அவர் வெல்வாய் வீழ்ந்த பீர் கல்வின்கன்னென் சிந்தவீர் பலர்—என் று முன் சிவ்வாயின் - சிவீர் அந்நவ்வீர் அம்முடந்நென்றவ்வென்றிர் போரேந்த சிந்தவென்றிர், எ-று.

எ-அ ம் அநி.—படைச்செருக்கு.

௨௨௩

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்தக் கூறினமையின் அவன்வெல்வாய் வீழ்தல்பெற்றும். சை நடுகல். "நம்பன் சிலையாய் நடக்குங்களை மிச்சி வல்லா—

லம்பொன் முடிப்பூ ணாகம்மிலு" எனப் மறம் அரசன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு.

பதுமுகன் கூறினாற்போல ஒருவீரன் தன் இப்பாட்டு நெடுமொழிவஞ்சி. (ச)

எளஉ. காண முயலெய்த வம்பினில் யானை பிழைத்தவே லேந்த வினிது. ௨.

இ - ன். காண முயல் எய்த அம்பினில் - காணத்தின்கனோமும் முயலைப் பிழை யாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானை பிழைத்தவேல் எந்தல் இனிது - வெள் ளீடை சின்ற யானையெறிந்து பிழைத்த வேலையேந்துதல் நன்று. எ - று.

கானமுயலென்ற ஞல் வெள்ளிடைசின்ற வென்பதும், பிழைத்தவென்றதனார் பீழையாமலென்பதும், முயற்குத் தக எய்தலென்றதனார் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவீக்கப்பட்டன. இது மாற்றரசன் படையொடு பொருதானோர் வீரன் அது புறம் கொடுத்ததாக நாணிப் பின்னவன்றன்மேற் செல்லவற்றானது கூற்று. (உ)

எஎக பேராண்மை யென்ப தறுகனென்று றற்றக்கா லூராண்மை மற்றத னெஃகு. கூ.

இ - ள். தறுகண் பேராண்மை என்ப - பகைவர்மேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை தூலோர் மிக்கவாண்டன்மையென்று சொல்லுவர்,—ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு (என்ப) - அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வந்ததாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை தூலோர் அதற்குக் கூர்மை யென்று சொல்லுவர். எ - று.

என்பவென்பது பின்னுயிரைத்தது. ஊராண்மை உபகாரியாந்தன்மை. அஃதா வது இலங்கையர்வேந்தன் போரிடைத் தன்றூனை முழுதும்படத் தமியரூயகப்பட்டா னது நிலைமை கோக்கி, அயோத்தியரிறை மேற்செல்லாது இன்றுபோய்நானே சின் றூனையோடு வரவென விட்டாற்போல்வது. இவையிரண்டுபாட்டுந்தழிஞ்சி. (உ)

எஎச. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் மெய்வேல் பறியா நகும். ச.

இ - ள். கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - தன்னைப் படையாய வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றொடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேனாடித்திரி வான்—மெய் வேல் பறியா நகும் - தன்மார்பின்கணின்ற வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ - று.

உ கடுகெல்லிககணம், தெரல், பொருள், புறம், உ-ம குத்தித்ததட்காண்க.

† பைம்பொற புளகப் பருமக்களி யானே வீட்டரு—செம்பொ செடுகநேர்த்த

தொலைமாத் கடற் றுண வெள்ள—மபன சிலவாய் நடக்குங்களை மிச சி
 லல்லா—லபபொன் மலை ப்பு ணாகம்மீது வென்று நக்கான்—சீவகசிந்தாமணி,
 காதநருவததையாரிலம்பகம்; உரள

‡ வெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஸுன்னுதார் படைவெழுமித்—நன்ஞீண்மை
 யெடுத்தகூர் தன்று—வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், உஉ.

‡ தழிஞ்சியென்பது அழிபவர் புறக்கொடை யயில்வா
 னோச்சகா—அழிதது கலமை காதலித் துரைத்தன்று—வெண்பாமாலை,
 வஞ்சிப்படலம், உ.

உ.0

உஉச எ அ ம் அ தி .—படைச்செருக்கு.

கனிற்செருகு போக்கல் கனிற்றினதுயிரைக் கொடுபோமாறுவீடுதல்.
 மகிழ்ச்சி நேடியதெய்தலான். இதனுட் கனிற்றையல்லதெறியானென்பது
 உம், சினமிருதியான் வேலிடைபோர்த்ததிர்திலனென்பதுஉம், பின்னும்
 போர்மேல் விருப்பினனென்ப துஉம், பெறப்பட்டன. தூழிலாட்டுச.
 (ச)

எஎரு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
 னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ரு.

இ - ள். விழித்த கண் - பகைவரை
 வெருண்டுநோக்கியகண்—வேல்கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின் -
 அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக் கையழித்த
 இமைக்குமாயின்,—வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றோ - அது வீரர்க்குப்
 புறங்கொடுத்தலாம். எ - று.

அவ்வெருளினோக்கமீட்டலும் போரினகண்டீட்சியெனக்கருதி
 அதுவுஞ்செய்யா ரென்பதாம்.

(௫)

எஎக. விழுப்புண் படாதநா னெல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்குந்தன் னூகை பெடுத்தது. ௬.

இ - ள். தன் காளை எடுத்த - தனக்குச் சென்ற
காள் களையெடுத்தெண்ணி, - விழுப்புண் படாத நானெல்லாம்
வழக்கினுள்வைக்கும் - அவற்றள் விழுப்புண்படாத காள் களையெல்லாம்
பயன்படாது கழிந்தநானுள்ளே வைக்கும் வீரன். எ - று.

விழுப்புண் முகத்தினும் மார் பினும் பட்ட புண்.
போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெருத காள் களோடுங் கூட்டுமென்பதாம்.
இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊறஞ்சாமை உறப்பட்டது.

(௬)

எஎஎ. சமுதூ மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்பாப்புக் காரிகை நீர்த்தது. ௭.

இ - ள். சமுதூம் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார் - தறக்கத்துத்
தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்த்த நிற்கும் புகழைவேண்டி
உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர் - கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து -
கழல்கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையை யுடைத்து. எ - று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும்.
செய்யப்படுபொருள் வரு விக்கப்பட்டது. சூழ்தல் அகத்திடல். தறக்கமும்
புகழும் எளிதினெய்துவராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம்.

(௭)

எஎஅ. உறிதுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறிதுஞ்சிர் குன்ற விலர். ௮.

இ - ன். உதின் உயிர் அஞ்சா மறவர் - போர்பெறிற் நம்முயிர்ப்பொருட்டஞ்
சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர்—இதரவன் செறினும் சீர் குன்றல் இவர்-தம்மிறை
வன் அதுவேண்டாமென்று முனியினும் அவ்வீரமிருதி குன்றார். ஏ - டு.

சுழிவட்டென்பது எனவெய்யிய டடையிரிய—எனவெய்யியேதேவல் பறித்தோர்
நின்று—ஒன்பாமாலை, தங்கப்புகழம், கை.

எகம் அதி.—தப்பு.

உஉஇ

போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன்றிப்பினும்
கில்லாசொன்ப தாம். பீறரும் “போசொனிற் புருளும் புண்கழன் மறவர்க”
என்றும் “புட்பகை—கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென - கீங்கா மறவர்
வீங்குதோள் புடைப்பு” என்றும் கூறினார்.

(அ)

எஎக. இழைத்த திசுவாமைச் சாவாசை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர், க.

இ - ன். இழைத்தது இசுவாமைச் சாவாசை - தாங்குறின
வஞ்சினத்தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை—பிழைத்தது
ஒறுக்கிற்பவர் யார் - அது தப் பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார்
யாவர்! ஏ - டு.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகுகவெனத்
தான்வருத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.
வஞ்சினமுடிப்பான்புக்கு முன்னே சாலினார் தொலைவன்மையின்,
அதுமுடித்தாராவதெனச் சாதந்நிறப்புக் கூறியவாறு.

எஅ௦. புரந்தாரகண் ணீர்மல்கச் சாநிற்பிற் சாக்கா

டிரந்துகோட்டக்க துடைத்து. 30.

இ - ள். புரந்தார் கண் நீர் மல்கச் சாகிற்பின - தமக்குச் செய்தவன்றினை நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகை போரிடைச் சாவப்பெறின்,—சூர் காடு இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து - அச்சாக்காடு இரந்தாயினும்கொள்ளுந்தருதியையுடைத்து. எ - று.

மல்குதலாகிய இடத்து கிழம்பொருளின்ருழில் இடத்தின்மேனின்றது. கினை யழ இல்லிடை நோயால் விளிவார் பழவினைப்பயனையெய்தவின், அடித்தவினைவாற் றறக்கமெய்தஞ்சாதலை இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவை நான்குபாட்டா னும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது.

(30)

எகும் அறி.—நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத்துதவுவதாய டப்பின ஐக்கிள காசம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண்டதிகாசம் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறவான் ருடங்கி, விதிமுகவதிகாசமைந்தனும் முதற்கண் நட்புக்கூறுகின்றார். அவ்வாறு வது இன்னதென்பதும் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல் வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. 3.

இ - ள். நட்பின் செயற்கரிய யா உள - நட்புப்போலச் செய்துகொடற்கரிய பொருள்கள் பாவையுளி—அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள - செய்து கொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரியகாவலாவன பாவையுளி எ - று.

நட்புச்செய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற்

செய்யமுடியாமல் செய்தாற் றிரிபின்றி நிற்கறுமுதலிய அரியவாகலின்
 நட்பிற செயற்கரியன விவிலயென்றும்,
 செய்தாற் பகைவாஞ்சி வினாதொடற்காராகலின் அதுபோல வினாவாராமெக்கு

¶ புறநானூறு, ௨௧,

† புறநானூறு, ௧௮.

உத்தரம்

எனும் அறிவு—நட்பு.

அரிய காவலில்லையென்றல் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை
 செயற்கையென இரு வகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை
 பிறப்புமுறையானாயதூஉம் தேயமுறையானாய தூஉமென
 விருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது
 சுற்றத்தழா வினடங்கிற்று; ஏனையது
 பகையிடையிட்டதேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென
 வலியறிதலுளடங்கிற்று இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது
 முன்செய்தவுதவியற்றி வருஞ் செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு
 இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧)

எ.அ.உ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
 பின்னீர பேதையார் நட்பு. உ.

இ - ன். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர - அறிவுடையார்
 நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல நாடோறு
 நிறையுந்தன்மையவாம்;—பேதையார் நட்பு மதிப் பின் நீர -
 மந்தரைப்பேதைமையுடையார் நட்புக்கள் நிறை த்மதி பின்
 குறையுந்தன் மைபோல நாடோறுங் குறையுந்தன்மையவாம். எ - று.

நீரவரென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன
 ஒருபொருட்டினலி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின.
 அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்தன முன்சுருங்கிப்

பின்பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ்செய்தன முன்பெருங்
பின்பெருங்கற்கும் காரணம் தம்முண் முன்னறியாமையும் பின்னி
தலுமாம்.

(உ)

எஅந. நவிரொறு தூயைம் போலும் பயிரொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ந.

இ - ன். பண்பு உடையாளர் தொடர்பு பயிரொறும் -
நற்குணமுடையமக் கன் தம்முட்செய்த நட்புப் பயிலுந்தோறும்
அவர்க்கின்பஞ் செய்தல்—தூல் நவி ரொறும் நயம்போதும் -
தூற்பொருள் கற்குந்தோறும் கற்றார்க்கின்பஞ்செய்தலை யொக்கும். எ
- து.

நயத்தினச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையினும்
ஒருகாலக்கொரு கால் மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும்
அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது.

எஅச. நகுதற் பொருட்டன்று ஈட்டன் மிகுதிக்கண்
மேறசென் றிடித்தற் பொருட்டு. ச.

இ - ன். ஈட்டல் நகுதற்பொருட்டன்று - ஒருவனோடொருவன் நட்புச்செய்தல்
தம்முண்குதற்கியைந்தன சொல்லி நகையாடற் பொருட்டன்று,—மிகுதிக்கண் மேற்
சென்ற இடித்தற்பொருட்டு - அவர்க்கு வேண்டாதசெய்கையுளதாயவழி மூற்பட்டுக்
கழறுதற்பொருட்டு. எ - து.

பழியும் பாவமூக்தருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவதன்மை
யின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல்வேண்டதலின் மேற்

சென்றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின்
இதனால் நட்பின்பயன் கூறப்பட்டது.

இடித்தத்பொருட்டென்றுங் கூறினார்.

(ச)

எஅடி. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா ஷுணர்ச்சிதர
ஈட்பாம் இழமை தரும். இ.

எகம் அதி.—நட்பு.

உஉள்.

இ - ள். புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா - ஒருவனோடொருவன்
கட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள்
வேண்டுவதில்லை,—உணர்ச்சிதான் கட்டபாம் இழமை தரும் -
இருவர்க்குமொத்தவுணர்ச்சிதானே கட்டபாழுரிமையைக் கொடுக்கும். எ
- று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தாராதல்; “இன்றே போல்கடும்
புணர்ச்சி” என்றதும் அதனை. ப, குறல் பலகாற்கண்டு
சொல்லாடியும் மருவுதல் இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ்
சோழனுக்கும் பிளிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின்,
அதுவே உடனுயிரீங்கு முரிமைத்தாய கட்டினைப் பயக்குமென்பதாம்.
கட்டிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தவென்னுங்
காரணமன்றனும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனும்
கூறப்பட்டது. (இ)

எஅக. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. க.

இ - ள். முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று - கண்டவழி அகமொழிய
முகமாத்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகாது;—நெஞ்சத்தகம் நக
நட்பது நட்பு - அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நட்பாவது. எ - று.

கொஞ்சின்கணிகழ்வதனை கொஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇய
 வெச்சவும்மை விசா ரத்தாற் றொக்கது. இதனால் இரண்டும் ஒருவகை
 மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். ( )

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி பாறுய்த் தழிவின்க
 ணல்ல லுழப்பதா டட்டி. எ.

இ - ன். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உய்த்து-கேட்டினைத்தருந்
 திருநெறிகளைச் செல் லுங்கால் விலக்கி ஏனை நனனெற்குளாச
 செல்லாக்காற் செலுத்தி—அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பது டட்டாம -
 தெய்வததாறகேடுவாறுழி அது விலக்கப்படாமையின் அததுன்பததை
 உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு டட்டாவது. எ - று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத்தருமவையென்றொழிந்தார்.
 "தெருண்ட வறிவினவர்?" என்புழிப்போல இனசாரியை நீத க
 இரண்டனுருபு தொக்கது. இனி நவையென்று பாடமோதி, அதரகுப்
 போ ரழிவினுஞ் செல்வ வழிவினும் வந்த துன் பங்கனென்றும்,
 அழிவின்க ணென்பதற்கு யாககை யழிவின்கணென்றும் உரைப்
 பாருமுளர் .

(எ)

எஅஆ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
 யிடுக்கண் களைவதா டட்டி. ஆ.

இ - ன். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல - அவையிடை
 ஆடைருகைத்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அய்வீளிவரல்
 களையுமாறுபோல,—ஆங்கே இடுக்கண் களைவது டட்டாம் - டட்டவனுக்கு
 இடுக் கண் வந்துழி அ ப்பொழுதே சென்றுதவி அதனைக்களைவதே
 டட்டாவது. எ - று.

அற்றங்காத்தற்கட்

கைதன்மனத்தினு	முற்படுதலின், அய்வீரைவு	இடுக்கண்களை
வுழியுங் அதற்கொத்த	தொழிலுவமையினும்	வருவிக்க.

மேலேற்றப்பட்டது.

உடையவன்சொழில் கட்டின்

(அ)

சு புறநானூறு, ௨௮.   † புறநானூறு, ௨௭௭.   ‡ நாலடியார், இரவச்சுழி, ௧.

உஉஅ   அம் அதி.—நட்பாராய்தல்.

எஅக. கட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
பொல்லும்வா யூன்று நிலை.   க.

இ - ன். கட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் - கட்பினுக்கு
அரசிருக்கையாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லும் வாய் ஊன்றும்
நிலை - அஃது எஞ்ஞான்றக் திரிபின்றி இயறுமெல்லு யெல்லாம்
அறம்பொருள்களிற் தனராமைத் தாங்குக் தின்மை. எ - று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைகட்டு உறுதியாய்
அறம்பொருள் களிற்றளர்த்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி
அவற்றின்கணிற்றுத்தற்குமேல் ஒருசெயலுயின் மையின், அதனை
கட்பிற்கு முடித்தவெல்லையென்றார்.   (க)

எக௦. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்பா மெனறு
புணயினும் புல்லென்னு கட்பு.   க௦.

இ - ன். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புணயினும்
- இவர் எமக் கிற்றுணையன்பினர் யாமிவர்க்கித்தன்மையமென்று
ஒருவரையொருவர் புணந்து சொல்லினும்,—கட்புப் புல்லென்னும் -
கட்புப் புல்லிதாய்த தோன்றும். எ - று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவரென்னும்
வேற்றுமையின்றி வைத்துப் புணந்துரைப்பினும்

வேற்றுமைபுண்டாமாகலின், ரட்புப் புல்லென்னு மென்றார். மென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் கட்டினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (60)

அம் அதி.—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய விலக்கணத்தாரை யாராய்த்தறிந்தே கட்டவேண் டேதவின், அவரையாராயுநதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகஉ. நாடாது கட்டலிற் கேடில்லை கட்டபின் வீடில்லை கட்டபாண பவாக்கு. 6.

இ - ன். கட்டி ஆள்பவர்க்கு கட்டபின் வீடு இல்லை - கட்டினவிரும்பி அதன் கண்ணே கிதபாாககு ஒருவனோடு கட்டிசெய்த பின் அவனை விடுதலுண்டாகாது;— நாடாது கட்டலிற் கேடு இல்லை - ஆக லான், ஆராயாது கட்டிசெய்தலபோலக் கேடு தருவது பிரிதிவலை. 6 - த.

ஆராய்தல் குணஞ்செய்கைகளது நன்மைபையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயர். கட்டி கித சூமவொன்னும் வேற்றுமையினமை யின் வீடில்லையென்றும், அவவேற்றுமையின் மையான் அவன்சுட்ப பழிபாவகைகள் தமவாமாகலின் இருமைபுகெடுவொன்பது கோக்கி நாடாது கட்டலிற் கேடில்லையெனதுங் கூறினார்.

(6,

எகஉ. ஆய்த்தாய்த்த கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தாளசார் துயர் தரும். ௨.

இ - ன். ஆய்த்த ஆய்த்த கேண்மை கொள்ளாதான் - குணமுஞ் செய்கையும் கல்லென்பது பலகாலும் பலவாற்றினுமாராய்த்த ஒருவனோடு கட்டிக்கொள்ளாத வன்—கடைமுறை தான் சாம் துயர் தரும் - முடிவிற சூன் சாதற்கேதுவாய் துன்பத்தினித் தன்மாதார்

அ) ம் அ.தி.—தட்பாராய்தல்.

உ.உ.க

கடைமுறைக்கண்ணென இறங்கிக்கட்டொக்க சமூகவது விரிக்க. குணமூலச் செயலுள் தியானமே கொள்ளின் அவற்கு வரும்பகைமை பெல்லாச் தன்மேலவரய்ப் பின் அவற்றானிறத்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் சூராயாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எகக. குணமும் குடிமையும் குற்றமும் குன்ற வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. க.

இ - ன். குணமும் குடிமையும் குற்றமும் குன்ற இன்னும் அறிந்த - ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்த்தறித்து, —கட்பு யாக்க - அவனோடு நட்புச்செய்க. எ - று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பினிப்புடையார் கட்டா சோமும் பினிப்புண்டு வருதலிற் குன்றவினனுமென்றும், விடப்படிற் தற்குறையா மென்பார் அறிந்தியா க்கவென்றும் கூறினார். (உ)

எகச. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாரினக் கொடுத்தும் கொளல்வேண்டு நட்பு. ச.

இ - ன். குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவாரின -

உயர்ந்தகுடியின் கட்டி நின்று தன்மாட்டு உலகச்சொல்லும்
 பழிக்கஞ்சவாணை—கொடுத்தும் கட்டிக்கொளல் வேண்டும் - சில
 கொடுத்தாயினும் கட்டிக்கொடல் சிறந்தது. எ - று.

குடிப்பிறப்பாற் றுள் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற்
 பிழைத்தன பொறுத்தலும் பெற்றும். இவை யிரண்டுமுடையாணைப்
 பெறுதலருமையின், அவ னட்டை வினைகொடுத்தும் கொள்கவென்பதாம்.
 (ச)

எகரு அழச்சொல்லி பல்ல திடித்து வழக்கறிய
 வல்லார்பட் பாய்ந்து கொளல். இ.

இ - ன். அல்லது அழச் சொல்லி - தாம் உலகவழக்கல்லது
 செய்யக் கருதிற் சோகம்பிறக்கும்வகை சொல்லி
 விலக்கியும்—இடித்த - செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய் யாவகை
 கெடுக்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார் - அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச்
 செய் விக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து கட்டிக் கொளல் - ஆராய்ந்து
 கட்டிக்கொள்க. எ - று.

அழச்சொல்லி யிடித்தெனவந்த
 பரிசாரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்றகுற்றவினை கள் வருவிக்கப்பட்டன.
 வழக்கு உலகத்தார் அடிப்படச் செய்துபோந்த செயல், தம்மொடு
 கட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின்,
 அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது.
 (ஊ)

எகக. கேட்டி னு முண்டோ ருறுதி கினைஞார
 நீட்டி யளப்பதோர் கோல். க.

இ - ன். கினைஞார நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல் - ஒருவனுக்குக்
 கேடென்பது தன்னட்டாராயிய புலங்களை பெஞ்சாமலளப்ப

தோர்சோல்;—சேட்டினும் ஒருதரி உண்டு - சூலின் அதன்கண்ணும் அவனும் பெறப்படுவதோர் எல்லறிவுண்டு. எ - ற. உடல் அம் அதி:—நட்பாராந்தல்.

நீத எட்பெல்லுகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்தித் தோன்ற மற்போந்தார் பின் கேவெந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அச்சேட்டால் அநவ வகை யுறுக்கப்படுமென்பது பற்றிக் கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அவரையளந்தறிந் தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றங் கூறினார். வினைஞர் ஆகு பெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவை நான்குபாட்டானும் ஆராயுமானும், ஆராய் தால் நட்கப்படுவார் இவரென்பது உட்கூறப்பட்டன.

(க)

எகஉ. ஊதிய மென்ப நதாராவற்குப் பேதையார்
கேண்டை பொரி இ விடல் எ.

இ - ன். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது - ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப் படுவது—பேதையார் கேண்டை பொரி இ விடல் - அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டா னாயின் அதனை யொழிந்து அவரினியருதல். எ - ற.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் “வெறிகம ி சந்தனமும் வேக்கையும் வேக” மாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழிக் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற் குரிமையெய்தலுமுடைசமயின் அதனை யூதியமென்றுக்கூறினார்.

எகஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுருவ கொள்ளற்க
வல்லற்க னூற்றறுப்பார் நட்பு. அ.

இ - ன். உள்ளம் சிறுருவ உள்ளற்க - தம்மூக்கஞ் சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யரினையாதொழிக,—அல்லற்கண் ஆற்ற

அறுப்பார் நட்புக் கொள் ளர்க - அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வ
 ஃதுழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளா தொழிக, ஏ - று.

உள்ளஞ்சிறுருவவாவன தம் பின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும்
 பயனில்வனவு மாம். ஆற்றென்பது முதனிலத்தொழிற்பெயர்.
 முன்னெல்லாம் வலியராவார் போன்று ஒழிதலின்,
 வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தே
 விடுமென் பதா ம்.

(அ)

எகக, கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
 யுள்ளினு முள்ளஞ் சும். கூ.

இ - ன். கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை - ஒருவன்
 கெடுங்காலத்து அவனை விட்டு நீங்குவார் முன் அவனோடு
 செய்தநட்பு;—அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் கூடும் - தன்னைக்
 கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனைப்பினும், அங்கினைத்த யுள்ளத்தைச் சும்.
 ஏ - று.

கினைத்ததுணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குள் கூற்றினுள்
 கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை
 கூறியவாறு. இனி அவன்றானே ஆக்கிய கேடு
 தன்னையடுக்க ாலையுள்ளினும்
 அக்கேட்டினுஞ்சுடுமென் தரைப்பாருமுளர். இவை முன்றுபாட்டானும் ஆ
 ராய்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அரு. மருவுக மாசற்றுச் கேண்மைபென் றீத்து
 மொருவுக மொப்பினார் நட்பு. கூ.

கூ. கைவிடும், கைவிடும், கைவிடும், ௨௦.

அகம் அதி.—பழைமை.

௨௦.

இ - ன். மாக அற்றுச் சேன்மை மருவுக - உலகோடொத்துக் குற்றமற்றுச் சட்
பிணையே பயில்க;—ஒப்பு இலார் ஈட்டி ஒன்று ஈத்தம் ஒருவுக - உலகோடொத்தலில்
லார் சட்டிண அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டிய தொன்றனைக்
கொடுத்தா யினும் விடுக. ஏ - று.

உலகோடொத்தார் ஈட்டி இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அது
னெடு மாறியினர் ஈட்டித் தன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விடுகொடுத்துத்
கொள்கவென்றும் கூறினார். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக்
கூறப்பட்டன. ( )

அக ம் அகி.—பழைமை.

அஃதாவது ஈட்டாரது பழையாரந்தன்மைபற்றி அவர்

பிழைத்தன பொறுத்

தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து ஈட்கப்பட்டாரொளிநும்
பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடையாராகலானும் ஊழ்வகையானும் ஈட்டார்மாட்டுப் பிழை
புளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது ஈட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. பழைமை யெனப்படுவது யாதெனின்-பழைமையென்று

கிழமையைக் கீழ்ந்திடா ஈட்டி. க.

இ - ன். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்-பழைமையென்று
சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—கிழமையை யாதும் கீழ்ந்திடா
ஈட்டி - அது பழைமையோர் உரிமையாற் செய்வனவற்றைச் சிறிதஞ்
சிறையாது அவற்றிற்குடம்படும் ஈட்டி. ஏ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது.
உரிமையாற்செய்வன வாவன கருமமாயின செய்யுங்காற்
கேளாதுசெய்தல், கெடும்வகைசெய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே
கோடல், பணிவச்சங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிறைத் தல்
லிலக்கல். இதனாற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று
இப்பெற்றித்தாய ஈட்பென்பது கூறப்பட்டது .

(ச)

அ0உ. ஈட்டிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். உ.

இ - ன். ஈட்டிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை - ஈட்டிற்
கவயவமாவன ஈட்டார் உரிமையாற்செய்வன,—அதற்கு உப்பாதல்
சான்றோர் கடன் - அதனால் அவ்வுரி மைக்கு இனியராதல்
அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ - று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது
ஈண்டில் கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே
இனியவராவரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார்.

(உ)

அ0ஈ. பழுவிய ஈட்பெவன் செய்யுந் கெழுதகைமை
செய்தாங்க் கமைபாக் கடை. ஈ.

இ - ன். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை - தாமுடம்படாதனவே
ணும் ஈட்டார் உரிமையாற் செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படா
யின்,—பழுவிய ஈடு எவன்செய்யும் - அவரோடு பழையதாய் வந்த ஈடு என்ன
பயினைச் செய்யும். எ - று.

செய்தாற்போலுடம்படுதலாவது தாமும்
அவரிடத்தூரிமையாறுடம்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும்
பழைமையான்வரு முரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. ( )

உ.க

உ.க.உ. அக ம் அறி.—பழைமை.

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது ஈட்டார் செயின்.

இ - ன். ஈட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின் -
தங்கருமத்தை ஈட்டார் உரிமையாற்கேளாது
செய்தாராயின்,—விழைதகையான் வேண்டியிருப்பர் - அச்செய் லது

விழையப்படுகின்றமைபற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடையார். எ - று.
 ஒருவர்க்குத் தங்கருமக் தாமழியாமன் முடிந்திருத்தலினூஉங்கு
 நன்மையின்மை யின், அச்செயல் விழையத்தக்க நாயிற்று. அதனை அ
 வ்வாறறிந்து விரும்புதல் அறிவு டையார்க்கல்லதின்மையின்,
 அவர்மேல்வைத்துக்கூறினார். வேண்டியிருப்பவரென்பது
 எழுந்திருப்பவரென்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனாற்
 கேளாதுசெய்துழி அதனை விரும்புகவென்பது உறப்பட்டது.
 (ச)

அ0௫. பேதைமை பொன்றே பெருங்கிழமை பென்றுணர்க
 நோதக்க ஈட்டார் செயின். ௫.

இ - ள். நோதக்க ஈட்டார் செயின் - தாம் வெறுக்கத்
 தக்கனவற்றை ஈட்டார். செய்தாராயின், —பேதைமை ஒன்றே
 பெருங்கிழமை என்று உணர்க - அதற்குக் காரணம்
 ஒன்றிற்பேதைமையென்றதல் ஒன்றின்மிக்கவுரிமையென்றதல் கொள்க.
 எ-று

ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே,

தம்மியல்பாற் செய் யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளுமொக்கும்.
 இழலுழான் வரும் பேதைமை யாவர்க்கு முன்மையிற்
 றமக்கேதக்கொண்டாரென்றதல் ஊழ்வகையான் எம்மின் வரற்பாலது
 ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரின்வந்ததென்றதல் கொண்டதல்லது அன்
 யின்மையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம். கெடும்வகைசெய்யின்
 அதற்குக் காரணம் இதனாற் உறப்பட்டது.

(ச)

அ0௬. எல்லிக்க ணினாரார் தறவார் தொலைவிடத்துந்
 தொல்லிக்க ணினாரார் தொடர்பு. ௬.

இ - ள். எல்லிக்கண் ணினாரார் - ஈட்புவரம்பிகவாது அதன்கண்ணே

நின்றவர்— தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு தொலைவிடத்தும் துறவார்
 - தம்மொடு பழைமை விற்றிரியாது நின்றாது ஈட்பினை
 அவராற்றொலைவுவந்தவிடத்தும் விடார். ஏ - று.

பழைமையிற்றிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு
 பொருட்கேடும் போர்க் கேடும்.

(க)

அ0௭. அழிவந்த செய்யினு மன்புரூ ரன்பின்
 வழிவந்த கேண்மை யவர். ஏ.

இ - ன். அழிவந்த செய்யினும் அன்பு அரூர் - ஈட்டார் தமக்கழிவு
 வந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர்மாட்டன்பொழியார்—அன்பின்
 வழி வந்த கேண்மையவர்— அன்புடனே பழையதாய்வந்த
 ஈட்பினபுடையார். ஏ - று.

அழியென்பது முதலிலுத்தொழிற்பெயர். அழிவு மேற்சொல்லிய
 கேடுகள். இவை இரண்டுபாட்டானும் கேடுசெய்தக்கண்ணும் ஈட்பு
 உறப்பட்டது.

விடற்பாற்றன்றென்பது

(ச)

அ0௮. கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
 ஈளிழுக்க ஈட்டார் செயின்.

அ12 ம்

அதி.—தீதப்பு.

உஉஉ

இ - ன். கேள் இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு -
 ஈட்டார் செய்த பிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர்
 சொன்னாலும்கொன்னாத உரிமையறியவல் லார்க்கு—ஈட்டார் இழுக்கம்
 செயின் நாள் - அவர் பிழை செய்வாராயின், அதுபயன் பட்ட நாளாம்.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பனியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் உட்கோடல். கெழுதகைமை வல்லாரென்பது ஒருபெயராய்த் கேளாதவென்று மெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்தபோர்த்துழியல்லது அய்வுரிமை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன காள் ல்ல நாயின. இதனாற் பிழைபொதுத்தற் றெப்புக் கூறப்பட்டது.

(அ)

அருக. கொடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் விழையு முலகு. கூ.

இ - ன். கொடா வழி வந்த கேண்மையார் கேண்மை - உரிமையறாது பழையதாய் வந்த நட்பினை யுடையாரது நட்பினை—விடார் உலகு விழையும்-அவர் பிழைகோக்கி விடுதல்செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும். எ - று.

கொடதென்பதனிறுதிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. விடாதாரையெனவே, விடுதற்காரணங் கூறப்பட்டது. நம்மாட்டும் இவரித்தன்மையராவரென்று யாவருந்தாமே வந்து நட்பாவரென்பதாம். கொடரென்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கொடாராகி யென்றுரைப்பாருமுளர்.

(ஆ)

அகா. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் பண்பிற் றலைப்பிரியா தார். கூ.

இ - ன். பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார் - பழைய கட்டார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம் பண்பினீங்காதார்—விழையார் விழையப்படுப - பகைவரானும் விரும்பப்படுவர். எ - று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுஞ் றெப் பும்கூடியும் விகாரத்தாற் றொக்கன. அத்திரிபின்மை கோக்கிப் பகைவரும் கட்டா ராவரென்பதாம்.

இவையிரண்டுபொட்டானும் பழையமையறிவார் எய்தும் பயன்
கூறப்பட்டது.

(80)

அடம் அதி.—தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய
நட்பு நட்பா

ராய்தற்கட் கருக்கச்சொல்லியதுணையா னடங்காமையின் அதனை
விருவகைப்படுத்தி

இரண்டதிகாரத்தாற் கூறவான்றொடங்கி, முதற்கட்டெட்டிற் கூறவின்னார். அஃதா
வது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின்நீமை ஒற்றமைபற்றி உடையார்
மேற்றாய், அது பின் அவரோடுசெய்த எட்பின்மேற்றாயிற்று. அதிகாரமுறைமை
கூறாமையே விளங்கும்.

அகக, பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

உட்கூ

அடம் அதி.—தீநட்பு.

இ - ன். பருகுவார் போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை -
காதன்மிகுதியாற் பருகுவார்போன்றாராயினார் தீக்குணமுடையார் நட்பு
வளர்தலிற் தேய்தனன்று. எ - று.

பு—பெருகலின் குன்றல் இனிது-

“பருகு வன்ன வருகா கோக்கமொடு” என்றார் பிறரும்.
நற்குணமில்லா ‘சொனவே, தீக்குணமுடையாரென்பது
அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகினால் வருக்கேடு குன்றினால்
வாசாமையின், குன்றவினிதென்றார். இதனாற்றீட்டினது ஆசாமமை
பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறப.

அகஉ. உறினட் டறினொரு உ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென். உ.

இ - ள். உறின் ஈட்டு அறின் ஒரு உம் ஒப்பு இலார் கேண்மை -
தமக்குப் பய னுள்வழி ஈட்புச்செய்த அஃதில்வழி ஒழியும்
ஒப்பிலாத ஈட்பினை—பெறினும் இழப்பினும் என் - பெற்றால்
ஆக்கமியாது! இத்தந்தாற் கேடியாது! எ - று.

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமில்லாகலின், அவரை
ஒப்பிலாரென் றார். அவர்மாட்டு சொதமற்றன்மையே
அமைபுமென்பதாம். (உ)

அகஉ. உறுவது சீர்துக்கு ஈட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர். உ.

இ - ள். உறுவது சீர்துக்கும் ஈட்பும் - ஈட்பனவு பாராத அதனால்
வரும் பயன் ஈவு பார்க்கும் ஈட்டாரும்—பெறுவது கொள்வாரும் -
கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும்
பொதமகளிரும்—கள்வரும் - பிறர்கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு
நோக்குங் கள்வரும்—நேர் - தம்முனொப்பர். எ - று.

ஈட்பு ஆகுபெயர். பொருளையேருறித்து வஞ்சித்தொழுகலின்,
கணிகையர் கள்வ ரென்றிவரோடொப்ப ரென்பதாயிற்று.
இவையிரண்டுபாட்டானுந் தமக்குறுவது பார்ப்பார் ஈட்பின் ஈமை
உறப்பட்டது. (உ)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை. ச.

இ - ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார்
தமரின்-அமர் வாராத
முன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை
வீழ்த்துப்போய் கல்வி

யில்லாத புரவியோல்வாரது தமர்மையில்—தனிமை தலை -
தனிமை சிறப்பு
டைத்து. எ - று.

கல்லாமை கதியைர்தும் † சாரிபதினெட்டும்
பொருமுராணற்றலும் அறியாமை.
'துன்பம் வாராத முன்னெல்லாக் துணையாவார்போன்று வந்துழி
விட்டுநீங்குவதென்
புது உலமையாற் பெற்றும். அவர் தமராணல் வருமிதுதி
தனியானால் வாராமை 'யின், தனிமையைத் தலையென்றார். எனவே,
அதுவுந்தீதாதல் பெறுதும். (ச)

அகடு, செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
பெய்தலி னெய்தாமை நன்று. இ.

ச பொருசாரதமப்படை, அடி, எடி.

† விகாரமம் வல்தெம் வென்று ருபகண்டம்—மத்திமஞ் சாரியோ
டைநது. மல்லகதி முதலியவாக வேறு உ.உவதுமுண்டு.

அ2 ம் அதி.—தீதப்பு.

உகடு

இ-ன், செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை - செய்து
வைத்தாலும் அரணுகாத கீழ்மக்களது தீர்ப்பு—எய்தலின் எய்தாமை
நன்று - ஒருவர்க்குண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று. எ - று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அரணுகாமை தொலைவின்சண்
விட்டு நீங்கு தல். எய்தலினெய்தாமை
நன்றென்பதற்குமேலு உரத்தாங்குசாக்க. சாராதவென் னும்
பெயரச்சங் கேண்மையென்னும் பெயர்கொண்டது;

சிறியவரென்பதனைக் கொள்ளின், செய்தென்பது சின்று வற்றும். இவையிரண்டுபாட்டாலும் தொலைநீர் துணையாகாத நட்பின்நீமை உறப்பட்டது. (இ)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும். சு.

இ - ன். பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் - அறிவிலானது மிகச் செறிந்த நட்பின் - அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உறும் - அறிவுடையானது பகைமை கோடி மடங்கு நன்று. ஏ - று.

கெழீஇயவென்பதனிதுகிரிவை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான் பகைமை ஒரு தீங்கும் பயவாமையானும், பேதைகட்பு எல் லாத தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றார். பெருங்கழிநட்பென்று பாட மோதுவாருமுள். (சு)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும். எ.

இ - ன். நகை வகையர் ஆகிய நட்பின் தாமறிதல்வகையராகாத நகுதல்வகைய ராதற்கேதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின் - பகைவரால் பத்து அடுத்த கோடி உறும் - பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. ஏ - று.

கட்பு ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையா னகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவரா வென்பது அவாய்நிற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அந்நட் பான் வருமின்பங்களின் அப்பகைவரான் வருந் துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சொல்லிலக்கணத்

தோடு மாறுகொளவுரைத்தார்.
(எ)

அகஅ. ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். அ.

இ - ன். ஒல்லுங் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை - தம்மான்முடியுங்
கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட
கட்பினை—சொல்லாடார் சோரவிடல் - அது கண்டால் அவரறியச்
சொல்லாதே சோரவிடுக. எ - று.

முடியாதாக்குதல் முடியாதாகடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறுதோன்ற
மல் ஒருகாலக் கொடுக்கா லோயலிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறுதோன்
றினும் அதுபொழுது பரிசரித்துப் பின்னு கட்டாயொழுக்கக் கருதுவராகலின்,
சொல்லாடாரென்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவைமுன்றுபாட்டானும்
முறையே பேதையார், கருவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரென்றிவர்கண்டபின்நீமை
கூறப்பட்டது. (அ)

உகக. அகம் அது.—கடாநட்பு.

அகக. கனவிலு மின்னாது மன்றே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. கூ.

இ - ன். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு -
வினைபுஞ்சொல்லு மொவ்வாறு வேறுவேறாயிருப்பார்கட்பு—கனவிலும்
இன்னாது - கனவின் கண்ணே யன்றிக் கனவின் கண்ணு மின்னா து. எ -
று.

வினை சொற்களதொவ்வாமை முதன்மேலேற்றப்பட்டது.
அஃதாவது வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் கட்டாராயிருத்தல்.
நிகழ்வின் கண் உளதாயிருத்தலால், கன வினுமின்னா தென்றார். உம்மை
எச்சவும்மை, இழிவுசிறப்பும்மைபுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைசிலை.

அ.உ.0. எனைத்தங் குறுகுத லோம்பான் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. ௧0.

இ - ள். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு - தனியே
மனைக்கணிநூல் துழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்கணிநூ ள்துப்
பழிகுறுவாரசர்ப்பு—எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் - சிறிதாயினூர் தம்மை
நணுகுதலைப் பரிகரிக்க. எ - று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றின்கட்பழித்தலூர் தீதாகலின், அவர்
ஒருகாலூர் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர்
கட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும்
வஞ்சர்சட்பின் றீமை கூறப்பட்டது. (௧0)

அகம் அதி.—கடாநட்பு.

இனி எனைக்கடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது
பகைமையான் அசைத்தாற் கடாநிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம்
பெறுந்துணையும் புறத்தாற் கூடியொழுருவார் நட்பு.

அ.உ.௧. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. ௧.

இ - ள். நேரா நிரந்தவர் நட்பு - கடாநிருந்தே
தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையுக்கூடியொழுருவார் நட்பு—சீரிடம்
காணின் எறிதற்குப் பட்டடை - அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத்
துணையாய் பட்டடையாம். எ - று.

எறிபுமெல்லை வாராமுனெல்லார் தாங்குவதுபோன்றிருந்து
வந்துழி அறவெறி விப்பதாய் பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய்
கட்பிற்குந் தொழிலொப்புமைபுண்மை யான், அதுபற்றி அங்கட்பினைப்
பட்டடையாக வுபசரித்தார். தீர்விடமென்றுபாட மோதி

முடிவிடமென்றைப்பாருமுள்.
(ச)

அஉஉ. இனம்போன் நினைமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். உ.

இ - ள். இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை -
தமக்குற்றர்போன்று உருதர ரோடு உனதாய கட்டி—மகளிர்
மனம்போல வேறுபடும் - இடம்பெற்றற் பெண்பா லார் மனம்போல
வேறுபடும். ஏ - று.

அஉ ம் அநி.—கடாநட்டி.

உஉஉ.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் “பெண்மனம் பேதின்
செருப்பெப்பெனென்னு—மெண்ணி லொருவன்” என்பதனானுமறிக.
கட்டி வேறுபடுதலாவது பழையபகை யேயாதல்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் கடாநட்டினது குற்றம் கூறப்பட்டது.
(உ)

அஉஉ. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராசுதன் மாணர்க் கரிது. உ.

இ - ள். நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் - நல்லன பல நூல்களைக்
கற்றவிடத்தும்—மனம் நல்லர் சூகுதல் மாணர்க்கு அரிது - அதனால்
மனத்திருந்தி நட்பாதல் பகை வர்க்கில்லை. ஏ - று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லரொனச்சினை வினை
முதன்மேனின்றது. நல்லராசுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே
செற்றமுடையாரைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற் க

அஉச. முகத்தி னினிய நகா அ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும். ச.

இ - ள். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னா வஞ்சரை -
கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும்
மனத்தாலின்றாராய வஞ்சரை—அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும். எ -
று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச்செற்றம் நிகழவும்
அதற்கு மறு நிலையாய நகையைப் புறத்து விளைத்தலின் வஞ்சரென்றும்,
அச்செற்றங் குறிப்பறிதற் கருவியாய முகத்தானுந் தோன்றாமையின்
அஞ்சத ல் செய்யப்படுமென்றங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுங்
குற்றத்திற்கேதுவாய அவர்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமைபா தவரை யெனைத்திதான் றஞ்
சொல்லினுற் றேறற்பாற் றன்று. ரு.

இ - ள். மனத்தின் அமைபாதவரை - மனத்தாற் றம்மொடு
மேவாதாரை— எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று
- யாதொரு கருமத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்று
நீதினால். எ - று.

நீதினுவென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

பகையைமறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச்
செவ்விய சொல்லெனக்கருதி அவரைக்கருமங் களிற்றெளிதல்
நீதினன்முறைமையன்வென்பதாம். (ரு)

அஉகூ. கட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லி யுணரப் படும். கூ.

இ - ள். கட்டார்போல் கல்லவை சொல்லினும் - கட்டார்போன்று
கன்மைபயக் குஞ் சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,—ஒட்டார் சொல்

ஒலி உணரப்படும் - பகை வர் சொற்கள் அது பயலாமை அச்சொ
ல்லியபொழுதே யறியப்படும். ஏ - று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற்
நீமைபயந் தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லியுணரப்படுமென்றார்.

(க)

சு லி யா ப நி .

உகஅ அகம் அகி—கடாநட்டி.

அஉஎ. சொல்வணக்க மென்றாகட் கொள்ளற்க வில்வணக்கங்,
நீங்கு குறித்தமை யான். எ.

இ - ள். வில்வணக்கம் நீங்கு குறித்தமையான் - வில்வினது
வணக்கம் ஏற்ற வர்க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,—
ஒன்றாகண் சொல்வணக்கம் கொள் ளற்க - பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ்
சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மை
செய்தலைக்குறித்ததென்று கருதற்க. ஏ - று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும்,
வில்வணக்கம் வேறாயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி
அதன்குறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினார். வில்லியது குறிப்பு அவனினாய
வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்றாது குறிப் பும் அவனினாய
சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந் நீங்குகுறித்த வணக்க
மென்றேகொண்டு அஞ்சிக்காக்க வென்பதாம்.

இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது
கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழ்தகை யுள்ளும் படையொடுக்கு மொன்றா
ரமுரகண் ணீரு மனைத்து. அ.

இ - ன். ஒன்றூர் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும் - ஒன்றூர் குறிப்பை புணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்;— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து - அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அதுமறைந்திருத்தற் கிடனும். ஏ - று.

தாசுட்பென்பதனைத் தங்கையானுக் கண்ணூர் தேற்றிப் பின் கோறற்குவாக் விரூக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்றமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மைகாட்டித் தொழினுமழி னும், அவர் குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம் இதனால் அவரைச் செயலாற் றெளியற் கவென்பது கூறப்பட்டது.

(அ)

அடகூ. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. கூ.

இ - ன். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை - பகைமைதோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச் செய்து அதத்தின்கட் டம்மையிகழும் பகைவரை—நட்பினுள் நகச் செய்து சாப் புல்லற்பாற்று - தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர் மகிழும் வண்ணஞ்செய்து அதத்தின்கண் அதுசாம்வண்ணம் பொருந்தற்பான்மை புடைத்து அரசீதி. ஏ - று.

நின்றென்பதுஉம் அரசீதியென்பதுஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அகனென்று

புறனென்றதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் தருமென்பதுநீதி துந்துணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். சாவென்பதனிதுநிலை விகா சத்தாற்குஞ்சேது, "கோட்டின்வாய்ச்சாக்குத்தி" என்புழிப்போல, எள்ளுவாரைப் புல்லவெனக் கூட்டுக.

(க)

அடகூ. பகைநட்பாக் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். ௪௦.

அசம் அநி.—பேதைமை.

உருகல்

இ - ள். பகை எட்டாம் காலம் வருங்கால் - தம்மாநாயர் தமக்கு கட்டாக்கொடுக்காமல் வந்தால், — முகம் கட்டு அசம் கட்டி ஓரிடிலிடம்-நாளும் அவரோடு முகத் தால் கட்டிச்செய்த அதத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதவுத்தவீரக. எ - ற.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கலாகாதவளவு. இது இன்னே ஆமனவெய்க்காம் நீக்குவென்பது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட்டானும் அந் கட்டிடைபொழுதுமாவது உறப்பட்டது. (80)

அசம் அநி.—பேதைமை.

இனி அக்காட்டினை பெற்றிமறுத்துப் பகைமுக்கத்தாற் உறியதொடங்கினார். அப்பகைதான் முந்தக்கடியுக்குற்றமன்மையினுளவாய வெருளியானும் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெருளியான் வருவன ஐத்தநிகாரத்தானும் காமத்தான் வருவன ஐத்தநிகாரத்தானும் உறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாய மயக்கத்தை இரு வகைப்படுத்தி, இரண்டநிகாரத்தாற் உறுவான்சொடங்கி, முந்தக்கட்டேதைமை உறு கின்றார். அஃதாவது யாதாமறியாமை.

அகக. பேதைமை பென்பதொன் றியாதெனி நேதங்கொண் றியும் போக விடல். ௪.

இ - ள். பேதைமை என்பது ஒன்று - பேதைமையென்று

சொல்லப்படுவது ஒரு வனுக்கு வினாக்கூற்றங்களைக் கவந்தீனும் மிக்கதொன்று;—யாது எனின் ஏதம் கொண்டு ஊதியம் போகவிடல் - அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக்கே படிப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடேல். எ - று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் செல்வம், புசும், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுக் கெடுத்துக்கொடலென்பதாம். (ச)

அருஉ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கட் செயல். உ.

இ - ன். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை-ஒருவனுக்குப் பேதைமைபெல்லா வற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது—கையல்லதன்கண் காசாத ஒழுக்கத்தின்கட் காதன்மை செய்தல். எ - று.

காதன்மைசெயல் - தனக்

இருகமக்கும் ஆகாவென்று தாலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென் பதாம். இவைவிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

அருஉ. காணாமை காடாமை காரின்மை யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில். ஊ.

இ - ன். காணாமை - காணவேண்டிமெவற்றுக்கு காணாமையும்—காடாமை - காட வேண்டிமெவற்றை காடாமையும்—கார் இன்மை - யாவர்மாட்டும் முறிந்தசொற்செய ளுடையமையும்—யாதொன்றும் பேணாமை - பேணவேண்டிமெவற்றுள் யாதொன்றினை யும் பேணாமையும்—பேதை தொழில் - பேதைமையு தொழில். எ - று.

காணவேண்டிமெவை பழி பாவங்கள். காடவேண்டிமெவை

சுரும்களிற்செய்வன தவிர்வதா. முறிதல் வண்டததம்.
 பேணவேண்மேணை முடிப்பிதப்பு, உகலி, குழுக்க முதலாயின. இவை
 பேதைக்கு எஞ்ஞாள் அபியல்பாய் வருதலிள், (தொழிற்செய்து.)

உஉ

உஉஉ அச ம் அதி.---பேதைமை.

அஉஉ. ஒதி புணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
 பேதைபிற் பேதையா ரில். ச.

இ - ள். ஒதி - மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய தாக்கீன
 யோதியும்,— உணர்ந்தும் - அவ்வடக்கத்தான் வரும்
 பயின்புணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு உரைத்தும் அதனையறியலுறப்
 பிறர்க்குரைத்தும்,—தான் டங்காப் பேதையின் - தான் அவை யடங்கி
 யொழுகாத பேதைபோல—பேதையார் இல் - பேதையார்
 உலகத் தில்லை. எ - று.

உம்மை முன்னுய் கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை த னக்கு
 மருந்தாய இவற்றூற் நீராமையானும், வேற்றுமருத்தின்மையானும்,
 பேதையிற்பேதையாரிலலென்றார். இவையிரண்போட்டானும் பேதையது
 தொழில் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவுகையாற்
 கூறப (ச)

அஉஇ. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை பெழுமைபுக்
 தான்புக் கழுந்து மளறு. இ.

இ - ள். பேதை - பேதையாயினான்—எழுமையும் தான் புக்கு
 அழுந்தும் அளறு- வரும்பிறலிகளெல்லாந் தான்புக்கழுந்தும்
 நிரயத்தின—ஒருமைச் செயல் ஆற்றும் - இவ்வொருபிறப்புள்ளே
 செய்துகொள்ள வல்லனாம். எ - று.

எல்லாப்பிரதும் ஏழாயடக்குதல் அறியப்பட்டமையின்,
முற்றம்மை கொடுத்தார். அழுந்துதந்திடனாய் கிரயம்;
சண்டைப்பிரத்புகளினும் கொடுவினவயத்தால்
அந்நிரயத்துன்பமேபுழந்துவருதலின், எழுமையுக் தான் புக்கழுந்து
மனறென்றார். முடிவில் காலமெல்லாம் தான்
நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவாய் கொடுவினையே யறிந்து
சிலகாலத்தள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கரிதாகலின்,
ஆற்றுமென்றார். இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் உறப்பட்டது.
(6)

அகக. பொய்படு மொன்றே புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினாமேற்கொளின். க.

இ - ன். கை அறியாப் பேதை வினாமேற்கொளின் - செ
சய்ப்புமுறைமை யறியாத பேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனாயின்,
—பொய்ப்பும் ஒன்றே புனைபூணும் - அதுவும் புரைபடும், தானும் தனைபூ
ணும். எ - து.

புரைபடுதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது
எண்ணிடைச் சொல். அதனைபுக்கெடுத்தத் தானுக்கெடுமென்பதாம்.
இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு உறப்பட்டது.
(க)

அகஎ. ஏதிலா ராதத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. எ.

இ - ன். பேதை பெருஞ் செல்வம் உற்றக்கடை-பேதையாயினான் பெரிய செல்
வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி,—ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர் - தன்னோடோரி
யடியுமில்லாதார் சிறை, எல்லாவிடையுமுடைய தமராயினார் பரிவாசிப்பர். எ - து.

ஏதிலா னன்மைபுஞ்செய்து கோடற்கருவியென்பததோன்றப் பெருஞ்செல்வ
மென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றலில்லாமையதோன்ற உற்றக்கடையென்றும், எல்

அசு. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
 குழாஅத்துப் பேதை புகல். ௧0.

இ - ள். சான்றோர் குழாத்துப் பேதை
 புகல்-சான்றோராவவின்கட் பேதை யானான் புகுதல்—கழாக்கால்
 பள்ளியுள் வைத்தற்று-அரவல்ல மிதித்தகால இன்பத் தரும்
 அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். ஏ - று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்காலக்கு. அதனால் அவ்வமளியும்
 இழிக்கப்படுமாறு போல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படு
 மென்பதாம். இதனால் அவன் அவையினுட இருக்குமாறு கூறப்பட்டது.
 (௧0)

அநு ம் அநி.—புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லிய
 தன்மையென விரியும். அஃதாவது தான் நெற்றிவினையிருத்தே

வறிவினயாடற்
 தன்னைப்போறி

வினனாக மதித்து உயர்க்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசு. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிரிதின்மை
 யின்மையா வைபா துலகு. ௧.

இ - ள். இன்மையுள் இன்மை அறிவின்மை - ஒருவனுக்கு
 இல்லாமை பலவற் றுள்ளும் மிக்கவில்லாமையாவது

அறிவில்லாமை;—பிரிதின்மைஇன்மையா வைபா து

அநு ம் அநி.—புல்லறிவாண்மை.

உலகு - மந்தநப்பொருளில்லாமையோவெனின்,

அதனை

மையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார். ஏ - று.

அப்பெந்நீத்தய இல்லா

அறிவென்பது ஈன்சூத நலமையற்றி கல்லறியின்மேனின்றது. புல்லறியாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மைமறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இன்ஊயுளின்மையென்றும், கல்லறியாளர் வறுமையெய்தியவழியும் அஃதியு யாமையின் அதனை இன்மையாவையாதென்றுக் கூறினார். இதனால் புல்லறியினது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(12)

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல் பிழிதியாறு யில்லை பெறுவான் நவம். உ.

இ - ள். அறிவிலான் நெஞ்சு உவந்து ஈதல் - புல்லறியுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுறுந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின், —பெறுவான் தவம் பிழிது யாறும் இல்லை - அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனல்லிணையே, வேறொன்று யில்லை ஏ - று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதல்கூடலிற புல்லறியாளரும் கல்வினைசெய்ப என்பார்க்கும், பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியான் போல்வதல்லது இம்மை கோக்கியாக மறுமை கோக்கியாக ஈனென்ற கல்லறெனக் கூறியவாறு கூடிற்றாயின் அதற்குக்காரணம் நென்றுநூற் சொற்கள் அறியாநிலையான் வந்தன. இதனால் அஃதுடையார் தம்மாட்டு கல்லனை செய்தலறியாமை கூறப்பட்டது.

(உ)

அசகூ. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது. கூ.

இ - ள். அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - புல்லறியுடையார் தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம்—செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது - அதுசெய்தற்குரிய சாய தம்பகைவார்க்குஞ் செய்தலரிது. ஏ - று.

பகைவர் தாம் அறிந்ததொன்றினக் காலம் பார்த்திருந்து
 செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும்
 எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமையின் அவர்க்குஞ் செய்தலரிதென்றார்.
 இதனால் அவர் தம்மாட்டோ தீயன செய்தலறிவரென் பது கூறப்பட்டது.
 (உ)

அசச. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெளி குறையமை
 யுடையம்பா மென்னுஞ் செருக்கு. ச.

இ - ள், வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின் -
 புல்லறிவுடையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், —யாம்
 ஒண்மைஉடையம் என்னும் செருக்கு- அது தம்மைததாமே
 யாங்கல்லறிவுடையமென்று கன்குமதிக்கும் மயக்கம். எ - து.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையென்கி
 காரியப்பெயர் காரணத் திற்காயிற்று. உலகத்தாரிகழ்தல்
 அறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான், மயக்க மென்றார் .
 (சு)

அசடு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுதல் கசடற
 வல்லதுஉ மையந் தரும். டு.

இ - ள், கல்லாத மேற்கொண்டு ஒருகல் - புல்லறிவாரார் தாம்
 கல்லாத தல் கலைபுல் கந்திராகத் தாம் மேலிட்டிக் கொண்டு
 திருகுதல், —சரடி அற வல்லதுஉம்

அதி ம் அதி. — புல்லறிவாண்மை.

ஐயம் தரும் - சேடநக் கற்றதொரு தாலுண்டாயின், அதன் கண்ணும்
வந்தை வினாக்கும். எ - று.

பிறர்க்கை

வல்லதென ஏழாவது இறுதிக் கட்டொக்கது. உண்டாயினென்பது
அயாபீஷு யான் வந்தது. ஐயம் அது வல்லரென்பது உம்
இவ்வாறுகொல்லோவென்பது. (ஊ)

அசை. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி. க.

இ - ன். தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி - புல்லறிவாளர் தங்கணிகளும் குற்றம்
களைவயிற்று கடியாசாயின், - அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு - ஐயடயால் அற்ற
மறைத்தாசாகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம். எ - று.

ஐயம்

குற்றமறைத்தலாவது அவற்றை இலவாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பலவற்றின்
உவர்க்கவந்தையெல்லாம் மறையாது தாழ்த்ததொன்றினையே மறைத்து அவ்வா
வாற் தம்மைப் முலகவொழுக்கினாசாக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். இவை மூன்று
பாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் கூறப்பட்டது. (க)

அசை. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருயிறை தானே தனக்கு. எ.

இ - ன். அருமறை சோரும் அறிவிலான் - பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளைப்
பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவானன் - தானே தனக்குப் பெரு
யிறை செய்யும் - அவ்வுறுதி யறியாமையாற் ருளே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச்
செய்துகொள்ளும். எ - று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளின் ரெழில்
இடத்தின்மேலின்றது. மிக்க வருத்தம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள்.

இனி அருமறைசோரு மென்பதற்குப் பிற சொல்லாம்
 உள்ளத்தடக்கப்பெய் எண்ணத்தை வாய்சோர்த்து
 பிறர்க்குரைக்குமென் றுரைத்தார்; அது பேணு மை யென்னும்
 பேதைமையாவதன்றிப் புல்லறிவான்மை யன்மையறிக.

(எ)

அசஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறு னவ்வுயிர்
 போளு டளவுமோர் சோய். அ.

இ - ன். ஏவவும் செய்கலான் - புல்லறிவானன்
 தனக்குறுதியாயவற்றை அறி யுடையார் சொல்லாநிற்கவுஞ்
 செய்வான்,—தான் தேறான் - அதுவன்றித் தானாகவும் இவை
 செய்வனவென்றறியான்,—அவ்வுயிர் போமனவும் ஓர் சோய் - அவ்வுயிர்
 யாக் கையினீங்குமனவும் சிலத்திற்குப்பொறுத்தற்கரியதொரு சோயாம்.
 எ - று.

உயிர் தான் உணர்த்தற்கன்மைத்தாயிரு த்தும் நின்ற யாக்கை
 வயத்தான் மருடற் றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரொன்றும்,
 அதனினீங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டனுளொன்று உடுதலிற்
 போமனவுமென்றும், குலமிகமுதலிய பொறுக்கின்ற
 சிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறையாய்த் தன்பஞ்செய்தலின்
 துக்கநிலை.

ஒருசோயென்
 (அ)

அசக. காணாதந் காட்டினான் றுன்னானை காணாதான்
 தண்டானார் தான்கண்ட வாறு. க.

உச்சு

அகமும் அநி...இகல்.

இ - ன். காணாதார் காட்டுவான் தான் காணான் - தன்னை
 எல்லாமறிந்தானாக மறித்தலாற் பிறரால் ஒன்றறியுந் தன்மையிலாதானை
 அறிவிக்கப்படுவான் அவனாற் பழிக்கப்பட்டித் தான் அறியானாய்
 முடியும்;—காணாதான் தான் கண்டவாறு கண்டா னும் - இனி
 அவ்வறியுந் தன்மையில்லாதான் கொண்டத லீடாமையாற் ருனறிந்த
 வாற்றால் அதனை அறிந்தானாய் முடியும் எ - று.

புல்லறிவாளர்க்கு லெல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவா ற்றானும்
 இயைவதன்றென் பதாம்.

(க)

அரு. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
 தலகையா வைக்கப் பரிம். ௧0

இ - ன். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் - உயர்ந்தோர்
 பலரும் உண் டென்பதோர் பொருளைத் தன் புல்லறிவா னில்லையென் று
 சொல்லுவான்—வையத்து அலகையா வைக்கப்படும் - மகனென்ற
 கருதப்படான் , வையத்துக் காணப்படுவ தோர் பேயென்று
 கருதப்படும். எ - று

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர்
 உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே
 வேண்டிய கூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாடையுமுடைமையிற்
 றன்யாக்கை காசுது மகதன்யாககையுட்டோன்று தல்வல்ல
 அலகையென்றுய கூறினார். இவை காண்குபாட்டானும் உறுதிசொற்
 கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(க0)

அகம் அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளிகாம வகளுள் அரசாககு

வெருளி பெரும்பான்மைத்தாலின், அதனால் வருவன கூறுவான்
 ரெடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறு இன்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட்
 பொருது வலிதொலைதக்கேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
 பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். க.

இ - ன். எல்லா உயிர்க்கும் பகல் என்னும் பண்பு இன்மை
 பாரிகும் நோய் - எல்லாவுயிர்க்கும் பிறவுயிர்களோடு
 கூடாமையென்னுந் தீக் குணத்தை வளர்க்குங் குற்றம்—இகல் என்ப -
 இகலென்று சொல்லுவர் நாலோர். எ - று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தோன்ற
 எல்லாவுயிர்க்கு மென்றும், பருதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற்
 பகலென்னும் பண்பின்மை யென்றுக் கூறினார். கற்குணமின்மை
 அருத்தாபத்தியாத் தீக்குணமாயிற்று. இதனால் இகலது குற்றம்
 கூறப்பட்டது. (ச)

அருக. பகல்கருதிப் பற்று செயினும் மிகல்கருதி
 பின்னாசெய் பாமை தலை. உ.

இ - ன். பகல் கருதிப் பற்று செயினும் - தம்மொடு
 கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும்,—இகல்
 கருதி இன்னு செய்யாமை தலை - அவனொடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத்
 தாமவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது. எ - று.

அகம் அரு.—இகல்.

செய்யிற் பகைமைவளாத் தாந்தாழ்த்துவாலானும், ஒழியின்
அப்பந்ருதன தாமே யோய்த்துபோகத் தாம் ஒக்கிவாலானும்,
பது விகாரமாயிற்று.

செய்யாமை தலைபென்றார். பந்ருதலென்

(உ)

அருக. இகலென்னு மெவ்வகோய் நீக்கிற் தவவில்லாத்
தாவில் வினக்கத் தரும். க.

இ - ன். இகல் என்னும் எவ்வ கோய் நீக்கின் - மாறுபாடென்று
சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச்செய்யு கோயை ஒருவ ன்
தன்மனத்தினின்று நீக்குமாயின்,— தவல் இல்லாத் தாவில்வினக்கம்
தரும் - அவனுக்கு அநீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளனாதற் கேதவாய
புகழைக் கொடுக்கும். எ - று.

தவவில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று.
தாவில்வினக்கம் வெளிப்படை. யாவருண்பராவர், ஆகவே
எல்லாச்செல்வமுமெய்திக் கொடை முதலிய காரணங்களாற்
புகழ்பெறுமென்பதாம்.

(உ)

அருக. இன்பத்துளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துணாத்தட்டுன்பங் கெடின. ச.

இ - ன். இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின -
மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க
துன்பம் ஒருவனுக்கில்லையா யின்,—இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் -
அவ்வின்மை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற் றினும் மிக்கவின்பத்தினைக்
கொடுக்கும். எ - று

துன்பத்துட்டுன்பம் பலரொடு பொருது வலிதொலைதலான்
யாவர்க்குமெளியனா புறுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின்,
இகலென்னுமென்றார். இன்பத்துளின் பம் யாவருட்பாகலின்
எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது.

(ச)

அருள. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ
லின்னா வறிகி னவர். ௭.

இ - ன். இகல் மேவல் இன்னா அறிவினவர் - இசலோகி
மேவுதலைபுடைய இன்னாதவறிவினபுடையர்—மிகல் மேவல்
மெய்ப்பொருள் காணா - வெற்றி பொரு ட்துதலைபுடைய
நீதிதாற்பொருளை யறியமாட்டார். ௭ - று.

இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குக் தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றி
வழிகின்றார்க்கு உளதாவது. காணப்படும்பயத்ததாலின்,
மெய்க் தாவெனப்பட்டது இசலால் அறிவு கவங்குதலின், காணாரென்றார்.
இவையிரண்டுபாட்டாரும் இவையினுக்கு வகுத் தீங்கு கூறப்பட்டது.
(௭)

அருள. இசலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாய் கேடு. ௮.

இ - ன். இசலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம் - தன்னுள்ளத்து மாற
பாடு தோன் நியவழி அதனை யெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு
ஆக்கமாம்;—அதனை மிகல் ஊக் கின்றேடு ஊக்குமாம் - அது
செய்யாது அதன்கண்மிருதலை மேற்கொள்வானாயிற் கேடுத்தன்கண்
வருதலை மேற்கொள்ளும். ௮ - று.

எதிர்தல் ஏற்றுக் கோடல், சாய்ந்தபொழுதே வகுதலின், சாய்தல்
ஆக்கமென்றார். இசலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன
வேற்றுமைமயக்கம். (௮)

அருள. இகல்காணா னுக்கம் வருங்க லதனை
மிகல்காணும் கேடு தாற்கு. ௯.

இ - ன். ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணான் - ஒருவன் தன்க னுக்கம்
வரும்வழிக் காரணமுண்டாயினும் இசலை நினைபான்,—கேடு தாற்கு
அதனை மிகல் காணும் - தனக்குக் கேடுசெய்து கோடற்கட்

காரணமின்றிபும் அதன்னை மிகுதலை நீனைக்கும். ௪ - து.

இகலான் வருங்கேடு பிறானன்றென்பது தோன்றத்
தாந்தென்றார். நான்காவ தும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்னை வந்தன.
ஆக்கக்கேடுசெட்டு முன்னடப்பன இக லின்ற இன்மை
உண்மைகொன்பதாம். (௧)

அக0. இகலானு மின்னாத வெல்லா நகலானு
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. ௪0.

இ - ன். இகலான் இன்னாத எல்லாம் ஆம் - ஒருவனுக்கு
மாறுபாடொன்றானே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம்;—நகலான்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு ஆம் - எட் இயுள்ளானே எல்ல
கீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம். ௪ - து.

இன்னாதன வறமை, பழி, பாவமுதலாயின. எல் மறித்தல், நகலென்பதாட்து
இன்னுக்கேடுசெட்டும் தந்தக்காரணங்கட்காயின. எயென்னுஞ் செருக்கெனக் காரி
யத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். இவைமுன்றபாட்டானும் அய்நீருமையல் உறநி
ய்க்கு

(40)

அள ம் அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்
படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை உடாமையின் மேற்பொதுவகை
யான் விவக்கப்பட்ட இகலை நன்றிச் சிறப்புமையான் விதிக்கின்றாராவின், இஃத
தன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வேம்பா
மேலிடார்க்கென் மேக பகை. ௧.

இ - ன். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் நம்புக-தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெழிர் தலை ஒழிக;—மெலியார்மேல் பகை நம்பா மேக - ஏனை ஒழியாது வீரும்புக. ஏ - று.

மெலியார்க்குப் பகையாதலை

வலியாரென்புழித் துணைவலியு மடவகலின், மெலியாரென்புழித் துணைவலி யின் மைய உ கொள்ளப்படும் அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணை யும் கல்லறிவுடைமை சீதிதூல்வழியொழுதன் முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமென விரண்டாம். அவ்விரண்டிமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்க பட்டது. சிங்கநோக்கா சிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகை யாற் கூறப்பட்டது

(க)

அ.க. அன்பில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் தப்பு. உ.

இ - ன். அன்பு இலன் - ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன்,—ஆன்ற துணை இலன் - அதவேயன் றி வலிய துணையிலன்,—தான் தவ்வான்-அதன்மேற் றுண்வலி யிலன்,—ஏதிலான் தப்பு என் பரியும் - அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலி யினை யாக்வனந்தொலைக்கும்! ஏ - று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். தவ்வான் தவ்வினைச் செய்யான். (உ)

அ.க.க. அஞ்சு மறிபா னமைவில னீகலான்
றஞ்சு மெளியன் பகைக்கு. உ.

இ - ன். அஞ்சம் - ஒருவன் அ ஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாசிற்கும்,—அறி யான் - அறிவேண்டாமெவற்றை யறியான்,—அமைவு இலன் - பிறரோடு பொருத்த மிலன்,—சகலான் -

இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,—பகைக்குத் தஞ்ச
மெளியன் - இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளியன், ஏ - து.

தஞ் சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இராரான்ற
குற்றமுமுடை யான் பகையின்றியுமழியுமாகலின் தஞ்சமெளியனென்றார்.
(உ)

அகச. நீங்கான் வெருளி நிறையில நெஞ்சூன்றும்
பாங்கணும் பார்க்கு மெளிது. ச.

இ - ள், வெருளி நீங்கான் - ஒருவன் வெருளியினீய்கான்,—நிறை
இலன் - அது வேயன்றித் தான்
நிறையுடையனல்லன்,—எஞ்சூன்றும் பாங்கணும் பார்க்கும் எனிது -
அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் பார்க்கு மெளிது. ஏ -
து. ச தஞ்சக் கெவி பென்மைப் பொருட்டே.

தொள்ளாப்பியம், சொல், ககை,
ககை

உசஅ அள் ம் அறி.—பகைமாட்சி.

ச நிறை மறைபிறாநியமை. வெருடன்மாலையனென்றும், மறை
வெளிப்படுத்த - நணனும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும்
வலியுமறிந்து சேறல்வேண்டாநா லீத்து. இனி இனி தென்ற பாடமோதி
அவன்பகைமை இனிதென்றரைப்பாருமுளர்.

அகஊ. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றாக்கீ இனிது. ஊ.

இ - ள். வழி நோக்கான் - ஒருவன்
நீதி தூலையாதான்,—வாய்ப்பன செய் யான் - அது

விதித்ததொழில்களைச் செய்யான்,—பழி நோக்கான் - தனக்கு வரும்
 "பழியைப் பாரான்,—பண்புஇலன் - தான்
 பண்புடையனல்லன்,—பந்நூர்க்கு இனிது- அவன் பகைவர்க்கு
 அப்பகைமையினிது. எ - று.

தொல்லோரடிப்பட வழங்கிவந்ததாகலான் வழியென்றும், தப்பாது
 பயன்படு 'தலின் வாய்ப்பனவென்றும் இக்குற்றங்களு ஈடயான்
 றானேயழிதலிற் பந்நூர்க்கினி தென்றும் கூறினார்.

(இ)

அக.க. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
 பேணுமை பேணப் படும். கூ.

இ - ள். காணாச் சினத்தான் - தன்னைபும் பிறையுந்
 தானறியாமைக்கேதுவா கிய வெருளியையுடையான் யாவன்,—கழி
 பெருங்காமத்தான் - மேன்மேல் வளரா நின்ற மிக்க
 காமத்தையுடையான் யாவன்,—பேணுமை பேணப்படும் - அவரது
 பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும். எ - று.

காணாதசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னேனுக்கு யாவரும்
 பகைவாகலானும், ஏனேனுக்குக் காரியந் தோன்றாமையானும், தாமே
 யழிவென்பது பற்றி, இவர் பேணுமை பேணப்படும்என்றார்.

(ஈ)

அக.எ. கொடுத்தும் கொளல் வேண்டுமன்ற வடுத்திருந்து
 மாணாத செய்வான் பகை. எ.

இ - ள். அடுத்து இருந்து மாணாத செய்வான் பகை - வினையைத்
 தொடங்கி யிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான்பகைமைசய—கொடுத்தும்
 கொளல் மன்றவேண்டும் - சிலபொருளழியக்கொடுத்தாயினும் கோடல்
 ஒருதலையாகவேண்டும். எ - று.

ஏலாதன மெலியனாய்வைத்துத்துணிதலும், வலியனாய்வைத்துத்
 தணிதலும்

முதலாயின. அப்பொழுது அதனாற் றிலபொருள்திரியினும் பின்
பலபொருளெய்தற்கு

ஐயமின்மையின், கொளல் வேண்டிமன்றவென்றார்.
இவையாறுபாட்டானும் அது
சிறப்புவுகையாற் உறப்பட்டது.

(எ)

அகஅ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கிணனிலனா மேம்பாப் புகடத்தது. அ.

இ - ன். குணன் இவனாய்க் குற்றம் பலவாயின் இன்ன இவனும் -
ஒருவன் குணன் இன்னுதையினாய்க் கூடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன்
தனையிலனும்;—மாற்றார்க்கு “சீமர்ப்பு” கூடத்தது - அவனிலனாதருளே
அவன்பகைவர்க்குத் தனையாநிலையு
“கூடத்தது” - “சீ” - த.

சீமர்ப்பு என்பது மறைபிறந்தபாசம். சீ, மறைபிற, சீ

*

அ.அ.டி. அ.இ.—பகைத்திறந்தெரிதல்.

உச்சு

குணன் இ. நமர்செயுட் சொல்லியன. குற்றம் இவ்வதிகாரத்தது
சொல்லியன அம் சாற்றமத்தன்மையாவும். தனின் சற்றம், சட்டி,
பொருள், படைமுதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றினுளதாம்
பயன்ருளே ன புனதாமாசுவின், ஏமர்ப்புகூடத்தென்
ருர். இவனென்னுள் செய்தென்னெச்சம் உடையவென வந்த
கொண்டது.

பெயரொச்சக்குறிப்புக்

(அ)

அ.உ. செறுவார்ப்புச் செணிகவா வின்ப மறிவின
வஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின. ௯

இ - ன். அறிவு இவா அஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின. -
நீதியையறிதவில்லாத அஞ்சம் பகைவரைப் பெற்றால்.—செறுவார்ப்புச்
சேன் இன்பம் இகவா-அவரைச் செறு வார்ப்பு உயர்த்தலின்படி கள்
நீங்கா. எ - று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாத் செய்துமுடிக்குச்
திண்மைபுயில்லாதாரே பகைவராத் கூடானமயிற் பெறினென்றும்,
அவரையறிந்து மேரென்றபொழுதே பகையின் மையுஞ் செவ்வமும்
கூறினார்.

ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றும்
(௧)

அ.உ. கல்லான் வெகுளஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லான பொல்லா தொளி. ௧௦.

இ - ன். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லான -
நீதிநூலைச் சல்லாதா னெடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை
மேலாதானை— எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல் லாது - எஞ்ஞாண் று
புகழ்மேலாது. எ - று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல்
எளிதாயிருக் கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ்
கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச் சிறிய முயற்சியாற பெரிய
பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறரெல்லாம்
அதிகாரத்தோடு மாறாதன்மேலும் ஒரு
பொருட்டொடர்ப்புடாமலுரைத்தார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அத
னினாய பயன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அ.அ.ம் அ.தி.—பகைத்திறந்தொரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகியின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட்டுசெய்வதும், ஏனைக்களை தற்பாலதன்சுட் செய்வனவும், சீனையும் பருவமும், சீனையாக்காற்படுமீழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதவென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாண்பு பகையவாக வின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அளக. பகையென்னும் பண்பி லதனை பொருவ னகையேயும்வேண்டற்பாற்றன்று. ௧.

இ - ன். பகை என்னும் பண்பு இலதனை - பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமை

பயப்பதனை—ஒருவன் ஈகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று - ஒருவன் வினையாட்டின்

கண்ணையாலினும் விரும்புதலையற்கைத்தன்று நீதிதான். ௪ - து..

மாண்புபகையைவாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றினும் தீமையேயுத்தலிற் பண்பில தென்றும், அதனை வினையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே வினாந்து மெய்யாமா

உரு அம் அதி.—பகைத்திறத்தொரிதல்.

கலின் ஈகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணிவென்பார் நீதி துன்மெல்லவத்தாய் உறினார். அப்பெயர் அவாய்கிலையான் வந்தது. (௬)

அளஉ. வில்லை ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க சொல்லே ருழவர் பகை உ.

இ - ன். வில் ஐர் உழவர் பகை கொளினும் - ஒருவன் வில்லை

ஏராகவுடைய உழவரோடு பகைகொண்டானாயினும்,—சொல் ஏர் உழவர் பகை கொள்ளற்க - சொல்ல ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ - று.

சொல் ஆகுபெயரான் நீதிநான்மேனின்றது. வீரம் சூழ்சரியென்னும் ஆற்றல்க ளூள் வீர மேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற்கேவருகல் ஒருதலையன் ற, வந்தநாயினும் தனக்கேயாம், எனைச் சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றன்வழியினுள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். உம்மையான் அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டு மூ டையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (உ)

அளகூ. ஏழுந் தவரினு மேகழ தமியனாய்ப் பல்லார் பகைகொள் பவன். கூ.

இ - ன். தமியனாய்ப் பல்லார் பகைகொள்பவன் - தான் தனியனாய்வைத்துப் பல ரோடு பகைகொள்வான் - ஏழுந் தவரினும் ஏழை - பித்துற்றாரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் கட்டிப் படைமுதலியலின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏழுந் தவர் அதனாற்றிக் கெய்தாமையின், தீங்கெய்து தலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃதின் தியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒரு பகு பொருதற் கண்ணும் அழிந்தே விடுதல். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகை கோடற்குற்றம் பெறுவானுஞ் செறப்பிலுவ கூறப்பட்டது. (உ)

அளகூ. பகைநட்பாக் கொண்டொ முகும் பண்புடை யாளன் தகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. ச.

இ - ன் . பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுக்கும் பண்புடையானன் தகை கைக்கண்டுவெண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச் செய்துகொண்டொழு கும் இயல்பினைபுடைய அரசனது பெருமைபுள்ளே—தங்கிற்று உலகு - அடங்கிற்று இவ்வுலகு. ஏ - று.

வேண்டியவழியென்பது ஆக்கத்தான் வந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைசிலைமையி னீக்குதல். ஒழுக்கல் நீதிவழியொழுக்கல். பெருமை பொருள், படைவெள இருவகைத் தாயஆதரல். அதன்வழித்தாதற்கு தங்கிநிறென்றார்.

எஞ்ஞான்றும் திரிபின்மையின், அத்துணிவுபற்றித்
(ச)

அஎடு. தன்றனை யின்றூற் பகைபிரண்டாற் றுடுகுருவ னின்றனையாக் கொள்வவற்றி னென்று. இ.

இ - ன் . தன்றனை இன்ற - தனக்குதவுச் தனையோவெனின் இல்லை,—பகை. இரண்டு - கலிவுசெய்யும் பாகையோவெனின் இரண்டு,—ஒருவன் தான் அவற்றின்

அ அ ம் அ தி .—பகைத்திறந்தொரிதல்.

உருக

இன்றனையாக் கொள்க - அய்கனமாய் கின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகை

—பகைப் பொருத்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய தனையாகச் செய்து—என். ஏ - று.

பொருத்தியது ஏனையனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும் பொழுது திரிபின்றூகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்ற

கணியாவென்றார். ஆல்கள் இவை யிரண்டுபாட்டானும்
 நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (இ)

அளக. தேறினும் தேரு விடினும் மழ்வின் கட்
 டேருன் பகாஅன் விடல். க.

இ - ன். தேறினும் தேருவிடினும் - பகைவனை முன் தெளிந்
 தானாயினும் தெளிந் ிலனாயினும்—அழிவின் கண் தேருன் பகான் விடல்
 - தனக்குப் புறத்தொருவினை ஈற் சூழ்வுவந்துழிக் கூடாது ிக்காது
 இடையே விட்டுவைக்க. எ - று.

முன்றெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது,
 உள்ளாய் நின்று ிகித்தனோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது
 நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்
 ிழிவிட்டுத் துணையாதனோக்கி. இதனால் நொதுமலாக்கற்பாலது
 கூறப்பட்டது. ( )

அளஎ. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
 மென்மை பவைவ ரகத்து. எ.

இ - ன். நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க - நொந்ததனைத்
 தாமாக வறியாத நட்பு யார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க ;—மென்மை
 பகைவரகத்து மேவற்க - வலியின்மை யார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு
 அவ்வலியின்மையை மேலிட்டுக்கொள்ளற்க. எ - று.

நோவெ ன்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அது
 சொல்லுதற்கனாயிற்று. பகைவர்கட் டலிர்வது கூறவார், நட்பார்கட்
 டலிர்வதும் உடன்குறிநார். இதனால் அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது
 கூறப்பட்டது. (எ)

அளஅ. வகையறிந்து தற்செய்து தறகாப்ப மாயும்
 பகைவர்கட் பட்ட னேருக்கு. அ.

இ - ன். வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப - தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிந்து அது முடித்ததகேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புளாமற் தன்னைக்காக் கவே, —பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் - தன்பகைவர்மாட்டுளதாய களிப்புக்கெடும். ஏ - து.

வகை வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாதும், மெலியனாயவளவிற் போர் விலக் குமாதும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருகச்செய்தல். களிப்பு இவற்றுள் வேறுமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறகுதலறிந்து தாமே அடங் குவரென்பதாம். இதனாற் களைதற்பாலதன்செய்வன கூறப்பட்டது. (அ)

அளக. இளைதாக முண்மரம் கொல்க களைபுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து. கூ.

இ - ன். முண் மரம் இளைதாகக் கொல்க - கையவேண்டுவதாய முண்மரத்தை இளைதாயகிலுமைக்கட்களைகடி—காழ்த்தவிடத்துக்களைபுநர் கைகொல்லும்—அன்றியே முதிர்க்க கிலுமைக்கட்களைபுறநிற் களைவார்கையின அதுதான்களையும். ஏ - து.

செய்யுள்

செய்யுள் அளக—உட்படைத்

களைப்படுவதாய தம்பகையை அதுமெலிதாய காலத்தே களைக அன்றியே வலி தாயகாலத்துக் களைபுறநிற் நம்மை அதுதான் களைபுமென்பது தோன்ற கிளர்நமை யின், இது பிரிதுமொழிதல். இதனாற் களையும்பருவக் கூறப்பட்டது. (ஆ)

அ அ. உயிர்ப்பு வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மெல் சிதைக்கலா தார், ௧௦

இ - ன். செயிர்ப்பவர் செம்மெல் சிதைக்கலாதார் - தம்மொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இசுழ்சியான் அது செய்யாதவரார் —உயிர்ப்ப உளரல் லர் மன்ற - பின்

உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உனரல்லர் ஒருதலையாக. எ - று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் களைத ல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேய ி வரென் பதாம். அவருயிர்த்த துணையா னே தாமிறப்பொன்றினுமமையும். இதனாற் கணையா வழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (க௦)

அகம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனாகிக் கொடுத்து அது வெல்லந் துணையும் உள்ளாய்நிற்கும் பகை. இஃதும், களையப்படுவதன் பாலதாகலின், பகைத்திறந்தெரி தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழன்ற மின்னா த மின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின். க.

இ - ன். நிழல் நீரும் இன்னா த இன்னா - ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டுவன வாய நிழலும் நீரும் முன் இனியவேணும் பின் கோய்செய்வன இன்னாவாம்;—தமர் நீரும் இன்னாசெயின் இன்னாவாம் - அதுபோலத் தழுவவேண்டுவனவாய தமரியல்பு களும் முன் இனியவேணும் பின் இன்னாசெய்வன இன்னாவாம். எ - று.

கோய் பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமரென்றதனால் உட்பகையாதற் சூரியராய ஞாதியரென்பதற்கு. இன்னாசெயல் முன்வெளிப்படாமலின்றி துணை பெற்றவழிக் கெடுத்தல். (க)

அஅஉ. வான்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. உ.

இ - ன். வான்போல் பகைவரை அஞ்சற்க - வான்போல எறிதமென்று வெளிப் பட்டிசிற்றும் பகைவர் பகையினை அஞ்சாதொழிக் ;—கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு அஞ்சக - அங்வனம் சில்லாது கேள்போல மறைத்துநிற்கும் பகைவர் ஈட்பினை அஞ்சக. எ - று.

பகைவர் ஆகுபெயர். முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலான்

அஞ்சலகவென்றும், அங்கனம் அறியவும் காக்கவும்படாமையிற்'கெடுதல்
 ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சக வென்றுக்கூறினார். பின்செய்யும்
 பகையினுக்கொடிதாசலானும், காக்கலாகாததாக லானும்,
 அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பா யிற்று. இவையிரண்டு
 பாட் டானும் உட்பகை சூகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(உ)

அஅஉ. உட்பகை பஞ்சித்தற் காக்க வுலையிடத்த
 மட்பகையின் மாணத் துதும். உ.

அகம் அதி. - உட்பகை

உரு

இ - ள். உட்பகை அஞ்சித் தற்காக -

உட்பகையாயினாரயஞ்சித் தன்னை
 - - - - - உலையிடத்த மட்பகையின் மாணத்
 தெறும் - அங்கன யொழுக்காதவழித் தனக்கோர் தனக்கி வந்தவிடத்துக்
 குபவன் மட்கலத்தை யறுக் குக்கருவிபோல அவர் தப்பாமற்கெடுப்பர். ஏ
 - து.

காத்தல் அவரணயாமலும் அவர்க்குடம்படாமலும் பரிசுரித்தல்.
 மண்ணப் பகுக்குக்கருவி மட்பகையெனப்பட்டது.
 பகைமைதோன்றாமல் உள்ளாயிருத்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல்
 தப்பாதென்பதாம். (உ)

அஅச. மனமாண வுட்பகைதோன்றி னினமாண
 வேதம் பலவுந் தரும். ச.

இ - ள். மனம் மாண உட்பகை தோன்றின் -
 புறந்கிருந்தியதுபோன்ற அகந் திருந்தாத உட்பகை அசனாக்கு
 உண்டாவதாயின், - இனம் மாண ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது
 அவனுக்குசகற்றம் வயமாகாமக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங்

கொடுக்கும். ஏ - று.

அவை சுற்றத்தானா உள்ளாயின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறு பட்டவழித் தான்றேருமையும், பின் அவற்றின் விளைவனவுமாம். (ச)

அஅதி. உறன்முறைபா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறைபா
னேதம் பலவுந் தரும். (ஊ)

இ - ன். உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின் - புறத்து உறவுமுறைத்தன் மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், —இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது அவனுக்கு இறத்தன் முறையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றை யுட்கொடுக்கும். ஏ - று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் சின்றே அது தோன்றாமற் கோறன்முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின. (ஊ)

அஅக. ஒன்றமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றமை யொன்ற லரிது. (க)

இ - ன். ஒன்றமை ஒன்றியார்கள் படிந் - பகைமை தனக்குள்ளாயினார் மாட்டே பிறக்குமாயின், —பொன்றமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது - அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றமரிது. ஏ - று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியவையகாலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்றமென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனாற் பட்டது.

தனக்குவருந் தீங்கு உறப்
(க)

அஅஎ. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே
 உப்பகை யுற்ற குடி. எ.

இ - ள். செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் - செப்பினது
 புணர்ச்சி போலப் புறத்து யேற்றமை தெரியாமற்
 கூடினாயினும், - உப்பகை உற்ற குடி கூடாது - உப்பகை
 உண்டாயகுடியினுள்ளார் அசத்துத் தம்முட்கூடார். எ - று. உ. இ. ௪
 கூறும் அந்நி. - பெரியாரைப்பிழையாமை.

செப்பினதுபுணர்ச்சி செப்பு முடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி.
 உப்பகையான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றழி
 வீற்றுவிற்றுவரென்பதாம். குடி கூடாதென்பதனை நாமு
 வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உப்பகை தானுற்றகுடி யோடு
 கூடாதென்றும், உப்பகை புண்டாயகுடி அப்பகையோடு
 கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

(எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
 துப்பகை யுற்ற குடி. அ.

இ - ள். உப்பகை உற்றகுடி - முன் வளர்ந்துவந்ததாயினும்
 உப்பகையுண்டாய குடி - அரம்பொருத பொன் போலப் பொருது உ
 ரம் தேயும் - அசத்தாற் பொரப் பட்ட இரும்புபோல அதனாற்
 பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ - று.

பொருதென்னுஞ் செயப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும்
 வினைகொண்டது. அஃது உரத்தின்னொழிலாயினுங்
 குடிமேலேற்றுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று.
 காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான்,
 வலி தேய்ந்து விடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும்
 அவன்குடிக்குவருந் தீங்கு கூறப் பட்டது.

அ.அ.க. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங்கேடு. கூ.

இ - ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே
ஆயினும்-அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க
எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,— கேடு உள்ளதாம் -
பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனைத்ததாம். ஏ - று.

எத்துணையும் பெரிதாய்கேடு தனக்கெல்லவருந்துணையும்
எத்துணையுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளேயடங்கியிருந்து, வந்தால்
வெளிப்பட்டிடுந்ருமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இக்
முட்பகைதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அ.க.உ. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போடு மெனுறைந் தற்று. க0.

இ - ள். உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை -
மணப்பொருத்தயில்லாதாரோடு கூட ஒருவன்
வாழும்வாழ்க்கை—குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று -
ஒரு குடிவள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். ஏ - று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்து நின்றது.
இடச்சிறுமையானும் பவிர்சி யானும் பாம்பாற்கோட்படல் ஒருதலையாம்;
ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதிவருதல் ஒருதலையென்பது
பெய்தும். இவ்வாறு கண்ணோடாதவரைக் கடிக்க வென்பது
கூறப்பட்டது.

(க0)

கூ0 ம் அ.தி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாரினரை அவமதித்த ஒழுக்காமை. இரட்டுறமொழித
வென்பதனாற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற்
பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லவது எஞ்சிநின்றதாகலின், இது

பெருவியான் வருவனவற்றிதழிக்கன் வைத்துப்பட்டது.

கூ ம் அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

உரு

அகக. ஆற்றுவா ராற்ற விசுழாமைபோற்றுவார்
போற்றலு னெல்லாக் தலை. க.

இ - ன். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இசுழாமை - ஏடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்க
பெருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை—போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம்
தயக்கட்குருவாராமற்காப்பார் செய்யுங் காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக
து. எ - று.

ஆற்றவென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் சிற்றவற்
சாதிபெருமை. இசுழந்தவழிக் கணையவல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும்,
அரண், படை, பொருள், கட்டி முதலிய பிறகாவல்கள் அவரானழியுமாகலின் அவ்வி
சுழாமையைத் தலையாய காவலென்றுக் கூறினார். பொதுவகையால் அவ்விருதிநத்
தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (ச)

அகஉ. பெரியாரைப் பேணு தொடுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். உ.

இ - ன். பெரியாரைப் பேணுது ஒழுகின் - ஆற்றல்களாற் பெரியாராயினுரை
வேந்தர் கண்முதியாது அவமதித்து ஒழுருவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்பை
தரும் - அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் தீங்காத தன்பப்
களைக் கொடுக்கும். எ - று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையரூது வரும் மூவகைத் தன்பக்களு
மாம். அவையெல்லாக் தாமே செய்துகொள்கின்றனரென்பது தோன்ற, ஒழுக்
கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங்கூறினார். பொதுவகையால்
அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

அககூ. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி

இ - ன். அடல் வேண்டின் ஆற்றபவர்கள் இழுக்கு - வேற்றவேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை—கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க - நான் கெடுதல்வேண்டினாலின் ஒருவன் நீதிதூலக் கடந்துசெய்க. ஏ - று.

அப்பெரியாரைக் “காலனாய் காலம் பார்க்கும் பாராது—வேலிண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய—வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேல்” தர் என்றார் பிறரும். நீதிதூல் செயலாகாதென்று கூறலின், கேளாதென்றார். (உ)

அகாச. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க்க்
காற்றுதா ரின்னா செயல். ச.

இ - ன். ஆற்றவார்க்கு ஆற்றதார் இன்னா செயல் - மூவகையாற்றறுமுடை யார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று - தானேயும் வரற்பாலனாய் கூற்றுவினை அதற்குமுன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். ஏ - று.

புறநானூறு, ௪௪.

உச

கையால் விளித்தல் இசைக்கொடுப்பிற்று.

கையால் விளித்தல் இசைக்கொடுப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முத்தலிய கோடற் குரியாரை அதற்குமுன்னே விசைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையும்கூறியவாறு. இவையிரன்பொட்டானும் தலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

வேந்தரைப்பிழைத்

(ச)

அகடு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முனராகர் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர். ௫.

இ - ன். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர் - பகைவர்க்கு
வெய்தாய வலி யீண்புடைய வேந்தனாற்செறப்பட்ட அரசர்—யாண்டுச்
சென்று யாண்டும் உளரா கார் - அவனைத் தப்பி எங்கேபோயுளராவர்,
திரிடத்தம் உளராகார். ஏ - று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலபான் வந்தன. வெந்துப்பின்
வேந்தாகலால் தன் னிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை,
உளராயின் இவர் இனியா காரென்பது நோக்கி அவனோடு
நாட்புக்கோடற்பொருட்டும் தானே வந்தெய்திய அவ குடைமை
வெளவுதற்பொருட்டும் கொல்வர், அன்றெனின் உடனே
யழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுன ராகாரென்றார்.
இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமைபுடைய அரசன் சேர்ந்தும்
உய்யாரென்பது உறப்பட்டது. (௫)

அகடு. எரியாற் கடப்படினு முய்வுண்டா முய்பார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகுவார். ௬.

இ - ன். எரியால் கடப்படினும் உய்வு உண்டாம் - காட்டிடைசெ சென்றொரு
வன் துண்டைத் தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கடும்;—பெரி
யார்ப் பிழைத்து ஒருவார் உய்யார் - தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒருவார்
எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். ஏ - று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக
உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுல்கடும், அருந்தவர்கெருளி
அன்னதன்றித் தானின்பது கணமாய் அதற் குள்ளே யாவர்க்குய்
காத்தலரிசைநா கலின், அது கூடாதாகலான், அதற்கேதுவாய
பிழைசெய்யற்க வென்பதாம்.

(௬)

அகா. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளு மென்றால்
தகைமாண்ட தக்கார் செறிந். எ.

இ - ன். தகை மாண்ட தக்கார் செறிந் - சாப வருங்கட்கேதுவாய பெருமை
பூட்சிமைப்பட்ட அருத்தவர் அரசனை வெருள்வராயின்,—வகை மாண்ட வாழ்க்கை
யும் வான் பொருளும் என்னும் - உறுப்பமுருபெற்ற அவனாசாட்சியும்
சட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டேயீடுமீ! ஏ - று.

உறுப்பு அமைச்சு, காடு, அரண், படைபெனவிலை.
செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற சிந்தது.
இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும் இஃ தொக்கும். அரசர்
தஞ்செவ்வக்கனிப்பான் அருத்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வாராயின்,
அச்செவ்வம் அவர் வெருளித்தீயான் ஒருகணத்தின்கே
வெத்துயீடுமென்பதாம்.(எ)

அகஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
சிந்தன்னார் மாய்வர் சிலத்து. அ.

ச சிசுத்தான், உக.

*

கூக ம் அநி.—பெண்வழிச்சேறல்.

இ - ன். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின் - குன்றத்தை யொக்கும் அருத்தவர்
கெட சினைப்பாராயின்,—சிலத்து சிந்தன்னார் குடியொடு மாய்வர் - அப்பொழுதித
இச்சிலத்து சிலபெற்றாற்போலுஞ் செவ்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர். ஏ - று.

வெயில் மறை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடை
மையின், குன்றன்னாரென்றார்: “மல்லன் மலையினய மாநவர்” என்றார் பிறரும்.

நிலைபெற்றும்போதாவது இறப்பப்பெரியாலின்
வில்லையென்று கண்டாராற் கருதப்படுதல்.

இவர்க்கு

எஞ்ஞான்றும் அழி
(அ)

அகக. ஏந்திய கொள்கையார் சேறி னிடையுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். க.

இ - ன். ஏந்திய கொள்கையார் சேறின் - காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விரதங்
களை உடையார் வெகுள்வராயின், - வேந்தனும் இடைவேந்து முரிந்து கெடும் -
அவராரற்றவான் இந்நிரலும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ - த.

“வேந்தன் மேய திம்புனலுகமும்” என்ஞார் பிறரும்.
கருடனென்பான் இந் நிரன்பதம்பெற்றுச் செல்வின்ற காலத்துப் பெற்ற
களிப்புமிருதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர் பிழைசெய அதனாற்
சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தா னென்பதனைபுட்கொண்டு,
இவ்வாறு கூறினார். இவையான்குபாட்டானும் முனிவ ரைப்
பிழைத்தலின்குற்றங் கூறப்பட்ட து.

(க)

கா0. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முப்பார்
சிறந்தமைந்த சேரர் செறின். க0.

இ - ன். சிறந்த அமைந்த சேரர் செறின் - கழியயிக்க
தவத்திண்புடையார் வெகுள்வராயின், - இறந்த அமைந்த சார்பு
உடையராயினும் உய்யார் - அவரான் வெகுளப்பட்டார் கழியப் பெரிய
சார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார். எ - த.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவியை,
அவையெல்லாம் வெகுண் டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல
அழிந்துவிடுமொகலின், உய்யாடென்ஞார். சேருகடையது சேரெனப்பட்டது.
இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்பு பற்றியும் உய்யாடென்பது

கூக ம் அறி.—பெண்வழிச்சேறல்.

இனித் தாமத்தான் வருவன நேரே பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத் தருதலென்னுள் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்படு வனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியிதழித்திடிக் கட்டி உறுவான்றொடங்கி, முத்த ட்டுபெண்வழிச்சேறல் உறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுதற்பாலளாய இல் லாள்வழியே தான் ஒருகுதல்.

கூக. மனைவியைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவியைவார் வேண்டாப் பொருளு மறு. க.

க சேகசெந்தாமனி, முத்தியிலம்பகம், ககக.

† தொல்சாப்பியம், பொருளநிகரம், அசெந்நிணயியல், க.

கூக ம் அறி.—பெண்வழிச்சேறல்.

இ - ள். 'மனை வியைவார் மாண் பயன் எய்தார் - இன்பக்காரணமாகத் தம் மனை வாரி வியைவாறு அவடன்மையராய் ஒருகுவார் தமக்கு இன்றிணையாய அறத்தினை செய்தார்;—வினை வியைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது—இனிப் பொருள் செய்தலைமுயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இசைமும்பொருளும் அவ்வீன்பம். எ - று.

மனைபும் வியைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ் வீன்பம் அவடன்மையராதற்கு ஏதுவாயவீன்பம். அஃது அவனாற்பயனாயவறத்தினு ம் அவ்வறத்திற்குத் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ் செல்லவீடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம்.

(ச)

கூ0உ. பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும். ௨.

இ - ன். பேணுது பெண் விழைவான் ஆக்கம் - தன்னுண்மையை விட்டு மனை யானது பெண்மையை விழைவான் எய்திரின்ற செல்வம்—பெரியது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும் - இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரியதோர் நாணுண் டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ - று.

எய்திரின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலனாகலின். அச்செல்வத்தால் ஈதலுள் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொளவான் அவனாகலின், அவ்வாண்மைசெய்கை அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண அதனாற தன்னுண்மை பின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பது நோக்கிப் பெரியதோர் நாணுக நாணுத் தருமென்றார். இவையிரண்டுபொட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றவ கூறப்பட்டது. (௨)

கூ0உ. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த இயல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு னாணுத தரும். ௩.

இ - ன். இல்லாள்கண் டாழ்ந்த இயல்பு இன்மை - ஒருவன் இல்லாண்மாட் டித் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம்—நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் - அஃதில ராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்துங் கொடுக்கும். எ - று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவனையஞ்சுதல் இயல் பின்மை யா யிற்று. அவ்வனமஞ்சியொழுகுதலின், அவனை நியமிப்பாரிலையாம், ஆகவே, எல் லாக்குற்றமும் விளைபுமென்பதுநோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமென்றார். (௩)

கூ0ச. மனைபாளை பஞ்ச மறுமையி லானன்
வினையான்மை வீடுய்த வின்று. ச.

இ - ன். மனைபாளை அஞ்சம் மறுமை இலானன் -
தன்மனைபாளையஞ்சி ஒழுகு கின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு
—வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று - வினையை ஆளுத்தன்மை
உண்டாயவழியும் நல்லோராற் கொண்டாடப்படாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.
இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையின்மையின் மறுமையிலானனென்றும்,
வினையைபாளுத் தன்மை தன்நன்மை யில்லாத அவனான்
முடிவுபோகாமையின் வீடுய்தலின்றென்றும் உறினார். (ச)

கூ0இ. இல்லாளை பஞ்சவா அஞ்சமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். இ.

கூ0ம் அ.தி.—பெண்வழிச்சேறல்.

உ0கூ

இ - ன். இல்லாளை அஞ்சவான் - தன்மனைபாளை பஞ்சவான்—நல்லார்க்கு நல்ல
எஞ்ஞான்றும் அஞ்சம் - தான்நேடிய பொருளேபாயினும் அதனால் நல்
-கு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ - று.

நல்லார் தேவர், அருத்தவர், சான்றோர், இருமுதுகுரவர்
தினரும். நல்லனசெய்தல் அவர்விரும்புவனகொடுத்தல்.

முதலாயினரும் நல்

அது செய்பயேன்

காக்களினுமென்பார்,

எஞ்ஞான்றுமென்றார்.

“இல்லாளை

யஞ்சிவிரும்பினமுகம் “—நெஞ்சிற்—புல்லானனாக” என்றார் பிறரும்.

(6)

கூ0க. இமையாரின் வாழினும் பாடினரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர். ௬.

இ - ன். இல்லாள் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர் -
தம்மில்லாளுடைய வேய் போலுந்தோளினை அஞ்சுவார்,—இமையாரின்
வாழினும் பாடி இவர் - வீரத்தாற் றறக் கமெய்திய அமரர்போல
இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மையிலர். எ-று.

அமரர்போல வாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களையெல்லாம்
வேறலான் என்ருமதிக்கப்பட்டி வாழ்தல். அது கூடாமையின்,
வாழினுமென்றார். அமையார் தோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது
எண்மை கூறியவாறு. வீரர்தோள்களை வென் ருராயினும்
இல்லாடோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையிலரென்பதாம். இவைகாங்கு
பாட்டானும் அவனையஞ்சுதற்குற்றம் கூறப்பட்டது.

(௭)

கூ0எ. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னானுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. ௭.

இ - ன். பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின் - காணினிற்
தன்னில்லா எது ஏவற்செய்திலைச் செய்து திரிகின்றவனது
ஆண்டன்மையின்—காண் உடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து -
காணினையுடைய அவன் பெண்டன்மையே மேம்பாடுடைத்து. எ - று.

காணுடைப் பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவனேவல்
செய்வானது காணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுநிலைதொழில்
வருவிக்கப்பட்டது. ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட் பெண்ணென்பதாஉம்
அது. ஏவல்செய்வித்துக் கோடற்சிறப் புத் தோன்றப் பெண்ணையெனப்
பிரித்தார்.

(௭)

கூ0அ. நாட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். ௮.

இ - ன். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர் - தாம்வேண்டியவாறன்றித் தம்
மணியாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுபவர்—நாட்டார்குறை முடியார் - தம்மொடு எப்பு
செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கொட்டார்,—என்று ஆற்றார் - அதுவேயன்றி மறமைக்
குத் துணையாய் அறஞ்செய்யவுமாட்டார். ஏ - று.

உல்லாச பஞ்சி விருத்திமூலம் கொளறொருநா—புலவாள் குகை மறநோறமினென
ப்பு கைகத—வில்லா எழுதும் பிளந்திட்டு வெருண்டு நோகிசை—கொல்பாளை
புத்திச குகை மேதுமோர் கோடுருடுத்தான்—சீவகவிநாமினி,
மண்மணிலமபகம், உசை.

† பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள் எட்புலகுமிய அமைந்ததன்மை,
ஆளுந்தன்மை என்பர் எத்தோர்ச்சினியர்.

கூ0ஆ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்

நன்னுதலாள்என்புதனை “அடியார்க்கு” என்புழிப்பேரல் கொள்க. அது
புறே அறிந்து எவலும் பொருள்கொடுத்தலும் உடாமையின், இருமைக்கும், வேண்
டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (ஆ)

கூ0க. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணோவல் செய்வார்க ணில். ௯.

இ - ன். அறவினையும் - அறச்செயலும்—ஆன்ற பொருளும் -
அது முடித்தற்கு ஏதுவாய்பொருட்செயலும்—பிறவினையும் -
அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல் எனும்—பெண் எவல் செய்வார்
கண் இல் - தம்மணியாள் எவல் செய்வார்மாட்டு உளவாகா. ஏ - று.
புலன்னைந்தாகலின், பிறவினை யெனப் பன்மையாயிற்று.
அவைநோக்கி அறச்

செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவர்கண்ணதாக
லின், பின் அவைதானும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக் கூறி
னார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற்றம் கூறப்பட்டது. (க)

ககப. எண்ணேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணேர்ந்தாம் பேதைமை யில். ௧௦.

இ - ன். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு -
கருமச்சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனினிய
செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு— பெண் சேர்ந்த ஆம்
பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல் - மனையானைச் சேர்தலான் வினையும்
பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ - று.

“ இடனில்பருவத்தம் ” எனவும் “
இடனின்றியிரக்தோர்க்கு” எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது
அப்பொருட்டாத லறிசு. இளமைக்காலத்து மென்பார்,
எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய
விழைதல், அஞ்சல், எவல்செய்தவென்னு மூன்றற்கும் காரணமாயது.
எதிர்மறைமுகத்தான் அம்மூன்றும் இதனற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.
(௧௦)

கக ம் அநி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தாசலம் விலகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு
ஆவார் ஆகாதொன்றும் வரைவிலாத மகளிவது இயல்பு; ஆதலால் தமக்குரியமகளி
ரான் வருக்குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாப்தொடியா
ரின்கொ விழுக்குத் தரும். ௧.

இ - ள். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொழியார் - ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன்சொல் இழுக்குத் தரும் - அது கையுதந்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனிபசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னுமைமையப் பயக்கும். ஏ - று.

பொருளென்புறி இன் விடாந்தரத் தொக்கது. ஆய்த்தொழியினையுடையா ரொன்றதனாலும், இனிபசொல்லென்றதனாலும், அவர் கருவி உறப்பட்டது. அச்

சிறுக்குள், ௨௦௨. † சிறுக்குள், ௨௦௨. ‡ சரி, யரி, ச.

கூடல் அடி.—பயன்வினமகளிர்.

உகூடல்

அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் உதும் பயத்தின், நீச வென்பதாம்.

அதுகூடல்
(சீ)

கூடல். பயன் துக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
பயன் துக்கி உள்ள விடல். உ.

இ - ள். பயன் துக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர் - ஒருவனுக்கு

ள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும். பண்பில்லாத மகளிரது—பயன் துக்கி உள்ள விடல் - ஒருகலாற்றினை ஆராய் - நிற்ற அவரைப் பொருத்தாது விடுக. ஏ - று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கட்டிடவாமைதோன்றப் பண் பின்மகளிரென் னும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் தாலானேயன்றி அவர்செயலானுமறித்தென் னார் பயன் துக்கியென்றும்,

அவ்வ நிலை அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின்
 ரள்ளாவிடவென்றும் கூறினார் .

(உ)

ககக. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
 லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று. கூ.

இ - ன். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் - கொடுப்பாரை
 விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகனிரது
 பொய்ம்மையைபுடைய முயக்கம்—இருட்டி அறையில் ஏதில் பிணம்
 தழீஇயற்று - பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன் னறியாத
 பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். எ - று.

பொருட்டு முயக்கும் மகனீர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது
 சாதிபும் பருவமும் ஒவ்வாதான முயக்குங்கால் அவர்குறிப்புக் கூலிக்குப்
 பிணமெடுப்பார் காண்ப்ப்டாத் தோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்
 பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்பேர் டொக்குமெனவே, அகத்தால்
 அருவராசின்றும் பொருளைக்கிப் புறத்தாற்றமுடிக்கீர்; அதனை
 யொழிகவென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவர்சொல்லும்
 செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது.

(க)

ககச. பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயா ருட்பொரு
 ளாயு மறிவி னவர். ச.

இ - ன். பொருட்பொருளார் புன்னலம் - இன்பமாகிய
 பொருளை இசுழ்த்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகனிரது
 புல்லியநலத்தை—அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார் -
 அருளோடு கூடிய பொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறி வினையுடையார்
 தீண்டார். எ - று.

அறமுதலிய காக்கும் பொருளைப்படுத்தலின், பொருட்பொருள் அருட்பொருளை விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்க்காலம் மறுதலையாக்கலின், தோயாரொன்பதாம். (ச)

ககடு. பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்ட வறியினவர். கு.

இ - ன். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர் - இயற்கையாகிய மதிநன்மை யான் மரட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினாபுடையார்—பொது நலத்தார் புன்னலம் உடையார். ம. அ. இ. — வாராணசியின் மகனார்.

கக. தோயார் பொருள்சொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய நுசையினாபுடைய மகனாரது புல்லிய நலத்தைத் தீண்டார். ஏ - று. மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிற் செய்த கல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத் தாதல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மரட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்ட வறியினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொதுமையும் மெய்க் கலத்தது புன்மைபும விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றல் கூறினார். (ச)

ககக. தன்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோன். க.

இ - ன். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோன் - ஆடல், பாடல், அழி சென்பனவற்றை களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகனார் தோளினை—தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார் - அறிவொழுக்கங்களை நாய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். ஏ - று.

ஆ டன்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழிபுமாகலின் அவற்றைப் புகழ்பரப்புவார் தோயா ரென்றங் கூறினார். தங்கலமென்புழி கலம் ஆருபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது கூறப்பட்டது.

(ச)

கூஎ. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற் பேணிப் புணர்பவர் தோள். எ.

இ - ன். நெஞ்சின் பிறபேணிப் புணர்பவர் தோள் - நெஞ்சினால் பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற்புணரும் மகளிர் தோள் கிளை—நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் - நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமில்லாதார் தோய்வர். எ - று.

பொருளும் அதனைப் படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்ச அவற்றின்மேல தாகலின், புணர்வது உடம்புமாத் திரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ் சினைபுடையார் தோயாமையின், அஃ திலார் தோய்வரென்றார். (எ)

கூஎ. ஆயுமறிவின ரல்லார்க் கணங் கென்ப மாய மகளிர் முயக்கு. அ.

இ - ன். மாய மகளிர் முயக்கு - உருவுசொற்செயல்களான வஞ்சித்தலை வல்ல மகளிரது முயக்கத்தை—ஆயும் அறிவினார் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப - அவ்வஞ்சனை ஆராய்த்தியுமறிவுடைய ரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்று சொல்லுவர் தாலோர். எ - று.

அணங்கு காமநெய்யான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகன். தாக்குத் தீண்டல். இங் குருவகத்தான் அம்முயக்கம் முன் இனிதுபோன்ற பின் உயிர்கோடல்பெற்றும். இது தாலோர் துணிவென்பதுதோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினார். அப்பெயர் அவர்ப் பிலையான் வந்தது.

(அ)

ககக. வகாவின மானிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மனது.

கக.ம் அ.தி.—கள்ளுண்ணுமை.

உகக.

இ - ன். வகாவு இலா மான் இழையார் மென்றோள் - உயர்க்தோர்
இழித்தோ ளாள் குற விலகொடுப்பார் யாவகையும் முயங்கும் மகனிசுது
மெல்லியதோள்நகர்— புரா இலாப் பூரியர்கள் ஆரும் அனது -
அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத கீழ்மகர் புக்கழுத்து கிரயம். எ -
து.

உயர்க்தந்தேதுவாகலின், புரையெனப்பட்டது.

சாதியானிழித்தாரினிக்குற்றகுப் புரையிலாப்பூரியர்களுன்றும், அவர்
ஆழ்த்ததேது உருவமுதலிய மூன்றுமென்பது தோன்ற
மானிழையார்மென்றோளுன்றும், அவர்க்கு
அனற்றினையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற
உருவகமாக்கியுங்குறிஞர். (க)

கஉ0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௧0.

இ - ன். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் - கவர்க்த
மனத்தினையுடைய மகனிரும் கள்ளும் குறமென இம்மூன்றும்—திரு
நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு - திருமக ளாற்றுறக்கப்பட்டார்க்கு ஈ -
து.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒரு
காலத்தேயுடையமனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்தகுற்றத்தவாகலின்,
கள்ளும் குறும் உடன்குறப்பட்டன. வடதுலாரும் இக்கருத்தான்
விதனமென உடன்குறிஞர். வருகின்ற அதிகார முறைமையும்
இதனானறிசு. தினையிராயெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோட

லின், ஈண்டு, அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை
 இக்குறிகளான் அறி யப் படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும்
 சேர்வார் இழிந்தோரென்பது உறப் பட்டது.
 (80)

கூட ம் அறி.—கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்பநாய
 கள்ளியுண்ணாமையது நெப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற் உறுகின்றார்.

**கஉக. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றும்
 கட்காதல் கொண்டொழுது வார். க.**

இ - ன். கட்காதல் கொண்டு ஒழுதுவார் - கள்ளின்மேற்காதல் செய்தொழுது
 மதசர்—எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் - எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ்சப்படார்;—ஒளி
 இழப்பர் - அதவேயன்றி மூன்மெய்தி நின்ற ஒளியிணையுமிழப்பர். எ - து.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றைப் பெரியராயகாலத்தும் பகை
 வர் அஞ்சார், தம்முன்னோரெனெய்திநின்ற ஒளியிணையும் இழைப்பாட்டான் இழப்ப
 ரென்பதாம். இவைவிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாற் உறப்
 பட்டது. (8)

**கஉஉ. உண்ணற்க கள்ளிய யுணியுண்க சான்றோரா
 னெண்ணப் படவேண்டா தார். உ.**

இ - ன். கள்ளிய உண்ணற்க - அறிவுடையராயினார் அஃறிணைநற்கு ஏதவாய
 கள்ளிய உண்ணுதொழிசு,—உணிய் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார்

ச சாமந்தம், அந்நியமம், சச, சகோசம், சஉச.

உ.க

உத்தரவு அன்றிவிட உண்ணல் வேண்டியவர் உளராயின், கல்லோரால்
 ஜெண்டாநார் உண்ட. ஏ - டு.
 உண்ணப்படுதலை

பெறத்தகரிய அறிவைப் பெற்றவைத்தும் கன்னாழித்தக்கொள்வாரை
 இயல்பாகவே அலிதில்லாத விலவருகளுடனும் எண்ணாராகலின், சான்றோரா வெண்
 ணப்பட வேண்டாதாருண்டவென்றார். (உ)

கஉக. சன்னுண் முகத்தேயு மின்னாது லென்மற்றுச்
 சான்றோர் முகத்துக் களி. க.

இ - ன். சன்னுண் முகத்தேயும் களி இன்னாது - யாதுசெய்யினும்
 உவக்குந்தாய் முன்பாயினும் கன்னுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்;—மற்றுச்
 சான்றோர்முகத்து என் - ஆணபின், குற்றம்யாதும்பொருத
 சான்றோர்முன்பு களித்தல் அவாக்கியாதாம்! ஏ-று.

மனமொழிமெய்கள் தம்வயத்த வன்மையான் காணழியும்,
 அழியவே, சன்னுட் ரும் இன்னாதாயிற்று; ஆணபின், கள் இருமைபுய
 கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடிபுஞ் சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல்
 சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம் (உ)

கஉச. நானென்னு நல்லான் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
 பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ச.

இ - ன். கள் என்னும் பேணுப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு -
 கள்ளென்று சொல்லப் படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்க
 குற்றத்தினையுடையாரை—நான் என்னும் நல்லான் புறங்கொடுக்கும் -
 நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவன் கோக்குதற்கஞ்சி
 அவர்க்கெதிர்முகமாகான். ஏ - டு.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே நீங்குவாராகலிற்

பேரூவென்றும், பின் ஒருவாற்றினும் கழுவப்படாமையின்
 பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர் பானில்லாமையின்
 கல்லாளென்றும் கூறினார். பெண்பாலாக்கியது வடமொழி
 முறைமைபற்றி. * இவைமுன்றபாட்டானும் ஒளியிழததற்காரணங்
 கூறப்பட்டது. ( )

கஉடு. கையறியாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து
 மெய்யறியாமை கொளல். ௫

இ - ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல் -
 ஒருவன் விஷயப் பொருளைக் கொடுத்துக் கன்னாற்றனைக்கு
 மெய்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்—கை அறியாமை உடைத்து -
 அவன்பழவினைப்பயனாய் செய்வதறியாமையைத் தனக்குக்
 காரணமாகவுடைத்து. ஏ - று.

தன்னாயறியாமை சொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லல்வேண்டா
 வாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பதனுடைப்பெருமாம் வீழ்ந்தெனக் கையற்றி"
 என்பதனுமறிச. அறிவார் விஷயகொடுத்து ஒன்றினைக்கொள்ளுங்காற்
 றியதுகொள் ளாமையின் மெய்யறியாமைகொளல் முன்னாயறியாமைமயால்
 வந்ததென்பதாம். (இ)

கஉக. தஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
 கஞ்சன்பார் கன்னாள் பவர். ௬.

* பிரயோஷிவேகம், திகுடிபடலம், ௪௭.
 † புறநானூறு, ௨௦௧.

கக ம் அறி.—கன்னாள் கன்னாள்.

கக

இ - ள். தஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர்-உறம்பினார்,
 செத்தாரின் வேறாத்
 * இேனும், அக்காலத்தறிவின்மையான் வேறெனப்படாது—கன்
 உண்பவர் கன்னாள் என்றும் கஞ்ச உண்பார் - அவ்வாறே கன்னாள்பார்,

கஞ்சண்டாரின் வேகுத -- உரேனும், எக்காலத்தமறிவின்மையான்
 வேறெனப்படார், அவர்தாமேயா : ஏ - று.

உறங்கினூர்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றமை உலிர்ப்புகிற்தல்.
 வேகுததும் = நன்மைபுமுடைமை காட்டற்கு உவமை
 புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறை

ஃஃ, திரிக்கப்படுதலால் உறங்கினூரும் கஞ்சண்பாருமொப்பர்,
 கைவிடப்படுதலாற் = ஃதாரும் கள்ளுண்பாரு
 மொப்பசென்றுரைப்பாருமுனர்; அதிகாரப்பொருள் பின்
 தாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத கஞ்சண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து

நங்குக்

நல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக்கேலாமையானும்,
 அஃதுரை = மையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும்
 அவரதறிவிழத்தற்குந்நம் உறப்பட்டது.(1)

கஉஎ. உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றும்
 கள்ளொற்றிக் கண்சாய்பவர் ஏ.

இ - ள். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர் - கள்ளை மறைத்துண்டு
 அக்களிப்பாற்றம் ஃஃ; தளர்வார்--உள்ளார் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும்
 நகப்படுவர் - உள்ளார் வாழ்வுதான் உண்ணிகழ்கின்றதய்த்துணர்ந்து
 எஞ்ஞான்றும் நகுதல் செய்யப்படுர். ஏ - று.

உள்ளார் ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.
 உய்த்துணர்ந்தல் - ஃஃசியாற் களிப்பினைபுணர்ந்து அதனாற்
 கள்ளுண்டதுணர்ந்தல். (ஏ)

கஉஅ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக ரெஞ்சுத்
 தொளித்ததூஉ மாக்கே மிகும். அ.

இ - ள். களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக - மறைத்துண்டுவைத்து யான்

கன்னடநியேனென்ற உண்ணாதபொழுது தம்மொழுக்கல் உறதலையொழிக;—
 ிருந்து ஒளித்ததும் ஆகவே மிகும் - அவ்வுண்டபொழுதே
 பிராநியின் இழுல் - மென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்த குற்றமும்
 முன்னையவளின்மிக்கு வெளிப்படுத ின். ஏ - று.

களித்தநியேனெனக் காரியத்தாற் கூறினார்.
 இவையிரண்டொட்டானும் அது மூலக்கப்பலாதென்பது உறப்பட்டது.
 (அ)

கூஉக. களித்தாணைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்கீர்க்
 குளித்தாணைத் தீத்துரீஇயற்று. கூ.

இ - ன். களித்தாணைக் காரணம் காட்டுதல் - கன்னாண்டு
 களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித்
 தெளிவித்தல்—கீர்க் கீழ்க் குளித் தாணைத் தீத்துரீஇயற்று -
 நீருண்மூழ்கினொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் காதிதலை
 யொக்கும். ஏ - று.

களித்தாணையென்னுமிரண்டாவது “அறிவுடை யத்தன
 னவனைக்காட் டென் குணை” என்புழிப்போல சிந்தது. நீருள்

விளக்குச் செல்லாதாற்போல ஆளன்
 க களி, மருதம், ஏ.

கூஉக. களித்தாணைத் தீத்துரீஇயற்று.

மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனான்
 தென்பது உறப்பட்டது.

அவனைத்தெளிவித்தல் முடியா
 (க)

கூடல. கள்ளாண்மைப் போழ்திற் களித்தாரைக் காணுங்கா
 லுன்னான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. 80.

இ - ள். கள் உண்ணப் போழ்தில் களித்தாரை - கள்ளாண்மைபொருவன் தான்
 அஃதுண்ணாது தெளிந்திருத்த பொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணு
 மன்றே, - காணுங்கால் உண்டதன்சோர்வு உள்ளான்கொல் - காணுங்கால் தானுண்ட
 பொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவன் சோர்வால் அதுவுயிற்றென்று கருதான்
 போலும்! எ - று.

கோர்வ மனமொயிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல்.
 கருதலளவையான் அத னிழுக்கினை யுய்த்துணரின் ஒழியுமென
 உறப்பட்டது.

இதனால் அஃதொழிதற்காரணம்
 (80)

கூச ம் அறி.—குது.

இனி அக்கள்ளாண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய
 குதாடலும் பிணிபுழத்தலும் உறுவான்றெடங்கி, முதற்கட் குதினநியல்பு உறு
 கின்றார்.

கூடக. வேண்டற்க வென்றிடினும் குதினை வென்றதூஉந்
 தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. 81.

இ - ள். வென்றிடினும் குதினை வேண்டற்க - தான்வெல்லுமாற்றலுடையது
 யினும் குதாடலை விரும்பாதொழிக; - வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கி
 யற்று - வென்று பொருளெய்துவார் உளாலெனின் அவ்வென்றபொருடானும்
 இசையான் மறைத்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினாற்போ

லம், ஏ - டு.

வேதல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுக்கெதே
லின் வேண்டற்கென்றும் உறினார். எய்தியபொருள் குதாமொவர் நீக்காமெக்கு
இட்டதோர் தனையென்பதாடும், அதனாற்பின் தயருமுத்தலும், உவமையாற்பெற்றும்.

கஉஉ. ஒன்றெய்தி தாறிழங்குஞ் குதார்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. உ.

இ - ன். ஒன்ற எய்தி தாறு இழக்கும் குதார்க்கும் - அத்தாண்டின்பொன் போன்ற
ஒன்றின முன்பெற்ற இன்னும் பெறுதமென்னும் கருத்தால் தாற்றினாயிழந்து வறிய
ராஞ் குதார்க்கும் - என்ற எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண்டாங்கொல் - பொருளால்
அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொரு தெரிபுண்டாமோ ஆகாது. ஏ - டு.

அவ்வாற்றும் பொருளிழந்தே வருதலான் அதனாலெய்தும்பயனும் அவர்க்கிவ்வ
பென்பதாம். (உ)

கஉஉ. உருளாயமோவாது உறிற் பொருளாயம்
போலுய்ப் புறமே பமும். உ.

கூச ம் அறி. - குது.

உகன்

இ - ன். உருள் ஆயம் ஓராறு உறிற் - உருளுக்கவற்றின்கேட்ட ஆயத்தை
விடாது உறிச் குதாமொயின், - பொருள் ஆயம் போய்ப் புறமே பமும் -
அசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருள்வருவாயும் அவனைவிட்டுப்போய்ப் பகைவர்
- ன்ணே தங்கும். ஏ - டு.

வெற்றினதுருட்சியை அதனினாய ஆயத்தின் மேலேற்றியும்,
குதாடலை அது உற - ன், காரணத்தின்மேலிட்டியுக்கறினார்.
பொருளாயமென்பது உம்மைத்தொகை, ஆயம் வடமொழித்திரிசொல்.
காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலகூ - ன், அவையிரண்டும்
பகைவர்பாற் செல்லுமென்பதாம். (உ)

கூகச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ச.

இ - ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின் - தன்னை
விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள் பலவற்றையும் விளைத்து
உள்ளபுகழையும் கெடுக்குஞ் சூதுபோல்—வறுமை தருவது ஒன்று இல்
- நல்குரவினைக் கொடுக்கவல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ - று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்ச் கூறுப. நல்வினைகளையும்
நல்வினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையும் தீயினத்தையும் கூட்டுதலால்,
சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல்லை யாவரென்பதாம்.
(ச)

கூகடு. கவறுங் கழகமும் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். டு.

இ - ள். இல்லாகியார் - முற்காலத்துத் தாமுளராகியே
இலராகியொழுதினார்— கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் -
கவற்றினையும் அஃதாடுங்கனத்தினை யும் அவ்வாடற்குவேண்டுங்
கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர். எ - று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடிததெறித ல்.
அவ்வியருதலாற் பாண்ட வர் தம்மரசவிட்டு வனத்திடைப்போய்
ஆண்டுமறைந்தொழுதினாரென அனுபவம் சூட்டியவாறு.
இவையைந்துபாட்டாலும் அதனது வறுமைபயத்தற்குற்றய கூறப்
பட்டது.

(டு)

கூகக. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முசடியான் மூடப்பட்டார். க.

இ - ள். சூது என்னும் முசடியான் மூடப்பட்டார் -
தன்பெயர்சொல்லல் மங் கலமன்மையிற் சூதென்று சொல்லப்படும்

முகடியான் விழுங்கப்பட்டார்—அகலி சூரர் அல்லல் உழப்பர் - இம்மைக்கண் வயிராப்பெரூர்; மறுமைக்கண் சிரயத் துன்பமுழப்பர். எ - று.

செல்வங்கெடுத்த கல்சூரவுகொடுத்தற்றெழில் வேறுபடாமையிற் குதென்னு முகடியென்றும், வெற்றிதோல்விகளோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராவின் ஈண்டு அகடாராரொன்றும், பொய்யுங்களவும் முதலிய பாவங்களீட்டலின் சூண்டு அல்லலு ழப்பொன்றுக்கூறினார். வயிராமை சொல்லவே, ஏனாப்புலன்சுணுகாபபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பொன்பது எதிர்காலவினை.

(க) ~~உழப்பொன்பது~~ ~~எதிர்காலவினை~~ உழப்பொன்பது எதிர்காலவினை.

கூடா. பழகிய செல்வமும் பண்புக் கெடுக்குங் கழகத்துக் கலை புகின். எ.

இ - ன். கலை கழகத்துப் புகின் - அறம் பொரு ளின்பங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச்

குதாடுகனத்தின்கட்கழியுமாயின்,—பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக் கும் - அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்செல்வத்தினையும் ஈற்குணங்கணையும் போக்கும். எ - று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலிய வேயன்றி முன்னோரைத்தொடங்கி வருகின்றசெல்வமும் முன்செய்த ஈல்வினையின் பயனாய பண்பும் இலவாமென்பதாம். (எ)

கூடா. பொருள் கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத் தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. அ.

இ - ன். சூது - சூது—பொருள் கெடுத்த - தன்னைப்பயின்றவன்பொருளைக்கெடுத்து,—பொய் மேற்கொளீஇ - பொ

பயை மேற்கொள்ளப்பண்ணி, — அருள் கெடு த்து - மனத்தெழும்
 அருளைக்கெடுத்தது, — அல்லல் உழப்பிக்கும் - இவ்வாற்றான் அவனை
 இருமையினுந் துன்பமுறுவிக்கும் எ - று

இத்தொழில்கண்மூன்றற்கும் குது வினைமுதலாகவும், தோல்வி,
 வெற்றி, செந் தமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங் கொள் க.
 மு ன்னதான் இம்மையினும், வீண யவற்றான் மறுமையினுமாம்.
 பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத் திற்குமுடிவு
 மேற்கொள்இயென்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை. (அ)

கூகூ. உடைசெல்வ முடுணைளி கல்வியென் றைந்து
 மடையாலா மாயக் கொளின். கூ.

இ - ள். ஆயம் கொளின் - அரசன் குதினை த தனக்கு
 வினோதத்தொழிலாக விரும்புமாயின், — ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண
 உடை. எனறு ஐந்தும் அடையாலாம் - அவனை ஒளியும் கல்வியும்
 செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ்வைந்துஞ் சாரா வாம். எ - று.

ஆயம் ஆகுபெயா. இசசிறப்புமுறை செய்யுணைக்கிப்
 பிறழின்றது. செல்வம் அறுவகையுறுப்புக்கள்.
 ஊணுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப் படும்.
 காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவைபுளவாகாவென்பதாம். இவை
 நான்கு பாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடுத்தல்
 உறப்பட்டது. (க)

கூசூ. இழததொறுஉங் காதலிக்குஞ் குதே போற்றுன்ப
 முழத்தொறுஉற காதற றுயிர். கூ.

இ - ள். இழத்தொறுஉங் காதலிக்கும் குதேபோல் -
 குதாடலான் இருமைப் பயன்னைபுயிழக்குந்தோறும் அதன்மேற
 காதல்செய்புஞ் குதன்போல—துன்பம் கூழத்தொறுஉங் காதற்று
 உயிர் - உடம்பான் மூவகைததுன்பங்களைபும் அனுபவிக்குந்தோறும்
 அதன்மேற் காதலையுடைத்து உயிர். எ - று.

குது ஆகுபெயர். உயிரினதறியாமை உறுவார்போன்ற

குதனதரியாமை உறு தன் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்உறினார். இத னென்றிர்மறைமுதத்தாத் குறினவெறுத்தொழிவானயொக்கும் உடம்பின யெறுத்

●

கூடு ம் அநி.—மருந்து.

உ.க.க.

பெரியுணர்வெனவுங்கொள்க இதனை அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழித்தாரது பெருமை உறப்பட்டன. (40)

கூடு ம் அநி.—மருந்து.

பழலினயானும் காரணங்களானும் மககட்டு வாதமுதலிய பிணிகன்வரும், அவற்றுட் பழலினயான்வருவன அதன்கழிவிட்கணல்வது தீராமையின் அவையொழித்து, ஏனைக்காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின் திறங்குறிகள் றார். காரணங்க ளாவ ன உணவுசெயல்களதெ ரவ்வாஸமயாகலின், பிணிகளுங் காரணத்தான் வருவனவாயின

கூறக. மிகினும் குறைபி னு நோய் செய்யு நாடிலார் வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்றும். க

இ - ன். மிகினும் குறைபி னும் - உணவு ங் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கெ ருத்த வளவினவன்றி அதனின் மிகு மியும் குறைபுமாயினும், — நாடிலார் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்றும் நோய் செய்யும் - உணவுள்வேதமுதையாரால்

வாதமுதலாக வெண்ணப்பட்ட மூன்றுகளையும் அவற்றுக்குத் தண்டி
செய்யும். எ - று.

நாலாரெண்ணியவையே, அவர் அவற்றான்வகுத்த வாதப்பகுதி
பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதியென்னும் பகுதிப்புடும் பெற்றும்
அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும்
பொருத்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாற்செய்யுந்
தொழில்களை அவை வருத்துவதற்கு முன்னையொழிதல், இவை
இரண்டும் இங்ஙனமன்றி யிகுதல் குறைதல்செய்யின், அவை
தத்தகிலையினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரணமிரண்டும்
அவாய்கிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால்
யாக்கைகட்கியல்பாகிய நோய் மூலகைத்தென்பதூஉம், அவை
தன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்ப தூஉம் கூறப்பட்டன
இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னர்க்குறப.

(ச)

கசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். உ.

இ - ன். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் - ஒருவன்
முன்னுண்டது அற்ற படியைக் குறிகளாற்றெரியவறிந்து பின்னுண்
னுமாயின், —யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம் - அவன்
யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாக்கைநொய்ம்மை, தேக்கின்றாய்மை,
கரணங்கடொழிற்சூரிய வாதல், பசிமிகுதலெனவிலை முதலாயின.
பிணிகள் யாக்கையவாகலின், யாக்கைக் கென்றார். உணினென்பது
அதனருமை தோன்ற சின்றது. (உ)

கசஉ. அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்று னெடிதய்க்கு மாறு. உ.

இ - ன். அற்றல் அளவு அறிந்த உண்க - முன்னுண்டது அற்றல்
பின்னுண் பதனை அதுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உண்க, —உடம்பு

பெற்றான் செடித உய்க் சூம் சூது அஃத - இறப்பவும்பலவாய பிர
யாக்கைகளிற் பிழைத்தப் பெறற்கரிப இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான்
அதனை செடுங்காலங்கொண்டு செலுத்தொழி அதுவாகலான். எ - று.

உள்ள

கூடும் அறி.—மருந்து.

இம்மை மறுமை வீடுபேறகனெய்தற்பாலது
ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்பு பெற்றுனென்றும், அது
செடிதரின்றுழி அவைபெருகச்செய்து கொள்ளலாமாகலின்
செடிதய்க் குமாறென்றங்கூறினார். பெற்றுலென்று
பாடமோதுவாகுமுளர். (உ)

கூசு. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மா...
துய்க்க துவரப் பசித்து.

இ - ன். அற்றது அறிந்து - முன்னுண்டது
அற்றபடியையறிந்து,—துவரப் பசித்து - பின் மிகப்பசித்து,—மாறல்ல
கடைப்பிடித்துத் துய்க்க - உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக்
குறிக்கொண்டுண்க. எ - று.

அற்றதறிந் தென்னும் பெயர்த்துரை அநனை
யாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண் டது அவற்றாலும் அதன்பயனாகிய
இரதமருதாசலான் அதுவுமறல்வேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார்.
பசித்தல்வினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளா
மையாவது உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும்,
காலவியல்போடு மாறு கொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற்றம்முண்
மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவை யாவன முறையே வாதபித்த
ஐகனானுய பகுதிக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது
சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிரி
தொன்றற்காகாமையும், தேனுசெய்யுந் தம்முள்ளவொத்து நஞ்சாதல்
போல்வனவு மாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது

மனம்பட்டவாற்றாற்றுய்ப்பின் அதனானே கோபும் மரணமும் வருதலின்,
கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

கூசடு. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
ஊறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. டு.

இ - ன். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் -
அம்மூவகை மாறு கோளூயில்லாத உணவைத்தன்னுள்ளம்
வேண்டியவளவினானன்றிப் பிணைவராவள வினூல்
ஒருவனுண்ணுமாயின்,—உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை - அவனுயிர்க்குப்
பிணைக ளாற்றுண்பம் விளைதலுண்டாகாது. ஏ - று.

உறவதனை ஊறென்றார், அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று,
இல்லையென்பது தொடர்பாகலின், துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின்,
அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடிவழியுய் குறைதல்
நன்றென்பதாம். இவைகாங்குபாட்டானும் உண்ணப் படுவ னவும்,
அவற்றதனவும், காலமும். பயனும் கூறப்பட்டன. (இ)

கூசக. இழிவறிக் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிரையான்க ணைய். கூ.

இ - ன். இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் -
அக்குறைதலைகன்றென் றறிந்து அவ்வாறேபுண்பவன்மாட்டி இன்பம்
நீங்காது கிளைநிற்குமாறு போல்,—கழி பேர் இரையான்கண் கோய்
கிற்கும் - மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டி கோய் நீங்காது
கிளைநிற்கும். ஏ - று.

அவ்வாறேபுண்டல் உண்ணலாமளவிற் சிந்திது குறையவுண்டல்.
இன்பமாவது

வாதமுதலியமூன்றும் தத்தகிலையிற்றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்
நவாதலும் அதனான் அறமுதலிய காங்குமெய்தலுமாம். இரையையளவின்ரிபெடுத்த
அதனான் வருத்தம் விலக்கோடொத்தலின், இரையானென்றார். விதியெதிர்ப்பறை
சிறு உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (க)

கூடும் அறி.—மருத்து.

உரை

கூசா. திபன வன்றித்தெரியான் பெரிதுண்ணி
 சூபன வின்றிப் படும். ஏ.

இ - ன். தெரியான் தி அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின் - தன்பகுதியும் அதற்
 - தற்புணவும் காலமுமாயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர் காலத்த
 - திபனவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—கோய் அளவு இன்றிப் படும் -
 - மாட்டு கோய்கள் எல்லையற வளரும். ஏ - று.

தெரியாமை வினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான்
 வந்தன. கோய் - திபனாகுமை. இவையிரண்டுபாட்டானும்
 சப்பட்டது.
 அவ்வகையுண்ணுவழிப்படு மிழுக்குக்
 (ஏ)

கூசா. கோய்காடி கோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
 வாய்காடி வாய்ப்பச் செயல். அ.

இ - ன். கோய் காடி - மருத்துவனாயினான் ஆதான்மாட்டு
 சிகழ்கின்ற கோயை அதன் குறிகளான் இன்னதென்று
 துணிந்து,—கோய் முதல் காடி-பின் அது வருதற் காரணத்தை
 ஆராய்ந்து தெளிந்து,—அது தணிக்கும் வாய் காடி - பின் அதுநீர்க்கு
 முபாயத்தினையறிந்து,—வாய்ப்பச் செயல் - அதனைச் செய்யும்வழிப்
 பிழையாமற் செய்க. ஏ - று.

காரணம் உணவுசெயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை
 ஆயுள்வேதமுடை யார் சிதானமென்ப. அவை நாடுதற்பயன்
 கோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத்துணி தல். மருத்துசெய்தல்,

உதிரங்களைத் தல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய செயல்களெல்லாம்
 அடங்குதற்கு, அதுதணிக்கும்வாயென்றார். “சமுதாயமுளக”
 என்றார் பிறரும். பிழை யாமை பழைய மருத்துவர் செய்துவருகின்ற
 முறைமையிற்றப்பாமை. (அ)

கசக உற்று னளவும் பிணிபளவுங் காலமும்
 கற்றுன் கருதிச் செயல். க.

இ - ன். கற்றுன் - ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்ற
 மருத்துவன்,—உற்றுன் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல்
 - அவையுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால், ஆதார ன்ளவினையும்
 அவன் கணிகழ்கின்ற கோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினை
 யும் அந்துனெறியால் கோக்கி, அவற்றோடு பொருந்தச்செய்க ஏ - று.

ஆதாரளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினைவு. பிணியளவு சாத்தியம்,
 அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதியேறபாடும், தொடக்க காலீநென்னும் அதன்
 பருவ வேறபாடும், வன்மைமென்மைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன.
 இம்முன்றம் பிழையாமல் துனெறியானும் உணர்வுமிருதியானும் ஆராய்ந்து செய்க
 வென்பார், கற்றுன் கருதிச் செயலென்றார். இவையிரண்டுபொட்டானும் அவையிழுக்குப்
 பட்டுழி மருத்துவன் தீர்க்குமாறு உறப்பட்டது. (க)

கரு. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருத்துமைச் செல்வானென்
 றப்பாளுந் கூற்றே மருத்து. ௧௦.

சு புறவானுறு, கச.

† சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. யாப்பியம்
 பெரும்பாணகம் தீர்க்கத்தக்கதும் இறுபாண்மை தீர்க்கத்தக்கது மெனச்
 சொன்னத்தக்கது.

இ - ள். மருத்த - பிணிக்கு மருந்தாகது—உற்றவன் - அதிபுநிதிகள், —தீர்ப்பான் - அதிபுநிதிக்குமருத்துவன், —மருத்த - அபனுக்குக் கருவியாயிமருத்த, — உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் காந்தி - அதிபுநிதியையாமல் இயற்றுவா னென்று சொல்லப்பட்ட காங்குபகுதியையுடைய காங்கு திறத்தது. எ - து.

காங்கென்று மெண்வருகின்றமையின், அதுகோக்கி அப்பாலென்றெழுந்தார். காந்திதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகை காங்காவன பொரு ளுடைமை, மருத்துவன்வழிநிறல், கோயிலையுணர்த்தல்வன்மை, மருத்துத்துன்பம் பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பான்வகைகாங்காவன கோய்கண்டஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதிய கல்லியுறுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்தவருதல், மன மொழிமெய்கடையவாதலெனவிலை. மருத்தின்வகைகாங்காவன பலபிணிகட்டுமேற் றல், சுவை வீரியம் விளைவாற்றல்களானமேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதியோடுபொருத்துதலெனவிலை. இயற்றுவான்வகை காங்காவன ஆதரன்மாட்டன் புடைமை, மனமொழிமெய்கடையவாதல், சொல்லியன அவ்வாறே செய்தல் வன்மை, அறிவுடைமையெனவிலை. இவையெல்லாக்கடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமென்றுங் கூறினார். இதனால் அதிபுநிதி தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல் லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அக்கலியலினும்
 அடக்காதொழிந்தவற்றதியல்பு பதின்மூன்றதிகாரத்தாற்
 உறவான்றொடங்கி, முதற்கட் குடிமை உறதின்றார்.
 கூகும் அநி.—குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்த
 குடிப்பிறப்பு நால்வகையருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின்,
 அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

கருக. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
 செப்பமு நாணு மொருங்கு.

இ - ள். செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு - செம்மையும் நாணும்
 சேர—இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை - குடிப்பிற
 த்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியந் கையாக உளவாகா. ஏ - று.

இல்லுக் குடி குலமென்பன ஒருபொருள்;
 ஈண்டெயர்ந்தவற்றின்மேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ்
 செயலுத்தம்முண் மாருகாமை. காண் பழிபாவுக்களின் மடங்கு தல்.
 இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமற்
 குமேபுளவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் செடிதுநில்லாவென்பதாம்.
 (ச)

கருஉ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுயிம் மூன்று
 மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

கூகும் அநி.—குடிமை.

இ - ன். குடிப் பிறத்தார் - உயர்ந்தகுடியின்கட்
 பிறத்தார்—ஒழுக்கமும் வாய்மையும் காணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார்
 - தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை காணெ ற்ப்பட்ட
 இம்மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாதவே வருவார். ஏ - று.
 ஒழுக்கமுதலியன மெய்ம்மொழி மனங்கனிவாகவின்,
 அம்முதையவாயின . இழுக்குதல் அறிபாது வருகின்றமையின்,
 இழுக்காரென்றார். (உ)

கருந. ககையீகை யின்சொ ளிகழாமை நான்கும்
 வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு ந.

இ - ன். வாய்மைக் குடிக்கு - எக்காலத்தார் திரிபில்லாத
 குடியின்கட்பிறத் தார்க்கு—ககை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
 வகை என்ப-வறியார் சென்ற வழி முகமலர்ச்சியும்,
 உள்ளனகொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும், இகழாமைபு மாகிய
 இந்நான்கும் உரிய உறென்று சொல்லுவர் தாலோர். ஏ - று.

பெய்ம்மை திரிபுடைமையிற் திரிபின்மையை வாய்மையென்றும்,
 கஇல்லாமை யெல்லாருமென்றவராகவின் இகழாமையை அவர்
 உறுக்கியுங்குறிநார். குடி ஆகு பெயர்.
 நான்கின்வகையென்பதுபாடமாயின், வாய்மைக்குடிப்பிறத்தார்க்குப்
 பிற தின் வேறுபாடு இந்நான்கானுளதாமென்றரைக்க.
 இவைமூன்றுபாட்டானுங் குடிப் பிறத்தாநியல்பு கூறப்பட்டது.
 (உ)

கருச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறத்தார்
 குன்றுவ செய்த லிலர். ச.

இ - ன். அடுக்கிய கோடி பெறினும் - பலவாகவடுக்கிய
 கோடியளவிற்குய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப்பிறத்தார்

குன்றுவ செய்தல் இலர் - உயர்ந்த குடியின்கட்பிறந்தார்
தம்மொழுக்கக் குன்றுக் தொழில்களைச் செய்யார். எ - று.

அடுக்கியகோடியென்பது ஈண்டெண் ணப்படும்
பொருண்மேனின்றது. குன்றுத்தொழில்கள் குன்றுதற்கேதுவாய
தொழில்கள். (ச)

கூருடு. வழங்குவ துள்வீழ்த்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்றது. டு.

இ - ள் . பழங்குடி - தொன்றுதொட்டுவருகின்ற
குடியின்கட்பிறந்தார்—வழங் குவது உள்வீழ்த்தக்கண்ணும் -
தாய்கொடுக்கும்பொருள் பண்டையிற் சுருங்கிய
வீடத்தம்—பண்பின் றலைப்பிரிதல் இன்று - தம்பண்புடைமையின்
நீக்கார். எ - று.

தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ
பாண்டியரென்றோடுபோலப் படைப்புக் காலத்தொடக்கி
மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு ஈர்குவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வ
தாக்கின், அதனையே உறிஞர்.

(ச)

கூருக. சைம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். க.

இ - ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் எண்பார் -
வசைபற்ற வருகின்ற

கங்குடிமாயிடுபொந்த வாழ்க்கடவேமென்றாகுதி அவ்வாறு வாழ்வார், சைம்
பற்றிவருதல். எ - று.

பற்றிச் சால்பு இல செய்பார் - வறுமைபுற்றவழியும்,
 விலவாய தொழில்களைச் செய்பார். எ - று.
 வஞ்சனையைப்பொருத்தி, அமை

அமைவின்மை அம்மரபிற் கேலாமை. இவை மூன்றுபாட்டானும்
 புற்றவழியும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரொன்பது உறப்பட்டது.

அவர் வறுமை
 (ச)

சுருள. குடிப்பிறந்தார் கண்ணினங்குக் குற்றம் விசம்பின்
 மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ.

இ - ன். குடிப் பிறந்தார்கள் குற்றம் -
 உயர்ந்தகுடியின்சட்பிறந்தார்மாட்டுள தாய்குற்றம்—விசம்பின்
 மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும் - தான்சிறிதே யாயினும்
 விசம்பின்கண் மதியிடத்து மறுப்போல ஒங்கித்தோன்றும். எ - று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசம்பு முதலிய
 உவமைவகை யொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடியதுயர்ச்சியானும்
 மதிபோன்ற அவர் சற்குணங் களோடு மாறாதலானும், உலகெங்கும்
 பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

சுருஅ. நலத்தின்க ணூரின்மைதோன்றி னவனைக்
 குலத்தின்க ணையப் படும் அ.

இ - ன். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின் -
 குலசலமுடையனாய் வரு இன்றவன்கண்ணே
 ஈரயின்மைபுளதாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்- அவனை
 அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ - று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற்கொடாமையு
 கடுஞ்சொல்லுமுத லிய உறப்பட்டன. தோன்றினென்பது
 தோன்றாம விளக்கின்றது. நலனுடைய னாய்வுருதலினிடையே
 இவைதோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது
 அவாய்லியான் வந்தது ஐயப்படலென்பது பாடமாயின்,
 ஐயப்படுகவென விதி யாக்கியுரைக்க இவையிரண்டுபாட்டா னும்
 வேறுபட்டவழிப் படுமியுக்குக் கூறப் பட்டது.

(அ)

கருக. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
 குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். ௯.

இ - ள். நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும் - நிலத்தினியல்பை
 அதன்கண் முனைத்த முனை காட்டும்;—குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச் சொல்
 காட்டும் - அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட்பிறந்தார்வாயிற்
 சொற்காட்டும். ஏ - று.

கிடந்தமை உள்ளபடி முனைத்தமாதிரித்தானே நன்மையுந்
 தீமையுந்தெரி தலின், இலைமுதலிய உரூராயினார்; ஆகவே, பொருளினுஞ்
 செயன்முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறிதற்கருவி
 உறவார்போன்று, இன்சொல் வேண்டுகென்ற வாகுயிற்று.

(ஆ)

கக௦. நலம்வேண்டி அந்நுகடமை வேண்டும் குலம்வேண்டி
 வேண்டுக பார்த்தும் பணிவு. ௧௦.

இ - ள். நலம் வேண்டிள் கால் உடைமை வேண்டும் - ஒருவர்
 தனக்கு நன் னுகடமையை வேண்டுவதாயின், தானுகடபருதிய
 வேண்டிச்—குலம்வேன் ளும் அந்நி.—மானம்.

1 யார்க்கும் பணிவு வேண்டுக - குலனுடைமையை

2 யாவர்மாட்டும் பணிதலை வேண்டுக. எ - று.

வேண்டுவனாயின், பணியப்படு

கலம் புசுழ் புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் சிந்தனை, வினப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. அந்தணர் சான்றோர் அருத்தவத்தோர் தம்முன்றோர் தந்தை தாயென்றிவ ட் செல்லாருமடக்க, யார்க்கு மென்றார். பணிவு இருக்கை யெழுவும் எதிர்செலவும் முதலா யின. இவைபிரண்டோட டானும் குடிமைக்கு வே ண்டு. ன உறப்பட்டன. (80)

கூள ம் அநி.—மானம்.

இனிக்குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் உறவான்றொடங்கி, முதற் கண் மானங்குறகின்றார். அஃதாவது எஞ்ஞான்றார் தக்கிலையிற்சுழாமையும், தெய் வத்தாற்சுழவுவந்துழி உயிர்வாழாமையுமாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை சிறத்தது லுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

கூகக இன்றி பமையாச் சிறப்பின வாயினுங் குன்ற வருப விடல். க.

இ - ன். இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும் - செய்யாதவழித் தாம் அமை யாத சிறப்பினைபுடையவேயெனினும்,—குன்ற வருப விடல் - தக்குடிப்பிறப்புத் தாழ வகுஞ்செயல்களையொழிக. எ - று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது

அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இனிவந்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வடதான் † முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடையமையுள்ளதி அவை செய்யற்கவென்பதாம். (ச)

ககஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மைவேண்டு பவர். உ.

இ - ன். சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார் - புதுசெய்யுமிடத்தற் தங்குடிமைக் கொள்வாத இனிவரவுகளைச் செய்யார்—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவர் - புதுமுடனே மானத்தை கிறுத்துநிலை விரும்புவார். ஏ - று.

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத தின்மையான் உளநாதல்பற்றிப் பேராண்மையெ னப்பட்டது. நிலையுடைய புதுயின்பொருட்டாகவுஞ் செய்யாரென்பதாம். (உ)

ககஉ. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. ;க.

இ - ன். பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும் - குடிப்பிறந்தார்த்கு கிறைந்த செல்வ முனதாயவழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்;—சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண் டும் - குறைந்த கல்குரவுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டும். ஏ - று.

* தொல்சாப்பியம், கிளக்காகம். கக.

-, † வெண்பாமாலை, பாடாண்புடலம், கக. ‡ மதுவியிருநி, அந், ௪௦, ௪௦௪, ௪௦௪. இத்தகை ககா ம் அந்நி—பாணம்.

பணியாமை தாழ்வு வாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே கிற்றல்.

தென்னகங்கை அக்ஷயர்ச்சி செய்யத் தார்தாழ்தலும், அல்லற்காலை அது
தாழ்வுசெய்யத் தாழ்வந்த லும், வேண்டுமென்பதாம்.
இவைமூன்றுபாட்டானும் தார்தாழ்தற்கேதுவாயின செய் வுமைச்
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(உ)

கூக௭. தலையி னிழிந்த மயிர்-ணையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை. ச.

இ - ன். மாந்தர் - குடிப்பிறந்த மாந்தர்,—நிலையின் இழிந்தக்கடை -
தம்முயர்ந்த நிலையை விட்டு அதனினின்றும் தாழ்ந்தவழி,—தலையின்
இழிந்த மயிர் அணையர் - தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த
மயிரினையொப்பர். எ - று.

அந்நிலையை விடாது நின்றவழிப் பேணப்படுதலும்,
விட்டுத்தாழ்ந்தவழி இழிக் கப்படுதலும், உவமையாற்பெற்றும்.

(ச)

கூக௮ குன்றி னணையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யணைய செயின். னு.

இ - ன். குன்றின் அணையாரும் - குடிப்பிறப்பான்
மலைபோலவுயர்ந்தோரும்,—
குன்றுவ குன்றி அணைய செயிற் குன்றுவர் - தாழ்த்தற்கேதுவாகிய
குன்றியளவாயினுஞ் செய்வராயிற்றாழ்வர். எ - று.

செயல்களை ஒரு

குன்றியணையவுமென்னும் இழிவுசிறப்புமமை

லிகாரத்தாற்றுக்கது. தாழ்த்தக் கேதுவாய செயல்களாவன
இனிவந்தன. சொற்பின்வருநிலை. (இ)

ககக. புகழின்றும் புத்தேண்டிய்பாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. க.

இ - ன். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை - மானத்தை விட்டுத்
தன்னையவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன்சென்று நிற்கின்றநிலை—புகழ்
இன்று - இவ்வுலகத்துப் புகழ் பயவாது;—புத்தேள் காட்டு உய்யாது -
ஏனைப் புத்தேளுலகத்துச் செலுத்தாது,—மற்று என் - இனி அவனுக்கு
அது செய்வதியாது! எ - று.

புகழ் பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனாய இவ்விரண்டின்பிற்
கொள்ளே மானங்கெடுகின்றது என்னையென்பதாம் .
இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை செய்தற் குற்றம் கூறப்பட்டது.
(க)

ககஎ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ.

இ - ன். ஒட்டார் பின் சென்ற ஒருவன் வாழ்தலின் -
தன்னையிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன்
உயிர்வாழ்தலின்,—அந்நிலையே கெட் டான் எனப்படுதல் என்று - அது
செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல் அவ னுக்கு என்று. எ - று.

ஒட்டிதல் பொருத்ததல். அந்நிலையென்றது செல்லாத
முன்னிலைக்கண்ணே தீன்றென்றவாறு, அப்பொழுதேயென்றமாம்.
புகழும் புத்தேளுமும் பயவாதேனும் பொருள்பெற்று
உயிர்வாழ்வாமென்பாரை கோக்கிக் கூறியது. (எ)

ககஅ. மருந்தோமற் றானும்பும் வாழ்க்கை பெருத்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்த. அ.

இ - ன். பெருத்தகைமை பீடு அழிய வந்தவிடத்த - உயர் குடிப்பிறப்புத் தன்
பீடமான் அழியவந்துழி, — ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மற்ற மருந்தோ - இறத்
பயனில்லாதவுடம்பினக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னுயிற்வாமைக்கு
மோ! ஏ - று.

மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பின மாற்றிசின்றது. நற்குணங்கட்கெல்
மீட்டுதற்சிறப்புப்பற்றிப் பெருத்தகையென்றும், அவையெல்லாவற்றன்றும்
தற்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிந்தால் சின்றவெற்றுடம்பு
அதனை ஊனென்றும், பின்னுயிற்றத்தல் ஒருதலையென்பார்
மருந்தோவென்றும் கூறின மானத்தின்றொழில் அதற்கிடனாகிய குடிப்பிறப்பின்
மனின்றது. (அ)

ககக. மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிரீப்பர் மானம் வரின கூ.

இ - ன். மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் - தன்மயிர்த்திரளின் ஒருமயிர்
உயிர்வாழாத கவரிமாக்கையொப்பார், — மானம் வரின் உயிர் ரீப்பர் - உயிர்
தான்மானமெய்துமெல்லவரின், அதனைத் தாய்காநிறப்பர். ஏ - று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்
பின்னும் போவதாய உயிராகீத்து எஞ்ஞான்றும் சிற்பதாய மானத்தையெய்
உண்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி சின்றது. (க)

கக௦ இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு. ௧0.

இ - ன். இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி - தமக்கோரிழிவுவந்துழிப்
புறத்து உயிர்வாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடிவீனை—தொழுது
தேத்தும் உலகு - எஞ்ஞான்றுந்தொழுது துதியாசிற்பர் உலகத்தார். ஏ - று.

“புவவர் பாடும் புரமுடையோர் விசம்பின்—வலவ நேவா வான ஜூதி
 யெய்து” வராகலின், தறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைகாண்கு
 பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (80)

கூறு ம் அதி.—பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரிய செய்தல், தருக்கின்மை, பிறர்குற்றம் கூருமை என்
 நிலை முதலிய கற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. சிலையினு மேன்மேலாய்ந்தற்
 பயத்தவாய்நிலை உளவாவது சிலையிற் குழாமைபுள்வழியாகலின், இது மானத்தின்
 பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறக. ஒளிபொருவற் குள்ள வெறுக்கை யினிபொருவற்
 கஃதிற்றத்த வாழ்து மெனல். ௪.

• புறநானூறு, ௨௪.

உள் அ கூறு ம் அதி.—பெருமை.

இ - ள். ஒருவற்கு ஒளி உள்ள வெறுக்கை -
 ஒருவனுக்கெனினவது பிறராத் செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும்
 ஊக்கமிருதி;—ஒருவற்கு இனி அஃது இறத்த வாழ்தம் எனல் -
 ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழித்த உயிர்வாழ்க்கடவே
 மென்று கருததல். ௪ - று.

ஒளி தானுளவையகாலத்து மிக்குத் தோன்றதனுடைமை.
 “ஒளிசிறு னோங்கு புசழ் செய்யாண்க” என்றார் பிறரும். மேலும் +
 செயற்கரிய செய்வார் பெரியரென்கு ராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறாத
 வொப்புரவு ஈகை முதலியவாம் அவற்றினுளவ பெருமைகைய
 அதன்காரணத்தின்மேலிட்டி உள்ளவெறுக்கையென்றும், அது தன்
 னையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். இவ்வாறு
 இதனெதிர்மறைக்கண் ணுமொக்கும். இதனாற் பெருமையின் சிறப்புக்

கூஎஉ பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். உ.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும் - எல்லா
மக்களுயிர்க்கும் பொது வாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமெனினும்,
—சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான் - பெருமை
சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுந்
தொழில்களது வேறுபாட்டான். எ - று.

வேறுபாடு கல்லனவும், தீயனவும், இரண்மொயினவும்,
இரண்மெல்லவாயினவு மாய அளவிற்த பாருபாடுகள்.
வினையத்தாற் பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கை யைப் பொருந்தின்று
அதின்பயன றுபவித்தல் எல்லாவரு ணத்தார்க்கு மொத்தவிற்
பிறப்பொக்குமென்றும், பெரு றுமைகட்குக் கட்டளைககல்லாகிய
தொழிற்பாரு பாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற்
சிறப்பொவ்வாவென்றுக் கூறினார்.

(உ)

கூஎஉ மேலிருந்து மேலல்லர் மேலல்லர் கீழிருந்துக்
கீழல்லர் கீழல் லவர். ஈ.

இ - ள். மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர் -
செயற்கரிய செய்க ட் லாது சிறியராயினார், உயர்ந்த
வமளிமுதலியவற்றின் மிசையிருந்தாராயினும், பெரிய ராகார்;—கீழ்
அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லர் - அவைசெய்து பெரியராயினார்,
தாழ்ந்த வறுமிகத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார். எ - று.

மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாற் செல்வநல்குரவுகளும்,

மேல்மீகனார்ப் பெருமை தொமைகளும், கருதப்பட்டன.
 இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடிமைமாத்தி ரத்தானுஞ்
 செல்வமாத்திரத்தானும் அல்துளதானாமை உறப்பட்டது.
 (உ)

கௌச. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
 தன்னைத்தான் கொண்டொழுதினுண்டு. ச.

இ - ன். ஒருமை மகளிரே போல - கவராதமனத்தினைபுடைய
 மகளிர் சிறையின் வழுவாமற் றம்மைத் தா
 வ்காத்துக்கொண்டொழுதுமாறபோல,—பெருமையும் தன்

உ உன்னை தொளி சிறு தொக்கு புசுத் செய்வாக்—உன்னைக் கேளிர் தயர்வாவாக் -
 கொள்ளே—வழக்காக் பொருள்காத் திருப்பானைல் அது—விழ்த்தானென்
 தென்னாப்படுதி— காலடியாக், செல்வநினைபாமை, க.
 திருக்குறள், உ.க.

க அ ம் அ தி.—பெருமை.

உளக

தான் கொண்டு ஒழுதின் உண்டு - பெருமைக்குணனும், ஒருவன்
 சிறையின்வழு
 தன்னைத்தான் காத்துக்கொண்டொழுதுவானாயின்,
 அவன்சுணுண்டாய்.எ-று. பொருளின்சொழில் உவமையினும் வந்தது.
 கற்புண்டாதல் தோன்றலின்நமை
 உம்மை வச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி
 ஒப்புரவு முத்த செய்தபோதல். இதனால் அல்துளதாமாற உறப்பட்டது.
 (ச)

கௌடு. பெருமையுடையவ ராற்றுவா காற்றி

இ - ன். பெருமை உடையவர் - அவ்வாற்றாற் பெருமை யுடையாராயினார்—
அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார்-தாம்வறியராயவழியும் பிறாற்செய்தற்
பெரியவாய் தஞ்செயல்களை விடாது அவைசெய்யுநெறியாற் கடைபோகச்செய்தலை
செய்வார். ஏ - று.

வறியராயவழியுமென்பது, முன்செய்து போர்தமை தோன்றப்
பெருமை யுடையவரென்றதனாலும், ஆற்றுவாரென்றதனாலும் பெற்றும்,
செய்தி உறப்பட்டது.

இதனால் அதனை யுடையார்

(10)

கூஎஉ சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. க.

இ - ன். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு -
அப்பெற்றிய ராய் பெரியாரை வழிபட்டு அவரியல்பினை யாய்
கோடுமென்னுங்கருத்த—சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை - மற்றைச்
சிறியராயினார் மனத்தின்கண் உளதாகாது. ஏ - று.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால்
தம்மை வியற் திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று
அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடைய ராதல் உடாதென்பதாம்.
(11)

கூஎஎ. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படிண். எ.

இ - ன். சிறப்புந் தானும் - தனக்கொடுக்கும் பெரியாரிடத்து
அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய் சிறப்புத்தானும்,—சீர் அல்லவர்கட்
படிண் - தனக்கொவ்வாத சிறியா ரிடத்துப் படுமாயின்,—இறப்பே
புரிந்த தொழிற்றும் - அதனையொழிந்து தருக்கின் கண்ணே மிக்க

செயலையுடைத்தாம். ஏ - று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்பு குடிமை, செல்வம், கல்விசை ஐய மிகுதி. இவை யிரண்டுபொட்டானும் அஃதிலார் செய்தி கூறப்பட்டது. (ஏ)

கௌஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
பணியுமார் தன்னை விபந்து. அ.

இ - ன். பெருமை என்றும் பணியும் - பெருமைபுடையார் அச்சிறப்புண்டாய்
குன்றும் தருக்கின்றி அமைந்தொழுகுவர்;—சிறுமை (என்றும்) தன்னை விபந்து
அணியும் - மந்தைச் சிறுமைபுடையார் அஃதில்லாதகுன்றும் தம்மை விபந்து
புணையாதிப்பார். ஏ - று.

உஎ

உஐ அகம் அறி.—சான்றினமை.

பெருமைக்குழிவகர் பண்பின்மேலேற்றப்பட்டன. இஃதென்றமறைக்கும்
பெருமைவென்புழியுமொக்கும். என்றமென்பது பின்னும் வந்தியைத்தது. ஆமென்
பயனாகும் அகம். புணைதல் பிறிற் தமக்கோர்யிகுதியை யேற்றிக்கோடல். இத
தெய்வந்தார் நாய்தார் நாய்தார் உயர்வார் இஃதொரு விரோதயிருத்தவாறென்
தென உலையலை விபந்து கூறிற்றுக்குவாருமுள். (அ)

கௌக. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல். க.

இ - ன். பெருமை பெருமிதம் இன்மை - பெருமைக்குணமாவது காரணமுன்
டாய்விடும் அஃதிலயல்பாதனெக்கெத் தருக்கின்றியிருத்தல்;—சிறுமை பெருமிதம்
விபந்து விடல் - சிறுமைக்குணமாவது அஃதில்வழியும் அதனையேற்றிக்கொண்டு
தருக்கின்முடிவின்சென்றே நின்றுவிடுதல். ஏ - று.

அஃவறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று

பாடமோதுவாருமுனர்; முற் றுத்தொடரும் எழுவாய்த்தொடரும்
தம்முளியையாமையின், அது பாடமன்மை யுணர்ச.

(க)

க. அ. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். க0.

* இ - ன். பெருமை அற்றம் மறைக்கும் - பெருமைபுடையார் பிறர்மானத்தையே
அவமாளத்தை மறையாநிற்பர்; - சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும் - மற்ரைச்சிறு
மைபுடையார் பிறர் குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவர் எ - று.

புது
புது

மறைத்தலும் கூறலும் ஏனையிடத்தாயினாய்தன. அற்றம் ஆகுபெயர் தானென்
அசை. இவையுள்ளபாட்டாலும் இருவர் செயலும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம் அ. தி. — சான்றூண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவர்

றையாடற்றன்மை. பலகுணங்

களானமென்பது சாறுதந்தொழிலாற் பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவித்
தப்பட்டது. பெருமைபுடையோர் குணங்கள் பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டு
நிறைந்து, இஃதன்யின் வைக்கப்பட்டது.

க. அ. க. கடனென்ப கல்லவை பெல்லாக் கடனறிந்து
சான்றூண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க.

இ - ன். கடன் அறிந்து சான்றூண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு -
கமக்குத் தருவது

இதுவென்றறிந்து சான்றூண்மையை
மேற்கொண்டொழுதுவார்க்கு—கல்லவை எல்
லாம் கடன் என்ப - கல்லவைய குணங்கொல்லாம்

இயல்பாயிருக்குமென்ற சொல்
துவர் தாலோர். ஏ - து.

சில குணங்களிலாவயழியும் உள்ள செய்தகொண்டனவாயழியுஞ் சான்
இயல்பென்று சொற்பொருள் உட்கமையின், தாலோர் இயல்பெதப்பெய்ப்பற்றி
அவசியமென இவ்வாறு உதவவேண்டும். (அ)

சிறுநூல், ௧௮௦.

௨

கூகும் அநி.—சான்றொன்மை.

உ.அ. ௧.௮௨. குணமென்று சான்றோர் மெனே பிரகல
மென்மலத் தன்னது உமன்ற. உ.

இ - ன். சான்றோர் மென் குணமெனே - சான்றோர்மெனவது குணமெனாய
மெனே;—பிரகலம் என்மலத்தும் உள்ளது அன்ற - அநிதொழிந்த வழப்புக்குணாய
மென் ஒருமலத்தினுமுள்ளதன்ற. ஏ-து.

அகலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் எண்ப்புறமலத்தைப் பிரகலமென்றும்,
அது குடிப்பிரப்புக்கல்லியுமுதலாக தாலோரெடுத்த மென்மென் புருதாமையின்
என்மலத்தன்னது உமன்றென்றது உரிமார். இவையிரண்டொன்றும் சான்பித்தேற்ற
குணங்கள் பொதுவகையாற் உறப்பட்டன. (ஆ)

௧.௮௩. அன்புநா னெப்பாவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தான். உ.

இ - ன். அன்பு - சுற்றத்தார்மேலேயன்றிப்
பிரர்மேலுமுளதாய வன்பும்— தான் - பழிபாவங்களினாலும்
—ஒப்புநாவு - யாவர்மாட்டுமொப்புநாவு செய்தலும்— கண்ணோட்டம் -
பழையார்மேற்கண்ணோடலும்—வாய்மை - எவ்விடத்தும் ஒழிய
ம்மைஉறலுமென—சால்பு ஊன்றிய தான் ஐந்து - சால்பென்னும்
பார்த்துத் தரம் மிய துண்கிணந்து. ஏ - து.

எண்ணெடு முன்னவற்றேயும் கூடிற்று. இக்குணங்களில்வழிச் சால்பு தலைபெ ருமையின், இவற்றைத் துணைஞர். ஏகதேசவுருவகம் (க)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிராந்தி கம
கொல்லா நலத்தது சால்பு. ச.

இ - ன். நோன்மை கொல்லா நலத்தது - பிறவறங்களும் வேண்மொயினுத் தவம் ஒருயினாயும் கொல்லாத வறத்தின் கண்ணதாம்;—சால்பு பிராந்தியம் கொல்லா நலத்தது-அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்மொயினுத் சால்பு பிராந்தியத்தினுத் கொல்லாத குணத்தின் கண்ணதாம். ஏ - து.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டினாயுந் தலைமை நோன்ற இவ்விரண் டற்குமதிகாசமாகித் கூறினார். தவத்திற்குத் கொல்லாவறஞ் சிறத்தாற்போலச் சால் பிற்குப் பிராந்தியஞ்சொல்லாக்குணஞ் சிறத்ததென்பதாம். (ச)

கூஅஇ. ஆற்றுவா சாற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றுகை மாற்றும் படை. இ.

இ - ன். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் - ஒருகருமத்தைச் செய்து முடிப்பாரதாற்ற வாவது அதற்குத் துணையாவாரைத் தாழ்த்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்;—சான்றோர் மாற்றுகை மாற்றும் படை அது-இனிச் சால்புடையார் தம்படை வரைப் பகைமையொழித் குங்குவிபும் அது. ஏ - து.

ஆற்றல் அது வல்லாரத்தன்மை. இறத்ததுதழீஇயவெச்செயும்மை விகாசத்தாற் றெக்கது. சால்பித்தேற்ற பணிதற்குணத்தது கூறினார்.

சுரு
சிறப்பக்கவவார். வினாயமுடன் உயிர்
(ச)

கூக ம் அறி.—சான்றாண்மை.

கஅக. சாஸ்பிற்ருக் கட்டளை யாதெளிற் றேல்வி
துலைபல்லார் கண்ணும் கொளல். க.

இ - ன். சாஸ்பிற்ருக் கட்டளை யாது எனின்-சால்பா பெ
பொன்னினவறி தற்ரு உரைகல்வாயிய செயல்
யாதெனின்,—தோல்வி துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல் - அது
தம்பினுயர்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந் தோல்வியை இழிந்தாமாட்டுங்
தோடல். எ - று.

துலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான் இருகிறத்தார்கண்ணும்
வேண்டதல் பெற்றும்.
கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றனுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை
வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினுயர்வ
ராயின், அதனாற் சால்பவறியப்படுமென்பதாம். (க)

கஅஎ. இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. எ.

இ - ன். இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் -
தமக்கின்குதவற் றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவ ற்றைச
செய்யாராயின்,—சால்பு என்ன பயத்தது - அச்சால்பு வேறென்ன
பயனுபுடைத்து. எ - று.

சிறப்பும்மை அ வர் இன்னுசெய்தற்கிடஞதல் விளக்கிரின்றது.
ஓசாரம் அசை.

வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னுசெய்வராயின்,
சால்பாலொருபயனுயில்லை பெண்பதாம். இவையையாதுபாட்டானுஞ்
சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅஅ. இன்மை பொருவற் கினிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். அ.

இ - ள். சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்-சா ல்பென்று சொ ல்லப் பமும் வலியுண்டாகப்பெறின்,—ஒருவற்கு இன்மை இனிவு அன்று - ஒருவனுக்கு எல் றுரவு இனிவாகாது. ஏ - று.

தனராமை நாட்டுதலின், வ லியாயிற்று. இன்மையான் வருவதின் இன்மை யாக உபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையா எல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடைய சென்பதாம்.

(அ)

கஅக. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றுண்மைக் கீழி பெணப்படுவார். க.

இ - ள். சான்றுண்மைக்கு ஊழி எனப்படுவார் - சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரைபெற்று சொல்லப்படுவார்,—ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் - ஏனைக்கடலும் கரைபுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும் தாந்திரியார். ஏ - று.

சான்றுண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்

கொண்டுநின்றலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியுக்கூறினார்;

“பெருக்கடற் கீழி யினையன் மாநோக” என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம்.

(க)

கக௦. சான்றவர் சான்றுண்மை குன்றி னிருநிலந்தான் குங்குது மன்றோ பொறை. க௦.

ச புறாநூறு, கக௦.

*

க௦௦ ம் அதி.—பன்புடைமை.

உ.அ.க

இ - ன். சான்றவர் சான்றும்மை குன்றின் - பலருணங்காளானுகிறத்தவர் தத் தன்மை குன்றவராயின்,—இருகிலத்தான் பொறை தாய்காது - மந்தையிருகிலத்தானுத் தன்பொறையைத் தாய்காதாய்முடியும். ஏ - று.

தானுமென்னுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவர்க்கது குன்றும்மைபும் அதற்கது தாய்கலும் இயல்பாகலான், அவை யெஞ்ஞான்ற முளவாகாவென்பது தோன்றிற்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வத்தது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இரு கிலம் பொறை தாய்குவது சான்றவர் துணையாகவருதலான் அதுவும் அது தாய்கலாற்றுகுதென்றதைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவற்றுகிறைத்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(40)

க00 ம் அதி.—பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றும்மைகளிற்றும்வழுவாது சின்றே எல்லாரியல் புகளுமறித்தொத்தொழுதல்; "பண்பெனப் படுவது பாடறித்தொழுகல்" என்றார் பிறரும். அதிகாரமுறைமைபும் இதளுனே விளங்கும்.

கூகக. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க.

இ - ன். யார்மாட்டும்எண்பதத்தால் - யாவர்மாட்டுமெளிய செய்வியராதலால்— பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப - அரிதாய பண்புடைமையென்னும் கன்னெறியினை யெய்துதல் எளிதென்று சொல்லுவர் துலோர். ஏ - று.

குணங்களானுகிறந்து செய்வியெளியருமாயக்காற் பண்புடைமை தானே உள தாமாகலின், எண்பதத்தா லெய்தலெ லளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வரி கரித்தற் பயத்ததாகலின் அதனைத்

தொல்லோர்சென்ற என்னெறியாக்கியும், அதனை யெளிதி செய்யுதற்கு
இது தாலோரோதியவுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்தும் கூறினார்.
(ச)

ககஉ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பன்புடைமை பென்னும் வழக்கு. உ.

இ - ன். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும் -
பிறர்மேலன் புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்த குடியின்கட்
பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும்— பன்புடைமை என்னும் வழக்கு -
ஒருவனுக்குப் பன்புடைமையென்ற உலகத்தார் சொல்லும் என்னெறி.
எ - று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார் செய்யு
தளித்தவழி ஆகாது இரண்டும்கடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற,
முற்றும்மை கொடுத்தார், காரணங்கள் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன.
இவைவிரண்போட்டானும் பன்புடை யாதற்காரணம் கூறப்பட்டது.
(உ)

ககஉ. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பன்பொத்த லொப்பநா மொப்பு. உ.

ச சரி, செய்தல், கக.

உறுப்பு

கஃ ம் அறி—பன்புடைமை.

இ - ன். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று - செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல்
ஒருவனுக்கு என்மக்களொடொப்பாராமையின் அது பொருத்தவதன்று—ஒப்பினம்
ஒப்பு வெறுத்தக்க பன்பு ஒத்தல் - இனிப் பொருத்தவதாய வொப்பாவது செறியத்
தக்க பன்பாலொத்தல். எ - று.

உடனடிகர் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு என்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையுதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று, வேற ள்றி நிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகவான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையு டையனாக வென்பதாம். (உ)

ககச. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ச.

இ - ன். நயனொடு நன்றி புரிந்தபயன் உடையார் பண்பு - நீதியையும் அறத்தை யும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந்தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பின—உலகு பாராட்டும் - உலகத்தார் கொண்டாடாதிப்பர். ஏ - று

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஈண்டுக் காரணப்பொருட்டு. நயனொடுகன்றி புரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டு மென்றார்.

(ச)

ககரு. நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ரு.

இ - ன். இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது - தன்னையிகழ்தல் ஒருவற்கு வினை யாட்டின்கண்ணும் இன்னாது;—பாடி அறிவார்மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள - சூசலாற் பிறர் பாடறிந்தொழுவுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவரய பண்புகளே உளவாவன. ஏ - று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றும். அதனையறிந்தவர் பின் அது செய்யார் இனியவே செய்வாரென்பதாகுத்தது. இதற்குப்பிறரெல்லாம் இரண்டு தொடருந்தம்முளியையாமலுரைப்பாரும், இன்னதென்னுஞ்சொற்குப் பிறவாதென் றுரைப்பாருமாயினார்.

(ரு)

ககக. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுயின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன். க.

இ - ன். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு -
பண்புடையார்கண்ணே படு தலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றுமுண்டாய்
வாராநின்றது;—இன்றேல் அது மண்புக்கு மாய்வது -
ஆண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு
மாய்ந்துபோவதாம். எ - று.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மந்தைப்
பண்பில்லாத சார் புன்மையின் ஓர்சார்புயின்றி மண்ணின்கட்புக்கு
மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது
பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது.
உடையாரதுயர்ச்சி உறப்பட்டது.

இவைகாங்குபாட்டானும் அதனைபு
(க)

ககஎ. அரம்போலும் கர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பன் பில்லாதவர்.

ககக ம் அதி.—தன்றியில்செல்லியம்.

உ.அ.இ

இ - ன். மக்கட்பண்பு இல்லாதவர் - என்மக்கட்பேயுரிய
பண்பில்லாதவர்;— அரம்போலும் கர்மையரேனும் - அரத்தின்
கர்மையேனும் கர்மையையுடையரே யாயினும்;—மரம் போல்வர் -
ஓரநிலிற்றாய மரத்தினையொப்பர். எ - று.

அரம் ஆகுபெயர். ஓரநிலி ஊற்றினையறிதல். உவமையிரண்டனும்,
முன்னது தான் மடிவின்றித் தன்றையுற்ற பொருள்களை மடிவித்தலாகிய

தொழில்பற்றி வந்தது; ஏனையது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாய மக்கட்பண்பின்மையின், அதுதானுயில்வென்பதாயிற்று. (எ)

ககஅ. நண்பாற்று ராகி நயயில செய்வார்க்கும்

பண்பாற்று ராதல் கடை. அ.

இ - ள். நண்பு ஆற்றாராகி நயம் இல செய்வார்க்கும் - தம்மொடு நட்பினைச் செய்யாது பகை நாயைச் செய்தொழுதுவார்மாட்டும்—பண்பு ஆற்றாராதல் கடை - தாம் பண்புடையராயொழுதாமை அறிவுடையார்க்கிழுக்காம். எ - று.

நயம் நரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றுமைக்கிடனாதல் தோன்றின்றது அதனைச் செய்யிற்குமும் அவர் தன்மையராவரென்பார், கடையென்றார். (அ)

ககக. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்

பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். கூ.

இ - ள். நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு - பண்பின்மையான் ஒருவரோடுகலந்த உண்மகிழ்தன்மாட்டாதார்க்கு—மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாற் பட்டன்று - மிக

வும் பெரியஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட்டிடந்ததாம். எல்லாரோடுங் கலந்தறியப்பெருமையிற் பண்பில்லார்க்கு உலகியல்

எ - று.

தெரியா

தென்பார், உலகமிருளின்கட்பட்டதென்றார். பாழ்பட்டன்றிருளென்று பாடமோதி, இருணீங்கிற்றன் நென்றுரைப்பாரமுளார்.

(க)

க000. பல் பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நண்பால் கலந்தீமை யாற்றிரிக் தற்று. க0.

இ - ன். பண்பு இலான் பெற்ற
 பெருஞ்செல்வம்-பண்பில்லாதவன் முன்னால்
 வினாயானெய்திய பெரிய செல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும்
 பயன்படாது கெடு

தல்—நண்பால் கலந்தீமையால் திரிந்தற்று - நல்லவான்பால் ஏற்ற
 கலத்தின் குற்றம்

தால் இன்சுவைத்தாகாது கெட்டாற்போலும், எ - று.

கலத்தீமையென்பது மெலிந்துகின்றது. தொழிலுவமமாகலின்
 பொருளின்கண்

ஒத்ததொழில் வருவிக்சப்பட்டது. படைக்குமாற்றவிலனாதரேன்றப்
 பெற்றவென்

றும், எல்லாப்பயனுங்கோடற்கேற்ற இடனுடைமைதோன்றப்
 பெருஞ்செல்வமென்

றுக்கறினார். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனின்
 வருகின்ற அதிகாரப்

பொருண்மையுள் தோற்றவாய் செய்யப்பட்டது. இவை
 காண்குபாட்டானும் அஃதில்

வாசுதிரிவு கூறப்பட்டது.
 (80)

க0க ம் அ.தி.—நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாற்கும் பிரார்க்கும் பயன்படுவில்களாத
 செல்வத்தின்

நிலப்பு. உடம்பானதுகுற்றஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது.
 அதிகாரமுறைமை மேற்குற்றவாய் செய்ததைகுறி பெற்றும்.

௧௦௦1. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணன்
செத்தான் செய்கிடந்த தில். க.

இ - ள். வாய்சான்றபெரும்பொருள் வைத்தான்
அஃதுஉண்ணன் - தன்மனை யகலமெல்லாம்
நிறைதற்கேதுவாய்பெரும்பொருளை யீட்டிவைத்து உலோபத்தால்
அதனையுண்ணாதவன்—செத்தான் செய்க் கிடந்தது இல்-உளவியினுஞ்
செத்தானும், அதன் கண் அவனாற்
செய்க்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ - று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணாதல்
அதனானம்புலன்களையும் துகர்
தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாது செத்தவழி
அதன்கண் அவனாற்செய்யக் கிடந்ததோருரிமையிலையாகலான், அவயாறு பெற்ற
பொழுதே துகர்கவென் றுரைப்பினுமமையும். இதற்குச்
செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை
உறப்பட்டது. (க)

௧௦௦௨. பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணப் பிறப்பு. உ.

இ - ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று -
பொருளொன்றுமுண்டாக அதனு லெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து
அதனையீட்டி—ஈயாது இவறும் மருளான் - பின்
பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யு மயக்கத்தாலே—மாணப்
நிறைதவில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ - று.

பிறப்பு ஆம் - ஒருவனுக்கு

இருமையினு மெய்து மின்பங்கள் பலவுமடங்க எல்லாமென்றும்

சட்டிதற்கு

மூன்றுண்டாயவறிவு பின் மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப்
பிறப்பி கண்டிருந்த நிலினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசிதவருந்தும் பிறப்
புளதாமென்றய உறிஞர். (உ)

800௩. சட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வரடவர்

தோற்ற நிலக்குப் பொறை. உ.

இ - ன். சட்டம் இவறி இசைவேண்டா சூடவர் தோற்றம் - யாம்

பிறரின்கிச

கீட்டுதமென்று பொருளினதிட்டன் மாத்திரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனாய புசுழை
விரும்பாத மக்களது பிறப்பு—சிலக்குப் பொறை - சிலத்திற்குப் பாரமாமத்து
ணையே. ஏ - ற.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதினையே
வேண்டல் செய்யாது சட்டத்தறன்பத்தையும் காத்தறன்பத்தையும்
வேண்டியவறிவின்மை பற்றி, சிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது
அதற்குரியவுடம்பின. (உ)

800௪. எச்சமென் நென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா

எச்சப் படர அ தவன். ச.

இ - ன். ஒருவரால் எச்சப்படாதவன் - ஒருபொருளுமீத்தறியாமையின் ஒருவரா
லும் எச்சப்படுதலில்லாதவன்—எச்சமென்ற என் எண்ணுங்கொல் - தானிற்றவழி
சான்றொழித்த சிற்பதாச யாதனைக்கருதுமோ| ஏ - ற.

சான்றொழித்த சிற்கும்புகழ் சவான்மேலன்றி சில்லாமையின் அவனுக் கதரு
புயரதமியையிலிவென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஒருவரம் அசை.
இவை மூன்றபாட்டாளும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை உறப்பட்டது. (ச)

கரக்க ம் அறி.—தன்றியில்செல்வம்.

உயர்வு

800இ. கொடுப்பதும் தய்ப்பதும் மில்லார்க் கெடுப்ப
கோடியுண் டாயினு மில், ௫.

இ - ன். கொடுப்பதும் தய்ப்பதும் இல்லார்க்கு -
பிரர்க்கெவதும் தாதவர்
வதமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையால்லாதார்க்கு - அடுக்கிய கோடி
உண்டாயினும் இல் - பலவாகவடுக்கிய கோடி பொருளுண்டாயினும்
ஒன்றுமில்லை, ஏ - று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றெழில்
முற்கூறப்பட்டது, அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்பமும்
பொருண்மேணின்றது, ஒன்றுமில் லார்போலப் பயனிரண்டுமீழத்தலின்,
இல்லென்றார். (ஊ)

800க. ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்கொன்
றீத வியல்பிலா தான், ௬.

இ - ன். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான்
- தானுகரா னாய் அதன்மேலும் தகுதியுடையார்க்கு
அவர்வேண்டியதொன்றினை ஈதலியற்கையில னாயினுள்—பெருஞ்
செல்வம் ஏதம் - இரண்டுஞ் செய்தற் கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு
ஒருகோய், ஏ - று.

தகுதி தானக்கோடற்கேற்புடைமை, ஏதம் ஆகுபெயர்.
நுகரப்படுதலும் ஈயப் படுதலுமாயி தொழிற்குரியதனை
அன்றாக்கினமையின், கோயென்றார், ஈதலியல் பிலாதானது
பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமே
யாமென்றுரைப்பாருமுளர், இவைவிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும்
உடன் கூறப் பட்டன.

(ஈ)

800எ. அற்றூர்க்கொன் குற்றநூதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்முத் தற்று. எ.

இ - ன். அற்றூர்க்கு ஒன்று ஆற்றநூதான் செல்வம் - ஒருபொருளுயிலராயினூர்க்கு
அவர் வேண்டியதொன்றினக் கொடாதானது செல்வம் கொன்னேகழிதல்—மிகநலம்
பெற்றான் தமியன் முத்தற்று - பெண்டிரின் மிக்க நலத்தினினைப்
பெற்றானொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய்
முத்ததன்மைத்து. எ - று.

கலம் வடிவினன்மைபும் குணத்தினன்மைபும். இரண்டுமொருக்கு
பெறுதலரி தாகலின் பெற்றானென்றார். கொடுப்பாருங்
கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனி முத்து கழிந்த குமரியோடுவமை
கடறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்றிச் செல்வ மும் பயனிமுத்து
கழியுமென்பதாயிற்று. (எ)

800அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுபூரு
ணச்ச மரம்பமுத் தற்று. அ.

இ - ன். நச்சப்படாதவன் செல்வம் - வறியார்க்கணியனாயிருத்தும்
ஒன்றுய்கொ டாமலின் அவரானச்சப்படாதவன் செல்வமெய்துதல்—
ணர் நடுவுள் நச்சமரம் பமுத்தற்று - ஊரிடைகிற்பதோர் நச்சமரம்
பமுத்தாற்போலும். எ - று.

செய்யுடொன்பது பின்முன்னாகத்தொக்க வாரும்வேற்றுமைத்தொகை.
அண்மைபு ஊட்டண்சுக்காத் பயனில்லையென்பதாய்,
(அ)

உஅ

உஅஅ 802 ம் அரி.—தானுடைமை

800க. அன்பொரி இத் தற்செந் தறநோக்கா திட்டிய

வொன்பொருள் கொள்வார் பிறர். க.

இ - ள். அன்பு ஓர்இ - ஒருவன் கொடாமெப்பொருட்டே
சுற்றத்தார் ஈட்டார் என் அன்பு செய்தையொழிந்து—தற்செற்று -
வேண்வேன நுகராது தன்னைச்செ றுத்து—அறம் கேட்காது -
வறியார்க்கு ஈதன் முதலியவறத்தை நினைப்பதஞ்செய் யாது—ஈட்டிய
ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர் - ஈட்டிய வொள்ளிய பொருளைக்
கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர். எ - று.

பயனாய் அறனும் இன்பமுஞ் செய்துகொள்ளாதானுக்குப்
பொருளாலுள்ளது ஈட்டற்றன்பமே பென்பது தோன்ற
ஈட்டியவென்றும், அவன்வழியினுள்ளார்க்கும் உதவாதென்பது தேர்ந்தப்
பிறரென்றவ உறினா. (க)

க0க0. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி
வறங்கூர்ந்தீயது துடைதது. க0.

இ - ள். சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுணி - புகழுடைத்தாய
செல்வத்தினைபுடைய வரது சிற்றுகூலஞ் சிறிதாய வறுமை— மாரி
வறங்கூர்ந்தீயது உடைத்து - உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம்
வறுமை மிக்கார்போல்வதோரியல்பினைபுடை த்து. எ - று.

துணி வெறுப்பு; அதனைச்செய்தலாற் றுணியெணப்பட்டது.
யாவார்க்கும் பயன் பட்டார் அதனான் வறியராயவழிபும் அவவறுமை
கடிநினைவுதவிர பின்புஞ் செல்வ ராய்ப் பயன்படுவரென்பது
உவமையாற பெறப்பட்டது; படவே, கன்றியில்லாத செல்வம்
எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர்
இர வலரோடு வெறுக்கும் நிலையில்வெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்தீய
தன்மையையுடைத் தென அநிகாரத்தோடு பொரு ள்தாமைமேலும்
ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைப்பாரமுனர். இவை காண்குபாட்டானும்
அச்செல்வத்தது குற்றங் உறப்பட்டது (க0)

கர்டிம் அதி.—நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலிய குணங்களையுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் காணுதலுடையராநதன்மை. அதிகாரமுறைமைபும் இதனானே விளங்கும்.

கர்டிம். கருமத்தா ஞானுத ஞானுத் திருதத
எல்லவர் காணுப் பிற. க.

இ - ள். காணுக் கருமத்தால் காணுதல் - கன்மக்களுவது இழிந்த கருமங்கா னாமக காணுதல்;—பிற திரு ததல் எல்லவர் காணு - அஃதன்றி மனமொழிமெய்கள தொடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவரளவல்ல அழகிய ததலின புடைய குலமகவிர் காண்கள். ஏ - று.

பிறகுலமகவிர்காணென்றதனான் ஏனாயது கன்மக்களுனென்பதும், காணுதலெ ன்றதனான் கருமத்ததழிவும் பெற்றும். திருததனல்லவரென்பது புசுழ்ச்சிக்குறிப்பு. எதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்றார். இனி அற்றமைத்தன்முதலியன பொதுமகவிர் காணுடொக்குமென்றகாப்பாருமுள்; அவர்க்கு காண் தேடிபுடக்குமென விஷக்

கர்டிம் அதி.—நாணுடைமை.

உதி

சுப்பட்டமைபானும், அவர்பெயரற் உறப்பட்டமைபானும் அஃதகாபன்மைபறிச. இதனான் காணினதிலக்கணம் உறப்பட்டத. (ச)

க0கஉ. ஊனுடை யெச்ச முயிர்த்தெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. உ.

இ - ன். ஊண் உடை எச்சம் உயிர்த்தெல்லாம் வேறு
அல்ல-ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்த்தெல்லாம்
பொது;—மாந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை - நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது
நாணுடைமையே, அவையல்ல. ஏ - று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமும் காமமும். சிறப்பு அவ்வுயிர்களின்
வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுள்.

(உ)

க0கங. ஊணைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்று
நன்மை குறித்தது சால்பு. க.

இ - ன். உயிரெல்லாம் ஊணைக்குறித்த - எல்லாவுயிர்களும்
உடம்பினைத்தமக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனைவிடா;—சால்பு
நான் என்னும் நன்மை குறித்தது - அதுபோலச் சால்பு நாணென்று
நன்மைக்குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது.
ஏ - று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர்
உடம்போடு கூடி யல்லது பயனெய்தாதவாறுபோலச் சால்பு
நானோடுகூடியல்லது பயனெய்தாதென் பதாம்.
ஊணைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுள்.

(ங)

க0கச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை. ச.

இ - ன். சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றோ -
சான்றோர்க்கு நாணுடைமை ஆபரணமாம்;—அஃது இன்றேல் பீடு
நடை பிணியன்றோ + அவவாபரண மில்லையாயின் அவர்

பெருமிதத்தைபுடைய நடை கண்டார்க்குப் பிணியாம். எ - று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற் கருமையிற் பிணியென்றும் கூறி னார். ஓகாரவிடைசொற்கள் எதிமறைக்கண் வந்தன. இவையுன்றுபாட்டானும் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

காசு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுந் குறைபதி பென்னு முலகு. ௩.

இ - ள். பிறர் பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் - பிறர்க்கு வரும் பழியையும் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமித்த நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறைபதி என்னும் - உலகத்தார் நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவார். எ - று.

ஒப்பமித்தல் அதுவுந்தமக்கு வந்ததாகவே கருதாதல். அக்கருத்துடையார் பெரியாசலின், அவரை உயர்த்தோர் யாவரும் புழுவென்பதாம். இதனால் அதனை யுடையாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

காசு: நானவேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்னூலம் பேணலர் மேலா யவர். ௬.

காசு

காசு ம் அறிந்தாணுடைலம்.

இ - ள். மேலாயவர் - உயர்த்தவர்,—வேலி நான் கொள்ளாது - தமக்குமேலாக நானினக் கொள்வதன்றி,—வியன் னூலம் பேணலர்-அகன்ற னூலத்தைக்கொள்ள விரும்பார். எ - று.

பழிபாவங்கள் புருதாமற்காத்தலின், வேலியென்றார். நாணும் குறைமும் தம் முன்மாறியபழி அந்நானினக் கொள்வதல்லது அவைபுருது தெரியாய னூலத்தி

நூல்கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஓவும் அசை.

பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றுரைப்பாருமுள்.

நானூதிய வேவியைப்

(க)

க0கஎ. நானூ லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ஞண்டுறவார் நானூள் பவர். எ.

இ - ன். நான் ஆள்பவர் - நானினது நெப்பறிந்து அதனை
விடாதொழுது வார்—நானால் உயிரைத் துறப்பர் -
அந்நானுமுயிருத்தம்முண் மாறையவழி நான்சிறை யாமற்பொருட்டு
உயிரை நீப்பர்;—உயிர்ப்பொருட்டு நான் துறவார் - உயிர் சிறை
யாமற்பொருட்டு நானினை நீக்கார். எ - று.

உயிரினும் நான்சிறந்ததென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும்
அவர்செயல் உறப்பட்டது.

(எ)

க0கஅ. பிறர்நாணத் தக்கது தானானூ னூயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. அ.

இ - ன். பிறர் நாணத்தக்கது தான்
நானூனூயின்-கேட்டாருங்கண்டாரு நாணத் தக்க பழியை ஒருவன்
தானானூ செய்புமாயின்,—அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து-
அந்நானூமை அவனை அறம் விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடைத்து. எ

- று. தானனைச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறரென்றார்.
வாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம்.

நானூடியைபில்

(அ)

க0கக. குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடி

நாணின்மை நின்றக் கடை.

க.

இ - ன். கொள்கை பிழைப்பிற் குலம் சுடும் -

ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழைக்கு மாயின் அப்பிழைப்பு அவன் குடிப்பிறப்பொன்றையுங் கெடுக்கும்;—நாணின்மை நின்றக் கடை நலம் சுடும் - ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம் யாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ - டு.

நிற்றல் ஒருபொழுது நீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகலின், பிறப்பு, சல்வி, குணம், செயல், இனமென்றிவற்றான் வந்தனவெல்லாக்கொள்ளப்படும். வினும் நாணுநிலை இறப்பத் திதென்பதாம்.

ஒழுக்கவழி

(க)

க0உ0. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை

நானு லுயிர்மருட்டி யற்று.

க0.

இ - ன். அசுத்த நாள் இல்லார் இயக்கம் - தம்மனத்தின்கண் நாணில்லாத மக்கள் உயிருடை யார்போன்றியங்குமின்ற விவக்கம்—மரப்பாவை நானுல் உயிர் மருட்டியற்று - மரத்தாற்செய்த பாவை இயக்கிக் கயிற்றினாலுய தன்னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினுற்போலும். எ - டு.

க0க. ம் அறி.—குடிசெயல்வகை.

சுருவியே சருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நானுடைய பாவை விழுக்கம்போல்வதல்லாத உயிரியக்கமென்றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் நாணில்லாதநிலை உறப்பட்டது. (ச0)

க௦௩ ம் அ.தி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன்ருன் பிறத்த குடியை

உயர்ச்செய்தலின்றிற். இது தாழ்
வின்சூழலுடையார்க்குளதாவதாகலின்ராணுடைமையின் பின்வைக்
சுப்பட்டது.

க௦௨௧. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும்
பெருமைபிற் பீடுடைய தில். க.

இ - ன். கருமம் செய்க் கைதுவேன் என்னும் பெருமையின் -
தன்குடி செய்தத் பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின்
எண்ணியகருமஞ் செய்தற்கியான் கையொழியேனென்னும்
ஆள்வினைப்பெருமைபோல—ஒருவன் பீடு உடையது இல்- ஒருவனுக்கு
மேம்பாடுடைய பெருமை பிறிதில்லை. எ - து.

குடிசெயற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாய
கருமச்செயலாற் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடிபுயருமாகலின்,
பீடுடையதில்லென்றார். குடிசெய்தற் கருமமே கடத்தலா ல்,
தன்கருமஞ்செய்யவென்றும் பிறர்கருமஞ் செய்யவென்று
முறைப்பாருமுளர்; தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறரேவல்
செய்தல் தலைமை யன்மையானும், அவைபுரையன்மையறிக.

(ச)

க௦௨௨. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
ளீள்வினையா னீளுங் குடி. உ.

இ - ன். ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின்
நீள்வினையான் - முயற்சி யும் சிறைந்த வறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட
இ ரண்டினையுமுடைய இடையரூத கரு மச்செயலால்—குடி நீளும் -
ஒருவன் குடிபுயரும். எ - து.

சிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கை யறிவேராகுடி. சிரம்புதல்.

ஆவ்வினை மடி புருதாமற்பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயர் தற்கேற்ற செயல்களும் அவை முடிக்குந்திற மும்
பிழையாமலென்னுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டுபாட்டானும்
அச்செயற்குக் காரணம் உறப்பட்டது.

(உ)

௧௦௨௩. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதந்துத் தான்முந் துறும். ௩.

இ - ன். குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு - ஏன்
குடிவீண்புயரச்செய்யக் கடவே னென்றுகொண்டு அதற்கேற்ற
கருமங்களின் முயலும் ஒருவனுக்கு—தெய்வம் மடி தந்துத் தான்
முந்தறும் - தெய்வம் ஆடையைத் தந்துக்கொண்டு தான் முந்தறும்
சிற்ரும். எ - று.

முயற்சியை அதன் காரணத்தாற் கூறினார். தந்துதல் இதுவுதித்தல்.
முன்னடப் ஷர்ச்செயல் சிவஜிமேலேற்றப்பட்டது.

(உ)

௧௦௨௪. குழாமற் குளே முடிவெய்துத் தங்குடியைத்
தாழா உருத்த பவர்க்கு. ௪.

௨௩௨

௧௦௩ ம் அறி.—குடிசெயல்வகை.

இ - ன். தங்குடியைத் தாழாது உருத்தபவர்க்கு - தங்குடிக்காம் வீணியை
வீணர்த்த முயல்வார்க்கு—குழாமல் தானே முடிவெய்தும்—அவ்வீண முடிசிறுக் திறம்
அவர் குழுவெண்டாமற்குளே முடிவெய்தும். எ - று.

குடி ஆகுபெயர். தெய்வமுந்தறுதலாற் பயன்கூறியவாறு.
இவையிரண்டுபாட்டானும் அதற்குத் தெய்வத்துணையாதல்
உறப்பட்டது.

(ச)

கௌ. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. (௫)

இ - ன். குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வாண -
குற்றமாயின செய்யாது
தன் குடியையுயரச்செய்தொழுதுவாண—சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு -
அவனுக்குச் சுற்ற மாகவேண்டித் தாமே சென்று சூழுவர் உலகத்தார். எ - று.

குற்றமாயின அறநீதிக்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும்
யாவருஞ்சென்று சார்வரென்பதாம்.

பயனெய்தனோக்கி
(௫)

கௌ. நல்லாண்மை பென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். ௬

இ - ன். ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது - ஒருவனுக்கு நல்ல
வாண்மையென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவது—தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக்கொளல் - தான் பிறந்த குடியினையாளுந்
தன்மையைத் தனக்குள்தாக்கிக்கோடல். எ - று.

பேர்த்தொழிலின்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார்.
குடியினையாளுந் தன்மை குடியிலுள்ளாரையுயரச்செய்து
தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செய்து கோடல் நல்லாண்மையாமாறு
வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும். (௬)

கௌ. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார மேற்றே பொறை. எ.

இ - ன். அமரகத்து வன்கண்ணார்போல - களத்தின்கட்சென்றார் பலராயினும் போர்தாய்ஞதல்

வன்கண்ணாரமேலதானாறபோல, — தமரகத்தும் பொறை சூற்றுவார் மேற்றே - குடியின்கட்பிறத்தார் பலராயினும் அதன் பாரம் பொறுத்தல் அதுவல்லார் மேலதாம், ஏ - று.

பொருட்டுக்கே வேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. கங்கு மதிக்கப்படுவார் அவரேபென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்வாரெய்து நெடு நெடுபுக உறப்பட்டது. (எ)

கௌஅ. குடிசெய்வார்க் இல்லை பருவ மடிசெய்து
மாணங் கருதக் கெடும். அ.

இ - ன். மடி செய்து மாணங் கருதக் கெடும் - தங்குடியினையுயர்த்தெய்வார் அச்செயலையே கோக்காது காலத்தை கோக்கி மடியினாச்செய்துகொண்டி மாணத்தை யுக்கருதுவாராயிற் குடிசெய்தும்; — குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை - சூகலரன் அவர்க்குக் காலநியதியில்லை. ஏ - று.

கௌ ம் அநி. — உழவு.

கௌ

காலத்தைகோக்கி மடிசெய்தல் வெயின்மகமுபனிபென்பன வுடைமைகோக்கிப் பின்னர்ச்செய்தமென்செய்திருத்தல். மாணங்கருதாதல் இக்குடியிலுள்ளார் பாவும் இன்பமுற இக்காலத்தத் தன்பமுறவேன் பானேவென்று உட்கோடல். மேல் “இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுது” தென்றதுட்கொண்டி இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று கருதினும் அது கருதற்கவென்று மறுத்தவாறு. (அ)

க௦௨௬. இடம்பைக்கே கொள்கலக் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு க.

இ - ள். குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு -
மூவகைத்துன்பமுமுறந் பாலதாய தன்முடியை அவையுமுறமற்காக்க
முயல்வா னது உடம்பு—இடம்பைக்கே கொள்கலக்கெ ி ல் -
அம்முயற்சித்துன்பத்திற்கே கொள்கலமாமத்துணையோ, அஃ
தொழிந்து இன்பத்திற்காதலில்லையோ. எ - று.

“உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன் பெருமநிற்குறித்து
வருவேலே” என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று.
என்முடிமுழுது யின்புற்றயாவே காளீருமைபுமெய்துதலான்
இம்மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு ஈன்றென்று முயலு மறிவுடையான்
அஃதொருஞான்றுமொழியாமோக்கி, இடம்பைக்கே கொள்கலக்
கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவைபிரண்பொட்டானும்
அவர் அது செய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது.

(க)

க௦௨௭. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தான்று
நல்லா ளிலாத குடி. க௦.

இ - ள். இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழும் - துன்பமாகிய
நலியம் புருத்த தன்முதலை வெட்டிச் சாய்க் க ஒருபற்றினிற்
வீழாநிற்கும்—அடுத்த ஊன்றும் நல்லாள் இலாத குடி - அக்காலத்துப்
பற்றுவன கொடுத்துத் தாக்கவல்ல நல்லவாண் மகன் பிறவாத
குடியாகிய மரம். எ - று.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி
வளர்த்தபயன்படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின்,
மரமாக்கினார்; “தாவருசிறை வாவலுறை தொன்மரக்க
என்ன—வோக்குருல கையவத னுட்பிறந்த வீரர்—தாக்கல்கடன்பு”
என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனால் அவரில்லாத
குடிக்குளதாய் குற்றங் கூறப்பட்டது.

கரசம் அநி.—உழவு.

அஃதாவது நிறபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாய உழுதற்றொழில். செய்விக்குங்கால் விளையோர்க்குமுரித்தது. இது, மேற் குடியுயர்த்தற்கேதுவென்ற ஆள்வினாவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கரசம். சுழன்றமேர்ப் பின்ன தலைக மதனா
 லுழந்து முழுவே தலை. க.

ச நிருக்குதல். ச.அ.க.

† புறநானூறு, ௨௧௦.

‡ சிவசெத்தாமணி, காந்தருவதத்தையாசிலம்பகம். ௧.

உழவு

கரசம் அநி.—உழவு.

சு - ன். சுழன்றும் எர்ப்பின்னது உலகம் - உழுதலாண்வரும் மெய்க்குத்தொடர்
 கீழ் பிறதொழில்களில் செய்துநிறித்தும், முடிவில் ஏருகடையார் வழியதர்பீந்த உல
 கீழ்;—அதனால் உழந்தும் தலை உழுவே - ஆதலான் எல்லாவருத்தமுற்றும், தலையார்
 தொழில் உழுவே. எ - த.

எர் ஆருபெயர். பிறதொழில்களாற் பொருளெய்தியவழியும் உணவின் பொருட்டு
 உழுவார்கட் செல்லவேண்டேவிற சுழன்ற மேர்ப்பின்ன தலைகமென்றும், வருத்தயில்

வேளும் பிறதொழில்கள் கடைபென்பது போதா
 கூறினார். இதனால் உழவினது நிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உழந்துமுழுவேதலையென்றும்

(8)

கீர்ஊ. உழுவா ருலகத்தார்த் காணியஃ தாற்றா
தேழுவாரை பெல்லாம்பொறுத்து. உ.

இ - ன். அஃத ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து-அவ்வுழுதலைச் செய்ய
மாட்டாது பிறதொழில்செய்தல்வார் யாவரையும் தாங்குதலால்,—உழுவார்
உலகத்தார்த்ரு ஆணி-அதுவல்லார் உலகத்தாராயி தேர்த்ரு
அச்சாணியாவர். ஏ-று.

“காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளத்தொட்” டென்றாற்போல
உழுவாரென்றது உழுவிப்பார்மேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரென்றது
சண்டியரைபொழிந்தாரை. கல கீர்மணிமுத்தற்கண் ஆணிபோறலின்,
ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பதுதிரி
ந்துகின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃதாற்றார் தொழுவாரையெல்லாம்
பொறுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதார் புறப்பார்க்கெய்யும்
பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத்
தொழுவாரையாவரென்றுரைப்பாருமுளர்.

(உ)

கீர்ஊ. உழுதண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். ஊ.

இ - ன். உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் - யாவரு முன்னும்
வகை உழுது ஊச்செய்து அதனாற்றாமுமுண்டு வாழ்கின்றாரே
தமக்குரியராய் வாழ்கின்றவர்;—மற் றெல்லாம் தொழுது உண்டு
பின்செல்பவர் - மற்றையாரெல்லாம் பிறரைத்தொழுது அதனாற்றாமுண்டு
அவரைப் பின்செல்பின்றவர். ஏ - று.

மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது.
தாமுமக்கட்பிறப்பினராய்வைத்துப் பிற கீர்த்தொழுது அவர்
சிலகொடுப்பத் தம்முயிரோம்பி அவர்பின்செல்வார் தமக்குரிய
ரல்லரென்பது கருத்து.

௨௦௩௪. பலருடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரகருடை நீழ வவர். ச.

இ - ள். அவரு உடை நீழவவர் - உழுதந்தொழிலான்
கெல்லிணையுடையாராய

தங்குடைக்கீழ்க்
தங்குடைக்கீழ்க்
காண்பர் - பலவேந்தர்

ருடை சீழவதாய மன்றமுழுதிணையுள் தம்மரசன் ருடைக்கீழே காண்பர்.
எ - று.

அவரு கதிர்; அ ஸிதீண்டாருபெயராய்"கென்மேலதாயிற்ற.
உடையகென்பது

ருடைத்தகின்றது. நீழல்போதலின், நீழலெனப்பட்டது.
நீழலவகொன்றது இரப்

பேர்த்தகெல்லாம் நடனோக்கி. ஒத்தமைபற்றித் தங்குடையென்றார்.
ருடைநீழலென்ப

தூடும் சூருபெயர்; "ஊன்றலின் மருக்கி வீன்றதன் பயனே"
என்றதனால் தம்மரச

பட்டினப்பாலை. †
புறநானூறு, ௩௫.

கொண்ட அழகிய உயிர்ப்பு.

ஊக்குக்கொற்றம்பெருக்கி மன்றமுழுதும்
அவனநகக்கண்டிருப்பகென்பதாய்; "இரப் பேரார் சுற்றமும் புரப்போர்

கொற்றமு முழவிடை வினாப்போர்" என்றார் பிறரும்.

௨௦௩௫. இரவா ரிசப்பார்க்கொன் றீயர் காவாது
கைகெய்துண் மாலை யவர். ௫.

இ - ன். கைசெய்த ஊண் மாஸ்யவச் இரவார் -
 தங்கையாளுமுதுண்டலை வியல் பாகவுடையார் பிறரைத்
 தாமிரவார்—இரப்பார்க்கு ஒன்று காவாது ஈவர் - தம்மை பிரப்பார்க்கு
 அவர்வேண்டியதொன்றினக் காவாது கொடுப்பர் எ - று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்துண்
 மாஸ்யவரென்பது ஒருகூர்ந்தும் அழிவில்லாதசெல்வமுடையரென்றும்
 ஏதுவைபுட்கொண்டென்றது.()

க0௩௩. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதுஉம்
 விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. க.

இ - ன். உழவினார் கை மடங்கின் - உழுதலைபுடையார்கை
 அதனைச்செய்யாது மடங்குமாயின்,—விழைவதுஉம் விட்டேம்
 என்பார்க்கு நிலை இல்லை - யா வரும்விழை புழுணவும்
 யாத்தறந்தோமென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கணிற்றலுமுளவாகா. எ -
 று.

உம்மை இதுதிக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால்,
 தாமுண்டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர் க்குமில்லையாயின .
 அவருறுப்புமாத்திரமாய் கை வானா விரூப்பின் உலகத்து இம்மை
 மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழாவென்ப நாம். ஒன்றனை
 மனத்தால் விழைதலுமொழிந்தேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுளர்.
 இவைகையற்றுபாட்டானும் அதனைச் செய்வாது நெறப்புக்
 உறப்பட்டது. (க)

க0௩௪. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
 வேண்டாது சாலப் படும். எ.

இ - ன். தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் - ஒருநிலத்தினை
 புழுதவன் ஒருபலப் புழுதி க ஃசாம்வண்ணம்
 அதனைக்காயவிடுவானாயின்,—பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப் படும்
 - அதன்கட்செய்த பயிர் ஒருபிடியின்கண்டங்கிய

எருவுமிடவேண்டாமற் பணைத்து விடவும். எ - று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது.

பிடித்தவென்பதன்விசாரமென்பாருமுனர். வேண்டாமல், சான்று என்பன நிரிந்துகின்றன. (எ)

க௦௩அ. வரினு கன்று லெருவிடுதல் கட்டபி
வீரினு கன்றதன் காப்பு. அ.

இ - ள். வரினும் எரு இடுதல் கன்ற - அப்பயிர்க்கு அய்வுமுதலினும் எருப்பெய்தல் கன்று—கட்டபின் அதன் காப்பு வீரினும் கன்ற - இவ்விரண்டு செய்து விசாரகட்டால் அதனைக் காத்தல் அதற்கு நீர்க்கால்யாதலினுகன்று. எ - று.

எர் ஆகுபெயர். காத்தல் பட்டிமுதலியவற்றின் அழிபெய்தாமற்காத்தல். உருதல், எருப்பெய்தல், விசாரகட்டல், நீர்க்கால்யாதல், காத்தலென்றிம்முதலையவாய இயற்குத்தும் வேண்டுகென்பதாம். (அ)

செய்யுடையவாய், நூல்களென்பவகை, காசு.

கூக

கூக

க௦௩ம் அறி.—நல்லுரவு.

க௦௩க. செல்லான் சிறுவ னிருப்பி விலம்புலக்
நில்காளி னூடி விடும். கூ.

இ - ள். சிறுவன் செல்லான் இருப்பின் - அக்கிலத்திற்குரியவன் அதன்கனூ டோறுஞ்சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடித்திருக்குமாயின்,—நிலம் இல்லா வித்புலத்து ஊடிவிடும் - அஃது அவனில்லான்போலத் தண்ணுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனேடிவிடும். எ - று.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது
தானேசேறல்வேண்டுகென்பது போதாக் சிறுவனென்றார்.

தன் கட்சி என்று வேண்டுவன செய்யாத வேறிடத்திருந்த வழி
 மணியாளுமோறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தனோக்கி, இவை
 மூன்று பாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு உறப்பட்டது.
 (க)

க௦௪௦. இலமென்றகைஇ இருப்பாரைக் காணி
 னிலமென்று நல்லாணகும் க(1)

இ - ள். இலம் என்று அகைஇ இருப்பாரைக் காணின் - யாம்
 வறியேமென்று சொல்லி மடித்திருப்பாரைக் கண்டால்,—நிலம்
 என்னும் நல்லாள் நகும் - நிலமக னென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற
 நல்லாள் தன்னுள்ளோ நகாநிற்கும். ஏ - று.

உழுதன்முதலிய செய்வா யாவர்க்குஞ்
 செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லானென்றும்,
 அதுகண்டிவைததும் அதுசெய்யாது வறுமைபுறகின்ற பேதைமை பற்றி
 நகுமென்றங் கூறினார். இரப்பாசையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.
 இதனால் அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக் உறப்பட்டது.
 வருகின்றவநிகாரசமுறைமைக்குக் காரணமுயிது.
 (க0)

க0௫ ம் அதி.—நல்குரவு.

அரிதாவது தகரப்படுவனயாலுமில்லாமை.

க௦௪௧. இன்மைபி னின்துத தியாதெனி னின்மைபி
 னின்மைபே பின்து தது. க.

இ - ள். இன்மைபின் இன்நுதது யாது எனின் - ஒருவனுக்கு
 வறுமைபோல வின்துதது யாதென்ற வினவின்,—இன்மைபின்

இன்னொரு இன்மையே - வறமை போல வின்னொரு வறமையே,
பிரிதில்லை. எ - ற.

இன்னொரு தன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே,
மிக்கதின்மை சொல்ல வேண்டாவாயிற்று.

(ச)

கரசஉ. இன்மை பெனவொரு பாலி மறமையு
மிம்மையு யின்றி வரும். உ.

இ - ள். இன்மைபென ஒருபாலி - வறமைபென்ற
சொல்லப்படுவதொரு பாலி—மறமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் -
ஒருவனுழை வரும்சால் அவனுக்கு மறமையின்பமும்
இம்மையின்பமும்மில்லையாக வரும். எ - ற.

ஃ

கடுகி ம் அதி.—நல்ஞரவு.

உரை

இன்மைபென வொருபாலிபென்பதற்கு மேல்
“அழுக்காறெனவொருபாலி” பென்புழிபுரைத்தாங்குரைக்க. மறமை
இம்மைபென்பன ஆருபெயர். ஈயாமைபா. னுக் தவ்வாமைபானும்
அவையிலவாயின. இன்றிலிமென்ற பாடமேறிப் பாலி யாலென
விசித்துரைப்பாருமுள்

(உ)

கரசஉ. தொல்வரவுக் தோலுக் கெடுக்குக் தொகையாக
நல்ஞர வென்னு நகை. உ.

இ - ள். நல்ஞரவு என்னும் நகை -
நல்ஞரவென்றசொல்லப்படுமாறாக—தொல் வரவும் தோலும்

தொகையாகக் கெடுக்கும் - தன்னூற்பற்றப்பட்டாருடைய பழைய குடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லிணையும் ஒருக்கே கெடுக்கும். ஏ - து.

கசையிலவழி கல்சூரவு மில்லையாகவின் கல்சூரவையே கசையாக்கி, அஃது அக் குடியிற்றொல்லோர்க்கில்லாத இழிதொழில்கிணையும் இளிவந்த சொற்கிணையுமுளவாக்க
லான் அவ்விரண்டிணையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றார்: "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பக் கொல்லும்" என்றார் பிறரும். தோலாவது "இழுமென் மொழியால் விழுமியது துவறல்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென்றரைப்பாருமுனர்; அஃததற்குப் பெயராயினும் உடம்பு கெடுக்குமென்றற்கோர் பொருட்சிறப்பில்லாமையறிக.

(உ)

கபசச. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ச.

இ - ன். இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் - இளிவந்த சொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும்—இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும் - அது பிறத்தற்கேது வாகிய சோர்வினை கல்சூரவு உண்டாக்கும். 'ஏ - து.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்றின்றது. இளிவந்தசொல் இளிவருதற் கேதுவா கியசொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாமுறுகின்றதுன்பயிருதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அது சொல்லுவ தாக நினைத்தல். (ச)

க0ச0. கல்சூர வென்னு மிமும்பையுட் பல்சூரைத்
துன்பங்கள் சென்று பமும். இ.

இ - ன். கல்சூரவு என்னும் இமும்பையுள் - கல்சூரவென்று சொல்லப்படுந் தன் பமொன்றனுள்ளே.—பல் துன்பங்கள் சென்றுபமும் - பலதுன்பங்களும் வந்து வினை யும். ஏ - து.

குறா இசைசிறை. செலவு விரைவின்செய்வந்தது. தன்பழந்தானு முடனே
 சிசுத்தலின் கல்சூதவைத்துன்பமாக்கியும், அத்துன்பமடியாகச் செல்வர்கடையோசை
 கிச் சேர்த்துன்பமும், அவரைக்காண்டற்றன்பமும், கண்டான்மறத்தழி சிசுழத்தன்
 பமும், மருவழியும் அவர்கொடுத்தது வாய்கற்றன்பமும், அதுகொடுவந்த தகர்வன
 கட்டற்றன்பமு முதலாயின காடோறும் வேறவேருக வருதலின் எல்லாத்தன்பம்
 கருமுனவாமென்றங்குறிஞர். இவைகையத்துபாட்டானும் கல்சூதலின் கொடுமை
 உறப்பட்டது. (உ)

* நிருத்தம், ககஅ. † மனிமேனி, கக-வது பாத்திரம்பெற்றகாதை.
 ‡ பொருள், செய்யுளியல், உஉக.

கருநி ம் அறி.---நல்குதல்:

**கருநி, நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு கல்கூர்ந்தார்
 சொற்பொருள் சோர்வு படும். க.**

இ - ள். நற்பொருள் என்கு உணர்ந்து சொல்லினும் - மெய்த்நற்பொருளைத்
 தெளியவழிந்து சொன்னாராயினும்,--கல்கூர்ந்தார் சொற் பொருள் சோர்வு படும் -
 கல்கூர்ந்தார் சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத் தலைப்படும். எ - று.

பொருளின்மையைத் தலைப்பதெலாவது யாயிவர்கொல்லியன விரும்பிக்கேட்டு
 மாயித் கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டுமென்றஞ்சி யாவருங்கேளா
 ல்லவழி பயனில்சொல்லாய்முடிதல். கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம். (க)

**கருநி, அறஞ்சாரா கல்சூத வின்றதா யானும்
 பிறன்போல நோக்கப் படும். எ.**

இ - ள். அறம் சாரா கல்சூதவு - அறத்தோடியைபில்லாத
 கல்சூதவுடையான்-- ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் -
 தன்னையின்றதாயானும் பிறனைக் கரு துமேறுபோலக் கருதி
 நோக்கப்படும். எ - று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றாயியை யாமை. நல்குரவு ஆகு பெயர், சிறப்பும்மை அவளதியற்கையன்புடைமை விளக்கிநின்றது. கொள்வதின் ரூதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவருக் தறப்பரென்பதாம்.

(எ)

௧௦௪௮. இன்றும் வருவது கொல்லீலா நெருநலும் கொன்றது போலு நிரப்பு. அ.

இ - ன். நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு - நெருநற்று வகொன்றது போன்று எனக்கின்றதவ ரறைசெய்த நல்குரவு—இன்றும் வருவதுகொல் - இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வநதால் இனியாது செய்வேன்! எ - று.

அவ்வின்றதனவாவன மேற * சொல்லிய துண பவகள். நெருநன்மிக வருக்கித் தன்வயிறுநிறைத்தானொருவன் கூறறு.

(அ)

௧௦௪௯. நெருப்பினுட் டஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள் யாதொன்றாக கண்பா டரிது. கூ.

இ - ன். நெருப்பினுள் தஞ்சலும் ஆகும் - மந்திரமருந்துகளான் ஒருகனுக்கு நெருப்பிடையே டெந்தறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது— நிரப்புவந்தழி யாதொன்றானு முறக்கமில்லை. எ - று.

நெருப்பினும்

நாள்சூபரட்டாளும்

நிரப்புக்கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவுமவன்கூற்று இவை நல்கூர்ந்தார்க்குளதாய் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

௧௦௫௦. தப்புர வில்லார் துவரத் தறவாமை

யுப்பீற்கும் காடிக்கும் கூற்று. ௧௦.

இ - ன். துப்புரவு இல்லா தவரத் தறவாமை - தகரப்பமும் பொருள்களில்
லாதார் தம்மற்செயற்பாலது முற்றத்தறத்தலையாகவும் அதசெய்யாதொழிதல்—

௧ நிருசூரம், ௧௦௪௩.

கூகும் அகி.—இரவு.

உக்கூ

ப்பீற்கும் காடிக்கும் கூற்று - பீறில்வினுளவாய உப்பீற்கும்
காடிக்கும் கூற்
ச - து.

காண்மழியாமையிற் செயற்பாலது அதயேயாயிற்று. முற்றத்தறத்தல் கற்ற்
-வேலிட்டகமயின் ஒருவாற்றுத்தறத்தாராயினார் சிற்ற தம்முடம்பிணையுத்தறத்தல்.
-பயாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டினையு மாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவற்
-புக் கூற்றென்றார். இனி முற்றத்தறத்தலாவது துப்புரவில்லாமையின் ஒருவற்
-தறத்தாராயினார் பின்னவற்றை மனத்தாற்றறவாமைபென்றாரப்பாருமுனர்.
-அன் அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (௧௦)

கூகும் அகி.—இரவு.

இனி மானத்திராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனாலும் வீடெய்தற்
பயத்தராய உடம்போம்பப்படுமென்றும் அறனல் வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய து
ரத்தறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவு கூறுவொன்றார். அதிகாரமுறைமையும் இந்
னானே விளங்கும்.

கூகூ. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று. க.

இ - ன். இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க - நல்கூர்ந்தார்
இரத்தற்கேற்புடையா

காக்காணில், அவர் மாட்டிசாக்க;—சரப்பின் அவர்பழி தம்பழி அன்று - இரந்தால் அவர் சரந்தாராயின் அவர்க்குப்பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியாகாமையான். ஏ-று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற் பெயர்திறுதிக்கண் காண்கணுருபு விகாரத்தாற்

செுக்கது. இரத்ததசேற்புடையராவார் உரையாமை முன்னுணருமொன்மையுடைய சாய் மாற்றூதீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவர்மாட்டிசாக்க தார்க்கு இரவான்வருமிழிவின்மையின் இரக்கவென்றும், அவர் சதலிற் குறைகாட்டா மையிற் சரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழிசுவெள்ளறுவைக்கண் மாகபோல அவர்கட் கடிதசேரலின் அவர்பழியென்றும், ஏற்பிலார் மாட்டிசாவன்மையிற் தம்பழி யன்றென்றுங் கூறினார்.

(ச)

க0ருஉ. இன்ப மொருவற் கிரத்த சிரந்தவை துன்ப முருஅ வரின். ௨.

இ-ள். ஒருவற்கு இரத்தல் சேதுவாம்,—இரந்தவை தன்பம்

இன்பம் - ஒருவற்கு இரத்தரூணும் இன்பத்திற் உரு வரின் - இரந்தபொருள்கள் சுவாரதுணர்வு டைமையாற் சூன்றுன்புறமல் வருமாயின். ஏ - று.

இன்பம் ஆகுபெயர். உருமலென்பது கடைக்குறைந்தரின்றது. தன்பம் சாதி யொருமைப்பெயர். அவையாவன சுவார்கட் காலமுமிடனுமறித்தசேறலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத்தம்வயத்தாக்கலும், அவர் மனகெழிவன காடிச்சொல் லது முதலியவற்றன் வருவனவும், மறுத்தழி வருவனவுமாம். அவையுறமல் வருத லாவது அவர் முன்னுணர்ந்தியக்கேரடல். இரந்தவர் தன்பமுருவரினென்று பாட மோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மை முதலியவற்றற் தன்புருது எதிர்வந்தியர யினென்றுரைப்பாருமுனர். இவை பிரனாபொட்டானும் கல்குரவானுயிரீய்க்குமெக் கைக்கண் இனிவில்லாவிசவு விலக்கப்பட்டாடுதென்பது உறப்பட்டது. (உ)

சுற்றர்

காண் ம் அ.தி.—இராவு.

காடுக. காப்பிலா செஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்பினோ ரோள ருடைத்து. ௩.

இ - ன். காப்பிலா செஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் சின்று
இரப்பும்—காத்தலில்லா செஞ்சினையுடைய மாணமறிவார்முன்னர் சின்று
அவர்மாட்டொன்றிரத்தலும்—ஒரோர் உடைத்து - நல்குந்தார்த்துக்கு
ஒரழகுடைத்து ஏ - று.

“சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமுயர்” வென்றதனால், அவர்க்கு அது
கடனெனப் பட்டது. அதனையறிதல்
சொல்லுதலுற்றுரைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனியல் பிணையறிதல்.
அவ வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன்மாத்திரமேயமைதலின் முன்னின்
நென்றும் சொல்லுத லான்வருஞ் சிறுமையெய்தாமையின்
ஒரோருடைத்தென்றும் கூறினார். உம்மை அதனிழிபு விளக்கின்றது.
(க)

காடுச. இரத்தலு மீதலே போலும் காத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு. ச.

இ - ன். காத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு இரத்தலும் -
தமக்குள்ளது காத்தலைக் கனவின்கண்ணு
மறியாதார்மாட்டுச்சென்றென்றணியரத்தலும்—சுதலே போலும் -
வறியார்க்கீதலேபோலும். ஏ - று.

உம்மை ஈண்மெல்வாழரின்றது. தான் புகழ்பயவாதாயினும்
முன்னுணதாய புகழ் கெட வாராமையின், சுதலேபோலுமென்றார்.
ஏகாரம் ஈற்றணை. (ச)

காடுரு. காப்பிலார் வையகத் துண்மைபாற் கண்ணின்
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது. ௫.

இ - ள். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது - சொல்லுதல்மாட்டாத முன்னிற்றம்மாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு போதுகின்றது—காப்பிலார் வையகத்து உண்மையான்-அவர்க்கு உள்ளது காவாது கொடுப்பார் சிலர் உலகத்துளராய தன்மையா னே, பிற்தொன்றானன்று. ஏ - று.

அவரில்லையாயின், மாணீக்கமாட்டாமையின்
உயிரீப்பொன்பதாம். (இ)

கருக. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி நிரப்பிடும்பை
பெலலா மொருங்கு கெடும். க.

இ - ள். கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் -
உள்ளதுகரத்தலாகிய கோயில் லாரைக் கண்டால்,—நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும் - மாணம்விடா நிரப் பார்க்கு நிரப்பான்
வருத்துண்பயகனெல்லாஞ் சேரக்கெடும். ஏ - று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை
கோயென்றும்,அஃதில் வாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே
அவர் கழிபுவகையராவராகலின் எல்லா மொருங்கு
கெடுமென்றவகடறினா. இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதல்
கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென் றரைப்பாருமுள்.
(க)

கருள. இகழ்ந்தெள்ளா நிவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முன்னு ளுவப்ப தடைத்த. ஈ.

* திருத்தல், ககஉ.

¶

கருக ம் அநி.—இரவு.

இ - ன். இசுழ்த்த என்னாது ஈவாணாக் காணின் -
தம்மையவமதித்திழிவு சொல்

பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்த்த உள்ளுள்
உவப்பது
டைத்து - அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்த்த உள்ளுள்ளேயுவக்குர்
தன்மைபு — த்து. ஏ - று.

இசுழ்த்தென்னாதெனவே, கன்ருமதித்தலும் இனியவைகடறலும்
பெறுதும். திரப்பிடும்கைப கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும்
பேரின்பமெய்தினாராகக் கரு தலான், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார்.
இவைகையத்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக் காரதியல்பு கடறப்பட்டது.
(ஏ)

80௫௮. இரப்பாரை யில்லாயி னீரங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ.

இ - ன். இரப்பார் இல்லாயின் -
வறுமைபுற்றிரப்பாரில்லையாயின்,—சர்க்கண் மா ஞாலம் -
குளிர்ந்தவிடத்தைபுகடைய பெரிய ஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள்—
மரப்பாவை சென்று வந்தற்று - உயிரில்லாத மரப்பாவை
இயந்திரக்கயிற்றூற்றிசென்று வந்தாற்போலும் ஏ - று.

ஐகாரம் அ 2 சகில ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்டு
உவமையோடொத்த தொழில் வருவிக்கப்பட்டது.
ஞாலத்துள்ளாரென்றது அவரையொழிந்தாரை. அவர்க்கீதலைச்செய்த
புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயிருடையரல்லரென்பதாம்;
“ஈவாருங் கொள்வாரு யில்லாத வானத்து—வாழ்வாரோ வண்க
ணவர் ” என்றார் பிறரும். இத்தொடையின்பநோக்காது
இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோது வாருமுனர்.

(அ)

கருகூ ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தேற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. கூ.

இ - ன். இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை - அவர்பாற்சென்று
ஒன்றினை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி—ஈவார்கண் தேற்றம்
என் உண்டாம் - கொடுப் பார்மாட்டு என்னபுகழுண்டாமி யாதுமில்லை.
எ - று.

தேற்றம் ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது விகாரமாயிற்று.
கொடுத்தல்வன்மை வெளிப்படாமையின்,
அதனாற்புகழெய்தாரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாளும்
உலகிற்சிரப்பார்வேண்டுமென்பது உறப்பட்டது.

(க)

க0க0. இரப்பான் வெருளாமை வேண்டு சிரப்பிடும்பை
நானேயுஞ் சாலும் கரி. க0.

இ - ன். இரப்பான் வெருளாமை வேண்டும் - ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி
இவனெனக்கேன்றிலனென்ற அவனை யிரப்பான் வெருளா தொழிதல்வேண்டும்—
சிரப்பிடும் பை நானேயும் கரிசாலும் - அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு
வேறாசான்று வேண்டா, சிரப்பாயிய தன்னிடும்பை நானேயுஞ்
சான்றாதலமை யும். எ - று.

யாவர்க்கும் தேடவேண்டுதலும் சிலையின்மைபுமுதலிய பிறசான்று
முண்டு பறுபட சிந்தாமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்ற
மற்றையிரத்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள் கடைக்கட்டற்கு
அவனுதத்துன்பத்தைத் தனக்கேயரே

க0க1ம் விதி—இரவுச்சம்.

அவத்துத் தாளுதத்துன்பத் தானறிந்து வெருளற்கென்பதாம்.
சிறியமையாததோரியல்பு உறப்பட்டது.

க௦எ ம் அதி.—இரவச்சம்.

அஃநாலது மானந்திரவருமிரலிற்செஞ்சதல்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே ளினங்கும்.

க௦௩௧ கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க.

இ - ன். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார் கண்ணும்
இரவாமை - தமக்குள் ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று
உண்மகிழ்ந்து கொடுக்குங் கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே
ஒருக ண் வறுமைகூர்தல்—கோடி உறும் - இரந்து செல்வ மெய்தலிற்
கோடிமடங்கு னன்று. ஏ - று.

சங்குரவு மகறக்கப்படாத ஈட்டார்மாட்டும் ஆ காநென்பதுபட
நின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண்வந்தது. அவ்விரவான்
மானந் திராநென்னுந் துணையல் ளது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின்,
வல்லதோர் முயற்சியானுயிரோம்பலே கல்ல நென்பது கருத்து.
(௧)

க௦௩௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பார்த்து
செடுக வுலகியற்றி யான். உ.

இ - ன். உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்
- இவ்வுலகத் தைப் படைத்தவன் இதன்ஈ ண் வாழ்வார்க்கு
முயன்றுயிர்வாழ்தலையன்றி இரந்து முயிர்வாழ்தலை வேண்டி
விதித்தானாயின்,—பார்த்து செடுக - அக்கொடியோன்றானும்
அவரைப்போன்று எய்குமலமந்து செடுவானாக. ஏ - று.

மக்னூயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு
வேண்வேதாயுவுண்டியும் அதந் தேதுவாய செய்தொழிலும்
பழவினவயத்தாந் கருவொடுகலந்தவன்றே அவன் கந்

பிக்குமன்றே, அவற்றுட் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும்
 ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தா
 னாயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமென்பதாம்.
 இவையிரண்டு பரட்டானும் அவ்விரலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (உ)

கடுகூ. இன்மை யிடும்பை யிரத்துநீர் வாடுமென்னும்
 வன்மையின் வன்பாட்ட தில். உ.

இ - ன். இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும்
 வன்மையின் - வறுமை யான் வருந்துன்பத்தை முயன்று
 நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்து நீக்கக்கட வேமென்று கருதும்
 வன்மைபோல—வன்பாட்டது இவ் - வன்மைப்பாடுடையது யிழிதில்லை.
 ஈ - து.

செநியாய முயற்சி கிச்ச செநியல்லாத
 இரவாற்றீர்க்கக்கருதலின், வன்மையா
 கிற்ற. வன்பாடு
 வறுமை தீர்த்தற்கு

முருட்டுத்தன்மை; அஃதாவது ஞானசெய்துகிற்றல். இதனால்
 செநி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கடுகூ. இடமெல்லாம் சென்னாத் தகைத்தே யிடயில்லைக்
 காறு யிரவொல்லாத் சாப்பு. ச.

கடுஎ ம் அஃகி.—இரவச்சம். உடுகூ.

இ - ன். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாத் சாப்பு -
 தகைவேள்வேள்
 ியி கல்உச்ச்தவழியும் பிற்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத

அமைதி—இடம்பெல்

கொள்ளாத தகைத்தே - எல்லாவுக்கும் ஒருங்கியைத்தாலுய்
ட்டது. ஏ - று.

கொள்ளாத பெரு

அவ்வீரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை
அதன்மேலேற்றப் டது. இதனால் அக்கொறியல்லதனைச்
பட்டது.

சால்புடையார் செய்யாரென்பது கூறல்

(ச)

க0க0. தெண்ணீர் அடுபுற்கை பாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னுங்கினிய தில். இ.

இ - ன். தான் தத்தது தெண்ணீர் அடுபுற்கையாயினும் -
கொறியாய முயந்நி கொடுவத்த தத்தது தெளிந்தரீர்போலும்
அடுபுற்கையேயாயினும்,—உண்ணலின் ஊய்கு இனியது இல் -
அதனைபுண்டற்குமேலினியதில்லை. ஏ - று.

தாடந்தகூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழிவாய
இரவான்வந் ததன்றித் தம்முடைமையாகலின்,
அமிழ்தத்தோடொக்குமென்பதாம். இதனால் கொறி யினாயது
சிறிதேனும் அதுசெய்யுடன்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது.

(ஊ)

க0க0. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னினிவந்த தில். க.

இ - ன். ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் - தண்ணீர்பெருது
இறக்குகிலைமைத்தா யதோராலினக் கண்டு அறவேக்கி இதற்குத்
தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென்றிரந்து சொல்லுங்காலும்,—இரவின்
நாவிற்கு இனிவந்தது இல் - அவ்வீரவுபோல ஒருவனு விற்கினிவந்தது
பிரிதில்லை. ஏ - று.

ஆ காத்தோம்பல் பேரதமாகலின் ஆவிற்கென்றும்,
 பொருள்சொடுத்தல் கொள்ள வேண்டாத எண்மைத்தாகலின்
 நீரென்றும், இரக்கின்றானுக்கு இனிவு அச்சொல்லனவேயாகலின்
 னாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவிளிவினும் மேற்படு தலின்
 இனிவந்ததில்வென்றய்கூறினார். இதனான் அறனும்
 முயன்றுசெய்வதல்லது இரத்த செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது.
 (ச)

80௬௭. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
 கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. எ.

இ - ன். இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பன் - இரப்பாரையெல்லாம்
 யானிரவாரின் தேன்,—இரப்பிற் கரப்பார் இரவன்மின் என்று -
 யாதுசொல்லியெனின், தமக்கிரக்க வேண்மொயிற் தமக்குள்ளது
 ககப்பாரையிரவாதொழியினென்று சொல்லி. எ - து.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றெக்கது. இவ்விளிவந்த செயலான்
 ணட்டியவழி யும் உடம்பு சில்லாதாகலின் இது வேண்டாவென்பது
 தோன்ற, இரப்பனென்றார். இதனான் மாணந்திரவருமிரவு
 விலக்கப்பட்டது. (எ)

80௬௮. இரவென்னு மேமாப்பி ரோணி கரவென்னும்
 பார்த்துக்கப் பக்கு விடும். அ.

இ - ன். இரவு என்றும் சமாப்பு இல் தோணி -
 இவ்வறமைபென்னும் கடலை இதனாகடத்தமென்றுகருதி
 ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி—கரவு

என்னும் பார் தாக்கீதப்பதிருவிடம் - அதன்சுரேஷ்டிகாரத்
 தோலி தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம். எ - த.

சுரத்தலென்னும் வன்விவத்

முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவாற்கடக்கலுற்றான் அதன்சுரை
 காணாமலின், ஏமாப்பிடுவெனியென்றார். ஏமாப்பின்மை
 தோனியேறெற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற் தேற்றன்மையானும்,
 சிமைதியாது செனத்தியவழி! உடைதலானும், அதன்சுரே
 தற்கென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம்.

(அ)

க0கக. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் சரவுள்ள
 வுள்ளதுஉ யின்றிக் செமும். க.

இ - ன். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும் - உடையார்முன் இல்லார்சென்றிரந்து
 கீற்றலின் கொடுமையை கிணர்நால் எம்முள்ளம் கரைந்துகாசிற்றும்;—சரவு உள்ள
 உள்ளதுஉம் இன்றிக்செமும்-இனி அக்கிணையைக்கண்டுவைத்தவர் இல்லையென்றலின்
 கொடுமையை கிணர்நால் அங்குருகுமளவுதானுயின்றிப் பொன் றிவிடும்.

எ - த.

“ இரவினை—புள்ளுய்கா லுள்ள முருகுமா
 லென்கொலோ—கொள்ளுய்காற் கொள்வார் குறிப்புஉ.” என்றார்
 பிறரும். இரவினுய்கரவு கொடிதென்பதாம். இதற் சூப் பிறசொல்லாம்
 இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றதைத்தார். (க)

க0எ0. சரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
 சொல்லாடப் போலு முயிர். க0.

இ - ன். சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம் - சரப்பார்
 இல்லையென்றுசொல் ளாடிய துணையானே இரப்பார்க்கு உயிர்போ
 காசின்றது;—சரப்பவர்க்கு யாங்கு சூனிக்கூங்கொல் - இனிச்
 சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிர் பின்னு கீற்றலான் அப் போலுது
 எப்புரைபுட் புக்கொலித்துகிற்கும்! எ - த.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்துமென்றேய்கிச்

செயலற்றநிலை; “அக் கீழே—மாயானே மாற்றிவிடும்” என்றார்
 பிறரும். கேட்டாரைக்கொல்லவற்றைய சோத் சொல்வாரைக்கேறல்
 சொல்லவேண்டாவாயினும் அது காண்கின்றிலம் இஃ
 தென் னேவென்பதாம். வறுமைபுத்தழி மறையாது
 இரக்கப்படுவாராய கேளீர்சட் ரும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம்,
 ஆண்பின் மறைக்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காத்
 போகாதெங்கே யொளித்துகிற்கும் இரண்டானும் போமே
 யன்றேவென இவஞ்சினனெருவன் கூற்றுக்கிபுரைப்பாருமுனர்.
 இவை மூன்று பாட்டானும் அவ்விரவின்குற்றமும் காவின்குற்றமும்
 ஒருங்கு உட்பட்டன. (80)

80 ஆம் அடிக்.—கயமை.

அநிதாவது மேல் அரணியல்க்கும் அக்கவியல்க்குஞ் சிறப்புக்கையாத்
 உட்பட்ட குணங்களுள் அற்புதமான குறிப்பினும் யாவர்க்குமெய்தகைந்தமையின்
 ஆங்கே குறிப்பாத் கூறியனவும் ஈண்டொழிபியலுள்
 வெளிப்படக்கூறியனவுமாய

காவாத நினைப்பிற் கண்ண்குள் கண்ணு—யிராத வாய்வதாம் வாய்க்கை. பி
 கிள—புள்ளுகள தள்ள முருகுமா வென்றொலே—கொள்ளுகளாத்
 கொள்வா குறிப்பு—

காவியார், இவச்சம்.

† புறத்தத்தன் விண்மை கவிப வசத்தத்தன்—என்கூற கிச்சி கிற்சி
 பொருவிகா— புதிய மணக்கிசை நீய்யான கக்கிசையெமையானே
 மாற்றி விடும்—கவையார், இர புத்தம்.

80 ஆம் அடிக்.—கயமை.

80

யாவுமிராய சேழாரது தன்மை. அதனும்

இஃதெல்லாவற்றிற்கும் பின் உட்பட்டது.

கௌக. மக்களே போல்வர் சயவ ரவரன்ன

வொப்பாரி யாக்கண்ட தில். க.

இ - ன். மக்களே போல்வர் சயவர் - வடிவான் முழுதும்
மக்களையொப்பர் சய வர்;—அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல் -
அவர் மக்களையொத்தார்போன்ற வெர்பு வேதிரண்டு சாதிக்கண்
யாக்கண்டதில்லை. எ - று.

முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். அவொன்றது
அவர்மாட்டுளதைய வெர்புமையை. மக் கட்சாதிக்கும் சயச்சாதிக்கும்
வடிவொத்தவிற் குணங்களது உண்மையின்மைகளானல்லது
வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இதனாற் சயவரது குற்றயிசுதி
உறப்பட்டது. (ச)

கௌஉ. கன்றறி வாரிற் சயவர் திருவுடையர்

வெஞ்சத் தவல யினர். உ.

இ - ன். கன்று அறிவாரிற் சயவர் திரு உடையர் -
தமக்குறுதியாவனவறிவாரின் அவையறியாத கீழ்மக்கள்
கண்மையுடையவர்;—வெஞ்சத்து அவலம்இலர்-அவர்போல
அவைகாரணமாகத் தர்வெஞ்சத்தின்சட் வலையிலராகலான். எ - று.

கன்றென்பது சாதிவொருமை. உறுதிகளாவன
இம்மைமறுமைகீசட்குரிய வாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார்
இவை செய்யாசின்றே மிச்ச்செயப்பெறு கின்றிலேமென்றும்,
செய்கின்றவீவைதமக்கு இடையூறுவருக்கொலென்றும், இவற் தின்
மறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றன்
யாதுவிடாபுமோவென்றும், இவ்வாற்றாற் கவலையெய்துவர்; சயவர்
அப்புசற்றுதலியவொழித்தப் பழிமுதலிய செய்யாசின்றும்
யாதகவலையுடையரல்லராகலாந் திருவுடையரெனக் குறிப்பா

விசுழ்ந்தவாறு. இதனாற் பழிமுதலியவற்றிற்ஞெசாடொன்பது
 உறப்பட்டது. (உ.)

80௭௩. தேவ ரணியர் கயவ ரவருந்தா
 மேவன செய்தொழுத லான். உ.

இ - ன். தேவர் அணியர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மைவர், - அவரும்
 தாம் மேவன செய்த ஒழுக்கான் - அஃதியாதனானீன், தேவரைப்போனது
 தம்மை கியழிப்பாரின்றிக் கயவரும் தாம் விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுத
 லான். ஏ - து.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாயிவ தன்னரணயேதபாடு குறிப்பாற்றென்றதிற்பமை
 யின், இது புசுழ்வாஃபோன்ற பழித்தவாருயிற்ற. இதனாற் விலக்கற்பாடின்றி மேவன்
 டிய செவ்வொன்பது உறப்பட்டது. (உ.)

80௭௪. அசுப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
 மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். ச.

இ - ன். கீழ் - தோயினான், - அசுப்பட்டி துவாரைக் காணின் - தன்னிற் கரும்
 சிய டட்டியவையொழுதுவாரைக் கண்டானுயின், - அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாஃ
 கும் - அஃவொழுக்கத்தின்கண் அவரிற் குன்றியெய்ப்பட்டு அதனாற்றன்மிகுதிசாட்டி
 விதமாக்கும். ஏ - து.

கூடுக கர் அம் அறி. - கயவன்.

அசுப்பட்டி அமொசியப்பட்டி. பட்டிபோன்று
 வேண்டியவாதேயொழுக்கீயின், பட்டியென்றார்; "கோதக்கசெய்புஞ்
 சிறுபட்டி" என்றார் பிறரும். இதனாற் அவர் மேம்படுமாத
 உறப்பட்டது. (ச.)

80௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
 மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ங.

இ - ன். கீழ்க்கண்ட ஆசாரம் அச்சமே - கயவரதாய வரகாரம் கண்டதுண்டாயின் அதற்குக் காரணம் அரசனான் ஏதம் ருமென்றஞ்சமச்சமே;—எச்சம் அவா உன் டேல் சிறிது உண்டாம் - அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும் பொருள் அதன னுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். ஏ - து.

ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்றும் கூறினார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. பெரும்பா ண்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இயல்பாகவுண் டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு, ஆசாரஞ்செய்தல் இயல்பன்றென் பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(இ)

கரக. அறைபறை பன்னர் கயவர்தாக் கேட்ட மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். க.

இ - ன். தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்கலான் - தாக்கேட்ட மறைகளை இடர்தோறுந் தாங்கிக்கொண்டு சென்று பிறர்க்குச் சொல்லுதலான்,— கயவர் அறை பறை அன்னர் - கயவர் அறையப்படும் பறையினையொப்பர். ஏ - து.

மறை வெளிப்படிந் குற்றம்விளைபுமென்று பிறரைமறைத்த ஒருவன்சொல்லிய சொல். பிறர் அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கது பெரும்பாசமாத னோக்கி. பறை ஒருவன்செயாந் தன்னையறிவித்ததொன்றனை இடர்தோறுகொண்டு சென்று யாவரையும்றிவிக்குமாகலான, இது தொழிலுவமம. இதனால் விண்மை கூறப்பட்டது.

அவரது செறி

(க)

80எஎ. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடி.றுடைக்கும்
கண்கைய ரல்லா தவர்க்கு எ.

இ - ஈ். கயவர் கொடி.று உடைக்கும் உன் கையர் அல்லாதவர்க்கு -
கயவர் தம் கறுப்பீணெசெரிப்பதாக வணந்த
கையினபுடையரல்லாதார்க்கு—ஈர்ங்கை விதிரார்- நாமுண்டு பூசிய
கையைத்தெறித்தல் வேண்டுமென்றிரத்தாலுள் தெறியார். எ-று.
வணந்தகை முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாறுங்கொடார்,
கொடுப்பென்பதாம்.
கலிவார்க்கு எல்லாங்
(எ)

80எஅ. கொல்லப் பயன்படுவர் கான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ.

இ - ஈ். கொல்லப் பயன்படுவர் கான்றோர் - மெலியார் சென்ற தங்குறையைத்
கொல்லியதுணையானே இரக்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினர்;—கீழ் கரும்புபோல்

உலி, குறிஞ்சி, செ.

கர் அம் அநி.—கயமை.

கர்க்கு

கயமை; பயன்படும் - மந்தைக் கீழாயினர் கரும்புபோல கலிவார் கைய
பயன்படுவர். எ - று.

கெருக்கிய

பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினாநிழிவுதொன்ற, மேலாயினாரும்
கர் கலிவார். இவைவிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு உறப்பட்டது. (அ)

கௌ. உடுப்பது உண்பது உண்மையான காரணம் பிறர்மேல்
வடுக்கான வற்றுகும் சீழ். க.

இ - ன். உடுப்பது உண்பது உண்மையான காரணம் - பிறர்மேல்வந்தார் பட்டுத்
திறுமுடித்தலையும் பாலோடடிதிறுண்டலையும் சீழையினுள் காணுமாயின்,—பிறர்
மேல் வடுக்கான வற்றுகும் - அவற்றைப் பொருது அவர்மட்டு வடுவில்லையாகவும்
உண்டாக்க வல்லனும். எ - று.

டல்

உடுப்பது உண்பதென்பன ஈண்டவ்வத்தொழின்மேனிற்றன; அவற்றும் பூண்
ணர்ந்தன்முதலிய பிறதொழில்களும் கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டறின
யானே பொருமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டார் இது
கூடுமென்றியையப் படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றுகுமென்றங்கூறினார். இதனார்
பிறர்மேல்வம்பொருமை கூறப்பட்டது.

(க)

கௌ. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றற்றக்கால்
விற்பற் குரியர் விரைந்து. கௌ.

இ - ன். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விற்பற்கு உரியர் - கயவர்
தம்மை யாதானுமொரு தன்பமுற்றக்கால் அதனே பற்றக்கோடாக
விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்பற்குரியர்;—எற்றிற் கு உரியர் - அது
வன்றி வேறெத்தொழிற்குரியர் | எ - று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்று வந்தற்றறினயானென்பது
தோன்ற ஒன்
றற்றக்காலென்றும், கொள்ளினார் தம்மையெய்தித் தவண்டவென்றற்கு முன்
னே விற்பற்றலின் விரைந்தென்றங்கூறினார். ஒருதொழிற்கு முரியவல்லென்பது
குறிப்பெச்சம். இதனாரும் பிறர்க்கடிமையாய் கிற்பென்பது கூறப்பட்டது.

(கௌ)

ஒழிபிபல் முற்றிற்று.
பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

க ள வி ய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய்
இம்மையே பயப்பதாய் லீன்பங்குறவானெடுத்துக்கொண்டார்.
சுண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்தொருபொ ருளான்
ஐம்புலனுறகர்தற்சிறப்புடைத்தாய் காமலீன்பத்தினா.
இச்சிறப்புப்பற்றி வடநாலுட் போசாசனஞ் சுவைபலவென்று
உறவார் உறக் கங்குறவதீன்பக் சுவை பொன்றிண்புமேயென
இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரி
வெனலிருவகைப்பமும். சீன இருத்தல், இரங்கல்,
ஊடவென்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாருபாட்டினை
அறம்பொருளீன்பமென வடநால்வழக்குப்பற்றியோது தலான்,
அவ்வாறேயவற்றைப் பிரிவின்கண்டக்கிணுரென்ச. இனி
அகவதம்மையே தமிழ் தூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்
கனவென்றம் பிரிவைக் கற்பென் றம் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து,
அவற்றைக் கணவயிருதியயப்ப உலகையோடு ஒப்பு மொவ்வாமையு
முடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக் கைகோளிரண்டனான்றும்
கனவாவது பீனிமூப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்று
மொருதன்மையராய் உருவுந் திருவும் பருவமும் குலனுக்குணனு

மன்புமுதலியவற்றும் தம்முளொப்புமைபுடைய ராய தலைமகனும்
 தலைமகளும் பிறர்கொடுப்பவும்பெய்திப் பால்வகையாற்றாமே
 யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனையேழுதிகாரத்தாற்
 கூறவான்சொடங்கி, முதற்கட்டகையணங்குறுத்தல் கூறகெஞ்சி.

க0க ம் அநி.—தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டுவிருப்பான் ஆயிற்ச
 அதன்சட்டியளாய்
 சிற்றின வேட்டவிருப்பான் இளையார்க்கத் தமியராய்வந்து என்னுற்ற தலைமகள்
 அயன் எனப்புத் தகைய வகுத்தமுறுதித்தலைச் சொல்லுதல். இது, என்னுற்ற
 பொழுதே சிவழ்வதாலின், முதற்கட் கூறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ ளாப்பயிற் கொள்ளே கணங்குமுழ
 மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. ௧.

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்செட்டிவனவன்றிச்
 சிறத்தமையின்

அவினாத் தலைமகன் ஐயுற்றது.

இ - சி. கணங்குமுழ -

இக்கணங்குமுழவையுடையான்—அணங்குகொள் - இப்
 பொழிந்தனுக்கற்றயானோர் தெய்வகாரினோர்,—ஆய் மயில்கொள் - அன்றி
 யெஞ்சுமயில் விசேடமோ,—மாதர்கொள் -
 அன்றியொருமாலுமாதரோ,—என் கொஞ்ச மாலும் -
 இவ்வாயின்சொன்று துணியமாட்டாத என்னெஞ்சு மயங்கா சிந்தது.

௧ - ௪. ௩. ௧0 க0க ம்

அநி.—தகையணங்குறுத்தல்.

நி அசை. சூய்யில் படைத்தோன் விசேடமாகவாய்ந்துபடைத்த
மயில்; மயில் சாதிபுட்டெரித்தெடுத்த மயிலென்றமாம். கணக்குழை
ஆருபெயர். கணக்குழை பென்று பாடமோதிப் பலவாய்த்திரண்ட
குழையென்றரைப்பாருமுள். எழுதலா காவுருவுந்
தன்வருத்தமும்பற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயலும்
பொழில்வயினிற் தலும்பற்றி சூய்யில்கொலென்றும்,
தன்னெஞ்சஞ் சென்றமையும் அவனெதிர்தோக் கியவாறும்பற்றி
மாதர்கொலென்றய் கூறினான். (ச)

க0அஉ. கோக்கினு னோக்கெதிர் கோக்குத றுக்கணக்கு
தாணக்கொண்டன்ன தடைத்து. உ.

மானுடமாதராதறெளிந்த தலைமகன்
அவனோக்கினுயுவருத்தங்கூறியது.

இ - ன், கோக்கினுன் கோக்கெதிர் கோக்குதல்- இப்பெற்றித்தாய
வணப்பிண புடையான் என்கொக்கெதிர்கோக்குதல்—தாக்கு
அணங்கு தாணக்கொண்டன் னது உ தடைத்து -
நானேதாக்கிவருத்தவதோரணங்கு தாக்குதற்குத் தாணயையும்
கொண்டெவந்தாற்போலுக் தன்மையபுடைத்து. ஏ - து.

மேலும் அணங்குகொலாய்மயில்கொலென்றமையான்,
இசரச்சுட்டு வருவிக்கப் பட்டது. எதிர்கோக்குதலென்றமையின்,
அதுகுறிப்புக்கோக்காயிற்று. வணப்பால் வருத்துதன்மேலும்
குறிப்புக்கோக்கால் வருத்துதல் கூறியவாறு. கோக்கினுனென் பதற்கு
எ ன்கொனோக் சப்பட்டானென்றவை ரப்பாருமுள்.

(உ)

க0அங். பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் போமர்க் சுட்டு. டு.

இதுவுமது.

இ - ள். உற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன் - உற்றென்று
 தாலோர்சொல் வதனைப் பண்டு கேட்டறிவதல்லது
 கண்டறியேன்,—இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது
 கண்டறிந்தேன்,—பெண்டகையால் பேர் அமர்த் கட்டு - அது
 பெண்டகையுடனே பெரியவாய் அமர்த்த கண்களைபுடைத்து. ஏ - து.

பெண்டகை காணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பெண்ணுக் குணங்கள்.
 அவை அய் வக்குறினானறியப்பட்டன. அமர்த்தல் அமர்செய்தல்,
 பெயரடியாயலினை. பெண்டகையால் இன்பம்பயத்தலுமுண்டேனும்
 தன்பம்பயத்தன்மிகுதிபற்றிக் கூற்றுகிழக் கூறினான்.

(உ)

ஔஅச. கண்டாருயி ருண்ணுக் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
 பேதைக் கமர்த்தன கண், ச.

இதுவுமது.

இ - ள். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண் -
 பெண்டகையைபுடைய விப்பே யுறக்கு உளவாய கண்கள்—கண்டார்
 உயிர் உன்னும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன -
 தன்மைக்கண்டாருயிருண்ணுக் தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்திருத்தன.
 ஏ - து.

என்றொழியென்றதனை ஆகுபெயர் கற்றை மறுத்து,
 அன்மொழித்தொகையெனக் கொள்வர் இவர்களைவினக்கெற்றுவயிபார்.
 ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேற னுமை தொல்சொப்பியக்
 குற்றியிருத்தியிற் காண்.

கடுகும் அறி.—தகையணங்குறுத்தல்.

அமர்த்தல் மாறுபடுதல்,—குணங்கட்கும் பேதைமைக்குமேலாது
 சொடியவர ஁த்தனவென்பதாம்.

(ச)

க0அடு. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
 னோக்கமும் மூன்று முடைத்து. ௫.

இதுவுமது.

இ - ள். கூற்றமோ - என்னை வருத்துதலுடைமையாற்
 கூற்றமோ,—கண்ணோ - ஁மேலோடுதலுடைமையாற்
 கண்ணோ,—பிணையோ - இயல்பாக வெருவுதலுடை
 மையாற் பிணையோ, அறிவின் நிலேன்;—மடவரல் கோக்கம் இம்மூன்றும்
 உடைத்து - மடவரல் கண்களினோக்கம் இம்மூன்றன் றன்மையைபு
 முடைத்தாயிராதின்றது. ஏ - று.

இன்பமூர் தன்பமும் ஒருக்குசெய்யாதின்றதென்பதாம்.
 தொழில்பற்றிவந்த ஁பிழைபுலமம்.

(இ)

க0அக. கொடும்புருவக் கோடா மறைப்பி னடுக்கஞர்
 செய்யல மன்னிவள் கண். ௬.

இதுவுமது.

இ - ள். கொடும் புருவம் கோடா மறைப்பின் - பிரியாநட்பாய
 கொடும்புருவக் கட்டாள் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின்,—இவள்
 கண் நடுக்கு அஞர் செய்யல - அவற்றைக்கடர்ந்து இவள் கண்கள்
 எனக்கு நடுக்குத்துயரைச் செய்ய மாட்டா. ஏ - று.

கட்டாரைக்கழறுவார்க்குத் தாள்செம்மைமுடையராதல்
 வேண்டலிற் கோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும்
 உறுகின்றதனக்கும் இடைநின்ற விலக்குங்கா ளுள் சிறிதிடைபெறின்
 அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யுமாகலின் மறைப்பினென் றுய்
 கூறினான். நடுக்கஞர் நடுக்கற்கேதுவாயவஞர். தாமியல்பாகக்

கே கா இதனுடை மையான் அவற்றை
 மிகுநக்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயினவென்பதுபட நின்
 தமையின், மன் ஒழியிசை க் கண் வந்தது .

(ச)

க௦அஎ. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபடா மாதர்
 படாஅ முலைமேற் துதில். எ.

அவண்முலைகளினுய வருத்தங்கூறியது.

இ - ள். மாதர் படா முலைமேற்றுதில் - இம்மாதர்
 படாமுலைகளின்மேலிட்ட துதில்,—கடாக் களிற்றின்மேற் கட்டபடாம் -
 அவை கொல்லாமற் காத்தலின், கொல் வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட
 முகபடாத்தினையொக்கும். எ - று.

கண்ணை மறைத்தல்பற்றிக் கட்டபடாமென்றான்.

துதிலான்மறைத்தல் காணுடை மகளிர்க்கியல்பாகலின், அத்துதிலூடே
 அவற்றின் வெம்மையும் பெருமையும்கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன
 இனியெஞ்ஞான்தஞ் சாய்விலவெனக் கருதிப் படாமுலை யென்றான்.
 உவமை சிறிதமறையாவழி உவமைகொள்ளுமென்பது தோன்ற நின்றது.

க௦அஅ. ஒண்ணுதற் கோகு வுடைந்ததே ஞாட்பினு
 ணண்ணுரு முக்குமென் பீடு. அ.

சக

நூக்உ

க்கம் அது.—குறிப்பறிதல்.

ஈதலினுய வருத்தங்கூறியது.

இ - ள். ஞாட்பினுள் ணண்ணும் உட்கும் என் பீடு - போர்க்களத்துவந்த
 கோரதபகைவரும் கோந்தார்வாய்க்கேட்டஞ்சுதற்கேதுவாய என்வலி—ஒண்ணுதற்கு
 உடைந்ததே - இம்மாதரதொள்ளிய துதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ - று.

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுளென்றதனாற்

பகைவராதல் பெற்றும், பீடென்ற பொதுமையான் மனவலியுக்
காயவலியுக்கொள்க. ஒவென்னும் வியப்பின்கட்டுறிப்பு அவ்வலிகளது
பெருமையும் ஊதலது சிறுமையுந்தோன்ற நின் றது.
கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றாயிற்று.

(அ)

க0அகூ. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணிவெயவே வேதில தந்து. கூ,
அணிநலத்தாலுய வருத்தங்கூறியது.

இ - ன். பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்டு - புறத்த
மான் பிணை யொத்த மடநோக்கினையும் அகத்து
நாணினையுமுடையளாயவிவட்டு—ஏதில தந்து அணி எவன் -
ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணி
களைப்படைத்தணிதல் என்ன பயனுடைத்து! எ - று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்டுப் பாரமாதலும்
எனக்கணங்கா தலங் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம்.

(க)

க0கூ0. உண்டார் கணல்ல தமிழாக்க காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று. க0,
தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றான் சோல்லியது.

இ - ன். அடுநா - அடப்படு நா, —உண்டார்கண் அல்லது -
தன்னை யுண்டார் மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது, —காமம்போ ல்
கண்டார் மகிழ்செய்தலுன்று- காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு
மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ - று.

அடுநா வெளிப்படை, காமமென்றது ஈண்டு
'அது நுகர்தற்கிடனாகியாரை. கண்டார்கணென்னு மேழாவது
இறுதிக்கட்டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ்சிறந்ததே
யெனினும் இவள்குறிப்பாராய்ந் தறியாமையின் யானதுபெற்
றிலெனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க,
"அரிமயிர்த்திரண்முன்கைக" என் னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல.

ககம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகன் குறிப்பினையறிதலும், தோழிகுறிப்பினையறிதலும், அவடான் அவ்விருவர்குறிப்பினையும்றிதலுமாகம். தகையணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடெங்கால் இதுவேண்டுமாகவின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. இருநோக்கிவளுக்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் தந்நோய் மருந்து. க.

* புறநானூறு, ௧௧.

ககம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

௩௧௩

தலைமகன்றலைமகளுள்பாட்டுக்குறிப்பினை

அவனோக்கினுளறிந்தது.

இ - ன். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு - இவளுடைய வுண்கண்கத்தாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டு நோக்காயிற்று;—ஒரு நோக்கு நோய்நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து - அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கனோய்செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு. எ - று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினைய காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுத்தின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்கு தண்கணிகழ்கின்ற அற்புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுனர்; அது நோய்செய்தகைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தர் தீரும் வாயிலமுண்டாயிற் றென்பதாம்.

(௧)

கககஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்

செம்பாக மன்று பெரிது.

உ.

இ - ன், யான் நோக்குங் காலை நில்ன் நோக்கும் - யான்றன்னை நோக்குங்காற் றுனெதிர்போக்காது இறைஞ்சி நில்த்தை நோக்காநிற்கும்,—நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல ஈரும் - அஃதறிந்தியானோக்காக்காற் றுனென்னைநோக்கித் தன்னு ன்ளே மகிழாநிற்கும் எ - று.

உகச **ககம் அதி.—குறிப்பறிதல்.**

மெல்ல வெளிப்படாமல், மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற்குறிப் பினிது வினங்கும். மெல்லாகுமென்பதற்கு முறவலிக்குமென் றுரைப்பாகுமுளர். (ச)

கககரு. குறிக்கொண்டு நோக்காமை பல்லா லொருகண் சிறக்கணித்தாள் போல ஈரும். ரு.

இதுவுமது.

இ - ன், குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் - கோர குறிக்கொண்டு நோக் காத்துணையல்லது—ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல ஈரும் - ஒருகண்ணைச் சிறக்க ணித்தாள்போல என்னை நோக்கிப் பின்றன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும். எ - று.

சிறக்கணித்தானென்பது செய்யுள் லிகாரம். சிறக்கணித்தல் ஈருக்குதல். அது

தானும் வெளிப்பட சிவழாமையிற் போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனியிவனை யெய்துதல் ஒருநிலையென்பது குறிப்பெச்சம். (இ)

கககக உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ லொல்லி யுணரப் படும். க.

தோழிசே ட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்த தலைமகன் சொல்லியது.

தன்னுள்ளே

இ - ன். உருதவர்போல் சொலினும் - புறத்து கொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற்

சொன்னாராயினும்,—செருர் சொல் ஒல்ல உணரப்படும் - அகத்துச் செறுதலிலாதார்

சொற் பிற்பயத்தல் குறைபுற்றாரற் கடினினறியப்படும். ஏ - று.

கடுஞ்சொலென்பது இவ்வீடங்காவன்மிருதியுடைத்து வரப்பாலிரல்லீசொன்றன் முதலாயின. செருரெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறை முடிக்கக்கரு தியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியன்மேலிட்டிக் கூறியவாறு. இது வருகின்றபாட்டிற்கு மொக்கும்.

(க)

கவகள. செருஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னேக்கு முறுஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு. ஏ.

இதுவுமது.

இ - ன். செருச் சிறுசொல்லும் - பின்னினிதாய் முன்னின்தாயசொல்லும் — செற்றார்போல் கோக்கும் - அகத்துச் செறுதிருத்தே புறத்துச் செற்றார்போன்றவெரு ஷிகோக்கும்—உருர்போன்று உற்றார் குறிப்பு—கொதுமலர் போன்று ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன. ஏ - று.

பாட்பாயினர்க்கு குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேயொருபயன் குறித்துச் செய்கின்றன இயல் பல்லவாகலான், இவற்றிற்கஞ்சுவேண்டாவென்பதாம்.

(எ)

க0கஅ. அசையிபற் குண்டாண்டோ ரோள்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நரும். அ.

தன்னை கோக்கி மகிழ்க்த தலைமகனாக்கண்டு தலைமகன்

கூறியது

இ - ன். யான் கோக்கப் பசையினள் பைய நரும் - என்னையகற்றுகின்ற சொற்
சாற்றுதிபாளிராத்தரோக்கியவழி அலித்தரித்த செழித்த உன்னை மெல்ல காரின்

ககக ம் அநி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

கககஇ

ரூள்,—அசை இயற்கு ஆண்டு ஓரேர் உண்டு - அதனால் தடம்பிய வியல்பினைபுடை
யாட்டு அக்காயின்சண்ணே தோன்றுகின்றதோர் கண்மைக்குறிப்புண்டு. ஏ - த.

ஏர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பமுதாசாதென்பதாம்.

(அ)

க0கக. ஏதிலார் போலப் பொதுகோக்கு கோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. கூ.

தோழி மதியுடம்பவோடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ - ி. ஏதிலார் போலப் பொதுகோக்கு கோக்குதல் - முன்னறியாதார்போல
ஒருவரையொருவர் பொதுகோக்கத்தானோக்குதல்—காதலார் கண்ணே உள - இக்
காதலையுடையார்சண்ணே யுளவாகாசின்றன. ஏ - த.

பொதுகோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய கோக்கு. கோக்குதற்பொழில்,
ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணு நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானும் குறிப்பு வேறு
பாட்டாற்பலவாமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் "மது
மறைந்தண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்தன்னே மகிழ்ச்சி" தலின் அதுபற்றிக் காத
லாரென்றும், அது புறத்த வெளிப்படாமையின் ஏதிலார்போலவென்றும் கூறினார்.

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை கோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க

இதுவுமது.

இ - ன், கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின் - காமத்திற்குரிய வீருவருள் ஒருவர்கண்களோடு ஒருவர்கண்கள் நோக்காலொக்குமாயின்,—வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல - அவர் வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுண்டாயவல்ல, ஏ - று.

நோக்காலொத்தல் காதலோக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணினி வாயளவிற்றோன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர்சொல்லுங்கேட்டு உலகியன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு. இருவர்சொல்லுமாவன அவன் புனங்காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப் படா வென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (க0)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

ஆஃதாவது அய்வனக்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்த்துகறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககக. கண்டுகேட் டெண்டுகிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுன.† க.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறதிக்கட்சொல்லியது.

இ - ன், கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்த உற்று அறியும் ஐம்புலனும் - கண்ணாற் கண்டும் செய்வாற்றேட்டும் காவாறுண்டும் மூக்கான்மோத்தம் மெய்யாற்றீண்டியும்

* "எனல் காவ லீடொ மல்லன்" என்பாட்டு. இறைபுராசுப்பொருள், அ-ம் குந்திரத் தகையிற்சாண்க.

† இத்திருக்குறள் சேரமான் பெருமானையுரை நிருக்ககலைய குளவுகாலிலெடுத்தகாக்கப் பட்டது.

இவ்வொள்ளிய்தொடி

யையுடையாள் கண்ணே யுளவாயின. எ - று.

உம்மை முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கிநின்றது. வேறு வேறு காலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து

இவள்கண்ணேயனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கச்சப்பொருளவா கச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டடக்கிக் கூறப்பட்டன. (ச)

கக0௨. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னேய்க்குத் தானே மருந்து. உ.

இடந்தலைப்பாட்டின் கட்டுசொல்லியது.

இ - ன். பிணிக்கு மருந்து பிற - வாதமுதலிய பிணிகட்டு மருந்தாவன அவற் றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறாயவியல்பினைபுடையனவாம்;—அணியிழை தன் னோய்க்கு மருந்து தானே - அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினைபுடையாள் தன்னிரைய பிணிக்குமருந்துத் தானேயாயினான். எ - று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன் வருந்தினனாகலிற் றன்றேனென்றும், அவ்வருத்தர் தமியானையிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தானாகலிற் றுனேமருந்தென்றும் கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றூற்றீர்ப்பெற்றிலமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(உ)

கக0௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் பெயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணு னுலகு. ௩.

நிரதீசயலின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கினையா தல்
தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ - ன். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டியிலின் இனிதுகொல் - ஐம்புலன்களைப் புதுகர்வார்க்குத் தாம்விரும்புகளிர மெல்லிய தோளின்கட்டியிலுந் துயில்போலவருத் தாமலெய்தலாமோ—தாமரைக்கண்ணான் உலகு - அவற்றைத் துறந்த தவயோகிகளெய்துஞ் செங்கண்மாலுலகம். எ - று.

ஐம்புலன்களைப் புதுகர்வாரென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித் தாய துயிலலிட்டித் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டதவின், எம்மனோர்க்காகப்

பெண்ணுங் கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்நிரலுலகென்றவைப்பாருமுள் தாமரைக்கண்ணானென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதரையன்மையறிக. (

கக௦௪. நீங்கிற் தெறுஉம் குறுகுக்காற் தண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள். ச.

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ - ன். நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுக்கால் தண்ணென்னும் தீ - தன்னையகன் ழிச் சடாரிற்ரும், அணுகுழிக் குளிராரிற்ரும் இப்பெற்றித்தாய தீயை—இவள் யா. இப் பெற்றான் - என்கட்டருநற்கு இவளெவ்வகத்தப்பெற்றான்! எ - று.]

ககக ம் அது.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

கக௭

கூடாமூன்றுன்புறதலின் நீங்கிற்றொடமென்றும், கூடியபின்னின்புறதலிற் குறுகுகாற்றன்னெண்ணுமென்றும், இப்பெற்றியதோர் தீ உலகத்திலையாமாகலின் யாண்டுப்பெற்றுளென்றும் கூறினான். தன்காமத்தித்தன்னையே அவடந்தானாகக் கூறினான், அவளான் அது வெளிப்படுதலின். (ச)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதப்பினு டோள். ௫.

தொழியிற்கூட்டத்திறதீக்கட்சொல்லியது.

இ - ன். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே - மிகவினியவாய்பொருள் களைப் பெறாது அவற்றின்மேல் விருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்சன் அவையவைதாமே வக் தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல இன்பஞ் செய்யும்,—தோட்டார் கதப்பினுள் தோள்- எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையா டோள்கள். ஏ - று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடத்தலைப்பாடு, பாக்ஷ்கூட்டத்துக் கண் முன்னரே நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித்தலின், அவ் வாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவமம். (௫)

கக0௬. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள். ௬.

இதுவுமது.

இ - ன். உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால் - தன்னைப்பெறாது வாடிய எண்ணுயிர் பெற்றுறுந்தோறுந் தளிர்க்கும்வகை தீண்டிதலான்,—பேதைக்குத் தோள் அமிழ்தின் இயன்றன - இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோரமிழ்தினுற் செய்யப்பட்டன. ஏ - று.

ஏதுவாகலாற் தீண்டல் அமிழ்திற்குமெய்திற்று. வாடியவுயிரைத்

தளிர்ப்பித்தல் பற்றி, அவையமிழ்தினியன் றனவென்றான். தளிர்த்தல் இன்பத்தாற் றழைத்தல்.(ச)

கக0௭. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்ற
லம்மா வரிவை முயக்கு. எ.

இவளை நீவரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து
தமதுபாத்துண்ணு

யில்லறத்தோடுபடல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது. ௧௦௭.

இ - ன். அம்மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமைநிறத்தைபுடைய அரிவை யது முயக்கம்—தம்மில் இருந்து தமது பாத் து உண்டற்று - இன்பம்பயத்தற்கட் டமக்குரிய வில்லின்கணிசுந்து உலகோர் தந்தாளான்வந்தபொருளைத்தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கக்கட்டுப் பகுத்துத் தக்கூற்றை புண்டாற்போலும். எ - று.

தொழிலுமமம். இல்லறஞ்செய்தாரெய்துந் துறக்கத்தின்பம் சியே தருமென வரைவுடன்படான் உறியவாராயிற்று.

எனக்கிப்புணர்ச்

(எ)

கக0௮. வீழு யிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. அ.

கக0௮ கக0௯ ஆதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

ஒத்தவன்புடைய நமக்கு ஒருபோழுதும் விடாத முயக்கமே
இனியதேன வரைவுகடாயதோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். நீசொல்லுசென்றதொக்கும்,—வளி இடை போழப் படா முயக்கு - ஒரு பொழுது நெடுமாமையிற் காற்றுவலியையறுக்கப்படாதமுயக்கம்—வீழும் இருவர்க்கு இனிதே - ஒருவரையொருவர் விழைவாரிருவர்க்குமினிதே. எ - று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை, இன்மையான் இஃதொவ்வாதென்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரைவுடன்படான் கூறியவாறு. (அ)

கக0க. ஊட லுணர்தல் புணர்த விவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன். கூ.

கரத்தல்வேண்டாமையின் இடையறவில்லாத கூட்டமே இன்பப் பயனுடைத்தேன வரைவுகடாலியாட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை - புணர்ச்சியினிதாதற்பொருட்டு வேண்டுவதாயலுடலும் அதனை யளவறிந்து நீங்குதலும் அதன்பிணிகழ்வதாயவப் புணர்ச்சிதானுமென விவையன்றே—காமம் கூடியார் பெற்ற பயன் - வரைந்து கொண்டு காமத்தை யிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள். எ - று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தையர்மாட் டாதலும் அதனையறிந்து மகளிருடிசிற்தலும் அவ்ஆடலைத் தவறுசெய்தவர்தாமேதர் தவறின்கைகறி நீக்கலும் பின்னுமவ்விருவரும் ஒத்தவன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முன்வரைந்தெய்தினர் பெற்றபயன், அப்பயன் இருதலைப்புள்ளினோருயிராய உழு வலன்புடையவெமக்கு வேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்தலையிழைக்கூறியவாறு.(1)

ககக0. அறிதோ நறியாமை கண்டற்றற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. க1).

புணர்ந்துடன்போகின்றன நன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று - தூல்களானும் துண்ணுணர்வானும் பொருள்களை யறியவறிய மூன்றையறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின் தது—சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம் - சிவந்தவிழையினைபுடையான இடை விடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல். ஏ - று.

கனவொழுக்கத்திற் பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெருது
அவாவுற்றான் இது பொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப் பெற்றமையின்,
செறிதோறுமென்றான். அறிவிற் கெல்லையின்மையான்
மேன்மேலறியவறிய மூன்றையறிவு அறியாமையாய்முடிபுமாறு போலச்
செறிவிற் கெல்லையின்றி மேன்மேற்செறியச்செறிய மூன்றைச்செறிவு
செறி யாமையாய் முடியாநின்றதெனத் தன்னாராமை கூறியவாறு.
இப்புணர்ச்சிமெழித் தல் தலைமகட்டுமுண்டேனும்
அவண்மாட்டுக்குறிப்பானீகழ்வதல்லது கூற்றானிகழா மையறிக.
(80)

ககஉ ம் அறி.—தலப்புனைந் துரைத்தல்.

அறிதாவது தலைமகன்றலைமகணலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமெழித்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமெழித்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கககக. நன்னீரை வாழி பனிச்சமே சின்னிணு
மென்னீரன் யாமீழ் பவன். க.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறழிக்கட்டுசொல்லியது.

இ - ன். அணிச்சமே யாழி கண்ணீர் 1-அணிச்சப்புவே,
 வாழ்வாயாக், மெல்லிய பால் நீயெல்லாப்புவினு
 கல்லியற்கையைபுடைய, —யாம் வீழ்பவன் கண்ணீரும் மென்வீரன்
 - அகலனமாயினும் எம்மால் விரும்பப்பட்டவன் கண்ணீருமெல்லிய
 வியற்கையைபுடையன். எ - று.

அணிச்சம் ஆகுபெயர். யாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு.
 இனி யானே மெல்லியனென்னுத்தருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம்.
 அதுபொழுதுற்றநித்தானு கலின், ஊற்றினினிமையையே பா
 ராட்டினான். இன்னீரனென்ற பாடமோது வாகுமுனர்.
 (ச)

கககஉ. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே பிவன்கன்
 பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. உ.

இடந்தலைப்பாட்டின் கட்சொல்லியது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே, —இவன் கண் பலர்காணும் பூ
 ஒக்கும் என்று - யானே காணப்பெற்ற இவன் கண்ணைப் பலரானுக்
 காணப்படும் பூக்கள் ஒக்கு மென்று கருதி—மலர்காணின் மையாத்தி -
 தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்காதின்றாய்,
 கின்னறிவிருந்தவாறென்! எ - று.

மையாத்தல்சண்டு ஒவ்வாதவற்றையொக்குமெனக்கோடல்.
 இதுமாத்தல், செம் மாத்தலென்பனபோலவொருசொல்.
 இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்கமுதலாகத் தலைமகள் கண்ணைக்
 காணப்பெருமையின் அவற்றோடொருபுடையொக்குமலர்களைக் கண்டுழி
 யெல்லாம் அவற்றின்கட் காதல்செய்தபோந்தான், இதுபொழுது
 அக்கண்களினவ முழுதும் தானேதமியானையிடத்தெதிர்ப்பட்ட
 டனுபவீத்தா னுகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமகண்டு ஒப்புமைகரு திய
 நெஞ்சையிகழ்த்து கூறியவாறு. (உ)

கககக. முறிமேனி முத்த முதுவல் வெறிநாற்றம்

கூட்டுதலற்றபாங்கற்குத்

தலைமகன்றலைமகளதரியல்பு

கூறியது.

இ - ன். வேபத்தோ எனக்கு - வேப்போலுத்
தோளிண்புடையவக்கு—மேளி முறி - சிறி
தளிர்சிறமாயிருக்கும்,—முறவல் முத்தம் - பல்லு முத்தமாயிருக்கும்,—
காற்றம் வெறி - இயல்பாய காற்றம் கதாசாற்றமாயிருக்கும்,—உண்கண்
வேல் - உண் கண்கள் வேலாயிருக்கும். ஏ - று.

பெயரண்டயாழும் ஓரியல்பு உறப்பட்டது. முறி, முறவலென்பன
ஆகுபெயர். உருகல்களைக்காற் கூறினமையின், புணர்ந்துவாயாவிற்ற.
சின்னாற் கருதப்பட்டான யறிவேனென்ற சேட்புத்த நோழிக்குத்
தலைமகன் சொல்லியது உமாம். (உ)

சஉ

கூஉஃ ககஉ ம அந்நி.—நல்லம்புனைந்துரைத்தல்.

கககச. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலைஞைக்கு
மாணிகழ கண்ணெவ்வே மென்று. ச.

பாங்கற்கூட்டத்துச்சேன்றுசார் தலுறுவான்
சொல்லியது.

இ - ன். குவளை - குவளைப்பூக்கடாமும்,—காணின் -
காண்டந்ருழிலுடைய வாயின்,—மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்ற
கவிழ்ந்து சிலன் கோக்கும் - மாண்ட விழையிண்புடையான்களை
யாமொ வ்வேமென்று கருதி அக்காணிநுலிறைஞ்சி சிலத்தினை

சோக்கும், ஏ - று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானுமொவ்வாதென்பான்
காணினென்றும், கண் டால் அவ்வொவ்வாமையால்
நாணுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்ந்தென்றுக் கூறினான்.
காட்சியுசாணுயின்மையிற் செம்மாந்து வாணசோக்கினவென்பதாம். (ச)

கககரு அனிச்சப்பூக் கால்கணையான் பெய்தா னுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. ரு.

பகற்குறிக்கட்பூவணிகண்டு சோல்லியது.

இ - ன். அனிச்சப்பூக் கால் கணையான் பெய்தான் - இவள் தன்
மென்மைகரு தாது அனிச்சப்பூவை முகிழ்கணையாது
குடினான், — துசுப்பிற்கு நல்ல பறை படா - இனிவியணிடைக்கு நல்ல
பறைகளொலியா. ஏ - று.

அம்முகிழ்ப்பாசம் பொருமையின் இடை முரியும், முரிந்தால்
அதற்குச் செத் தார்க்குரிய செய்தற்பறையே படுவதென்பதாம்.
மக்கட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுத லும் இலக்கணக்குறிப்பால்
துசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன. (சு)

கககக. மதியு மடந்தை முகனு மறிபா
பதியிற் கலங்கிய மீன். கூ.

இரவுக்குறிக்கண் மழிகண்டு சோல்லியது

இ - ன். மீன்-வானத்து மீன்கள், — மதியும் மடந்தைமுகனும்
அறியா-வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையும்
எம்மடந்தைமுகத்தினையும் இது, 10, 11 இதுமுகமென்றறி
வமாட்டாது, — பதியின் கலங்கிய-தர்க்கியினின்றாக்லங்கித்
திரியாசின்றன. ஏ - று.

ஒரிடத்து கில்லாது எப்பொழுதுமியங்குதல்பற்றிப்

பதியிற்செல்கிப்பவென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். இனி இரண்டினையும் பதியிற்செல்காத மீன்களதிரியுமல்லது செல்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினுமமைபும். (க)

ககக௭. அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல
மறவுண்டோ மாதர் முகத்து. எ.

இதுமது.

இ - ன். அம்மீன்கள் அங்கணங்கலக்குதற்குக் காரணம்பாறு
?—அறுவாய் நிறைந்த அலிர் மதிக்குப்போல - முன்குறைந்தவிடம்
வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிக்கட் போல—மாதர் முகத்து மறு
உண்டோ - இம்மாதர்முகத்து மறவுண்டோ! எ - று.

உத்கிவகணையடிபாத தோன்றிப்பகுப்பை வடதலார் இலகையுலந் தொளி
பென்பர்.

ககக௮ ம் அறி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

ககக௮

இடம் கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும்
வளர்த்தலும் மறுவுடைமையுமின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க
அறிந்திலவென விசேற்த்து கூறியவாறு.

(எ)

ககக௮. மாதர் முகம்போலொளிவிட வல்லியேற்
காதலை வாழி மதி. அ.

இது மது.

இ - ன். மதி வாழி - மதியே, வாழ்வாயாஃ—மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்
லியேல் காதலை - இம்மாதர்முகம்போல யான்மறியும்வகை ஒளிவீசவல்லியாயின்,
நீயுமென்காதலையுடைமையாதி. எ - று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமையின் என்னும்
காதலிக் கும்படா பென்பதாம். வாழியென்பது இ ழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(அ)

கககக. மலரன்ன கண்ணான் முகமொத்தி பாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. ௬.

இதுவுமது.

இ - ன். மதி - மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணான் முகம்
ஒத்தியாயின் - இம் மலர்போலும் கண்ணினையுடையான்முகத்தை
நீயொக்கவேண்டியாயின்,—பலர் காணத் தோன்றல் - இதுபோல
யான்காணத் தோன்று, பலர்காணத்தோன்றா தொழி. ஏ - டு.

தானே முகத்தினலமுழுதுய்கண்டனுபவித்தானாகலின் ஈண்டும்
பலர்காணத் தோன்றலையிழித்துக்கூறினான். தோன்றின்
நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென்பதாம்.()

ககஉ௦. அனிச்சமு மன்னத்தின் னாயியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். ௭().

உடன்போக்குரைத்ததொழிக்கு அதன நருமைகூறி

மறுத்தது.

இ - ன். அனிச்சமும் அன்னத்தின் னாயியும் - உலகத்தாரான்
மென்மைக்கெடுத் தப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின்
நிறமாயியலிரண்டும்—மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம் - மாதரடிக்கு
நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செய்யும். ஏ - டு.

முன் வலிதாதலுடைமையிற் பழமென்றான்.

இத்தன்மைத்தாயவடி “ பாத்தி யன்னகுமியிக்கூர்ங்கத் ” கையுடைய
வெஞ்சு ரத்தை யாவ்வனய் கடக்குமென்பது குறிப்பாற்பெறப்பட்டது.
செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடிவண

ககக ம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தன்சாதன்யிருதிஉறலும், தலைமகன் தன்சாதன்யிருதி உறலுமாம். இது, புணர்ச்சியும் லெனும்பற்றி நிகழ்வதாலின், புணர்ச்சியிழ்தல் லெம்புணர்ந்தாரத்தல்களின்பின் லைக்கப்பட்டது.

* அஃதாவது, லெற்றயல்களாக, ௫.

ககக ம் அதி. காதற்சிறப்புரைத்தல்.

ககக. பாலொடு தேன்கலை தற்றே பணியொழி
வாலெயி லாறிய நீர். க.

இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட்டலைமகன்
றன்னயப்புணர்த்திசுது.

இ - ன். பணியொழி வால் எயிற லாறிய நீர் -
இம்மெல்லியமொழியிணையுடை பானது
வாலியவெயிறாறியநீர்—பாலொடு தேன்கலை தற்ற - பாலுடனே
தேனைக் கலந்த கலவைபோலும். எ - று.

கலந்ததற்றென்பது லிகாராயிற்ற, லைக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு
தெனென்றவதனால் அதன்கலவிபாலுஞ் சுவையிணையுடைத்தென்பதாயிற்ற. எயி

நாறியவென இடத்துக்கழ்பொருளின்செய்யில் இடத்தின்மேனிற்றது. வேறுவேறறி
யப்பட்டசுவையவாய பாணந்தேனுக்கல்துழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத
இன்சுவைத்தாமாக்கலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவிக்க.
(ச)

ககஉஉ. உடம்பொடுபிரிடை பென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொடெம்பிடை கட்டி. உ.

பிரிவச்சங்கீரியது.

இ - ன். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன -
உடம்பொடுபிரிடைபுனவாய கட்டித்தன் ஒத்தன்மைய
அத்தன்மைய—மடந்தையொடு எம்பிடை கட்டி—இம்மடைத் தையொடு
எம்பிடைபுனவாய கட்டித்தன். எ - து.

என்னவெனப் பன்மையாந்தறியது, இரண்டுத் தொன்றுதொட்டு
வேற்றுமை வின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்கொக்க
வனுபவித்தல், இன்றியமையாமை யென்றிவற்றை நோக்கி.
தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியில னாகியான்
பின்னுடையளாமன்றே, சூயவழி இவன் யாவன்கொடுகளவும்
என்கணன் புடையன்கொடுகளவும் இன்னுயிவனைத் த லப்பெய்தல்
கூடுக்கொடுகளவும் அவன் மனத்தின்தன்கிரும்பு அந்நிகழ்வுகளவற்றைக்
குறிப்பானறிந்து அலைநிரக்கூறியவரது. ஏன்னையென்று
பாடமோதுவாகுமுளர். (உ)

ககஉக. கருமணியிற் பாவாய் போதாயாம் விழுந்
நிருததற் கென்கி யிடம். உ.

இடத்தலைப்பாட்டின்கட் டுணைகணிக்கத்துக்
சொல்லியது.

இ - ன். கருமணியிற் பாவாய் போதாய் -
என்கண்கணிக்கருமணியின்கணுதை யும் பாவாய், நியங்குசின்றும்

போதருவாயாக;—யாம் வீழும் திருததற்கு இடம்
 இல்லை - போதராதிருத்தியாயின், எம்மால் வீறும்ப்பட்ட
 இருக்கவிடவில்லையாம். ஏ - ன.

திருததலைபுடையாட்டு

யாங்காளுதமைபாயின் இவன்புறத்துப் போதற்பாலவன்றி என்என்னுளி
 ஆதற்குள்ளும், இருக்கும்கால் தின்றுகொருந்நிருக்க இடம்போதாமைபின் சின்னி
 னுதிருத்தலிட்டு அல்லிபுத்ததைக் கொடுத்த திபோதவாயாகவென்பதாம். (உ)

ககஉச. வாழ்த துயிர்க்கென்னவாபிழை சாத
 வதற்கென்ன னீங்கு மிடத்து. ச.

ககஉ. ம் அதி. —வாதற்கிறப்புரைத்தல்.

உஉஉ:

பகற்குறிக்கப்புணர்க்குறிக்குவான் சொல்லியது.

இ - ன். துயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னம் -

தெரிந்தவிழையினைபுடையான் எனக்குப் புணருமிடத்து
 உயிர்க்குடம்போடு உடிவாழ்தல்போலும்;—கீங்குமிடத்து அதற்குச்
 சாதல் அன்னம் - பிரிபுமிடத்து அதற்கு அதனினீக்கிப்போதல்போ
 லும். ஏ - ன.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும்

அவாப்பிழையான்வந்தன. வாமும் காலத்து வேற்றமையின்றி
 வழிநின்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவன்
 புணர்வு பிரிவுகட்டுவமைபாக்கினான். (ச)

ககஉஊ. உன்னாவன் மன்பான் மறப்பின் மறப்பறிவே
 னென்னமர்க் கண்ணன் குணம். ஈ.

ஒருவழித்தணக்குவக்த தலைமகன் நீயிர் தணக்குவான்
எம்மையுள்ளியு மறிதிரோவேன்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ - ன். ஒன்னமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின்
உள்ளுவன் - ஒன்னிய வாய் அமரைச்செய்யுங் கண்ணினைபுடையான்
குணங்களை யான் மறத்தேனாயின், கிணைப்பேன்;—மறப்பு அறியேன் -
ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன், ஆகலான் கிணைத்தலையுமறியேன்.
எ - று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் காணம், மடம், அச்சம்,
பயிர்ப்பு முதலானவை. இத்துணையுள் தலைமகன் கூற்று; மேற்றலைமகன்
கூற்று. (இ)

ககஉக. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
தண்ணியரெக் காதலவர், க.

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகனைத் தோழி
இயற்பழிக்குமென்றஞ்சி

அவள்கேட்பத் தண்ணுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். தாய்காணமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினாரென்று
கருதுவார் கரு துக,—எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார் -
எம்முடையகாதலர் எங்கண்ணாதேது கின்றும் போகார்,—இமைப்பிற்
பருவரார் - யாமறியாதமைத்தேமாயின் அதனால்
வருத்தவதஞ்செய்யார்,—தண்ணியர் - ஆகலாற் காணப்படா
தண்ணியர். எ - று.

இடைவிடாத கிணைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னே
தோன்றலிற் கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும், இமைத்தழியும் அது
கிற்றலான் இமைப்பிற் பருவரா ரென்றங் கூறினான்.

(ஊ)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுகேய் கரப்பாக் கறிந்து. எ.

இதுவுமது.

இ - ள், காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம்-காதலர் எப்பொழுது
மெய்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணின அஞ்சனத்தாலெழுதவதற்கு செய்யும்,—
கரப்பாக்கு அறிந்து - அத்துணைக்காலும் அவர் மறைநிலையறிந்து. எ - ற.

ககஉஎ. ககஉஎ. ம் அ.சி.—நா ணுத் துறியுரைத்தல்.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது
வினைப்பெயர். வரு கின்ற வேபாக்கென்பதமது.யானிடைமீடின்றிக்
காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதமாறெண்ணெயென்பது கு
றிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சதம் வேபாக் கறிந்து. அ

இதுவுமது

இ - ள், காதலவர் நெஞ்சத்தாராக வெய்து உண்டல் அஞ்சதம் -
காதலர் எக் நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக
உண்டலையஞ்சாரின்றேம்,— வேபாக்கு அறிந்து - அவர் அதனை
வெய்தறையறிந்து. எ - ற.

எப்பொழுதும் எக்கெஞ்சின்கணிசுக்கின்றவரைப்
பிரிந்தாரென்று கருதமாறெண்ணெயென்பது குறிப்பெச்சம்.

(அ)

ககஉக. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னுமில் லூர். கூ.

வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்கட் டலைமகளாற்றுதற்
பொருட்டுத் தோழி
தலைமகளை யியற்பழித்தவழி அவளியற்பட
மொழிந்தது.

இ - ன். இமைப்பிற் கரப்பாக்கு அறிவல் -
என்கண்ணிமைக்குமாயின் உள்ளி ருக்கின்ற காதலர் மறைதலையறிந்து
இமையேன்;—அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர் - அவ்வளவிற்கு
அவரைத் துயிலாகோய்செய்தார் அன்பிலரென்று சொல்லா நிற்கும்
இவ்வூர். எ - று.

தன்கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்து சொல்லுகின்றாளாகலின்,
தோழியை வேறு படுத்த இவளுரென்றான். ஒருபொழுதும்
பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கற் பாஷையல்லென்பதாம்.

(க)

கககஉ. உவந்துறைவ ருள்ளத்து னென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமில் லூர். க0.

இதுவுமது

இ - ன். என்றும் உள்ளத்தன் உவந்து உறைவர் - காதலர்
எஞ்ஞான்றும் என் னுள்ளத்தன்னேயுவந்துறையாறிப்பர்;—இகந்து
உறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர்- அதனையறிபாது அவரைப்
பிரிந்துறையாறின்றார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர். எ -
று.

உவந்துறைவரென்றதனால் அன்புடைமைஉறினான். பிரியாமையும்
அன்புமுடை யாரை இலரெனப் பழிக்கற்பாஷையல்லென்பதாம்.

(க0)

ககச ம் அதி.—நா னுத்துறவுரைத்தல்.

அகநரவது சேட்புக்கேப்பட்டு ஆற்றானு தலைமகன் நோழிக்குத் தன்னுண்டு நவுரைத்தலும், அறத்தொடு சிற்பிக்கலுற்ற தலைமகன் அவட்டுத் தன்னுண்டுநவுரைத்.

ககச ம் அதி.—நா னுத்துறவுரைத்தல்.

ககககி தலுமாம். இது, சாதன்யிக்குழி சிசுழ்வதாவலின், சாதந்நிழ்ப்புரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கககக. காம முழுத்த வரூந்தினூர்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி. க.

சேட்புக்கேப்பட்டு ஆற்றானு தலைமகன் சோல்லியது.

இ - ன். காமம் உழுத்த வரூந்தினூர்க்கு - அரியராய மகளிரோடு காமத்தையனு பவித்துப் பின்னதுபெருது துன்புற்றவாடவர்க்கு— ஏம மடல் அல்லது வலி இல்லை— பண்டும் ஏமமாய் வருகின்ற மடலல்லது இனியெனக்கு வலியாவதில்லை. எ - து.

ஏமமாதல் அத்துன்பரிக்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினைக்கொடுத்தல். வலி ஆகு பெயர். பண்டுமாடவராயினூர் இன்பமெய்திவருகின்றவாறுநிற்க, சின்னையதற்குத் துணியென்று கருதிக் கொள்ளே முயன்ற யா ன் இதுபொழுது அல்லாமையை யறிந்தேனாகலான் இனி யானுமய்வாற்றான் அதனியெய்தவென்பது கருத்து. (ச)

கககஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினி ரீக்கி சிறுத்து. உ.

நாணுடையநுமக்கு அதுமுடியாதேன மடல்லிலக்க வற்றூட்டுச் சோல்லியது.

இ - ன். கோகு உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் - அவ்வருத்தத்தினைப்பொருதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடன்மாவீனாயூரக் கருதாநின்றன,—காணினி நீக்கிநிறத்த - அதனை விலக்குவதாய காணினியகற்றி. ஏ - த.

வருத்தினூர்க்கென மேல்வந்தமையிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக்கருராயினூர். மடல் ஆகுபெயர். நீக்கிநிறத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்த. அறிவுநிறையோர்ப்புக் கடைப்பிடி முதலிய முன்னே நீக்கவும் காணீங்காது நின்றது, அதுவுமித பொழுது நீக்கிநிறென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதார் தம்முணீங்காமற் பொருட்டு மடலேறமென்றது அவன் தன்னொருமையறிந்து கடிநிற் குறைநோர்தனேக்கி. (உ)

ககஉக. காணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுகடையேன்
காமுற்ற ரோறு மடல். க.

காணெயன்றி நல்லாண்மையு முடைமையின் முடியாதென்றூட்டுச்
சொல்லியது.

இ - ன். காணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன் - காணும் மிக்கவாண்டகைமையும் யான் பண்டுடையேன்;—காமுற்றார் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன் - அவை காமத்தானீய்குதலான், அக்காமமிக்காரோறும் மடலினையின்றிடையேன். ஏ - த.

காண் இழிவாயினசெய்தற்கண்விலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்குத் தளராதநிற் றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதயேயாகலிற் கடிநிற்முடியுமென்பதாம்.

ககஉச. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே காணொடு
நல்லாண்மை பென்னும் புனை. ச.

உ.உ.க. ககச ம் அநி... காணுத்... ராத்தல்.

காணுநல்லாண்மையுங் காமவேள்வத்திற்குப் புனையாகலின்
அந்நூல்

அவைநீங்குவனவல்ல வேன்றூட்டுச் சொல்லியது.

இ - ள். காணொடு சல்லாண்மை என்னும் புனை - யான்றன்னைக்
கடத்தற்குக் கொண்ட காணும் சல்லாண்மைபுமாயிய
புனைகளை—காமக்கடும்புனல் உய்க்குமே - என்னிற் பிரித்துக் காமமாயிய
கடிய புனல் கொண்டிப்போகாசின்றது. ஏ - று.

அது செய்யகாட்டாத எனைப்புனலினீக்குதற்கும்
கடும்புனலென்றான். இப் புனற்கு அவை புனையாகா, அதனால் அவை
நீங்குமென்பதாம். (ச)

கககக. தொடலைக் குறந்தொடி தந்தான் மடலெடு
மனை புழக்குத் தயர். இ.

இவ்வாற்றினமையும் மடலும் நமக் கேள்வாறுவந்தன
வேன்றூட்டுச்

சொல்லியது

இ - ள். மாலை உழக்கும் தயர் மடலொடு -
மாலைப்பொழுதின் கணையுபலிக்குச் தயரினையும் அதற்கு மருந்தாய
மடலினையும் முன்னறியேன்,—தொடலைக் குறத் தொடி தந்தான் -
இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறுவனினினை
புடைபாடத்தான். ஏ - று.

காமம் எனைப்பொழுதுகணையுமுனதேனும்
மாலைக்கண்மலர் தலுடைமையின் மாலைபுழக்குத்தயரென்றும், மடலும்
அதுபற்றி வந்ததாசலின் அவலிழிவும் அவ ள்சந்தரப்பட்டதென்றும்,
அவடான் நீ கூறியதே கூறுமினமையென்பது தோன் நித்
தொடலைக்குறந்தொடியென்றங்குறிஞ்சு. அப்பெயர்
உவ மைத்தொலைப்புறத் துப்பிறத்த வன்மொழித்தொலை. இவை
அவடந்தனவாகலின் நின்னானீக்குமென் . பது குறத்த.

(ஊ)

கககக. மடலூர் தல் பாமத்து முன்னுவேன் மன்ற

படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

மடலூரும்பொழுது இற்றைக்குங் கழிந்ததென்னுட்குச்
சொல்லியது.

இ - ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா - நின் பேதைகாரணமாக
என் கண் என் ஒருகாலும் துயிறலைப்பொருத்தா;—யாமத்தும் மன்ற
மடலூர்நல் உன்னுயேன் - அதனால் என்னைஞர் துயிலுமிடையாமத்தும்
யானிருத்த மடலூர்தலையே கருதாநிற் பேன். எ - று.

பேதைப்பென்றது பருவம்பற்றியன் று மடமைபற்றி.
இனிக்குறைமுடிப்பது காரணமெனவேண்டாவென்பதாம்.

(ச)
கண்டன. கடலின்ன காம முழந்து மடலேறும்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க நிலம். எ.

பேதைக் கேன்கண் படலொல்லா வென்பதுபற்றி அறிவிலராய
மகளிரினும்

அகிலுடையராய வாடவீரன்றே சூற்றற்பால ரேன்னுட்குச்
சொல்லியது.

இ - ள். கடல் அன்ன காமம் உழத்தும் மடல் ஏறும் பெண்ணின் -
கடல்போ ளக் கையற்ற காமகோயினையனுபவித்தும்
மடலூர்தலைச்செய்யாது சூற்றியிருக்கும்
ககச ம அனுகூலநா னுறுத்துறவுரைத்தல்.

கூடாள் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தக்கை இல் - மிக்க
நிலம். எ - று.

தருதியினையுடையபிறப்பு உலகத்

பிறப்புகளிடேத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கெல்லையாகாநின்றது, ரிபலிதரிசென்றியை
வென்பதாம். இத்திறையுந் தலைமகன்உற்ற, மேற்றியைமகன் உற்ற. (ச)

ககஉஅ. நிறையரிபர் மன்னளிய ரென்னாது காம

மறைபிறந்து மன்று படும்.

அ.

காப்புச்

சிறையிக்குக்

காமம்பெருகியவழிச்

சொல்லியது.

இ - ன். நிறை அரியர் (என்னாது) - இவர் நிறையால்
காமீதூர்த்தநகரியரென் றஞ் சதல் செய்யாது,—மன் அளியர் என்னாது -
மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் றிரக்குதல் செய்யாது,—காமம் மறை இற
ந்து மன்றுபடும் - மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக் கடந்து
மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. ஏ - று.

என்னாதென்பது முன்னுக்கட்டி மகளிரென்பது

வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவு ம்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. மன்றென்பது
தந்தைதன்னையாரோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு
கூறவான்போன்று, தன்காமம் பெருகியவாதும் இனி யறத்தொடு
சிற்றல்வேண்டுமென்பதும் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

கககஉ. அறிவிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம

மறுகின் மறுகு மருண்டு.

க.

இதுவுமது.

இ - ன். எல்லாரும் அறிவிலார் என்று -

யான்முன்னடங்கிசிந்தலான் எல்லாரு மென்னையறிதலிலர்
இனியவ்வாறு நில்லாதுயானே வெளிப்பட்டறிவிப்பவென்று
கருதி,—என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும் - என்காமம்
இவ்வூர்மறுகின்கண்ணே மயங்கிச்சுழலாசின்றது. ஏ - று.

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல்.

அம்பலாமலருமாயிற்று, இனி யறத்தொடுசிற்றல்வேண்டுமென்பதாம்.
அறிவிலாரென்ப துஉம் பாடம். (க)

ககச0. பாக்கண்ணிற் காண நகுப வறியில்லார்

பாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

க0.

சேவிலிக்கறத்தோடு

நின் றுவைத்து

யானிற் குமாறென் னையென்று

நகையாடிய

தோழியோடு

புலத்து

தன்னுள்ளே

சொல்லியது.

இ - ன். யாம் கண்ணிற்காண அறிவில்லார் கருப -
யாய்கேட்டுமாறுமன்றிக் கண்ணாற்காணுமாறு எம்மையறிவில்லார்
ககாசின்னார்,—யாம் பட்ட தாம் படாவாறு - அவரங் கனஞ் செய்கின்றது
யாமுற்றசோய்கன் தாமுருமைபான். ஏ - று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணரகின்றது.
அறத்தொடுகின்றமை யறியாது வரைவு
மாட்சிமைப்படுகின்றிலனெனப்புலக்கின்றனாகலின், ஏதிலானாக் கிக்
கூறினார். இது, ககாசின் று சேட்படுக்குத்தோழிக்குத் தலைமகன்
கூறியதாம் கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையறிக.

(80)

சுருந்தி

கதகி. ம். அநி. அ. வரையினுறுத்தல்.

அநி. அ. வரையினுறுத்தல் கனகொழுக்கம்வேண்டிய தலைமகன்
பிறர்கூறகின்றவகை தனாக்
காசின் தவாற்கறத்தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக
ஒன்றுவேன் டிய தலைமகனும் தோழியும் அவ்வலரைபவன்றனக்
கறிவுறுத்தலுமாம். இது காணுத் தறத்தவழி நீகழ்வநாகலான்,
காணுத்தறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசைக. அலரொழ வாரூயிர் நிற்கு மதனைப்
பரைறியார் பாக்கிபத் தால். க.

அல்ல குறிப்பட்ட பிறறைஞான்று வந்த
 தலைமகனைத்தோழி
 யலர்கூறி வணர்வுகூடாயவழி அவன் சோல்லியது.

இ - ள். அலர் எழு ஆருயிர் நிற்கும் -
 மடந்தையொடெம்மிடைபு ஊரின்சுண வராயெழுதலான்
 அவனைப்பெருது வருந்துமென்னரியவுயிர் பெற்றதுபோன்று நிலை
 பெறும்;—அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார் - அந்நிலைபெற்றதைத்
 தெய்வத்தால் யானே யறிவதல்லது உறவின்ற பலருமறியார். ஏ - று.

அல்லகுறிப்பட்டத் தலைமகனை
 வெய்தப்பெருத
 வருத்தமெல்லாந்தோன்ற அரிய
 ஐயிரென்றும், அவ்வளமறியானே எளியனாக்கி யெடுக்கின்றமையின், அஃதவ்வாருயிர்
 க்குப் பற்றுக்கோடாகின்றதென்பான் அலரொழுவாருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்
 கோடாதலை அவ்வேதிலாரறிவிற்பற்றுத்தொழிவர், ஒழியவே ஆருயிர் போமாகலான்
 அவரறியாதொழிவின்றது தெய்வத்தானென்றுங் கூறினான்.
 முற்றும்கை விகாரத் தாற்றெடுக்கது.

(ச)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணுளருமை யறியா
 தலொமக் கீந்ததில் ளூர். உ.

ஐதுவுமுது

இ - ள். மலர் அன்ன கண்ணுள் அருமை அறியாது -
 மலர்போலுங்கண்ணை
 புடையானது எய்தற்கருமையறியாது,—இவ்வுயர் அலர் எமக்கு
 அறிவேயெளியனாக்கி அவனோடலர்கூறலை எமக்குபகரித்தது. ஏ

சுந்தது - இவ்வுயர்
 - று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடைவீகனானும் ஆயது.

நந்ததென்றான், தனக்குப் பற்றுக்கோடாகலின், அவர் உறுவாகா
 அவர்செய்தவுதவிபற்றி இவ்வு ரென்றான்.
 (உ)

கனகம், உருஅதேத ஐரநிந்த செவ்வாய்ப்புதலிப்ப
 வேறுஅது பெற்றநன்மைநிந்தது. உ.

இதுவுமது.

இ - ன். ஊர் அறிந்த செவ்வை உருதேதா - எங்கட்குக்
 உட்டமுன்மை இவ்வு
 -அறிதலால் விளங்கவலர்ணைக்குதலென்தன்முடி—அறிதல்பெருதுபெற்றன்
 நின்று - அதுவேஉடவென்றமை அங்குஉட்தனதம் பெருதிருத்தே
 பெற்றும்போது விளங்கவலர்ணைஉத்தலென்தல். ஏ - த.

பெற்றன்னைர்மை

பெற்றவழியுளதாயின்பம்போலுயின்பமுடைமை. நிற்றென்
 பதற்கேற்ற மனமென்றும் விளமுதல்வருயிற்செய்ப்பட்டது.
 (உ)

ககடுய் அதுமொ அணாநிவுமுத்தல்.

ககடுய் ககடுய், கன்மைபாத் கவ்விது காம மதுயிற்றோ
 தவ்வென்றுந் தன்மை யிழந்து. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். காமம் கவ்வையால் கவ்விது - என்சாமம்
 இவ்வுரெடுக்கின்ற அல் கானே பலர்நிலையுடைத்தாயிற்று;—அது
 இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்வென்றும் - அவ்வலரில்லையாயின்,

தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும். ௪ - ௩.

அலர்தல் மேன்மேன்மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச்
செய்வீதென்றோர்போலக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்வீதென்றார். இயல்பு
இன்பம் பயத்தல், தவ்வென்றுமென் பது குறிப்புமொழி; “நூல்கால்
யாத் த மாலை வெண்குடை—தவ்வென் நனைஇத் தாழ்துளி மறைப்பல்”
என்புழிபுமது. (௪)

ககசரு. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. ௫.

இதுவுமது.

௫ - ன். களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்ற - கள்ளுண்பார்க்குக் களித்
குத்தொறும்கள்ளுண்டல் இனிதாமா துபோல,—காமம் வெளிப்படுத்தொறும் இனிது-
என்குக்காமம் அலராத்தொறும் இனிதாகாநின்றது. ௪ - ௩.

வேட்கப்பட்டற்றாலென்பது வேட்டற்றாலென நின்றது.
அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின் றதென்பதாம்.

வேட்கையிருதியால் (௫)

ககசரு. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்

நிங்கிரைப் பாம்புகொண் டற்று. ௬.

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானும் தலைமகனையெய்தப்பெருந் தலைமகன்
அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவானாய்
அலரறிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

இ - ன். கண்டது ஒருநாள் - யான் காதுகளைக் கண்ணாடிப்பெற்றது ஒரு நாள்போல;—அவர் திங்களைப் பாம்புகொண்டதற்கு - அந்நினைவுவலன் அவ்வளவிற் றன்றித் திங்களைப்பாம்பு கொண்டவலர்போன்ற உலகெங்கும் பரந்தது. ஏ - த.

சரிவந்ததைக் காரணமாகவுபகரித்துப் பாம்புகொண்டதென்றான். இருவரிலும் மண்ணும் உழுவையும் அரைவின. காட்டுயிர்நிலும் அன்புபாக்கின்ற இவ்வொருக்கம் இனியாகாத, வரைத்தகோடல்வேண்டிமென்பதாம். (க)

கசசா. ஊரவர் கெளவை பெருவாக வன்னைசொன் னீராக நீளும் நோய். ஏ.

வரைவுநீட சூற்றளாய தலைகளைத் தலைகன் சிறைப்புறத்தானுநலித்த தொழி ஊரவரலகும் அன்னைசொல்லுளோன்றி யாற்றல்வேண்டிமென் னீராக நீளும் நோய் அவர் சொல்லியது.

க கொடுக்க வாய், அடி கசச - கசசே.

கூடல்

கககும் அநி.—அநாநிவுறுத்தல்.

இ - ன். இப்போய் - இக்காமரோயாய பவிர்,—ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும் - இவ்வூரின்களிரொடுக்கின்ற அவர் எருவாக, அது கேட்டு அன்னை வெருண்டசொல்லுகின்ற வெருசொல் நீராக, வளராகின்றது. ஏ-த.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆனொழித்தகின்றது. ஏகதேசவுருவகம். கருங்கு தற்கேதுவாவனநாமே விரிதற்கேதுவாகாகின்றன வென்பதாம். வரைவானுதல் பயன். (க)

கசசா. நெப்பா லெரிது துடல்ப மென்றற்றற் கெளவைபாற் காம துதுப்பே மெனல். அ.

இதுவுமது.

இ - ன். கெளவையால் காமம் துதுப்பேமெனல் -

எதிலாரெடுக்கின்ற அலரால்

நாய்காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல் - செய்யால் எரி
றுதுப்பேமென்றற்று -

செய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். ஏ - று
மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண்வந்தன. கிளர்தற்காரணமாய
அலரால் அவித்தல் கூடாதென்பதாம்.

(அ)

ககசக. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. கூ.

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவீன்க ணுற்றாளாய தலைமகள்
அவன்வந்து

சிறைப்புறத்தானாதலறிந்து அலரஞ்சியாற்றல்
வேண்டுமென்ற

தோழிக்குச்சோல்லியது.

இ - ள் அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தக்கடை -
தம்மையெதிர்ப் பட்டனான்று சின்னிற் பிரியேன் அஞ்சலோம்பென்
றவர்தாமே இன்று கண்டார் பலரும் நானும்வகை
நம்மைத்தறந்தபின்—அலர் நாண ஒல்வதோ - நாமேதிலர்
கூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. ஏ - று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னுக்
தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற் குறையிலோடு முடிந்தது. கண்டார்
நானுநிலைமையமாய யாம் நானுதல் யாண்கூடய தென்பதாம்.

(க)

ககஇ. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கொளவை யெடுக்கு மிவ்வூர் கஃ.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்டுச் சோல்லுவாளாய்
அலரறிவுறிஇ அவன் உடன்போக்கு நயப்பச்சோல்லியது

இ - ள், யாம் வேண்டும் கொளவை இவ்வூர் எடுக்கும் -

உடன்போகத்தேது வாசனோக்கி யாம் பண்டேவிரும்புவதாயவலரை
 இவ்வூர் தானையொடரின் தத—காத லீர்தாம் வேண்டின் கல்குவர் -
 இனிக்காத ிர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனை யிழிதினேர்வர்,
 அதனால் இவ்வலர் கமக்கு கன்றாய் வந்தது. ஏ - து.

அச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. கங்கட்காதனுடைமையின்
 மருரொன்பது தோன்றக் காதலொன்றும். இவ்விருபதுபாட்டும்
 புணர்தனிபித்தம்.

(50)

கனவிபல் முற்றிற்று.

க ற் பி ய ல்.

இனிக் கற்புப் பதினெட்டநிகாரத்தாற் கூறவான்றெடம்பி,
 வாற்றமை கூறகின்றார்.

முதக்கட் பிரி

கககும் அதி.—பிரிவாற்றமை.

அஃதாவது வகாத்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளின்பய்களின்
 பொருட்டிச் சேயிடையினும் சூயிடையினும் தலைமகனைப் பிரித்தசெல்லும், செல்லு
 ஞான்ற அப்பிரிவினை அவளாற்றுகார்தன்மை. அஃது கண்டுப் பிரிவுணர்த்திய
 தலைமகற்குத் தோழிகூறலும், அவடனக்குத் தலைமகடானே
 அவன்ருறிப்பானு ணர்ந்துகூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக்கூறலும்,
 தலைமகன்பிரிந்துழி சூற்றவிக்குத் தோழிக்குத் தலைம-ர்
 மறுத்துக்கூறலுமென நால்வகையாற் கூறப்படும்.

கககுக. செல்லாமை புண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்

வல்லாவு வாழ்வார்க் குரை.

க.

பிரிந்து கடிதின்வருவலென்ற தலைமகற்குத் தோழி

சோல்லியது

இ - ன். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை - நீயெம்மைப் பிரியாமையுண் டாயின் அதனையெனக்குச்சொல்,—மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை - அஃ தொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்து வருதல் சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். ஏ - து.

தலைமகனையொழித்து எனக்கென்றான், தானவனென்னும் வேற்றுமையின்மை யின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவு காணவல்லளல்லன், பிரிந்தபொழுதே யிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள் உற்றுக்கிபுரைப் பாருமுனர். (ச)

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. உ.
பிரிவு தலைமகன்குறிப்பானறிந்த தலைமகள்
தொழிக்குச்சோல்லியது.

இ - ன். அவர் பார்வல் இன்கண் உடைத்த - தழையுங்கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்றனான்று அவர்கோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தகையான் கமக்கின்ப முடைத்தாயிருக்கும்,—புணர்வு பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்த - இன்று அப்புணர்ச்சிதான் கிழாநிற்பவும் அது பிரிவொன்றஞ்சமச்சத்தினைபுடைத்தாயிற்று, அவரன் பினினைமையிது. ஏ -

பார்வலென்றதனாற் புணர்ச்சிபெருத பின்னிலுக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேலாயிற்று. அவ்வச்சத்தினைபுடைத்தாதவரது “முன்னுறழ் முனையெயிற் றயிழ்துறக் தி நீரைக்—கன்னினு மகிழ்செய்புமெனவுரைத்த மமையாரென்—னென்னிழை திருத்தம்” பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தனுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன். (உ)

ககருஉ. அநிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்கமை யான். உ.

ககக

கககம் அது.—பிரிவாற்றமை.

இதுவுமது

இ - ன். அறிவு உடையார் கண்ணும் - பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் சம்பிரி வகற்றமைபும் அறிதலுடையாய காதலர்கண்ணும்,—ஒரிடத்துப் பிரிவுஉண்மை யான் - ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது - அவர்கொல்லும் தலையணி யும்பற்றி சம்மாட்டன்புடையசொனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ - று.

அரோ அசைநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின்சண் வந்தது.

(உ)

கககச. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற நெளித்தசொற் நேறியார்க் குண்டோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ - ன். அளித்த அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் - எதிர்ப்பட்டருளன்றே தலையணி செய்த நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின்,—தெளித்த சொல் நேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ - அவர்க்கன்றி அவர் தெளிவித்த சொல்லு மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ! எ - று.

தேறியாரொன்பது தன்னைப் பிறப்போற்குநல். சொல்லுஞ் செயலுமொவ்வா மைக்குற்றம் அவர்க்கெய்தும்; அஃதெய்தாவகையழுங்குவியென்பது கருத்தது. (ச)

கககரு. ஒம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர் நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. ரு.

இதுவுமது

இ - ன். ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல் - என்னுயிரைச்
 செல்லாமற்காத்தி யாயின், அதனையானுதற்கமைந்தாருடைய செலவினை
 அழுங்குவிப்பாயாக;—மற்று அவர் நீங்கிற் புணர்வு அரிது -
 அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வாராயின் அவரானா
 னப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றுந் பின்னவரைக்கூடுதல்
 எனக்கரிதாம். ஈ - று.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புடையராதல்,
 மற்றவியை மாற்றிஞ்சுண் வந்தது.

(இ)

ககடுக. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
 கங்குவ றென்னு னகை. க.

தலைமகன் பிரிவுணர் த்தியவாயு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச்
 சொல்லியது.

இ - ன். அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின் -
 நக்கவவுக்கூடுகையறிந்த.

தலைவர்தாமே கம்முளின் று தம்பிரிவினைபுணர்த்தும் வன்கண்மையுடையராயின்,—
 கங்குவர் என்னும் கை அரிது - அத்தன்மையார் பின்பு கம்மாற்றமையறித்தவந்து
 தலைவிசெய்வரென்றிருக்குமாசை விடப்படும். எ - று.

அருமை பயன்படுதலில்லா மை, கூடியிருந்தே

அன்பின் திப்பிரிவுென்னுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயினார்
 பிரிந்துபோய் அன் புடையராய் கம்மை நினைத்துவந்து கங்குதல்
 யான்டையதென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன்.

(ஈ)

ககடுஎ. துறைவன் தறத்தமை துற்றுகொள் முன்னை
 பிறைபிறவா நின்ற வுனை. எ,

ககக ம் அடி.—பிரிவாற்றமை.

சுமோகலான்

நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். தீத்தொடிற் சுடிற் சுடலல்லது - தீத்

தன்னைத்தொட்டாற் சுமோயிற்

சுடுதலல்லது—காமநோய்போல விடிற் சுடல் ஆற்றமோ -
காமமாயிய சேரய்

போலத் தன்னைகன்றாற் றப்பாது சுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது. எ -
று.

சுமோயினென்பது மந்திரமருந்துகளைந் தம்பிக்கப்படாதாவி
னென்றவாறு.

காமத்திந்தேதுவுயில்லையென்பான் வானா சுடலென்றான். அசுறல்
துகாரமும், சுட

னென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை
யானூற்றமாறென்னை

யென்பதாம்.

(க)

ககக0. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். க0.

தலைவியர் பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பார், அது நீசெய்கின்றிலை
தோழிக்குச் சொல்லியது.

யென்ற

இ - ன். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி
வுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுக்கால்நிகழும்

அல்லல்களாய் நீக்கி - பிரி
அல்லனோயினாயு நீக்கி—

பிரிவு ஆற்றிப் பின் இரண்டாவது வாழ்வார் பலர் - பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன்னைப்போன்றி
 பின்னாமிருந்த உயிர்வாழ்வுகளிற் உலகத்துப் பலர். ௪ - ௫.

உருகல் ககளம் அநி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

பண்டையிற்றெப்பத் தலையளிபெற்றின்புறமின்ற வெவ்வுக்கண்ணே அஃதி
 மூத்த தன்புறத்தருடம்பதேல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச் செய்வதென்றும்,
 செல்லுத்தேயத்த அவர்க்கியாது சிவமுமென்றும் வருத்தனைபும் யாமாற்றியிருக்கு
 மாரென்னென்றும் அவ்வாறுதான் எஞ்ஞான்ற வந்தெய்தமென்றும் இவ்வாற்ற
 னிகழுக்கவலை மனத்துக்கோதாசலான் அல்லலெய் கீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருத்
 துணையும் அகத்த நிகழும் காமவேதனைபும் புறத்த யாழிசை, மதி, தென்றலென்
 றிவைமுதலாக வந்து இதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகலிற் பிரிவாற்றியென்
 றும், தங்காதலரை யிற்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்தப் பின்னா
 மிருத்த உயிர்வாழ்வார் ஒருவருயில்லையென்பது குறிப்பாற்றென்றப் பின்னிருத்த
 வாழ்வார் பலரென்றய் கூறினான். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்க
 ணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றான். செய்து, கீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான்
 அவ்வவற்றதருமைபுணர் நின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. யானுமிற்த
 படுவென்பது கருத்த.

(40)

ககளம் அநி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும்,
 அஃதாவதுபிரிவாற்றினாய தலை மகன் தானுறுமின்ற தன்பத்தினை
 எப்பொழுதும் கினைத்தலின் அந்நினைவான் மெலிற் திரங்குதல்.
 அநிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கககக. மறைப்பேன்மன் பாணியீதோ கோபை யிறைப்பவர்க்
 கூற்றுரீர் போல மிகும். க.

காமகோபை வெளிப்படுத்தல்

நின்றாணுக்கேலாதேன்ற

தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ள். நோயை யான் மறைப்பேன் - இங்கோயைப்
பிராந்தினி யான் மறைப்பேன்;—இஃதோ இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றிப்போலமிகும் - நிற்பவும் இஃது அங்காண்வரை நில்லாது நீர்
வேண்டுமென்றிறைப்பவர்க்கு ஊற்றிப் மிகுமாறு போன் மிகாரின்றது. எ
- று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன்
ஒழியிசைக்கண் வந்தது. “இஃதோ செல்வர்க்கொத்தனென்யான்”
என்புழிப்போல ஈண்டுக்கட்டுப் பெயிற்று நிரிந்துநின்றது. இஃதோர்
நோயையென்று பாடமோதுவாரமுளர்; அது பாடமன்மையறிக, இனி
அதற்கடுத்தது நீ செயல்வேண்டுமென்பதாம். (க)

கககஉ. கரத்தது மாற்றேனின் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தது காணுந் தரும். உ.

நண்டையாரியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையாரியத்
காதுவிதேவென்னு

மிரண்டாணுள் ஒன்றுசெயல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ - ள். இங்கோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன் - இங்கோயை
நண்டையாரியா மன் மறைத்தலும் வல்லெனினின்றிலேன்;—நோய்
செய்தார்க்கு உரைத்தலும் காணுந் தரும் - ஆகாக்கால்,
நோய்செய்தவர்க்குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு
காணினேத்தாராநின்றது, இனிபெயர் செய்தோர் எ - று.

ககஎ ம் அறி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

ஒருவரின் சொருகை யிருதவிற் காத்தனுமாற்றேனென்றும், சேவிடைச் சொந்தவர்க்கு இதுசொல்லித் துதுவிட்டால் இன்னுயிருத்தேனென்பது பயக்குமென்றும் கருத்தால் காணுந் தருமென்றும் உயிரினர். (உ)

கககக. காமமு காணு முயிரீகாவாத் துக்குமென்
 சூசூ வுடம்பி னகத்த. உ.

இதுவுமது.

இ - ன். காமமும் காணும் - காமமோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்க சொல்லாத காணும்—சூசூ என் உடம்பின் அகத்த - தம்மைப் பொருத என்னுடம்பின்சென்றே—உயிர் காவாத் துக்கும் - உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதவிடின் துக்காசின்றன. எ - று.

பொருமை மெலிவானாயது. துக்குமென்பது, ஒன்றினொன்று யிகாது இரண் மீம் ஒத்தசீரென்பது தோன்ற சின்றது. துதுவிட்டவும் ஒழியவும், பண்ணுயனவாய காமகாண்கள் தம்முனொத்த உயிரினாயி றலியாசின்றன. யான் அவற்றனொன்றின் னளிற்சமாட்டாமையின் இசிறிற்றேவிமென்பதாம்.

(உ)

கககச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்த
 மேயப் புணைமன்னு யில். ச.

தலைவியர் காமக்கடற்படார், படினும் அதனை
 ஏற்றபுணையானீந்திக்

கடப்பரேன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். உண்டு காமக்கடலே - யாவர்க்கும் உளவாய்ஐருகின்ற இய்விரண்ட னுள்ளும் எனக்குண்டாசின்றது காமக்கடலே;—அது நீந்தும் ஏமப் புணை இல் - அதனை நீந்தும் அரனாகிய புணைவில்லை. எ - று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தாதவிட்டு இதற்குப்
 புணையாதப்பாலை

யாயிரும் ஆயிற்றிலையென்பது சூத்திரம். (ச)

கககஇ. துப்பி செவனாவர் மற்சொ துயர்வரவு
 எப்பினு னாற்று பவர். இ.

ஊதுவீடாமைநோக்கித் தோழியோடு புலங்கு
 சோல்லியது.

இ - ள். எப்பினுள் துயர்வரவு சூத்திரபவர் -

இன்பஞ்செய்தற்குரிய எப்பின் கண்ணே துன்பவரவினைச்
 செய்யவல்லவர்—துப்பின் எவ்வாறுகொல் - தன்பஞ் செய்தற்குரிய
 பகைமைக்கண் என்செய்வார்களோ| எ - து.

துப்புப் பகையுமாதல் "துப்பெதிர்த்தோர்க்கே புண்காச் செய்கைய—எட்
 பெதிர்த்தோர்க்கே பங்கையென்மையன்" என்பதனானுமறிசு. அப்பகைமை நன்றே
 காணாமையின் அவர்செய்வதறிபப் பெற்றிலெமென்பதபட சிந்தாமையின், மன்
 குழியினைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விவக்கவாயிருக்க அதசெய்தென்றிலையென்ப
 புண்கிண்புணையின், துயர்வரவு செய்தாக்கியும் பிறனாக்கியும் வழிநாள். (ச)

சுபுண்கு து: கககஇ
 சச

ககக. கககம் அறி.—புடர்மெச்சித்திராங்கல்.

கககக. இன்பம் உடன்மற்றுக் காம மஃதக்கென்ற
 தன்ப மதனிற் பெரிது. க.

காமத் தானின்பமுற்றார்க்கு அதனினாய துன்பம்
 வருமென்ற

தோழிக்குச் சோல்லியது.

இ - ள் சாமம் இன்பம் கடல் - சாமம்
 புனர்வாஸின்பஞ்செய்யுங்கால், அங் வின்பங்கடல்போலப்
 பெரிதாம்;—மற்றஓது அடுங்கால் தன்பம் அதளிந்பெரிது - இனி
 அதுதானே பிரிவாற்றன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்தன்பம் அக்கடலினும்
 பெரி தாம். எ - று.

மற்று வினாமாற்றின்கண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின்,
 மறுதலையெச் சம் வகுவிக்கப்பட்டது. பெறவின்பத்தோடொத்தவரின்
 ஆற்றலாம் ; இஃதனை நனவன்றென்பது கருத்து.
 (க)

கககஎ. சாமம் கமெப்புன னீந்திக் கரைகானேன்
 யாமத்தும் யானே யுனென். எ.
 சாமக்கடல் நிரைபுணையாக நீத்தப்பமேன்றிட்டுக்
 சொல்லியது.

இ - ள். சாமம் கமெப்புனல் நீந்திக் கரை கானேன் - சாமமாயி
 கடலை நீத்தா தேனல்லென், நீத்தியும் அதற்குக்
 கரைகான்கின்றிலென்,—யாமத்தும் யானே
 உனென்-அக்கானுமைக்காலத்தான்எல்லாருத்தவியும்
 அரையிருளாயிற்று,அவ்வரை யிருட்கண்ணும் அதற்கொருதுணையின்றி
 யானேயாயினென், ஆயும்இறந்துபட்டியீந்து போகாதுனெனாகாநின்றென்,
 ஈதொரு தீவினைப் பயனிருத்தவாறென்! எ - று.

கமெம ஈண்டு மிகுநிக்கணின்றது. உம்மை
 முன்னுங்கட்டப்பட்டது. யானே யாயினெனென்பது நீ
 துணையாயிற்றிலையென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

கககஅ. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
 வென்னல்ல தில்லை துணை. அ.

இரவின்கோமை சொல்லியிரங்கியது.

இ - ன். இரா அளித்த - இவ்விரா அளித்தாயிருத்தது;—மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என்னல்லது துணை இல்லை - உலகத்த நிலைபெறுகின்ற உயிர்வீண்பெய்க்காக் தானே துயிலப்பண்ணுதலாக் என்னாயல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றில்லை. ஏ - து.

துயிற்றியெனத் திரித்தகின்ற வீண்பெச்சம் அவாய்நிலையான்கத்த உடைத்தாத வேரெழுடித்தது. துணையோடொன்றகின்ற உயிர்வெல்லாம் விட்டு இறத்தபடு பெய்க்கையெனும் என்னியே துணையாகக்கோடலின் அறிவின்றென்பது பற்றி அளித் தென்றும்; இசைச்செக்குறிப்பு. (அ)

கககக. கொடியார் கொடுமையிற் குங்கொடிய விரக
கொடிய கழியு மிரா. க.

இதுவுமது.

இ - ன். இக்கார் கொடிய கழியும் இரா - காதலொடு காயின்புற்ற குன்றும் கழித் குறியலாக் அன்பிரிவாற்றுகொடுக்கின்ற இக்கார்வகிலே கொடியவாய்க்கொடுக்கின்ற.

கக அ ம் அறிவு—கண்டிதுப்பழிதல்.

கககக. குன்றும்—கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய - அக்கொடியாகது கொடு நமக்கு மேலே தாம்கொடுமை செய்யுகின்றன. ஏ - து.

தன்னுற்றமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரென்றும் . கொடுமை கடிதின் காராது கிட்டத்தல். அவர் பிரிவானும் கிட்டப்பானுமுளதா ய ஆற்றமைக்குத் தன் குடாமையேனும் பண்டையினொடியவாய்க் கொடியவாகக்கின்றனவென்பதாம்.(க)

ககஎ0. உள்ளம்போன் தன்வழிச் செங்கிற்பின் வெள்ளகீர்
கீந்தல மன்னுளவென் கண். எ0.

நின்கண்கள் பேடறுகழிசின்றனவாகலின் அழற்பாடு
யல்லியென்றிட்டுச் சொல்லியது.

இ - ன். உன்னம்போன்று உவழிச் செல்பிற் - மனம்போலக்
காதலருள் தேய்த்தக் கடிநிற்செல்லவல்லனவாயின், —என் கன்
வென்றிற் நீத்தல் - என்னை கன் இய்யனம் வென்றமாயித் தநீரை
நீத்தா. ௪ - று.

அது மாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்ரு
நீத்துதலெயுள்ளதென்பதபட சிந்த அமயின், மன்
ஒழியிசைக்கண்வந்தது. மனத்திற்ருச் செல்வாவது சினைவையாகலின்
உன்னம்போன்றென்றும், மெய்க்கு கடத்தசெல்லவேண்டுதலிற் கண்கள்
அதனொடு சென்று காதலரைக்காண்டல் உடாதென்னும் கருத்தாற்
செல்பிற்சென்றும் உறினான். இதனான் வருசின்றவதிகாரமும்
தோற்றவாய் செய்யப்பட்டது. (௪0)

கச அ ம் அ தி.—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்டு விதுப்பான் வருத்துதல்.
காட்டுவிதுப்புத் தலையகளைக் காண்டற்கு விரைதல். இது
படரான்மெலிந்தவழி சிசுழ்வதாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

ககாச. கண்டாங் கறுழ்வதெவன் கொளோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட பாங்கன் டது. ௧.

நின்கண்கள் கலுழ்க்து தம்மழசிழுவானின்றன
நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற

தோழிக்குத் தலையகள் சொல்லியது.

இ - ன். தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட -
இத்தனியாகோயை யாம நித்தது தாமெமக்குக் காதலரைக்

காட்டலான்குரு—என் தாம் கறுவத எவன் கொல் -
கிந்தத

அன்று அத்தொழிலைய என்சன் இன்று எம்மைச்
என்சுருதி எ - று.

காட்டல்சொல்லியழு

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது.
தாமேகாட்டுதல்களது யாங்காட்டுதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

இந்தத்

(ச)

களைஉ. தெரிந்துணரா கோச்சிய வுன்சன் பரிந்துணராப்
பைத துழப்ப தெவன். உ.

இதுவுமது.

இ - ன். தெரிந்து உணரா கோச்சிய உன்சன் - மேல்விளையதனை
யாராய்ந்தறி வுது. அன்றுவாதணா கோச்சிசீந்த
உன்சன்சன்—பரிந்து உணராப் பைதல் உழப் பூட்டியு
காட்டியும் அது—கண்டறி துப்பாழிதல். பது எவன் - இன்று

இது எம்மால் வந்தநாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டிமேனா உற
படுத்தணாராத தன்பமுழப்பது என்சுருதி எ - று.

விளையத் பிரிந்துபோயவர் வாராமலிற் காண்டந்கரியராய் வருத்ததல்.
முன்னே வருவதரித்த அதாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தல்களேயுள்
எது. அதுவுஞ்செய்யாத வருத்ததல் சழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ.)

களைஉ. கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கறுமு
மிதுகைத் தக்க துடைத்து. உ.

இதுவுமது.

இ - ன். தாம் கதுமென சோக்கித் தாமே கலுமும் இது - இக்கண்கள் அன்று காநலரைத் தாமே விரைந்து சோக்கி இன்றுத்தாமே பிருத்தமுமின்றலிது—கசந்தக் கது உடைத்து - எம்மாற்சிரிக்கத்தக்க வியல்பிணையுடைத்து. எ - று.

கண்டென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச் செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு கலைவினைக்குமாகலான், கசந்தக்கது டைத்தென்றான். (உ)

ககசச. பெயலாற்று நீருலர்ந்த வுண்க ணுயலாற்று
வுய்வினோ பெண்க ணிறுத்து. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். உண்கண் - உண்கண்கள்,—உயலாற்று உய்வு இல் சோய் எண்கண் சிறுத்து - அன்று யானுய்யமாட்டாமைக் கெதுவாய ஒழிவில்லாத சோகைய என் கண்ணே சிறுத்தி,—பெயலாற்று நீர் உலர்ந்த - தாமுமமுதலிமாட்டாவண்ணம் நீர் சுற்றிலிட்டன. எ - று.

சிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையாரைக் காட்டி அதனால் நிலைபெறச் செய்தல். முன் எனக்கின்னாதசெய்தலாற் பின் தமக்கின்னாதன தாமே வந்தன வென்பதாம். (ச)

ககளீ. படலாற்று பைத லுழக்குக் கடலாற்றுக்
காமசோய் செய்தவென் கண். இ.

இதுவுமது.

இ - ன். கடல் ஆற்றுக் காமசோய் செய்த எண்கண் - எனக்குக்

கட்டாது சிறி நாம்வண்ணம் பெரியதாய காமகோயைச் செய்த
எண்ணெய்கள்—படல் சூற்றைப்பதல் உழக்கும் - அந்நிலையாற் குழும்
தாயிலிலவாய்த் துன்பத்தைப் முழுவதின் தன. எ - த.

காமகோய் கட்டியான் வந்ததாலின், அதனைக்
கூள். துன்பம் அமுதலாகையது.

கண்டனே செய்ததாக்கிக் கூறி
(ச)

களைக. ஒரு வினிதே வெய்க்கிடுகோய் செய்தகண்
கூள் யிதற்பட்டது. க.

கக அம் அது. கண்டவினாப்பழிதல்.

க.க.க

இதுவுமது.

இ - ன். எமக்கு இங்கோய் செய்த கண் தாம் இதற்பட்டது -
எமக்கிச்சாம் கோவினைச் செய்த கண்டடாமும்இத்தயிலாதமுதற்
கண்ணேபட்டது—ஒருவினிதே- மிகவுயினிதாயிற்று. எ - த.

ஒவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்டவந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால்
வருத்தமுற்ற வெய்க்கு அது தீர்த்தாற்போன்ற தென்பதாம்.
(ச)

களைக. உழத்தமுற் துண்ணீ ரதுக விழைத்திழைத்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். எ.

இதுவுமது.

இ - ன். விழைத்து இழைத்து வேண்டி அவர்க் கண்ட கண் -
விழைத்து உன் வெண்கிழைத்து விடாதே அன்று அவரைக் கண்ட

கண்கள்—உழத்தழந்து உன்ரீர் அறக - இன்று இத்துயிலாதமுங்கலைய
தன்பத்திண்புழத்தழந்து தம்மகத்துள்ளீர் அந்றேபோக. ஏ - று.

அடுக்கு இடைவீடாமைக்கண் வந்தது. அறதலாயிய
செழில் இடத்தின்மேனின்றது.

இடத்தரிசும்பொருளின்

(எ)

ககஎஅ. பேணுது பெட்டா றுளர்மன்னே மற்றவர்க்
காணு தமைவில கண். அ.

காதலர் பிரிந்துபோயினால் அவர்ணீளர்
அவரைக்காணுமளவும்

கீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். பேணுது பெட்டார் உளர் - நெஞ்சால்
விழையாதவைத்துச் சொன் மாத்திரத்தால் விழைந்தவர்
இவ்வீடத்தேயுளர்;—மற்று அவர்க் கண் காணுது அமைவில -
அவ்வண்மையாற் பயன்பாது, அவரைக் கண்கள் காணாதமைின்றன
வில்லையாயின. ஏ - று.

செயலாற் பிரிந்து நின்றமையிற் பேணுதென்றும்,
முன்னலம்பாராட்டிப் பிரி வச்சமும் வன்புறையுங் கூறினார்களிற்
பெட்டாரென்றங்கூறினான். மன் ஒழியி னைக்கண் வந்தது. மற்று
விணமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. யானுந் தவுங் கண்கள்
அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின்றன வென்பதாம். இனிக்குண
கணியென்று பாடமாயின், எண்கண்கள் தம்மைக் காணாதமைின்ற
கொண்கணைத் தாய்காணாதமைின்றனவில்லை இவ்வாறே
தம்மையொருவர் விழையாநிருக்கத் தாம வரை விழைந்தார்
உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இதற்கு மன் அசைநிலை. (அ)

ககஎக. வாராக்காற் றஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை

நீயுமாற்றி தீன்கண்களுக் துயில்வனவாதல்
வேண்டாமென்ற

தோழிக்குச் சோல்லியது.

இ - ன். வாராகால் தஞ்சை - காதல் வராநனான்று அவர்
வரவுபார்த்துத் துயிலா,--வரின் தஞ்சை - வந்தனான்று அவர்
பிரியஞ்சிந்துயிலா,--சூயிலைக் கண் ~~கூயிலை~~ கண்கூடம்
~~கூயிலை~~ பசுப்பூறுபருவரால்.

கூரூர் உற்றன - கூதலன் அய்விருவழியும் என்சென்சென்
பொறுத்தத்தகரிய தன்பத் தினாபுடைய. எ - று.

சூயிலையெனச் சட் கீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில்
பெண்பதாம்.

ஒருனான் துயில்லு

(௯)

ககஅ௦. மறைபெற ஊரார்த் கரிதன்று மெம்போ
லறைபறை கண்ணா ககத்து. க௦.

காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல்
அவர்கோமையை

மறைக்கவேண்டாமென்ற தோழிக்குச் சோல்லியது.

இ - ன். எம்போல் அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல்
- எம்மைப் போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையு டையார்
தர்சொஞ்சின்கண்டகிய மறையை யறிதல்--ஊரார்த்கு அரிதன்று -
இவ்வூரின் கணுள்ளார்க்கு எனிது. எ - று.

மறையென்றது கண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்து

கிசழ்வதனைப் புறத்துள் ஊர்க் கறிவித்தலாயிவ தொழிலான்
 ஒற்றுமைபுண்மையின்; அறைபறையாயிவ கண் ணென்ருள்.
 இவ்வனஞ்செய்புள்விகாரமாகாது அறைபறைக் கண்ணாரென்று பாட
 மோது வாரமுளர்.
 யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படு த்தாசின் றன வென்பதாம்.)

ககக ம் அ.இ.—பசப்புறுபருவரல்.

தம்.

அது பசப்புற்ற பருவாலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய வருத்
 இந்நினைப்பைப் “பந்தெறிந்தவயர்க” வென்பதபோலக்கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்
 றுமையான் வருவதோர் சிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக்
 காணப்பெருதவழி கிசழ் வதாகலின், கண்விதப்பழிதலின்பின்
 வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. ஈயந்தவர்க்கு கல்காமை நேர்த்தேன் பசந்தவென்

பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற க.

முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றுகுது

பசந்தவழித்

தன்னுள்ளே சொல்லியது

இ - ன். ஈயந்தவர்க்கு கல்காமை நேர்த்தேன் - என்னை

ஈயந்தவர்க்கு அது பொழுது பிரிவைபுடம்பட்ட கான்—பசந்த என்
 பண்பு யார்க்கு உரைக்கோ - அந்நினைபாற்றுகுது இதுபொழுது
 பசந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச்சொல்வேன்!—று.

பிறவென்பது அசைகிடை. உடம்படாவழி

ஒழிதல்குறித்துப்பிரிவுணர்ந்தினராச லின் அவரன்புடைபரென்னுங்
 கருத்தான் ஈயந்தவரென்றும், இதுவேபுடம்படாச மேலும் பிரிவு
 கிசழுமாவலின் இனி அவரைக் கடுதலரிதென்னுங்கருத்தான் கல்கா

மைபென்றும், முன்னருடம்பதேனும் பின்னார்த்து பசத்தலும்
 பிறர்செய்தனவல்ல வென்பார் பசத்தெ வன்பன்பென்றும்,
 யாள்செய்துகொண்ட தன்பத்தின இனி யொருவர்க்குச் சொல்லலும்
 பழியாமென்றும் கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றும் கூறினார்.
 (ச)

ககஅஉ. அவர்தந்தா ரென்றுத் தகையா விவர்தந்தென்
 மேனிமே ஊரும் பசப்பு. உ.

ககக.

ககக ம் அநி.—பசப்புதுபருவர்தல்.

ககக

சூற்றளேனக் கவன்றதோழிக்கு சூற்றவலென்பதுபடச்
 சொல்லியது.

இ - ன். யானூற்றியுளேனையும்,—பசப்பு -

இப்பசப்புத்தான்,—தத்தர்

என்றும் தகையால் - என்னையுண்டாக்கினார் அவரென்றும்
 பெருமிதத்தான்,—என் மேனிமேல்இவர்த்த ஊரும்-என்மேனியை
 மேல்கொண்டெனெனத்தாரின்றது.எ-து.

“குருநிகொப் புனிக்கும் வேலான் உத்தன்மா விவர்த்த செல்லக”
 என்புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாதலறிச, இஃது உரிமைபற்றி
 யூர்மின்றது, இதற்கு கீ கவலை வேண்டாமென்பதாம்.

(உ)

ககஅஉ. சாயலு நானு மவர்கொண்டார் கைம்மாரு
 நோயும் பசியுந் தந்த. உ.

அழகுநானுமழியாமல் நீயாற்றல் வேண்டாமென்ற தோழிக்குச்
 சொல்லியது.

இ - ன். கைம்மாரு நோயும் பசியும் தந்த - பிரிமின்றாரன்றே

அவ்விரண்டு டற்குள் தலைமாறாக இக்காமசோ யினைபும் பசுவையையும்
எனக்குத் தந்து,—சாயலும் காணும் அவர் கொண்டார் -
என்மேனியழிவினையும் காணினாயும் அவர் கொண்டு போயினார். ஏ -
று.

எதிர்நிரனிறை. அடக்குத்தோறும் யிருதலான், கோய்
நாணிந்குத் தலைமாறா யிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லத
அவைபுளவாகலும் இவையிலவா கலும் கூடாவென் பதாம்.
(உ)

ககஅச. உன்ருவன் மன்பா னுரைப்ப தவந்திறமாந்
கன்னம் பிறவேர் பசப்பு. ச.
பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சோற்களையும் அவர் கற்றிறங்களையு
மறிதியாகலின்

நீட்டியாது வருவரேன்றவழிச் சொல்லியது.

இ - ன். யான் உன்ருவன்-அவர் சொற்களை யான் மனத்தாளினையாசிற்பென்,—
உரைப்பது அவர்நிறம் - வாக்காலுரைப்பதும் அவர் கற்றிறங்களையே;—பசப்புக் கன்
னம் - அவ்வளகு செய்யாசிந்தவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சினையாயிருத்
தது. ஏ - று.

பிறவும் ஓவும் அசைநிலை. மெய் மந்தை மனவாக்குக்களின் வழித்தாகலின்
அதன்சென்னும் வரப்பாற்றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கன்னமாயிருத்த
தெனத் தானுற்றுநின்றமை கூறியவாறாயிற்று. (ச)

ககஅரு. உவக்காணென் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. இ.

காதலர் பிரிக்நணிக்நாயிருக்கவும் சூர்முகின்றிலையென்ற
முன்னிகழ்த்தது கூறியது.

தோழிக்கு

இ - ன் எக்காதலர் உவக்காள் செல்வார் - பண்டம் கங்காதலர்
உங்கேசெல்வா

ராக, —என்மேனி பசப்புர்வது இவக்கான் - என்மேனி
பசப்புர்வதிக்வேய்ரோ!

அப்பெற்றியது இன்று பிரிதொன்றோ! எ - த.

உலகநிலைமையினி, விவிலியநிலைமையும், உ.

நீசு உ ககக் ம்

அதி. — பசப்புறுபுருவால்.

உலகநிலை இவக்கானென்பன ஒட்டிசீர்த் விடைச்சொற்கள்.
நேயவன் யாந் காலவன்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும்
பசப்பினதுவரவும் பகலிரவுகளை செலவும் வரவும்போல்வதறிந்தவைந்த
அறியாதாய்போல நீசொல்லது கின்றதென் யென்பதாம்.

ககஅக. வினக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. உ.

ஐதுயுமது.

இ - ன். வினக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் -
வினக்கினது மெலிவு பார்த்து நெருங்கிவரு மிருளேபோல
—கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு -
கொண்கன்முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ -
ற.

பார்க்குமென்பன இலக்கணச்சொல். முன் பிரியாதிருக்கவுந்
தணக்கவகாசம் பார்த்தவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால்
என்செய்யாதென்பதாம். (க)

ககஅஎ. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. எ.

இதுவும்.

இ - ன். புல்லிக்கிடர்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் -
முன்னொருநான்று சாத லரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது
புடைபெயர்ந்தேன்;—அவ்வளவில் பசப்பு
அள்ளிக்கொள்வற்ற-அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு
அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. ஏ - று.

கொள்வதென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது
அள்ளிக்கொள்ளப் புகிப் பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்திற்கு
அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்களு மாறு சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.
(ஏ)

ககஅஅ. பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா விவனைத்
தறந்தா ரவரென்பா ரில். அ.

நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியோடுபுலந்து
சொல்லியது.

இ - ன். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால் - இவள்
ஆற்றியிராது பசந்தா ளென்று என்கைப் புழிகுறுவதல்லது—இவனை
அவர் தறந்தார் என்பார் இல்-இவ ளையவர் தறந்துபோயினாரென்று
அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. ஏ - று.

என்பாரென வேறுபடுத்திக்கூறினார், தன்னையே
கொருங்குதல்பற்றிப் புலக் கின்றமையின்.
(அ)

ககஅக. பசக்கமந் பட்டாக்கென் மேனி ஈயப்பித்தார்
கன்னிலைய ராவ ரெனின். க.

இதுவும்.

இ - ன். ஈயப்பித்தர் கன்னியாசாரவர் எனின் - இப்பிரிவை யானேயுடம்பும் வகை சொல்வியவர் இன்று சின் எருத்தான் கல்ல சிலையினாரவரவரின், - என்மேனி பட்டாங்கு பச்சை - என்மேனி பட்டாங்கு பட்டப் பசுப்பந்தர். ச - து.

கூட்டுமி அந்நிபந்தனியினி.

உருக

கன்னியாசாரவர் கன்னயகன்னியே நிற்றலையினாரவரத்தம். பட்டாங்கு பச்சை சூகமம் விரித்தகைசை. மூன் இப்பிரிவின் சொன்னையநியாதென்னை இத்திசூகம் படுத்திப் பிரித்தவர் தவறிலாரவேவேயென்றே, என்மேனியும் பசுப்பும் யானேயென்பி னென்மேன்புறபட சின்ற கையின், மன் ஒழியினசைக்க வந்ததது (உ)

கககா. பசுப்பெணப் பேர்பெறுத என்தே ஈயப்பித்தர் கல்காமை துற்று ரெனின். ௩௦.
 தலைமகளாற்றத்தற்பொருட்டுத் தோழி
 தலைமகனையியற்பழித்தவழி
 அவள் இயற்படமொழித்தது.

இ - ன். ஈயப்பித்தர் கல்காமை துற்றுரெனின் - அன்று தாம் குறையெய்பித்துக் கடினவர்க்கு இன்று கல்காமை நய எட்டோர் துற்றாரவின், - பசுப்பெணப் பேர் பெறுதல் கன்றே - பசுப்புந்ருளென வேற்றமயானன்றிப் பசுப்புந்தாருயினுளென ஏற்றமையாற்றுகுஞ்சொல்ல அப்பெயரைப் பெறுதல் எனக்குகன்ற. ச - து.

கட்டாரென்பது அயாங்கிலயான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொருது புலக்கிள் குளாசலின், இசைக்கிக்குறிப்பாற் க. சிலை. அயாநா அருளிலரென்குது இன்னும் பசுந்தாளிவனென்சையே யானொற்ற தெரியாவதென்பதாம். (௪0)

கஉ௦ ம் அநி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அநாதாவது படர்மிகுதி தலைவர் கணினிதித் தலைகண்ணதேயாதல் உததல். அறமும் பொருளுசோக்கிப் பிரிதலின் அவன்சண் இல்லவாயிற்று. இது, பசப்புற்று வஞ்சுநியாட்டுசிரியதாலின், பசப்புறு பருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக்கக. தாமவீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றோர்
காமத்துக் காயில் கனி. க.

காதலரும் நிண்ணினுமாற்றாராய்க் கடிதின்வருவர்

நீயவறோடு

யேரின்பகூர்தியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ள். தாம் வீழ்வார் தம் வீழ்ப் பெற்றவர் -
தம்மாந்தாதலிக்கப்படுங்கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற
மகளிர்—பெற்றோர் காமத்துக் காயில் கனி - பெற்ற ரன்றே
காமதகர்ச்சியென்னும் பரவில்லாத கணியை. எ - று.

காமம் ஆகுபெயர். அத்த அவ்வழிக்கண் வந்தது. முன்னகல்லின இவ்வழிப்
பெறப்படாக்காயிற் பெற்றோன்றும், அவராத் தடையின்றி தகர்ப்பதெலிற் காயில்
கனிபென்றது உறிகூர். கக்ககாதல் பிரிதலையென்றிப் பின் வராமையுமுடைமை
யின், அக்கனி யாம் பெற்றிலேமென்பதாயிற்று.

(ச)

கக்கக. வாழ்வார்க்கு வானம் ப்பந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. உ.

கூதுவுமது.

இ - ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி - அறமும்
பொருளுசோக்கிப்

பிரித்தாத் தம்மைபின்றியமைவா மகளிர்க்கு அனலாயிற்றியண்புகாக்கணவர் அள

வந்திருந்த செய்தியைப்பற்றி—வாழ்வார்திரு. காளம் பவந்தந்த. நன்றியை
 செய்தி உயிர்வாழ்வார்திரு காளம் அவருடைய பெயரால் போடும்... - த

காளத்தின் சம்மை விழையாமையின் அத்தியாயவியில்லையாகலின்,
 மறை வந்த துழி அதனான் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே
 சமக்குள்வதென்பதாம். (உ)

கககக. விழுந் விழப் படுவார்த் கமைபுமே
 வாழுக மென்னுஞ் செருக்கு. க.

குதுவுயது.

இ - ன். விழுந் விழப்படுவார்த் அமைபுமே - தாம்விழையுப்
 பணவரான் விழையப்படுமெனினிக்கு எற்புடைத்த—வாழ்வார்த்
 என்னும்செருக்கு - காதலர் பிரிந்தா ராவிலும் சம்மைவினைத்த
 கடிநின்வருவர் வந்தால் காமின்புற்ற வாழ்தமென்றிருக் குத்தருக்கு.
 எ - த.

காம் அவரான் விழப்படாமையின், சமக்கமைவது
 இறந்துபாடென்பதாம். (உ)

கககச. விழப் படுவார் செழீஇயிலர் தாம்விழ்வார்
 விழப் படாஅ ரெனின். ச.

காதலரையிற்புழித்தலையஞ்சி அவருளின்மை மறைத்த

கடவுட் கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் கன்கு
 மதிக்கப்படுதியென்ற நோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். வீழ்ப்பலோர் - சற்புடைமணிரால்

என்ருமநிச்செப்பலோரும்—தாம் வீழ்வார் வீழ்ப்படாரோளிற் செழீஇயிலர்
- தாம் வீரும்புண்ணவரான் வீரும்பப்படா ராயிற் நீவினையாட்டியர். எ - று.

நிறப்பும்மை விராரத்தாற்றெஞ்சுறு. செழீஇயின்மை

எல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபத்தியாத் நீவினையுடைமையாயிற்று.
நீவினையுடையேற்கு அச்சென்ருமநிப் பாற் பயனில்லையென்பதாம்.

(ச)

கககஇ. நான்காதல் கொண்டார் எமக்கு எவன் செய்பவோ
நான்காதல் கொள்ளும் கடை. இ.

அவர்மேற்காதலுடைமையின்
யென்ற தோழிக்குச்

அவர் கருத்தறித்தாற்றினு
சொல்லியது.

இ - ன். நாம் காதல் கொண்டார் எமக்கு எவன் செய்ப -

எம்மாற்காதல்செய்யப்பட்டவர் எம்கொன்னவிலின்பத்தைச்
செய்வார்,—தாம் காதல் கொள்ளாக்கடை - அவ்வாதே தாரும் எங்கட்
காதல் செய்யாவழி. எ - று.

எச்செயும்மை விராரத்தாற்றெஞ்சுறு. அக்காதலுடைமையால்
நாம் பெற்றது துன்பமே யென்பதாம்.

(இ) ககக. ஒருதலையா வின்றாது எமக்காய் போல
விருதலையாது யினிது. க.

கககம் அறி:—தலையிட்டவர் யிருதி.

ககக

குதுவுமது.

இ - ன். சாய் ஒருநிலையான் இன்னுத - மகளிர் ஆடவொன்று மிகுநிலையினும் வேட்கை ஒருநிலைக்கண்ணோபயின் அரிநின்றது;—சாய்போல இருநிலையானும் இனித - சாவினது சாய்போல இருநிலைக்கண்ணொப்பின், அரிநினிது. எ - து.
முன்றனுருயன் எழன்பொருள்மகைக்கண் வந்தன. சா ஆருபெயர். என் மாய். வேட்கையவேட்கை அவர்மட்டிமுண்டாயின், யானிவ்வாறு தன்பமுழந்தல் உடையோ வென்பதாம்.

(ச)

கக௯௭. பருவரதும் பைததும் காணுண்டொல் சாம
கொருவர்க னின்கொழுரு வான். எ.

குதுவுமது.

இ - ன். ஒருவர்கண் சின்று ஒழுதுவான் சாயன் - சாமதகத்தற்குரிய விருவரி டத்தம் ஒப்பிற்றொழிந்த ஒருவரிடத்தே சின்று பொருகின்ற சாயக்கடவுள்— பருவரதும் பைததும் காணுண்டொல் - அங்விடத்தப் பசப்பாருய பருவரதும் படர் மிகுதியும் அறிபாண்டொலோ! எ - து.
விழையும் வெறப்பியின்றி எல்லார்கண்ணு சிவழ்த்தனவநிதற்குரிய கடவுளும் என்சன் வேறபட்டான், இனிபானாய்புமாறென்னை வென்பதாம். (ச)

கக௯௮. வீழ்வாரி னின்கொற் பெருது துலகத்த
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். அ.

தலைமகன் னாதுவாக்காணுது சோல்லியது.

இ - ன். வீழ்வாரின் இன்கொற் பெருது வாழ்வாரின் - தம்மால் வீரும்பப்பிற் சாதலத்திதத்திசின்றும் ஒரின்கொல்வளவும்பெருதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற ம னைர்போ ல—வன்கணா ி உலகத்த

இல் - வன்சன்மையுடையார் இவ்வுலகத் தில்லை. எ - த.
 காதலர் நிறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னும்
 கருத்தால், இவ்வொ வென்றான். இழிவுநிறப்பும்மை
 விவாதத்தாற்றெஞ்சுதே. யான் வன்சன்னோனாகவின் அதவும் பெருத
 உயிர்வாழாதின்றே எனப்பதாம். (அ)

கககக. ககசஇயார் கக்கர ரொளிது மவர்க்கட்
 டுசையு யினிய செவிக்கு. க.

குதுவுமுது .

இ - ன். கசைஇயார் கக்கரர் எனினும் - என்னும் கச்சப்பட்ட காதலர் என்மட்ட
 டன்பிலரோயாதினும், - அவர்க்கட்டி இசையும் செவிக்கு இனிய-அவர் நிறத்தியாதா
 னுமோர்சொல்லும் என்செவிக்கினியவாம். எ - த.

இழிவுநிறப்பும்மை, அவர் வாதலசென்னுஞ் சொல்லவியினும்
 அமைபுமென்பது பட்டினிநத. அதவும் பெற்றிலேனென்பதாம்.
 (க)

கஉ.00. உருஅர்க் குதரோ யுரைப்பாய் உட்கைச்
 செருஅஅய் வாயிய செஞ்ச. 00.

கஉ.00. உருஅர்க் குதரோ யுரைப்பாய் உட்கைச்
செருஅஅய் வாயிய செஞ்ச. 00.
 தலைமகன் றாதுவாப்பெருது தன்னாதுவிடக்கருதியாள்
 நெஞ்சொடு தேயல்லியது.

இ - ன். உருர்க்கு உறவேய் உரைப்பாய் செஞ்ச - கின்றேடுருதார்க்கு - கின்
 றுறவேய்யுக்காசினுற்ற செஞ்சே, - உட்கைச் செருய் - நீயாந்ருயர்யினும் அரிநதய
 அநினைபொழிந்து, கிதர்க்குத்தயாருசெய்கின்றகட்கைத். அர்க்குமுயல்வாயாக,
 அஃ தெவிது கஉ.00.

உரைக்கலுற்றது அளவிற்ற வேயானாலும் தேட்டார்
 உறயிலானாலும்

அது முடிவதொன்றன் று, முடிந்தாலும் பயனில்லையென்பது
யென்னுங்குறிப்பான், வாயியயென்றான்.

சுருதாது, முயலாதின்று
(சு)

கடிக ம் அடி, — நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடிய ஞானநிறைந்தநினை நிறைந்த தலைமடனிமை
யெய்தலும், பாசநைக்கட்டிமைகன்றனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும்
பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்னை
நாடி நினைந்த தலைமடக்கு முரிந்தாகலின், அவ்வியைப்புற்றித்
தனிப்படர்மிகுதியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉச. உள்ளினும் திராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினும் காம மினிது. ௧.

கூதாய்க்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ - ள். உள்ளினும் திராப் பெருமகிழ் செய்தலால் -

முன்கூடியஞானநிறைந்த
பத்திரைப் பிரிந்தழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றாற்போல நீக்காத மிக்க
மகிழ்ச்சியைத் தருதலால், — உள்ளினும் காமம் இனிது - உண்டுகியல்லவது மகிழ்ச்சி
செய்யாத உள்ளினும் காமம் இன்பம்பயத்தலுடைத்த. ௭ - று.

தன்நனிமைபுர் தலைமகனை மறவாமையுள் கூறியவாறு.

(ச)

உஉஉ. எனைத்தொன் நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் தில். ௨.

இதுவுமது.

இ - ஈ. தாம் வீழ்வார் கிண்ப்ப வருவது ஒன்று இல் - தம்மால் விரும்பப்படு
 வாரைப் பிரிவின்கணிணத்தால் அக்கிணவார்க்கு அப்பிரிவுகள் வருவதேயன்றான்
 யில்லையாம்;—காமம் விணத்த இனிது ஒன்றேயேன்-அதனுக்காமம், எத்தனைபெறு
 யினிதொன்றே யான். எ - து.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்பவினிதென்பான், விணத்துயிரிடுதற்குள்.
 சித்ப்பும்மை விசாரத்தாற்கெடுக்கது. தானுற்றியவகை உயிபவரது. (9)

உஉ௦௩. கிண்ப்பவர் போன்று கிணயார்கொ டும்மல்,
 கிண்ப்பது போன்று கெடும்.

கஉ௧௩. ம். அருள்-விணத்தவர் புலம்பல்.

உஉ௧௪.

தலைமகனை கிணத்த வகுத்துகின்ற தலைமகன் தோழிக்குச்

இ - ஈ. தும்மல்

சொல்லியது

போன்று தோன்றிச்

கிண்ப்பதுபோன்று கெடும் - எனக்குத்தும்மல் எழுவது
 கெடாதின்றது;—கிண்ப்பவர்போன்று கிணயார்கொல் - அத
 னுற் காதலர் என்னை கிண்ப்பார்போன்று கிண யாராகல்வேண்டும். எ
 - து.

கிணத்தல் அரும்புதல். சேய்கைக்கண்ணாய கேளிர் கிணத்துழி
 அக்கிணக்கப் பட்டார்க்குத் தும்மரென்றமென்னுமுலயிவல்பற்றித்
 தலைமகனெடுத்துக்கொண்ட விண முடிவதுபோன்று
 முடியாமைபுணர்ந்தான் சொல்லியதாயிற்ற. (உ)

உஉ௦௪. பாமு முளேய்கொ லவர்கெஞ்சத் தெற்கெஞ்சத்
 தோளு லுளரே யவர்.

அவரோடு புணர்ந்தஞானரையின்பத்தை நினைத்து
 இறந்துபாடெய்தா மீன்றாய் அதுமறத்தல்வேண்டுமென்றாட்குச்
 சொல்லியது.

இ - ன். யான் அவரோடு உற்ற என் உள்ள உளேன் - யான்
 அவரிடையே புணர்ந்தஞானரையின்பத்தை நினைப்பான் இத்தன்ப
 வெள்ளத்தும், உயிர்வாழ்க்கின் தேன்;—மற்று யான் என்னுளேன் -
 அதுவின்றாயின், வேறெந்தால் உயிர்வாழ வேன்! எ - ற.

என் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்ந்தரு வேறமுன்,
 அவையெற்றிலேனென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியின்கண்
 வந்தது. அவ்வ அவன்வாழ்வருதல், தன்வாழ்வு கடைசியி
 ம் அது.—நினைந்தவாட்புலம்பல்.

சேறன்முதலாயின. அவையாடியின்மையின், இதுவல்லது எனக்குப்
 பற்றுக்கோ டில்லையென்பது கருத்து.

(க)

கஉ௦௭. மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
 னுள்ளினு முள்ளஞ் சுமம். எ.

இதுவுமது.

இ - ன். மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுமம் -
 அவ்வின்பத்தை மறத்த லறியேனாய் இன்றுள்ளாநிற்கவும், பிரிவு
 என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது,—மறப்பின் எவனாவன் - அங்கனம்
 பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால்!
 எ - ற.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான்வந்தது. மன் ஈண்டும்
 அதுபடவின்று ஒழியிசை யாயிற்று. கொ ல் அசைநிலை.
 (எ)

கஉ௦அ. எனைத்து நினைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றோ
 காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. அ.

இத்துன்பமறிந்துவந்து காதலர் நினக்கின்பஞ்
 செய்வரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். எனைத்து நினைப்பினும் காயார் - தம்மை
 யானெத்துணையும் மிகநினைத் தாலும் அதற்கு வெருளார்;—காதலர்
 செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றோ - காதலர் எனக்குச்
 செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ - று.

வெருளாமை அதற்குடன்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு
 அவ்வின்பத்திற் சிறத்ததின்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றான். காதலர்
 கம்மாட்டருளென்றும், செய் யுங்குணமென்றும் பாடமோதுவாருமுளர்.
 தோழி கூறியவதனைக் குறிப்பானிகழ்த்து கூறியவாறு.

(அ)
 கஉ௦கூ. விளியுமெ னின்னுபிர் வேறல்ல மென்பா
 ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. கூ.

தலைமகன்யாதுவரக் காணாது வருந்துகின்றாள்
 தோழிக்குச் சொல்லியது.

வற்புறுத்துந்

இ - ன். வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைத்து - முன்பெல்லாம்
 காயிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரா தளியின்மையை மிகவுரினைத்து,—என்
 இன்னுயிர் விளிபும் - என்தளியவுயிர் கழியாநின்றது. எ - று.

அளியின்மை பின்வருவாராகலுமாய்ப்பிரிதலும்,

கண்டதாகலின் இது நினைந்த வர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.
 உடகை காதலர் துதொடு வந்த கனவினுக்
 யிதாதுசெய்வேன்கொல் விருந்து. ௧.

தலைமகன் னாதுவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ - ன். காதலர் துதொடு வந்த கனவினுக்கு - யான்
 வருந்துகின்றதறிந்து அதுநீரக் காதலர் விடுத்த துநினைக்கொண்டு என்
 மரட்டுவந்த கனவினுக்கு—விருந்து யாது செய்வேன் - யான் விருந்தாக
 யாதனைச்செய்வேன்! எ - று.

விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யமுபகாரத்தினை. அது
 கனவின்கொன்று காணாமையின், யாதுசெய்வேனென்றான்.

(௪)

உடகை. கபலு ன்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தாரக்
 குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். ௨.

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது

இ - ன். உயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின் - தஞ்சாத
 வருந்துகின்ற என் உயல்போலு முண்கண்கண்
 யானிரத்தாற்றுஞ்சுமாயின்,—கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்றுவேன் -
 கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்தியா
 னுற்றியுளேனாயதன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ - று.

உயலுண்மென்றான், எழிந்தகலத்திற்கொங்கி. உயல்
 காமமோய்க்குத் தப்புதல். துதார்க்குச்சொல்லாத யாமடக்குவனவும்
 சொல்லுவனவற்றள்ளுஞ் சுருக்குவனவற் நின்பரப்புற்
 தோன்றச்சொல்வேனென்றுக் கருத்தாத் சாற்றுவென்றான். இனி
 அ நவயு த்தஞ்சா சாற்றலு ன்கூடாதென்பதபட
 கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுய்கண்டாள்
 உற்றுகலின், கனவுகிழையுரைத்தலாயிற்ற. (௨)

கஉகஉ. கனவினா னல்கா தவகார்க் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். உ.

உயிர் கஉஉ ம் அநி. — கனவு நிலையுரைத்தல்.
ஆற்றாளேனக்கவன்றிட்டு ஆற்றவலென்பதுபடச்
சொல்லியது.

இ - ன். கனவினா னல்காதவரை - கனவின்கண் வந்து
தலையளிசெய்யா தாரை—கனவினாற் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு -
யான் கனவின்கட்சண்டகாட்சி யானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ -
று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வ ித்தன.
அக்காட்சியானே யானாற்றி யுள்ளானென்றேன. நீ
கவலல்லெண்டாவென்பதாம். (உ)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுங் காமகனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். கனவினா னல்காரை நாடித் தரற்கு -
கன வின்கண்வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர்சென் றழி
நாடிக்கொண்டுவந்து கனவு தருதலான்,—கனவினாற் காமம் உண்டாகும்
- அக்கனவின்கண்ணே எனக்கின்பமுண்டாகாநின்றது. எ - று.

காமம் ஆகுபெயர். காண்வ ரவது
மூன்றன்பொருண்மைக்கண்வந்தது. இயல் பான் கல்காதவரை
அவர்சென்ற தேயமறிந்துசென்று கொண்டுவந்துதந்து கல்கு வித்த
கனவால் யானாற்றவலென்பதாம்.

(ச)

என்னெம்மைப் பீழிப் பது எ,
கூஉ ம் அடி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

உடுக

விழித்துழிக் காணாளாயினுள் கனவிற்கூட்டரினைந்து
சூற்றாளாய்ச்

சோல்லியது.

இ - ன். கனவினான் கங்காள் கொடியார் - ஒருவரானும்
கனவின்சை வந்து தலையளிசெய்ப்பாத கொடியவர்—கனவினான்
எம்மைப் பீழிப்பது என் - கரடோறும் கனவின்சைவந்து எம்மை
வருத்தவது எவ்விடையுபற்றி. எ - த.

பிரிதலும் பின்னினைந்துவாராமையுசேர்க்கிக்

கொடியாரென்றும், கனவிந் தோண்மேலராய் விழித்துழிக் காத் தலின்
அதனானுள் தன்பமாகாசின்றதென்பாள் பீழிப்பதென்றற்குறினான்.
கனவினில்வது கனவினுயில்லைபென்பர், அதுகண்டிடை மென்பதாம்.

(எ)

கூஉகஅ. தஞ்சைக்காற் தோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
எனஞ்சுத்த ராவர் விரைந்து. அ.

தானாற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனாயியற்பழித்தாட்டு இயற்பட்
மொழித்தது.

இ - ன். தஞ்சைக்கால் தோண்மேலராகி -

என்னெஞ்சவிடாதுறைகின்ற காத லர் யான்றஞ்சும்பொழுது வந்து
என்றோண்மேலராய்—விழிக்குங்கால் விரைந்து கொஞ்சத்தராவர் - பின்
விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய கொஞ்சின்கண்ணராவர். எ - த.

கலவி விட்டு மறையுங் கடுமைபற்றி விரைந்தென்றான். ஒருகாலும்
என்னினிவ்வி யறியாதாரை நீ கோவற்பாலையல்லையென்பதாம்.

(அ)

கஉகக. னனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர். க.

குறுவுமுது.

இ - ன். கனவினாற் காதலர்க் காணாதவர் -
தமக்கொருகாதலரின்மையின் அவரைக் கனவிற்செண்டறியாத
மகளிர்—கனவினாண் கல்காரை நோவர் - தாமறிய கனவின்கண் வந்து
கல்காத கல்காதலரை அன்பிலொன நோவாநிற்பர். எ - து.

இயற்பழித்ததுபொருது புலக்கின்றனாகலின்,
அயன்மைதோன்றக் கூறினாள். தமக்குக்காதலருளராய்
அவரைக்கனவிற் செண்டறியாராயின் கல்காதலர் கனவின்கணாற்
கல்குதலறித்து நோவாரென்பதாம்.

(க)

கஉஉ0. னனவினா னல்கீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்ஞரவர். க0.

குறுவுமுது.

இ - ன். இவ்ஞரவர் கனவினாண் கல்கீத்தார் என்பர் -
இவ்ஞரின்மகளிர் கனவின்கண் கம்மை கீத்தாரென்று
கல்காதலரைக்கொடுமைகூருகிற்பர்,—கனவினாற் காணார்கொல் - அவர்
கனவின்கண் கல்காதலருதல் செண்டறியாரோ! எ - து.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமைபின்ருயின் யுன்கெண்டது
தானுய்கெண்டமை யும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமை
கருத்தால், இவ்ஞரவரென்றான்.

க.றுய்கெண்டமைபின் அயலானேபாமென்றுய்

(க0)

கஉஉ ம் அதி.—பொழுதுதான் டி ரங்கல்.

அஃதாவது மாலிப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகளிர்க்குதல். கனாமுந்தருத வினையில்லை * யென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றியிருந்தாட்கு உரிய தாகயின்; இது கனவுநிலையுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஉக. மாலியோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் வேலை வாழி பொழுது. க.

பொழுதோடு புலந்து சோல்லியது.

இ - ள். பொழுது - பொழுதே,—ஈ மாலியோ அல்லை - நீமுன்னாள்களின் வந்த மாலியோவெனின், அல்லை;—மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை - இருந்த வாற்றான் அங்காட் காதலரை மணந்த மகளிருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந் தாய். எ - று.

முன்னாள் கூடியிருந்தாள். அந்நான்மணந்தாரெனவே, பின் பிரிந்தாராதல் பெறுதும். வாழியென்பதுகுறிப்புச்சொல்; “வாலிழை மகளி ருயிர்ப்பொதி யவீழ்க் குங்காலை” என்றற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. வேலையென்பது சூருபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாருமுள். (க)

கஉஉஉ. புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெக்கேள்போல் வன்கண்ண தோரின் றுணை. உ.

தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்சே சோல்லியது.

இ - ள். மருண்மலை - மயங்கிய மாலாய்,—புன்கண்ணை - நீயுமெம்போலப் புன் கணுடைமையாயிருந்தாய்,—நின்றிணை எக்கேள்போல் வன்கண்ணதோ - நின்றிணை பும் எந்துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ - று.

மயங்குதல் பகலுயிரவுந் தம்முள்ளே விரவுதல் ; கலங்குதலுந்தோன்றின்றது. புன்கண் ஒளியிழந்தல் ; அதுபற்றித்

துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினான். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. எமக்குத் துன்பஞ்செய்தாய், நீயின்பமுற்றிலையென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றான். (உ)

கஉஉஉ. பணியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துணியரும்பித் துன்பம் வளர வரும். ஈ.

ஆற்றல்வேண்டாமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ள். பணி அரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை - காதலர் கூடிய காதலர் மூலம் என் முன் நடுக்கமெய்திப் பசர்துவர்த மாலை—துணி அரும்பித் துன்பம் வளர வரும்—இக் கான் எனக்கிறந்துபாடு வந்துதோன்றி 'அதற்குளதார்துன்பம் ஒருகாலக்கொருகால் யிக வாராநின்றது. ஏ - று.

குளர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ் செம்பொருள் இக்குறிப்புணர் நின்றது. துணி உயிர்வாழ்தற்கன்வெறுப்பு. அதனால் யானுற்றமாறென்றையென்பது குறிப்பெச்சம்.

(உ)

கஉஉச. காதலரில்வழி மாலை கொண்களத் தேதிலர் போல வரும். ச.

* பழமொழி, உ.

† கவி, செய்தல், உ.

கஉஉ. ம் அநி, —பொழுதுதன்முடிவாகல்.

க.இ.உ

குதுஷமது.

இ - ள். மாலை - காதலருள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தனிப்ப வந்தமலை, — காதலர் இவ்வழி - அவரில்லாத இப்பொழுது—கொண்களத்து எதிலர்போலவரும்— அஃதொழித்துநின்றலையென்றிக் கொல்லுங்களரியற்கொலைஞர் வருமாறபோல அங் வுயிரைக்கோடற்கு வாராநின்றது. ஏ - று.

எதிலர் அருள்யாதுமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு கட்டாய இன்பஞ்செய்து வந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் தன்பஞ்செய்து வாராரின்றது, இனி யானாற்றமாறென்னை யென்பதாம். (ச)

கஉஉரு. காலக்குச் செய்தான் நென்கொ லெவன்கொல்பான்
மாலக்குச் செய்த பகை. ரு.

இதுவுமது.

இ - ன். காலும், மாலும், அவர் கூடியனூன்றுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டு வாராரின்றன ; அவற்றுள்,—யான் காலக்குச் செய்த என்று என் - யான் காலக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது ?—மாலக்குச் செய்த பகை எவன் - மாலக்குச் செய்த அபகாரம் யாது ? எ - று.

கூடியனூன்று பிரிவொன்றஞ்சுப்பண்ணிய கால அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வென்னத்திற்குக் கரையாய் வாராரின்றதென்னுங்கருத்தாம் கன்றென்கொ லென்றும், கூடியனூன்று இன்பஞ்செய்துவந்த மால அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவிறன்பஞ்செய்யாரின்றதென்னுங் கருத்தாற் பகையெவன்கொலென்றய் கூறி னாள். பகை சூகுபெயர். தன்னோடொத்த காலபோலாது மால தன்கொடுமையாற் தன்பஞ்செய்யாரின்றதென்பதாம்.

(ஊ)

கஉஉக. மாலோய் செய்தன் மணந்தர கலாத
கால யறிந்த நிலேன். ஊ.

இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று
அவர்பிரிவிற்குடம்பட்ட

தென்னையென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். மாலோய் செய்தல் - முன்னெல்லாம் எனக்கு கட்டாய இன்பஞ் செய்துபோந்த மால இன்று பகையாய்த்

தன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார் அகலாத கால அறிந்தது இலேன் - காது
 லர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன்! எ - று.

இங்ஙனம் வேறுபடுதலறிந்திலேன், அறித்தேனாயின் அவர்
 னென்பதாம்.

பிரிவிற்குடம்படே
 (ச)

கஉஉஎ. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாதி
 மாலை மலருயிற் றோய். எ.

மாலைப்பொழுதின் கண் இனையயாதற்குக் காரண
 மென்னையென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ - ள். இக்கோய் - இக்காமகோயாகிய பூ—காலை அரும்பி -
 காலைப்பொழுதின் கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது சூழி -
 பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்த,—மாலை மலரும் -
 மாலைப்பொழுதின் கண் மலராசிற் றும். எ - று. கஉருசு கஉகஉ ம்.
 அறி.—பொழுதுகண்டி ராங்கல்:

தலிசெழுந்தபொழுதாகிந் களவின் கட்டிடகிணர்ந்தாற்றதல்பற்றித் காலை
 யரும்பியென்றம், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்த பிரிவுன்னியாற்றுகாதல்
 பற்றிப் பகலெல்லாம் போதாதிபென்றம், தத்தத்தினையுள்ளி வந்துசேரும் விலம்
 குணையும் மக்கணையும்கண்டு தான் அக்காலத்தினுள்ளுத்தவீன்பகிணர்ந்தாற்றுகையிருதி
 பற்றி மாலைமலருமென்றம் உறினான். பூப்போல இக்கோய்
 காலவயத்ததாகாசின்ற தென்பது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது.
 ஏகதேசவுருவகம். (எ)

கஉஉஅ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாதி யாயன்
 குழல்போலுங் கொல்லும் படை. அ.

இதுவுமது.

இ - ள். சூயன் குழல் - முன்னெல்லாம் இனியதாய்ப்போந்த

ஆய்நுழை— அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாதி - இதுபொழுது அழல்போலச் சுவையுடைய மாலைக் குத் தூதாமாய்,—கொல்லும் படை அது - வந்தென்னைக்கொல்லுழிக் கொல்லும் படைபுமாயிற்று. எ - று.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையாக. முன்னரே வரவுணர்த்தலிற் தூதா யிற்று, கோதற்கருவியாக விற்படையாயிற்று. தானே கடவல்லமாலை இத்துணையும் பெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (அ)

கஉஉக. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. கூ.
குதுவுமது.

இ - ள். இதற்கு முன்னெல்லாம் மாலை படர்தரும் போழ்து - இனிச் யானேமயங்கி கோபுழந்தேன்,—மதி மருண்டு கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மாலை வரும் பொழுது—பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் - இப்பதியெல்லாம் மயங்கி கோபுழக்கும், எ - று.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துரின்றது. உற்றமாகக் கருதிக் கூறினானாகவின் மாலைபடர்தரும் போழ்தென்றான். யானிறந்து படுவவென்பதாம், மாலை மயங்கிவரும் போழ்து என்பதி றிலைகலங்கி கோபுழக்குமென்றுரைப் பாருமுள்.

(க)
கஉஉ௦. பொருண்மாலை யானகை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர். க௦.

குதுவுமது.

இ - ள். மாயா என் உயிர் - காதலர்பிரிவைப் பொறுத்த

இறந்துபடாதிருத்த எ ன்னுயிர்—பொருண்மாலையானரை உள்ளி
மருண்மலை மாயும் - இன்று பொருளி யல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவ
ரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலுக்கண்ணே இறந்து படா நின்றது. எ -
து.

குறித்தபருவம் கழியவும் பொருண்முடிவு கோக்கி வாராமையினால்
சொல்வேறு படாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே
தம்மியல்பாயினார், கால மிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்லுகின்றவாற்ருந்
புயனில்லையென்பதாம்.

(80)

கஉச ம் அ.தி.—உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன் கண்ணும், தோளும், ததறு முதலாய
அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி
வைக்கப்பட்டது.

கிழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிர்கலின்பின்

கஉகக. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி
நறுமலர் காணின கண்.

க.

ஆற்றமை மிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி
சொல்லியது.

இ - ன். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி -
இவ்வாற்றமை நக்கண் ணேகிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நீ
நினைத்தமுதலால்,—கண் நறுமலர் காணின - நின் கண்கள் ஒளியிழந்த
முன்றமக்கு காணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம் காணிவிட்டன. எ - று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத்
திரிந்துநின் றது. உள்ளுதவென்பது காரணப்பெயர்
காரியத்திற்காயவாருபெயர். இவைகண்டார் அவரைக் கொடுமைஉறுவர்,

நீயாற்றல் வேண்டிமென்பது கருத்து. (ச)

கஉநஉ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண். உ.

இதுவுமது.

இ - ள். பசந்து பனிவாரும் கண் -

பசப்பெய்தன்மேலீர்வார்தின்ற நின்கண் கண்—நயந்தவர் நல்காமை
சொல்லுவ போலும் - நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்கா மையைப்
பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாரின்றன, இனி நீயாற்றல்வேண்டும். ஏ - து.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர் தற்கனுமானமாதல்.
நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(உ)

ககநக. தணந்தமை சால வறியிப்ப போலு
மணந்தநான் வீங்கிய தோள். க.

இதுவுமது.

இ - ள். மணந்த நான் வீங்கியதோள் - காதலர் மணந்தனான்று இன்பமிருதி
யாற் பூரித்த நின்றோர்கள்—தணந்தமை சால அறியிப்போலும் - இன்று அவர்
பிரித்தமையை வினங்க உணர்ந்தவறுபோல மெலியாரின்றன, இது தகாத. ஏ - து.

அன்றுமய்வாறு பூரித்த இன்றயிவ்வாறு மெலிந்தால்
இரண்டும் கண்டவர் கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மை
கூறவரென்பதாம். (உ)

கஉநச. பணிகீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணிகீங்கித்
தொல்கவின் வாடியதோள். ச.

இதுவுமது.

இ - ள். துணிகீங்கித் தொல் கவின் வாடிய தோள் -
அன்றுத்தத்துணைவர் கீங் குதலான் அவராற்பெற்ற

செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கையழகுமிழ்த இத் கூடுகூ
கூசும் அநி.ஊஉறுப்புநலனழிதல்.

தோள்தன்—பனை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் - இன்றதற்குமேலே
தம்பெருமை யிழந்து லனை கழலாரின்றன, இவை யிவ்வனஞ்
செயற்பாலவல்ல. எ - று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசிய
பொன்றாற்செய்த தொடி, சோருமென்னும் வளைத்தொழில்
தோண்மேனின்றது. அன்றும்பிரிந்தாரென்ற அவரன்பின்மையுணர்த்தி
இன்றுய் குறித்தபருவத்து வந்திலரென்ற அவர் பொய்மை
யுணர்த்தாரின்றன; இனி அவற்றைக்கூறென்றார்மேற்
குறையுண்டோவென்பதாம்.()

கஉருடு. தொடியார் கொடுமை யுரைக்குக் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். ஐ.

இதுவுமது.

இ - ன். கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் - கவவுக்கை
கொழிநிலும் ஆற்றி நாட்டு இக்கால நீட்டத்து என்னமென்று
நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே
சொல்லாரின்றன—தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள் -
வளைகளுய் கழன்று பழைய வியற்கையழகுமிழ்த இத்தோள்கள்,
இனியதனை யாமறைக்குமா தென்னை! எ - று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற
குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறு வினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த
தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலார் சொல்லுதல்
சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (ஐ)

கஉருக. தொடியொடு தோணெழி நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து. கூ.

தூணர்வதற்பொருட்டியற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகன்
சோல்லியது.

இ - ன். தொடியொடு தோள் செழு - யானற்றவும்
என்வயத்தவன்றித் தொடி ஈன் கழலுமாறு
தோள்கண்மெலிய, — அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து
கோவல் - அவற்றைக் கண்டு நியவரைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப்
பொருது யானென்னுள்ளே கோவாரின்றேன். எ - று.

ஒடு மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யானற்றேனுகின்றது
அவர் வாராததற்கன்று, நீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம்.

(க)
கடிநள. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. எ.
அவ்வியற்பழிப்புப்பொருது தன்னெஞ்சிற்குச்

சோல்லியது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே, — கொடியார்க்கு என் வாடுதோட்பூசல் உரைத்து-
இவள் கொடியாரென்கின்றவர்க்கு நீசென்று என்மெலிகின்ற தோளினால் வினை
கின்ற ஆரவாரத்தைச்சொல்லி—பாடு பெறுதியோ - ஒருமேம்பாடெய்தவல்லியோ,
வல்லியாயின் அதனையொப்பதில்லை. எ - று.

கொடியார்க்கென்பது கொடியார்க்கென்பது தோன்றகின்ற
குறிப்புச்சொல், வாடுதோளென்பதும் அவை நாமே
வாடாகின்றனவென்பது தோன்றகின்றது. பூசல் ஆகுபெயர். அகில
அவள் தோளென்கெயிற் பழித்தன்மேலும் அதனாற்றைக்

கயநி ம் அறி.--நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

காற்றமை மிகன்மேலும் சிந்தது, சின்னுகா கேட்டலும் அவர்
வருவர், வந்தால் இவைபெல்லாநீக்கும், நீங்க அஃதெனக்குக்
காலத்தினுற்செய்த நன்றியாமாகலின்,
அதன்பயனெல்லாமெய்து தியென்னுங் கருத்தாற்
பாடுபெறுதியோவென்ருள். (எ)

கூடகஅ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசுந்தது
பைந்தொடிப் பேதை துதல். அ.

வினைமுடித்து மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். முயங்கிய கைகளை ஊக்க - தன்னையிறக முயங்கிய
கைகளை இவட்டு கோமென்று கருதி
ஒருநூன்றியானெகிழ்த்தேனாக, —பைந்தொடிப் பேதைதுதல் பசுந்தது -
அத்துணையும் பொருது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது துதல்
பசுந்தது, அப்பெற்றித்தாய துதல் இப்பிரிவிற்சியாது செய்புமோ ! எ -
று.

இனிக்கடிதிற செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தது.

(அ)

கூடககூ. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ - அங்ஙனங்கைகளை
யூக்குதலான் அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று துழைத்ததாக, —பேதை
பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற-அத் துணையிடையீடும் பொருது, பே
தைபுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன; அத் தன்மையவான
கண்கள் மலைகளும், காடும், நாமோய இவ்வீடையீடுகையெல்லாம்
யாக்ஙனம் பொறுத்தன ! எ - று.

தன்மை ஈண்டு மென்மைமேனிற்றது. போழுவென்றது உடம் பிரண்டும் ஒன் ருனதுதோன்ற சின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (க)

கஉச௦. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே பொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. கஃ.

இதுவுமது.

இ - ள். கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று - தண்வளி போழுவத்த கண் ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது,—ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு - தனக்கயலாய ஒண்ணு தல் விளைந்த பசப்பைக்கண்டு. எ - று.

அது கைகளைபூக்க அவ்வளவிற்பசர்த்தது, யான் கைகளைபுழுக்கி மெய்களுக்கிவிசி றெகாற்ற ஊடறுக்குந் துணையும் பசத்திலெனைத் தன்வன்மையும் அதன்மென் மையுங்கருதி வெள்கிற்றென்பதாம். ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினென்று முற் பட்டி ஈலனழியும், யாங்கடிநிற் சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று. (க௦)

கஉரு ம் அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றமை மீதரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணாத நிலைகண் தனினெஞ்சொடு செய்திறனறியாத சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தக்கலனழிற் தவழிக்கழுவதாலின், உறுப்பு ஈலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉரு ம் அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கஉச௧: கிளைத்தொன்று சொல்லாயோ செஞ்சே பெனைத்தொன்று

மெய்யகோய் திர்க்கு மருந்து.

தன்னாற்றாமைதீருக்தீரமுடியது.

இ - ன். செஞ்சே - செஞ்சே—எவ்வகைய தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று - இவ்வெவ்வகையினத தீர்க்கும்ருந்தாவ தொன்றின—எனதது ஒன்றும் கிணத்ததச் சொல்லாய் - யானபிமுமாற்றலன், எத்தன்மையதியாதொன்றாயினும் கீயநித்தெனக்குச் சொல். எ - று.

எவ்வம் ஒன்றானுந் தீராமை. உயிரினுஞ் சிறந்த கானினை விட்டுச் செய்வதியா தொன்றாயினு மென்பான், எனத்தொன்று மென்றான்.

(ச)

கஉசஉ. காத லவரில ராகரீ கோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ.

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கையிசுதியாற் சொல்லியது.

இ - ன். என் செஞ்சு வாழி - என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக;—அவர் காதல் இல ராக ரீ கோவது - அவர் நக்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவு கோக்கி வருந்துதற்கேது—பேதைமை - நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ - று.

நம்மை நினைபாமையின் நக்கட்காதலிலரென்ப தறியலாம், அஃதறியாமை

மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவுபார்த்து வருத்தாநின்றாய், இது நீ செய்துகொள்கின்றதென்னுக் கருத்தாற் பேதைமையென்றான். வாழி இசழ்ச்சிக் குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம்.

(உ)

கஉசக. இருந்துள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல் பைதலேய் செய்தார் கணில். க.

இதுவுமது.

இ - ன். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என் - நெஞ்சே,

அவர்பாற்செல்

வதஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநீணந்து நீவருந்து
கின்றதென்னை!—ஐபதல் கோய்செய்தாரகண் பரிந்து உள்ளில் - இப்பையுணைய
செய்தார்மாட்டு நமக்கிரகிவரசக்கருததல் உண்டாகாது. ஏ - து.

கம்மாட்டருளுடையரன்மையிற் றுமாக வாரார், நான்கேறலே
தென்பதாம்.

இனித் தருவ

(உ)

கஉசச. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே பிவைபென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி - நெஞ்சே, நீவர்பாற் சேறலுற்று
பாயின் இக்கண்ணையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக;—இவை அவர்க் காணல்உற்று

என்னைத் தின்னும் - அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாம் காட்டுவிதப்பினால் அவ
ரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டுடன்று என்னைத் தின்பனபோன்று கவியாநிற்கும்.
ஏ - து.

கஉசூ க் அநி:—நெஞ்சுகொடுகின்றதல்.

உசூக்

கொண்டென்பது கொள்வனத் திரிந்துகின்றது. தின்னுமென்பது இலக்கணக்
குறிய்பு. அந்நவிலு நிகர்க்கவேண்டுமென்பதாம். என்றது தாள்சேறல்குறித்து. (ச)

உட்சூ. செந்து ரெனக்கை சிடதுண்டோ ரெஞ்சேபா
முந்து துறு அ தவர். ௫.

இ - ன். ரெஞ்சே - ரெஞ்சே,—யாம் உற்ரல் உறுதவர் - யாம் தம்மயபுறத்
தாமுறுத கங்காதலரை—செந்துரெனக் காலிடல் உண்டோ - வெறுத்தாரென்று
கருதிப் புலந்து காலிட்டிருக்கும்வலி கல்குண்டோ, இவ்வ. எ - ற.

உறுதல் அன்புபடுதல். அவ்வலியின் கமயின் அவர்பாற்செல்வதே
தென்பதாம்.

கல்குத் தருவ

(௫)

உட்சூ கலந்துணர்்த்தும் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திபென் ரெஞ்சு. ௬

தலைமகன் கோமேரினைத்து செலவுடன்படாத ரெஞ்சினைக்
கழியது

இ - ன். என் ரெஞ்சு - என்னெஞ்சே,—கலந்து உணர்்த்தும்
காதலர்க்கண்டாற் புலந்து உணராய் - யான்றம்மொடு புலந்தால்
அப்புலவியைக் கலவிதன்னானே கீக்க வல்ல காதலரைக் கண்டாற்
பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்னதனை கீயக
மாட்டாய்,—பொய்க் காய்வு காய்தி - அதுவுமாட்டாதீ இப்பொழுது
அவர் கொடிய ரெனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய்; இனியதனை
யொழிந்து அவர்பாற்செல்லத் துணிவாயாக, எ - ற.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்து
கின்றது. அதனானுணர்்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனான்
மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினை யொழித்தல். பொய்க்காய்வு கிவையில்
வெறுப்பு. கண்டான் மாட்டாதீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனான்
பயனில்லைவென்பதாம்.

(௬)

உட்சூ. காமம் விடுவொன்றே நான்விடு கன்னெஞ்சே

யானே பொறேனில் விரண்டு.

எ.

நாண்டேத்தலின் அச்சேலவொழிவாள் சோல்லியது.

இ - ன். நன்னெஞ்சே - நல்லகெஞ்சே, —ஒன்று காமம் விடு - ஒன்றின் நாண் விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்றின் அது விடமாட்டாயாயின் நாணியை விடு,—இவ்விரண்டு யானே பொறேன் - அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின்கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்விரண்டினையும் உடன்றாக் குமதுகை யானிலன். எ - று.

யானேவென்னும் பிரிநிலை

யென்றது, இரண்டையும் விடாது

பொறுப்பினு மென்பதபட நின்றது. நன்னெஞ்சே பென்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லயென்னும்

குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் கின்றிலேனென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சாலாமையின், அதற்கா

(எ)

கஉசஅ. பரிந்தவர் நல்லாரொன் றேற்குப் பிரிந்தவர் பின்செல்வாய் பேதைபென் னெஞ்சு. அ.

சஎ

நகக

கககம் அதி.—நிறையுழிதல்.
இதுவுமது.

இ - ன். என் கொஞ்ச - என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்து கல்காரென்று - அவர் இய்வாற்றுகமையை யறியாமையின் கொந்தவந்து தலையளிசெய்யாராயினாரென்று கருதி—பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செல்வாப் பேதை - அஃதறிவித்தற்பொருட்டு கம்மைப் பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச்செலவற்ற நீ யாதமறியாய். ஏ - று.

ஆற்றுகமையெய்தும் கல்காது போயினாரைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்த துணையானே கல்கவருவாரென்று கருதினமையிற் பேதையென்றான். (அ)

கஉசக உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளரிநீ
பாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. கூ.

இதுவுமது

இ - ன். என் கொஞ்ச - என்னெஞ்சே,—காதலவர் உள்ளத்தாராக - காதலர் நின்னகத்தாராக,—நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி - முன்பெல்லாம் கண்டுவைத்து இப் பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து! ஏ - று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பருகிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாத புறத்துத்தேடிச்சேறல் என்கையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (க)

கஉரு. தன்னாந் துறந்தாரை கொஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின். ௯௦.

அவரை மறந்தாற்றல்வேண்டாமென்பதுபடச்

சொல்லியது.

இ - ன். தன்னாந் துறந்தாரை கொஞ்சத்து உடையேமா - நம்மைக்

கடாவண் ணர் துறந்துபோயினாரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின் முன்னிழந்த புறக்கலினையன்றி நின்ற அகக்கலினுமிழப்பேம். ஏ - று.

இழத்தும் -

“குன்றி - னெஞ்சுக வெறிந்த வஞ்சுடர் செடுவேல்” என்புழிப்போல செஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்வின்றது. அவர் கம்மைத்துன்னுமற்றுந்தாராகவும், நாமவரை மறத்தன்மாட்டேமராகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்ற நிறையுமிழ்ப்பேமென்பதாம். (க0)

கஉகூ ம் அநி.—நிறையழிதல்.

அல்தாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கையிருதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: “நிறையெனப்படுவது மறைபிற ரதியாமை” என்றார் பிறரும். அல்தழிதற்காரணம் செஞ்சொடுகினர்தமையின், இது செஞ்சொடுகினர்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉகூக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. க.

நாணுநிறையுழியாமை நீயாற்றல்வேண்டேன்ற
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

* குறந்தொகை, உடவுள் வாழ்த்து.

† சலி, சொத்தம், கை.

கஉகூ ம் அநி.—நிறையழிதல்.

கஉகூக

இ - ன். நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னுங் கதவு - காணுபி தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை—காமக் கணிச்சி உடைக்கும் - காமவேட்கையையி கணிச்சி முறிவாசின்றது, இனி அவை சிற்றலுமில்லை, யானுற்றலுமில்லை. எ - று.

கணிச்சி கடந்தாலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாவின் அதனைத்தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற் காத்தவின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விதண்டினையும் ஒருக்கு நீங்கலிற் நன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியும் கூறினான். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றே கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில். உ.

நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு
மென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். யாமத்தும் என் னெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும் -
எல்லாருந்தொழி லொழியு மிடையாமத்தும்
என்னெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாரின் தது,—காமமென
ஒன்று கண் இன்று - ஆகலாற் காமமென்றுசொல்லப்பட்ட
வொன்று கண்ணோட்டமின்றாயிருந்தது. எ - று.

ஒவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின் கண்ணையாடல்
தலைமகன்பாற்செல விடுத்தல். தாயைப்பணிகோடல்
உலகியலன்மையிற் காமமெனவொன்றென்றும், அது
தன்னைக்கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற்
கண்ணின்றென் றுய்குறிஞன் . அடக்கப்படாமை உறியவாறு.
(உ)

கஉருஉ. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானே குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றேன்றி விடும். ஈ.

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். காமத்தை யான் மறைப்பேன் - இக்காமத்தை
யானென்னுள்ளே மறைக் கக்கருதுவேன்;—குறிப்பு இன்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும் - அதனாலென், இஃதென்கருத்தின்
வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின்றது. எ - று.

மன் றுழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் இரய்கற்கண் வந்தது.
தும்மலடங்கா தா ற்போல அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம்.
(உ)

கஉஇச. நிறையுடையே எனப்பேன்மன் யானேவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும். ச.

இதுவுமது.

இ - ன். யான் நிறையுடையே என்பேன் - இன்றினாய்கெல்லாம் யானென்னை
நிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்;—என் காமம் மறை இறந்து மன்று படும்-
அதனாலென், இன்றென்காமம் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படாதின
எது. எ - று.

மன்னும் நலும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல்
பலகுமறிதல். இனி நன்வரைத்தன்றென்பதாம்.

(ச) கஉகம் அநி.—நிறையழிதல்.

கஉஇஇ. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்று அறிவதொன் நன்று. இ.

நம்மைமறந்தாரை

நாமுமறக்கற்பாலமென்றுக்குச்சொல்லியது

இ - ன். செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை -
தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாமும்
அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை—காமநோய் உற்று அறிவது ஒன்று
அன்று-காமநோயினையுறுதார் அறிவதொன் நன்றிஉற்று
அறிவதொன் நன்று. எ - று.

இன்பத்தொடு கழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடு
கழியுமாறு செய்தலிற் செற்று ரென்றான். பின்சேறல் யனத்தால்
இடைவிடாது நினத்தல். பெருந்தகைமை ஈண் டாகுபெயர்.
காமநோயுறுதார் மாணமுடையார். நன்றெனவுணரார்மாட்டுஞ் சென்
றே நிற்கும் யானறிவதொன் நன்றென்பதாம்.

(௭)

கஉருக. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்ததோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். க.

இதுவுமது.

இ - ன். செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி - என்னையகன்று
சென்றார்பின்னே யான் சேறலைவேண்டிதலான்,—என்னை உற்ற துயர்
எற்று அளித்து - என்னை யுற்ற துயர் எத்தன்மையது ! சால என்று.
எ - று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது
வேண்டியெனத் திரிந்துகின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.
இக்காமனோய் யான் சொல்ல வுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று,
சாலக்கொடிதென்பதாம். (௯)

கஉருள. நானென வென்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின். எ.

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவா ற்
கூடியதலைமகள்

நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ - ன். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின் - கம்மால்
விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் காம் விரும்பியவற்றைச்
செய்யுமனவின் —நான் என ஒன்றோ அறியலம் -
நானென்றென்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ - று.

பேணியாரெ னச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக்
கூறப்பட்டது. விரும் பியன வேட்கைமிகவினாற் கருதியிருந்த
கலவிகள் . நான் ப ரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு
நானுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவு
சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய

தன் குற்றகோக்கி, அவன்புமுளப்படுத்தான்.
(எ)

கஉருஅ. பன்மாயக் கன்வன் பணிமொழி யன்றோகம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. அ.

இதுவுமது.

இ - ள். கம்பெண்மை உடைக்கும் படை -
நச்சிறையாசியவரணையழிக்குந் தானை—பன்மாயக் கன்வன்
பணிமொழியன்றோ - பல பொய்களையல்ல கன்வனு டைய தாழ்த்த
சொற்களன்றோ ! ஆனபின் அதுநிற்குமாறென்றை ! எ - று.

க்டள் ம் அதி.—அவார்வயின்விதும்பல்.

கஉருக.

பெண்மை நண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது . வந்தாற்
புலக்கக்கடவே மென்றும் புலத்தால் அவன்சொற்களானுஞ்
செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவை
முதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவும் காணாது கலவிக்கட்டன்னினுமுற்பமும்
வகை வந்துதோன்றினுனென்பான், பன்மாயக்கன்வனென்றான். பணிமொழி கம்மி
னுந்தானன்புமிருதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக,
சொற்கள் அவையாக, நச்சிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம்.

(அ)

கஉருக புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினெனெஞ்சக்
கலத்த லுறுவது கண்டு. க.

இதுவுமது.

இ - ள். புலப்பல் எனச் சென்றேன் - அவர் வந்தபொழுது
புலக்கக்கடவே எனென்று கருதி முன்னில்லாது
பிறிதோரிடத்துப்போயினன்; -எஞ்சம் கலத்த லுறுவது கண்டு
புல்லினென் - போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது அறை போய்

அவரோடு கலத்தருடங்குதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்ற
புல்லினைன். எ - று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சதானே கலத்தற்கருவியாய
நிற்றலின் அது முடியாமை.

(க)

கஉக௦. நிணந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினூக் குண்டோ
புணர்ந்துடி நிற்பே மெனல். க௦.

இதுவுமது.

இ - ன். நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினூக்கு - நிணத்தைத்
தீயின்கண்ணே யிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காத லரைக்
கண்டால் நிறையழிந்துருகுநெஞ் சினையுடைய மகளிர்க்கு,—புணர்ந்து
ஊடி நிற்பேம் எனல் உண்டோ - அவர் புணர் யாமுடிப் பின்பு
உணராத அந்நிலையே நிற்கக்கடவேமென்று கருததலுண்டாகுமோ,
ஆகாது. எ - று.

புணர்தல் ஈண்டு மிகணுகுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணர்
வென்பது புணர் ந்தெனத் திரிந்து நின்றது.
யானத்தன்மையேனாலின் எனக்கூடுதலையாயிற் றென்பதாம்.

(க௦)

கஉஎ ம் அதி.—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவின்கட்டலைமதனும் தலைமகளும் வேட்கையிகவி னுன் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விசைதல். தலைமக ன்பிரிவும் தலைமகளாற்றாமை யும் அதிகாரப்பட்டிருக்கின்றமையின், இருவரைபுஞ்சட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப் பாலாற் கூறினார். பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனைநினைந்து தலைமகள் விதப்புற லென்றார் : சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூடியபொருளுணர்த்துவதல் வறு தானொன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கலிகுற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற்பன்மையாற் கூறப்படாமையானும், அஃதுசையன்மையறிச. இதனுட்டலை மகள் கூற்று சிறையழிவாணிகழ்ந்ததாகலின், அவ்வியைப்புபற்றி சிறையழிதலின்பின் னைக்கப்பட்டது.

கூடகசு கஉள ம் அநி.—அவர்வயின்விதுப்பல்.

கஉகக. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். க.

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினால் சொல்லியது.

இ - ன். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த - அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய் நான்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என்விரல்கடேய்ந்தன;—கண்ணும் வான் அற்றுப் புற்கென்ற - அதுவேயன்றி அவர்வரும் வழிபார்த்து எண்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின ; இவ்வாறும் அவர்வரவுண்டாயிற் தில்லை. எ - று.

நான் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் துண்ணிய காணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான் காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ண லும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப் பாயிற்று.

(ச)

கஉகஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. உ

ஆற்றமையிக்குதலின் இடையின்றிநினைக்கற்பாலையல்லு

சிந்தி

மறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ள். இலங்கு இழாய் -

வினங்காரின் றவிழையினையுடையாய்,—இன்று மறப் பின்-காதலரை
இன்று யான் மறப்பேனாயின்,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோன் கலங்
கழியும்—மேலுங்காரிகையென்னை நீப்ப என்றோன்கள்
வளைகழல்வனவாம். ஏ - று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதும்

பரியலெயென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிற்ந்துபடுகின்றவின் று.
மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சலும்மை விகாரத்தாற்றொக் கது.
நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும்
இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது.
இவ்வெல்லுக்கணினைந்தால் மறுமைக் கண் அவரையெய்தியின்புறலாம்,
அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம். (உ)

கஉகந. உரனகைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனகைஇ யின்னு முளேன். ந.

இதுவுமது.

இ - ள். உரன் ககைஇ உள்ளம் துணையாகச்

சென்றார்—இன்பறுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி
நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்மூக்கந்துணையாகப் போயினார்—வரல்
ககைஇ இன்னும் உள்ளேன் - அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டெவருதலை
நச்சுதலான், யானிவ் வெல்லையினுமுளேனாயினேன். ஏ - று.

உரனென்பது ஆருபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாரின்நேன்.
இறத்துபடுவென்பதாம்.

அஃதில்லையாயின்
(உ)

கஉகச. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். பிரிந்தார் கூடியகாமம் வரவு உள்ளி -
நீங்கியகாமத்தராய் நம்மைப் பிரித்துபோயவர் மேற்கூடியகாமத்துடனே
நங்கண்வருதலை நினைத்த, - என்னெஞ்சு .

கஉஎ ம் அதி. - அவர்வயின்விதும்பல்.

கஉஉ கோடுகொடு ஏறும் - என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்த
றது. எ - து.
மேன்மேற் பனைத்தொழாரின்

வினைவயிற் பிரிவுழிக் காமவின்பகோக்காமையும் அதமுடித்துழி அதவேகோக்க
துத்தலைமகந்நியல்பாகலின், கூடியகாமமொடென்றான். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்
றெக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததொழில் செஞ்சின்மேலேற்றப்பட்டது.
கொண்டென்பது குறைத்துவின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலேனாயின் இறத்துபடுவ
வென்பதாம். (ச)

கஉகரு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாக்க கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ரு.

தலைமகன்வரவுகூறி ஆற்றாயாய்ப் பசக்கற்பாலை
யல்லையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது

இ - ன். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க-என் கண்க ள் றும்வகை
என்கொண்கனை யான் காண்பேனாக; - கண்டபின் என்

மென்றோட்பசப்பு நீங்கும் - அங்ஙனங் கண்டபின் என்
மெல்லியதோளின் கட்பசப்புத் தானே நீங்கும். எ - று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டுக்கோடற்பொருட்டு,
அதுவேண்டுமென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்
வந்தது. கேட்டதுணையா னீங்கா தென்பதாம்.

(ஔ)

கஉகக. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனே பெல்லாக் கெட. க.

இதுவுமது.

இ - ன். கொண்கன் ஒருநாள் வருக - இத்துணைநாளும்
வாராக்கொண்கன் ஒரு நாள் என்கண் வருவானாக;—பைதல்
கோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன் - வந்தாற் பையுணைச்செய்கின்ற
இந்நோயெல்லாக்கெட அவ்வயிழ்தத்தை வாயில்லைந்தானும்
பருகக்கடவேன். எ - று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும்
மேலுரைத்தவாறேகொண்க. அக்கு நிப்பு அவ்வொருநாளைக்குள்ளே
இனி வரக்கடவ நோய்களைய் கெடிப்பென்ப தாம். '

(க)

கஉகஎ. புலப்பேன் கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்
கால்

கண்ணன்ன கேளிர் வரின்.

எ.

இதுவுமது.

இ - ன். கண் அன்ன கேளிர் வரின் - கண்போற்சிறந்த கேளிர்
வருவராயின்,— புலப்பேன் கொல் - அவர்வரவு நீட்டித்தமை கோக்கி
யான் புலக்கக்கடவேனோ, புல்லுவேன் கொல் - அன்றி
என்றாற்றமைநோக்கிப்புல்லக்கடவேனோ,— கலப்பேன் கொல் -
அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்வீருசெயல்களையும்

விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன் ! ஏ - று.

புலவியும் புல்லலும் ஒருபொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொவென்
றான். மூன்றண்புஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், விதப்பாயிற்று. இனிச் கலப்பேன்கொ
வென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதாட்போலக் கலந்தொழுருவேனோ
வென்றகைப்பாருமுள். (எ)

கககக கஉஎ ம் அதுதி.— துவார்வயின்வி தூம்பல்.

கஉகஅ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மலை யயர்கம் விருந்து. அ.

வேந்தற்குற்றழிப்பிரிந்த தலைமகன்
வினைமுடிவுநீட்டித்தழித்

தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக - வேந்தன்
வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக. —மனைகலந்து மலை விருந்து
அயர்கம் - யாமும் மனைவியைச் சென்று கூடி ஆண்டை
மலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. ஏ - று.

மனையென்பது ஈண்டாருபெயர், “மங்கல மென்ப மனையாட்சி உ”
என்புழிப் போல. வினைசெய்தக்கண்வந்த மலைப்பொழுதிற்கு
எதிர்கோடல் அவல்கரித்தன் முதலியவின்மையின், மனைகலந்து
மலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான். நான்கணுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது,
இது வினைமுடியாமுன் கூறலான் விதப்பாயிற்று. பிறரெல் லாம்
இதனைத் தலைமகன் கூற்றாக்கியுரைத்தார். தலைமகனைக்கூறாது வேந்தன்
வெல்க வென்றும், மனைகலந்தென்றும், மலைப்பொழுதின்கண்
விருந்தயர்கமென்றும் வந்த அவலுரைதானே அது கூடாமைக்குக்
கரியாயிற்று. (அ)

கஉகக ஒருநா ளொருநாளன்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாளவைத் தேங்கு டவர்க்கு. கூ,

இதுவுமது .

இ - ன். சேண் சென்றார் வருகான் வைத்த ஏங்குபவர்க்கு -
 சேணிடைச்சென்ற தங்காதலர் மீண்டுவர்க்குறித்த நானியுட்கொண்டு
 அதுவருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருத்தமகளிர்க்கு—ஒருநான்
 எழுநான்போல் செல்லும் - ஒருநான் பலநான்போல நெடிதாசக்காட்டும்.
 எ - று.

எழுன்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்த சின்றது, “
 ஒருவர்கூறையெழுபடுத்த” என்றாற்போல. தலைமகள் வருத்தம்
 பிறர்மேலிடிக் கூறிய வாத. இதனால் இதுவுந் தலைமகள்
 கூற்றுகாமையறிக. இருநானென்று பாடமோது வாருமுளர்.
 (க)

கஉஎ௦. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு
 முள்ள முடைந்துக்கக் கால். க௦.

இதுவுமது.

இ - ன். உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால் - காதலி
 மடைந்திறந்துபட்டவழி,—பெறின் என் - நம்மைப்

கம்பிரிவினையாற்றாது உள்ள
 பெறக்கடவளானுலென்,—

பெற்றக்கால் என் - அதுவன்றியே பெற்றலென்,—உறின் என் - அதுவன்றியே
 மெய்புறக் கலந்தாற்றினென், இவையொன்றானும் பயனில்லை. எ - று.

இம்முன்றும் உடம்பொடுணர்ந்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை
 வழக்குண்மையின். அதற்குமுன்னே யான் செல்லவேண்டுமென்பது ஒருத்தாகவின்,
 விதப்பாபிற்று. இது தலைமகள் கூற்றுயவழி இரக்கலாவதல்லது விதப்பாகா
 ளுமையறிக. (க௦)

கஉஅ ம் அடி.—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அரிதாவது தலைமகன், தலைமகன், தேழிபென்றிவர் ஒருவர் குறிப்பின யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகன் வந்துகடிபவழி கிழ்வநாக லின், அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினும் கையிகக் தெல்லாநின் னுண்ட னுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. ௧.

பிரிந்துகடிய தலைமகன் வேட்கையிகலிற்ற புதுவது பன்னாளும் பாராட்டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தேன வஞ்சியவழி அதனை யவள் குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். கரப்பினும் - நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிகந்து - அதற்குடம்படாதே நினைக்க கையடந்து—நின் உண் கன் உரைக்கலுறுவது ஒன்று உண்டு - நின்னுண்டுகண்டே எமக்குச் சொல்லுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின் தது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக. ஏ - று.

கரத்தல் காணுடைக்குதல். தன்கட்பிரிதற்குறிப்புளதாகக்கருதி வேறுபட்டா ளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவுறுத்தவாறு.

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்போர்தோட் பேதைக்குப் பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. ௨

காணல் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி அவன்றூழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட்பேதைக்கு -

என்கண்ணி றைந்தவழிகிணையும் வேயையொத்த தோளிணையுமுடைய
 நின்பேதைக்கு—பென் கிறைந்த நீர்மை பெரிது - பெண்பாலாரிடத்து
 கிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி யிருத் தது. எ - று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேற்றி அதற்கஞ்சுதலான், இவ்வாறு
 கூறினான்.(உ)

கஉஎக. மணியிற் நிகழ்தரு தூல்போன் மடந்தை
 யணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு. க.

இதுவுமது.

இ - ன். மணியில் நிகழ்தரும் தூல்போல்-கோக்கப்பட்ட பனிக்குமணியசத்துக்
 கிடந்து புறத்துப்புலனானூல்போல—மடந்தை அணியில் நிகழ்வது ஒன்று உண்டு-இம்
 மடந்தையநணியசத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்ற தொருகுறிப்புண்டு. எ - று.

அணி புணர்ச்சியானாயவழகு. அதனைத்துக்கிடத்தலாவது
 அதனோடு உடனிகழ் தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல்.
 வேண்டிமென்பது வருத்து.

அதனாயானநிகின்றிலேன், நியறிந்து கூறல்
 (உ)

கஉஎச. முகைமொக்கு ஞன்னது நார்தம்போற் பேதை
 ககைமொக்கு ஞன்னதொன் றுண்டு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். முகை மொக்குள் உள்ளது நார்தம்போல் - முகையது முகிழ்ப்பினுள்
 நாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நார்தம்போல—பேதை ககை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று
 சச

கஉஅ கஉஅ ம் அநி.—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

உண்டு - நின்பேதை என்கோடு நகர்க்குறு கையையது
 முகிழ்ப்பினுள்நாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோக் குறிப்புண்டு. எ - று.
 முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடையதெதல். ககை

புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது. (ச)

கஉஎடு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ௫.

இதுவுமது.

இ - ன். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்-செருங்கிய
வளைகளைபுடையாள் என்கண்ணில்லாதொன்றினபுட்கொண்டு அது
காரணமாக என்னை மறைத்துப் போன குறிப்பு—உறு துயர் தீர்க்கு
மருந்து ஒன்று உடைத்து - என் யிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந் தா
வதொன்றினபுடைத்து. எ - று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத்
தானுமுடன் போக்குட்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத்
தீங்குவிளைதலானும் அதுதான் தீர் திறம்பெருமையானும் உளதாயது.
மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். நீயது
செய்தல் வே ண்டுமென்பதாம் .

(இ)

கஉஎசு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. ௬.

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை
அதுதேளிவிக்கச்

சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ - ன். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் - காதலர் வந்து
தம்பிரிவினொயை துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழும்வண்ணக்
கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன் பின்மை சூழ்வது
உடைத்து—இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன்பத்தினை அரிதாகவாற்றி
யிருந்து அவரன்பின்மையை நினைபுந்தன்மையுடைத்து. எ - று.

பிரிதற்குறிப்பினும் செய்கின்றதாகலான், முடிவில்
இன்னதாகா நின்ற தென்பதாம்.

(க)

கஉஎஎ. தண்ணர் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. எ.

இதுவுமது.

இ - ள் தண்ணர் துறைவன் தணந்தமை-குளிர்ந்த
துறையையுடையவன் நம்மை மெய்யாற்கூடியிருந்தே
மனத்தாற்பிரிந்தமையை—நம்மினும் வளை முன்னம்உணர்ந்த-
அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிகதன.

எ - று.

கருத்துநிகழ்த்ததாகலிற் றணந்தமையென்றும்,
யான்றெளியவுணர்ந்தற்குமுன்னே தோள்கண் மெலிந்தனவென்பான்
அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னையுணர்வுடைத் தாக்கியுங்குறினான்.

(எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச் சென்றொன் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ.

கஉக ம் அது.—புணர்ச்சிவினும்பல்.

கஉக

இதுவுமது.

இ - ள். எங்காதலர் சென்றார் நெருநற்று - எங்காதலர் பிரிந்துபோயினார் நெரு
நற்றே—யாரும் மேனி பசந்து எழுகானேம் - அப்பிரிவிற்கு யாரும் மேனிபசந்து
எழுகானுடையமாயினேம். எ - று.

நெருநற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பான்
நெருநற்றுச் சென்றொன்றும், அதனையெய்துச்செல்கின்றது

எழுகாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசந்ததென்பான் மேனி
பசந்தெழுகானேமென்றால் கூறினான். இவ்வாற்றும் தலைமகனது
பிரிதற்குறிப்பினையுணர்த்தினின்றது. (அ)

கஉஎக. தொழினோக்கி மென்றோளு நோக்கி பழினோக்கி
யஃதாண் டவன்செய்தது. க.

தலைமகள் குறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ - ன். யானது தெளிவித்தவழித் தெளியாது,—தொழி நோக்கி -
அவர் பிரிய யானீண்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்மொடியை
நோக்கி,—மென்றோளும் நோக்கி - அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத்
தன்மென்றோள் கையுநோக்கி,— அடி நோக்கி - பின்னிவ்விரண்டும்
நிகழாமல் நீர் நடந்து காத்த லவேண்டுமெனத் தன்
னடியையுநோக்கி,—ஆண்டு அவன் செய்தது அஃது-அய்யனம் அவன்
செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது. எ - று.

செய்தகுறிப்புச் செய்தற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றான்
“செறிதொழி செய் திறந்தகள்ளை” மென்றோளுகலின்.
பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அஃதழுங்குதல்பயன். (.)

கஉஅ௦. பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினாற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு. க(1).

தலைமகள் பிரியாமைக்குறிப்பினைத்
தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ - ன். காமநோய் கண்ணினாற் சொல்லி இரவு - மகனீர் தங்காமநோயினைத்
தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது கண்ணிற்சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டுமென்று

அவ்விரயவாது உடன்போதல் குறித்ததத் தம்மடியினைவிரத்தல்—பெண்ணினால்
பெண்மை உடைத்து என்ப - தமக்கியல்பாகிய பெண்மைமேலும் ஒருபெண்மை
யுடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர். எ - று.

தலைமகனது உடன்போதற்றுணிபு தோழியாற் தெரிந்தானாகலின்,

தன்பிரிவின் மைக் குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவள்பெண்மையினைப்
பிரதர்மேலிட்டு வியந்து

உரியவ ாறு.
(80)

கஉக ம் அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுர் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேற்
புணர்ச்சிமிகுதிபற்றித் தலைமகன்பிரிதற்குறிப்பறிவுறுத்தலைமகன் அவன்மாட்டேகிச
ழாது வேட்கையிசைவினாற் பின்னூர் தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்
தலின்பின் வையக்கப்பட்டது.

• நிருக்குறள். கஉஎடு.

கஉஎடு கஉக ம் அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

கஉஅக. உன்னக் கனித்தலும் காணா மகிழ்தலும்
கன்னுக்கில் காமத்திற் குண்டு. க.

பிரிதற்குறிப்பினனாகியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதேன

நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் சோல்லியது.

இ - ன். உன்னக் கனித்தலும் - நினைத்ததுணையானே
கனிப்பெய்தலும்—காணா மகிழ்தலும் - கண்டதுணையானே
மகிழ்வெய்தலும்—கன்னுக்கு இல் காமத்திற் கு உண்டு -
கன்னுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க்குண்டு. ஏ - று.

கனித்தல் உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது.

இவ்விரண்டும் உண்டிழி யல்லதின்மையிற் கள்ளுக்கில்லென்றார்.
உண்டென்பது இறுதிவிளக்கு. அப்பெற் நித்தாய காமமுடைய
யான்புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (ச)

கஉஅஉ. திரிணத்துணியு மூடாமை வேண்டும் பரிணத்துணியுள்
காம நிறைய வரின். உ.

இதுவுமது.

இ - ன். காமம் பரிணத்துணியும் நிறைய வரின் -
மகளிர்க்குக்காமம் பரிணயன வினும்
மிகவுண்டாமாயின், — திரிணத்துணியும் ஊடாமை வேண்டும் - அவரால்,
தம் காதலரோடு திரிணயளவுமுதல்செய்யாமை, வேண்டப்படும். ஏ - று.
பரிணத்துணியுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்செய்க்கது.
ஊழின் வருத்த மிகுமெனப் பிறர்க்குறுதிகுறுவான்போன்ற,
தன்விதப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கணிக்
காண தமையல கன். ங.

இதுவுமது.

இ - ன். பேணாது பெட்பவே செய்யினும் - ஈம் கமயவமதித்துத்
தான் வேண்டி யனவே செய்யுமாயினும், — கொண்கணிக் கண்காணாது
அமையல - கொண்கணிக் கண்கள் காணாதமைகின்றனவில்லை. ஏ - று.

தன்விதப்புக் கண்கண்மேலேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையேன்
அவனோடு புலக் குமாறென்னை யென்பதாம்.

(உ)

கஉஅச. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். தோழி - தோழி, —கூடற்கண் சென்றேன் - காதலரைக் காணாமல் அவர்செய்ததவற்றைத்தன்னைமீறினாந்து யானவயோடுதற்கண்ணேசென்றேன்;— என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது - கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. ஏ - று.

சேறணிகழ்தல் கினைத்தகொஞ்சிந்ருமொத்தலின், அது மறத்தென்றான். அச்செல வர்ப் பயனென்னென்பதுபட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.அவ்வெல் லையிலே கொஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லை பென்பதாம், (ச)

கடகம் அநி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

கடக

கடஅநி. எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன் பழிகாணென் கண்ட விடத்து. இ.

இதுவுமது.

இ - ன். எழுதுங்கால் கோல் காணுக் கண்ணேபோல் - முன்னெல்லவங்கண்டி ருத்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியல்புகாணமாட்டாத கண்ணேபோல,— கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணென்-கொண்கனது தவறு காணுதவிடத்தெல் லாய் கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். ஏ - று.

கோல் ஆருபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (இ)

கஉஅக. காணுங்காற் காணேன் தவரூய காணுக்காற்
காணேன் தவறல் லவை. ௬.

இதுவுமது.

இ - ன். காணுங்கால் தவரூய காணேன் - கொண்களை யான்
காணும்பொழுது அவன் தவரூயவற்றைத்
காண்டின்றிலேன்,—காணுக்கால் தவறல்லவைகாணேன்-
காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்டின்றிலேன். எ -
ற.

செய்ப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு காண் கிண்கோடு
சொல்லிய தவறகன் இதுபொழுது காணுமையிற் புலந்திலேனென்பதாம்.
(௬)

கஉஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. ௭.

இதுவுமது.

இ - ன். உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல் -
தம்மையிர்ந்துக்கொண்டு போதலறிந்துவைத்து ஒருகுமின்ற
புனலுட்பாய்வார் செயல்போல,—பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என் -
புலவிமுடிவுபோகாமை யறிந்துவைத்துக் கொண்கோடு
புலந்து பெறுவதென்! எ - ற.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புறாபடுதல். புலந்தாலும்
பயனில்லை பென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின்,
உய்த்தலறிய ஒடுகிருட்பாய் வார்போல
முடிவறியப்பண்டொருகாற்புலந்து முடியாமையறிந்தென் இனி அது
செயற்பாற்றன்றெனவுரைக்க.

(௭)

௨௨௮௮. இனித்தக்க வினா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கன்னற்றே கன்வநின் மார்பு.. ௮.

தலைமகள் புணர்ச்சிவிதுப்பழிக்த தோழி தலைமகற்குச்
சொல்லியது.

இ - ள். கன்வ - வஞ்சகா, —களித்தார்க்கு இனித்தக்க
இன்னாசெயினும் கன் கற்றே - தன்னைபுண்டுகளித்தார்க்கு
இனிவாதக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும் அவரால் மேன்மேல்
விரும்பப்படுவதாய கன்னுப்போலும்—நின்மார்பு - எங்கட்கு நின்மார்பு.
எ - று.

௨௨௮௯ காலம் அறி.—தெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவ்வின்னாதன நானின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை,
உணர்வின்மை யென்றிவைநூதலாயின. எங்கட்கு நானின்மை
முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல்
விரும்பப்படாதின்றதென்பதாம். கன்வயென்றதும் அது கோக்கி.
(௮)

௨௨௯௦. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலாதன்
செவ்வி தலைப்படுவார். கூ.

உணர்ப்புவயின்வாராலுடற்கட்டலைமகள் சொல்லியது.

இ - ள். காமம் மலரினும் மெல்லிது - காமவின்பம் மலரினு
மெல்லியதாயிருக் கும்,—அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர் - அங்குணம்
மெல்லிதாதலையறிந்து அதன் செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர்.
எ - று.

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வியழிவதாய மலர்

எல்லாவற்றினும் மெல்லி தென்பது விளக்கலின், உம்மை
 சிறப்பின்கண்வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், துகர்ச்சியும், இன்பமும்
 ஒருகாலத்தின்கண்ணையொத்து துகர்தற்குரியாரிருவர் அதற் கேற்ற
 இடனுங்காலமும் உபகரணங்களும்பெற்றுக் கூடி துகரவேண்டிதலின்
 அதன் செவ்விதலைப்படுவார் சிலரென்றும், அவற்றுள்
 யாதானுமொன்றொற் சிறிது வேறு படினும் வாடுதலின்
 மலரினுமெல்லிதென்றும் கூறினான். குறிப்பொவ்வாமைபின்
 யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமகளுடற்றீர்வது பயன்.

(க)

கஉக௦. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினான் புல்லுத
 லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று. க0.

இதுவுமது .

இ - ள். கண்ணின் துனித்தே - காதலி முன்னொருநூன்று
 புல்லல்விதுப்பினுந் சென்ற என்னொடு தன்கண்
 மாத்திரத்தானாடி,—புல்லுதல் என்னினும் தான்விதுப் புற்றுக்
 கலங்கினான் - புல்லுதலை என்னினுந்தான்விதும்பலான் அது தன்னையும்
 அப் பொழுதே மறந்து கூடி விட்டான் ; அதனால்
 யானித்தன்மையேனாகவும் விதுப்பின்றி பூடிநிற்கின்றவிவள் அவளல்லள்.
 எ - று.

கண்மாத்திரத்தானாடல் சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது
 சிவந்ததுணையேயாதல், அனளாயின் இயங்கமுடற்க ணீடானென்பது
 பயன்.

(க0)

கக0 ம் அதி.—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாத

புணர்ச்சிவிதும்பு கின்ற கொஞ்சடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகள்
மைபும் இதனானே விளங்கும்.
புலத்தலுமாம். அதிகாரமுறை

கஉகக. அவர்கொஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே.
நீயெமக் காசா தது. ச.

தலைமகன்கட்டவறுண்டாயவழியும் புலவிசகுதாத
நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

ககூ ம் அதி. - நெஞ்சொடுபுலத்தல்:

கஉகக

இ - ன். கொஞ்சே - கொஞ்சே, - அவர் கொஞ்ச அவர்க்கு
ஆதல்கண்டும் - அவருடைய கொஞ்ச கம்மை மீண்பாது அவர்க்காய்கிற்றல்
கண்டுவைத்தும், - நீயெமக்கு ஆகா தது எனன் - நீயெமக்காய் நில்லாது
அவரை மீணத்தற்காரணம் பாது! ஏ - று.

அவர்க்காதல் அவர்கருதியதற்குடம்படுதல்
எமக்காசாததென்றது புலவிச் குடம்படாமையை. ஒருகருமத்தைத்
தாமாவறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக் கண்டாலினுஞ் செய்வார்.
நீயதுவுஞ் செய்கின்றிலையென்பதாம். (ச)

கஉகஉ. உருஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செருஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு. உ.

இதுவுமது

இ - ன். என்னெஞ்சு - என்னெஞ்சே, - உருதவர்க் கண்ட
கண்ணும் - மேலும் கம்மாட்டன்புடையராகாதவரை
உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும், - செருஅரென அவரைச் சேறி - நாஞ்சென்றால்
வெருளாரென்பதுபற்றி நீயவர்க்குச் செல்லாநின்றாய், இப்

பெற்றியதுமேலும்மோரறியாமையுண்டோ! எ - று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழக்கண்ணோட்டம்பற்றி
வெருளா சென்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீ கருதியது
முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉகந. கெட்டார்க்கு கட்டாரில் லென்பதோ கெஞ்சேரீ
பெட்டாக் கவர்பின் செலல். ந.

இதுவுமது.

இ - ன். கெஞ்சே - கெஞ்சே,—நீ பெட்டாங்கு அவர்பின்செலல் -
என்மாட்டி நில்லாது நீ விரும்பியவாறே அவர்மாட்டிச் செல்லுதற்குக்
காரணம்—கெட்டார்க்கு கட்டார் இல்லென்பதோ - கெட்டார்க்கு
கட்டார் உலகத்திலுயென்னுநினைவோ, தின்னியல்போ, உறுவாயாக.
எ - று.

எண்ணவிட்டு அவர்மாட்டிச்சேறல் நீபண்டே பயின்றதென்பான்
பெட்டாக் கென்றும், தானிதுபொழுது மானிலளாகலிற்
கெட்டார்க்கென்றதுக்கறிஞன். பின் சென்பது ஈண்டிடப்பொருட்டு.
செல்லென்பது ஆகுபெயர். “ ஒல்கிடத்துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்
க” பாயிற்று தின்றொடர்பென்பதாம். (உ)

கஉகச. இனிபன்ன நின்னொடு சூழ்வார்பார் கெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்கான் மற்று.

இதுவுமது.

இ - ன். கெஞ்சே - கெஞ்சே,—துனி செய்து மற்றத் துவ்வாய்
- நீபவரைக் கண்டபொழுதே இன்பதாகாக் கருதுவதல்லது
அவர்தவறறோக்கி முன் புலவியை புண்டாக்கி அதிசயளவறிந்து
பின்னுகாக்கருதாய்,—இனி அன்ன நின்னொடு சூழ் வார் யார் -
ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னொடெண்ணுவார்பார் !

செவி, பாசி, உடு.

உள்சு கஉரு ம் அஞ்சி.—தெஞ்சொர்புலத்தல்.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குத்திங்கள். காணென்பது உரையசை. மற்ற வினை மாற்றின்கண்வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருத்த பின் புணர்ச்சி விதம்பலின், இய்வாறு கூறினார். (ச)

கஉரு. பெரு அமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு மறு அ விமும்பைத்தென் னெஞ்சு. இ.

வாயிலாகச் சென்ற தோழிகேட்பத் தலைமகள் சோல்லியது.

இ - ன். பெருமை அஞ்சும் - காதலரைப் பெருத ஞான்று அப்பெருமைக்கஞ்சா நின்றது,—பெறின் பிரிவு அஞ்சும் - பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரிவினைபுட்டுகொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,—என்னெஞ்சு அரு இமும்பைத்த - ஆகலான், என்னெஞ்சும் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிமும்பையுடைத்தாயிற்று. ஏ - று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியென்றென்றுக் கருத்தான் வாயினேர்சென்றானாகலிற் பெருமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுயிவர் பிரிவாராயின் யானதுசெய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெறிற்பிரிவஞ்சு மென்றும் இவ் விரன்மெல்லது பிரிதின்மையின் எஞ்ஞான்றாமறுவிமும்பைத்தென்றும் கூறினார். (.)

கஉரு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்

இதுவுமது.

இ - ன். என்னெஞ்சு இருந்தது-என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது, —தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் - காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர் கொடுமைகளை யான்றன் னெயி நினைத்தக்கால், —என்னைத் தினிய - அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. ஏ - று.

எம்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளை யுட்கொண்டு எனக்காற்றுகை செய்தற்கே, இன்று அவைகோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (க)

கஉகௌ. நானு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணு மடனெஞ்சிற் பட்டு. ஏ.

இதுவுமது.

இ - ன். அவர் மறக்கல்லா என் மாணு மடனெஞ்சிற் பட்டு - தன்னைமறத்த காத லரைத் தான் மறக்கமாட்டாத எம்மாட்டினமையில்லாத மடனெஞ்சுடனே கூடி, — நானும் மறந்தேன்-என்னுயிரினுஞ்சிறந்த காண்டன்னையும் மறந்துவிட்டேன். ஏ - று.

மாணுகை ஒருகிலையினில்லாம. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணாதவழி மறக் குத் தவற்றைக் காணவழி நினைந்து கண்டவழி மறத்தல். காண் எஞ்ஞான்றய் கூடி யொழுமினும் அஞ்ஞான்று கண்டார்போன்றெய்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சி விதும்பலின், அதனை யுமறந்தேனென்றான். (எ)

கஉகஅ. என்னி வினிவாமென் றெண்ணி யவர்நிற

௪௩௭௫

குறுவுமது.

இ - ன். உயிர்க் காதல் நெஞ்சு - உயிர்மேற் காதலுடைய என்னெஞ்சு, - என்
வின் இனிவு கும் என்ற எண்ணி - ம்மையென்னிச்சென்றொன்ற காமுமென்னுயே
மாயிற் பின்னமக்கிவிவாடென்று கருதி, - அவர் திறம் உள்ளும் - அவர் திறத்தினையே
நினையாசின்றது. ஏ - து.

என்னுதல் வாயின்மறுத்தல். இனிவு வழிபடாமையானும்,
பிரிவாற்றாமையானும், கருணைக்கிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது.
திறம் வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலா யின.
இனிவிற்கஞ்சுதலானும் இறத்துபட மாட்டாமையானும் கூடல்
கருதாசின்றதென்பதாம்

(அ)

௧-௧௬. துன்பத்திற் பாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. கூ.
உணர்ப்புவ பின்வா ரா வுடற்கட்டிலுமகன்
சொல்லியது.

௩௫ - ன். துன்பத்திற்கு - ஒருவர்க்குத்தன்பம்வந்தழி, அத
கீக்குதற்கு, - தாம் வடைய நெஞ்சம் துணையல்வழி -
தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந் துணை யாகாவழி
- துணையாவார் யாரோ - வேறு துணையாவார். ஒருவருயில்லை. ஏ - து.

௪ சண்டித். துன்பமாகது வுடலுணர்ப்புவயின்வாசாமை.
அதற்கு நெஞ்சந் துணை யககாமையாலுது.
அககாமையன்பிலென்னெழுப்பாது கூடற்கண்ணே விதம்பல். ஒரு
துணையுயின்மையின், இஃ துற்றலிதெலே புள்ளதென்பதாம்.

(ச)

கா.00. தஞ்சைத் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சத் தமரல் வழி. ௧0.

இதுவுயது.

இ - ன். நாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல்வழி -
தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லவழி,—ஏதிலார் தமர்
அல்லர் தஞ்சை - அடலார் தமரல்லரா தல் சொல்லவேண்டுமோ! ஏ -
று.

பிறனொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை.
வருத்தாசின்ற பின் அப்பிறன் புலக்கின்றதெளிதென் பதாம்.
(௧0)

கா.க ம் அநி.—புலவி.

அஃநாவது இருவர் நெஞ்சம் புணர்ச்சி விதம்பாத
புலக்கக்கருதியவழி ஒரு வரோடொருவர் புலத்தல்.
அதிகாரமுறைமைபும் இதனானே விளங்கும்.

கா.0௧. புல்லா திரா அப் புலத்தை யஹமு

மல்லெனும் காண்கஞ் சிறிது. ௧.

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகன் வலியினர் தற்யொருட்டு
அவனோடு கையாடிச் சோல்லியது.

௧௧

க.எ.க

கா.க ம் அநி.—புலவி.

இ - ன். அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம்-அங்கணம்

புலத்தாற் காத லொய்துமல்லனோயின யாஞ்சிறிது காணக் கடவேயம்,
 -புல்லாது இராப் புலத்தை- நியவரை விரைந்துசென்று புல்லாதே
 இத்தொழிலு மேவிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ - று.

அல்லனோப் துன்பத்தைச் செய்யும் காமநோய் சிறிதென்றான்,
 புலவியை நீள விடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம்
 “கடம்பூண்டொருகாணீ வந்தை” என்புழிப்போல முன்னிலை
 வினைவிருதி. புலத்தியென்பது உம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு
 அவள் வழியளாய் நின்ற காமுற்ற வருத்தம் அவருஞ்சிறிதுத் தறிதல்
 வேண்டுமென கையாடி நோர்வித்தவாறு.

(ச)

ககூ௦உ. உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது
 மிக்கற்று னீள விடல். உ.

புலவியொழிந்து வாயினேரும்வகை அவள் சொல்லியது.

இ - ன். புலவி உப்பு அமைந்தற்று - புலவி கலவி
 இன்பஞ்செயற்கு வேண்டு மளவிற்குதல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை
 இன்சுவையவாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்குதல் போலும்;—சிறிது
 நீளவிடல் அது மிக்கற்று - இனி அதனையவ்வளவிற்குசிறிதுமிக விடுதல்
 அவ்வுப்பு அளவின்மிக்காற்போலும். எ - று.

நீளவிடல் அளவறிந்துணராது கலவிமேலெழுந்த
 குறிப்பமுய்குமளவுஞ்செய்தல்: சிறிதுநீளவிடலாகாதென்றான்,
 நோர்விக்கின்றாளாகலின். உப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது
 சுவையின்றூற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி
 இன்பயின்றாமென்றமை யின், இது பண்புவமை.

(உ)

ககூ௦உ. அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றூற் தம்மைப்
 புலந்தாரைப் புல்ல விடல். கூ.

பரத்தையரிடத்துநின்றும் வந்த தலைமகனோடு

தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

இ - ன். தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லாவிடல் - தம்மைப்பெருது புலந்த மகனி ரைப் புலவிகீக்கித் தலவாது ஆடவர்கேறல்—அலந்தாரை அல்லல்கோய் செய் தற்று - பண்டேதுன்பமுற்றழிந்தாரை அதன்மேலும் யிக்க துன்பத்தினைச் செய்தாற் போலும். ஏ - து.

பிறர்பாற்சேறலின் தம்மைப்பெருது புலந் தாடியிருக்கின்ற பரத்தையரைப் போய்ப் புலவிகீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றொரென்பதாம். (உ)

ககூச. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய வள்ளி முதலரிந் தற்று. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். ஊடியவரை உணராமை - தம்மோடியே பரத்தையரை ஊடலுணர்த்தித் கூடாதொழிதல்—வாடிய வள்ளி முதல் அரித்தற்று - பண்டே கீர்பெருது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். ஏ - து.

ச சி, குறிஞ்சி, உஎ.

கூடக் கம் அதி.—புலவி.

கூஎஎ

கீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக் கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யாம் தம்மோடுதற்குரியமல்லம், அன் னமயின் எம்மைபுணர்த்தல்வேண்டா, உரிய ராயுடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டவது, அதனால் ஆண்டுச்செம்பி னென்பதாம். (ச)

கூட0இ. கலத்தகை கல்லவர்க் கேள் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து. ௫.

தலைமகளைப் புலவிகீக்கிக் கூடிய தலைமகன் றன்னுள்ளே
சோல்லியது.

இ - ன். கலத்தகை கல்லவர்க்கு ஏர் - நற்குணங்களாற்
றகுதியுடையராய தலை வர்க்கும் அழகாவது - பூ அன்ன கண்ணார்
அகத்துப் புலத்தகை - தம்பூவன்னகண் னார் செஞ்சின்சண் நிகழும்
புலவியிருதியன்றே. ஏ - து.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்செருக்கது.
தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான், கலத்தகை கல்லவர்க்கு
ண்ணன். அமுது இன்பப்பயனைத்தலைப்படுதல். தானுகர்ந்த
விற்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியந்து கூறியவாறு.

(ஔ)
கூட0க. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமம்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். துனியும் புலவியும் இல்லாயின் - முதிர்க்க கலாமாகிய
துனியும் இனைய கலாமாகிய புலவியும் இல்லையாயின், - காமம் கனியும்
கருக்காயும் அற்று - காமம் செவ்வி முதிர்க்கபழமும்
இனைய்காயும்போலும். ஏ - து.

மிகமுதிர்ந்திறுமெல்லைத்தாய கனி துகர்வார்க்கு
மிகவுமினிமைசெய்யாதாகலிற் துனியில்லையாயிற்கனியற்சென்றும்;
கட்டினமைத்தாய காய், நுகருஞ்செவ்வீத்தன்ரு கலிற் புலவியில்லையாயிற்
கருக்காயற்றென்றாய் கூறினான். இவ்விரண்டும் வேண்டி மென்று
வியந்து கூறியவாறு.

(க)
கூட0எ. ஊடலி னுண்டாக்கோர் துண்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்ற. எ.

இதுவுமது.

இ - ன். புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றகொல் என்று - இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான், - ஊடலின் ஓர் தன்பம் உண்டு - இன்பத்திற்கின்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒருதன்பநிகழும். ஏ - து.

என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுக்கட்டுகே. ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் உடற்கண் விரைவித்தல் உறியவாறு. (ஏ)

ககூ௦௮. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. அ.

**உணர்ப்புவயின்வாராலுடற்கட்டமைகன்
புலந்து சொல்லியது.**

தலைமகளோடு

நகர்அ

கக ௨. மீ. அநி. புலவி தூணுக்கம்.

இ - ன். நொந்தாரென்று அஃது அறியும் காதலர் இன்னவழி இவர்க்கப்பொருட்டாக நொந்தாரென்று அந்நோவினியறிவு மன்புலையாணரப்பெருவழிட்டுநோதம் மற்று எவன் - ஒருவர் நோவின்றதனாற்பயனென்! ஏ - து.

அறிதல் ஈண்டேலையினிதுணர்தல். மற்ற வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இவன் நக்காதலியல்லன், அன்மையின் இந்நோவறியான், அறியாமையின் காம் புலக்கின்ற தனாற் பயனில்லையெனத் தன்னாற்சுமைபுணர்த்தியவாறு. (அ)

ககூ௦௯. நீருநிழல தினிதே. புலவியும்
வீழுகர் கண்ணே யினிது. கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். நீரும் சிழலதே இனிது - உயிர்க்கின்றியமையாத

நீரும் சிழலின் கண்ணதே இனிதாவது, ஏனை வெயிலின்கண்ணது ஆகாது;—புலவீயும் வீழுகர் கண்ணே இனிது - அதுபோலக் கலவிக்கின்றியமையாத புலவீயும் அன்புமையார் கண்ணே இனிதாவது, ஏனையன்பிலார்கண் ஆகாது. எ - று.

சிழக்கணிஞ்சுந்த நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகத்தணித்தவின் இனிதாயிற்று. வீழுகர் ஆற்றாமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்கையமுடையராவார். இவள் எம்மாட்டு அவ்விரண்டுமின்மையின் இப்புலவிதானு மின்னொதாகாநின்ற தென்பதாம். (க)

கஉக0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சம்
கூடுவே மென்ப தவா. க0.

இதுபுகது.

இ - ன். ஊடல் உணங்க - தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,—விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவா - விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக் - கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயறந்தேது தன்னவாவே, பிரிதில்லை. எ - று.

அன்புமருளுமில்லாதாரை உடையதென்றும் அவரோடியாய் கூடுவமென்றும் கருதி அதற்கு முயறல் அகாவுற்றார் செயலாகவின், கூடுவேமென்பதவசவென்றான். காரியம் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். (க0)

கஉஉ ம் அநி:—புலவி நுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுர் தலைவரரும் ஓரமளிக்கட் கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங் காதல் கைம்மிருதலான் நுண்ணியதேவர் காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை யவன்மே லேற்றி அவள் புலத்தல் - காரணத்தினுணுக்கம் காரியத்தின்மேனின்றது. அநிகர முறைமையும் இன்னுளே விளங்கும்.

கூ.கக. பெண்ணியலா செல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் -
கண்ணேன் பாத்தின் மாப்பு. ௧.

உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத்தலைமகள்
சொல்லியது.

இ - ள். பாத்த - பாத்தமையுண்பார் - பெண்ணியலார்
எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் - தின்னாப்
பெண்ணியல்பினபுடையார் யாவருந் தங்கனானுற் பொது
கூ.கக. ம் அதுபுலவிதுணுகம்.

கூ.கக

வாவுண்பர் - கின் மாப்பு கண்ணேன் - அதனல் அவர்மிச்சொப
பொருத்தேன். ௧ - து.

கின் கன்பினாப்.

சற்பு காண்முதலிய சற்குணங்களின்மையிற் பாத்தையர்க்குள்ளது பெண்ணி
யற்குமாத்திரமென்னும் கருத்தாற் பெண்ணியலாருக்குள், பொதுவாவுண்
டல் தஞ்செரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்கோக்குதல்: அது
மேர்குற்றம். தானோக்கியின்புற்றவாரே அவருகோக்கியின்புறவொன துசங்கிற்ற
அவர்பாற் பொருமையெய்துவின், தணுக்கமாயிற்ற. (௧)

கூ.கக. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் பாத்தம்மை
நீவொழ் கென்பாக் கறிந்து. ௨.

தலைமகன்க்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்த்தது கூறியது.

இ - ள். ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் -

யாத்தம்மோடிபுரையாடாதிருந்தே மாகக் காதலர் தும்மினார்,—யாம்
 தம்மை நீவொழுகென்பாக்கு அறிந்த - அதுகீழ்தீ தழ்மை
 நீவொழுகென்றுறையாடுவேமாகக் கருதி. ஏ - று.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல்
 வேண்டிற்றென்பதாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைக்
 குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், துணுக்கமாயிற்று.

கக.கக. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயு மொருத்திண்பக்
 காட்டிய சூடீர் சென்று. க.

தலைமகள் புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு
 நீவீர்கூடியொழுகாநிற்கவும்

இறுகிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற
 தொழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ - ள்: கோட்டுப்பூச் சூடினும் - யான்கோடுதலைச் செய்புமலைவைச் சூடி
 நேனூயினும்,—ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடீர் என்று காயும் - தம்மாற்காதலிக்கப்
 பட்டானொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடீர்சென்று வெகுளாகிற்கும்,
 இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! ஏ - று.

கோடுடென்பது முதலிலத்தொழிற்பெயர். பூ சூடுபெயர். வளையமாகச்சூடின
 மென்பதாம்; “கோட்டல் கண்ணிபுல் கொடுத்திரை யாடையும் ௧” என்றார் பிறரும்.
 இனி
 னும்

அம்மருதலிலத்துப்புவன்றி வேற்றலிலத்துக் கோட்டுப்பூவைச் சூடினேனூயி
 னான்டையான் பிறனொருத்திக்கு அய்வேற்றுப்புவணி காட்டல்வேண்டிச்
 சூடீர்சென்று;வெகுளுமெனினும்மையும்.

(உ)

கக.கக. பாரினும் காதல மென்றேனூ சூடினான்
 பாரினும் பாரினு மென்று.

இதுவுமது.

இ - ள். யாரினும் காதலம் என்றேனா - காமநகர்த்தற்குரிய விருவராயினும் யாவலினும் யாம் மிக்க காதலையுடையமென்பது கருதி யாரினும் காதலமென்றேனா, — யாரினும் யாரினும் என்ற ஊழினும் - சிந்தேழுதி அது கருதாத, என்னும்

* புறநானூறு, ௨௭௩.

கூ. ௮   **ககஉ ம் அதி.—புலவிறுணுக்கம்.**

காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் சிங்கட்காதலையுடையே நென்றேனாகக்கருதி, அம்மகளிர் யாரினும் என்கட் காதலையாயினீரென்ற சொல்விப் புலந்தான். எ - று.

தலைமகள் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யானன்பு மிகுதியாற் சொல்லியதனைக் கருத்து வேறுபடக்கொண்டதல்லது பிறிதுகாரண மில்லையென்பதாம்.

(ச)

ககஉகரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாகக் கண்ணிறை நீர்கொண்ட னள்.   ௫.

இதுவுமது

இ - ள். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனா - காதன்மிகுதியான் இம்மை யாகிய பிறப் பின்கண் யாம் பிரியேமென்ற சொன்னேனாக, — கண் சிறை நீர்கொண்ட னள் - அதனும் ஏனாமறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரியலென்னுங்குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவன் தன்கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டான். எ - று.

வெளிப்படுசொல்லாக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்பாற்றவ   தில்லையென்பதாம்.

(௨)

கூடகக். உள்ளினே எனன்றேன்மற் றென்மறந்தி
ரென்றென்னைப்

புல்லான் புலத்தக் கனள்.

கூ.

இதுவுமது.

இ - ள். உள்ளினேன் என்றேன் - பிரிந்தகாலத்து
நினையிடையின்றி நினைத் தேனென்னுங்க ருத்தால்
யானுள்ளினேனென்றேன்;— மற்று என்மறந்தீர் என்று என்னைப்
புல்லான் புலத்தக்கனள் - என, அதனை ஒருகான் மறந்து
பின்னினைந்தே னென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்திரென்று
சொல்லிமுன் புல்லுதற்கமைந் தவன் அஃதொழிந்து
புலத்தற்கமைந்தான். எ - று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான்
மறத்தலைபுட் கொண்டு புலந்தானென்பதாம்.

(க)

கூடகக். வழுத்தினு மும்மினே னாக வழித்தழுதான்
பாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று. எ.

இதுவுமது.

இ - ள். தும்மினேனாக வழுத்தினுள் - கூடியிருக்கின்றவன் யான்
றும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினுள், —அழித்து யார்
உள்ளித்தும்மினீர் என்று அழுதான் - அங்கனம் வாழ்த்தியதானே
மறித்து, றும்மை நினைத்து வருத்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற்
றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலத்தழுதான். எ - று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான்.
அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டாரக்குத்
தும்மினேன்றமென்பது மகளிர்வழக்கு. இல் வழக்கை உள்வழக்காகக்
கருதிப் புலத்தானென்பதாம்.

(எ)

கககஅ. தம்முச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ.

கக க ம் அதி.—ஊடலுவகை.

உஅக

இ - ன். தம்முச் செறுப்ப - எனக்குத் தம்மரேன்றியவழி யாருள்வித்தம்மினி
ரென்ற புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன்; அங்ஙனமடக்கவும் — தம் உள்
எல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதான் - தமர் தம்மை சீனைத்தலை எம்மை
மறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலத்தழுதான். ஏ - று.

தம்முவுன்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவென்புழி இறத்தது
தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்செக்கது, எம்மையென்பது தம்மோடியாதுமியை
பில்லாத வெம்மை யென்பதுபடரின்ற இசையெச்சம். இதனை
வடனலார் காரு வென்ப. தம்மினுங் குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக்காற்
செயற்பாலதியாதென்பதாம்.

கககக. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குரீ
ரிநீர ராகுதி ரென்று. கூ.

குதுவுமது .

இ - ன். தன்னை உணர்த்தினுங் காயும் - இவ்வாற்றானாடிய தன்னை
யான் பணிந் துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிற்கும்,—பிறர்க்கும் ரீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று - பிற மகளிர்க்கும் அவருடியவழி இவ்வாறே
பணிந்துணர்த்துநீர்மையுடையீராகுதி ரென்று சொல்லி. ஏ - று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெனியாளென்பதுபற்றி
என்மேலேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும்
புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனி யிவண்மாட்டுச் செய்யத்தகு வதியா

தென்பதாம்.

(க)

ககஉ௦. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயு மனைத்துரீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் சென்று. க௦.

இதுவுமது.

இ - ன். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும் - என்சொற்களூஞ் செயல்களும் பற்றித் தான் வெருடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்கள்தொப்பின் மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெருளாநிற்கும்,—அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று - என்னவயவமனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்ற தொப்புமையான் எம்மகளிரை நினைந்தென்று சொல்லி. எ - று.

யான் எல்லாவயவங்களாலும் ஒருத்தியோடொத்தல்
கூடாமையின் ஒன்று லொருவராகப் பலரையுநினைக்கவேண்டும்;
அவசொல்லாரையும் யானறியச் சொல்லுமி
சென்னுய் கருத்தால், அனைத்தநோக்கினீர் யாருள்ளியென்றான்.
குற்றமாயிற்றென்பதாம்.

வாளாவிருத்தலும்

(க௦)

ககக ம் அதி.—ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் நமக்குக்
கூடலின்பஞ் சிறத்துழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்ஊடலைத்
தலைமகளுவத்தலும் தலைமகனுவத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும்
இதனானே விளங்கும்.

கககக. இல்லை தவறவர்க் காயினு முடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. க.

நிலைகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை
 கேட்டதோழி அங்ஙன
 ி புலக்கின்றதென்னெயென்றுட்கு அவள்
 சொல்லியது.

இ - ள்.

அவர்க்குத் தவறு இல்லையாயினும், அவர்மாட்டுத்தவறில்லையாழினும், -
 அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது - நமக்கவர்
 தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோ
 றுதலை வினைக்க வற்றுகின்றது. ஏ - று.

அவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம்.

அளவிற்றதலின்புத்தராகலின் யானெய்ய் . நன்பா லத ய (இத்தலையளி
 ஒழிந்தாருமெய்துவனெனக்கருதி .அது. பெருமைபுடன்
 ஊடனிக முரின்ற தென்பதாம் .

(ச)

ககஉஉ. ஊடலிற் றேன்றஞ் சிறுதுணி நல்லளி
 வாடினும் பாடு பெறும். உ.

புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து
 புலலியான்

வருந்துவ தென்னெயென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

இ - ள். ஊடலின் "தோன்றும் சிறுதுணி - ஊடலேதுவாக
 கக்கட்டோன்று "இன்ற சிறிய துணிதன்னால்—கல்லளி வாடினும்
 பாடுபெறும் - காதலர்செய்யு கல்ல

தலையளிவாமாயினும் பெருமையெய்தும். ஏ - று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றஆடல் கடிதினீக்கலின்

அத்துன்பமுதில்லாதென்பாள் சிறு

தூரிகென்றும்; ஆராமபற்றி சிகழ்வின் அதனான் நல்லளி
 வாடாதென்பான்-வாடி. ஸ்ரீமென்றும், பின்னே
 பேரின்பம்பயக்குமென்பான் பாடுபெறமென்றுங்கூறினான்.
 அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம்.

(உ)

ககஉக. புலத்தலிற் புத்தேனாடு மெண்டோ நிலத்தொடு
 நீரியைந் தன்னா ரகத்து. க.

குதுவுமுது.

பு - இ - ன். நிலத்தொடு நீர், இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் -
 நிலத்தொடு. நீர் கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய : காதலர்மாட்டுப்
 புலத்தல்போல—புத்தேன். தரடு உண்டோ - கமச்சின்பந்தருவதொரு
 புத்தேனாலகமுண்டோ, இல்லை, ஏ - று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாறபோலக் காதலருந்
 தாய்கூடிய மகனினில் ஃபினாராகலான். அதுபற்றி அவரோடு புலவி
 சிகழுமென்பான். நிலத்தொடு நீரியைந் தன்னாரகத்தென்றும், அவர்
 கமக்கும், அன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்
 பயன்படுத்தென்பான்.

புலத்தலிற் புத்தேனாடுமென்றுங் கூறினான். உலகம், பயன்பற்றி
 வந்தது. (க)

ககஉச. புல்லி விடா அப் புலவிபுட் டோன்றுமென்
 னுள்ள முடைக்கும் படை. ச.

அப்புலவி, இனியாதானிக்குமென்றுத் துக், சொல்லியது

பு - இ - ன். புல்லி விடாப் புலவிபுன் டோன்றும் : காதலரைப்
 புல்லித்தொண்டு, பின்விடாமெக் தேதுவானியு அப்புலவிக்கண்ணே
 புலதாம்—என், உன்னம், உடைக்

கும் படை - அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ஈத்ததைக். மெறிக்கும்
 படைக்கலம், ஏ - று.

புலவிபுனென்னுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது .

என்னுள்ளமுடைச்
 சும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பக்கிமொழியையும்;
 படைக்கலமென்றான்,
 அவற்றான் அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிரீங்குந்திறம்:வந்தியவாறு.
 (ச) கக:க "ம அர:தி.—கக:க லுவகை, "கக:க

கக:க ௫. தவறிய ர்வினும் தாம்விழ்வார் மென்றோ
 ன்கற்றனி ன்றம்கொன் றுடைத்த. ௫.

தலைமகனாயுடனிக்கிக் கூடிய
 தன்னுள்ளே

தலைமகன் கழியுவகையனாய்த்
 ிசால்லியது.

௫ - ன். தவறு இலராயினும் தாம் விழ்வார் மென்றோன் அகறலின் - ஆடவர்
 தக்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போலயூடப்பட்டுத் தாம் விரும்புகின்றருடைய
 மெல்லிய தோன்றைக் கூடப்பெருதவெல்லைக்கண் - ஆங்கு ஒன்று உடைத்து-அவர்
 க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்த. எ - று.

உடையராயக்கால் இ ரத்தலின்பத்தோடு

வருமின்பமுமெய்துவராலைக் அது மிககன்று. மற்றையிலராயக்காலும்
 வருமின்பத்தையிகழ்த்ததில்லையென்னும் கருத் தால், தவறிலராயினு
 மா ன்கொ ன்றடை த்தென்றான். ஊடலினாயலின்பம் அளவி ரத்தலிற்
 கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான்.
 தவறின்நிபுடியதுஉம் எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம்.

(௫)

கக:க. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
 புணர்தலி னூட லினிது. க.

இதுவுமது.

௫ - ன். உணலினும் உண்டது அறல்இனிது-உயிர்க்கு

மேலுண்பதனினும் முன் னுண்டதததல் இன்பந்தரும்;—காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது - அது போலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னைத்தவறுபற்றி யூழிதல் இன்பந்தரும். எ - று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கணுருபும் விகாரத்தாற்றெக்கண. பசித் தன்னும்வழி மிகவுண்ணுமாய் இன்சுவைத்தமாம் அதுபோல அகன்றகடும்வழி ஆராதமாய்ப் பேரின்பத்த துமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (க)

ககஉஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா துமன்னும்
கூடலிற் காணப் படும். எ.

குதுவுமது.

இ - ன். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார் - காமதுகர்த்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்றவர் வென்றாராவர்;—அது கூடலிற் காணப்படும் - அஃதப்பொழு தறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ - று.

தோற்றவர் எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்பமெய்த வின் வென்றாயினார். மன்னும் உம்மும் அசைசலை. யானதுபொழுது சாய்ந்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (எ)

ககஉஅ. ஊடிப் பெறுருவல் கொல்லோ துதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. அ.

குதுவுமது.

இ - ன். துதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு - இதுபொழுது இவனு தல் வெயர்க்கும்வகை கல்லியின்னணுளநாய இனிமையை—ஊடிப் பெறுருவல் கொல்லோ - இன்னுமொருகால் இவனுடி யாம் பெறவல்லேமோ! எ - று.

௭௦

*ககஉஅ

*ககஉஅயும் புழி. - ஊடலுண்கை.

நிலைமகள் காரணியின்பு புலக்கின்றமை

கேட்டதோழி அங்கன

ஈ புலக்கின்றதென்னை யென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

இ - ன். அவர்க்குத் தவறு

இல்லையாயினும், அவர்மாட்டுத்தவறில்லையாயினும், — அவர் அளிக்குமாறு ஊடெதல் வல்லது - எமக்கவர் தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோ ழுதலை விளைக்க வற்றுகின்றது. எ - று.

அவர்க்கென்பது வே ள் றுமைமயக்கம்.

அனலிற்செய்தியின்புத்தாராகளின் யானெய் . தன்பாலதாய். இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவகெணக்கருதி . அது . பெருமைமயன் ஊடணிக ழா றின் ற தென்பதாம்.

(ச)

ககஉஉ. ஊடலிற் றேன்றுஞ் சிறுதுணி நல்லளி வாடினும் பாடுபெறும். உ.

புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து புலவியான்

வருந்துவ தென்னை யென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

இ - ன். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுணி - ஊடலேதுவாக எக்கட்டோன்றி இன்ற சிறிய துணிதன்னால்—நல்லளி வாடினும் பாடுபெறும் - சாதலர்செய்யு கல்ல

தலையளிவாமாயினும் பெருமையெய்தும். எ - று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றவூடல் கடிநிலைக்கலின்

அத்துன்பமுநிலா தென்பான் சிறு

துணியென்றும், ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அதனால் நல்லளி

வாடாதென்பான் வாடி ிறுமென்றும், பின்னே

பேரின்பம்பயக்குமென்பான் பாடுபெறமென்றங்கூறினான்.

அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம்.

ககஉக. புலத்தலிற் புத்தேனாடு மெண்டோ நிலத்தொடு
 நீரியைந் தன்னா ரகத்து. க,
 குதுவுமுது.

பு - ன். நிலத்தொடு நீர், இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் -
 நிலத்தொடு: நீர், கலத்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய : காதலர்மாட்டுப்
 புலத்தல்போல—புத்தேன். நாமு உண்டோ - கமக்கின்பத்தருவதொரு
 புத்தேனாலகமுண்டோ, இல்லை. ஏ - து.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாற்போலக் காதலருந்
 தாய்கூடிய மகனிரிதல் ழயினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவி
 கிசமுமென்பான். நிலத்தொடு நீரியைந் தன்னாரகத்தென்றும், அவர்
 கமக்கும் அன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்
 பயன்படுத்தென்பான்
 புலத்தலிற் புத்தேனாடுமெண்டோமென்றுக் கூறினான். உலகம் பயன்பற்றி
 வந்தது. (க)

ககஉச. புல்லி விடா அப் புலவிபுட் டோன்றமென்
 னுள்ள முடைக்கும் படை. ச,
 அப்புலவினாநியா தானிய்குமென்றுக்குக்

சொல்லியது

பு - ன். புல்லி விடாப் புலவிபுன் டோன்றம் : காதலரைப்
 புல்லித்தொண்டு விண்விடாமக் தேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணே
 புளுதாம்—என் உன்னம். உடைக்
 கும் படை - அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக். செழிக்கும்
 படைக்கலம், ஏ - து.

புலவிபுமென்னுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது
 என்னுள்ளமுடைக்
 கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும்;
 படைக்கலமென்றான்,
 அவற்குள் அப்புலவிபுன்மழிதலின். புலவிரிக்குத்திறம்: வநியகாத.

கடவுள் மீது அளிக்கும் உபகரணங்களை,

புறக்கரி

கடவுள் ௫. தவறில் சிவனும் தாம்விழ்வார் மென்றே
என்றளிக்கும் கொண்டுடைத்து. ௫.

தலைமகனாயுடனீக்கிக் கடைய தலைமகன்
கழியுவகையாய்த்

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

௫ - ன். தவற இலராயினும் தாம் விழ்வார் மென்றே
அகறலின் - ஆடவர் தக்கட்டவறிலராயினும்
உடையார் போல ஆடப்பட்டித் தாம் விரும்புகளிருடைய மெல்லிய
தோள்களைக் கூடப்பெருதவெல்லுக்கண் - ஆக்கு ஒன்று
உடைத்து-அவர் க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து. ௭ - று.

உடையராயக்கால் ௫ ரத்தலின்பத்தோடு
வருமின்பமுமெய்தவராகலின் அது மிககன்று. மற்றையிலராயக்காலும்
வருமின்பத்தையிகழ்த்தலில்லையென்னுங் கருத் தால், தவறிலராயினு
மாக்கொண்டுடைத்தென்றான். ஊடலினாயலின்பம் அளவி
றத்தலிற் உறக்கரிதென்பான்,
அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின் நிஜமயதூஉம்
எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம்.

(6)

கடவுள் ௬. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூடலினிது. ௬.

இதுவுமது.

௫ - ன். உணலினும் உண்டது அறல்இனிது-உயிர்க்கு
மேலுண்பதனினும் முன் னுண்டத்ததல் இன்பத்தரும்;—காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது - அதுபோலக் காமத்திற்கு

மேற்புணர் தலினும் முன்னித்தவறுபற்றி யூதிதல் இன்பந்தரும். எ - று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் காண்கணுபும் விகாரத்தாற்றொக்கன. பசித் தன்னும்வழி மிகவுண்ணுமாய் இக்கையைத்தமாம் அதுபோல அகன்றகடும்வழி ஆராதுமாய்ப் பேரின்பத்ததாமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (க)

ககஉஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ததுமன்னும்
கூடலிற் காணப் படும். எ.

இதுவுமது.

இ - ன். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார் - காமநுகர்த்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்றவர் வென்றாராவர்;—அது கூடலிற் காணப்படும் - அஃதப்பொழு தறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ - று.

தோற்றவர் எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்பமெய்த வின் வென்றாயினார். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. வானதுபொழுது சாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (எ)

ககஉஅ. ஊடிப் பெறுகுவளி கொல்லோ துதல்வெயர்ப்பப்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. அ.

இதுவுமது.

இ - ன். துதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு - இதுபொழுது இவனு தல் வெயர்க்கும்வகை கல்லியின்கணுள்தாய இனிமையை—ஊடிப் பெறுகுவல் கொல்லோ - இன்னுமொருகால் இவருடி யும் பெறவல்லேமோ! எ - று.

இ

க. அசு ககக. ம் அதி. — ஊடலுவகை.

கலையத விசேடம்பற்றி துதல்வெயர்ப்பவென்றான். இனிமைகண்டு சேட்டுண் றியிர்த்தற்றறிதலானுபலின்பம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

கடஉக. ஊடுக மன்லே வெளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்லே விரா. க.

குதுவுமது.

இ - ன். ஒளியிழை ஊடுகமன் - ஒளியிழையினைபுடையான்
இன்னுமெம்மோடு வானாக;—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன் - அங்கனம்
அவளுடிசிற்றற்கும் அதனைபு ணர்ந்துதற்பொருட்டு யாமிரந்து சிற்றற்கும்
காலம்பெறுத்வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல்வேண்டுக. ஏ - று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடற்பொருள். மன்னிரண்டும்
ஆக்கத்தின்

கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநி லை. கடலின்
ஊடலேயமைபுமென்பதாம். (க)

கடஉஃ. ஊடுதல் காமத்திற் இன்ப மதற்கின்பம்
கடி முயங்கப் பெறின். கஃ.

குதுவுமது.

இ - ன். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல் - காமநுகர்ச்சிக்
இன்பமாவது அதனை நுகர்ந்தருளியா வார் ஆராமைபற்றித்
தம்முளுடுதல்;—அதற்கு இன்பம் கடி முயங் கப் பெறின் -
அவ்வூடுதற்கின்பமாவது, அதனையளவறிந்து நீங்கித் தம்முட்கடி
முயங்குதல் உமோயின், அம்முயக்கம். ஏ - று.

கடுதல் ஒத்தவள வினாதல். முதிர்ந்ததுணியாயவழித் துன்பம்
பயத்தலானும், முதிசாத புலவியாயவழிக் கவலியின்பம் பயவாமையானும்,
இரண்டற்குமிடையாகிய வளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக்
கடிமுயங்கப்பெறினென்றான். அவ்விரன் டின்பமும் யான்
பெற்றேனென்பதாம். (கஃ)

கண்டும் பிரிவினை வடநுண்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றுமை

விதப்புப் புலவி யென கால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்சுமைபுள்ளும், ஆற் சுமை படர்மெலிந்திரங்கள் முதல் சிறையழிதலீசுயவற்றள்ளும், விதப்பு அவர் வயின்விதம்பன்முதற் புணர்ச்சிவிதம்பலீசுயவற்றள்ளும், புலவி கொஞ்சொடுபுலத் தன்முதல் ஊடலுவகையீசுயவற்றள்ளும் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினாலுய நீக்கத்தினையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐயகைத்தென்சுரா லெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன் மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத் தேர்குற்றத்தானநாவதல்லது உலகியல் பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவக் பரிமேலழகருரை முற்றப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தன் கருத்தமைதி தானே
 கருதி—விரித்துரைத்தான் பன்னு தமிழ்தேர்
 பரிமே லழகனெனு மன்னு முயர்காமன் வந்து.
 பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
 நாலெல்லாம் வள்ளுவர்செய்
 நாலாமோ—நூலிற் பரித்த வுரையெல்லாம்

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவமால.

அசரீரி.

உ. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை பொக்க—திருக்க
வுருத்திர சன்ம ரொனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ - ள். திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோடு -
அருட்செல்வத்தையும் அதற் குத்தக்க தெய்வத்தன்மையுமுடைய
திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகு நற்பலகை
உருத்திரசன்மர் ஒக்க இருக்க என உரைத்து - அவரிருத்தற்குத்
தனது உருவத்தி னாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து
உருத்திரசன்மர் ஒருவரே ஒப்பவேறியிருக்க
வென்று கூறி,—வானில் ஒருக்க ஓர்சொல் ஒவென்றது -
ஆகாசத்திலிருந்து அவ்வி
டத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி
ஒருவாக்கியம் ஒவென்று
இரைந்தெழுந்தது.

“ அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் ” என்பவாகலின்,

திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் வினங் குறை: தெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளை யாமையின், தருதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவரென்னும் பெயருள், திருவென் பது உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது வண்மையையுடைய ரென்பதையும், வினக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறைகாய்கள் போற் பலவிடங்களிலும் மறைந்து வெளிப்படா திருந்த மெய்ப்பொருள் களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தா ருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள் முதனிலை, அர் இறுதிநிலை, உ சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திர சன்மர் உருத்திரனால் அடைந்த சன்மத்தைபுடையரென விரியும். அவர் முருகக்கட வுனது. திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்றேன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார் . அசீரி அருவமாய் எங்கும்நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரக்கேற்றத்தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவனோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தருதியுடையோர் யாரென யாவ ரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் படர்க் கைவினையாகக்கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ங னம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக.

(4)

நா ம க ள் .

உ. நாடா முதலான் மறைநான் முகனாயிற்.

பாடா விடைப்பா ததம்பகர்ந்தேன்—கடாரை

பெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்

வள்ளுவன் வரபதென் வாக்கு.

உ

இ - ள். கடாரை எள்ளிய வென்றி இவக்கு இலை வேல் மாற -

பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றிகைய உண்டாக்கி விளங்காவின்ற இலிபேர லும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,—காடா - உலகத்தார் விதிவிலக்குக் களை அறிந்த உய்பும்வழியை காடி,—முதல் காண்முடன் காவில் காண்முறை பாடா - படைப்புக்காலத்திலே பிரமணது காலிலிருந்து இருக்குமுதலாகிய காண்ருவேதம் களையும் பாடி,—இடைப் பாரதம் பகர்ந்தேன் - கெவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்;—பின் என் வாக்கு வள்ளுவன் வாயது - அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என்வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி வள்ளுவன் வாயின்கண்ணதாயிற்று. ஏ - று.

தன் கணவனானவின் காண்முகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதா ரமாகவின், வன் னுவன்வாயதென் வாக்கென்றும், கூறினான். பாரதம் வியாசனாக்கொண்டு சொல் லப்பட்டது. இதனால் காண்முறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திருக் குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதும், இவற் றது தோற்றமுறையால் இது சொல்லியபடி.

வாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதும்,
(உ)

இறையனார்.

௩. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு நின்றலாந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத் திருமலர்போன் மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் - புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளு வன் வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,— என்றும் யாணர் புலராத நாட்செல்லுகினும் நின்ற அலாந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மையதாய் - எக்காலத்துந் தன்னமுகுகெடாது நெடுங்காலங் கழியினும் நிலபெற்று மலாந்து தேனைச்சொரிசின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால், —குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின்

தெய்வத்திருமலர்போன்ம் - குறைவுபடாத செய்ய தளிர்களைபுடைய
 கற்புத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும்.
 எ - று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபின்
 குணங்களும், அலர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன் பிலிற்றல் இருமை
 யின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனார்
 கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்றென் னுந்
 துணிவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலிபுறுத்தற்கு
 காட்செல்லு கினுமின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு
 கூறினார். இஃது அழியாது சின்றுபெருகிப் பயன்படுமாறு
 சொல்லியபடி.

(க)

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா

நான்முகத்தோன்

முன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த்

தந்துரைத்த—நான்முறையை

வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்

சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ - ன். நான்முகத்தோன்

நான்

மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாத்

தந்து

மறைந்து வள்ளுவனாய் நான் மறையின்

உரைத்த நான்முறையை—நான்முகன் நான்

தன்னுருமைத திருவள்ளுவனுபவதரித்து காங்குவேதங்கனிணுண்மைப்பொருளை
 அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளாகத் தமிழிற்றத்துஉரிய திருக்குற
 ளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வத்திக்க - என்றலை வணங்குக,—வாய் வாழ்த்
 தக - வாய் துதிக்க,—என்னெஞ்சம் சிந்திக்க - கல்லமனம்
 தியானிக்க,—செவி கேட்க - காதுகேட்க. ஏ - று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆகியிலே
 வேதஞ்சொல்லியோனானு வேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச்
 சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன் றற்கொன்று மாறாகக்
 கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் பே:ல்வதன்மென்பது தோன்ற,
 மெய்ப்பொருளென்றார். கலைபுணர்புலமையிற் றலைமையோனானு

வீதிமுறைவழாது முதுகிலம் புரக்கும் பெருந்தகை
 புகிர்ப்பெருவமுதியென்னுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவர் பெருமான்
 தான்மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள,
 இவ்வாறு வழிபாடுக றினான், 'மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி"
 ஆகலின், இப்புத் தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனவகளால்
 வணக்கஞ்செய்த பின் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லியபடி.

(ச)

க பி ல ர் .

ரு. திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
 பணையளவு காட்டும் படித்தான்—மணையளகு
 வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
 வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ - ன். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட - மனையில்
 வளர்க்கப்படு சிற்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால்
 கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருத்திய காட்டையுடைய
 அரசனே,—வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பா விரி - திருவள்ளுவ ரால்
 அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத்
 தன்னுட் கொண்டு காட்டுதல்—திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட

பணியளவு காட்டும் படித்து - துணையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது துணியின் கணுள்ள பணிகீர் உயர்ந்த பணியினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டும் குணம் போலும் குணத்தை யுடைத்து. எ - று.

பண ஆகுபெயர். ஆல் அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகனீர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும்பாட்டு. விரி விரித்தல். எப்படி மிகச் சிறிய பணித்தனியிலே மிகப் பெரிய பணமரத்தின்சாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குதள்வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருத்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (உ)

ப ர ண ி ர் .

க. மாலும் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
 ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறியின்
 வள்ளுவரும் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
 ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ - ள். மாலும் குறளாய் வளர்ந்து இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுதும் நயந்து அளந்தான் - திருமாலும் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடி.

மாலும் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான்;—வாலறியின் வள்ளுவரும் தங்குறள் வெண்பா அடியால் வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் தர்ந்து அளந்தார்—மெய்யறியினே யுடைய திருவள்ளுவரும் தம்மிளின் முத்தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குற ளின் இரண்டுசிறிய அடி களால் அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்ட வற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அளந்தார். எ - று.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரிற்சிறிய ராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநிறதலும் இறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத்தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நிலைவாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றங் குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலைநிறதலும் அதன் சிற்றடி களால் அளவுபடாத நிலைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நிலைக் கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி.

(க)

ந க் கீ ர ர் .

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தீண்டமிழின் வெண்குறளா லானு வறமுதலா அந்நான்கு—மேனோருக் கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும் வாழியுல கெண்ணாற்று மற்று.

இ - ள். தானே முழுது உணர்ந்து - தானே வேதப்பொருளைந்தையும் அறிந்து,—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆனஅறம் முதலா அந்நான்கும் கீனோருக்கு ஊழின் உரைத்தாற்கும் - தண்ணீய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்களால் விட்டு நீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருள்களையும் அவற்றையறியாதவர்க ளுக்கு அவர் எளிதினறிய முறையாற் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும்—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும் - ஒன்றிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும்—உலகு மற்று என் ஆற்றம்- இவ்வுலகம் எதிர் நன்றி யாதுசெய்யும்! செய்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை;—வாழி - அவரும் அதுவும் வாழ்க. எ - று.

ஆனமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே,

சூசாரியராயிருந்து பிறரறி
 வீக்க அறிந்திலொக் ததாயிற்று. முழுதமென்னுமும்மை தொக்கது. ஒன்மை இனி
 மைமேனின்றது. முறை தலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு. காயணர்
 கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மா மூ ல ன் னார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பம்வி டென்னும் கான்கின்
 திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
 வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
 கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ - ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அக்கான்கின்
 திறம் தெரிந்து செப்பிய தேவை - அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட
 அவ்வேதப்பொருள்களாகிய கான் கனது கூறபாட்டையும் தெரிந்து
 உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவை—மறந்தேயும் வள்ளுவன் என்பான்
 பேதை - மறந்தாயினும் ஒருமனிதனாக உட்கொண்டே கவிஞ்ஞவ

இ

என்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளானின், அவன்
 அறிவில்லாதவனாவன்;—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார்
 கொள்ளார் - அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லு அறிவுடையார்
 கொள்ளார். எ - து.

அறமுதலியவற்றின் கூறபாடு அவற்றினது தொகை வகை
 விரிகன். மறந்தேயு மென்றதனால், கிணப்புடன் சொல்லுவோன்
 பேதையிற் பேதையாமென்பதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள
 பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும் படி
 கன்ருமகித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாக
 உட்கொண்டென் பது வருவிக்கப்பட்டது; அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே
 சாதியழிவு தோன்ற வள்ளுவ னென்பானெனினுமகமபும்.

இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காஞ்சாமென்பர். தெய் வப்புலவரை
அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

க ல் ல ா ட ி ர் .

க. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ - ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு என்ப -
அறுவகைமதத் தோரும் ஒருமதத்தார் தமது தூலிலே உலகமும்
உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள் கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின்,
மற்றொருமதத்தார் தமது தூலிலே அதனை மறுத்து அவை
வேறுமென்று நாட்டுவர்;—வேறு எனின் அன்று என்ப - அப்படி
வேறென்றுநாட்டின், பின்னொருமதத்தார் அதனை அன்றென்று
மறுப்பர்; ஆதலால், சமயதூல்களெல்லாம் இவ்வாறு
மறுக்கப்படுகின்றன—வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி என்று
என எப்பாலவரும் இயைப - திருவள்ளுவராலே முப்பாலா கச்
சொல்லப்பட்ட தூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்ட
பகுதியோரும் உடன்படுவார். ஏ - று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைபினிமதம்,
பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அஷ்டபாதமதம்; அன்றிச் சைவ
வைணவ முதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாரு மென்றது
எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப்
புறப்பட்ட சைனம், பெளத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட
சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவுப்படுத
லறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி.

(க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

80. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
 மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
 தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றோ
 பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ - ன். வள்ளுவர் பா முறை தேர் முப்பால் - திருவள்ளுவரது
 பாக்களின் மூன்பின் முறைதெரிதந்திடனாகிய
 திருக்குறளானது,—மும்மலையும் - கொல்லிமலை கோரிமலை பொதியமலை
 எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்—முந்நாடும் - குடாடு புனனாடு
 தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியும் -
 பொருதை சதிக்காவிரிசதி வைகைசதி எனப்படுகின்ற
 மூன்றுசதியையும்—முப் பதியும் - கரு

இச

மும்மலையு—மும்முறையும் - மும்மலை முந்நாடு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு
 எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்—முத்தமிழு மும் - இயற்றமிழ்
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்று தமிழ்களையும்—
 முக்கொடியும் - விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்று கொடி
 களையும்—மும்மாவும் - கனவட்டம் பாடலம் கோசம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதி
 களையும்—தாம் உடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தார் அன்றோ - தாம் முறையே
 புடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரிய
 முடிக்களின்மே லுங் கொள்ளப்பட்டமாலையன்றோ. எ - று.

அன்றோவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆருபெயர்.

மும்முரசும் சூத்திரி மும் அம்முலவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறைபுரிமை அவர் குடிமாயிற்கு இயைந்தனபோலும், அரசர் முலவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்சொல்லியபடி. (௧0)

மருத்துவன்ருமோதரனார்.

௧௧. சீந்திரீர்க் கண்டந் தெறிகக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குத் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்பாண வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ - ன். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யாண - தன்பகையென வெருண்டு மலையைச் சூத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்தி ரீர்க்கண்டம் தெறி சுக்குத் தேன் அளாய் மோந்தபின் யார்க்கும் தலைக்குத்து இல் - சீந்தி ரீர்ச் சருக்கரையையும் சிதைக்கப்பட்ட சக்கையும் தேனெடு கலந்து மோந்தபின் அதனால் தலைக்குத்துடை யோர் யாவர்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்—வள்ளுவர் முப்பாலால் சாத்நற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு - திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த முப்பாலினாலே சேத்தலைச்சாத்ந னார்க்குத் தலைக்குத்து இல்லையாயிற்று. ௭ - ௮.

யாண்போல்பவனை யாணயெனலால் சூகுபெயர்.

முன்னேட்கப்பட்ட தூல்சீனி வெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டு பொருது தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால், புண்பட்டுக் குத்தல் உண்டாயிருத்தது; இதன்னை ஒருகுற்றமுங்காண்ப்பெருமையால் அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்முன்று சைக்கும் அதற்கு மருந்தாயோ அப்படியே இதற்கு இம்முன்றுபாலும் மருந்தாயினவென்ப தாம். தீர்வென்னுந்தொழிற்பெயர் முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்ற விளங்குகை சொல்லியபடி. (௧௧)

தாக்கண்டேவனார்.

௧௨. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை

வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாநா
மப்பா லொருபாவை யாப்பீவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமுற்கு வார்.

இ - ள். நான் ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தன்னீரை வேளாதொழிதல்
வியப்பு—ஆன்று - வாளாதொடு பொருந்திய தாமரைமலர்களைப்புகடைய ஒருகுளத்தி
நீர்சென்றே முற்குவோர் வேறுதன்னீரை விரும்பாதொழிதல் வியப்பைச் செய்வ
தன்று—வள்ளுவனார் முப்பான் மொழி முற்குவார் தாம் வாளா அப்பால் ஒருபாவை
ஆப்பீவோ - திருவள்ளுவரது முப்பான்மொழியுடைய தூவிச்சென்றே முற்குவார் தாம்

ஊ

வீணாக அப்பால் ஒரு தலை விரும்புவரோ! விரும்பார்; ஆகலின், இதுவே
செய்வதாம். ஏ - று.

வியப்பைச்

தாளார்மலரொளவால், தாமரைமலரொணப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை
வியப்பென்றார். முற்குதல் இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுத்திநின்றன்மேனின்றது.
மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆப்பீவோ
வெணக்காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பென்றென்றமையால், இது வியப்பென்
றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவானபொருளையும் பெற
விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன்சுவை நறமணம் முதலிய குணங்களுலே
நிறத்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனாற்றினே அமைதி பெற்று
வேறுதன்னீரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று; ஆயினும் இஹகா
றம் ஒரு தலைக் கற்றோர்க்கு வேறுதலைக்கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லா
திருக்க, இப்போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச்செய்வதென்றதாயிற்று.
இதனால், இத்தலைகத்து எத்தற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்
பட்டது. பல்தலைகளையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல்
சொல்லியபடி.

(கஉ)

அரிசில்சுழிார்.

கஉ. பார்த்த பெருகுணவல்லாம் பாசறிய வேறு

தெரிந்து திறந்தொதுஞ் சோச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளக்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரால் லால்.

இ - ன். பரந்த பொருளெல்லாம் பார் அறிய வேற தெரிந்து - வேதத்திலே
ஒன்றேடொன்று மயக்கிசின்ற கால்வகைப் பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள்ளோர்
அறிதற்பொருட்டு வேறாகப் பிரித்து—திறந்தொதுஞ் சோச் சுருங்கிய சொல்லால்

பொருள்விளக்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லார் - அது அது தனது தனது வகை
யோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளக்க விரியும்படி வைத்துச்
சொல்லுதல் வல்லார்—வள்ளுவரால் லால் ஆர்-வள்ளுவரால்லது ஒருசுருயில்லை. எ-று.

புள் ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல்
விளக்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனயோ அப்
படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. தாலுக்கும் நாயனூர்க்
கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கூ.)

பெரன்முடியார்.

கச. கானின்ற தொக்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூகின் தளந்த குறனென்ப—நான்முறைபான்
வானின்று மண்ணின் தளந்ததே வள்ளுவனார்
தககின் தளந்த குறன்.

இ - ன். கான் சின்ற தொக்கலாய் - மணந்தக்கப்பெற்ற
மாண்பையுடைய பான் டியராசனே,—முன் காசிபனார் தந்தது கூகின்ற
அளந்த குறன் என்ப - முன் காசிப ராலே தரப்பட்டகுறனை
மண்ணின்கண்ணே சின்று உலகத்தை அளந்த குறனென்று
சொல்லுவர்;—தாம் சின்று வள்ளுவனார் அளந்த குறன்
சின்று மண் சின்று அளந்தது - தாம் இங்கே எழுந்தருவித்

நான்முறைபான் வான்
நிருவள்ளுவராலே தரப்

பட்டகுறள் துவின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும்
மண்ணின் கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந்தது. எ - து.

கு கூ என்கின்றது. ஆலுருபு ஒலிவருபின் பொருளில் வந்தது.
அக்குறள் வஞ் சித்தப். பெற்றனத்தலால் தான்முறையோடு
கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென
இரண்டுவிதவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாகவின்
வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாகவின்
மண்ணின்றென்றும், கூறினார்.

இக்குறளுக்கு தான்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் யிருத்தச் சொல்லி வேற்
றமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இப்
பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக் குறளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச் சொல்ல
லால் வேறுபாடாம். உலகத்துப் பொருளெல்லாம் இஃது
சொல்லியபடி.

அனத்தற் சிறப்புச்
(கச)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின்
புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி

வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சேரர் வின்று.

இ - ன். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி
ஆற்றல் அழியும்

என்று ஏட்டின்புறத்து எழுதார் - அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும்
வாய்ப்பாட

மாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும்
ஒதுவராகவின்

அவற்றின் வலிமை குறைபுமென்று எட்டின்கண்

எழுதார்;—வள்ளுவனார் முப்பாலை

எட்டு எழுதி வல்லாரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல்
சொர்வின்று - திருவள்

ஞவரது திருக்குறளை எட்டின்கணெழுதிவைத்து வலியுடையவரும்
வலியில்லாரும்

நதினாலும், வலிமை குறைதலில்லை. ஏ - று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அறுதாத்தம் சுவரிதமென்னுஞ்
சுரங்களின் வழுவா

மல் நுதல்வேண்டுமென்னும் விதியுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய
அந்தணரே

அதிகாரிகளாயினார்; இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும்
அதிகாரிகளாவரென்ற

நிக. சொல்லிடினுமென்றதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்
வலிமைவேண்டு

மென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொற்செறிவின்றிட்டம்.

இய்யனய்கூறவே, அவ்

வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமைபுடைத்தென்பதூஉம், இவ்வேதம்
பொருளின்

கண்ணே தலைமைபுடைத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டன.

நுதப்படுதலின் அவ்வேதத்

தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

(கடு)

நத்தத்தனார்.

கக. ஆபிராத்த முந்நாற்று முப்ப தருக்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க னுலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ

ராய்க்கேட்டை வீற்றிருக்கலாம்.

இ - ன். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்தமுந்நாற்றமுப்பது அருங்குறளும் பகர்ந்த

தற்பின் போய் ஒருத்தர் வாய்க்கேட்டை தால் உளவோ - பாயிரகாண்டிகாரங்க

னோடு சேர்ந்துதொகையாகிய அரிய ஆயிரத்தமுந்நாற்றமுப்பது குறள்வெண்பாக்க

ளையும் ஒதிபுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு துறளவோ!

இவ்வை:—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்டை வீற்றிருக்கலாம் - சிவபெற்ற தமிழிலே

புலமை சீரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வந்துகேட்டை வீற்றிருக்கலாம். எ - டு.

வீற்றிருத்தல் ஒரு சபையெவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற் றுட் பலவகைப்பட்ட தாக்கனின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிசிற்றவின், கேட்டை துறளவோ வென்றார். புலவராயெனவே, புலமை சீரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்த முந்நாற்றமுப்பது குறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஒதிபோர்ச்சு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி.

(கக)

முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார். கா.

உள்ளூற லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத் தெள்ளூற லன்றே செபற்பால—வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா ரெப்பா வலரினு மில்.

இ - ன். வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப்பகர்வார் எப்பாவ

லரினும் இல் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட தூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை;—செயற்பால உள்ளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் அன்றே - ஆதலால், நாம் இந்நூலைக் குறித்துச் செயக்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித் துப் பிறர்க்கு அதனைச் சொல்லுதலும், பிறராலே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! ஏ - று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியென்றும், தமிழின்மாத் திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரைபுந் தழுவு தற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுத லென்றும், உயிரினார். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழு கலும், அடக்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொல்லியபடி . (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலைபுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாக்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ - ன். சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொரு ளெல்லாம் தோற்ற - அறிவுடையோராற் சொல்லப்பட்ட பலதூல்களாலும் தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச்சொல்லப்பட்ட விடயங்களைல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொழிந்த முதற்பாவலர் ஒப் பார் எப்பாவலரினும் இல் - திருக்குறளைச்சொல்லிய திருவள்ளுவரையொப்பவர் எவ் வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. ஏ - று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுமுமையால் தப்பாவென்றும், பொரு ளுணர் தற்கேயன்றி ஓததற்கும் எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேடணஞ் செய் யப்பட்டது. எப்பாவலரினுயில் இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியேகொள்க. முதற் பாவலர் முதன்மையைபுடைய பாவலர் ; கால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமைபெற்று நின்றலின், அக்குறள்வெண்பா வால் துல்லியம் வல்லமைபுடையவென்றமாம். புலமையிலே காயனருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

(௧௫)

கடு

கீரந்தையார் :

கக. தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுள் முப்பாவி னாற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல் வழுகி மனமகிழத் தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ - ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுகி மனம்மகிழ - எவ்விடத்திலும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருத்திய வேலைபுடைய பாண்டியராசன் மன மகிழ - தப்பா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாடலினால் முப்பாவின் காற்பால் மொழிந்தவர் - சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மைபுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்சொழிவினாலே மூன்றபால்சுளிலே அறமுதலிய காண்கு பகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந்தவர்—தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவராயினார். எ - று.

கூர் சிறப்பு. காண்குணன் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றணுள் காண்கடங்காமை யின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று . துல்லியம் சிறப்பும், அதனால் அரணை மகிழ்.

(46)

உ. விடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
 நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றும்—கூடுபொரு
 ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
 வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ - ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே
 சொல்லப்பட்ட திருக் குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு -
 பாயிரம் நான்குநிகரத்தை யுடைத்து,—அறம் முப்பத்துமூன்று - அறம்
 முப்பத்துமூன்றதிகா ரத்தை யுடைத்து,—ஊழ் ஒன்று- ஊழ்
 ஓரநிகரத்தை யுடைத்து,—பொருள் எழுபது - பொருள்
 எழுபத்தநிகரத்தை யுடைத்து,—இன்பம் இருபதிற்றைந்து - காமம்
 இருபத்தைந்ததிகாரத்தை யுடைத்து. ஏ - று.

அறத்துப்பாலுளடங்காது அதனை விட்டு னாற்கெல்லாம்
 பொதுவாய் நின்றவின் விடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறமை
 வீடு மூன்றும் பயத்தற்சிறப்பிற்குய மூன்றனுண் முதனிற்றவின்
 வினங்கறமென்றும், யாவார்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட
 அறத்தின் கூறுபாடு இவையேயாகவின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென் றும்,
 முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத்
 துணையாய் நின்ற வின், கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின்
 பாகுபாடுகெல்லாம் இவற்றினடங்குத வின் எள்ளிலெழுபதென்றும்,
 கூறினார். என்னல் இசுழ்தல். சில பழையதூல்களிலே சிலவற்றைச்
 சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால்
 அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்ற சூசகித்து,

இதனாகையால் கருக்கு இவ்வளவு தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவன வழங்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்கருக்கும் அதிகாரத்தொகை செல்லியபடி.

நல்கூர்வேள்வியார்.

(உ.0)

உ.க. உப்பக்க நோக்கி உபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—சிப்பக்க
க்க

மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

இ - ன். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோண் மணந்தான் உத்தரமா
மதுரைக்கு

அச்சு என்ப - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய
உமா தேவியினது தோண் மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு
ஆதாரமென்று சொல்லுவார் ;—இப்பக்கம் மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்
செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு - இப்பக்கம் மாதானுபங்கி
பெண்ப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச்சொரிசின் ந
செவ்விய காவாகிய மலகையுடையவர் நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரை
க்கு ஆதாரமாவார். எ - று.

உப்பக்கம் இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை
அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச் சென்றபக்கம். உப்பக்க
நோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி நிருமால் ; இது
அக்கடவுள் சகிரநாமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவன்
உபகேசி

பென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி

மாதாவை நிகராகக் கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள் பிள்ளைமே லேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற் கேற் பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது, அச்சப்போற்றாக்குதலால், அச்சென் றார். நாயனூராலே திங்கட்டுடைபுடைச்சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந் தழைத் தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச்சொல்லியபடி. (உச)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழின்று காமத் திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார் போலு மொழிந்த பொருள்.

இ - ன். அறத்திறம் காங்கு - பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அறப்

பாலினுட் பிரிவுகள் காங்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ் - அரசு, அமைச்சு, அரசன்,

கூழ், படை, கட்டு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட் பிரிவுகள் ஏழும்—

காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து - ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்

வீருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகண் மூன்றுமாகப் பகுதிசெய்து—

பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரே - பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்

பம் கீடு எனப்படுகிற காங்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிந்த

பொருள் காங்கு உணர்வார் போலும் - அவற்று ளடங்காது ஒழிந்த பொருள் உளதா

யின், அதனை கன்றாக அறியவல்லவர்போலும். ஏ-று.
 திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது.
 நாவலரே யென்றமை
 யால், பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று.
 மூப்பாலியற்றொகையும், இவற்றி
 னடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி .
 (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உஉ. செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
 பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா

உஉபேசுநி நப்பிண்டியென்றும், அவன் தோன் மணந்தான் கண்ணிரான்
 என்றும், உந்

நாம மமதுரை அவன் அவதரித்த உடமதுரை பென்றும், மாதாதுபய்மி
 செருக்கொழிததுடை

பாண்டன்றும் பொருள்கொண்டு இச்செய்யுட்டுப் பிதிதோருரை
 உறுவாருமுளர். செத்தயிழ்ப்

பற்றினை தொருநி யொன்று பருநி யீண்டிந்காண்ட.

வதற்குரிய ரத்தணரே பாராயி னேனை
 யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

இ - ன். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா
 மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே - ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய
 வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தன்வழியி
 னொழுதுவோர்க்குப் பயன்வினைவிலே பொய்ப்பாத மொழியாகிய
 திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே:—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரிய
 அந்தணரே - ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற் குரி
 யவர் அந்தணரே, —ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார்இல் - பொய்ப்பாத

இத்திருக்குற நோதுதற்கு உரியவரல்லாதார் உலகத்திலில்லை. எ - று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழி யென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சில வேறுபாடுடையனபோற் சூன் றினும் தண்ணுணர்வானோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன் றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில்லன்றதனாலும் பொதுவேதமாத லறிக . அதற்கும் இதற்கும் பொருள்வேறேயென்றும், இதனையோதற் கதிகாரிகளா வார் யாவரோயென்றும், நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உ௩)

மாங்குடி மருதனார்.

உச. ஒதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே .
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ - ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு - திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின்,—ஒதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி - அது ஒதப்படுதற்கு எளிய சொற்களை யுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரிய பொருள்சுளைபுடையதாகியும் வேதமென்ப படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,—தீது அற்றோர் உள்ளு தொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உரு க்கும் - குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோ றும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ - று.

ஒதற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை
நன்மொழிபுணர்த்தல்களும் உணர்தற்கரிதாகியெனவே
ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியது பயத்தலும்,

பிறவுமாகிய அமுதகனினைமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர்
 பொருளாசாய்ச்சிக்கேற்ற நண்ணறிவுடையோர்.
 உள்ளுதொதுள்ளுதொதுள்ளமுரு க்குமெனவே, முன்
 காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும்பொருள் சிறத்தம் விரிந்
 தத்தோன்றதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அப்புதமா ன
 குணமுடைமைச்

சிறப்புச் சொல்லியபடி.
 (உச)

எறிச்சலூர் மலாடூர்.

உரு. பாயிர காங்கில் லறயிருபான் பன்முன்றே
 ஆய துறவறமொன் றாமூக—வாய
 வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்தரைத்தார் தூலின்
 றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்த.

கூட

இ - ள். வள்ளுவனார் ஆய்ந்த தூலின் திறத்துப்பால் தேர்ந்த -
 திருவள்ளுவ நாயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களை யாசாய்த்து,
 தம்மாலே செய்யப்பட்ட தூலினது திறத்திற்குத் தக்க கண்மையுடை
 மையால் இவையே உரியவையென்று தெளிந்த, —பாயிரம் காங்கு -
 பாயிரம் காங்குகாரமும், —இல்லறம் இருபான் - இல்லற வியல்
 இருப திகாரமும், —துறவறம் பன்முன்று - துறவறவியல்
 பதின்முன்றி காரமும், —ஊழ் ஒன்றாக - ஊழ்
 ஓரதிகாரமுமுடையனவாக, —ஆய அறத்துப்பால் கால்வகையா
 உரைத்தார் - இவ்வாறாய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதவிய கால்வகை
 யுடைத்தாகக் கூறினார். எ - று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற்
 சிறப்புடைமையின், ஆய துறவறமென்றார். துப்பு கண்மை; அது

எல்லாவருண்சீரமங்களுக்கும் பொதுவா யிருக்க. (உக)
அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

போக்கியார்.

உக. அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீகாரந்
துருவல் லரணிரண்டொன் றெண்கு: -ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்குமன்
றெண்பொரு ளேழா யிவை.

இ - ன். அரசியல் ஐயைந்து - அரசியல்
இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து, - அமைச்சியல் ஈரைந்து -
அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து, - அரண் இரண்டு - அரணியல் இ
ரண்டதிகாரமுடைத்து, - உழ் ஒன்று - பொருளியல் ஓரதிகாரமுடை
த்து, - படை இருவியல் - படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து, - நட்புப்
பதினேழ்- நட்பியல் பதினேழ்ததிகாரமுடைத்து, - குடி பதின்குன்று -
ஒழிபியல் பதின்குன்றதிகாரமுடைத்து, - எண்பொருள் இவை ஏழாம்
- எண்ணப்பட்ட பொருட்பாறுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ - று.

அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும்,
பொருளு
யார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக்
கடும்போரிற் பின்கொடாத திண்மை உரித்தாகலின்,
திண்படையென்றும், கூறினார். பிற்காலத் தார்
அமைச்சமுதலியவைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும்
வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.
(உஉ)

மோசி கீரனார்.

உள. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
 பூண்பா விருபாலோ ராராக—மாண்பாய
 காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
 காமத்தின் வள்ளுவனார் கன்கு.

இ - ள். ஆண்பால் ஏழ் - ஆண்பாற்கூற்று

ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறிரண்டு - பெண்பாற்கூற்றுப் பன்
 னிரண்டதிகாரமும்,—அடுத்த அன்பு பூண்பால் இருபால் ஓராறாக -
 ஒருவகையொருவர் அடுத்து அன்பைப் பூணுதற்பகுதியுடைய
 அவ்விருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமாமக,—மாண்பு ஆய காமத்தின்பக்கம்
 ஒருமூன்றாக காமத்தின் வள்ளுவனார் கன்கு கட்டுரைத்தார் - மாட்சியான
 காமத்துப் பாலினியல் கள் மூன்றாகப் பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவர்
 கன்குகுறினார், ஏ - று.

இஉ

கசூ

இவையே பொருளிலக்கணத்திலக்கையக் களவியல் சற்பியலென
 இரண்டாகப் பட்டன. காமத்துப்புாலியலதிகாரத்தொகை
 சொல்லியபடி.

(உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா
 மெய்யாய வேதப் பொருள்வினங்கப்—பொய்யாறு
 தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள்ளுவனாகி
 யந்தா மறைமே லயன்.

இ - ள். அதிகாரம் தூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா - அதிகாரம்
 தூற்றுமுப்பத்து மூன்றாக,—மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாறு
 வினங்க - வடமொழியிலிருத்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறுது
 வினங்கும்பொருட்டு,—அந்தாமறைமேல் அயன்தான் வள்ளுவனாகித்
 தந்தான் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கும் நான் முகக்கடவுள்

தான் திருவள்ளுவனாக உலகத்தார்க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். எ-று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது . மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய் யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், கிடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. (உஅ)

மதுரைத் தமிழ்நாகரூர்.

உஉ. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா லீல்லாத வெப்பொருளு மில்லைபாற்—சொல்லாற் பார்த்தபா வாசென் பபன்வள் ளுவனார் சுரந்தபா வையத் துணை.

இ - ன். எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள - பலவகை நூல்களாலுள் சொல் லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன;—இதன்பால் இல் லாத எப்பொருளும் இல்லை - இதனிடத்திலாத யாதொருபொருளும் எந்நூலகத் தும் இல்லை;—சொல்லாற் பார்த்த பாவால் பயன் என் - ஆதலால், சொல்லவிலானவே விரிந்த நூல்களாற் பயன் யாது—வள்ளுவனார் சுரந்தபா வையத் துணை - திருவள் ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாத லமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல் பொருணால் இன்பநூல் வீட்டுநூல் என்பவற்றிற். செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும்

ஒரோவழிப்பொருளெனற்கேற்பு டைமையின், அவையும் இவற்றன் அடங்குமாறதிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளு மில்லையென்றார்.

சொல்லாற் பார்தவெனவே,

ஆலை. பெருஞ்ஜாற்பாப்பின்மை பெறப்பட்டது. பார்த்தல் பதினாயிரம் தாராயாமுத விய. தெந்தவளையுயால் விரிதல், சொல்லாற்பார்த்த தூல்களை ஆய்வோர் மலைபகழ்ந்து
எலிபிடித்தல்புலு யிகவருத்திச் சிறுபயள் கொள்ளுதலால்,
என்பயனென்றார். ஆல்
ஆஃச. பா, லையம் சூருபெயர்கள். சின்னூட்பல்பினிச்
சிற்பறிவுடையோர்க்கு விதி 'வில்லுக்கண்ணுற்றும்
உள்ளுக்ககெல்வித்தனிபோலக் கண்டு தெனியுமாறு உணர்ந்
தித் தமொற்றர்நீர்த்தலின், லையத்தினையென்றார். முற்றெருக்குணா விழைவார்க்கு
இஃது இன்றியமைபாச் சிறப்பிற்றென்படி. (உக)

கடு

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

௩௦. எப்பொருளும் யாரு மிப்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர் தாஞ் செப்பவநு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ - ன். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நேர்வன -
பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும்,
ஒப்பனவாகும்,—எப்பொரு
ளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும்
முப்பாற்கு நிகர் இல்லை - எவ்வகைப் பட்ட பொ ருள்களையும்
எவ்வகையோரும் அவற்றின்றன்மை யோடு அறிய அவர்க்குச்
சொல்லும்படிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு
உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ - று.

மற்று அஃச. அறிதற்கரிய வேதாந்தப்பொருளு மென்பதற்கு

எப்பொருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரே யன்றி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயத்திரிபின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிரகுவிசாண்மொமென்றற் குச செப்பியவென்றும், கூறினார் பண்டையென்பது சீராமகதைக்குவ கூட்டுக. உதாரணமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், கீதிரூபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெ னவும், கூட்டிச சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயயகனாதலறிக. எப்பொரு ளும் யாருமியல்பினறிவுறச செப்புதல் வேதத்திற்கின்மையால், முன் முப்பாவின் மிகையொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட்ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (உ0)

உருத்திரசன்மகண்ணார்,

௩௧. மணற்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத் துணச்சரக்குந தாய்முலை பெரண்பால்—பிணக்கிலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க் காய்தொறு முறு மறிவு.

இ - ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும் - மணலைத் தோண்டித்தோறும் நீர் பெருகும்,—மைந்தர்கள் வாய்வைத்து உண்த தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும் - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தா யினதுமுலைக்கண் நல்லபால்பெருகும்;— பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆய்தொறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும்அவைபோல, பிணக்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவ ரது திருக்குறளை ஆராயுநதோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ - று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல் லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயந்த நல்ல தாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புணந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லா மையால், பிணக்கிலா வாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிஆறு மெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம்

விதிவிலக்குக்களைக்கற்பித்தல்வேண்டி மென்றதாயிற்று. இதனைச்
 சிலகாற்பயிற்வினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்
 வேண்டுமென்றபடி.

பெருஞ்சித்திரனார்.

(உச)

உஉ. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் புலிகு
 னோதிய வொன்பொரு ளெல்லா—முதரத்ததனும்
 க்கீ

குதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
 வேதமே மேதக் கன.

இ - ன். தாது அவிழ் தார் மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாவையையுடைய
 பாண்டியராசனே,—ஏதம் இல் வள்ளுவர் இன்குறள் வெண்பாலினால் ஓதிய ஒன்
 பொருளெல்லாம் உரைத்ததனும் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்

பாக்களாலே காங்கு வேதங்களாளுக்கு சொல்லப்பட்ட ஒன்றியபொருள்களையெல்
 லாம் உறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே - மேம்பாட்டுக்
 குத்தக்கவை அக்குறள்வெண்பாக்களோ, முதலாலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த
 வேதங்களோ! நீசொல்வாயாக. ஏ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை
 என்னும்பொருளைத் தந்துகின் றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா.
 பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரொதிரிகளாலே
 மறுக்கப்பட்டிருக்க குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில்வள்ளுவ
 ரென்றும், தாங்குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் வினையாமைபற்றி இன்குற
 ளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட கற்குணமுடைமைபற்றி ஒன்

பொருளென்றும், உறிஞர். தூலாசிரியர்க்கும், தூலுக்கும், தூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே, இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (உஉ)

நரிவெருஉத்தலைபார்.

௩௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறிபச் சொன்ன முதுமொழிநூன்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

இ - ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மன்பதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல் உள்ள அரிது என்று - இன்பமுதலிய இந் நார்பொருளியல்புகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல் லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரப்படுதற் கரிதென்று, - வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தார் - திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தார் எளிதி லுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறிஞர். ஏ - று.

முன்பறியவெனவே, உற்சர்ப்பிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற் கேற்ற சூயுண்ட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதும், அவசர்ப்பிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதும், பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் முதற்பாட்டுரையிந்நான்கு. தேயவழக்கின்படாததும் வருத்திக் கற் போர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதமாய் எல்லாமொழிகட்கும் முற்பட்டுக் கடவுள் மொழியாய் நின்றலின், முதுமொழியென்றார். அறமுதலிய நான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றாமையைய உடைத்தாகலின், உள்ளவரிதாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிதுசொல்லுதற்குக் காரணம் உணர்த்தியபடி. (உஉ)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்குழார் :

௩௪. புலவர் திருவள்ளுவர் அன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப—நிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்

கறங்கிருண்டி மாலைக்குப் பெயர்.

கீள்

இ - ன். பூமேல் புலவர் திருவள்ளுவர் அன்றிச் சிலவர்

புலவரெனச் செப்பல் - பூவுலகின்கண்ணே புலவரெனத் திருவள்ளுவரை யன்றி வேறசிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல்—மாலை சிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயர் மற்றும் கறங்கு இருள் மாலைக்கும் பெயர் (செப்பல்) - மாலைவென்பது சிலவால் விளங்குகின்ற அக் திக்கும் பெயராக மற்றும் சூழ்கின்றவிருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச் சொல்லு தல்போலும். எ - று.

செப்பலென்றது பின்னுக் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பல வேறுவகைப் பட்ட தூணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருக்கேகொண்ட போறியுடைமையாம். உயர் வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமை யன்றாய் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது நாயனர்க்கே காரணப்பெய ராமென்றபடி. (உச)

மதுரையறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

கூடு. இன்பமும் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ - ன். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர - பின் வரக்கடவனவாய கசமுந் துக்கமுமென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவகைக் காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும், —அன்பு ஒழியாது மனம் மகிழ - தம்மேலன்பு நீங்கா மல் உள்ளங்களிகூடவும், —மன்பதைக்கெல்லாம் ஒது சீர்வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து உரைத்தார் - மக்கட்பரப்புக்கு கல்லாம் புகழப்படுஞ் சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினார். எ - று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும்; துன்பத்தின் காரணம் விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்த்தலும் மாம். வேண்டுவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்தலின், மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம் போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மன்பதைக்கெல்லா மென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு “வாயுறை வாழ்த்தே வயக்க நாடின—வேம்புக் கடுவும் போல வெஞ்சொற்—ரூக்குத லின்றி வழி நனி பயக்குமென்—ரேம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே*” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்கால விளைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி.

(கூடு)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்.

கூ. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனிபா யானைக்—கமாரும்ப
ரேவிற் திருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ - ள். பூவிற்குத் தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே
தாமரைமலரும்—பொன்னுக்

குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே
சாம்புனதம்—பொன்னும்—பூவிற்கு அருமுனி ஆ - பசுக்களுக்குள்ளே
காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம்பல் - யானைகளைக் குள்ளே
ஐராவதமும்—தேவில் திருமால் என - தேவர்களுக்குள்ளே
திருமாலும் போல,—பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப -
தூல்களுக்குள்ளே திரு
வள்ளுவரது குறவெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

* பொருள், செய்புனிபல், 446.

ஏ அசை. பா ஆருபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என கால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுணியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுணியா வென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலனல்களினும் சிறந்து சிர்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

(உச)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

உள. அறமுப்பத் தெட்டிப் பொருளெழுப தின்பத் திறமிருபத் தைத்தாற் றெளிய—முறைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவன ரோதவழுக் கற்ற தலகு.

இ - ள். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் - அறத்தின் கூறுபாடு முப்பத்தெட்டி காரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால் - பொருட்கூறுபாடு எழுபதிகாரங்க ளாலும்,—இன்பத்திறம் இருபத்தைத்தால் - காமத்தின் கூறுபாடு இருபத்தைத்தி காரங்களாலும்,—தெளிய - தெளியும் பொருட்டு,—முறைமையால் வேதவிழுப் பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓத - காரணகாரிய வொழுக்கால் வேதத்தி னுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனார் ஓதலால் - உலகு வழக்கு அற்றது - உலகமானது வழவுதலினின்றும் நீங்கிற்று. எ - று.

திறமும் ஆலும் முன்னுக்கூட்டப்பட்டன.

உடர்வாகிய பொருள் கருமகாண்டம் பிரமகாண்டபிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழக்குதல் விதியவிலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றுக்கோடல். உலகு மக்களையுணர்த்திசின்றது.

துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதில் வேறுபட்ட முப்பால்களினதி காரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி.

(உஎ)

கோலூர் கிழார்.

க.அ. அறமுத னுக்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
 திறமுறத் தேர்ந்து தெளிய—குறள்வெண்பாப்
 பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநீ ரொவ்வாதே
 முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ - ள். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திறம்
 உறத் தேர்ந்து தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார்
 பான்முறை - அறமுதலியநான்கு பொருள்களையும்
 மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து தெளியும்
 பொருட்டுக் குறள் வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ
 நாயனாரது முப் பால்களைபுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே—முன்னை
 முதுவோர் மொழி கேர் ஒவ்வாது - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது
 னூல்களுக்கு நேர்தல் பொருந்தாது. எ - று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார் வடமொழியிலும்,
 தென்மொழியிலும், பிற மொழிகளிலும். தூல்செய்த முனிவரும்,
 புலவரும், பிறரும். அந்தூல்களாவன மனு முதலியோராலே
 செய்யப்பட்ட அறநாண்முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முந்தால்
 கனிலொன்றும் சேர் க்கப்படுதற்குத் தருவதன்றென்று சொல்லியபடி.
 (க.அ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

க.க. தேயிற் சிறந்த திருவன் னுவர்குறள்கே
 பாவிற் சிறந்திடுமும் பால்பகாரர்—நாவிற்
 கக

குயவில்கை சொற்கவை போர்வில்கை மந்துஞ்
 செயவில்கை பெண்ணக் திரு.

இ - ள். தேவீற் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்பாவீற் சிறந்திடு முப்பால் பகரார் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றாரின்ற முப்பால்களையும் ஒதாரது—காலிற்ரு உயல் இல்லை - வாக்கிற்கு இன்சொற்சொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது,—சொற்களைய ஓர்வு இல்லை - மனத்திற்குச் சொற்களின்சுவையை அறிதல்உண்டாகாது,—மற்றும் செயல் இல்லை—இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செயலுண்டாகாது—என்னும் திரு-என்றுகிணத்தத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேரான். ஏ - து.

சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்த்துள வாகாமை கூறவே, ஒதுவோர்க்கு இவையுளவாகவின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறக்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல், பிறன்பொருள் விழைதல், பிறன்பொருட்டுக்கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க் கிறதியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப்பிறன்மனைபுணர்ந்தல், உயிர்க்கொலைசெய்தல், பழிபூணுணல், பிறப் பொருள்வெளவல்களும் ஆகிய குற்றங்களைல்லாம் நீங்குமென்பது பெறப்பட்டது.

அறவீன்பங்கட்குக் காரணமாக ிறப்புடைய பொருட்பேறு மென்றபடி.

இஃதோதவின் உளதா

(உக)

இழிகட்பெருங்கண்ணாரர்.

சு. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ் செம்மை தெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மைபின் வீடவற்றி னான்சின் விதிவழங்க வள்ளுவனார் பாடின ரின்குறள்வெண் பா.

இ - ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செம்மை

செய்யின் தெளிவு பெற - இகபரங்கட்காவன விரண்டையும்
 விண்ப்பயன்றொடர் தற்குரிய ஏழுபிறப் பிற்குமாகச் செவ்வையான
 வழியால் யாவரும் தெளிதல் பெறவும்,—மும்மையின் அவற்றின் வீடு
 காண்கின் விதி வழங்க - அறம்பொருள் இன்பமென்னும் முப்பால்சு ளுள்
 அம்முப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய காற்பொருள்களது விதிகளும்
 வழங் கவும்,—வள்ளுவனார் இன் குறள்வெண்பாப் பாடினார் -
 திருவள்ளுவநாயனார் இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினர். எ - று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் கோயாளிக்கு மருத்தும் அறு
 பாணமும் பத்தியமும்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணது கூடி நிற்கும் வழி.
 வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு
 சொல்லியபடி. (சு)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
 யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
 திருவன் னுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
 பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

இ - ன். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும்
 எடுத்தியம்ப வல் லார் - மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும்
 அறிவுடையார் யாவரும் இனி

உ-0

இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்;—தேவர்
 திருவள்ளுவர் செப்பி யவே பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார் -
 ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவ ராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே
 ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ - று.

இங்ஙனங் கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து
 உள்ளவாறெடுத்திச்சொல்லுதல் அறிவு டையார்க்கு ரு டியாமையால்,
 ஒழுக்கம்பூ ண்டார்க்கு அதன் கண்ணே சொல்லப்பட்ட படி.

வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுருவோர்க்கும், வரும் கன்மை சொல்லியபடி.

(சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணூர் :

சஉ. வேதப் பொருளை விரகால் விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தார்—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டி.

இ - ள். வேதப்பொருளை உலகோர் ஒத விரகால் விரித்துத்தமிழால் உரைசெய்தார் - வேதத்தின்பொருளை உலகத்தார் ஒதியுணரும்பொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளினார்;—ஆதலால் உள்ளார் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய்மொழிமாட்டி உண்டு என்ப - ஆதலால், நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின் கண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். ஏ - று.

உப|| யத்தால்விரித்தல் சொற்கருக்கத்தால் ஒதற்கெளிதென மனவெழுச்சியுண் டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்பப் பொருளளவு விரியவைத்தல். நினைக்கப் படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண் ணே இக்காரணத்தால் தோன்றாநின்றன வென்று கூறியபடி.

(சஉ)

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்.

சக. ஆரியமுஞ் செந்தமிழ் மாராய்ந் திதனினிது
சிரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா

ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ - ன். ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது சீரியது என்று ஒன் றைச் செப்பரிது - வடமொழியையும் தென்மொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக்காட்டி லும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது,—ஆரியம் வேதம் உடைத்து தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஒது குறட்பா உடைத்து - வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ் மொழி ஆதலால். ஏ - று.

திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து,
ஆல் அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும்
பிறமொழிகள்போலாது பாணினி யாரும் அகத்தியனருமுதலாகிய
முனிவர்களாலே செய்ப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி
சிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலி
ய் வந்துக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய்
சிற்றலாலும், ஒன்றம்

உக

கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமை பற்றி வடமொழிக்குச் சொல்
லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கென்னே திருக்குறள் உண்டாதலின் இனிவிடா
யென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றென்றைச் செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குற
ளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைகிறைவு சொல்லியபடி. (சக)

களத்தூர்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாவி னோதுங்
தரும முதலான்குஞ் சாறு—மருமறைக
ளைத்துஞ் சமயநா லாறுநம் வள்ளுவனார்
புத்தி மொழிந்த பொருள்.

இ - ன். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநால் ஆறும் நம் வள்ளுவனார்
புத்தி மொழிந்த பொருள் - இருக்குமுதற்பாசதமீரூகிய அரிய தே
வதங்களைத்தும் அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட சமயநால்களாறும்

நம்முடைய திருவள்ளுவரால் உலகத்தார்க்கும் புத்தி யாகச் சொல்லப்பட்ட தூலிலடங்கும்,—ஒருவர் இருகுறளே முப்பாலின் ஒதும் தரும் முதல் நான்கும் சாலும் - ஆதலால், ஒருவர் ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களைபுமே முப்பால்களில் அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நார்பொருள்களும் அவருக்குப் போதும். ௭ - று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதியுணாமுடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடை மைபற்றி, அருமறைகளைந்துமென்றார். சமயநூலாறும் ஒன்றேபொருளென்னும் பாடீ. மறையிற் காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கக்கொளுத்தி கல்வழிப் படுத்த ஊத்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னு முரிமைதோன்றற்கு நம் வள்ளுவனொன்றார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் நம் வள்ளுவரை புந்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவை பலவற்றினும் வேறுவேறு வகைப்பட்டுச் செந்துகின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இங் வொருநூற்கண்ணே அடங்கிநிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஆகு பெயர். ஒருவரெனப் பொதுப்படக் கூறலால், இதனை ஒதுதற்குப் பெண்பாலாருக் கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு தூலோடுபுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் ஒதியுணர்ந்தோராவரென்றபடி. (௪௪)

நச்சுமறார்.

சுரு எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

இ - ள். எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கு இல் வனப்பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இன்றி என்று எவர் செய்தன—எழுத்துமுதல் வண் ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,—எல்லாம் இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா

இயம்பின - அவையெல்லாம் இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ - று.

உனப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருத்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவந்றாய்கினை வண்ண முநலியன. ஒவ்வொருகாலத்திற் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருருணத்தினாலேநிற்றீது
 இடு

உஉ

வினய்க று ல் செய்தனர். இவரோடுவெனின் எல்லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து நிற ந்து வினய்கச் செய்தமையின், இவ்வாறு கூறினார். இதன் பாக்களின் நிறப்புச் சொல்லியபடி.
 (சஉ)

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்.

சசு. கலைநிரம்பிக் காண்டற் இனிதாகிக் கண்ணி
 னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுள்—தொலைவிலா
 வானார் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
 பானு னயத்தின் பயன்.

இ - ள். கலை நிரம்பிக் காண்டற்கு இனிதாகிக் கண்ணினிலை நிரம்பு நீர்மைத்து எனினும் - மதியமும் முப்பானுலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிறைந்து, கோக்குதற்கு ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு இனிதாகி, முகக்கண்ணினிலையில், அசக்கண்ணினிலையில், நிரம்புகின்ற தண்மைபுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,—வள்ளுவர் முப்பானால் நயத்து இன்பயன் தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியந் தனக்கு உண்டோ - திருவள்ளுவரது முப்பானுவினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே நிரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ - று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்த ல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவாணர்மதிய மென்றார். நயம் மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவு றுமை முதலியன. பயன் இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்தமதியையாயினும் சொல்லுதமெனப் புகின் அதுவும் இதனாற்றருவதன்றென்றபடி. (சக)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகளி யான்ற பொருடரி பின்பு
சிறந்தசெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனாரேற்றினார்வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

இ - ள். அறம் தகளி - தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி - பொருள் திரியும்,— இன்பு செய் - காமம் செய்யும்,—செஞ்சொல் தி - செவ்வியசொல் சொரும்பும்,— குறும்பாத் தண்டா - குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வையத்து வாழ்வார் கள் உள்ளிருள் றீக்கும் விளக்கு ஏற்றினார் - திருவள்ளுவநாயனார் பூயியின்கண் வாழ் லோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினார். எ - று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற் றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாய்ராத திருவாயிற் பிறந்த செஞ்

சொல் அறமுதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தவின், இயங்கனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்துள்ளார்க்கு மாத்தி

ரமே உபயோகியாய் சிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் சிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடக்கு யிக்குச் சிறந்து சிற்சின்றமை உணர்த்தியபடி.

உந்

குலபதி நாயனார்.

சஅ. உள்ளக் கமல் மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் றரிடவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்டாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தருங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ - ன். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய

இருள் தள்ளு

தலால் - கொஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலுள்ள
பிரிதொன்ற

னாலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்,—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்டாவும் வெங்கதிருங் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக்
கொள்ளத்தரும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத்
தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும்,
அச்செய்கையைக்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தரும். எ - று.

செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது;
அது மலர்த்தலும் தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே,
செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகா
தென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு
ஒருபுடையொப்பா மென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குழிக் கீரனார்.

சக. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளக்கினவே—முப்பாலிற்
மெய்வத் திருவள் ளுவர்செய் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ - ன். தெய்வத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற் செப்பிய குறளால் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவராயனார் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறியகுறறணுலைக் கேட்டறிதலால்—கையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப்

போயின - உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின்பகுதியிற் பட்டவை யெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின—பொய்யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் வினங்கின - பொய்மமையல்லாத மெய்யின்பகுதியிற் பட்டகையெல்லாம் மெய்யேயாய் வினங்கின. எ - று.

குறளாற் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய் வினங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன்றேற் கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பால போற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தந்திறப்புச் சொல்லியபடி. (சக)

கொடிநூழன் மாணியூதனார்.

இஃ. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின் திறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த வாளார் கெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற் கேளா தனவெல்லாம் கேட்டு.

இ - ன். மறன் எறிந்த வான் ஆர் கெடுமாற - பகைவகையெறிந்த வாட்பகை - தங்கிய வீடுக்கும் பாண்டியராசனே, - வள்ளுவனார் தம் வாயாற் கேளாதனவெல்

உச

லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம் - திருவள்ளுவராயனாரது வாக்கால் இதற்கு முன் கேட்கப்பட்டில்லாதவை யெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அறத்தின்றிறத்தை யறிந்தேம், - பொருட்டிறன் அறிந்தேம் - பொருளின்றிறத்தை அறிந்தேம், - இன் பின் திறன் அறிந்தேம் - இன்பத்தின்றிறத்தை அறிந்தேம், - வீட்டுத்திறன் தெளிந்தேம் -

வீட்டின் திறத்தை அறிந்தேம். ஏ - று.

நிறன் அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கோதன பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னூட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர் தற்குரிய உறுதிப்பொருண்கு முணர் தலின், இனி யாதொன்றும் குறைவில்லையென்றபடி. (10)

கவுணியனார்.

இச. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய வந்த இருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய நன்னெறி நாமறிய நடிப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய வின்குறள் வெண்பா.

இ - ன். முந்திய நன்னெறி நாம் அறிய நடிப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய இன் குறள்வெண்பா - முற்பட்டதாகிய நல்லவழியை நாமறியும்பொருட்டு நாவால் வினக்கு கின்ற புலமையைபுடைய திருவள்ளுவரையனாரைச் சொல்லப்பட்ட இனிய குறள் வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய - நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,— செவிக்கு இனிய - கேட்டாற் காதுக்கு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்கு இனிய - ஒதி னால் வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இருவினைக்கு மா மருந்து - தொடர்ந்து வருகின்ற இருவினைகளாகிய கோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. ஏ - று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை கோயென்றாமையால், ஏக தேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவினையென்றார். முற்பட்ட நல்வழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைந்துள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைப் பட்ட கற்பினையினாலே மறைபட்டு கின்றமையின், நாமறியவென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும்

சொற்பொருணயங்களாலே இன் பம் லீனத்துத் தெய்வத்தன்மையால்
லீனத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (௧௬)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவி வெண்டிங்கள்
பொன்னென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா விலைத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

௫ - ன். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள்
புறவிருளைப் பொன் னென நீக்கும் - சங்கிரன் சாகுரு ரூரியன்
சந்திரன் என்பன புறத்திருளை விரை விலே நீக்கும்
ஒளிகளாம்;—தெள்ளிய வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பா அலைத்தோர்
உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி - முற்றணர்ந்த திருவள்ளுவராயனாத
இனிய குறள் வெண்பா உலகத்தோராத உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ
- து.

இங்ஙனங்கூறலே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள,
அகத்திருளுக்கு இஃதொ கூறே உளமென்றநாயிந்து. அவற்றுள்
ஒன்றாவும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்க வல்லதாகலின், இதற்கு
எவ்வாற்றினும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி. (௫௨)

உரு

ஆலங்குடிவங்கனார்.

௫௩.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குத்
 தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—தெள்ளமுத
 முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
 வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ - ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாத - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையையே சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது;—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர் - அத்தெள்ளிய அமுதையுண்டு அதன் சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்;—வண்டமிழின் முப்பால் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும் - வளம் பொருந்திய தமிழின்கண்ணதாகிய முப்பாலாகிய அதின் மும்மடி நிறந்த பாலை எவ்வுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ - று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல் அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிலுபட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு கொஞ்சின்கணிலைபெற்ற ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தவின் ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலிவுட்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குக் கருமபூயியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறதல் கூடாமையின், உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி, அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமதுமேற்பட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியப்பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வரென்பதுபற்றி, அவ்வளவு கூறினாரெனினுமமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

(இட.)

திருத்தணிகைகி சரவணப்பெருமானையர் செய்த

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
 குறுகத் தறித்த குறள்.

இ - ன். குறள் - நாயனரது தூலின் ஆயிரத்து முந்துற்றமுப்பது குறள்வெண் பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த - கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து ஏழு கடனீரையும் அத்துளைபுட்பெய்து தன்னளவிற் குறுகும் வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோல்வனவாகும். ஏ - டு.

யக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு துண் பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவென்வினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகலீடென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனியையாய் நின்ற லின், புகட்டியென்றாயது. துளையினிடைவெளிக்கும் அதன்புறமுடிக்கும் கொள்ளப் பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு பெரிதாகலின், குறுகவென்றார். தறித்தாலன்ன வெனற்பாலது தறித்தவென இடைக்குறைத்துநின்றது. இல்லாதபொருளை உவமான மாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோற லின், தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பால்பகாவஃரிணைப்பெயராக

உக்

லின், இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின் சொற்குருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள் விரிவும் நோக்கும்வழி, அக்கடுகும் ஏழ்கடனீரும் போலுமென்றதாயிற்று. பொருள்விரிவினைளவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்.” என முதற்சொல்லை மாற்றி னுளையாராற் புகழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்

திருவள்ளுவர்.

நாயனார்.

தேவர்.

முதற்பாவலர்.

தெய்வப்புலவர்.

நான்முகனார்.

மாதானுபங்கி.

செந்நாப்போதார்.

பெருநாவலர்.

க | நூலின்றிருநாமங்கள்

திருக்குறள்.

முப்பா னூல.

உத்தரவேதம்.

தெய்வநூல்.

திருவள்ளுவர்.

பொய்யாமொழி.

வாயுறைவாழ்த்து.

தமிழ்ப்பறை.

பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

உ

திருக்குறளகராதி.

குறள்.

பச்சம். | குறள்.

பச்சம். | குறள்.

பக்கம்.

அகடாராயல்	௨௧௩	அருக்கேட	௬௧	அழுக்காடு	௪௧
அகப்பட்டி	௨௦௫	அருள்செவ்	௧௧௫	அழுக்காற்றி	௪௮
அகரமுதல	௩	அருட்செல்	௧௮	அளவல்லென்	௮௨
அகலாதணு	௨௦௦	அருமறை	௨௪௩	அளவாளாவில்	௧௫௪
அகழ்வாசார	௪௫	அருமையு	௪௭௮	அளவரிந்தார்	௮௧
அகணமர்ந்த	௨௭	அரும்பய	௫௧	அளவரிந்து	௪௪௧
அகணமர்ந்தி	௨௧	அருவினையெ	௪௪௩	அளவரிந்துணி	௮௪
அல்காமை	௫	அருளல்லதி	௭௨	அளித்தென்	௩௩௨
அல்கியகன்	௫௦	அருளில்லார்	௭௦	அறக்கூறான	௫௨
அல்கணத்தி	௨௦௮	அருளென்	௨௧௮	அறக்காரா	௨௧௮
அலையிட	௩௧௪	அருளொடு	௨௧௭	அறக்கொல்	௫௩
அச்சமுடை	௧௫௭	அருள்கருதி	௮௧	அறத்தாறிய	௪௪
அச்சமேடு	௩௦௧	அருள்சேர்	௧௧௧	அறத்தாற்றி	௪௭
அஞ்சாமைய	௧௪௧	அருள்வெல்கி	௫௧	அறத்தாள்வ	௧௫
அஞ்சாமையி	௧௧௩	அலந்தாரை	௩௭௧	அறத்திற்கெ	௨௫
அஞ்சுமறிபா	௨௪௭	அலரொழுவாரு	௩௨௮	அறத்தினால்	௧௩
அஞ்சுவதன்	௧௨௭	அலர்காண	௩௩௦	அறம்பொரு	௧௪௮
அஞ்சுவதோ	௧௦௧	அல்லலரு	௧௧	அறவாயிய	௫
அடக்கமம	௩௭	அல்லலை	௧௦	அறவினையா	௧௧
அடல்வேண்டி	௧௮	அல்லதப்பு	௧௧௩	அறவினையு	௨௧௦
அடற்றகை	௨௨௧	அவந்திந்தா	௧௪௦	அறனழி	௫௨
அடிக்விபகோ	௨௭௩	அவர்கென்	௩௭௩	அறனறிந்தா	௧௮௫
அடிக்விவரினு	௧௮௨	அவாவில்வ	௧௦௭	அறனறிந்துழு	௧௩௦
அடித்தனகா	௨௦௪	அவாவின்	௧௦௭	அறனறிந்துவெ	௫௧
அணங்குகொ	௩௦௧	அவாவென்ப	௧௦௫	அறனூக்கம்	௪௭
அணியன்றே	௨௮௧	அவிசொரித்	௭௩	அறனியலா	௪௩
அந்தணரென்	௧௨	அறையறித்	௨௦௫	அறனியூக்கா	௧௧௪
அந்தணர்நாற்	௧௫௧	அறையறியா	௨௦௧	அறனிணு	௨௧௭
அமரகத்தாற்	௨௩௪	அய்வித்தழு	௪௮	அறனென்ப	௧௮
அமரகத்துவ	௨௧௨	அய்றியடு	௪௧	அறனென்கி	௫௪
அயிழ்தினு	௨௨	அழக்கொண்	௧௧௩	அறன்கடை	௪௨
அமைந்தாவ்	௧௪௦	அழக்கொண்	௨௨௧	அறன்வகா	௪௪
அரங்கின்று	௧௧௧	அழல்பேர்	௩௫௪	அறிவிலா	௩௨௭
அரம்பொரு	௦௫௪	அழிவனூ	௧௧௧	அறிசொன்	௧௮௫

அம்போலு	௨௮௪	அழிவினவை	௨௨௭	அறிதோற்றி	௩௬௮
அரிதரோதேர்	௩௩௧	அழிவின்ற	௨௨௦	அறிந்தாற்றி	௩௬௨
அரிதாற்றி	௩௩௩	அழுக்கற்ற	௪௧	அறிவற்றம்	௩௨௫
அரியகற்றூசை	௩௪௮	அழுக்காறவா	௩௪	அறிவிவார்தா	௨௪௨
அரியவற்ற	௩௩௧	அழுக்காறடைபார்	௪௮	அறிவிவானெ	௨௪௨
அரியவென்ற	௩௬௭	அழுக்காறடைபான்	௪௦	அறிவினன	௮௧
				அறிவினுன	௫௭

௨

திருக்குறளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அநிலின்மை	௨௪௪	சூற்றினனவநிந்தி	௪௪௪	இருக்குதன்ளி	௩௫௮
அநிலுடையாரா	௪௨௯	சூற்றின்வருந்	௪௩௮	இருத்தோம்பி	௨௪
அநிலுடையாரொ	௪௨௪	சூற்றினினை	௨௦௪	இருபுனலும்	௨௪௨
அநிலுருவா	௪௩௮	சூற்றினொழு	௪௪	இருமணப்பெ	௨௪௩
அநிலயாபி	௩௨௦	சூற்றுபவர்த்	௨௪௪	இருமைவகை	௪௦
அநைபறை	௩௦௪	சூற்றவா—லிக	௨௫௫	இருவேறுல	௪௦௬
அந்காவியல்	௩௫	சூற்றவா—ல்பரி	௪௩	இருள்சேரிரு	௪
அந்நகநிந்த	௨௪௦	சூற்றவா—ல்பணி	௨௮௪	இலக்கமுடம்	௪௮௨
அந்நமகைத்தரு	௨௮௦	இகலானு	௨௪௪	இலக்கமுடா	௩௪௪
அந்நனைநத்த	௨௪௩	இசலிற்செ	௨௪௪	இலமென்றகை	௨௬௪
அந்நவரென்	௪௦௬	இசலின்மி	௨௪௫	இலமென்றவெ	௫௦
அந்நராழிபரி	௪௩	இசலெநித்	௨௪௫	இலர்பலராகிய	௪௪
அந்நகைத்தே	௪௪௬	இசலென்ப	௨௪௪	இலவென்றநீய	௫௮
அந்நூர்க்கொ	௨௮௪	இசலென்னு	௨௪௫	இலவென்னு	௪௨
அந்நலனவநி	௨௪௬	இகல்சாணு	௨௪௪	இல்வாழ்வா	௪௫
அந்நேறெண்	௪௮௨	இகழ்ச்சியிற்	௪௫௮	இல்லத்தெளி	௪௬
அநிச்செழு	௩௨௦	இகழ்ச்செ	௩௦௦	இல்லாணாயஞ்	௨௫௮
அந்பகத்தில்	௨௪	இடமெல்லா	௩௦௨	இல்லாண்கட்	௨௫௮
அன்பநிவாரா	௪௩௮	இடனின்பரு	௪௪	இல்லாதவற	௩௮௪
அன்பநிவ	௪௫௪	இடிச்சுத்து	௪௩௨	இவறனுமரண்	௪௨௮
அன்பிலன	௨௪௪	இடிபுரிந்தென்	௪௪௪	இழத்தொறுஉ	௨௪௮
அன்பிலநொல்	௨௪	இடிப்பாரை	௪௩௨	இழிவநிந்துண்	௨௪௦
அன்பிச்சுழு	௨௪	இடுக்கட்ப	௪௩௦	இழுக்கலுடை	௪௨௩
அன்பின்வழி	௨௪	இடுக்கண்கா	௨௬௩	இழுக்காமை	௪௫௪
அன்பின்விழை	௨௬௦	இடுக்கண்வ	௪௮௪	இழைத்தநிக	௨௨௫
அன்பினுமா	௨௫	இடுக்கைபி	௪௮௪	இளித்தக்க	௩௪௪
அன்புகட—லி	௨௮௩	இடுக்கைப்கே	௨௬௩	இளிவரின்	௨௪௪
அன்புகட—ல்வே	௪௬௪	இடைதெரிந்	௨௦௬	இளைநாகமு	௨௫௪
அன்புகாரண	௨௮௪	இணைமுத்து	௪௮௬	இளையரின்	௨௦௨
அன்புமறனு	௪௪	இணைசரித	௮௪	இறந்தமைத்	௨௫௪
அன்புந்நமர்த்த	௨௫	இநனைபிதன	௪௫௨	இறந்தவெ	௪௫௬
அன்பொரிஇ	௨௮௮	இமைப்பிற்கா	௩௨௪	இறந்தாரிந	௮௮
அன்போடியை	௨௪	இமைடாரின்	௨௫௬	இறப்பேபுரி	௨௪௬
அந்நறிவாமெ	௪௪	இம்மைப்பிறப்	௩௮௦	இறல்லைமெ	௫௪
ஆகாதனவிட்	௪௪௪	இயல்பாரு	௬௮	இறநிபய	௨௦௦
		இயல்பினு	௪௪	இறைகடி	௪௬௫

சூகழாற	௧௦௮	நுயலபுள	௧௧௦	நுழைகாச	௧௧௦
சூக்கங்குதி	௧௧௧	இயற்றலு	௧௧௧	இற்பித—கண்ண	௧௧௧
சூக்கமதர்வி	௧௧௧	இரக்கலிர	௧௧௧	இற்பித—கண்ணே	௧௧௧
சூக்கபிழர்	௧௧௧	இரத்தலினி	௧௧௧	இனத்தாற்	௧௧௧
சூக்கமூங்	௧௧௧	இரத்தலுமீ	௧௧௦	இனம்போன்	௧௧௧
சூக்கமாம	௧௧௧	இரத்தமூலி	௧௧௦	இனியவுள	௧௧௧
சூபயங்கு	௧௧௧	இரப்பணிசப்	௧௧௦	இனியன்ன	௧௧௧
சூபுமநிலி	௧௧௧	இரப்பாணா	௧௧௦	இனாத்தனைத்	௧௧௧
சூயந்தாயர்	௧௧௧	இரப்பான்வெ	௧௧௦	இனாயரிவ	௧௧௧
சூராலியற்கை	௧௧௧	இரகாரிரப்	௧௧௦	இன்கணுடை	௧௧௧
சூலிற்சூரொ	௧௧௧	இரவுன்னவுள்	௧௧௦	இன்சொலால்	௧௧௧
சூலினையு	௧௧௧	இரவென்னு	௧௧௦	இன்சொலால்	௧௧௧
சூநிருமார	௧௧௧	இருணீய்கி	௧௧௦	இன்சொலி	௧௧௧
சூநினைவநி	௧௧௧	இருகோக்கி	௧௧௧	இன்பங்க	௧௧௧

சூகக்குறளகராதி.

௧

குறள்.

பக்கம் | குறள்.

இன்பத்து—பய	உசடு	உயிருடம்பி
இன்பத்து—வி	கஅங்	உயிர்ப்பவு
இன்பயிடை	க௦எ	உய்த்தல
இன்பமொ	உகக	உரமொரு
இன்பம்விழை—னி	கஅஉ	உரனைசஇ
இன்பம்விழை—ன்	கஎக	உரனென்
இன்மையிடு	ங்0உ	உருவுண்
இன்மையினி—த	உகச	உருளாய
இன்மையினி—து	ககங்	உரைப்பா
இன்மையு	சடு	உலகத்தாரு
இன்மையெ	உகச	உலகத்தோ
இன்மையொ	உஅஉ	உலகத்தழீஇ
இன்றியமை	உஎடு	உலைவிடத்
இன்றும்வ	உகஅ	உவக்கானெங்
இன்னாசெ—ரை	அக	உவந்துறை
இன்னாசெ—ர்	உஅஉ	உவப்பத்
இன்னாதிசக்	கஉ	உழத்தழர்
இன்னாதின	உஉங்	உழலினார்
இன்னாமை	கஅங்	உழுதுண்டு
இன்னாவெ	அக	உழுவாரு
		உழைப்பினி
		உளபோன்
ஈட்டியவ	உஅக	

சுதவசைப
 சுத்துவக்கு
 சுர்வகைவி
 சுவர்கணை
 சன்றபொ
 சன்றமு
 சன்றமுள்பசி

உ

உடம்பாடி
 உடம்பொ
 உடுக்கையி
 உடுப்பதூஉ
 உடைசெல்
 உடைத்தம்
 உடைமையு
 உடையொ
 உடையார்
 உட்கப்படா
 உட்பகைய
 உணர்வது
 உணலினு
 உண்டார்க
 உண்ணற்க

சுச
 சுச
 உஓச
 உஓக
 உஓக
 உஓ
 உசச
 ககக
 உஓச
 உஉஉ
 உஉஎ
 ஁ஓஎ
 உசச
 கசஓ
 உக
 உஎ஁
 ககச
 உசஉ
 உஓஉ
 உஓஎ
 ஁ச஁
 ஁கஉ
 உச஁

உளரெனினு
 உளரென்னு
 உளவரைதூ
 உள்ளக்களித்
 உள்ளத்தார்
 உள்ளத்தாலு
 உள்ளத்தாற்
 உள்ளயிலா
 உள்ளமுடை
 உள்ளம்போ
 உள்ளற்க
 உள்ளியதெல்
 உள்ளியதெய்
 உள்ளினு
 உள்ளினே
 உள்ளுவதெல்
 உள்ளுவன்—னு
 உள்ளுவன்—ம
 உள்ளளாற்றி
 உறங்குவ
 உறன்முறை
 உருஅதவர்க்
 உருஅதவர்போ

உண்ணாது
 உண்ணாமைபு
 உண்ணாமைவே
 உதவிவரைத்த
 உப்பமைந்
 உயர்வலைந்

சஎ
 எஉ
 எஉ
 கூக
 கூஎக
 உகச

உருஅதோ
 உருஅர்க்கு
 உறினட்ட
 உறினுயிர
 உறுதோறு
 உறுபசிபு

௨௪

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

கூக உறுபொரு
 உகூஉ உறுப்பமைந்
 கூஎக உறுப்பொத்
 கஎகூ உறுவறுசீர்
 கூகச உறுறசிழி
 கஊ உற்றநோய்
 ககச உற்றநோய்நாரீ

உகஅ
 உகக
 உஅக
 உகூச
 ககஎ
 ககக
 எக

உகக	உற்றவன்	உகக
ககி	உற்றானளவு	உகக
உசச	ஊ	
சுஉ	ஊக்கமுடை	கசந
கஉக	ஊடலிற்றேற்ற	நஅக
உகக	ஊடலிற்றேறன்	நஅஉ
ந..சக	ஊடலினுண்	கஎஎ
உ.உ.ச	ஊடலுணம்	நஎஅ
ககஎ	ஊடலுணர்தல்	ககஅ
ந.ந.க	ஊடற்கட்	நஎ0
உககி	ஊடிப்பெ	நஅந
உகச	ஊடியல	நஎக
உகச	ஊடியிருக்	கஎக
ககி	ஊடுகமன்	நஅச
ககஅ	ஊடுதல்	நஅச

உகௌ	ஊறுடை	உஅக
கஉக	ஊதியமென்	உகௌ
கசஉ	ஊரவர்கொளவை	நகஉக
நௌௌ	ஊருணிரீர்	கௌ
நகௌ	ஊழிபெய	உஅஉ
அௌ	ஊழிற் பெரு	ககக
அநௌ	ஊழையு	கஅௌ
கௌௌ	ஊரொரா	ககஉ
கௌக	ஊரண்க்ரு	உஅக
நகௌ		
	எ	
உநௌ	எச்சமென்	உஅக
அஅ	எட்பகவ	உகௌ
கௌஅ	எண்ணேர்ந்	உகௌ
நகௌ	எண்ணித்து	கௌஅ
நௌஅ	எண்ணியவெ	ககௌ
கௌச	எண்ணியா	கசக

உசக	எண்ணென்ப	ககௌ
உஉஉ	எண்பதத்தாலெ	உயுந
உகக	எண்பதத்தானு	ககக
கௌ	எண்பொருள	கஉக
உகிஉ	எதிரதாக்கா	கஉௌ
உௌஉ	எந்நன்றி	உச
உகச	எப்பொருளு	உக
உஉய	எப்பொருளெ	கபஉ
உசக	எப்பொருள்யார்	கஉக
உஉச	எய்தற்கரி	கசச
உஉச	எரியாதக	உகக
உகௌ	எல்லாப்பொ	உகக
உகஉ	எல்லார்க்கு	உயி

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

களித்தொறு
 கள்வார்க்கு
 கள்ளுண்ணுப்
 கறுத்தின்னா
 கற்ககசடற
 கற்றதனாலா
 கற்றறிந்தார்
 கற்றூருட்கற்
 கற்றூர்முற்
 கற்றிலனாயினு
 கற்றீண்டு
 கற்றுக்கண்
 கனவினானுண்
 கனவினுமி

கா

காக்கப்பொரு
 காக்கைகா
 காட்சிக்கெ
 காணாச்சின

௩௨௯
 ௮௨
 ௨௬௯
 ௮௧
 ௧௧௬
 ௩
 ௨0௭
 ௨0௯
 ௨0௯
 ௧௨௩
 ௧0௨
 ௧௯௯
 ௩00
 ௨௩௬

௩௭
 ௧00
 ௧௧0
 ௨௪௮

குடிப்பிறம்—த
 குடிமடிந்து
 குடியாண்மை
 குடியென்னுங்
 குணநலஞ்
 குணநாடி
 குணமென்னுங்
 குணனிலனாய்
 குணனுக்குடி
 குலஞ்சுகிங்
 குழலினிதி
 குறிக்கொண்
 குறித்தது
 குறிப்பறிந்து
 குறிப்பிற்—ரா
 குறிப்பிற்—ர்
 குறறமிலனாய்
 குறறமேகாக்
 குன்றனனார்

காணாதற்
 காணிற்ருவ
 காணுங்காற்
 காணகமற்
 காதலகாத
 காதலரில்
 காதலர்நூ
 காதலவரி
 காதன்மை
 காமக்கடன்
 காமக்கடு—லு
 காமக்கடு—னீ
 காமக்கண்ணிச்
 காமமுநாணு
 காமமுழந்
 காமபிமன
 காமம்வீடு
 காமம்வெருளி
 காலங்கருதி
 காலத்தினுற்
 காலாழ்களரி

உசந
 நஉ0
 நஉக
 நசுடு
 கந0
 நடுஉ
 நசுக
 நடுஅ
 கசுக
 நநடு
 நஉடு
 நநசு
 நசு0
 நநடு
 நஉடு
 நசுக
 நடுசு
 க0ச
 கசந
 நஉ
 கசஎ

குன்றினனை
 குன்றேறி
 கூ
 கூடியகாமம்
 கூத்தாட்ட
 கூழுங்குடியு
 கூரூமைநோ
 கூறறகருதி
 கூற்றத்தை
 கூறறமோ
 கூற்றுடன்று
 கே
 கெடல்வே
 கெடாஅவழி
 கெடுவகா
 கெடுபபதூஉ
 கெடுவல்யா
 கெடுவாக
 கெட்டராக்
 கே

காலைகுசு
காலையரும்பி
காளீழியலெ

நடுநடு
நடுநடு
உஉநடு

கெடையா
கேடில்லி
கேடுமபெ
கேட்டார்ப்
கேட்டினு
கேட்பினுங்
கேளிமுககங்

கு

குடம்பைப
குடிசெய்வ
குடிசெய்வார்
குடிதழீஇ
குடிபுறங்காத்
குடிப்பிறந்தார்
குடிப்பிறர்—கு

கக
உகக
உகஉ
கக0
ககக
உகச
ககஅ

கை
கைம்மாறுவே
கையறியா
கையேவல்க

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

உஉக
ககக
ககஅ

கொ
கொக்கொக்
கொடியார்—யி

கசுசு
நடுநடு

கஎடு	கொடியார்—யு	கடுக
உஅக	கொடுத்தலு	கடுச
கசக	கொடுத்து	உசஅ
கஉ	கொடுப்பத	சஅ
உசஅ	கொடுப்பதுஉ	உஅஎ
உஉக	கொடும்புரு	நகக
உக0	கொடைய	ககக
உஉ	கொலைமே	ககஉ
நகச	கொலையிற்	ககக
உ0ச	கொலைவினை	கந
உ0க	கொல்லாந	உஅக
உ0ச	கொல்லாமை	கஉ
உ0ந	கொல்லான்	எந

உகஉ	கொளப்பட்ட	உ௦உ
கஉஅ	கொளற்கரி	உகடு
உடுசு	கொன்றன்	நசு
உஎசு		
உகஅ	கோ	
	கோட்டுப்	நஎக
	கோளில்	டு
நசுசு	சமன்செய்	நசு
கசு	சலத்தாற்	ககஉ
கசுஉ	சலம்பற்றி	உஎந
உ௦ந		
எசு		
உடுடு	சாதலினின்	சுசு
நகக	சாயலுநா	நசுக
உஉ௦	சார்புணர்ந்	க௦சு
	சால்பிற்குக்	உஅஉ
உடுடு	சான்றவர்	உஅஉ

உருந்	சிதைவிடத்	கஎச
உருபு	சிறப்பறி	கஎஉ
எ	சிறப்பீ—மு	கஉ
உரு	சிறப்பீ—ம்	அஅ
உசு	சிறப்பொடு	அ
உஎந்	சிறியாருணர்	உஎக
	சிறுகாப்பி	உகரு
உகஉ	சிறுபடை	கசஎ
ககக	சிறுமைந	நருரு
நரு	சிறுமைபல	உசஎ
கஅஎ	சிறுமைபுஞ்	உஉஉ
உஉக	சிறுமைபுணி	நக
கஉச	சிறைகாக்கு	உப
உருஉ	சிறைநல	கசஎ
	சிறறினம	கருந்
கப	சிறறின்ப	ருப
பகச	சினதலைப்	

கி

திருக்குறள்கராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
சீரிடங்கா	உருச	செற்றூர்பி	கூசுஉ	தாம்வீழ்—மெ.
சீரிணுஞ்சி	உஎடு	சென்றவீட	கஉடு	தாம்வேண்
சீருடைச்செ.	உஅஅ	செக	கஅஅ	தார்தாய்கி
சீர்மைசிற	ஊ	சொல்லவல்	கஅஅ	தாளான்மையி.
கூ		சொல்லுத—லி	கூசு	தாளான்மையெ
கூடச்சட	எடு	சொல்லுத—லு	கஅஅ	தாளாற்றி
கூவையொளி	கக	சொல்லுதல்	ககரு	தானந்தவ
கூழறுமிசை	உஉச	சொல்லப்ப	கூசு	திருணல்ல
கூழன்றுமேர்	உகரு	சொல்வண	உருஅ	திருணறிந்
கூற்றத்தாற்	ககூச	சொற்கோட்	கூசு	தினப்பொரு
கூ		கூலங்கருதி	ககரு	தினத்துணைக
கூழாமற்று	உகக	த	கூசு	தினத்துணையா
கூழ்ச்சிமுடி	ககூடு	தகுதிவென	கூசு	தினத்துணையு
கூழ்வார்கண்	கருக	தக்காய்கு	ககூஉ	திப்பாலதான்.
கூச		தக்காரின	கூசு	தியவைசெய்
செப்பமுடை	கூசு	தக்கார்தக	கூசு	தியவைதிய
செப்பின்பு	கூசு	தஞ்சந்தம	கூசு	தியளவன்றி
செயற்கரியசெ	கூசு	தணந்தமை	கூசு	தியுளுச்சுட்ட
செயற்கரியயா	கூசு	தண்ணந்தறை	கூசு	தியிணையா
செயற்கைய	கூசு	தந்தைமகற்	கூசு	

செயற்பாலசெ
 செயற்பாலதோ
 செயிரிற்றலை
 செய்கபொ
 செய்தக்க
 செய்தேமஞ்
 செய்யாமற்செய்
 செய்யாமற்செற்
 செய்வாண
 செய்விண
 செருக்குஞ்
 செருவந்த
 செல்லாமை
 செல்லாலி
 செல்லான்
 செல்லிடத்
 செல்வத்துட்
 செல்விருந்
 செலிகைப்ப
 செலிக்குண
 செலிச்'வசால்
 செலியிற்சுவை
 செயிபுணவி
 செருஅச்சிற
 செறிஸ்தாடி
 செறிவறிந்
 செறுகரை
 செறுவார்க்
 செறறவாபி
 செதருரொன

கஉக
 கடு
 எரு
 உகக
 ககஎ
 உருச
 ரஉஉ
 அக
 கடுஉ
 ககக
 கஉஅ
 கசச
 ருருக
 அச
 உகச
 அடு
 கஉஉ
 உஅ
 ககச
 கஉஉ
 உபக
 கஉச
 கஉரு
 ருசச
 ருசஅ
 ருஎ
 கசச
 உசக
 ருகஉ
 ருடுக

தந்நலம்
 தந்நெஞ்சத்
 தமராதித்
 தம்பொரு
 தம்மிலிருந்
 தம்மிற்பெரி
 தம்மிற்றம்
 தலைப்பட்டார்
 தலையினிழிந்
 தவஞ்செய
 தவமறைந்
 தவமுந்தவ
 தவறிலரா
 தன்னாலின
 தற்காத்துத்
 தனக்குவமை
 தனியேயிருந்
 தன்குற்றிக்
 தன்முனைவின்
 தன்னுயிர்க்கின்
 தன்னுயிர்நா
 தன்னுயிர்நீ
 தன்னுன்பெரு
 தன்மனஞ்சறி
 தன்னைத்தான்—க்
 தன்னைத்தான்—த
 தன்னைபுணர்
 தாயின்புற
 தாம்மீழ்—த

உசஉ
 ருசஎ
 கடுடு
 உஉ
 ருசஎ
 கருக
 உரு
 க00
 உஎக
 எடு
 எஎ
 எச
 கஅக
 உகக
 உ0
 டு
 ருஎச
 கஉக
 உடு0
 க0
 எடு
 கரு
 எக
 அரு
 அச
 டுக
 ருஅக
 ககக
 ருசக

துஞ்சினார்
 தஞ்சுவகாந்
 துணைநலமா
 துப்பார்க்கு
 தப்பினெவ
 தப்புரவில்
 தம்முச்செறு
 தளியின்மை
 தறந்தா—த்
 தறந்தா—ந்
 தறந்தார்படி
 தறந்தார்பெரு
 தறந்தாரிற்
 தறப்பார்
 தறையன்
 தறையும்புல
 தன்பத்திற்
 தன்பமுறவ
 தன்புறாஉ
 தன்னாத்து
 தன்னியார்
 தாய்காமை
 தாய்குச
 தாய்மைது
 தாய்மைமெ
 தெண்ணீரடி
 தெய்வத்தா

திருக்குறளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
தெய்வம்	கக	கலக்குரியார்	சச	திலவனாரி	சசி
தெரிதறுத்	கஅச	கலத்தகை	க.எஎ	திலையம்சன்	உஉஉ
தெரித்தலி	கக.க	கலத்தின்ச	உஎச	திலையஞ்சி	கஉ
தெரித்துண	கஉஎ	கலம்வேண்	உஎச	திலையிற்றி	கஅ
தெருளாதா	எ0	கலஞ்சுவெ	உகஎ	தில்லாதல	கச
தெனிலிலத	கஉஎ	கல்லவை	ச0க	திமுனீருயின்	உ0உ
தென்புலத்	கச	கல்லான்	உகஉ	திதைரிச	உஉச
தே		கல்லார்கட்	கஉச	திதைசெஞ்	உசஉ
தேரான்பிற	க00	கல்லாதென	கஉ	திதைமொழி	கச
தேரான்நெ	க00	கல்லாதெனரி	கஉ	திதையரி	கஉஎ
தேவாரணய	க00	கல்லாற்று	கஅ	திதைபுடைமை	சசி
தேறற்ச	க00	கல்வினத்தி	கஉச	திதைபுடையே	கஉச
தேறினுள்	உ0ச	கலிசெறு	உஉச	தினைத்திருத்	கஅச
தே		கற்பொரு	உகஅ	தினைத்தொ	க0அ
தொசச்சொ	ககஅ	கணலிணற்	க00	தினைப்பவர்	கசக
தொடங்கற்	கசசி	கணலிணைந்	க0ச	தி	
தொடலைத்	கஉச	கணலிணைல்காத்	க00	திங்காண்டெரு	உசஎ
தொடிசேகத்	ககக	கணலிணைல்காத	கசக	திங்கிற்பெ	கசக
தொடிப்புழு	உகசி	கணலிணைல்காண	க0ச	திசின்நமை	அ
தொடியொடு	க0ச	கணயென	க00	திருதிழல்	கஎஅ
தொடிந்சடி	ககக	கண்மைபுந்	க0ச	துணங்கிய	கஉச
தொட்டினத்	ககஅ	கன்றறிவா	க0சி	துண்கணியநா	ச0க
தொல்வர	உகஎ	கன்றருமாத்	கக	துண்கணியமெ	உ0சி
தொழுதகை	உகஅ	கன்றாய்கா	கசச	துண்காணு	கஉச
தோ		கன்றூற்ற	ககஅ	துணிக்சொம்	சச0
தோன்றிற்	கக	கன்றிக்கு	சச	து	
த		கன்றிமறப்	கக	துலாருணால்	ககஅ
தகல்வல்லா	உஅசி	கன்றெண்	உ0எ	தெஞ்சத்தார்	கஉச
தருதற்பொரு	உஉச	கன்றேறரி	க0	தெஞ்சிற்றற	எஅ
தகைவீகை	உஎக	கண்ணீரைவா	ககக	தெய்கட	அ
தகைபுழுவ	அச	தா		தெடுநீர்முற	சஎச
தகைபுளளு	உஅச	தாய்காதல்	கசச	தெய்கட	அ
தகைவகை	உக0	தாச்செற்று	க0	தெய்யாபெ	கசக
தகைசூயார்	கசசி	தாடாதுச	உஉஅ	தெய்யாபெ	கக0
தச்சப்படா	உஅஎ	தாடென்ப	உசக	தெய்யுயினு	உகஅ
தவென்றி	சக	தாடொதுகாடி	ககஉ	தெருகவுள	கக
தட்டார்குறை	உ0க	தாடோதுகாடி	க0க	தெருகத்துச்	ககஅ
தட்டார்கு	ககஎ	தாணகத்தி	உக0	தே	
தட்டாற்போ	உகஎ	தாணமை	உகக		

எட்டித்தருள்	உஉஅ	காணுது	உகஉ	பகரகாணு—ஐ	உகஉ
எட்டித்தரு	உஉக	காணுமற	உஎச	கோக்கினு—பெ	உகஉ
எண்பாறரு	உஅடு	காணுண	உகஉ	கோதலெவன்	உஎஎ
எத்தம்போற்	கக	காணென்	உகச	கோபெல்லா	கஉ
எயத்தவர்க்	உசு	காணெயி	உஉடு	கோய்காடி	உஎக
எயத்தவர்கல்	உடுடு	காண்கீவலி	உஅக	கோவந்த	உடுக
எயனிலசொல்	டுக	காணல	கஅக	கோனாவுடம்	உஉடு
எயனிலனெ	டுடு	காணென	கடு		ப
எயனீந்து	உக			பகச்சொல்	டுக
எயனுட	கக	கீணந்தியி	உகக	பகல்செருதி	உசச
எயயளுடு	உஅச	கீலத்தியல்	கஉக	பகல்வெல்	கசஉ
எயய்சார	டுடு	கீலத்திற	உஎச	பருத்தன்	கச

செ-அ

அ

செருத்தன்காரதி.

குறள்.

பக்கம்,

குறள்.

புகைகடம்பாக்
 புகைகடம்பாய்
 புகைபாவ
 புகைமைபு
 புகையகத்துச்
 புகையகத்துப்
 புகையென்
 பசக்கமந்
 பசத்தாளி
 பசப்பென
 பட்டலாற்றூ
 படிபுடை
 படுபயன்
 படைகுடி
 படைகொண்
 பணியுமாமெ
 பணிவுடைய
 பணிகையிப்
 பண்டறியே
 பண்டெண்

௨.௫௦
 ௨.௩.௮
 ௪௩
 ௨.௦௫
 ௨.௦௬
 ௨.௧௦
 ௨.௪௧
 ௩.௪௨
 ௩.௪௩
 ௩.௪௩
 ௩.௩.௮
 களள
 ௫௦
 ௧௧௩
 ௪௧
 ௨.௪௬
 ௩.௦
 ௩.௫௫
 ௩.௧௦
 ௧௧.௮

பற்றற்றகண்ணே
 பற்றற்றே
 பற்றிலிடா
 பற்றுதபந்
 பற்றுள்ள
 புனியரும்பி
 பன்மாயக்கள்
 பா
 பாபெறு
 பாத்துண்
 பாலொடு
 பி
 பிணிக் குமருந
 பிணியின்மை
 பிணையேர்
 பிரித்தலும்
 பிரிவுரைக்
 பிழைத்துணர்
 பிறப்பென்று
 பிறப்பெயர்

பண்பிலான்
 பண்புடை
 பதிமருண்டு
 பயணிலபல்
 பயணில்சொற்
 பயன்மாழும்
 பயன்றுக்கார்
 பயன்றுக்கி
 பரிந்தவர்நல்
 பரிந்தோய்பிக்
 பரிதோமபிப்
 பரியதுகூர்
 பரிவினுமா
 பருகுவார்
 பருவத்தோ
 பருவாலும்
 பவதுடைநீ
 பலசொல்ல
 பலசல்லகற்
 பங்குமுவு
 பல்லவைக
 பல்லாரபதை
 பல்லார்முனி

உஅடு	பிறர்க்கின்	
உஅச	பிறர்நானத்	
உடுச	பிறர்பழிபு	
டுடு	பிறவிப்பெ	
டுச	பிறன்பழி	
கக	பிறன்பொரு	
உஉ	பிறன்மனை	
உகக		பீ
உடுக	பீலிபெய்	
ச0		பு
உஅ	புகழின்ருற	
கேடு	புகழ்நதவை	
கக0	புகழ்பட	
உகக	புகழ்புரிந்	
கசஉ	புக்கிலமை	
உசடு	புணர்ச்சிபழ	
உகச	புததேளுவ	
கஅக	புரந்தாரைன்	
உகஎ	புலத்தலிற	
உகஉ	புலப்பயலன	
உக0	புலப்பேன்	
ககக	புல்லலவயுட்	
டுடு		

பழகியசல்	உகஅ	புலவா, திரா
பழகியசட்	உகஅ	புல்லிகெடர்
பழிமலை	ககஅ	புல்லிவிடா
பழியஞ்சி	கக	புதகருன்றி
பஞ்சதன்	கஅக	புதககறிப்
பனழகமயெ	உகஅ	புதததழப்
பனழயமெ	உகஉ	புதததய
பதததததன்	ககஉ	புனகண்ணை

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்
க00	பெ	
எஎ	பெண்ணிய	உஎஅ
கக	பெண்ணிற்	கக
க00	பெண்ணினுற்	ககஅ
கஉக	பெண்ணைவல்	உகஉ
ககஉ	பெய்த்கண்டு	கஎ

சு	பேணுதுபெண்	உடு
சு	பேதைப்பரு	உடு
சு	பேதைப்ப	சு
சு	பேதைமய	உடு
சு	பேதைமயெ	உடு
சு	பேதைமயெர	உடு
சு	பேதாணமை	உடு
	பொ	
சு	பொச்சாப்பார	சு
சு	பொச்சாப்பு	சு
சு	பொத்தலத	சு
சு	பொதுநோக்	சு
சு	பொய்யபயெமா	சு
சு	பொய்யமைய	சு
சு	பொய்யாமையொ	சு

உ.உ.டு	அபராயபாமைய	அ.அ.
க.அ.உ	அபாருமார	டு.க.
க.அ.க	அபாருட்பண்டி	உ.க.
க.க.டு	அய்யரு-அபாரு	உ.க.
உ.0.அ	அபாருணீய	க.அ.
க.வ.டு	அபாருணமா	க.டு.
க.அ.உ	அபாருள்கரு	க.உ.
க.அ.உ	அபாருள்வகடு	உ.அ.
அ.அ.	அபாருள்ல்லவரை	உ.அ.

டு.உ	அபாருளலவழ்	க.டு.
உ.அ	அபாருளறரு	அ.
அ.அ	அபாருளாடசி	அ.
க.டு.உ	அபாருளாரு	உ.அ.

குறள்.

பக்கம். குறள்.

பொருளென்
பொன்னொ
பொறியின்
பொறிவாயி
பொதுத்தலிற்
பொறையொ

பொ

போற்றினரி

ம

மகன்றந்தை
மக்கண்மெய்
மக்களேபோல்
மங்கலம்மன்ப
மடலூர்தல்
மடிமடிக்
மடிமைகுடி
மடியிலா
மடியுளா
மடியைமடியா

உகஎ

கசஉ

கஅ0

ச

சஇ

உகக

உ0க

உக

உஉ

உ0இ

உக

உகச

கஎச

கஎஎ

கஎஅ

கஅ0

கஎச

மனத்துக்கண்

மனத்துளது

மனத்தொடு

மனகலத்தி

மனநலநன்கு

மனகலமன்

மனந்தாயார்

மனந்தாய்

மனமாணவு

மனைத்தக்க

மனைமாட்சி

மனையாள

மனைவிழைவா

மன்னர்க்கு

மன்னர்விழை

மன்னுயரெல்

மன்னுயிரோ

மா

மாதர்முகம்

மடித்தவா
 மணிகீருமண்
 மணியிற்றிக
 மண்ணோடியை
 மதிதுட்ப
 மதியுமடந்தை
 மயிர்நீப்பின்
 மருந்தாகித்
 மருந்தென
 மருந்தோமற்
 மருவுகமாசற்
 மலரன்ன—ண்மு
 மலரன்ன—எரு
 மலரினுமெல்
 மலர்காணின்
 மலர்மிசை
 மழித்தலுநீ
 மறத்தல்வெ
 மறந்தும்பி
 மறப்பினு
 மறப்பினவ
 மறமானமா

கஅக
 உகச
 டுகள
 ககஅ
 கஅகி
 டஉ௦
 உஎஎ
 கக
 உகக
 உஎஎ
 உட௦
 டஉக
 டஉஅ
 டஎஉ
 உகக
 ட
 எக
 அக
 டஅ
 ச௦
 டசஅ
 உஉக

மாணோநாய்
 மாலையோவல்
 மாறுபாடில்
 மி
 மிகச்செய்
 மிகன்மேவன்
 மிகினுங்குறை
 மிகுதியான்
 மு
 முகத்தான
 முகத்தினினி
 முகத்தின்மு
 முகநகரட்ப
 முகநோக்கி
 முகைமொக்
 முடிவுமிடை
 முதலிலார்க்
 முயக்கிடை
 முயங்கிய
 முயந்சிதிரு
 முரண்சேர்ந
 முறிச்சுமணி

மறவற்கமா
 மறைத்தவை
 மறைபெற
 மறைப்பேன்மற்
 மறைப்பேன்மன்
 மறறியானெ
 மற்றுத்தொடர்
 மனத்ததுமா
 மனத்தானு
 மனத்தினமை

கூக	முறைக்காடி
ககஉ	முறைசெய்
கக௦	முறைப்பட
ககக	முற்றற்றி
ககச	முறறியுமுற்
ககஎ	முனைமுகத்
கக	முன்னுறக்கா
எஅ	மே
ககச	மேலிருந்து
உகஎ	மேறயிறந்தா

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

கக	மை	
ககச	மையலொரு	உசக
அச	மோ	
ககடு	மோப்பக்கு	உக
ககடு	யர	
ககடு	யாகாவாரா	கஅ
ககடு	யாங்கண்ணி	கஉஎ
ககச	யாண்டுச்செ	உடுச
உடுந	யாதனின்யா	கஎ
கஅ	யாதானுரா	ககஅ

கக	யாமுமுளே	உசஎ
உஇஅ	யாமமய்யா	அஇ
உஇஎ	யாரினுங்கா	கஎக
ககந	யானெனதெ	கக
உ௦௧	யானோக்கு	ககந

கக

கக

வ

வகுத்தான்

கக௦

கக

வகைமான்

உஇச

கக

வகையறச்

ககஎ

கக

வகையறிந்துத

உஇக

உ௦௦

வகையறிந்துவ

உ௦அ

வசையிலாவ

கக

உகஅ

வசையென்ப

கக

உசக

வசையொழிய

கக

உசுக	வஞ்சமனத்தா	எசு
சுக	வருமற்கொ	நுகடு
	வருமுன்னர்	கஉக
நு	வருவிரூந்து	உச
உநஎ	வரைவிலாமா	உசஉ
உச	வலியார்க்கு	உசஎ
உஉஎ	வலியார்முற	எ
உடு	வலியினிடை	எஎ
நுகஎ	வழங்குவ	உஎந
ககசு	வழிநாக	உசஅ
கநந	வழுத்திடை	நஅ
நடுஎ	வறியாக	கஉ
நடுஎ	வனகண்கு	கஅச
கஎக		
கசடு	வா	
நகக	வாணிகஞ்சய்	நஉ
	வாய்மைய	அஉ

கசுசு	வாராக்காற்	நுநுக
ககடு	வாரிபெருக்	கடுக
கஅசு	வாழ்தலுயிர்	நுஉஉ
உகசு	வாழ்வார்க்	நுசநு
உகடு	வாளற்றுப்	நுகசு
உகசு	வாடனாடென்	உடுக
கடுஎ	வான்போல்	உடுஉ
	வானின்றல	சு
உஎஅ	வானுயர்தே	எஎ
கஉஉ	வாழ்நுகி	கடுக

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
விசம்பிந்து		விளிபுமெனி	௨௪௮	வெருவந்த
விடாஅது	௮	வினைகலந்து	௨௪௯	வெள்ளத்தனையிடி
விமொற்ற	௨௪௮	வினைக்கண் வினைகெ	௨௪௯	வெள்ளத்தனையிடி
விண்ணின்று	௨௦௦	வினைக்கண் வினைபு	௨௫௨	வே
வித்துமிடல்	௪	வினைகருரி	௨௫௨	வேட்ட
வியவந்த	௨௪	வினைசெய்	௨௪௯	வேட்பந்தா
விருந்துபுற	௨௬௦	வினைத்திட்	௨௬௨	வேட்பன
விருப்பராச்	௨௪	வினைபகை	௨௬௨	வேண்டற்—ஓ
வினாந்து	௨௫௨	வினையான்	௨௬௪	வேண்டற்—ன்
விலங்கொடு	௨௮௮	வினைவலிபு	௨௬௬	வேண்டா
வில்லெருமு	௨௬௨	வி		வேண்டிய
விழித்தகண்	௨௫௦	வீழ்ப்படுவா	௨௪௪	வேண்டினு
விழுப்புண்ப	௨௨௪	வீழுநர்வீழ	௨௪௪	வேண்டிங்
விழுப்பேந்	௨௨௪	வீழுமிருவர்	௨௬௪	வேண்டிதல்
விழைதகை	௪௪	வீழுகாள்ப	௨௪	வேலன்று
விழையார்	௨௬௨	வீழுவாரினி	௨௪௫	வேலெடு
வினக்கற்ற	௨௬௬	வீடுதய்தி	௨௬௬	வை
விளிந்தாரின்	௨௪௨	வே		வைத்தான்
	௪௬	வெண்மை	௨௪௬	வையத்துள்